

(1) கிடுவந்தியார். — 2 மணி 15 நிமிஷம்

(2) கிடுக்கனிற்றுல்படியார்

(3) கிடுவந்தியார். — 2 மணி 15 நிமிஷம்

(4) உணர்வையினால் — கிடுவந்தியார்

(5) கிடுவந்தியார் — கிடுவந்தியார்

(6) கிடுவந்தியார் — கிடுவந்தியார்

7 கிடுவந்தியார்

கிடுவந்தியார்

உணர்வையினால்

8 கிடுவந்தியார்

9. கிடுவந்தியார்

அன்பளிப்பு
திருமதி: கி. என். ஜி.
'காபி மலை'
சென்னை - 600 020

செய்த
உத்தரவு
அருளிச்செய்த

திருவாரூர் துறைமுகத்தின் ம

கலைச்சிறமபலவொனனும்

சுவப்பிரகாசஞ்செய்த உலையு

பா.கா.க.சம்

மகாவித் தாண்டவன்

கந்தசாமிமுதலிய

மநஞ்சகர்

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்.

அவர்கள் பார்வைக்கு,

க - முருகேச முதலியாரால்

தீவகரிருண்பயிர்வாதசுகந்தபதிந்

பதிவுசெய்திருக்கப்பட்டது.

1898 (25)

உ
சிவமயம்.
திருச்சிறைமபலம்.

திருவுந்தியார் வரலாறு

சமயங்களை பலவற்றுள்ளு மேனமையாகிய முண்மையாகியும் ஜனனமரணசாகரத்தினின்றும் முத்தியென்னுங் கணாயேறு தற்குகாரணமாயுள்ள * நல்லமரககலமாகிய பூமியானினறையென ததாரத்தினதுணமையை யுணர்த்தவல்ல உயவநத்தேவநாயு னானுந் திருநாமத்தினையுடைய பரமகலியானா உத்தரபூமி யினின்றும் தக்கூண்பூமியிலுள்ள வானமாககளை இரகத்திக்கவேண்டிச் சேதுபரியந்தஞ்சென்று மீண்டுங் காடேரிநீரத்திலெழுந்தரு ளியிருக்கூளில திருவிசுவாமில ஆளுடையதேவநாயனா அவரை ததரிசிக்கப்பெற்று இந்தத்தரிசனவிசேஷத்தாற் கனமத்திலுடே கையும ஞானத்திலுடேகையுமுண்டாயவருடைய ஸ்ரீபாதங்க ளிலே தண்டஞ்செய்து சவாமி அடியேனானுதி தொடங்கியின்ற ளவஞ் சன்னமரணங்களாகிய துக்கசாகரத்திலேவிழுந்துகரைகா ண மலமுநதாநிறகின்றேன. அடியேனை யின்பப்பிறவியாகரத்தி னின்றும் மெடுத்த திருவடிகளாகியகலாயிற சோதநுளவேண் டமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உயவநத்தேவனானருமியவரது

* நல்லமரககலமெனறது (மற்றப்பமுதுபட்டமரககலம், மா ககலங்களைப்போலத் தோன்றியு மதனைத் துணையாகக்கருதி செ ல்பவாககிடையுறு வினைவிப்பதேபோல) மற்றச்சமயங்களுமுத்தி யையடைவிப்பதேபோலத் தோன்றியு மதனைத் துணையாகக்கரு திச் செலப்பவர்களுக்குத் துன்பமவினைவிப்பதாய்கயா லங்கனயி னறி முதகியிறசோகமும் உணமைச் சமயம்போல நூறித்தக்கண் டயிறசோக்கும் மரககலத்தினை.

பச்சுவரிசேஷத்தைக் கண்டருளித்தமது திருவுளங்கூர்ந்துதிரு
க்கண்சாததித திருவடியுஞ்சூடியருளி இவருக்கு ஞானவிமோ
தமாயுள்ள மலமாபாதி கனமங்கனையுங் கருவிகரணங்கனையுந் தே
காதிபயிசபஞ்சங்கனையு முணாததி இவைவரிசேஷமேடாகி விளை
யுவகனமததையு மறிவித்தது இவற்றிலநின்றம விடுவித்தது ஆதம
சொருபீததையு சிவசொருபததையுமுணாததிச சிவனொருமு
ராதியானானென்னும தனமையுந் தெளிவித்தது அனாதியே கூடி
ப்போந்தவாதனை நேரமபடி சிவருபததுடனேகூடி யிதிவேநிறகு
முபாயமுங்கொடுத்தது இத்தநிலை திரிதாற்பாரததுக்கூடுமபடிதி
ட்டமாகவொருசாததிரம வேண்டுமெனக்கருதி (ஆலினவிதைபி
லாலினது பரிஞாடிமடங்கிற்றைப்பால) சைவாகமங்களிற சொல
லியருளும் ஞானபாதத்திறகுரிய பொருளகளை நாற்பத்ததுமானரு
திருவுந் தியாகச சுருங்கவருளிச்செய்தது முடிவிறமமுடையதிரு
நாமந்தோனறமபடி ஒருதிருவுந்தியுமாக நாற்பத்தததுதிருவுந்
தியருளிச்செய்தது பின்பு உத்தரபூமிகதெழுந்தருளிநா,

திருச்சிறறம்புலம்,

உ.

சிவமாம

திருச்சிறுமபலம்.

திருவந்தியார்

இதில்முற்பட்டகடவுளாகிய பரமாத்மாவை

அருளிச்செய்கிறார்.

அகலமாயாரு மறிவரி தப்பொருள்

சகலமாய் வந்ததென ஹதீபற

தானாகத் தந்ததென * ஹதீபற.

இதன்பொருள்

அகலமாயாரும்றி வரிதப்பொருளசகலமாய் வந்ததெனநூல்
தீபற = அநாதியே நிர்மலமாயத் தனனைக் கூடினவாகனாலுங்

* உத்தி-என்றது குழாவகடியமகளீரது ஓர்வியையாட்டு பற
என்றது ஒருமை பனமை மயக்கம் இப்படியனறிப்பறக்கவென்
லும் வியங்கோளைப் பறவெனவிகாரமாகக்கி கருதுவாரோல உம
தீ பற எனப்பிரித்து, உம உமமுடைய, தீ அநீதி குற்றத்தைவி
ளைவிக்கிற மும்மலங்களையுங் கருவ்கரணங்களையுந் தேகாதிபிர
பஞ்சங்களையும், பற விடப்போம்படியிந்தஞானசாஸ்திரத்தின்
கருத்தே கருத்தாகநிற்போனகொள்க டி என்றது குற்றத்தை
கெடுதல இப்படியனறிப் பறக்கவென்னு மெச்சத்தைப் பற
யென விகாரமாகக் கும்முடையதிமைகளெல்லாம் பறந்துபோ
ய்படிக்குக் கருதி நிற்போனினுமையும் இதில் நிற்போனபது
வருவித்ததுகொள்க, இவ்விதமன்றி வேறுபொரு ளுண்டாயினு
ங்கொள்க.

திருவுந்தியார்

கூடாநூலாகளாலுமறிதற்கரிப பரிபூரணமான வந்தப்பெரும்பொருள நமபொருட்டாலஒருதிருமேனிகொண்டெழுந்தருளியுநதது தானாகத்தந்தெனறுதீபற=இப்படி யெழுந்தருளியுநத அந்த பபொருள தீட்சையிலே சஞ்சித்ததையு மொழித்துப் பிராரத்த மபுசிக்கச்செய்து அதிலமுந்தாதபடியுங் காட்டி யாகாமிய மேளு தபடி நிலையிலேயிறுத்தது மாயாபடலத்தையுமுரித்து மூலமலமாகிய * நிகளத்தையுமவிதிவித்து அருளாகிய வழாதத்தைப் புசிப்பி ததுதன்னுடைய திருவடியிலே கூட்டி வேற்றிறகத்தந்தது ( )

இனியனாகியேகூட்டிப்போந்தவிரபஞ்சவாத்நையைக கூடாதபடி இத்தப்பொருளிலே யனவரதமும் வாத்நைப்படி முறைமையையருளிச்செய்கிஞா.

பழக்கந தவிரப் பழகுவ தனறி
யுழப்புவதென [ ] பெணையுந்தீபற
ஒருபொருளாலே யெனறுதீபற.

இ-ள், பழக்கமதவிரப் பழகுவதனறி யுழப்புதென்பெணையுந்தீபற=உபாயஞ்ஞவாலே இரகஸிக்கப்பட்டவாகளுக்குப் பிராரத்தகாரண மாயதேகநிறைகமால் அனாதிகாலத்தொடங்கியிருநிரியாதிகளுடனகூட்டி வருகிறவாத்நையைவிதிதற்கரிதாயிருக்கும், அதென்போலவெனில (பிறவிக்குருடனாய்த திரிந்தவனுக்குக் கூடாக்கத்தாலே கண்விழித்ததாலு மனேகவகாலமந்தகாராதி வாத்நைபண்ணிப் போந்ததால் மருட்சியாய வழியைக்குழியெனறு சந்தேகித்தது மூலவநதானை யாவொனக்கேட்டு நிற்பன) அதுபோல பிராரத்தாலே யிருநிரியாதிவிடயவகா டந்ததித்தகால்,

* நிகளமென்பது விலக்கினை.

[ ] பெண்ணே ஏ-து பெணையெனத்தொகுத்தல் விகாரம பெற்றது.

த்தி வீவற்றினைக்கியததாலே ஜனனங்கூடாநிற்கும் இது கூடாத படி பிராரததமான கணமமனு பவிககசசெயதே யவற்றினெதது ண்ணைமகூடுகிற உபாயத்தைத் திருவருட்கணனாகககண்டு இப் படிக்காடடுகிற கண்ணைத் திருவருளிலே வாதினபண்ணும் தொழிந்து பேயத்தோபோல நிலையிலலாத பிரபஞ்சத்தைமெய்யென கருதிப்பெறும் பேறென்னெஞ்சமே ஒருபொருளிலேயென்று நதிபற=ஒப்பிலலாத பொருட்கணனாகவந்தப் பொருளுடனே வாதினபண்ணியில.

இதில நெஞ்சத்தைப் பெண்ணென நதேதெனில் தன்னிடத்தில் நாயகனை தமபிரானு ரனையாயிருக்க அவருடையதிருவடியைப் பேணுமலைமபுல வேடாவசத்திலொழுதி நாயகனுல்முனி யப்படுமிகத் துயரமாகிய நரகசொககங்களிலே யுமுன்று அழிவி லீலாதிசுத்ததை யனுபவிககப்பெறுது போக்குவாருடனே திரி கையால் தினனுடையநெஞ்சத்தைப்பாரதது எனபெண்ணே, தகாதவற்றிறகுடபடுகின்ற யென்பபேதமையதனால் நெஞ்சத்தை பபெண்ணெனக்கூறியது, (உ)

மேலிந்த வுபாயங் கூடினவர்களுக்கு சன்னமரணங் கூடா

தென நருளிச்சேயகிழர்,

கண்டத்தைக்கொண்டு கருமமுடித்தவர்

பிண்டத்தில்வாரா நென்றுத்தீபற

பிறப்பிறப்பிலலை யென்றுத்தீபற.

இ-ள் கண்டத்தைக்கொண்டு கருமமுடித்தவர் பிண்டத்தில்வாராநென்றுத்தீபற=தமமுடைய பாக்கியத்தாலே தமகருப்பி ராணனானசிவன் அகோசரமாக யிப்படி யாசாரியனுக்கெழுந்த ருளி இவர்களைக்கொண்டேதீட்சையாற்சஞ்சிதமான கனமத்தை யும்போகுகித்தேகததுடனேபிராரததகன்மத்தையும் போகியவ

னிநுதினவருட்கண்ணில ஆசாரியந்தையும் போக்கி இப்படி
மூனநகனமதைய முடித்துத்தோங்க வாசாரியன கைபட்டுநின்
றவாகனொருக்காலுத தேகவாதினையினவழி நிலலரீகன பிறப்பி
றப்பிலையெனநூதீபற=ஆகையாலே கனமங்கடாதட்டி யா
சாரியாகடாக்கத்தாலே சிவனதுதிருவடியிலே நின்றவாகடகொ
ருகாலத்திலுஞ் சநமரணயிலே, (க)

இந்நிலையிலேநின்று சிவனை யனுபவித்தலானுடான
சுகமவாககாலுரைக்க வாராதென நருளிச்செய்கிறா

எங்ஙனிநுத்தெனறெவவண்ணஞ்சொல்லுகே
னங்ஙனிநுத்தெனறுநீபற
அய்யுந்நிவதனறுநீபற

இ-ள், எங்ஙனிநுத்தெனறெவவண்ணஞ்சொல்லுகேனங்
ங்னிநுத்தெனறுநீபற=தன்னுடையநிலையுஞ் சிவசொருபத்து
ணமையுமித்தச சிவருபங் கண்ணாகையோடுஇது இத்தசசிவருபந்
துடனே வேறறநின்றனுபவிகத்தக்க வைக்கியமுண்டானபோ
து அதனாவநீத பரமசுகத்தை வாககாலுரைக்க வெண்ணு ம
ளவி லனுபோகமான னுரைக்கப்படா தாகையாலு மனவாக்ருத
காயக்கள மாயாவிசிறபமாகையாலே யிவற்றிறக்கீதமா யிருந்
தையாலு இப்பொருட்கோ ரொப்பிலலா தொழிகையாலு
மிப்படி யிருந்தனென நெப்படி யுமித்தது சொல்லுநேன
ஒருவனுக்குக் கனமதையெனது மலபரிபாகமும பிறந்துகேசி
கனுடைய திருவடியைப்பெற்றச சிவசொருபத்தையுமுணர்ந்து
இரண்டறக்கூடிப் பரமானந்தமுமவினாது அந்தப்பரமசுகத்தி
லேயமுந்தின காலத்தவனுக்கெப்படியிருத்ததோ அப்படியேயெ
ன்னுமதொழிந்து இன்னபடியென றளவுபடுத்தி யுரைக்குமதல்
லவாதலா லப்படியேயிருத்தது அந்நியுந்நிவதனறுநீபற=அப்ப
டியிருந்த இப்பொருளான மஞ்ஞனத்தா லறிந்து கூடத்தக்கபோ
ருளல்ல (சு)

இப்படிப்பட்டர்க்கையாய்நின்றசொருபந்தந்
யநாதியே நமக்குத்தனமையுமாய் முன்னகூ
யுமாய்க் கனம்பரிபாகமுமமலபரிபாகீமும்
பிறந்தபின் பாசாரியனுமாய் வந்ததென
றருளிச்செய்கிறார்.

ஏகனுமாகி யனேகனுமானவ
னாதனுமான நென நுந்தீபற
நமமையேயாண்டா நென நுந்தீபற.

இஃன, ஏகனுமாகி யனேகனுமானவ னாதனுமானென்று
ந்கீபற=இப்படிக்கொத்தபொருளதானே யனாதியேஆன்மாவை
ககூடிப் பிரித்தற்கரிபதானையாலே யொன்றென்னும்படியுமாய்
யாமசெய்த கனமததுக்கீடாக வுபகரிக்கவேண்டியவனவளதுவெ
ன்னும்படி பலவாற்றபோல நிற்கத்தக்கதுமா யிப்படி நின்று
கனமததையுநதொலைப்பித்து மலததையும பகருவமாககினைஇந்த
வலுதரத்திலே நமகாசாரியனுமாயெழுந்தருளிவந்தான, நமமை
யேயாண்டாநெனனுந்தீபற=இப்படி யெழுந்தருளிவந்து அநா
தியேதொடங்கி யின்றளவுந திருவருளிகிடையாமல் நரகத்திலே
யுழைத்தநமமையே காருணணியத்தினமிகுதியிலே பெறத்தற்கரி
யதிருவடியைத்தந தடிமைகொண்டான், ஏகார மிழிவினகண்
வந்தது

(௫)

இப்படியெழுந்தருளிவந்து அடிமைகொண்டபோதே
தனபாரங்கெடசெ கூவமுந தம்பிரானாககே பாரமா
முறைமையை யருளிச்செய்கிறார்.

நஞ்செயலற்றிந்தநாமற்றபின்னாதன்
றனசெயறுனேயென நுந்தீபற
தன்னையேதந்தானென நுந்தீபற.

இ-ன், நஞ்செயலற்றநத நாமற்றபின்னதன்றன் செய்ஞ
 னேயென்றுததீபற்=சாவததையுந தம்பிரானா கூடிநின்று கூட
 னைகசெயத இநதமுறைமையை உறியாமற் தன்னாலேசெய்யபப்
 பட்டதென்று கருதப்பட்ட ஆனமசுபாவமுமருளாலேவிடநீங்கி
 இப்படிநீங்கினேமெனகிற தனனையுமருளிலேகொடுத்ததானு
 ம் அருளேயாயவப்பொழுதே காததாவிவனைக்கிரகித்துக்கொண
 டிவனசெயலெல்லார தனசெயலேயாக்கி யிடனுதானாகவேநிற்
 பன். தனனையேதநதானென்றநதீபற்=இப்படிக்கூடினவிதொரு
 ருவன்கைமாறு செய்யதக்கதாகததனனையொழிந்தபொருளிலே
 னேணடுவதுகொடுக்கையன்றித் தனனையேதநதானொருவனுக்கு
 ச் சிவனுமொருபதங்களைக கொடாமற்களையற்ற பலமாகவவனை
 ப்போலத தனனையுமவனுக்கே கொடுப்பான் (ஸ்)

இப்படிபெற்றபொருளுடனே ஏதீ பாவமபிறந்தொரு
 நீர்மையாய நிறகுமுபாய மெப்படியென்று
 கேட்டமாணுககளைநோக்கி
 மேலருளிச்செய்கிறார்.

உள்ளமுருகிலுடனாவல்லது
 தெள்ளவரியொன்றுநதீபற்
 சிறபரீச்செலவொன்றுநதீபற்.

இ-ன், உள்ளமுருகி லுடனாவல்லது தெள்ளவரியொன்றுந்
 தீபற்=ஸ்திரீகளை தங்களுக்கூரிய புருஷர்களிடத்தினடாகியதலை
 யன்பு இடையன்பு கடையன பென்னு * மூவகைப்பட்ட ஆசை

* ஸ்திரீகளுக்கூரிய மூவகையன்பாவன:-நாயகனபோ கேட்ட
 காலத்தி லவசமழிகை தலையன்பு, நாயகனை கண்டகாலத்திலவ
 சமழிபுயிடையன்பு, நாயகனைக்கூடின காலத்தி லவசமழிகை
 கலையன்பு, இவற்றில் தலையன்புபூண்ட நாயகனபோ கேட்டகா

மீதுகொடுப்பாக நமபொருட்டுத் திருமேனிகொண்டெழுந்தரு
ளிவந்த தம்பிரானா தமக்குத்திருமாமாகிய பஞ்சாங்கரத்தி னு
ண்மையையொருக்காலருளிச்செய்யவேகேட்டுமுள்ளபடி காட்ட
க்கண்டு மந்தச்சொருபமநாகியே தன்னிடத்திலேகூடி நிற்கிறமு
றை உடையுணாததி யவன்கூட்டுமுறைமைகளிலே கூட்டக்கூ
டியுமிப்படி மூன்றுவகையுங்கண்ட சீவனானது நிருவிகாரியாய்
(அக்கினிகலந்தமெழுகுபோல) உருகி பேரன்புகூர்ந்து கரையழி
ந்திருந்தகாலத்து (சூளிகையாலே காளிதூறப் பேதித்தசெம்பி
லே யுள்ளமாற்றெழுந்திருந்து செம்பெனுமபோகெட்டுப் பொ
ன்னென்னும போபெற்றூறபோல) ஆனமசொருபமறைந்து சி
வசொருபமேயாய்ச சிவனெனநிற்பன இப்படிக்கூட்டுகையொழி
ந்து தன்னுடையபோத்ததா லாராய்ந்துகண்ணிக்குத்தெற்கரியா, சிற்
பாச்செவ்வொன்றுநதிபற = இப்படித்தனசெயல கூடாதேகூ
டினவாகளே மேலான ஞானேஸ்வரியத்தையுடையவாகள. (௭)

இந்தநிலை கூடாதவளவில வேறேயுமொருபாய

முண்டென நருளிச்செய்கிறா.

ஆதாரத்தாலேநிராதாரத்தேசென்று

மீதானதேசெலகவுந்தீபற *

விமலநகிடமதென்றுநதிபற.

இ-ள், ஆதாரத்தாலே நிராதாரத்தேசென்று மீதானதே
செலகவுந்தீபற=மூலாதாரஞ் சுவாகூட்டானம மணிசூரகம ஆந்
தம விசுத்தி யாசுகினையொன்று சொல்லப்படாநின்ற வாதாரங்
களிலே யொவ்வொரு வாதாரத்தோறு மீந்த வாதாரங்களுக்குப்
லத்திலாசமுழியத்தக்கநாயகி கேட்டுவகண்டுங் கூடியுமுண்டான
காலத்தறுகிபோல சூருமொழி கேட்டுவ கண்டுங் கூடியுமென
உவமானத்தை வருவித் துணாத் தமைகாண்க,

பொருந்தினதேவதைகளைத் தியானித்துச் சமாதியடைந்து இது
கைவந்தவாறே நிராதாரயோகமென்று சொல்லப்பட்ட ஆனம
சொருபதையுணர்ந் தொருபற்றற்ச சமாதிபரனய்நிறகவந்த நி
ராதாரயோகத்துக் குபாயயோகமாகிய மேலானயோகத்திலே சா
தித்துத்தன்னுடைய செயலறநிறகு மதைச்சாததிரத்தினவழிகளி
லே உரையச்செய்து மீதானமாகிய சிவசொருபத்திலேகூடுமப
டிசிரத்தைபண்ணுவாயாக, விமலறகிடமதென்றநீபற=இப்படி
க்கொத்தவிடமேரினமலனாகிய சிவனைக்கூடத்தக்கவிடமாவது.()

ஆதாரயோகத்துக்கிட்ட வுபாயமொழிந்தது சாயுச்சிந்தத்துக்
கிவகூணமான யோகமலலவென
றருளிச்செய்கிறார்.

ஆக்கிலங்கேயுண்டாயல்ல தங்கிலையாய்ப்
பார்க்கிறபரமதன் றுந்தீபற
பாவனைக்கெய்தாதென றுந்தீபற

இ-ன், ஆக்கிலங்கேயுண்டாயல்ல தங்கிலையாய்ப் பார்க்கிற
பரமதன் றுந்தீபற=தற்போதத்தாலே மூலாதாரமுதல பிரமந
தர்மீராகவுள்ள வாதாரங்களிலே யொவ்வொருதேவதைகள்தனி
யானித்தகாலத்தி லுண்டுடோலாதோன்றியுந் தியு னியாதகாலத்
தில்லையாகியு மிப்படித் தியானிக்கப்பட்ட தேவதைகளிருந்ததே
கத்தி லாதாரங்களேபோலப் போகத்துக்குத் தானமாகியவண்ட
த்திற்குட்பட்ட பதங்களிலே உடைவிக்கமுதொழிந்து பரிபூரண
மான சாயுச்சிந்ததை யடைவிக்கமாட்டாது அஃதேதெனில ஆ
ன்மபோதமானது சேவிக்ருமனவி லதோமுகமாக வெழிந்துவி
யாதானையா லதனாற்கறபிக்கப்படு மவைமெலலான தனைக்காதி
யே வாதனைபண்ணிப்போந்த மாயாரூபமெயொழியத் தனைவி
ட்டு நீங்காத சிவசொருபதையுணர்த்தாது ஆதலினதன்னுடை

புலமுமுனாயும்

யபோதத்தாற கறபிக்கப்படு மவைபெல்லாம விசாரித துஃபராக்
கிற செருபமலல பாவனைக கெயத தெனறுந தீபற=ஐ, வித
அவாவகமனோகோசரமாயுள்ள பொரு ளி னுடைய கற்பணைவி
லகப்படாது, (சு)

மேல் முனசொல்லப்பட்ட கிராதரயோகத்தை
விரித்தருளிச்செய்குறா

அஞ்சேயஞசாகவறிவேயறிவாகத்
துஞசாதுணரநதிருநதுநதீபற
துயயாபொருளி தெனறுநதீபற

இ-ள், அஞ்சேயஞசாக வறிவேயறிவாகத் துஞசாதுணர்க்
திருநதுநதீபற=பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய தேக ஸூனமாடைகக
டினாலொழிந்து சேடடியாதாகையா லிரத்ததேகததுடனே கூடி
நின்றால் உள்ளதோஷத்தையறிந்து வேறுகககண்டுநீங்கிநிற்கவே
இந்தத்தேகமும் பிரமாண்டமாகிய பஞ்சபூதங்களைபோல விடனு
கருவேறாகியேநிற்கும் இவற்றை யருடகண்ணுலேகண்டுநீங்கின
ஆன்மாவுக்கு நீங்கின்பொழுதே யிவனுடையவிசாரஞானகிரியை
சஞ்சொல்லுது இவனுக்கநாதியேபிராணனாய் மறைத் துநின்றி
ரகூத்த சிவனுயிவனைக கூளிகரித்துக்கொண்டு தானுமயீவா
கியே நிலலாநிற்பன இந்நிலை தவறாமநிற்கும்பூடி. (ஒருவனோர்
க்குப்போகும்ளவில மறவொருவன் காட்டிவிட்ட குறிவழிச்செல்
லாமற பககமேசெல்லத்தகக் கள்ளருடையஅடிப்பாட்டையைவ
ழியெனக்கருதிக்சென்றா கள்ளராலே விதன்பபடாநிற்பன இ
ந்தவிதனங்ககூடாதபடி பககவழிகளிறசெல்லாம லொருவன்
காட்டிவிட்ட குறிவழிச்சென்றா லொருவியாகுலமுமறப் போங்
கருகினவூரிலேசென்று தன்னுடையகோட்பாடுமுடிநிற்பன
(அதுபோல செருபத்திலேசென நிரண்டறககூடுகிற வழிக்ரு
வ்ரோதவழியாகிய மயக்கவிசரபங்குளிலேவிழுந்து கிணமரண

ம

திருவந்தியார்

கனையடையாதே தன்னுடையசொருபத்திலே வந்து கூடுமபடி
வழிகாட்டிநிற்கிற வுணர்வு கண்டுக்கேவலசகலத்திற முக்காம
விருக்கவேண்டும். துயம்பொருள்தெனறுநீபற=இதுவேதோ
கமங்களிற நீர்வானபொருள். (ம)

இப்படிக்கூடுமதொழிறுத தன்னுடைய போதத்தாலே
கூடுமபடி விசாரிக்கி விப்பொருள் கைகூடாதென
லுள்ளிச்செய்கிறார்,

தாககியேதாககாது நின்றதோர் ந தற்பா
னோக்கிறகுழையுமெனறுநீபற
நோக்காமனோக்கெனறுநீபற.

இ-ள், தாககியேதாககாது நின்றதோர்தற்பா னோக்கிற்கு
ழையுமெனறுநீபற=ஆனமாவுடனேகூடி யானமாயநிற்கச்
செய்து உனறனுடையவுண்மை முற்றம் பரமானந்தசொருபு
மாயநிற்கிற வந்தச்சொருபத்தைக் கூடவிசாரித்து அதுதனியே
யொருபொருளுமாக உன்னி விசாரிப்பட்டுநின்றபொருந்தவிசா
ரிக்கில உணக்கப்பொருள் கைகூடாது. நோக்காமனோக்கென
றுநீபற=அந்நியையந்தச் சொருபத்தைனத தோற்றமலநீயா
கின்ற முறைமைபோல நீயுமுன்னததோற்றம் வந்தச் சொரு
பந்தானாகியே நிற்கிலப்பொழுதே பரிபூரணபரமானந்தசொருப
மாயவிடுவை. (மக)

இனியிந்தவுபாயத்தை யுள்ளிச்செய்தகுருவின்
பெருமையை யுள்ளிச்செய்கிறார்.

மூலையிருந்தானாமுற்றத்தேவிட்டவர்
சாலப்பெரியவொன்றுநீபற
தவத்திறறலவொன்றுநீபற.

இ ள், மூலயிருந்தாரை முற்றத்தேவிட்டவர் சாலப்பேரிய
 றொன்றுநீபற = மாதாவினிடத்ததுண்டான சுரோணித்ததிலே
 பிதாவினிடத்ததுண்டாகிய சுக்மிலம்புள்ளபையில முததைவைத்
 தாற்போலப்படுகிறநாளில் சீவனானது பிராணவாயு வாகனமா
 கவு மனதுவழியாகவுந் சிவனுடையபாஞ்சையாலே சென்று சுக்
 சிலசுரோணித்ததின தலையிலேபுகுது கனமத்துக்கிடாக மூன்ற
 ளைக்கோடி யுரோமத்ததுவாரமும் எழுபத்திராயிரநாயும் வாயு
 விறபிரதானமானதசவாயவும் நுத்ததுவாரமும் எண்சாணுடம்பு
 ம் ஏழுநூதலும் ஏறாநூதமும் ஐந்தபொறியு நாலுக்கரணமுமுன
 றுமண்டலமும் இரண்டுவினையு மென்பபோபெற்றது இவற்றை
 யொன்றெழுப போதத்த புறத்தோலுமாக ரூபிகரித்து இத்தருப
 ததையுடைய சீவனுமனன ரசத்திருப பிராரத்தமளவுந் தன
 னுடைய தேகத்தி லுநகி சுகரத்தினாமேல கிடந்தாறாமாதமு
 தலுந் தி நாளத்தாலே மாதாவினிடத்திலே அன்னரசமுங்கொண்
 டு அந்தவானரசத்தின மிருதியாலே சுருமுனைநாடி யடைபட்டு
 இடையும் பிங்கலையுந் திந்து பிராணவாயு புருநதுமேனோக்கிநா
 சித்தவாரங்களுலே விட்டவெழுத்தாலே நானொன்றாக கிருபத்
 தோராயிரத்ததுநுறு சுவாசவுச்சாரணந்தோன்றி முப்பத்திரண்
 டொருயிரத்து நூற்பதினாயிர முருச்சென்றவாறே யுதரகனம்
 தொலைந்து மாதாவினிடத்ததுண்டான பிராணவாயுவிலே தம்பி
 ராளுருடைய காருணணியத்தாலே சத்தியதிஷ்டித்துக்கொண்டு
 இந்தச்சத்திபலத்துடனே வாயுவானது பிராணஞையை பூமியிலே
 பதிவிக்கவேண்டிப் பிராணபத்திமென்னுமபோபெற்றறிவனு
 டைய போதம்போலவிவ்னுடைய தேகமுங்கீழ்நோக்கி விழும்ப
 டித்தனனுடையபலத்தாலே தலைகீழாகத்தளளிப் பூமியில்வந்தபி
 னையு தேகத்துக்கடுத்த கனமங்களுலே புசிப்புகளைக்கருதி யிந்தி
 ரிமங்களு கிய மூலங்களிலேயிருந்து விடைபங்களைப் புதிததபுசி
 ப்பொழிந்தா லிவனுடையபோதமானது கீழ்நோக்கிச்சாககிர

முதல்தமனவாக உவததை களுக்கடுத்ததானவகளாகிய மூலக்
 னி ிலயடைந்தும் இப்படியிவபகல்நத மூலகளிலுண்டானவிரு
 னினுலேமறைத்துலிகற்பிததுமயங்கியும் இப்படிப்பொயப்பிரகா
 சமானசுகதுககுகளிலமுதாமற்கீழ்கோகுகினபோதூதையொழி
 த்த உண்ண உடையுணாததிமேலாகியபிரகாசமானபரமாகாசவொ
 னியிலேவிழித்ததுபரபோகத்திலமுததும்படிககூட்டிவிட்டவுபா
 யகுரு விகவு மனவிடப்படாதபெருமையையுடைய தம்பிரானவர்,
 தவத்திறுறலை டெ னறுநதீபற=அரியதவத்திலேநின்று வழிபட்ட
 வர்களுடேண்டு உவரங்களைக் கொடுக்கவல்ல காததாவுமாவார். ( )

இப்படி சொல்லுக்கு நினைவுக்கு மெட்டாத பொருள்
 கூடுகைக்கோ ரிடமுண்டென றருளிசெய்கிறார்.

ஒட்டற்றுகின்றவுணர்வுபதிமுட்டித்
 தேட்டறமிடஞ்சிவமுநதீபற
 தேடுமிடமதனறுநதீபற.

இ-ள். ஒட்டற்றுகின்றவுணர்வுபதிமுட்டித்தேட்டற்றிடஞ்
 சிவமுநதீபற = தனக்கொரு போகருவரவினையே யொழிவற நி
 றைந்து சலிப்பறநிறகிற ஞானத்தை யானமாவின் கண்ணாகக்
 கியந்தஞானமேயாய் அந்நானத்தி னைக்கியததாலே 'கூடினோ
 மெனகிற விகாரமு மநதஞானமுஞ் சேரக்காரந விடநதானே
 சிவருபமாம். தேடுமிடமதனறுநதீபற=இநதவிடம் போதனகரை
 ந்தவிடத்திலே பிரகாசிகுமதொழிந்து ஆன்மபோதத்தாலே யா
 சாய்கதறியததக்க விடமல்ல. (யரு)

இந்தவிடத்தை தேசிகனாலே யறிந்தே அவனறிவித்த
வுபாஸத்திலே யவதிகூடாமற் கூடவே சிவஹிரகாசிகு
முறைமையை மேலருளிச்செய்கிறா,
கிடந்தகிழவியைகிளப்பியெழுப்பி
யுடந்தையுடனேநின் றுந்தீபற
உனனையேகண்டதென றுந்தீபற.

இ - ள் கிடந்த கிழவியைக்கிளளியெழுப்பி யுடந்தையுட
னேநின் றுந்தீபற = ஆனமாவை யகாதமேபொருநதிப் போது
கிறவருளாகிய சிவசத்தியை யாசாரியனை கடைக்கத்தாலே பிர
காசிப்பிக்க ஞானத்துடனேகூடி யந்தஞானமேயாய நிற்பாய்.
உனனையே கண்டதென றுந்தீபற = அப்படிநிற்கவே சிவமான
துனனையே கண்டுகிரகித்துக் கொள்ளாநிற்கும். (கச)

மலமாயா கனமங்களைப்போக்குகிற ஞானத்தை யாசாரியன்,
கடைக்கத்தாலே யிவன் பற்றறவே அப்பொழுதே சிவ
னிவனைப் பற்றிஞேமெனகிற நினைவையு மறத்துத்
தாக்குவனென்னு முறைமையை
யருளிச்செய்கின்றா.

பற்றறயறுப்பதோபற்றினைப்பற்றிலப்
பற்றையறுப்பரென றுந்தீபற
பாவிக்கவாராரென் றுந்தீபற.

இ - ள், பற்றையறுப்பதோ பற்றினைப்பற்றிலப் பற்றை
யறுப்பரென்றுந்தீபற = தேகேநதிரியாகி பிராணவாயுவந்தக்
கரணங்கள் முதலாயுள்ள பற்றுக்களை யறுக்கத்தக்க திருவருளை
யானமபொருநதி யந்த ஞான மேயாய்நிற்கி லப்பொழுதே
ஞானமாய நிற்கிஞேமெனகிற பற்றையுமறத்துச் சிவன் று னாக்
கியே விடுவன், பாவிக்க வாராரென் றுந்தீபற = அல்லது சிவ

னைத தியானித்துக் கூடவேணுமென்று விசாரிக்கிலவனொரு
காலமுங் கூடப்படான், (௧௫)

இப்படி கூடி நின்றவாகனொன்றிற் பற்றாம னிறகு
முறைமையை யருளிச்செய்கிரா,

உழவாதுணாகின்றயோகிகளொன்றோடுந்
தழுவாமனிற் பரெனறுநீபற்
தாழ்மணிநாவேபோலுநீபற்.

இ - ள் உழவாதுணாகின்ற யோகிகளொன்றோடுந் தழு
வாமனிற் பரெனறுநீபற் = உணாததுமுறைமையி னு மவத
தையினு முழுநதாமற் சிவனது ஞானத்தாலே சிவனைத் தெரிசிக
கிற சிவயோகிகளுக் குப் பிராரத்தத்தாலே கனமங் கூடி நறையி
லுந் திருவடி ஞானங்கண்ணாக, நிறையாலே யொருவ்யங்
களினு மிராகள தாழ்மணிநாவேபோலுநீபற் = ஒசைதாழ்ந
மணியினது நாப்போல வசையு மாரவாரமு மறற்றுப்பராகள,

இப்படி கூடுங்காலத்து நடுவேயொரு குறியிசுமுமென்றும்
நிசுழந்தாற் செய்யும் பரிகாரமு மருளிச்செய்கிரா,

திருச்சிலம்போசையொலிவழியேசென்று
நிருத்தனைக்குப்பிடென்றுநீபற்
நோபடவங்கேநினறுநீபற்

இ - ள். திருச்சிலம்போசை யொலிவழியேசென்று நிருத்
தனைக்குப்பிடென்றுநீபற் = தம்பிரானா திருவுள்ளத்தடைத்த
வான்மாதகன கருவி கரணதிகளாலுள்ள ஆரவாரங்களைக் கடா
கூடத் துணையாகவே யோட்டி வெற்றியுடனே திருவடிசேரச
செல்லுங்காலத்து இராஜாவின குமாரன மறதலையான மாற்

ஞ்ணையோட்டி வெற்றியுடனே தன்னுடைய பதிடைக சேரச்
செலலுமளவி விராஜாவி னருகுநின்ற வாச்சியங்கனெதிர கொ
ளஞந தன்மைபோல) அனவரதமும் பரமான்னந நிருததம்
பண்ணி யருளாநின்ற தம்பிரானா திருவடிக்குச் சிலம்போசை
யுமான பரவிநது பரநாதமான தடியார்ப்பிறவித துக்கங்கெடும்
படியாரவாரியாநிற்கும இரதப்பரநாதவழியேசென்று பரமானந்
தநிருததம்பண்ணி யருளாநின்ற தம்பிரானையு முன்னுடைய
போதங்களைவதாருத தொழுவாயாக. நோபடவகேநின் றந்
தீபற = மயக்க விகற்ப மென்று சொல்லப்பட்ட வுட்பக்கவழிக
ளாகிய கள்ளாடிப்பாடடை யிறசென்று தட்டுப்படாமல் நல்ல
டிக்குச் செலலுகிற செவ்வையழியே சென்று. (கௌ)

இப்படி திருவடிக்குச்செல்லுகிறவழிகு விரோதமாகிய

மயக்க விகற்பங்க னொருகாலமும் பொருந்தாதபடி

தம்பிரானா திருநுளை மறவாதிருக்கவென

றருளிச்செய்கிறார்.

மருளுந்தெருளுமறக்குமவனக

ணருளைமறவாதையுத்தீபற

அதுவேயிவ குள்ளதென றுத்தீபற.

இ - ன் மருளுந்தெருளுமறக்குமவனக ணருளைமறவாதே
யுத்தீபற = உணக்கனுபூதிகு விரோதமாகிய மடக்கவிகற்பங்க
னொருகாலமுகூடாது அஃதெதனாலென்னில உணக்குக
கண்ணகிய சிவனரு னொருகாலமுக கைவிடாமற் றடிநிற்கிய
அதுவே யிவகுள்ளதென றுத்தீபற = இவவிடத்திற் செய
வேண்டியகாரியமுமதுவே யொழிந்து வேறொன்றும்இல்லை.

இப்படி யருளிலே யிடைவிடாமனினறா சிவம் பிரகாசிக்கும்

வினாவை யருளிச்செய்கிறா

கருதுவதன்முன் கருத்தழியப்பாயு

மொருமுகள்கேளவனென றுத்தீபற

உனனவரியனென றுத்தீபற.

இ - ன். கருதுவதன்முன் கருத்தழியப்பாயு மொருமுகள் கேள்வனென்றதுதீபற = இப்படி யருளிலே யிடைவிடாமனின றவனிரதவருளிலே சிவனைக் கூடவேண்டுமென்று வீசாரிகரு மளவில் இவன் கருதுகருக்கருத்தாய நிற்பது திருவருளையா ஸகயாலு மிவனுக்குத்தனித்தொரு கருத்திலலாதொழுகையா லும (குகையிலுருகனை செயலிலே குளிகைபாயந்தவளவிற செயபுன காளிதமுயறப பொன்னு மாற்றமா யிருந்தாற்போல) இவன் கருதிய வப்பொழுதே யிவனையு கிரகித்துக்கொண் டிவனுடைய கருத்தையுமொழித்துத் தானுந் தன்னுடைய கரு த்துமாய நிலலாநிற்பன ஒப்பிலலாத சத்கியஞான சத்கியினை யனவரதமும் பெருநுதிக்கொண்டிருக்கத்தக்க நாயகன். உன னவரியனென றுத்தீபற = ஆகையாலிப்படியொழித்து ஆனம போதத்தா வெககூலமு நினைந்துகூடவரிதா யுளளவா. (கக)

இப்படிக்கொத்த வுணமப்பொருளைப் பெற்றகாலத்,

இடைவிடாதே நின்றனுபவிகவேண்டுமென

றருளிச்செய்கிறா.

இரவுபகலில்லானின்பவெளியூடே

விரவிரவிநின்றுத்தீபற

வினாயவினாயநினை றுத்தீபற.

*இ - ள், இரவுபகலிலலாவினமவெளியுடே விரவிகிரவி
 நினறுநீபற = உணராதகாலத்து மாயையு மொடுகினகால
 தது ஆணவமுங்கூடாமல ஞானமு மானந்தமுமே பிரகாசிகத்
 தக்க பரமாகாசத்திலே கூடிப்பொருந்தின றண்பவிகக, வி
 னாயவிராய நினறுநீபற = தேசிகனாலே உறிகதோமாகிற்
 பினபே சாதித்துக்கொள்ளுகிறோமெனறு முன்புள்ளவாசனை
 யின மிகுகியாலே பேயத்தோபோனற விசுவத்தையு ம விசுவா
 தீதமானதேகத்தையு மொருநிலையிலலாதமனாதி களினுடை உசித்
 கெனறவைகளை மெய்யெனக்கருதி சந்நமாணங்களிலே உடை
 யாமல ஸ்ரமானந்தத்திலேகூடி நினறினப்பாறுமபடி கடுகெ
 னவினாந்து கூடுவாயாக. (உங்)

இப்படி கூடத்தக்க சிவமானமபோதத்தா லுனதென்னும்

பொருளினுமிலதென்னும் பொருளினுமன்றியே

யுண்டானபொருளென றருளிச்செய்குரர்.

சொல்லும்பொருள்களுஞ் சொல்லாதனவுமாக்

கல்லனாயானென்னறுநீபற

அம்பிகைபாகனென்னறுநீபற.

*இ - ள், சொல்லும் பொருள்களுஞ் சொல்லாதனவுமாக்
 கல்லனாயானென்னறுநீபற = வாககாலவபுத்தெதி யுரைக்
 கத்தக்க சொருபாதிகளாயுள்ள பொருள்களும் வாக்காலுரைக்
 கப்படாத முயற்கோடுபோன்றில்லாத பொருள்களு மிவையிச
 ணமெல்லாதவனுமாய் வாக்குமனாதித்ததிலேநின றுணர்த்தக்க
 சுபவே சொருபியாயுன்னானொருவன. அம்பிகைபாகனென்றுக்
 தீபற = அவனே காரணணியத்திற்கு காயகனாகிய கர்த்தா. (1)

இப்பொருளைக் கூடுகைகரு வேறுமோருபாய் .
மருளிசெய்கிறார் .

காற்றினை மாற்றிக்கருத்தைகருத்தினு
ளாற்றுவதாற்றலெனறுநீபற
அல்லாததல்லெனறுநீபற

இ-ன், காற்றினை மாற்றிக் கருத்தைகருத்தினு ளாற்றுவதா
ற்றலெனறுநீபற = இடைபிங்கலைகளாற் பிராணவாயு நின்று
சலிக்கும்ளவு மனதுமானமாவு மொககநின்று சலிக்கும்மாயை
விப்படி சசலித்தபு புறப்படுகிற வாயு பன்னிரண்டங்கலமும்
புறம்புசலியாமு லுள்ளேதானே சவறுமபடி குருவசனத்திலேநி
ன்று சாதிகக மனச்சலிப்புள்ளதற்றுவிடும் இப்படி சலிகத்தகக
விக்காமற்பொழுதே யிவன கருத்தன தவிகாரத்திலே செல்
லுமாயை விரதவிகாரத்திலும் விழாமற் தன்னுடையகருத்
துக்குக் கருத்தாய்கிறதிற தம்பிசாரா திருவடியிலேகடியிருந்
தனைப்பாறுகிறதே பொருள அல்லாததல்லெனறுநீபற =
இப்படி கூடுகிறதொழிந்து வேறொரு பிரகாரங்களாற் கூடுகிற
தென்று நிலைநிலவாது. (உஉ)

இத்தவபாயத்திலே பொருநதிறிங்கவே இவன சுத்தனுமாய்
வீடு மெளிதாகப்பெறலாமென மருளிசெய்கிறார் .

கள்ளரோடி ல்லமுடையார் கலந்திடில் வெள்ள
வெள்ளவெளியாமெனறுநீபற
வீடுமெளிதாமெனறுநீபற.

இ - ன், கள்ளரோடி ல்லமுடையார் கலந்திடில் வெள்ள
வெளியாமென்றுநீபற = களவுகாண்பாரொருவன தன்னு
டைய சொகுபத்தையும் பேதித்துத் தன்னுடைய சாதிரத்தி
ன்வழியிலே மிகுந்த பதார்த்தங்களுடையா ஒருவனைப்பாடித்

தவணை மந்திரத்தாலும் அஷ்டத்தாலும் தியானத்தாலும் பேதி
 ததுத தனனுடைய வசத்திலேயாககி யவகைத்திலேயுள்ள பதா
 ரத்தவகளை யவனபொருநதிகின் றெடுப்பித்தாற்போலத் தமயி
 ரானு மிவனுடைய வநாதி மலசமபந்தத்தாலே யீவனுக்குத்
 தெரியாதபடி களளறைப்போல மறைந்துநின்றபகரித்தது கன
 மவொப்பு மலபரிபாகமுண்டான வவதாததிலே யீவனுக்குப்
 பொருநதிகினதொரு திருமேனியிலே பிரகாசித்தது திருநீறென
 கிற வவிழத்ததாலுஞ் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமெனகிற மந்திரத்தாலுஞ்
 சொருபடு எனகிற தியானத்தாலு மிவனைப்பேதித்தது இவனைத் தம்
 முடைய ஓசத்திலேயாககி இவன் சஞ்சிதமாக வெடுகாலகைளி
 லே தேடியவததுவாகுகளாகிய வறைகளைச் சோதித் தெடுப்பிக்
 கிறவளவில தேகமாகிய இலலததையுடைய வீனமாவு மிதந்
 குப்பொருநதி யொருவழிப்பட்டா லீவனுக்கொருமுதலுமில்லை
 யா யீவனுடைய இருத மும் வெளிகு வெளியாயப் பரமாகா
 யமாயவிடம் வீடுமெளிதாமெனறநீபற = இப்படியான கால
 த்தையுடையவெடராகிய கனவாககிடுபடாத வீடுமீவனுக்கு வருத்
 தமர்க்கிடைக்கமும். (உங)

இப்படி சினைவாகன் பிராரத்தத்தாற் றேகத்துடனே
 விசுவத்திலே இருந்தாராகளாயினு மவாகன் விசுவ
 மயக்கத்திற படாக்களெனறருளிச்செய்கிறார்.

எட்டுக் கொண்டாராதமைத் தொட்டுக்கொண்
 விட்டாருலகமெனறுநீபற (டேவீனருர்
 வீடேவீடாருமெனறுநீபற.

இ - ள் எட்டுக்கொண்டார தமமைத்தொட்டுக்கொண்டே
 நினரா விட்டாருலகமெனறுநீபற = பஞ்சபூதமுஞ் சகலரா
 தித்தரு மானமாககருமாக வெட்டுவகையுந் திருமேனியாக வெ
 முந்தருளினினை தப்பிராநாராகியே தன்னவிட்டு நீங்காது

நின்ற முறைமையை யவருடைய திருவருளாலே யறிந்து தான்
மலபாபபோலே சிநேகிதமபுரிந்து கூடினவாகள் பிராரத்தர்
துலையுளவுர தேகவிசுவங்களிலே நினரூரேயாயினுஞ் (சாககா
னியெனனு ம புழபபோல) கருந்து வேறே பூண்டு கிடைக்கை
யாலே விசுவத்திற்படாகள் வீடே வீடாகுமெனறந்தீபற =
இப்படி விசுவத்தை யருட்கண்ணாலே பொய்யானபடிகண்டு நீந
கிறிகவே யொருகாலத்தினு மழிவிலலாத திருப்பாதமே யவர்
களுநகுப் புசலிடமாம். (உச)

இப்படி ஞானைசுவரியத்துடனே நிற்கப்பெற்றவாகளே

புண்ணியபாவந துலையொதத வான்மாககனென்

றருளிசெய்கிறார்

சித்தமுந தீயகரணமுஞ்சித்திலே

யொத்ததேயொதததென்றுநீபற

ஒவ்வாததொவ்வாதென்றுநீபற.

இ - ள், சித்தமுந தீயகரணமுஞ்சித்திலே யொத்ததே
யொதததென்றுநீபற = அருளாலே சீவனானது பசுததவநீந
சிச சிவத்துவமாகவுந குற்றத்தைக் குணமபே ல வினைவிகிற
வநதககரணங்களு பசுகரணபாவங்கெட்டுச் சிவகரணமாகவு
யிப்படி கூடினவாகளே கன்மங்கள் பகருவத்தையடைநது து
லையொததவான்மாககள் ஒவ்வாததொவ்வாதென்றுநீபற =
இப்படி வினைகளை துலையொவ்வாத வானமாககளுநகுததமபி
ராஜா திருவடிக்கடிகிடையாது. (உரு)

இந்நிலையிலேகினை நிரண்டறச்சாதிததாற் பின்பு

வினையுமாறருளிசெய்கிறார்.

உள்ளும்புறம்புநினைப்பறினினுள்ளே

மொன்னாவமுதாமென்றுநீபற

முனையாதுபநதென்றுநீபற.

இ - ள். உன்ரு புறம்பு நினைப்பறி நின்னுள்ளே மென் னா
வழுதாமென றுநீபற = கனமயோகிகள் கருத்துப்போலத்
தானிறகிற தேகத்திலே யொருதானத்தி லவிகாரமாயிருந்துங்
கிரியாபாதத்தில நிறகிற சமயிகளைப்போலப் புறம்பே பாவத்தி
ருந்தும் இப்படிசெய்து வனுபுகி திரிந்தார பிரபஞ்சமாய் நில்
லாதே தேசிகன் கடாக்கத்தாலே தேகாகிப் பிரபஞ்சங்களை
யுணர்ந்து நீங்கினதனையுந் தெரிசிப்பித்த சொற்பத்தையு
மநின் கண்ணாகவுணர்ந்து தேகாகிப்பிரபஞ்சங்களை யு மிலலை
யாககித் தன்மை முன்னிலையுமொழிந்து ஒரு நீர்மையாகப் பட
ராகையையுணர்ந்து புறம்பெனறுந் தானென்று மவனென
றுங் கூடவேண்டுமென்றுங் கூட்டுமெனறும விசாரிககிற
வுணர்வொழியிலுன்னுடையவிடத்திலே யொருவராலு முகந்து
கொள்ளப்படாத வனுபோக விரசுவான வானந்தவழாதமுறிப்
பெருகி யுனையே கிரகித்துக்கொண்டு தானையாவியே, மு
னையாதுபந்தமெனறுநீபற = இப்படியானபின் சந்நிரணங்க,
ருகருந் பத்தியாக வஞ்சுரிககத்தக்க பசுபாசங்க ளுண்டாகாது
இப்படி பொருந்தினவர்களுக்கே பசுபாசவீகற்பங்களாகிய

கிலேசநதிரவதென்று மல்லது திராடுதென்று,

மருளிசெய்கிறார்,

அவிழ்நீருக்குமறிவுடனின்றவர்க்கு

கவிழ்மிவவல்லலெனறுநீபற

அனறியவிழாடுதென்றுநீபற

இ - ள். அவிழ்நீருக்குமறிவுடனின்றவர்க்கு கவிழ்மிவவல்ல
லெனறுநீபற = ஆணமபோதமபோல வொருபொருளைப் பற்
றிகொண்டு நின்றவிசாரித்து மயங்காதே யநாதியே பற்றும்
விகற்பமு மயக்கமுமின்றித் தன்னுடைய வானுணர்வாலே சாவு

மு நஃவாநிற்கத் தானொன்றையு மறிபாதே பரமானந்தமயமா
யெல்லாவற்றினு முளனாய நிறகசசெயதேயவற்றிற் படாமலனவ
ரதமுதினறு பிரகாசிக்கிறசொருபத்தை யாசாரிய னனுககிரகத்
தாலேபெற்ற அகினகணனாகவதி³ல கூடி யதுவாய நின்றவா
களுக்கு ஆகித்தன சநிதியி லானமாககன கண்ணுக்கத்தகார
நினைவறவன்னியமாய வித்தனமைபோல) ஞானாகித்தனதயந
தெரிசன மானபோதே சநமரணங்களுக் குறபத்தியாய வரு
கிற பசுபாச விகற்பங்களுகிய பேரந்தகாரமானது இனைவிட
த்திலே போனதென்றறியாதபடி தானே யிவனைககைவிட்டப
போம. அன்றிய விழாதென றுநீபற = இப்படி நீங்காத
வனவில வேறொருபாயங்கனாலு மிந்தக்கிலேசங்கைவிட்டது. ( )

இப்படி சநமரணங்களுக் குறபத்தியாகவங்குரிகத்தக்க

பசுபாசவிகற்பங்களைவிட்டி முதனிககு வித்தாகியசத்திய

ஞானத்தை யபேட்சித்தவாகன்பெறமபேற்றி

ஹுறிகிப்பாட்டை யருளிச்செய்கிறா

வித்தினைத்தேடிமுனை யைக்கைவிட்டவர்

பித்தேறிஞாகனென்றுநீபற

பெருஸ்தெவகெனபெணையுதிபற.

இ - ள், வித்தினைத்தேடி முனையக்கைவிட்டவர் பித்தே
றிஞாகனென்றுநீபற = முதனிககு வித்தாகிய யாகியே தனக்
குப் பிராணனாய நினறு தோன்றாமலுபகரித்ததன் தொலைப்பித
தும் வருகிறவருனைத்தேசிகன கடாசுத்தாலே சந்தேகமறப்
பெற்றது சநமரணங்களுக் குறபத்தியாக வங்குரிகத்தக்க
பசுபாச விகற்பங்களைவிட்ட பாகியவானகனே யெக்காஸுமந்
தொலைத்தற் கரிதாகிய தேகாஜிப்பிரபஞ்சங்குளையுஞ் சுதகக

வேதனைகளையுங் கைவிட்டுமேலாகிய ஞானம் பிரகாசித்தகத பா
மானந்த சொருபத்திலே மீளாத வழிசென்று புகுந்தவாகன்
பெறுவதங் கெனபெ னேயுநதீபற = இவ்விடத்திலே யிப்படி
நின்று பெறத்தக்கப பேரொழிந்த பசுபாச விகற்பங்களே
பொருளென நினரூலவவிடத்துப் பெறும்பேறெது கெஞ்சமே.

இப்படி யரியபேற்றைப் பெறமளவில பெறனைக்

கோரவதாரமுண்டென நருளிச்செய்கிறா.

சொல்லுமிடமன்று சொல்லப்புகுமிட

மெல்லேசிவனுக்கென றுநதீபற

என்றானமெனசெய்கோமுநதீபற.

இ - ள், சொல்லுமிடமன்று சொல்லப்புகுமிட மெல்லே
சிவனுக்கென றுநதீபற = இப்படி கூடவரிய சிவனைக்கூடத்
தக்கவிட மானம்போதத்தா லுணர்த்து வாகருகளா லிணைவிட
மென்று வுரைக்கத்தக்கதொருவிடமல்ல சொல்லுக்கென காத்
தாவாகிய வானமா யொருபொருளைக் கருதி யுரைப்பதாகவுண
ருமளவி லொருவனுணர்த்த வுணருமொழிந்த தானாக வொ
ன்றையுணரமாட்டாததல்ல ஒருவனுணர்த்த வுணருவதானப
டியை யாசாரியனாலேபெற்று வுணர்த்த வுணருவதான வெல்லே
யி லவனுணர்த்துகிற தனமையை யவனாலேயுணரி னவ்விட
மே சிவனைப்பெறுதற் கெல்லையானவிடம். என்றானமென்செ
ய்கோமுநதீபற = இத்தவிடத்தை யறிந்தகூடி ஆவியானென்று
முனைதென்றுஞ்சொல்லி நின்றதான்மர வவவிடத்தென்செயத
தோ யறிகின்றிலேன்.

“இந்த உவதரத்திலேகின்று கூடுமுபாயத்தை மன்னி”

விடாதே யுணரபபெறி னெல்லாநிலையிலு

நிற்கலாமென்றருளிச்செய்கிறார்,

வீட்டி விருக்கிலென னாட்டிலேபோகிலென்

கூட்டிலவாட்சாததிநின றுநதீபற

கூடப்படாததென றுநதீபற

இ - ள், வீட்டிவிருக்கி லென னாட்டிலே போகிலென்
கூட்டிலவாட்சாததி நின றுநதீபற = எல்லாவற்றையும் தனன
லேவிடப்பட்டுத் துறவறத்திலே யிருந்தாற் பிரயோசகமென
விதுவொழிந்து நாடதக்க வாசனாதிசனிலும் தீர்த்தொரிசன
ங்களினு முதனனாலும் பிரயோசனமென (பொன்னுகரு மா
ற்று நின னாறபோல) ஆனமாவே குகைபாக ‘வந்தியேதனக்கு’
பிராணனும் நிறநிற திருவடிநானத்தை தேசிகன் கடாக்கித்
தாலேயுணரநது தன்னுடை சுதந்தரவீனதையுப காததாவின
செயலென்றே ‘கண்டு தனக்குப்பொருத்தினதொரு நிலையிலே
நீல்லானாகில, கூடப்படாததென றுநதீபற = இப்படியுண்மை
யறிந்துநில்லாமற் தனனாலே செயல்பட்டதுவாகக் கருதில்
மோகிங்கூடாது போதததுக்கு விரோதமே வினையாநிற்கும்
அஃதெப்படியென்னில் (காததாஷயயறியாமற் சகலாகருமித
மாக வெககியம்பண்ணின) தகூப்பிரசாபதிசுரு விரோதமே வி
னோதம் சகலையுங்கைவிட்டுத் தனனுடையசெயலறக் காததா
வினவசத்திலேகின்று தண்டிசநாயனா சிவனின் யாசசிக்கிறான்
வில் சகலருக்கு மகிதமான பிரமஹத்திவினைய இதுவுரு சிவனுக்
‘கிதமாகவே பலிததுத் திருநருள்வினந்தபடியுங் கண்டுகொள்க,
ஆதலா லுண்மையறிந்து சரு முய காததாவின செயலென்றே

கொள்ளாமற் றன்னுடைய செயலென்றே யொவ்வொருவத்தி
லே நின்றவறகு வினையேராதிராது. (கரு)

இந்தவுபாயததையுடைய சைவசித்தநாதத திறமொழிந்து

மற்றொருசமையினினை பொருளைப் பொருளெனக்

கருதவேண்டமென நருளிச்செய்கிறா.

சாவிபோமற்றசமயங்களுக்கும்நினை

ருவியறாதேயென நுநதிபற

அவவுறைகளாதேயுநதிபற.

இ - ள், சாவியோமற்றச சமயங்களுக்கும்நினை ருவியறாதேயென நுநதிபற = ஆனமாவுஞ் சிவமும் வேறற்றிறகு மன போகவிரதமாகிய சைவசித்தநாதத திறமொழிந்து ஒருவன் பரிதிரச்செய்த பயிரானது பயன்படுமளவும் பயிப்போலவந்த பவிக்கததக்க மாளகளிலே சாவியோமற்ற தனையோல முடிவிலுள்ள நெறையுரைப்பாரா, இரண்டெனறுரைப்பாரா, இரண்டாட்சின் நே யொன்றெனப்பாரா, உடலாதானே யுயிருமென்பார் வாயு வையுயிரென்பாரா, கரண நரசமேபொருளென வுரைப்பாசு, மோகமகூய்க்க முததியென்பாரா இப்படி தொல்லப்பட்ட வெருவித்தமான சமயங்களிறபுகுந்து நின்று தனசகுப்பிராணனான சிவனைத்தெரிசியாமல் நரகங்களிலடைவாரா, அவ்வயினாகே ளாதேயுநதிபற = இப்படியாகொத்த சமயகீள்வார்த்தை யுச்சுசோநதிரத்தகு விடைமமாகாதபடி நில. (கரு)

இப்படி சைவசித்தநாதததின்னுண்மையிலே நின்றவாக்களருவி

காரணிகளினி லொருகாலங்களினுங்கட்டாததுறவை

யுடையவாக்களென நருளிச்செய்கிறா.

துரியங்கடந்தவித்தொண்டாசகுச சாக்கிரத் .

துரியமாய்நின்றதென் நுநதிபற

துறந்தாரவர்களுள்ள நுநதிபற.

இ - ன், துரியங்கடந்தவித தொண்டாகஞ்ச் சாகசிரம் துரியமாய நின்றதென்றதீபற = பிருதிவிமுதலாக நாதமீழுணதத்துவங்களையும் பஞ்சமலங்களையும் மருளாலேகண்டு நீக்கித் தண்ணைதெளிசித்துத் தண்ணையும் பொருளல்லவென்று கண்டு திருவடியிலே பொருந்திறத்தக்க திருவடியாய்க்குப் பிரார்த்தததாலே சாகசிரத்தானங்கூடிற்றாயினு மிவாகள திருஷ்டிக்குப் பரமதுரியமானனாமே பிரகாசிகுமதொழிறது ஒருகாலங்களினும பிரபஞ்சத்தடன கூடார்கள, துறந்தாரவாகனென்றதீபற = அவர்களே துறவையுடைய கலியாணர்கள்.

இதில் முற்படுதரியமென்றது தற்போதத்தை இரண்டாவது துரியமென்றது பரபோதத்தையெனக்காணக, (கஉ) இப்படி துறவையுடைய கலியாணர்களுக்கும் பிரார்த்தசனமம் புசித்தே தொலையேண்டுகையாலும் புசிசுகுமளவில் கருவிகரணதிகன கூடவேண்டுகையாயினு மிவைக்கடினாலு மிவாறின வசத்தி லமுந்தாமற புசிக்கு முபாயமு ம"காமிபமே ராமல நிறகு முபாயமு மிப்படி யருளிலே நின்றவாக்குப் பெத்த திசையிற சுகந்தானே முதத்திசையிற சுகமாமுபாயமு மருளிச்செய்கிரா.

பெற்றசிறறின்பமேபேரின்பமாயங்கே க
முற்றவருமபரிசுத்தீபற
முனைபாதுமாயையென்றுத்தீபற.

இ - ன், பெற்றசிறறின்பமே பேரின்பமா யங்கே முற்றவருமபரி சுத்தீபற = தேசிகன் கூடாக்கூந்தாலே சொற்பத்தை யுணர்ந்தகாலத்துப் பிரார்த்தமான தெடுத்தவுடலிலே நின்று புசித்தே தொலையேண்டுகையா லுத்த கனமத்தாலே நிஷ்டையில்லாத சுகங்களவந்து கூடாநிற்கும் இது கூடாநிற்கச் செய்தது

யிதிவீழாதாம விரதசுகததையுங் கனமததையுங் கருவிபுண
 திகளையுந் தனனையுங் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிற திருவருளையது கண்
 னாக வுணர்வே சந்நம மேரூமற கனமமும் தொலைந்து உவ்
 விடத்திற கூடின வறப் சுகமாந் திவன ஞான திருவடி யிலே
 நிறையாலே யதுதானே பரமசுகமாம் முனையது மாயை
 யென்றநதிபற = இப்படி நிறகவே மலமாயாதி கனமங்கொரு
 காலத்தினு மவகுரியாது (௬௩)

இப்படி யளவிடத் கரிதான பரமானந்த சுகங்கைகூடின

காலத் திவனிடத்து வேறொன்றும் வந்துகூடாதபடி

இதசுகந்தானே விவனைவேறல வடைபுவிததுக்

கொள்ளுமென றருளிச்செய்கிறா,

பேரினபமான பிரமக்கிழத்தியோ

டோரினபத்துளளா னென்றநதிபற

உண்னையோண்டா னென்றநதிபற.

இ - ள் பேரினபமான பிரமக்கிழத்தியோடோரின்பத்துள்
 ளா னென்றநதிபற = ஒருவனையோரினபம் வந்தநிதத்காலத்
 திவற்றினுக் கோரளவுமுண்டா யிதுநீங்கினகாலத்துச் சுகமாந்
 வந்த விரதந் துககமாகவும்-வந்துகூடா நிற்குமாதலால இரதச்
 சுகதுககங்களிரண்டும் வந்துகூடாதபடி தம்பிரானுர் திருவடி
 யிலே யடைந்தகாலத் திவனளவிடுதற் கரிதாகி வினோதவனு
 போக விரதமானது பரமானந்தமாகிய பிரமத்தியினைகூடின
 டொழுதே யொருதனமையான சுகசொருபமாய்விந்ம். உன்
 னையோண்டதென றநதிபற = இப்படியே அசத்தியத்தைச்
 சத்தியமாகக் கொண்டொழுகின உன்னையுமேலாயுள்ள ஞான
 நத்திலே சேர்த்ததும்மகொண்டது. (௬௪)

இத்தப்போறைப் பெற்றவர்களுக்குத் தேகநிற்கச்செயதேயுமான்
மசெயதி கிளையாமலொடுகிச சிவனுடையசெயதியாய

நிற்குநிலைமையை யருளிச்செய்கிறா

பெண்டாபிடி போலலாண்மககளபேய்போலக்

கண்டாரேகண்டாரொனகுந்திபற

காணாதாரொனறுந்தீபற.

இ - ள், பெண்டாபிடிபோல லாண்மககள் பேய்போலக்
கண்டாரேகண்டாரொனறுந் தீபற = ஆனமாவானது ஒருத்தி
யைப் பேய்பிடித்தகாலத்தது தன்னுடைய சொருபம் வேறுகா
திருக்க மனதும் வாக்குஞ் செயலும் பேயினவசத்தேயாயத் தன்
னை மறந்து பேயின நின்றதன்மைபோலவும் நாயகனான தபி
ராணா தேகியை யாவேசித்த பிசாசமானது தன்னுடைய சொரு
பமொருவா காணநிலாது தேகியனுடைய செயலை யழித்தது
தன்னுடையசெயலே பிரகாசிப்பித்துத் தானே தேகியாயின
தன்மைபோலவும் இப்படி பாவனையாற பாவகமாகக்கூடி நின்
றவரே சிவனையுள்ளபடிகண்டு கூடினவர்கள், காணாதா காண
ொனறுந்தீபற = இப்படி கண்டுகூடாதொககாலமும் விழியா
த்கண்ணையுடையவர்கள்.

(160)

இநிலை கூடாதவர்களுக்கு வேறேயு மோருபாய

மூண்டென றருளிச்செய்கிறா,

நாலாயபூதமுநாதமுமொன்றிடி

னூலாநிலையாமென்றுந்தீபற

காதற்கிடமதென்றுந்தீபற.

இ - ள், நாலாயபூதமு நாதமுமொன்றிடி னூலாநிலையாமென்
றுந்தீபற = சுருவ சுரோணித்ததின் நிலையிலே சிவன பதி
கிறவானில் சிவனுடைய கிரியாசத்தியாலே நாலாய் பூதமாகிய
வாயுவுஞ் சத்தப்பிரம்மான நாதமுங் கூடப்படுகிறது சீரம் பரி

ணயீக வாயுவானது நாழிகடோறும் பூரணமாகப் பிரதான வாயுவான பிராணவாயுவும் பின்பு மரணமுண்டாககுமைப்பொருட்டு நாபிச்சககரத்தின் கீழேசென்று பதியாநிற்குஞ் சத்தப்பிரமமான நாதாதநத தானநதோறு நிறகு மெழுததுளாகிச சென்று பின்பு மரணமுண்டாககுமை காரணமாக மூலாதாதததிலே பிரணவமாகப்பதிநது கிடவாநிற்கும இவற்றைத் தேசிகனருளாலே யறிந்து சத்தவீச்சுதையுஞ் சிவவீச்சதையுங் கொடுத்திருமநிரப பிரசாதமாகி மனதை யொருமைப்படுத்தி இரத்தத் திருமநிரப பிரசாதத்தைக்கொண்டே நாதத்தைமெழுப்பி இந் தநாதத்தையும பிராணவாயுவையுங்கூட்டிச் சுழிமுனைவழியே செலுத்தி முன்புதோன்றின பிரமநாதத்திலேகூட்டித் தான பரமாகாசத்திலமுநதில் நாலாநிலையாகிய சாயுச்சிய மப்பொழுதே கைகூடும் நாதாகிடமதென்றுந் தீபந=காததா வெழுநதருளி யிருக்கத்தக்க விடமு மவனைகூட்டுகைக்குவ்டமுமதுவே, ௩௬

இப்படியனறி வேறுவழிகளிடசென்று தனபோதத்தாற
கூட்டத்தக்கதென்று பாவித்துச்சென்ன மரணங்களிலே
வீழுந தழுநதாதிருக்குமபடி யருளிச்செய்கிறார்.

சென்றநெறியெல்லாஞ்சென்னென்றியாம்பபடி
நின்றபரிசுறிந்துந் தீபந
நீசெயலசெயயாதேயுந் தீபந.

இ-ள், சென்றநெறியெல்லாஞ் சென்னென்றியாம்பபடி நின்ற பரிசுறிந் துந் தீபந = கனமங்களுக கீடாகத் துணைசெய்கிறமனது திகளுடனே கூடி நச்சுவழியான விலக்கடியென்னு மைநது பொறிவழியுஞ் சென்று விடையாதிகளிலே பொருங்கி யிதாகித் தங்கள்கூடி மறுமைக்கு வித்தாகிய குற்றங்களை வினைவினை வழி தானே ஐயமற்றகுதான பெருவழியாமபடி தேகங் கூடினட்டி

யுந் தேகத்திலே தானிறகிற முறைமையுங் கண்மங்கள்வந்துகூடு
முறைமையுந் தன்னுடைய போதமித்தவகை தெரியாம லிறதி
ரியாகி கரணங்களுடனேகூடி நின்றசலித்தமுறைமையும் (கா
நதமும் பசாசமுடபோல) தமபிராணா சநிதியிலேகூடிச் சிவிக
ருமுறைமையு மருட்கண்ணாக்க கண்டு தனசெயலறநிறகடபிரா
ரத்தமுந் தொலைந தாகாமிபமு மேரூமறபின்பு தேகாநதத்திலு
ந் திருவடியிலே கூடுகைக்கு காரணமுமாதலாற பககநோககாம
லொருநிலையிலே நில நீ செயல செயயாதே யுந் திபற = இப்படி
யொழிந் தன்னுடைய செயலாலே கூடத்தக்கதென்று பாவித்
துச சன்னமரணங்களிலே விழுந்தமுந்தாதே (௧௭)

இப்படி தேசிகன்கடாட்சத்தாலே பெற! திருவருளைக்கொண்டு
சன்னமரணங்களுக்கும்பத்தி தேடாம லெந்தவுபாடத்திலே
யாயினுந் திருவடியை உடைகைக்கு விருமபுத்தே
பொருளைநெறமுளிச்செய்கிறா,

பொறகொழுக்கொண்டு வரகுக்குழுவதே
ளக்கொழுநீயறிந் துந் திபற
அறிந் தறியாவண்ணமுந் திபற

இ ள், பொறகொழுக்கொண்டு வரகுக்குழுவதே னக்கொ
ழுநீயறிந் துந் திபற = பொன்னாலே சமைத்த கொழுவைக்கொ
ண்டு வரகுவிளைய லுமுதகாலத்திற பலமுங்குறைந்து மிகுத்த
சேதமுமா யுழவு பிழைத்ததன்மைபோல தேசிகளுலே பெற்ற
திருவருளைக்கொண்டு பிழையேபெருக்கிச் சன்னமரணங்களிலே
போக்குவாவுசெய்ய வுறபத்தியான விரகிரியாகி விடையங்களி
ல் நீமுந்தாதே யந்ததிருவருள் முன்பு தோனரூமல் நின்றபகரி
த்தமுறைமையறிந்து தோனறினபின்பதகண்ணாகவதிலே கூடி
யழுந்தினகாலத்துச் சன்னமரணங்களுஞ் சுகதுக்க வேதனைகளு
நீங்கி யொருகாலத்தினுந் நீங்காப் பரிமாணந்தமே விளையுமெனனு

ம்படியு மறிநது தன்னுடையசெயலற வதுவாய்நிற்கிறதே நிலை
அறிந்தறியா வண்ணமுநதீபற=இப்பொருளை, புணராதே யுணா
மதுநில, (௩௮)

இப்படியுணரத்தாநின்ற சிவனை யுணராதே யுணர்க்கூடாதாகிற
சிவனைப்பாவிதது நிறகவே யிறதவுணமை கூடுமென
றருளிசெய்கிறார்.

அதுவிதுவென னாவனே தாநிவாகு

மதுவிதுவெனறநிறதூதீபற

• அவிழநதசடையா ரென றுநதீபற

இ-ள், அதுவிதுவென னாவனே ததறிவாகு மதுவிதுவென்
றநிற்தூ தீபற=ஆனமாவின்னுடைய கருகதுப்போல வநாநியே
மறைத்த சகசமலத்தாலே மாணாயுங் கனமமுமபொருத்திய சன
னத்தையே விளைவித்திடுகிறியவிடாததனைய விடாம்களிலே பொ
ருந்துங்காலத கிரண்டிபொருளைச்சேர உறியமாட்டாம லொன்
றென்றாக வநிற்தும அறியுங்காலத்திலே யதுவதுவென்று சுட்
டிப்பறறிவின்று சலித்தது மயக்கவிகற்பங்களிலே உடையது பொ
யயை மெய்யெனக்கருதித் தன்னுடைய வுண்மை விளங்காம லி
ரவுகள அகப்பட்டவாகாசம்போல யிடைவிடாமல் நின்றமூந்
தாதே தப்பிரானுடையகருத்தான தனாகிடேயுள்ள காருணயத்தி
னமிருகியாலே யானமாகளுடைய மலமாயாதிகண்மத்தை தொ
லைப்பித்தது திருமுடியிலே கூட்டவேணுமெனகிறவிசையாலே
யானமாக்களுக்கனாகிடேயே பிராணனைய நின்றவவவ கனமங்களுந்
கிடானவை திருவுணத்தடைகதுச சாவத்தையுமொருகாலத்திலே
சேரவுணாந்து முணாததுவித்ததும புசிப்பித்ததும பிரிப்பித்து மொ
டுகுவித்தது செய்யாநிறகத் தானொன்றையு மதுவிதுவென்று
சுட்டிப்பறறிவின்று சலியாதே தன்னுடைய வருளாலே உடக்கத்
தானொழிவறநிறைந்தது மயக்கவிகற்பங்களினின்று யகசவற நிலை

லாநிற்கும் அத்தப்பொரு ளனாதியே யிவனமுஞ்நிற்கிற மூன்ற
மையையருளாலேயறிந்து ஆன மபாவனையைவிட்டுச்சிவபாவனை
யிலே நிற்கவும் அவிழ்ச்சையொன்றாக தீபற=இப்படி கூடி
நிற்கிறபொருளே யொரு ராற கட்டப்படாத திருச்சடாராத
தையுடைய தமபிரானா. (௩௯)

நின்மலனாதமபிரானா ரானமாவுடனேகூடி யானமாவய
நிற்குக்கருக காரண மவனுடையகாருணயத்தின,
மிருகியேயென நருளிச்செய்கிறா,

அவனிவன தவனருளாலல
திவனவனாகானென நுநதீபற
என நுமிவனே யென நுநதீபற

இ-ள், அவனிவன தவனருளாலல திவனவனாகானெ
ன்றுநதீபற=வாசுரு மனதீதமாயிருக்கத்தக்க தமபிரானா பிரா
ணனுயிருக்கச்செய்து மனாதியே பசுந்தவமான வண்ணவடம
ண்டாகையா லீந்தவாணவமலம பசுருவப்பட்டு வவதரத்திலே
(செம்பிறகிடந்த மாற்றுப் பிரகாசித்துப்பொன்னெனானும் போ
பெற்றாப்போல) தமபிரானும் பிரகாசித்தினைத் திருவடியி
லே கூட்டிக்கொள்ளுகை பொருட்டித் தன்னுடையகாருணயத்
திலே யிவனாகவெழுந்தருளி நின்றதொழிந்து சிவனானமாவா
கினனானலன ஆனமாவுந தமபிரானா திருவடியிலேகூடிப்
பரமானந்ததை யனுபவிக்கிறதொழிந்து சிவனாலாய பஞ்சகிரு
த்தியாதததையில்லே என நுமிவனேயென நுநதீபற=சிவனற
ன்னுடைய கருணையாலே யானமாவாகியுரு சிவனாகிய நிற்கவல
வவன் ஆனமாவானவனென்றுந தன்னுணைமை குன்றாமற கூடி
னதொன்றிலே யதவாய்நிற்க வல்லவன். (௪௦)

இந்தப்பொருளைக்கூடாம லனாதியே யுண்டாகத்தக்க விகிதமு
மிததீருமுபாயமு மருளிச்செய்கிறா.

முததிமுதலுககேமோகககொடி படாந
ததிதிபுததகெனறுதீபற
அபபழமுணணுதேயுநீபற

இ-ள் முததிமுதலுககேமோகககொடி படாந ததிதிபுத்
ததெனறுதீபற = முததிபெறுகைக்கு முதன்மையான
வானமாவிலே யனையெழைக்கத்தக்க வானவமலத்தி ர க ி ரி
யமான வஞ்ஞானமென்னுங்கொடி வெருவிதமாகப்படாந திதா
கிதமேவீனேது இதகாரணமாக மயக்கத்தைச் செய்கிறமாதை
யாலே பூதகாரியமானவுடம்பு சநநதோறும் பாலியாறிற்கும் அ
பபழ முணணுதேயுநீபற = இநதபட முததையுநீபற நரகயேது
வாகாதே யாசாரியன கடாக்கத்தாலேபெற்ற அருளாகிய வருணா
வே யாணவமலமாகிய மூலத்தை வேரறுத்தது முததிபபழமாகிய
பரமானந்தத்தை உணுபவிறதுச சிவனுடனே யொருநிலையயா
யவிகே. (சக)

இபபடியொழியப் பரிபூரணத்துவமாக நிறத்தக்க
தோருபாயமருளிச்செய்குறா

அண்டமுதலாய்னததையுமுடகொண்டு
கொண்டததைகொள்ளாதேயுநீபற
குறைவற்றசெலவமெனறுதீபற.

இ-ள், அண்டமுதலாய்னததையுமுடகொண்டு கொண்ட
த்தைக்கொள்ளாதே யுநீபற = அண்டமென்று சொல்லப்பட்ட
சககரவாளகிரியு மகாமேருவு மண்டகோளையு மட்டஞல பரு
யதவகளுந் திககுக்கெசுவகளு மட்டநாகவகளுந் சத்தசமுத்திர
முஞ் சத்தமேகவகளும பதினாலுபவனமுக தேவா சுரா சித்தவித்
தியூதரா கிணரா கிம்புருடா மற்றமுண்டான அண்டமுத
லாக வள்ளிட்டபேதவகளுந் சுகிராதிததரும் பஞ்சபூதிய பகி

ஹைமவதனம் பேய்ததோபோன்ற வியாபாரங்களும் பொதிந்த
 திரட்சியோரண்டமாக வளர்ந்த கோடியண்டங்களு மிப்படி
 பொவ்வொருவ ண்டங்களைத் தசமடங்குபொதிந்தசலமு மந்தசல
 ததைத் தசமடங்குபொதித் வககினியுமிந்த வககினியைத் தசம
 டங்குபொதிந்தவாய்வு மிந்தவாயுவைத் தசமடங்குபொதிந்த வ
 காசமு மிவையெல்லாவற்றையுஞ் சேரப்பொதிந்த போண்டத்
 தையு மிவை யெல்லா மறி மரு மேற்பட்டு நின்மலமாய நிறகிற
 நாதசொருபதையை மித்தற்குமப்பாற்பட்ட நின்மலமா யெல்லை
 படாதபரமாகாசமான பெருவெளியுமுன்க குடம்பாகிநின்று உ
 ன்ககு நிலைநின்றவாறே யுளனை யுணாததின சொருபமுடம்பாகி
 நின்று உாணம்போததையை மிந்தப் பரிணாமங்களையுஞ் சேர
 நினைவறவிடுவாயாக ஞ்ஞறாற்றற்செலவமென நுகதிபற = அப்பொ
 முதே நீ யகண்டபரிசுரணையுவிடுவை, (௬௨)

இப்படிப்பெற்று மிந்த வுண்மையில நிலவாமல் தேகத்தையும்
 விசுவத்தையுமெய்யென நி ருருடைய வுண்மையை
 யருளிச்செய்கிறார்.

காயத்தன்மெய்ஞ்ஞானக் கள்ளுண்ணமாட்டா
 உயர்க்களஞ்ஞானாநெ றுந்தீபற (தே
 வரட்டுப்பசுக்களென றுந்தீபற

இ-ள், காயத்தன்மெய்ஞானக் கள்ளுண்ணமாட்டாதே
 மாயக்கள்ளுண்ணாநெ றுந்தீபற = தேகத்திறிகிற தேரியான
 சிவனுடைய சத்தியஞானமான திருவடித்தாமரையி லுண்டான
 பரமானந்தத்தேனாகிய மதுவையுண்டு தேகவிசுவங்களுந் தெரி
 யாமற்றனையும் சிவனையும்றியாதபடி சீவோரவழ்திலே டட்டி
 யாதே (மிகவும் பசித்தானொருவன் றசனையில் வந்திருந்தபாற்
 றிசனையைப்போட்டு நாவுக்கெட்டாத முழங்கையை ககிப் பசி
 திரவிரித்த தன்மைபோல) பேய்ததோபோன்ற விசுவத்தையும்

மிதிர்சாலம்போன்ற வாழ்வையு மெய்யெனக்கருகி நாகவேது
வான விடைய சமூகவதளிணு ண்டாகு மிதாதிதவகளாகிய மது
வையுண்டாகன வரட்டுப்பசுக்களென்ற தீபற அவாகளே ஒரு
காலங்களினும் பயன்படாதவானமாக்கள, (சுங்)

இப்படியாவராலும் பெறுதற்கரியபேற்றைக் காருண்ணியத்தின்
மிகுதியாலே தநசுருவைததமுமுடையசினேகத்தின்
மிகுதிப்பாட்டாலே ததிததருளுகிறார்.

சிந்தையிலுள்ளருமென் சென்னியிலுஞ்சேர

* வந்தவாவாழ்கவென றுதீபற

மடவாருடனேயென றுதீபற

இ-ள், சிந்தையிலுள்ளருமென் சென்னியிலுஞ்சேர வந்தவ
ர்வாழ்கவென றுதீபற=ஒழிவறநிறைந்த தம்பிரான ரனாகியே
யடிபுணுகுப் பிராணனுயிருக்க வனாகியே யுண்டானமலத்தின்
மிகுதிப்பாட்டாலே சநக மரணங்களிலே யுழன்று போகருவா
வேபொருளாகத் திரிந்தவடியேனாத தமமுமுடைய காருணயத்தி
ன மிகுதியாலே பொருந்தின திருமேனியுடனே பெருந்தருவி
வந்து மலமாயாதிகனமங்களும சநகமரணங்களுவ கூடாதபடி
யென்னுடைய பொலலாப புலாற்றலையிலே யாவராலும் குறித்
தற்கரிய சிவகந்ததையுடைத்தாகிய திருவடித்தாமனாயைச்சே
ராததீ மந்தத்திருவடியடியேனுக்கு அனாகியேபிராணனுய நின்ற
முறைமையையுமுணாததியு மென்னுடைய சித்தமானதுசவியா
மலத்தத்திருவடியுடனே விட்டு நீங்காம லொருவழிப்படக் கூடி

* தியானத்திலுண்டான நிஷ்களத்தைச் சிந்தையில் வந்தவ
ரொனவும், பகருவனகண்டு அருளே திருமேனிடாக வாகாரியமூர்
த்தோய்வந்து திருவடிக்குட்டிய சுகளத்தைச் சென்னியில் வந்த
வொனவுவகூறினார்,

வேறறீர்து முபாயநதநதம் இப்படி துககசாகரத்தினின்றங்
கைபேற்றி நதம்பிரானா காலங்காட்டாத சுக்கொருபததுட
னே மென மேலும வ"ழவாரா, மடவாளுடனேயென றுநதீபற=
சுருவானமாககளு வீடேறுகைப்பொருட்டா லனாகியுடைன
கிருண்ணிய சதகியுடனேயு மனவரதமுங்குடி வாழவாரா (சச)

இநதத்திருவுந்தி யருளிச்செய்த தம்பிரானரிநதச சாதநிரத்தின
மகிமையுந தமமுடைய திருநாமமுநதோனற
வருளிச்செய்கிறாரா.

வையமுழுது மலக்கயங்கண்டிடு
முய்யவநதானுனையென றுநதீபற
உண்மையுணராதாரொன றுநதீபற.

இ-ள, வையமுழுது மலக்கயங்கண்டிடு முய்யவநதானுனா
யுநதீபற = உயயம\க தேவராலருளிச்செய்யப்பட்ட விநத தி
ருவுந்தியெனகிற சாஸ்திரத்தை குருமுகத்தாலே கேட்டிதினு
டைய சம்பிரதாயத்தை யறிந்தவர்கள் அனாகியே துடங்கியுமுன
ற போநததேக விசுவங்களினுணமை யருஞானசாகரமெனறே
விட்டேறி. உண்மையுணராதாரொன றுநதீபற = உண்மையென
னுந திருவடியாகிய நெடுங்கரையிலே சோநது பரமானந்தமே
யனுபவித்துக்கொண்டிருப்பார்கள், (சரு)

திருவுந்தியார் மூலமுமுரையு முற்றிற்று,

திருச்சிறுமபலம்.

உ

சிவமயம்.

நீ நு க் க ட லு ர்

உயயவநததேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருக்களிற்றுப்படியார்மூலமும்

திருவாவடுதறையாதீனம்

தில்லைச்சிறறமபலவொன்னும்

சிவபிரகாசனாசெய்த உணாயும்.

இவை,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்துவான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணக்கர்

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

*க் - முருகேச முதலியாரால்

செனனை

ஜீவகாருணியவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898ஆம்

உ

சிவமயம்,

திருச்சிறந்தமபலம்

திருக்களிற்றுப்படியார வாலாறு.

ஞானசாததிம பதினான்கு முன னுண்டாய
திருவுநதியாரை யருளிச்செய்த உயயவநத தேவராயனா
ரது மாணாககா திருவிசுவா ஆளுடைய தேவராயனர்,
அவாமாணாககா திருக்கடவூர் உயயவநததேவராயனர்.

இவா பெரு உபநயபுலியூரி லெழுந்தருளியிருக்கு
நாளில மிகுந்த புகுவமுடையாரொருவா தனனைக்க
ணதெரிசிக்க அவருக்குச் சிவநினைச்செயது அவாசந்
தேக்விபீத மகலவதாயும் சிவா னுபூதிச செல்வததை யி
டைவிடாம லனுபவிப்பதாயும் தனதுபாழாசாரியாரசெ
ய்த திருவுநதியாரின கருததை விளங்கக்காடவெதாயும்
ஆறுவெண்பாவில ஓசாஸதிகுஞ்செய்தனர்.

அச்சாததிராததை விசுவநுள்ளா ரங்கீகரித்துய்யு
ம்படி திருவமபலத்திறசென்று நடேச னாததியானிதது
த தாமருளிச்செய்த திருவெண்பாவை நடேசர் முன்னி
ருக்கப்பெற்ற திருக்களிற்றுப்படியில் வைத்தருளின
அத்திருக்களிறுனது கைநிமிர்ந்து இச்சாததிராதகடேச
ரதிருவடியடைவோர்க் கெளிதாகிய கருவியென அவரு
ள்ளாருணரும்படி நடேசர் திருவடியில்வைத்தருளியது

அப்போதங்குள்ள தில்லைவாழ்ந்தனா, மூவாயிரவரும்,
திருப்படைவீட டெழுநூறுமடத்து முதலிகளும் மகே
ஸவரா நாற்பத்தெண்ணாயிரவரும் திருக்கோயிலிமித்த
ஞ்செய்யும் திருப்பே லோழாயிரத்துத் தொளாயிரவரும்,
இத்திருப்படைவீட்டி லெழுநூறாயிரருக்கும் கலவியா
ணாகளும் கண்டதிசயித்திருநூலுக்குத் திருக்களிற்றுப்
படியென்னும் காரணப்பெயரிட்டருளினா

இந்நூற்குமுன்னொருவா திருவெண்காடுடையார்
காரணமாப் உரைசெய்தனா அவ்வுரை இச் சாத்திரக்க
ருத்துக் கமையாததால் திருநெத்தேவநாயனா பரியாய
த்தில திருவெண்ணெயலவூர் மெய்கண்டதேவா திரு
வடியாரில திருவாவடுதறையில தில்லைச்சிற்றம்பலவா
சிவப்பிரகாசா முன்னுற்கும இந்நூற்குமமாறுபாடின
றி உரைசெய்தருளினா.

இந்நூல் தில்லையம்பலத்தில் நேசராலங்கீகரிக்க
ப்பட்டதாயும் அதிபக்குவமுடைய மானுடாக கெளிதி
னுணரப்படுவதாயும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களின்
கருத்தைக் காதலாம்பலகம்போற் சுருக்கியுணர்த்துவதா
யுமிருப்பதால் இதைப்பத்தி கிரத்தையுடனமனைஞ்செ
ய்ப்பவர்கள் சன்னசாகரத்தை நீங்கி மோக்ஷமென்னுங்
கணாபேறுகை உண்மை! உண்மை!! உண்மை!!!

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

நீருச்சிறுதம்பலம்

திருக்களிற்றுப்படியார்.

வெண்பா,

அமமையப்பரேயுலகு கமமையப்பொன்றிக
வமமையப்பரபரிச்ச வந்தளிப்ப-ரமமையப்ப
ரெல்லாவுலகுக்கு மப்புறத்தாரிப்புறத்து
மல்லார்பேர னிறபாசவா.

இ-ள், அம்மையப்பரே யுலகு கமமைப் பொன்றிக =
மாணவகளை சங்காரமானகாலத்து மலசுகிரான மூன்றுகை
பபட்ட வானமாககையு மாயைகளிலேயொடுக்க யீதமவமா
யாதி கணமங்களுடனே யானமாககையுஞ் சிவசத்தியிடத்திலே
யொடுக்கி யிவதசசத்தியையுந் தமமிடத்திலே காத்துக்கொண்டு
சிவமொன்றமேயாய நிறகையில பின்பு மித்தககாலமானதெ
னறு சிருஷ்டிகாலமான உத்தரத்திலே தமமுடைய காணையுந்
தின மிகுதியாலே யிருந்த வானமாககளைப் பகருவப்பட்ட கண்
மமலத்தைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கவு மாணவமலத்தைப்பகருவமா
கருமபொருட்டு மதசசத்தியை மீண்டும பிரகாசிப்பித்து அந்த
சசத்தியிடத்திலே தாமுமபொருந் திவந்தசசத்தியிலே டெக்கி
டந்த மலசுகிரான வானமாககையைத் தோற்றவித்து இவர்களு
க்கு முன்புவிட்ட குறைகீடான தனுகரணபுவனபோகங்கையு
ங்கொடுத்த தாமுமமுதலகெடாமலநின்று அவற்றிற்சுவைய
யவராயவாகளைக் கணமமலங்களுக கீடாகநின்று புசிப்பித்துஇப்
பழச்செய்கிற தமமையுமிந்த வுபகாரங்களை 1. தெரியாமல்விஷ
யாதிகளிலேயேசிகருமபடி கிரோபவித்து இவத்காலகிருத்திய

தினிலுங் கனமுந் துலையொத்து மலபாகமுமுண்டா யீவாக
 ளமுததிகுமும் பிராரததராவா பொடோதென நகவரதமுந் திரு
 வுள்ளத்தினு லனுக்கிரகமேபண்ணி யிடப்படியுள்ள பஞ்சகிருத்திய
 வுனைத் தமமுடையவருளாலே நடத்திப்போதாரின்ற காலவக
 ளிலே பகருவப்பட்ட ஆனமாத்கோயறிந்து அறிக ளவகுகள
 வான தீககைகளாலே யிரக்ஷித்து முறைமையலேகூட்டிக் கொ
 ள்ளுகையால் இவ்வுத்சகதினையுடையசிகனை சாய லோகங்களு
 க்குந் தாயுந்நதையுமென்றறிவாயாக பகருவப்பட்டஆனமாக
 கனைத் தமமுடையவருளாலே நடத்திப்போதாரி ன்ற காலவகுகளி
 லே யிரக்ஷிக்குமுறைமை யெப்படியெனில்?—அமமையப்பரப
 பரிசேவநதளிப்பே—அந்நதசத்தியையுடைய சிவன பகருவப்ப
 டடவானமாககளை யறிந்து ஒருமலத்ததுடனேநின்ற விருநானக
 லரிற் பகருவாககு பிராணனாகநின்ற மப முறைமையிலே பிரகாசி
 ததும் இரண்டிமலத்ததுடனேநின்ற பிரணாயாகலரிற் பகருவரு
 திவியமான திருமேனியுடனே தோன்றி மநநதநரிசனத்தாலு
 ம இரக்ஷித்து மூன்றமலத்ததுடனேநின்ற சகலரில் பகருவருஅ
 வாகளைப்போன்ற திருமேனியுடனே யெழுந்தருளிந்நது சத்தி
 னிபாதத்ததுக்கீடாக நாலுவகைப்பட்டதீகைகளாலுந் “திருநோ
 கதால பரிசத்தால திகழுமாய்க்கால பாவனையால் மிருநூலால்
 யோகப்பண்பால், எந்நிறபிரமாணப்படியே ஆழுவகைப்பட்ட
 காருணணியத்தாலு மிரக்ஷித்து இப்படி இவ்வுமுறைமைகளிலே
 யதுககிரகியாநிற்பார இப்படித்திருமேனிகொளவாராகிலவருமி
 க்த லோகங்களிலுள்ளாரிலே யொருந் ராகாரோடுனில்?—
 அமமையப்பரமொல்லாவுலகுக்கு மப் நததாரி—அருளாலேதிருமே
 னிகொண்டு இரக்ஷித்ததொழிந்து அருணமையறியாரறியுமிட
 த்தம் பிருதுவிழுதல நாதமீருண தததுவகளுக்குஅடபாற்பட்
 டினின்றே யறியவேண்டுகையா லறியப்பட்டசத்தியுடையசிவனு
 மித்தச சாயலோகங்களுக்கு மப்பாறப்பட்டே யிராநிற்பன சிவன

பிரபஞ்சத்துக்குமப்பாற்பட்டே யிருப்பானாகில் பிரபஞ்சத்தா
னே நடந்ததேதோவென்னில்?—இப்படித்தது மலலராபோன்றிப்பா
வா=தமமுடையயாருள்ளே சாவலோகங்களை யு நடத்தும்பொரு
ட்டுத் தமமுடைய சொருபந் தோன்றாதபடி யாறுவகைப்பட்ட
வத்துவாக்களே திருமேனியாகக்கொண்டு தந்தாமபிரககினையா
லே பிரபஞ்சநடவாநிறகத் தாமவையவராயசைவினறியே யொ
ரு பணியற நிலலாநிதபச்,

இதனற்சொல்லியது காததாவையுஞ் சத்தியையு ம் மூன்று
வகைப்பட்ட ஆனமாகையு ர, மலங்கையு ர, பஞ்சகிருத்தியத்
தையு ர, மூன்றுவகைப்பட்ட ஆசாரிய மூர்த்தியையும், தீக்ஷாக்
கிரமங்கையு ர, பதமுத்திகையு ம சாபுச்சியத்தையும், சத்தாவே
க?தசியுமலல பரிபூரணனுமலல பூவிறகந்தமபோலப் பகருவங்
களிலே பிரகாசிப்பனெ னனு முறைமையையும், அவனகிருபா
மூர்த்தியெ னனு முறைமையையும், சாவத்தையுங் கூடி நிறசு
செய்தே தானொன்றோடு தோயவில்னென்னு முறைமையையு
மறிவித்தது (௧)

இப்படிச் சிவஞ்ஞபததைத் தரிசித்துக் கூடுமுறைமைமெப்ப
டியென்ற மாணவகனைநோக்கி யருளிச்செய்குநா,

தமமிற் றலைப்பட்டாரா பாலே தலைபட்டுத்
தமமிற் றலைபடுத ருமுணரிற்-றமயீ
னிலைபடுவ ரோரிருவா நீக்கநிலையாககித்
தலைபடுவா தாமத தலை.

இ ள், தமமிற் றலைப்பட்டாரா பாலேதலைப்பட்டு=தந்தாமி
டவகளிற் பகருவமறிகது எழுந்தருளிவந்த ஆசாரியனிடத்திலே
தாமுங் கூடிவழிபட்டு,—தமமிற் றலைபடுதருமுணரிற்=ஆசாரிய
னனுக்கிடத்திலே மூன்று தானாக் உபிமானமண்ணி யிருந்த

ச

திருக்களிற்றுப்படியார்

தேகாதினைத் தமக்கு வேறென்ற நினைவு நீங்கித் தம்மையுந் தரிசித்துத் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளியுந் துணாத்தினதம்பிரானா தமமிடத்திலேநின்ற பிரகாசிக்கிற முறைமையுந்தாமறியப்பட்டு — தமமினி லப்படுவரோ நிருவா = தமமிடத்திலே யனாதியே தோன்றாமலநின்ற நடத்திப் பாராமாக்கி யந்தப் பக்குவத்திலே யிப்படித் தரிசிப்பித்த வந்தருளநேயங்களாகிய சத்திசிவமான விரண்டுமுதலுந் தோன்றாநிறதும், — நீக்கிநிலையாகத்தலைப்பவொ தாமததலை = இப்படித் தரிசிக்குமென்கிறதன்னுடையகட்டானபோதத்தைவிட்டு அஞ்ஞானத்திலே பொருந்திநிற்கிவப்பொழுதே யந்தரோபசொருபமாகிய சிவமுங்கூடி யந்தச் சிவமாகியே பிரகாசிப்பாரிதபா. (2-)

இந்தவவதரத்தை யமடேனுக்குக் கடாங்கித்தருளவேணுமென்ற மாணவகளைக் கண்ட யருளிச்செய்கிறார்.

என்னறிவு சென்றளவில் யானின்றறிந்தபடி
யென்னறிவி லாரறிக வென்றொருவன-சொன்னபடி
சொல்லக்கேளென்றொருவன சொன்னா னெனக்கத்தனை
சொல்லக்கே ன்னுனக்ககச் சொல்.

இ-ள், என்னறிவு—சொல் = ஆசாரிய னனுககிரகத்தாலே யென்னுடைய பசுஞானம்போனவளவில் நான்நதவதரத்திலே நின்றனுபவிக்கிறபடி யெப்படியெனில்? பசுஞானம்போய்சிவஞானத்திலே யபேசையுண்டானவாக னறியுங்களென்று ஒரு பரமாசாரிய னருளிச்செய்தபடியே சொல்லக்கேளென நெனக்கொரு பரமாசாரிய னென்னுடைய பக்குவத்துக்கோடுப பாரம்பரியமேபால வோருபாயமாக வருளிச்செய்தான, அந்த வவதரத்தை யந்தமுறைமையிலே நான்சொல்லமாணவகளை நீட்டிப்பண்ணிக்கேட்பாயாக, (3)

ப்சுஞானமபோய்ச் சிவஞானத்திலேதின் றதபலித்தபடி யேகேளெனரூசாரிய னருளிச்செய்கையா லாசாரியனுமானமக் களி லொருவனெனென்ற மாணவகணேநோக்கி யருளிச்செய கிரூ.

அகளமய மாயநின்ற வம்பலததென கூத்தன்
சகளமயம போலுலகிற றககி - நிகளமா
மாணவ மூல மலமகல வாண்டனனகாண்
மாணவக வென்னுடனாய வகது.

இ-ள் அகளமயமா நின்ற வம்பலததெனகூத்தன் சகள மயமபோலுலகிறறககி = திருவம்பலததே ஞானமயனாயநந்த நிருத்தஞ்செய்கருளுகிற வெமமுடைய சுவாமி தன்னுடைய கா ருணணியநதின் மிருதியாலே யென்னுடைய பிறவிததுன்பத் தைப்போகும் பொருட்டாகவெனகருஞானககண்ணிலலாமை யினாலே யுனககண்ணுகருத்தோன்ற விலங்கு சாதிகளை யபாய மாகப்பாரையிட்டுப் பாரவை பிடிப்பாரைப்போலச சாவமுந தனகருத் திருமேனியாகையா லெனையபோலச சகளிகரித் தாறபோல விசுவத்தி லொருதேகிபோலததோன்றி - நிகளமா மாணவமூலமலமகலவாண்டனன காண் மாணவகவென்னுடனாய வகது = மாணவகணே, ஆனமாவையும் மாயாதேகததையுங் கூட்டிப் பிணிகருக்காரணமான விலங்காகியகனம் முண்டாம படி நிறகிற வாணவமலமுகிய மூலமலம விட்டுப்போம்படி யநாகியெ யெனனைவிட்டு நீங்காமலநின்று மிப்பொழுது பகரு வபபட்ட வதரத்திலே யிப்படித் திருமேனிகொண்டெழுத் திருளிவகது என்னுடைய பிறவீநோயகடோக வபாயமாகவே அவனே சங்கராங்குகினாலே பேதித்தடிமைகொளளும் பொரு டடகவிப்படி யருளிகசெய்ததொழிந்து வாக்குமறத்திகோசா மாயுள்ளசிவ ஞன்மாவாவானே.

(ச)

இப்படிப்பட்டவிவன் திருமேனிகொண்டிராசுக்கவேண்
மோ தானே யிராசுக்கமாட்டானோவென்ற மாணவனைநோ
க்கி யருளிச்செய்கிறார்.

ஆசமங்க ளெங்கே யறுசமயத் தானெங்கே
யோசகக ளெங்கே யுணாவெங்கே - பாகத
தருளவடிவு தானுமா யாண்டலனே லாதப
பெருவடிவை யாரறிவாரா பேசு

இ-ள், ஆசமங்களுக்கே - பேசு = எனக்கறாதியைத் தொ
டங்கி விடியாமலுரின பரமேசுவரமான வானவமலம் பகரு
வப்பட்டபடியறிந்து பரமேசுவரன் தன்னுடையவருளாலே திரு
மேனிகொண்டிருந்தருளிவந்து என்னுடைய மலமாயாதி
கனமங்களையும் விடுவித்து என்னைப் மென்னுடைய சுதந்தரவீ
னத்தைப் பறிவித்தது தன்னுடைய வடிமைகொண்டு ரூபசொ
ரூபங்களைப் மெனக்கேறாத தெளிவித்தது தன்னுடைய பரமா
நந்தபோகத்தினால் யெனனைத் திருத்தியடைவித்து அடிமைகொ
ண்டிலனாகில அவனுடைய எல்லைப்படாத சொரூபத்தை யறிய
வல்லாயாரா, அதனை யறாதியே சொல்லப்பட்ட வாகமங்களு
மதிலே வகுப்புடைவாறு சமயங்களு மந்தச்சமயங்களில முடி
ந்தபொருளின் யோசகங்களு மிவற்றை யறியாதகக விவேகஞா
னங்களு மெனசெய்யவற்று, இதனை விசாரித்துச்சொல்லாய் ()
ஆனால் சாததிரத்தால் பிரபோசன மொன்றுமில்லையோ
வென்ற மாணவனைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சாததிரத்தை யோதினர்க்குச் சற்குருவின் தனவசன
மாத்திரத்தே வாயத்தவளம் வந்துறுமே - யார்த்தகடற்
றண்ணீர் குடித்தவாக்குத் தாகத் தணிந்திடுமோ
தெண்ணீரமை யாயிதினைச் செப்பு.

இ-ள். சாததிரததை யோதினாகருச சற்குருவின்ரன் வச
னமாதிரததே வாயததவளம் வந்ததுமே = உபதேசமின்றியே
சாததிர மாததிரமே யோதினால திருமேனிகொண்டெழுந்தருளி
வந்த ஞானசாரியன கருணையாலே யுபதேசிக்கத்தக்க சதநான
வராததையிலே பெரிய பிரயோசன முண்டாகமாட்டாது. அதெ
னபோலவெனில், - ஆததகடறறணணீர் குடிததவாககுத்தா
கந்தணிந்திடுமோ தெண்ணீரமையாயிதனைச் செப்பு = ஆர
வாரததையுடைய கடலிலநீர் பெரிதென்றிதனை மிகவுறுகுடித
தாலு மொருசுற்றுந் தாகந்தணியாது, அந்தக்கடலினீர் மேகந்
தின கைப்படடுவந்தபொழுதே குறைந்தசலத்திலே மிகுந்ததா
கந்தணியாநிற்கும் அதுபோலச் சாததிரமுங் குருமுகத்தாலே
பெற்றாலொழிந்து பிரயோசனமாகாது, தெளிந்த நீரமையினை
யுடையா யிதற்குச் சந்தேகமுண்டாயிற்சொல். (சு)

ஆசாரியனுமெமைப்போல வோருடையிலே நின்றதற்குத்
தக்க இருத்தியங்களுஞ்செய்து நிற்கச்செயதேயும் ஆனமாகளு
டைய மலங்களைப்போகச்சுந்ததூனத்தைப் பிரகாசிக்கவல்ல
சாமராததியகதை யுடையனெவென்று மையூழப்பட்ட மாணவ
களைநோக்கி யிதனை யினனமும் விளங்கவருளிச்செய்கிறார்.

இன்று பசுவின் மலமனதே யிவ்வுகி
னின்ற மலமனைத்து நீக்குவதின் - கெனா
றுருவுடையா னனதே யுருவழியப்பாயு
முருவருள் வல்லா னுரை

இ-ள். இன்று பசுவின் மலமென்றே யிவ்வுகிசின்ற மல
மனைத்து நீக்குவதினாரு = இந்தலோகத்தி லெல்லாமலங்களையு
யிப்பொழுது பசுவின் மலத்தாலல்லவோ போக்குப்பட்டது, -

எனருவரு வுடையானநே யுருவழியப்பாயுமுரு வருள வல்லா
னுரை = ஆனால் அநாதியே கூடிப்போதுகிற தேகாதிகளா
னது பகடுவப்பட்ட வானமாகளுக்கிலலை யாயவீதிமபடி பொ
ருந்தப்பட்ட சுததருபமான ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கவல்ல
சாமாததியந திருமேனிகொண டெழுந்தருளியவநத வாசரியனாக
கொழிந்தது வேறொருவாக குண்டாகிறசொல். (எ)

இப்படிக்கொத்த ஞானசரியன பிரசாதத்தைப்பெற்றவா
களபெருமை யருளிச்செய்கிறார்.

கண்டத்தைக கொண்டு கரும் முடித்தவரே
யண்டதறி னப்பற்றத்த தென்னுதே - யண்டதறி
னப்பற்ற முயிப்பற்ற மு மாரந்வுஞ் சென்றியு
மெப்பற்றமுங் கண்டவாக ளினறு.

இ-ள், கண்டத்தைக கொண்டு கரும் முடித்தவரே =
அநாதியே பூரணஞயத தோன்றாமல் நின்ற சிவன காருணனீ
யத்தினாலே நமமைப்போலே யெழுந்தருளியவநத வாசரிய மூத்
யையு மவனாலே யிதுநானல்லவா யிருந்ததெனறுகண்ட தன்னு
ஷ்டய வுடமபையு மிந்தவுடமபை யேற்றென்றறிவிகக வறிந்த
தனையுமாகப் பறி - பசு - பாசமென்று சொல்லப்பட்ட வீரத்
மூன்றுபொருளையுங்கண்டு வுடகொண டிதனாலே கனமத்தை
முடித்தவர்களே (இதனாற் கனமத்தை முடித்தபடி யென்னெ
னில கனமானது சஞ்சிதமென்றும் பிராரத்தமென்று மாகா
மியமென்று மூன்றுவகைப்பட டிருக்கையாலிதினை யாசரிய
னாலே தீக்கையிலே யத்துவாசோதினை பண்ணுகையினாலே சஞ்
சிதமான கனமத்தையும் தேகமுள்ளவம பிராரத்தமுண்டா
கையாலிந்த தேகத்துடனே கூடப்பிராரத்த மானகனமத்தை
யும அவனருளிச்செய்த வுபாயத்திலே தானின்று மாகாமிய
கண்மமேறாமலும் போககின்றதத்துவஞானிகள்) அண்டத்தினங்

புறத்திதென்னுதே = அதத ஞானசொருபத்தை யண்டததிக
குள்ளையென்றம புறம்பேயென்றம கொள்ளாமல - அண்டந
தினப்பறமுமிப்பறமுமாரறிவுஞ்சென்றறியும் = அந்த ஞானதத
துவாதீதமாயிருக்கிற முறைமையு மாதததததுவங்களுக்குத
தததுவமாய நிறகுமுறைமையு மானமாககளுக் கானமாவ நிறகு
முறைமையுமுணரது தாமு மிந்தப்பரிபூரணமான ஞானமே
யாயநிற்கவே யவாகளுக்கிறத ஞானததினை ககியததயலே யிப்ப
டியானேமென்கிற கருத்துமழியாமன்றிதம, அப்பொழுதேய
வாகள சிவமாயே நிறபாகள, - எப்பறமுத கண்டவாகளினற
= அவாகளே இப்பொழு தெவலாப்பொருளகளைப் பு முணரது
பரிபூரணமாயநிற்கிற கலியாணாகள. (அ)

அந்தச சிவசொருபந்தா வெப்படியிருக்குமென்ற மாணவ
களை நோக்கி யருளிச்செய்கிறா.

அன்றுமுத லாரேனு மாளாயுடனாகுச்

சென்றவாகரு மின்னதெனச சென்றதிலே - யின்றிதனை
யெவ்வா றிருத்ததென நெவ்வண்ணஞ் சொல்லுகே
னவ்வா றிருத்தது.

இ - ள் அன்றுமுதலாரேனு மாளாயுடனாகுச் சென்றவாக்
குமின்னதெனச சென்றதிலே = அநாதியே தொடங்கி யீஸவா
னுடைய வேவலினலே சிருவதடி திகிகளுக்கு கததாவுமாய்ப்
பின்பு சங்காரகாலத்திலே யீஸவரனிடத்திலே கூடத்தக்க பிரம
வீஷணுகளு மவனுடைய வுண்மையான சுகரூபமிப்படியே
யிருக்குமென்று மின்றளவுந தெரிந்ததிலை, - இன்றிதனை மெவ்
வாறிருத்ததென நெவ்வண்ணஞ்சொல்லுகே னவ்வாறிருத்தது =
அவர்களாலு மறிதற்கரிய விரதப்பொருளை யிப்பொழுதெப்படி
யிருக்குமென்று மெந்தருபத்தையுவமிததுசொவல்லவே னந்தத

10

திருக்களிற்றுப்படியார்.

பொருளை யாவா ஸொகூடி யதுபவித்தவர்களுக கெப்படியிருத்
ததோ வப்படியே யிருக்கும். (க)

இன்னமு மிதனைவிளங்க வருளிகசெய்கிரார்.

ஒன்றுங் குறியே குறியாத லாலதனுக
கொனதுங் குறி யொன்றி லாமையினு - லொன்றோ
மெயிகக லாவதுவுந் தானிலலை யொவ்வாத
தவமிககா ரேயிதற்குச் சானது.

இ - ள். ஒன்று—சான்று = இந்தப்பொருளுக்காகத்தான்
தொடங்கித் துன்புரித்துணிலலாம லதுவதுவாய் நிற்கிறதே
மடையானமாதலா விதுவொழிந்து மந்தப்பொருளுக்கு வேறோ
ரடையானமுமில்லையாகையாலே யொருபொருளுடனுமயித்துச்
சொல்லுதற் கிதற்கொப்பப்பாண் தொருபொருளுமில்லை, ஆகலா
லிப்பொருளாகியே யிரண்டறநிற்கு முறைமைபோல விடை
பற்றாதே யிரண்டறநிற்குது சிவாறுபவததையுடைய சிவயோகி
களை யிதற்குச்சான்று. (ங)

இப்படிப்பட்ட ஞாதாக்களுக்குப் பிராரதத்தாலே தேக
முன்னனவு மிகுகிரியாதிகள் சேவியாதோ? இவர்களிடையிடா
மற சிவனை யதுபவிக்கிறபடி யெப்படியென்ற மாணவகளை
கோக்கி யருளீரசெய்கிரார்.

ஆற்று லலைகடற்கே பாய்த்த நீ ரந்நீர்மை
மாற்றியவ் வாற்றான மரித்தாறபோற - றோற்றிப்
புலன்களெனப் போதம் புறம்பொழிபு நகத
மலங்களுற மாற்றுவிக்கும் வந்து.

இ - ள். ஆற்றுலலைகடற்கே பாய்த்த நீர்நீர்மை மாற்றியவ்
வாற்றான்மறித்தாற்போல் = ஆற்றுலேசென றலையையுடைய)

கடலிலே கூடியவனனீர் கடல்நீருடனே யொன்றாய்த்தன் தன்
மைகெட்டு மீண்டிருந்தவாற்றாலே நெடுநதூரமெதிர்ததாலு முன்
புபோல நனனீராகாம லந்தவுப்புநீரேயாற்றபோல,— தோற்
பிப புலகைனெனப் போதம் புறம்பொழியும் = ஞானததாலே
சிவனைக்கூடிச் சிவமாயிருக்கிற சிவயோகிகளுக்குப் பிராசததத்
தாலே யனுபூகித்திரந்தாலுங் கண்டவர்களுக்கு மிந்திரியவகன்
சிவப்பதபோலததோன்றி யவர்களுக்குச் சுருபத்திலைக்கியத
தாலே பசுக்கரணங்கூடாமல சிவக்கரணமே பிரகாசியாநிற்கும் —
நந்தமலங்குற மாறறுவிக்ரும வரது = இவ்வளவேயன்றியுந்
தரிசனமாதீதிரத்திலே யவர்கள் கருணையானது நமமுடையமல
ங்கள் நிலலாதபடியும்போகி நமமையுமிரக்கியிருந்ரும (கக]

•இதற்குப் பிரமாணமுண்டோவென்னில, சிவக்கரணம் பிர
காசித்த சிவஞானிகளிடத்திலே வினாத விசேஷங்களை யொரு
செய்யுளிலே பல பிரமாணங்கனையு மருளிச்செய்கிறார்.

பாலேநெய்தல பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதும்
காலனை யன்றிறவி கராங்கொண்ட - பூலன
மாணந தவிரத்ததுவு மறறவாகு நந்தங்
கரணம்போ லல்லாமை காண

இ - ன பாலே—காண = சிவனுடைய வருளாலேசிவனைப்
பெற்ற காயனமார் பாலேநிலம் செய்தல நிலமாகப்பாடியதும்,
பாம்புகடி ததுமறித்தவன் பிராணனபெற நெருக்கிருக்கும்படி
மாடியதும், பசுவத்திலே காலனேவே முத்திப்பிடித்து
மரித்த புதல்வனைக் காலநதைப்போகி யழைப்பித்ததுவும்
மாணவகனே ? யவர்களுக்கு நமமைப்போலப் பசுக்கரணமாக
வேசீவியாமல் சிவக்கரணமாகவே யிருத்தலாஸ்கான், (கஉ]

இத்தவதம பெற்றவர்களெல்லார்க்கு மிப்படி விசேஷஞ் செயுமொடுவனற மாணவகணேகோநகி மிகுந்த சதகிரிபாத முடையவாககே யிவையுண்டாமென றருளிச்செய்கிறார்.

தூங்கினதைத் தூய சயனத்தே விட்டகற்பின
றாகளே சட்ட வுறங்குவாக - ளாங்கதுபோ
லைய னருட்கடைக்க ணுண்டதற்பி னப்பொருளாய்ப்
பைய விளையுமெனப்பாரா.

இ - ள். தூங்கி—பார = சுகதுக்கவெதனைகளிலே மிகவு
மொத்ததுண்டானொருணுக கறிகருவிகள நீங்கி மயக்கமவந்ததி
த்தகாலத்தியுணர்வி லன்புடையவாகள நன்றாகப்படுத்த சயனத்
திலே யவாகள கூடியபின் தனையும் பிரபஞ்சத்தையுமறக்கத்
தக்க பேருறக்க மவாகள கூட்டவேண்டிவதனரியே தனனிட
த்திலே யதுதானே யுண்டாகாநிறமும். அந்த முறைமைபோ
லச, சரிதைநீரியாயோகங்களின் முறையுதலாலே மிகுந்த சதகிரி
பாதமுண்டாய்வாக ளந்த மூன்றபாதத்தையு நீக்குதகிப் பிரபஞ்
சத்தையும விட்டு ஞானத்திலே யபேகை யுடையாரெனனை
யிரகூடிகைக்கு ஞானசாரியனை யெங்கே பெறுமெனென்ற
மிகுந்த தேட்டத்துடனே சென்றடைய அவனமீது ஞானியான
மிகுந்தவனபைவைத்து ஞானதிக்காக கிரமங்களிலே மலமாயா
திகனமங்களைப்போககி யானமா வீணுணமையையுணர்த்தி யிவ
னுடைய சதந்தரவீனத்தையங்காட்டி ஞானத்தையுந் தரிசிப்பி
த்து இதிலே யொருதனமையாகியபின்நதஞானத்தி னைக்கியத
தாலே தனனைம பிரபஞ்சத்தையு மறப்பிப்பதான வந்தச்சிவ
சொருபந்தானே பிரகாசித்தொரு நீர்மையாகவே யெல்லாவிசே
ஷங்களும் விளையாநிறமும், நீயுமிப்படி யந்தத்திருஷ்டியிலே நிற
பாயாக,

இனியிந்த வந்தரத்திலே யின்னிலைநிற்கும் படியை யின்
னமுவினங்க வருளிசெய்கிறா,

உள்ள முதலனைத்து மொன்ற வருகவரி
உள்ள முருகவர் துன்னுடனாக - தெள்ளி
யுணருமலா தாங்க ஞ்ளராக வென்றும்
புணரவர் கிலலாப பொருள்

இ-ள், உள்ள முதலனைத்து மொன்ற வருகவரி லுள்ளமுரு
கவர் துன்னுடனாக = மாணவகனே? ஆனமாவுக்குப் பிரபஞ்
சுவேதுவர்புள்ள தத்துவங்களு மலங்களுமாயுள்ளவை கடாக்கி
ததாலே யிவை யொருவழிபாட விலலைபாய விடுமபடி ஞானம்
பிரகாசித் தலத்தானத்தி னைக்கியத்தாலே யிப்படிப் பெற்றே
மென்கிற வுன்னுடைய கருத்தானதழியுமபடி உபபொழுதேசி
வம் பிரகாசித் துன்னையொரு நீர்மையாக்கிக கொள்ளா நிற்கும்
தெள்ளி யுணருமலா தாங்க ஞ்ளராக வென்றும் புணரவர் கில்
லாபபொருள் = இப்படி யொழிந்தது சிவனை யாராய்ந்தறிய வி
சாரிக்கும்பாக்கள தங்களைப்பாவின குலைபாது நிரக்க சிறிதே யறி
ந்துகூட விசாரிக்கி லவர்களுக் கெப்பொழுதும் பொருந்தனைக்
ககு முன்னிலலா தத்தப்பொருள், (கசு)

இந்தப் பதினாறுவெண்பா உபதேசத்தின் முறைமையா
கையால், இதற்குப் ப்ரமாணமாகத் திவவிபாக்கிமங்களைத் தம்
பிரானுருளிசெய்த வடைவே யானமாககளுக் கநாகியாயவ
ருநிற சகஸ்மரணங்களுஞ் சீக்தாக்கங்களும ஞானத்தா லல்லது
போகாதாகையா விந்தஞான முண்டாகும் பொருடடுப் பக்கு
லங்களுக்கிடாக வாசாரியா கடாக்கித்தாலே சரிதைகிரியா யோ
கங்களைச்செய்து, இதின் முற்றுதலாலே ஞானசாரியினை வழிப
ட்டு ஞானேபதேசத்தைப் பெற்று, ஞானத்தி னைக்கியத்தாலே
சிவனைப்பெற்று முத்தராமபடியும், இந்த ஞானங்கூடாமல் மு
ற்பட்டவையுள்ளிலே நின்றவாக்கள பதமுத்திப் பெறும்படியும்;

இஹ்நைசு சுருங்குகொண்டு சரிதையையுங் கிரியையு மொ
னனாககிசு சிவதனமமெனறும், யோகததைசு சிவயோகமெனறு
ம், ஞானததைசு சிவஞானமெனறும் நாலுபாததை யொனனா
ககி யிடற்றிலே சாதிகு முபாயங்கனையும் பேறுகளையு மருளிசு
செய்குறார்.

நல்லசிவ தனமததா னல்லசிவ யோகததா
னல்லசிவ ஞானததா னுனழிய - வலலதன
லாரேனு மனபுசெயி னங்கே தலைப்படுங்கா
னாரேனுங் காணு வான.

இ ள், நல்ல—வரன = சினைக காததாவாகக் கொள்
ளாத சமயங்களுட்னே நின்று சாதித்துக்கெடாத குறறமற்றசிவ
னேநோககினை சைவசித்தநாததிறிற் சிவதனமததாலேயாதல், சி
வயோகததாலேயாதல், சிவஞானததாலேயாதல், சினைக கூடு
ம்படி சாதிகுமவாகள தங்களுலே செய்யப்பட்டதாகக்கருதா
தே கததாவி னேவலெனறே யரிந்து தமமுடைய சுதந்தரந
தைவிட் டவனனைப்பட்டு வரவல்லார யாவா சில ரவாக ளந்த
க்கததாவினமேலே மிகவனபைவைக்கி லவவவரிடங் களிலே
சென்று தலைபுடாநிற்பன மாணவகனே ? பிரம விஷ்ணுகக
னின்றளவுங் காணப்படாத சிவன். (மரு)

இந்தவெண்பா மூன்றுவகைகளுங்காட்டிம இரத மூன்று
வகையிலு முர்ப்பட்ட சிவதனமததையறிந்து வழிபடுவார வழி
படும்படியேயின்ற மாணவகனேநோககிசு சிவதனமததை மேலவி
னையெனறும் வல்வினையென்று மிரண்டாககி யிந்தமுறைமையி
லே யருளிச்செய்குறார்.

மெல்வினையே யெ னன வியலுலகி லாற்றரிய
வல்வினையே யெனை வருமிரண்டுஞ் - சொல்லிற்
சிவதனம் மாமவற்றிற் சென்றதிலே செல்வாய
பவகனம் நீங்கும படி.

இ-ள, மெல்வினை—நீங்குமபடி = மெல்வினையென்ற மு
ல்கத்தாரால் செய்தற்கரிய வலவினையெனற்று சிவனை வழிபட்
ததக்க விந்த விரண்டெங்கையுஞ் சொல்லு மிடத்துச் சிவதன்ம
மென்றே சொல்லப்படுமாதலால் இவை யிரண்டினு முன்னு
டைய கருத்துக்குப் பொருநதினொன்றை வேறொரு பலன்க
ளையுங் கருதாதே செய்வாயாக, மாணவர்களை யுன்னுடையபிற
ப்பாகியவினை விட்டு நீங்குமபடி இதனாசொல்லிய பலன்களை
கருதிப் பதங்களையடையாமல் சாயுச்சியமே பெறுகைப் பொ
ருட்டாக வுண்மையான சிவஞானநதைப் பெறவேணு மென்று
கருத்து. (மௌ)

இந்த விரண்டு வகையில முற்பட்ட மெல்வினையினமு
றைமை யருளிச்செய்திருா.

ஆதியை யாசசித்தற கருகி மீங்குகுகே
தீதி நிறம்பலவுஞ் செயவனவும வேதியனே
நலவினையா மென்றே நமக்குமெளி தானவற்றை
மெலவினையே யெனறதுநாம வேறு

இ ள் ஆதியை—வேறு = வேதியனே யாகமங்களி லரு
ளிச்செய்தபடியே சிவனை யுள்ளபடி யாசசித்து வழிபட்டததக்க கி
ரியாவிற்குப் பக்கொருமபடி இவனுடைய வலுவங்களினாலே
யந்தந்த வததங்களிலே செயயந்தக்க திருவலகு, திருமெழுஞ்,
திருவிளக்கு, திருநந்தனவனம், திருப்பள்ளித்தாமம், திருமஞ்ச
னம், திருமலை, கூத்து, பாட்டு, முதலாயுள்ள தொழில்களும்,
திருவேடத்தாரை வழிபடுகையும், சிவபதந்குக்கு வேண்டுவன
செய்கையும், திருநந்திரம் சமிகையுமாக விப்படியே செய்யப்
பட்ட குற்றமற்ற வழிபாடான சரிதையும், இந்தச்சரிதையின் மு
தாசியாலே திருவுள்ளத் தடைத்துச் சிவனையாச்சித்து வழிப
டுகிற கிரியாவீதியும், எல்ல செயற்பாடுன்று நமக்குகெளி தாசச

செயலாகையாலே யிவை யிரண்டையு மெவ்வினையென்று தி
வ்வியாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட படியாலே நாமு மிதினை
யுன்கஞ்சொன்னோம், யேதியனே யெனறது இந்நத சரிதைகி
ரியையிலேகின்று வழிபடுகிற வளவில கொலை, களவு, கள, காம
ம, பொய்பெனகிற வைநதையும் விட்டு நிறைகயாலும், வாகஞ
மனவ காயங்களால் நினைப்பன சொலவன, செயவன, வெலலாக
தெயு இருத்தியததினாலே யாகையாலும், சுததத்திலே நின்று
நீங்கிசுததனாப நிறைகயாலும் சாவான மாககனையுந் தண்ணைப்
போலேகாணகையாலும், வேதாகமங்களின் முறைமைகளிலே
வழுவாமல நிறைகயாலும் இவ்வினே யேதியனே யென்று ஸூகாரீ
யனாலே யழைக்கப்பட்டது.

இந்நத சரிதையுந் கிரியையும் மெலவினையாககி இந்நதிலே
களின் முதுகாசியாலே பின்புண்டான சந்நதிலே சிபனளவி
லே மிருத்த சிநேகமா யினனுக்கு வினைநத வலவினை யிருக்குபடி
டியே யருளிச்செய்குறா.

வாங்கள் தருஞ்செய்ய வயிரவாக்குத தங்கள்
கரங்களினு லுன்றுகறி யாக்க - விரங்காதே
கொலவினையே செயயுங் கொடுவினையே யானவற்றை
வலவினையே யெனறதுநா மறறு.

பாதக மென்றும் பழியெனறும் பாராதே
தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டு - சேதிப்பங்
கண்டசா தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே
தண்டசர் தனசெயலாற் றுன்.

செய்யி லுருத்த திருப்படி மாற்றதனை
யைய விதுவமுது செய்கெனறு - பையவிருத்
தூட்டி யறுத்தவாக்கே யூட்டி யறுத்தவரை
நாட்டியுரை செய்வதெனனோ காம.

ஆக விந்தமூன்முதிரு வெணபாவிலுள்ள முறைமைகள் சாதிரிகளிற சொன்னவழியன்றியே டளவற்றவன்பின் பெருமையாலே புலகத்திவியற்றுகவிட்டு யாவராலுஞ் செயல்வொண்ணாத செயல்களைச் செயததாகையா விதினை யொருபிரமாணங்களால் சொல்ல வரிதாகையாலே வலவினையென்று சொல்லப்பட்டது. (உரு)

இப்பழிக கொடிதான வலவினைகளைச் செய்யுமவர்களுமுத்தியைப்பெறுவார்களோவென றறையப்பட்ட மாணவர்களை நோக்கியருளிச்செய்கிறார்,

செய்யுஞ் செயலே செயலாகச் சென்றுதன்மப்பையக கொடுத்தாரா பரங்கெட்டா - ஸாயா
வழவுந் தனிசு மொருமுகமே யானு
விழவுண்டோ சொல்லாயிது.

இ - ள் செய்யுஞ்செயலே செயலாகச்சென்று தன்மப்பையக கொடுத்தாரா பரங்கெட்டா = இப்பழித்தான கொடிதான வலவினைகளைச் செயல்செய்தே யிருந்த கொடியசெய்திகளா லகிதமவாராமற் சிவனை நோக்கியேறின்று சிவனளவில் வைத்தவன்பின் பெருமையாலே யிருந்தசெயல்களையு முறைமையான செயலென்றேகொண்டு தமையு மென்னச் சிவன்கையிலே கொடுத்தப பரங்கெட்டி விடுகையாலே யவர்கள் கத்தாவின் கைப்படடு முததியெபெரு நிறபாகள;—ஐயா வழவுந் தனிசுமொரு முகமேயானு விழவுண்டோ சொல்லாயிது = ஐயனே ? யொருவனுக்கு முழுவோரிடத்திலும் தனிசோரிடத்திலும் நானு லொன்றுக்கொன்று தவிக்கடாது, அவை யிரண்டுமோரிடத்திலேயானு விவன் சுத்தனாயவிடுகை சந்தேகமில்லை, அதுபோலச் செய்கிறசெயல்களி லகிதம வாராமற் சிவனை நோக்கியே செய்தும இரந்தச் செயல்களுஞ் சிவன் செயலென்றேகொண்

தெமமையு மவன்கையிலேகொடுத்தப் பரங்கெட்டு விடுகையாலே யிவன பெறுகிறமுததிககு மிழவுண்டாகுமோ வ்தனை விசாரித்துச்சொல்லாய (௨௧)

இனிச சரிதைகிரியைகளிலேவின்று சாதித்தவர்க்கும பிற பட்ட சந்ததி விப்படிமுதிராத வலவினைகூடாமலயோகாதுக கதிகாரியானவனுக்கு யோகம வெருவிதமையினாலே விதனைச் சுருங்கக்கொண்டு ஆதாரயோகமென்றும் நிராதாரயோகமென்றும் உத்தமமானயோகங்களை யெடுத்தருளிச்செய்கிறார்.

ஆதார யோக நிராதார யோகமென
மீதானத் தெய்தும் விதியிரண்டே - யாதாரத்
தாக்கும் பொருளாலே யாக்கும் பொருளாமொன
ருக்காப் பொருளையொன்றும்.

இ - ன். ஆதாரயோக நிராதாரயோகமென மீதானத் தெய்தும் விதியிரண்டே = ஆதாரயோகமென்ற நிராதாரயோகமென்று மெலலாவற்றிற்கு மேலானவிடமாகிய திருவடியிலே பக குவப்பட்ட ஆன்மக்கள பொருளதும்படி சாதித்துக்கூட்டுகைக்கு வேதாகமங்களிலே விதிகப்பட்ட திரண்டு பிரகாரமாயிருக்கும்.— ஆதாரத்தாக்கும் பொருளாலேயாக்கும் பெரிருளாமொன்று = ஆதாரங்களிலே யொவ்வொரு திவவியநுபங்களை யாசாரியனிததிலேபெற்று அந்தத்தானங்களிலே தியானித்திருக்கத்தக்க வாதாரயோகமொன்று—ஆக்காப்பொருளே யென்றும் = இந்த வாதாரயோகங் கைவந்தவாதே யாதாங்களில் பார்த்திருக்குபடி சுற்பித்துக்கொண்டு நிற்கிற சைதன்னிய சொருபத்தைப்பாடிதே பார்த்துநிற்கிறது நிராதாரயோகம். (1)

இந்தத் திருவெண்பா வாதாரயோகத்துக்கு நிராதாரயோகத்துக்குங் காட்டாகையி லிலிவ முன்னே சொல்லப்பட்ட வாதாரயோகத்தை மேல்விளங்க வருளிச்செய்கிறா.

ஆககி யொருபொருளை யாதாரத தப்பொருளை
கோககி யணுவி லணுகெழிப - பாககி
லிவனுகை தானொழித்தி டேகமா மேகத
தவனுகை யாதார மாம.

இ - ள் ஆகியொருபொருளை யாதாரத்து = தேகத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட வாறுதாரவகளிலே யாசாரியனருளிச்செய்த தொருதிவ்வியருபத்தை யிதற்குப்பொருநதின் தோராதாரத்திலே தன்னுடையமனமானது விவயவங்களிற் பற்றாம லிதினே பற்றாமபடி கற்பித்துக்கொண்டு, — அப்பொருளைகோககி = அப்படி கற்பித்துக்கொண்ட ருபவ கைவருமபடி கெடுவான திவா னீரித்து, — அணுவிவணு கெழிப்பாககி லிவனுகை தானொழித் திட்டேகமாம = அந்தத்தியானவ கைவந்தவாதே யந்தவாதா வகளைவிட்டுத் தன்னிலே யந்தப்பொருளைத் தியானிக்கி லந்தத் தியானத்தின் முறுகுதலாலே தியானிக்கிறோமென்கிற நினைவு கெட்டு அந்தப்பொருளொன்றுமேயாம, — ஏகத்தவனுகையாதா ரமாம = இப்படித் தியானிப்பானுந் தியானிக்கப்படும பொரு ளுமன்றியே தன்னையந்த தந்தத் திவ்வியருபந் தானாகுகிறதது தானே யாதாரயோகம், (உக)

இனி யந்த வாதாரயோகத் தன்னைச் சூக்குமமாகதுண்ணி தாகச்சாதிககுமுறைமை வருளிச்செய்கிறா.

கொண்ட தொருபொருளைக் கோழிபடக் கூறுசெயித்
கொண்டவனு மப்பரிசே கூறுபடுவ - கொண்ட
விருபொருளு மன்றியே யினனதிது வெனனா
வொருபொருளே யாயிருக்கு முறது.

இ - ள் கொண்டதொருபொருளைக் கோடிபடச் கூறுசெய்
யிற கொண்டவனு மப்பரிசேகூறுபடும = யாதொன்று தானகை
வரததியானித்தபொருளை நுண்ணிதாக நுணிக்கிப் பரமானுவி
லும நுண்ணியதாகத் தியானிக்கி னிப்படித்தியானிக் கிறாணுந்
தியானித்தபொருளபோலப் பரமானுவினு நுண்ணியதாக நிற்ப
ன்.—கொண்டவிறுபொருளுமன்றியே யினனதிதவொனனவொ
ருபொருளையாயிருக்குமுற்று = இப்படி விறகவே தியானிப்பா
ணுந் தியானிக்கப்படு பொருளுமன்றியே யொருகற்பனையற
வப்பொழுதேயந்த வொப்பிலலாதபொருள் தானேயா யிருந
கும. (உச)

இனி யிருத் துண்ணிப்பதான தியானமுங்கனைய வாதார
யோகத்ததாக முடிந்தயோகமுமா யுபாயயோகமுமா யிருக்கிற
மந்திரயோகத்தை யருளிச்செய்கிரு

அஞ்செழுத்து மேயம்மை யப்பாதனமக காட்டுதலா
வஞ்செழுத்தை யாறாகப் பெற்றறிந - தஞ்செழுத்தை
யோதப்புக் குள்ள மதியுங் கெடி லுமைகோன
கேதமற வந்தளிகருங் கேள

இ - ள் அஞ்செழுத்துமே யம்மையப்பா தமைக்காட்டுத
லால் = அகார-உகார-மகார-வித்து-நாதமெனகிற பஞ்சாககா
மான பிரணுததுக்குப் பிரமா - விஷ்ணு - உருத்திர - மஹே
சுர - சதாசிவா இவர்களை வரும்தி தேவதையுமாய மகதிரமூத்
திப்பாய் - ஒங்காரமாயே நின்று நடத்துகையா வித்தவைந்
தெழுத்தே சத்தியையுடைய சிவன திருமேனிகொண்டு நடத்து
கிற முறைமை காட்டுதலால்,—அஞ்செழுத்தை யாறாகப்பெற
ற்றிந்து = இத்தவையெழுத்து மூலாதாரத்திலே அகாரமும்
பிரமாவும் - நாபிகமலத்திலே உகாரமும் விஷ்ணுவும்-இருதய
கமலத்திலே மகாரமும் உருத்திரனும் - கண்டரத்திலே விந்

வும் மஹேஸ்வரனும் - புருவமத்தியிலே நாதமும் சதாசிவமும் இப்படி சகழிமுனைவழியாக நிற்கிற முறைமையைக் குருஷபதே சததாலேபெற்று இந்தவைந்தெழுத்தை யு மூலாதாரத்திலே பிர மாதாரத்திலே செல்லவுசசரித்தா விந்தப பிரணவ சொருப முங்கரைந்து விககிரங்களு மொருநீமையா யுனக்கு நாதரூப மாய நாதாரத்திலே யருளைப்பெருவையென்று ஆசாரியனரு ளிச்செய்யவறிந்து, — அதுசெழுத்தை யோதப்புகளுள்ள மதியுங் கெடில் = இந்த ஒங்காரமான வைந்தெழுத்து முச்சாரணபே தத்திலே நாற்பத்தொன்பதா பெழுத்தும் பதினொலாமெழுத்தும் மூமெழுத்து மிவை கூடினவிடத்திலே விரதுநாதமுமாகவிகத முறைமையிலே வைந்தெழுத்தாமென்றும் தேதாகமங்களிலே விதிக்கையா விந்தவைந்தெழுத்தையு முனத்ததுவமாக வுசசரிப் புகு விரதுநாதமுடிக்கவிடத்திலே கிபுசிஞ்ஞமான ஆனம் போ தமுங்கெடில், — உமைகோன கேதமறவந்தளிகருங்கேள் = அப் பொழுதே சத்திகருக கததாடாகிய சிவன் குற்றமறத்தோன்றியு ன்மையான சொருபத்திலேகூடி யிரகூயாநிற்பன. இவ்வாதா ரயோகத்தைத் தூலரூகமமாக மூன்றுபடியாகக் கரைத்த விது பின்பு நிராதாரயோகத்துக்குப் பிராபலிமையுடைய பெணவறிக ( )

இந்த ராதாரயோகங் கைவற்ச சாதிரத்தவாக்களுக்குமேல் நிராதாரயோக மிருக்கும்படி உருளிச்செய்கிறார்.

ஆககப் படாத பொருளா யனைத்தினிலுந்
தாக்கித்தா னென்றோடுந் தாக்காதே - நீக்கியுட
னிமகம் பொருளுடனே நிறகம் பொருளுடனாய்
நிறகை நிராதார மாம

இ - ள். ஆககப்படாதபொருளாய் = ஆன்மபோத்தூற் கற்பிக்கக்கூடாத வாததமாய், — அனைத்தினிலுந் தாக்கித் தா னென்றோடுந் தாக்காதே = எல்லாப்பொருள்களிலுந் தானகூடி

நிற்கச்செய்தே யவையொன்றேடுந்தான தோய்மல்,— நீக்கி யுடனிறகும் பொருளுடனே = ஆனமாவுக்கு முத்குக்கு விரோதமாய நீக்கதக்கபொருள்களையுந் தானையறிந்து நீக்கியகாகியே யிப்படி நீங்கப்படாத வந்தஞானசொருபத்துடனே,— நிற்கும் பொருளுடனாயநிற்கை நிராதாரமாம=தன்னுடையபோதத்தை யொழிந்து இதனைக்கூடித்தானு மந்தஞானசொருபமா யொரு பறற்றநிற்கி லது நிராதாரயோகமாம் (உசு)

இந்த ஞானதகிலே யிப்படி இரண்டறநிற்கில சிவனை யுள ளப்படியே காணலாமென றருளிச்செய்கிறார்,

காண்கின்ற தோபொருளைக் காண்கின்ற யோகிகளே
காண்கின்றா காட்சியறக் கண்ணுதலைக்-காண்கின்றா
காண்பானுங் காண்ப படுமபொருளு மன்றியே
காண்கையினுற கண்டனரே காண.

இ - ள், காண்கின்ற தோபொருளைக்காண்கின்றியோகிக ளேகாண்கின்றா காட்சியறக் கண்ணுதலை = எல்லாத்நையுட றித்தறிவித்துநிற்குற ஞானத்தை உதுண்ணுக்ககாண கின்ற சிவ யோகிகளே சிவனை யிறண்டறக்காண்கின்ற கலியாணாகள,— காண்கின்றா காண்பானுங் காண்பபடும பொருளுமன்றிபே காண்கையினுற கண்டனரேகாண = மாணவகனே, இப்படித் காண்கின்றவாகள தன்னுலே காணப்படாதாகவும் காண்பம ட்டபொருள் தனக்கு வேறாகவுங்காணும் லந்த ஞானமாகவே நின்ற காண்கையாலே யந்தஞான சொருபமாகவுடைய சிவனை யப்பொழுதே பெற்ற வேற்றறிருப்பார்கள. (உஎ)

இனி யந்த நிராதாரயோகம் நிலபெறுமபடி யிதற்குபாய மான மெனையோகத்தை யருளிச்செய்கிறார்,
பேசாமை பெற்றதன்றி பேசாமை கண்டனரைப்
பேசாமை செய்யும் பெரும்பெருமான் - பேசாதே
யெண்ணொன்றும் வண்ண மிருக்கின்ற யோகிகன்பா
வண்ணினதும் பேசா னுளன்.

இ - ன், பேசாமைபெற்றதனிற் பேசாமைகண்டனரைப் பேசாமைசெய்யும்பெரும்பெருமான = வாகரு மனக்காயககள் மூன்றினுமட்டுப்படாதது வாககாகையாலும் மாற்றமுண்டேல் வருசமுண்டென்கையாலும் பேசாமையாகிற பரமோபாயத்தை யாசாரியன பககவிலேபெற்று அததபேசாமை தன்னுடவா தனையிறபோகாமல் வாகரு மனங் கிட்டப்படாத சிவனைத் தவக ளிடத்திலே ஞானகிருஷ்டியாலேகண்டு கூடிச்செயலற்றிருக்கிற சிவயோகிகளைப் பின்பொரு சரீரங்கூடி வாகருண்டாகாதபடி சந்தத்தை வேசுறுத்து விடாநிற்பன சிவன, — பேசாதே யெண் ணென்றும் வண்ணமிருக்கின்ற யோகிகளபாலுண்ணின்றும் போ காணுளன் = இப்படி யுரையிறந்து சிவனுடனே யிரண்டற்றி ருக்கிற சிவயோகிகளிடத்தப பரமேஸ்வர னெவ்விடத்தினுமவி யாததமாயினு மவ்விடங்களிலே மறைந்தேறினதுஇவர்களிடத் தே பிரகாசித்து இவாககேயுடனாயிருப்பன் — பேசாமையாகிற பரமோபாயத்தை யாசாரியன பககவிலே பெற்றபடி யெனணெ னில தேகமுதலாயுள்ளவை யுனக்கு வேறென்று மிவற்றுடன் கூடினால பிறப்புக்குக் காரணமான கனமமுண்டாமென்று மு னக்கு ஞானமே வடிவெனறந திகையிலே நாயிசைவிக்க நீயு மிசைந்தாயென்றும் அல்ல தூஉம் சரீரம் அத்தம் பிராணனி வை தத்தம் பண்ணினுடேயென்றும் நமருத தத்தம் பண்ணி னபொருளை நீ விருமபககடவை யல்லையென்று மாசாரியன, ருளிச்செய்ய விவனும நமகதிலலாதொருனகளை விருமபககட வோ மல்லவென்று அறுதியிட்டான. (உஅ)

நிராதாரயோகத்துக்குத் தூலகுக்கும் பரமாகமூன்று திரு வெண்பா வருளிச்செய்து மேலிந்த பரமாகிய சிவனை யான்ம பேரூத மிறந்தாலொழிந்தது கூடவொண்ணுதென்னு மூற்றைம யைப் பல செய்யுட்களாலும் விளங்க வருளிச்செய்கிறார்.

ஒட்டற்று நின்ற வுணாவு பதிமுட்டித
தேட்டற்று நின்ற வீட்டுசிவமா - நாட்டுற்று
நாடும பொருளனைத்து நாளு வீதமாகத்
தேடு மிடமன்று சிவம.

இ - ள் ஒட்டற்றநின்ற வுணாவுபதிமுட்டித தேட்டற்று
நின்றவீட்டு சிவமாம் = ஒருவசைவின்றியே நின்ற பரம
ஞானத்தை யதுகணனாகக் கண்டுகூடின் ஆனமா வந்தஞான
மேயாயத் தானுமசைவின்றியேநிற்கி லந்தஞானத்தில நிலை
யாலே தன்னுடைய வானம்போதமொழித தந்த ஞானமாயே
நின்ற வீட்டுதன்னிலே சிவமே பிரகாசித் தவண்பு மொரு
நீர்மையாகிக் கொள்ளாநிறகு - நாட்டுற்றுநாடும பொரு
ளனைத்து நாளுவீதமாகத் தேடுமிடமன்று சிவம = இப்படி
யொழிந்து சுட்டிய மந்தக்க வானம்போதத்தாலே வெருவித்
தாக வாராயந்தறியத்தக்கவிடம் பிரபஞ்ச விடாபாரமாகையா
லவ்வீட்டு சிவருபமாகாது, (௨௬)

இன்னமு மிதனை விளங்கவாய் முபாயமருளிச்செய்கிருர்.
பற்றினுட பற்றைத் தொடைப்பதொரு பற்றறிந்து
பற்றிப் பரிந்திருந்து பார்க்கிறை - பற்றதனைப்
பற்றுவிடி லநிலைய தானே பாமாகு
மற்றுமிது சொன்னேன மதி

இ - ள் பற்றி - மகி = ஞானமாவுக்குக் கனம்பலத்தை விளை
விக்கிறதேகங்களாகிய தனுக்கரண புவனப்போகங்களினுள்ளே
பற்றிக்கொண்டு நிற்கிற விச்சாஞானக்கிரியைகளை யொழிப்ப
தான சிவபோசத்தை விளைக்கத்தக்க சிவஞானத்தை யதுகண
னாகக் கண்டதனைக் கூட்டுறோமென்று பிரியப்படடிருந்தறிந்
தருதனையுங் கைவிடி. லந்தநிலைதன்னிலே யந்த ஞானத்துக்கு
மேலான சிவந்தானே பிரகாசியாநிற்கும் அறுதியாகச்
சொன்னே னிதனைப் புத்திபண்ணிக்கொளவாய், (௨௭)

இன்னமு மிதநிலைக்குக் குறமவாராதபடி வேறுமொருபாய் மருளிச்செய்கிறார்.

உணராதே யாது முறங்காதே யுண்ணிப்
புணராதே நீபொதுவே நிறகி - லுணாவரிய
காலங்களை சொல்லாத காலத் துடனிருத்திக்
காலங்களை மூன்றினையுங் கண்டு

இ - ள உணராதேயாது முறங்காதே யுண்ணிப்புணராதே நீ பொதுவேநிறகில் = நீ பொருளல்லவென்றறிந்து நீங்கின தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களிலே வாநனைமிகுதியினாலே கூடிநின்று விகற்பியாதே யித விகற்பங்களை நீங்கின வவதாங் களிலுண்டான மயக்கங்களை லமுதாதே சுகசொருபத்தை யுண்போதத்தாலறிந்து கூடவிடாரியாதே யிதக்கமுறங்கள் நீங்குமபடி யுனக்குக் கண்ணாமா யுனக்கு நடுவேநிற்கிற ஞானத் திறகூடி அந்த ஞானந்தானாகவேநிறகில், — உணாவரிய காலங் களசெல்லாத காலத்துடனிருத்திக் காலங்களை மூன்றினையுங் கண்டு = யாவராலுங் குறித்தற்கரிய செலகாலம் வருகாலம் நிகழ்காலமென்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுகாலங்களினுமபடாம் லிந்தக்காலங்களாலே விசுவத்தைநடத்திக் காலசொருபமா யிருக்கிற சிவத்துடனே நீயு மந்த காலங்கள் மூன்றையும் வேறுக்கக்கண்டுகூடி யந்தச்சிவமேயா யழிவினறியேயிருப்பை

இந்த வதத்ததினுண்மைய மிதவதத்தத்தை பெறத்தக்க வாகளுண்மையும் விளங்க வருளிச்செய்கிறார்.

அறிவறிவாய் நிறகி லறிவுபல வாமென
றறிவி னறிவவிழத்துக் கொண்டவ - வறிவினநாய்
வழிநிறுப்பார் நீத்தவாகண் மாணுடரின் மாணவகா
தாழாதமணி நாவேபோற றுன.

இ - ன் அறி—தான = மாணவகனே? 'ஆன்மா தன் னுடையபோதத்தையே பொருளாகக்கொண்டு நிர்நில விகழ புகிறதே 'சுபாவமாய் போதமும் பலலாய்ச்சிறுதிது விடு மென்றும் இதனை யாசாரிய னதுக்கிரகத்தாலேயறிந்து தனக் கநாதியே பிராணனுபசிறகிற ஞானத்தைக்கூட்டித் தன் னுடைய ஆன்மசுபாவத்தையுமொழிந்து அந்தஞானமேயா யந்தஞானத்தி னைக்கிபத்தாலே தனக்கின்றனவுங் கிடையாத பெருவாழ்வாகிய பரமானந்தசொருபமாகிய சிவனைப்பெற்றுத் தானு மந்தப் பரமானந்தமேயா யிராநிற்பன. இஃத வாழ்வைப் பெறவுரியாரியானொன்னில? மாணுடப்பிரப்பி லுள்ளாரில தே கதிப பிரபஞ்சங்களிலுள்ள ஆரவாரங்களைக் கைவிட்டு நிலக திலேவைத்த 'மணிபிந்து நாவேபோலச் சலிப்பற்றிருக்கிற சீமானகன், (௩௨)

இஃத நிராதாரயோகத்திலே நிகழ்வதொரு குறியுண் டென்று மிது நிகழ்தாறசெய்ய முபாயமு மருளிச்செய்கிறார். ஓசையெலா மறறு லொலிகஞ்சு திருச்சிலையி னோசை வழிபேசென றொத்தொடுவகி - லோசையிலி லத்தத்தா னத்தா னரிவையுட னம்பலத்தே 'வந்தொத்தா னத்தான மகிழ்தது.

இ - ன் ஓசை—மகிழ்தது = இஃத நிராதாரயோகத்தைச் செய்கிற சிவபோகிகள் சிவனைப் பெறுகைப்பொருட்டாகத் தேவேந்திரியாதி யந்தக்காரணங்களாயுள்ள ஆரவாரங்களைநெ ரும்படி ஞானத்தினாலே தன்னுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகளை யொழித்தவ்வதரத்திலே யானந்தநிருத்தம் பண்ணியருளாநின்ற தம்பிரானா ஸ்ரீ பாதத்தில் பரவித்துவெண்கிற திருச்சிலாப் பரநாதமென்கிற வோசைதோன்றாநிற்கும், அந்த வோசை வழியே வாடிச்சென்று கூடி யந்தவோசை முடித்தவிடத்தே தன்னுடையபோதம் மொக்கமுடியிந்தானே யப்பொழுதே

யந்தவோசை* முடிந்தவிடமே யிடமாகவுடைய தம்பிரானார்
காருணணியசத்தியுடனே யமபலமாகிய ஞானப்பிரகாசத்தினே
வந்திவனைப் பிரியத்துடனே கூடுவான். (௬௬)

இனிததாமருளிசெய்த நிராதாரயோகத்தினுண்மையைத்
தமமையொழியப் பிறருவினவக வருளிசெய்தபடி வினங்க
வருளிசெய்கிறார்.

சாரபுணரது சாரபு கெடவொழுகி னென்றமையாற்
சாரபுணாத றானே தியானமுமாரு - சாரபு
கெடவொழுகி னல்ல சமாதியுமாக கேதப்
படவருவ நிலைவினைப் பற்றா

இ - ன், சாரபு—பற்றா = தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளு
தேவரும் “ சாரபுணரது சாரபு கெடவொழுகின் ,, என்றமை
யால் தனக்காகியே தாரகமாயிற்றித் திருவடிஞானத்தை
யதுகண்ணாகவறிந்து அதனுடனே யிரண்டறக்கூடிகிறிக்
மீண்டுமொரு சந்தமுண்டாகைக்குக் கனமமுண்டாகாதென்
றருளிசெய்த பிரமாணப்படியே தனக்குத் தரிசனமான
ஞானத்தைக்கூடி யசைவறநிற்கி லதுவே சிவத்தியானமாம்.
அந்த நிலையில தியானிக்கிறோமென்கிற பாவனைஞலையி
லப்பொழுதே சுகசொருபமரண சிவனைக்கூடி நனராண சமாதி
புராகாகாநிற்பன். இப்படிக்கூடின சிவயோகிகளுக்குப் பின்பு
சந்ததையுண்டாககிற வாகாமிய கனமமுண்டாகாது. (௬௭)

ஞானத்திலே சிவனைக் கூடவேணுமெனது சிந்தனை
பண்ணுவானா யந்தசசிவமானது மவதிகூடாமல்வந்து கூடு
முறைமை யருளிசெய்கிறார்.

அன்றிவரு மைமப்புலனு நீயு மசையாதே
நின்றபடி யேநிறக முன்னிற்குஞ் - சென்னு
கருதுவதன முன்னவ கருத்தழியப் பாபு
மொருமகடன கேள்வ னுணக்கு.

இ - ள். அன்றி—உனக்கு = அநாதியே யுன்னை மாறுபட்டு வருகிற 'விஷயங்களுள்' கூடிநின்ற சலியாதே யவற்றை வேறாகக்கண்டு நீங்கின வுனக்குப் பிராணனுய்கிறகிற ஞானமான தன்னுடனே யிரண்டறவிறகு முறைமைபோல நீயுமதனைத் தரிசித்து அந்தஞானமாகவே இரண்டறவிறகில, அப்பொழுதே யித்தஞானத்துக்கு முதலாகிய நேயசொருபமாகிய சிவம்தோன்றுகிறகும் இப்படித் தரிசனமானசெயனைக் கூட வென்று சிரத்தை பண்ணுமாவி லதற்றுமுன்னே நமமுடைய கருததையு மழித்துத் தன்னுடனே யொரு நீர்மையாகக்கி கொள்ளாநிற்பன, ஒப்பிலலாதசத்திக்கு நாயகனான சிவன.

ஆனால் என்மாவாலே சிவனைநினைத்துக் கூடலாமோ வென்னில்? சிவனை யானமாவாலறியப்படாத பொருளல்ல வென றருளிச்செய்கிறார்.

உண்டெனனி லுண்டாகு மில்லாமை யிலையென
ஐண்டாகு மானையென லாரிண்டா - முண்டில்ல
யென்னு மிவைதவிரக் கினப்பததை யெயதுமவகை
யுன்னிலவ லுன்னுடனே யாம்

இ - ள் உண்டெனனிலுண்டாகு மில்லாமையிலையென
ஐண்டாகும் = உண்டெனனி லுண்டாவதில்லை யென்றுமாம்
இலையெனனி லுண்டாவதில்லையென்றுமாம். எங்குளையென
னில்? சிவனை யானமபோதத்தாலறிந்து கூடலாமென்னில
ஆன்மபோதத்தாலறிந்து கூடத்தக்கபொருளாவது இத்திர
ஞாலமபோன்ற பிரபஞ்சமாயாவது. சிவன வரக்குமனதீத
னாகையாலு மிப்படிச்சொல்லு மவனிடத்திலுண்டாம் பொரு
ளாவதி சிவனைத் தெரியாததொன்றுமே. சிவனான்மாவா
லறியப்படாத பொருளென்னில்? அவனிடத்திலு முண்டானது
சிவனைத் தெரியாததொன்றுமே,—ஆனமையிலோரிண்டாம்—

ஆனபழியினுலே யிப்படிச சிவனைத் தெரியாதிருப்ப தொரு முறைமை யிரண்டிரகாரமாயிருக்கும்,—உண்டிலையென்னு மிவைதவிராத வினபததையெய்தும் வகைவுன்னி லவனுன னுடனேயாம் = இந்த பாவ அபாவமென்கிற விரண்டுவழியா லுஞ் சிவனைக் கூடிவொண்ணுதென றறிந்து இவற்றை விட் டித் தானாகவேநிற்கிற ஞானமாயேநின்று அளவிலாத பேரின, பததைப் பெறுமபடி. சிவனிடத்திலே யனபைவைக்கி லப் பொழுதேதொன்னாலும் பாவிகப்பபடாத சிவன தன்னுடைய கருணைபததினாலே யுனனை யிரண்டறக்கூடநிற்பன, நிரா தாரயோகமுற்றும் (குக)

இந்த நிராதாரயோகத்திலே மிகவும் வாதனையுண்டவர் களுக்கு ஒருபகருவங்களிலே கூடாமைகூடினா லெனசெய்வோ மென்ற மாணுக்கனை நோக்கிச் சிவஞானமாகிய தத்துவஞான மிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்.

தூல வுடம்பாய முப்பத்தோர தத்துவமு

மூல உடம்பா முதனானு - மேலேச

சிவமாம் பரிசினைபுந தோகதுணாரதார சோக்த

பவமாம் பரிசுறுப்பார பார

இ - ள் தூலவுடம்பாய முப்பத்தோர தத்துவமும் = ஆனமக் கனமபலததைப் புசிக்கும்பொருட்டாக அனனமயத் தால் பரிணமித்த சரீரத்திலேநினை ந்துபரிணாமமாய்படி யிறதச் சரீரத்துக் காரணமுமாம், ஆனமாவிற்குத் தனுக்கான புவன போகங்களுமாயநிற்கிற வானமத்தத்துவ மிருப்பதனாலும் புரி னைக்குக் காலநியதிகளுமாய், இச்சாஞானச்சிகிரையைக் கீவிப் பிக்கைக்குக் கலைவித்தியராகங்களுமாய், போகங்களிலேயழு த்ததைக்குப் பிரகிருதியுமாய், மயக்குகைக்கு மாயையுமாய் நிற்கிற வித்தியாதத்துவமேழுமாகத் தூலவுடம்பிலேபொருளினி 5½

நிற்கிறதத்துவ மும்பத்தொன்றும்,—மூலவுடம்பார் முதனன்கும்
 =இரத மாயாதத்துவங்களைப் பிரேசிக்கவு கணமகளுக டீடா
 கஞா னககிரிடைகளை தூனாதிசுமபிறப்பிக்கவும வாகருகையெழு
 பபவுவ காரணத்துக்குத திருமேனியாகவும பதப்பிராரததற்குப்
 பதவகளாகவுதொன்றி யுள்ளே மூலவுடம்பாயின்று நடத்துகிற
 வித்துசத்திமுதலான தத்துவம் நாலும்,—மேலேச சிவமாம பரி
 சினையும்=இரதத தத்துவங்களுக்கு காரணமுமா யானமாவுக்
 குப் பிராணனுமாய நிற்கிற சிவதத்துவ மொன்றினமுறைமை
 யும்,—தோரதுணர்தார சோநதபவமாம பரிசுறுப்பார பார=ஆ
 கவிந்ததத்துவ மும்பத்தொன்றும் ஆனமா புகுகைகக்குத துணைக
 காரணமாகத் தூல்குக்குமபரமாய நிறகையி லீந்தமுறைமையா
 சாரியனருளாலே ருபகதரிசன சுருதியுடனேபாரதது நீங்கிதன்
 னையும் ஞானததையுரு சிவனையுமுணராத சிவஞானிகளே யநா
 தியே பொருத்திப்போதுகிற சநமரணவகளாகிற முறைமையை
 ப் போககாநிற்கிறவாக ளாதலா லுனக்குத திருசிவமாதி விரோ
 தமாக பிராரததததாலே பிரபஞ்சந தோன்றிதையினும் மிப்ப
 பிப்பாரததுக கூடுவாயாக (௧௭)

இப்படிப்பாராக வரிதானவாகளுக்கு வேறேயுமோருபாய
 மருளிச்செய்கிறார்.

எத்தனையோ தத்துவங்க ளெவ்வெவர்கோட் பாடுடைப
 வத்தனையுரு சென்றங் களவாதே - சித்தமெனூ
 துதுவனைப் போககிப்போய்த் தூக்கறற சோதிதனிற்
 பாதிதனைக் குமபிடலாம பார்.

இ-ள், எத்தனையோ தத்துவங்க ளெவ்வெவர்கோட்பா
 டுடைய வத்தனையுரு சென்றங்களவாதே = அகேகவிதமான் த
 த்துவின்களையும் பலசமயிகள் கொண்டிருக்கத் தக்க கோட்பாடு
 கடைவசையுரு சென்றியிப்புகு அகறநிலே மொததுண்டழி
 யாதே,—சித்தமெனூத துதுவனைப்போககிப் போய்த் தூக்கறற

சோதிதனிற் பாதிதனைக் குமபிடலாம்பார் = உன்னைச் சந மரணங்களிலே தள்ளுகைக்கு அநாதியே தூதனாகி விசுவத்திலே வாதனைப் படுத்திப்போதுகிற சித்தவிகாரத்தை ஞானதநாலே யொழித்துச்சென்று ஒப்பிலலாத வநத ஞானத்தைக்கூடி யிரத ஞானசத்தியை யொருபாதி யாகவுடைய சிவனை வாகமுனைக் காட்டினவன் கூடாதபடி யவனதிருவடியிலே யழுந்திறகலாம், இதனை விசாரித்துப்பாரா. (௩௮)

இநத வுண்மையிலே கூடுமளவில உயிச்சார்பு பொருட்சார்பிற பறழ்விடவேணுமென நருளிச்செய்கிறா

சாமபொழுது மேதுஞ் சலமில்லை செத்தஹபோ
லாமபொழுதி லேயடைய வாசையறிந்- சோமபுதறஞ்ச்
சொல்லுந் துணையாகுஞ் சொல்லாத தூயநெறிககட்
செல்லுந் துணையாகுஞ் சென்று.

இ-ள். சாமபொழுதுமேதுஞ் சலமில்லை செத்தாற்போலாம் பொழுதிலேயடைய வாசையறிந் = இப்படிக்கொத்த சிவ ஞானிகளுக்குச் சரீரமவிடுவதாகிய சாககாடு வந்தடுத்த காலத்து அந்தச் சிவரூபமாயே விடுவதொழிந்து சற்றந் தத்துவங்களாலுள்ள வசைவுகூடாது. இதற்குக்காரண மேதென்னினி? தேகநிற்கிறபொழுதே தேகமில்லாதவாகனைப்போ லாதியே வாதனைப் பட்டுப்போதுகிற யுயிச்சார்பு பொருட்சார்புகளிற பறதடவக லும விடுகையால்.—சோமபுதறஞ்ச் சொல்லுந் துணையாகுஞ் சொல்லாத தூயநெறிககட் செல்லுந் துணையாகுஞ் சென்று = இப்படிச் சரீரநிற்கச்செய்தே யுயிச்சார்பு பொருட்சார்பில் பற்றடங்கலும் விடுமாகி விதுதானே பணியறுத்த வெனகிற நிலைஞ்ச் சொல்லப்பட்ட தொருதுணையாக நிறஞ், இதுயொழிந்துவாக் காலுரைக்கப்படாத சுத்தநெறியாகிய வீட்டினபத்திலே பொருத்தகிற வவதாரததுக்குந் துணையாகாநிற்கும்.

இந்தவாறு அறுததலு மவனருள் லே வேண்டினென நருளிச் செய்கிறார்.

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மென்றமையால் வேண்டினஃ தொன்றுமே வேண்டுவது - வேண்டினது வேண்டாமைவேண்டவரு மென்றமையால் வேண்டிக் வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால்

இ-ள். வேண்டுங்காலே னநிம்பிறவாமை மென்றமையால் வேண்டினஃ தொன்றுமே வேண்டுவது = தெய்வப்பலமை த திருவளஞ்ஞாநம் "வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை' என்றருளிச் செய்துகயாலே தேகமுள்ளனவு மிவன் விருமபாதேசுழினும் பிராரதத்ததாலே யானது கூடுமாகையால் ஒன்றைவிருமபதேண்டிமிடத்தப பிறவாமை மென்றுமே விருமப வேண்டுவது, - வேண்டினது வேண்டாமை வேண்டாரு மென்றமையால் வேண்டிக் வேண்டாமை வேண்டுமபன் பால் = அநதப பிறவாமையானது தானவேண்டாமை வேண்டவருமென்று பிரமாணமுண்டாகையாலே நாம் விருமபத்தக்க காத்தாவின பங்க விலே பிறவாமை குறபத்தயான் அவாறுத்த லொன்றுமே வேண்டிக்கொள்ள வேண்டியது இந்த உராவறுத்த லுண்டாக வேயநதப பிறவாமைதானே யுண்டாம்

இப்படி யுயிச்சார்பு பொருடசார்பிற பற்றற்றதே சமாதி பரனாகவும் நிறக்கசெய்தே சமாதியிலேகூட விசாரிக்கதாசனாக ருச சமாதிகூடாமல நினைவுகூடி விதனில சநநகன கூடுமு றைமையை மருளிச்செய்கிறார்

ஆரண வுணாவுதனி லவவுணாவை மாற்றித்
காணு முங் காலுங் கைகூடும் - புரணமது
கூடாமை யுங்கூடுவ கூடுதலுங் கூட்டினுக்கு
வாடாமை யுங்கூடும் வந்து.

இ ள். அரணவுணாவுதனி லவவுணாவைமாற்றிற் கரண முங்காலுங்குகூடும் = இவ்விதிரிய பேடாசென நீடுகொள்ளப் படாத புகலிடமான திருவடிஞானத்திலே தன்னுடைய போத ததை யொழிக்க விசாரிப்பானாகில அந்தவந்தரத்திலே முன்பு தானபற்றிப் போத வியாசசாரபு பொருட்சாரபின் வாதனையா லே சொரூபமானது கைகூடாமல் மனதுக்குந்ம பிராணவாயுவு ங்கூடி மீண்டு விடயாதிகளிலே சலிப்பினுஞ் சலிக்கும், — புரண மது கூடாமையுங்கூடும் = இது கூடாமற் புரிந்து மடக்கமவந து கூடினமகூடும், — கூடுதலுங் கூட்டினுகு வாடாமையுங்கூ டும் வந்து = இப்படியாகக் விசரங்கூடப்போதவே யெடுத்த தேகம்போனாலு மித்தபற்றறுக்களாலே மீண்டுமொரு தேகமவ நது கூடாநிறகுமாதலா லிது கூடாதபடி வியாசசாரபு பொருட் சாரபுகளில் பற்றுக்களையற்றே சுசுரூபத்திலே பொருந்தி நிற்பக டாக, (சுக)

சமாதிரானவனுக்கும் பற்றுக்களாலே சமாதி கூடாமல் சுகங்களை கூடுமாகில இவ்விதமாகவும் தரிசனமில்லாத வாணமாக் கள் மரியாதையோ விவனுக்குப் பெற்றமுன்னதென்று கேட்டமா னுக்களைநோக்கி யருளிச்செய்குமா,

இனறிங் கசேதனமா மிவவினைக ளோரிரண்டுஞ் சென்று தொடருமவன சென்றிடத்தே-யென்றுநதான் நீதுழுவ னான சிவபதிதான கைவிடுமோ மாதொருங் றல்லனே மற்று

இ-ள் இனறிங் கசேதனமா மிவவினைக ளோரிரண்டுஞ் சென்றுதொடரு மவனசென்றிடத்தே = இப்பொழு திருத்த தே கத்திலே நிறக்கசெய்தே கூடின வசேதனமான புண்ணிரிபாவங் களிரண்டு மிவன பின்னொருதேகத்தை யெடுத்தபொழுதே யொக்கச்சென்று கூடாநிறகு, — என்றுநதான் நீதுழுவ னான

சிவபதிதான் கைவிடுமோ மாந்தொரு கூறல்லனே மற்று = ஒரு வன் சிவநீக்கையும் சிவஞானமும்பெற்றத தெளிந்திருக்கச்செய்தேயும் முன்புபோல வுயிச்சாராடி பொருடசாராபிற பாறுவிடாமற் சந்நகூழிற்றயினுவ காததாவாகிய சிவனு மிவனைக் கைவிடாமல் முனடிண்டானமனம் பற்றுகைக்குத் தக்கவற்றைக் கூட்டித் தொலைப்பிதது முற்சந்நததிலே சாதித்தகுறையிலே வந் தெடுத்தகுகொண்டு நிடடையிலேகூட்டிச் சாயுச்செய்ததைக்கொடாநிற்பன், இவன் காருணணிய சத்தியினை டெபபொழுதுநதன்னிடத்திலே யுடையனாதலால்.

இன்னமு மான்மாகளுடைய பெத்தமுத்தி யிரண்டினுமிவர்களைப் பாதுகாத்து ஈடேற்றுகை யநாதியே கத்தாவுக்குக் காரணமான முறைமைதோன்ற வருளிச் செய்கிறார்.

அநாதி சிவனுடைமை யாலெவையு மாங்கே
யநாதியெனப் பெற்ற வனுனை - யநாதியே
யாராதத் துயரகல வம்பிகையோ டெவ்விடத்துங்
காதத் தவனகடனேகாண்.

இ-ள். அநாதி சிவனுடைமையா லெவையுமாங்கே = அநாதியானசிவனுக்கு எண்ணித்த ந்த வானமாகக் கரு மடிமையாகையாலே யிருத்த வானமாகக் கரு மிப்படியே, — அநாதியெனப் பெற்றனுனை யநாதியே யாராதத்துயரகல = இப்படி யநாதியான வான்மாக்களை யநாதியே பேதித்துக்கொண்டு நிற்கிற பாசமானது விட்டு நீவருப்படி, — அம்பிகையோ டெவ்விடத்துங் காதத் தவன கடனேகாண் = விட்டு நீவகாத சத்தியுடனே பெத்தத்தினுவ கூடிநின்ற தொலைப்பிதது முத்தியினுமீண்டு மோருடம்பு கூடாதபடி திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுகிற விது மீணவகனே? யவனுக்கு மநாதியே முறைமைகாண்,

தேகாதிபாச மநாதியாகில முத்தியிலும்போகாதே யென்று
சந்தேகிதமாணுககளை கோக்கி யருளிச்செய்கிறா.

தமமிற சிவலிங்கங் கண்டதனைத் தாமவணங்கித்
தமமனபான் மஞ்சனநீர் தாமாட்டித் - தமமையொரு
பூவாகப் பூவழியா மறகொடுத்தப பூசித்தா
லோவாமை யனறே யுடல்.

இ - ள் தமமிற சிவலிங்கங்கண்டு = ஆசாரியனாலே தன்னு
கரணபுவனபோகங்களை விட்டுநீங்கித் தன்னைத்தரிசித்துத் தன்
னிடைத்திலே தனக்குபிராணனுமாய்ச் சிவனுக்கடையாளமுமாய்
நிறகிற ஞானமாகிய சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்து, - அதனைத் தாம்
வணங்கி = அந்தச்சிவலிங்கத்தைத் தாமுடைய போதம் விட்
பெபோமபடிச் சாரதமாகிய வணக்கஞ்செய்து, - தமமனபான்
மஞ்சனநீர்தாமாட்டி = இப்படிப்பெறுதற்கரிய பேறறையெற்
றோமெனகிற சிரத்தையாகிய சலத்தாலே திருமஞ்சனம் பண்
ணி, - தமமை யொருபூவாகப் பூவழியாமறகொடுத்து = இப்ப
டிச்செய்கிற வானமொருபத்தை யொப்பிலலாத் திருப்பள்ளித்
தாமமாக மயங்காமறசாதகி, - பூசித்தால் = இப்படி ஞானத்திற்
சரிதை கிரியா யோகங்களினாலே உள்ளே சிவனைக்கண்டாகி
யஞ்செய்கிறவிது, - ஓவாமையனறேயுடல் = செம்புருகின் பதத்
திலேகூடின குளிகையினது ஐக்கிபத்தாலே யநாதியான காளி
தமுடி செம்பொன்னு முருகுமூர்ங்க மாற்றுப்பிரகாசித்துப் பி
ன்பிவையென்றுங் கூடாதவாறுபோல வொருவன் தன்னுடைய
சத்திரிபாதத்திலுண்டானவனபினமிதுகியாலே தேகேகதிரியாதி
களை நீங்கின தன்னுடைய வுண்மையான சொருபத்தைத் தனக்
கேற்பப்பெற்றுத் தன்னிடத்திலே சிவனைக் கண்டாகியஞ்செ
ய்து வாதனைவிட்டால் பிராரத்தநாசமயிறதது தேகம் விட்ட
பெழுதே திருவடியிலே யிரண்டற்றுவிமொழிந்து மீண்டு
தேகமெடுக்கவல்லவே.

ஆத் தியானபாசம்விட்டு நீங்குமாதி ஸாதியென்று ஆன்
மாவுக்கு வழியுண்டாமோவெனற மாணுக்கனைகோக்கிப் பாசத்
திலேவிரிந்த போதத்தைவிட்டுத் தன்னைத் தனக்கமுதியாகப்
பெறுகிறதொழிந்து இவனுக்கழிவிலையென்றும் பாசத்தை நீங்
கினபெ முதே யானும் வியாததென்னு முறைமையுமுருளிச்
செய்கிறார்.

தன்னைப் பெறுவதினமேற பேறிலலைத் தானென்றும்
தன்னைதான பெறுவனறு னானென்ற-றனானுலே
யெல்லாதனுட்கொண்டு கொண்டதனைக்கொள்ளாதே
யெல்லாமாய நிற்கு மிவன.

இ - ள் தன்னைப்பெறுதன்மேற பேறிலலை = ஒருவன்
பெறுதக்க பேறுகளி றுறழிந்துபோகாம லருளாலே தன்னை
யுத்தியாகப்பெறுகிற பேறறினமேல போதுமே ரிலலை, — தானென
றத் தன்னைதானபெற்ற னெழுந்தொன்னில = தானென்ற
தன்னைதான பெற்றவெனென்று பிரண்டாக விவிடத்திற
சொன்ன தானையென்னில, — தன்னாலேயெல்லாத தனுட்கொ
ண்டு கொண்டதனைக்கொள்ளாதே யெல்லாமாயநிற்குமிவன =
ஆனமா தன்னை யியாமல மு எபு பாசமையாபரிசுற முறைமை
யொழிய வருளாலே பாசத்தையுறிந்து பாசத்தையுறிகுது இந்
தப்பாசத்தையொழிந்ததுபோல இறதயுமொழியவிட்டதே தன்
னுடையபோதஞ் சலியாமற் பூரணனாயநிற்கவே யெல்லாவடிவு
களா தன்னுடைய வடிவப் பத்தானே யிருக்கவண்டாண்ட பரி
ண்டததுக் கெல்லாவ பத்தாவாயநிறப் பரிசுற (௨௫)

இத்தவானம்போதத்தானே பொருளாயில ஞானயேகளு
செய்யோகமென்று சொல்லவேண்டுமோ யெனற மாணுக்கனை

யிந்தவானமயோகநதானே ஞானயோகமாமபடி யருளிச்செய்து
இந்த ஞானயோகநதானே சிவயோகமாமபடி யருளிச்செய்திருந்
துனபமா மெலலாம பரவசனாயத தான மூவளி
லினபமாந தனவசனாயத தானிருக்கி - லெனபதன
னினவசனா யேயிருக்கி னினனுடனா நேரிழையா
டனவசனா யேயிருப்பன றுன.

இ - ள் துனபமாமெலலாம பரவசனாயத தானுள்ளில் =
ஆன்மா தானே காத்தனா யெலலாவற்றையு மறிகிறானாக நின்று
விகற்பிக்கி லிமமை மறுமை யிழைக்கும் பிரயோசனமாகவுள்
ளது கிஸ்சமொழியபேறிலை, — இனபமாந தனவசனாயததானி
ருக்கில் = ஆன்மா திரிவுகாசுந்யான பிரபஞ்சநீதியை விட்டுநீங்
கித தனக்கு உண்மையான சைதனனிய சொருபமா யிதிலே
நிருவிகாரமாயிருக்கி விந்தவானமயோகநதானே ஞானயோகமு
மா யிந்தவழியிலே சகருபம் வந்து பிரகாசியாநிற்கும், — எனபத
னால = என்று வேதாகமங்களுக்குங் கருத்தாகையால், — நின்
வசனாயேயிருக்க நினைனுடனானேரிழையா டனவசனாயே யிருப்
பனாறுன = மாணவகனே ? இத்திரிய வசனாகாமல் நீயு முன்
னையொழிந்த பொருள்க ளெலலாவற்றையு முனக்கு வேறென்
றநிநதுவிட்டு நீங்கி நிருவிகாரமான ஞானமே சகருபமாயிரு
க்கி லபபொழுதே யந்த ஞானசத்தியின வசமாயிருக்கிற ஞேய
சொருபனைசிவ னுனைக்கூடி வேற்ற நிற்பன. (சுக)

இந்தச் சிவயோகத்திலே யிடைவிடாம லதுபவித்தலாவது
இந்தக் கருவி கரணங்க ளொருகாலமும் கூடாதபடி யருளிலே
நிற்க உலலவாகளுக்கேயென்றந தோன்றயருளிச்செய்கிறார்.

செத்தாரே கெட்டார கரணங்கள் சோத்ததனா
டொத்தாரே யோகபர ரானவாக - ளெத்தாது
மாராத வக்கரணத் தாரபுண்டிங் கலலாதார்
பேராமற செலவரதனபின்.

இ - ள். செத்தாரே கெட்டார கரணங்கள் = அந்தக்கரணங்கள், நெராக வனஞ்சியாதபடி ஞானத்திலேகூடி மறித்த வான மரகதளே சநம்மரணன கெட்டவர்கள், — சோந்ததனோடொத்த தாரே யோகபர ரானவர்கள் = இந்த ஞானத்தி னழுத்தத்தினாலே பிரகாசித்த சிவரூபத்திலே பொருந்தியதுவாய் நின்றவர்களே சிவயோகத்தில் தாபபரமானவர்கள் — எத்தாலு மாராத வககரணத்த தாரப்பணடிவ கலலாதாரபேராமற் செலவரதன பின = இப்படிச் சிவயோகத்தில் பொருந்தப்பெறாத பாகதிய லீன ரெத்தாலுந் திருத்தியடைபபெறாத கருவி கருவிகளாலே கட்டுண்டு இவற்றின பிறனே தப்பாமலே வரச்செய்து சநம் மரணங்களிலே செ றுழலாநிற்பார். (௪௦)

இத்தக்கருவி கரணங்க ளொருகலமும் பொருந்தாதபடி நிற்றசிவயோகிதன பெருமையிரு குடப்படி உருளிச்செய்கிறார்.

கண்ணுங் கருத்துங் கடந்ததொரு பேறேயுங்
கண்ணுங் கருத்துங் களிகூர - நண்ணி
வடமடக்கி நிறகும் வடவித்தே போல
வுடனடக்கி நிறபார்களா ணுறறு.

இ - ள். கண்ணுங் கருத்துங் கடந்ததொரு பேறேயுங் கண்ணுங் கருத்துங் களிகூர நண்ணி = யாராகாவது கண்ணுக்குங் கருத்துக்கு மனவுபுடாத தொரு பேராயினுஞ் சிவஞானிகள் சிவனுடனே யிரண்டறக்கூடி பரமமானந்தமே சொருபமாயிரு கனையாலு மவர்கள் கண்ணில விசும்பில்லை யானையாலு மொடுங்கினும் விழிப்பினும் பொருளையாயவர்கள் கண்ணுக்குங் கருத்துக்குங் களிகூறப்பொருந்தி, — வடமடக்கி நிறகும் வடவித்தே போல வுடனடக்கி நிறபார்களா ணுறறு = அநேக தூரமடங்கத்தோ ராவின் பரிணாமமெல்லா மொருக்கனையொத்த விததிலே யடங்கின தன்மைபோல அளவிடப்படாத வத்துவாயினுந் தன்

கஞ்சர்லே யிட்கித தன்களானம் சுபாவதைவிட்டு இநதச சிவ
மாகியே நிலலாநிற்புகள். (சஅ)

அளவிடப்படாத பொருளை யோருடம்பிலே நிற்பானொரு
வ னைக்கிக் கொண்டிருந்தபடி யெப்படி யென்ற மானாகனை
நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

வானகமு மண்ணகமு மாய்நிறைந்த வான்பொருளை
யுனகத் தீத யுன்னுமநங் கென்றனையே - லேனகத்து
வாதனையை மாற்றும் வகையதுவே மண்முதலா
மாதனமே யன்றேவ தற்கு

இ - ள், வானகமு மண்ணகமு மாய்நிறைந்த வானபொ
ருளை யுனகத்தே யுன்னுமநெங் கென்றனையேல் = ஆகாசமுதல்
பிருதிவி யீராகவுள்ள பஞ்சபூத பரிணாமமான பீண்டப பிரமா
ண்டங்களு மிவற்றிற்குக் காரணமான தத்துவங்களு மிதற்குட்
பட்ட வானமகோடிகளுந் தானேயாயப் பூரணமாய் நிற்குந்
சொருபத்தை யொருசீரியானவன் தனக்குள்ளேயடக்க நினைத்
தபடி யெப்படியென்னில, — ஏனகத்து வாதனையை மாற்றும்
வகையதுவே மண்முதலா மாதனமேயன்றே வதற்கு = மாண
வகனை ? பிருதிவி முதலாக முன் சொல்லப்பட்டவை யெல்லா
மநதப் பொருளுக் காதனமாதிரி மல்லவோ வானகயாலுமப்
பொருளை யாசாரியனாலே கூடப்பெற்றவாகளிடத்தி லநதப்பொ
ருளின் வியாததமெல்லாநின்று பிரகாசிக்கையாலும் ஞானதிரு
ஷ்டி யில்லாதவாகளுக்குச் சீரீரிகளிடாலததோற்றினுமவனநத்
வணமையேயாய நிற்பானொருவராலு மெனபோல்வாரிடத்தது மந
தியே கூடிப் போந்த வாதனையைப் போக்குகைக்கு இநதநிலை
ளேகாண முறைமையாகவுள்ளது. (சக)

இநதப்பொருளை யுள்ளேகண்டு வாதனை தீர்த்திருப்பார்
போல் புறம்புகண்டு வாதனை போக்கலாமோ வென்ற மனனக்
களை நோக்கியருளிச்செய்கிறார்.

கலவிற கமரிற் கதிர்வாளிற சாணையினில்
வலலுப பலகையினில் வாத்நையைச் - சொல்லு
மகமராககத தாலவாகள மாற்றினாகா ணையா
சகமராககத தாலன்றே தான.

இ - ள் கலலில—தான=கலலினுங் கமரினு மொளியை யுடைய வாளினுள் சாணைகலவினு நெத்தைப்பலகையிலுந் திருக்குறிப்புத்தொண்டா முதலாகவுள்ள நாயலமா ரொவொ ருதொழிலகளைச் செய்மசெய்தேயு மயற்றைச் சொல்லுபபாாக கிலவாகளுந் சிவனளவி லொருாழிபட்ட கருத்தினுலே யவ லோ வவாகளுக்குப் புறம்பேயுட் பிரகாசித்தப் பிறப்புக்கு வித் தான வாத்நையைப்போககினாகள், 'மனை' இஃத முறைமை பொய்யான வலகநெரிடல்லவே (இய)

இந்த விரண்டுவகையாலு மெதிலேரின்று வாத்நை போ ர கலாமென்ற மாளுக்களை நோட்டி வாத்நை விரண்டுவகையாக நீ கருதவேண்டாமென்று மொருபடித்தாகா காணவேண்டுமெ ன்று மருளிச்செய்தோ

உள்ளும் புறமு நினைப்பொழியி லுன்னிடையே
வள்ள லெழுந்தருளு மாதினெடுங் - தெள்ளி
யறிந்தொழிவா யனறிநீய யன்புடையை யாயிற
செறிந்தொழிவா யேதேனுஞ் செய.

இ - ள் உள்ளும் புற மு நினைப்பொழியி லுன்னிடையே வள்ளலெழுந்தருளு மாதினெடுங் = உள்ளேகாண வென்றும் புறம்பே காணவென்ற நீ விசாரித்த விடத்து உன்னுடையபோ த்ததையுஞ் சரீரத்தையு முனப்புபோலே கைவிடாததுகொண்டு இரண்டுபட்டித் தோன்றினதொழிந்து அந்தப்பொருளுகருத் தனித்தனி ஒரிடமா யிராதாகையால் பிண்டப் பிரமணுடங் களையுந் தத்துவங்களைப் மான்மபோத்ததையும் ரூபதரிசனகத்தி

யாலே யருளாக்கி யொருநீர்வாயான ஞானமேயா யுன்னினை
 பொழியநிறுகி லப்பொழுதே யுன்னிடத்திலே பரமசிவானைவர்
 தன்னுடைய காருணணிய சத்தி யுடனே கைமமாஹு கருதாமல்
 வந்து தோன்றி யுனனை ஒருதனமையாகக்கொண்டு தானேயிர
 காசியாநிற்பன—தொள்ளியநி தொழிவாய்=இதனைச் சிவயோ
 கத்தின் கண்ணே நின்றாராயந தநுபவிகுகிறே மெனகிற தன
 மையுங் கைவிட்டு நின்றாயாதல,—அன்றியே யன்புடைபையா
 யிற சென்றதொழிவாய் = இந்த முறைமையல்லவாகிற சிவனு
 டைய வுண்மையைக் கேட்குதல நினைக்குதல காண்குதல செய்
 தபொழுதே யன்னுடைய கருமதை யுருக்குவதான தொரு பேர
 னடி கூமொயி னதனாலே யுள்ளுடைய கருதநானது நேராக
 வழிநது சிவனுடனையொரு நீர்மையாய விட்டாயாதலால்,—
 ஏதேனு முசெய்=இந்த ஞானயோகத்திலுள் பத்தியோகத்திலு மி
 னையிரண்டினுள் கூடின தெ னறைச செய்வாயாக (நிக)

இனியநதப் பத்தியோகநகர னெப்படியென்ற மாணக்
 கனை நோக்கிப் புகுதியிலேறினது பெற்றவாகன பெருமை இப்
 படியென நஞ்சிசெயல்பு

கண்ணப்ப னெப்பதோ ரன்பினமை பென்றமையாற்
 கண்ணப்ப னெப்பதோ ரனபதனைக் - கண்ணப்ப
 தாமறிதல காளத்தி யாரறித லல்லதுமற
 ஞாநியி மனபன நது.

அவிழாத துணியி லவிழாத வவிழை
 யவிழாத மனததா லவிழாக - வவிழாததடை
 வேந்தனாக கினனமுத மாயிறறே மெய்யனபிந்
 சேந்தனா செய்த செயல.

சுரந்த திருமுலைககே துய்யசிவ ஞானஞ்
 சுரத்துண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்லச்-சுரந்த
 தனமுண்டயா டென்பாண்டி மாதேவி தாழநத
 மனமுண்டயா ளன்பிருநக வரறு
 அன்பேயென னன்பேயென றன்பா லமுதாறறி
 யன்பேயென டாக வறிவழியு - மன்பனறித
 தீர்த்தந்தி யானஞ் சிவாசசனேகன செய்யுமவை
 சுரந்தும பழமனறே தான்.

இ - ள். இப்படிப்பட்ட பதிகியோகத்திலே விட்டகுறைக
 ளாலே சிவனுடைய வுண்மையை வினேத்தல கேட்டல காணஞ்
 தல் செய்தபொழுதே கரையழிந்த வன்பிலே யொருபலத்தை
 யுங் கருதாம லாத வன்புதானே தங்களுக்கூச கருபமாகின்று
 தங்களை மறந்து பேறுபெற்ற கண்ணப்பராயனா முதலாயுள்ள
 நாயனமா ரன்பையொழிதே தோததங்களு கியானங்களு மாச
 சனைகளு மிப்படி யவதிகொடாமல பேறுகூட்டமாட்டா தா
 னையா லவைவழிந்த வுத்தமமானபதிகி கூட்டுதற்குவிநாடி இத
 னைச்செய், (இஉ)

இனியாவாகும் பதிகூட்டுதற்கறிதொன்று முறைமையிலே
 'கூட்டத்தக ஞானயோகமே வாதனைையைத் தீர்த்து முததியைத்
 தருவதென்று முன்னே பலபிரகாரங்களாகச் சொல்லப்பட்ட
 வுபாயங்களுந் தாற்பரிய மிதுவேயெனறு மற்றுள்ள சமயிகள
 தாற் ரியங்க ளீர்த வுண்மையைக் கூடமாட்டாதெனத் தென்
 னாவற்றையுச் சொடுத்து வாதனை தீர்த்திருக்கைகரு ஞானயோக
 மே பொருளென்ற துணிய வருளிச்செய்குறா.

எல்லா ரறிவுகளின ருறபரிய மென்னறிவு
 ஷெல்லு மிடத்தளவுஞ் சென்றறிக்கேன - வல்லபடி
 வாதனைையை மாற்றாம வகையிதுவே மாற்றவற்று
 நேதமறக் கண்ட விதம்.

இ - ள். எல்லா - விதம் = மாண்புகளே? இந்த - தூலிற்
சொல்லப்பட்ட வுபாயமொழிந்த வேறு மறியவேண்டுவ துண
டோவென்று நீ சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை, எல்லாச்சமயங்களி
ளினு மெல்லாச சாதகிரவங்களினு முண்டான தாற்பரியாததங்க
ளென்னு லாராயத்தக்கவளவு மாமாயநதற்கதேன, அவையெல்
லாவற்றினும் வாதனைபைப் போசு முத்தியைக் கூட்டுகைக்கு
முறைமைமாகக் கண்டது சைவசித்தநாதத்தில சொல்லப்பட்ட
விதஞ்ஞானயோக மொன்றுமேயாதலா விரதவாறுபூதியெல்லாக
குற்றங்களுந் திருக்கைக்குக் கடை வாததமாதவின நீயுமிதே மு
றைமையிலே சாதிப்பாயாக, (சுரு)

இனியிரத வதததைப் பெறுதற்கரிய முறைமையும் பெற்
றல நிற்கவிரதான முறைமையு மருளிச்செய்கிறா.

வித்துமத னங்குரமும போன்றிருக்கு மெஞ்ஞானம்
வித்துமத னங்குரமு மெய்யுணரில் - விதததனிந
காணுமை யாலதனைக் கைவிடுவர் கண்டவர்கள்
பேணுமை யாலறறா பேறு.

இ - ள் வித்துமத னங்குரமும போன்றிருக்கு மெய்ஞ்ஞா
னம் = கெல்லமுதலான பலவிததுக்களு மவருகிரும்பொழுது
அங்குரத்தது னிரண்பேட னிலலாமலந்த வங்குரமுள்ளனவும்
வியாததமாய் நின்று பரிணமித்தது இதேப பரிணமத்தைப் பிர
யோசனைக் காரணமாக வங்குரத்த நானமுத லாசரித்துக்கொ
ண்டிருந்த ஆனமாக்களுக்குப் பரிணம முதிர்ந்த அதைக் காலங்
களிலே விததானது வெருவிதமாகப் பவிததவர்கள் தாகங்களை
கூழிப்பிததுச் சநதுஷ்டிப் பிறப்பிக்க வினபத்தையே கொடா
நிற்கும் அதுபோல விததான சிவமும-ஆனமாக்களுக்குக் கண்ம
வொப்பு மூலபாகமு முண்டான வவதாததிலே காருண்ணியமே
திருமேனியாக வெருந்தருளிரவதுபசுருவப்பட்ட வான்மாக்களை

த்தமமுடைய டளவிலே சினேகிட்டுமபடி நிருவுள்ளத் தடை
 த்து இயாகுநிடக்கிலேயநாகியே யெழுநகருளியிவற வுண்மை
 யையும பிரகாசிப்பித்து இந்த வுண்மையான ஞான சுகரூபத்
 திலே யானமாககனையுங் கூட்டிநிறுத்தி யிந்த நிலையின முதுசசி
 யாலே தன்னுடைய சுகரூபமான பேரின்பத்திலே யிவர்களது
 பவிததுச சம்பூரணத்தை யடையுமபடி டெகுபலமாகக் கொடா
 நிற்கும், —விததுமத் தைகுரமு மெய்யுணர்வில—இந்த விதநாகிய
 சிவனுண்மையு மனகுரமாகிய ஞானத்தினுண்மையு முணர்வா
 ருணருமிடத்து —விதத்தற கா ஞாமயா லதனைக கைவிடுவா—
 நெல்லு முதலான வகுரங்களை யிந்தவிததின பரிணாமமென்று
 மிகதப பரிணாமங்களிலே யந்தவிததுக கலந்துநிற்குமென்று மங்
 குரத்தின பரிணாம முகிரந்தபொழுதே யந்தவிததே டெகுபல
 மாகப பவிதகுமென்று பிதனை யாசரித்துக்கொண்டிருந்துபவிப்
 பிகுரங் காலங்களிலே பலகொள்ளவரியாம லங்குரம் பரிண
 மிகுந் காலத்திலே விததுதோனருத்ததுகொண்டு இந்தப பரிண
 மத்தி லோர்விதங் கண்டிலோமென றந்தப பரிணாமத்தையுங்
 கைவிட்டு அதினுடைய பிரயோசனமு மிழந்துபோகிற: —இதனை
 ப் போலத் தரிசித்து ஞானத்திலேநிறை சாதித்து இந்த ஞான
 மேயாய இந்த ஞானத்தாகு முதலாகிய சினைக் கூடிப் பே
 றின்பத்தையே பெறமாட்டாம் லந்த ஞானத்தைத் தரிசித்தாள்
 விலே யவ்வளவே பிரயோசனமென்று சிவரூபத்தி னுண்மை
 யையறியாம லந்தஞானத்தையுங் கைவிட்டுப்போன பாகிய
 வீணா சிவயோகத்தை யிழந்துபோகாநிற்பாக்கள்,—கண்டவா
 கள் பேணுமையாலறறாபேறு—அந்த நெல்லுமுதலான வகுர
 மங்களிலே விததுகலந்து நிற்குமென றநிறந்தவாகளும பயன்படு
 மளவு மந்தப பரிணாமத்தை யாசரித்துக்கொண்டிருந்து பிரயோ
 சனப்படுங்காலங்களிலே பிரயோசனங் கொள்ளமாட்டாமல பரா
 முகத்தாலே யதின பிரயோசனத்தை பிறாகொள்ள தூமிழந்து
 போகிற பாகிய வீணைப்போலச் சினைத்தாரமாகவொழிந்து

ஞானம்பிரகாசியாதென றறிந்தவாகனமநதஞானத்தைக் கைவிடாமனின்று விசுவத்தைக் கைவிட்டு மநதஞானமாகவே சாதித்ததிற்த ஞானத்தி னைக்கியததாலே சிவனைப்பெற்றுப் பேரின் பமே யதபவித்தத திருபதியடையமாட்டாமல் வாதனையின் மிகுதியாலே பராமுகமாயத காமபெற்ற ஞானத்தினைப் பின்பு தபவிக்கலாமே யென்றம நிததத்தவமபெற்று மிருப்பானாய் போல நெகிழ்த்திருத்தவாகன தமக்குப்பேறான சிவயோகத்தை யிழந்துபோகாநிற்பாகள் ஆதலாலநீயுமிதத்தவத்தைப்பெற்றோமென்று காவியாப்போகாதே யிடைவிடாமல் ஞானமாய்நின்று சாதித்துப் பின்பித ஞானத்தி லுறுதலாலே ஞானமான தந தலைமறையப் பலிக்கத்தக்க சிவபோகத்திலேயழுநதி யது பவிப்பாயாக. இதற்குப்பிரமாணம திருமந்திரம்¹—“ வித்தினிவ னறி முனையிலையமமுனீ, வித்தினிவனறி வெளிப்படுமாறிவ லை, வித்துமுனையு முடனலலவேறலல, வத்தனமைத்தாகு மற டெறிதானே” (௫௭)

இநதச் சிவரூபத்தனை யெப்படி யறிவேனென்ற மா ணுக்கனைநோக்கி யருளிச்செய்கிறா,

ஒன்றன் நிரண்டன யுளதன் நிலதன்று
நன்றனு தீதனு நானன்று - நின்ற
நிலையனு நீயனு நினைறிவு மனனு
தலையனு மடியனு தான்.

இ - ள். ஒன்றன்று = எல்லாப் பொருள்களுங் கரைந்த விடத்திலே யுதிப்பதொன்றாகையாலே யெல்லாப்பொருளுங் தானு யொன்றாயிருப்பதுமன்று,—இரண்டனது = தன்னிடத்திலே சுட்டறவினைகிற வத்தமாகையினாலே யிரண்டாயிருப்பதுமன்று,—உளதனது = வாகுமனாதீதமா யிருப்பதொன்றாகு

யாலே பிரத்தியக்ஷமா யிருப்பதுமன்று,—இலதன்று = ஞான
வானகஞ்சு ஞானயோகத்தின முத்திரையிலே பரமானந்தத்
தையளித்த நிற்றையாலே யிலலாத பொருளுமன்று,—நன்றி
னறுதீதனறு = ஆனமபோத மிறந்தால் கூடுமபொரு ளாகையா
லே ஆனமாகளால் நன்று தீதனறு கூட்டப்படுவதுமன்று,—
நானனறு = நானே பிரமமென றலங்கரிகிற பசுஞானமன்று,—
நினறநிலையனறு = தூதாதியேதொடங்கி யினுளவும நிலையான
பாசஞானமன்று,—நீயனறு = பசுஞானதையும பாசஞானத
தையுமுடைய ஆனமாவும்னறு,—நினனறிவுமனறு = உனக் கறி
வாய்நிறிற ஞானமுமன்று,—தலையன றடியனறுதான = ஆதி
உந்தமில்லைய நந்தச சிவசொருபத்துக்கு. (104)

இப்படி நிச்சயாததமா யிருப்பதொன்று கூடுமபடி யெப்
படியெனற மாணுகளை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

செய்யாச் செயலையவன செய்யாமை கண்டுதனைச்
செய்யாச செயலிற செலுத்தினு - லெய்யாதே
மாணவகவப்பொழுதே வாஞ்சைக் கொடிவளாகரு
மாணவமு மித்தா லறி.

இ - ள் செய்யாசசெயலையவன செய்யாமைகண்டு தனைச்
செய்யாசசெயலிற செலுத்தினுல = ஆனமாவினிடத்திற பசு
வத்திலேவினைந்த பரமானந்தத்தை யானமாவறிந துண்டாக
கிக கொண்டதும்ல்ல சிவன விகாரியாய்நினறு கொடுத்ததும்
ல்ல ஞானமானது கரைந்தவிடத்திலே பிரகாசிக்கிற படியை
யறிந்தது இரதப் பரமானந்தம் பிரகாசிக்கிறபொழுதே விதவுக்
தோன்றும் லதுவே கருபமாய் நிற்குமபடி யந்தநிலைவா
னதவிழத தானுமந்த நிராலம்பமேயானால்,—எய்யாதே மாணவ
வப்பொழுதே வாஞ்சைக் கொடிவளாகரு மாணவமு மித்தா
லறி = மாணவகளை? சந்தத்துக்குக் காரணமாகவுவ ஸ்ரிககப்ப

- ஈரின்ற வாஸையாகிற கொடிகளை வளாகப்பட்டாரின்ற மூல
மலமாகிய ஆணயமல மபபொழுதே வேற்றறு விடாநிற்கும் நீ
யொன்றுக்கு மஞ்சாதே இப்படி யறிவாயாக. (ருக)

இத்தபபொருளை சாதிப்பா நெருவனுக்கொரு செயலுங்
கூடவொண்ணாதபடியாலே யவனுக்கொரு நியமம் வேண்டா
மென றருளிச்செய்கிறார்.

ஏதேனுங் காலமுமா மேதேனுந் தேசமுமா
மேதேனுந் திககா சனமுமா - மேதேனுஞ்
செயவா நெருவனுமாரு செயயாச செயலதனைச்
செயயாமை செய்யும் பொழுது.

இ - ள். ஏதேனு - பொழுது = ஆனமபோதமுள்ளளவு மித
ற்கறிதூகிய வந்தநிராலமபமான வுண்மை ஒருவனதனசெய
லன்றியே கூடுமிடத்து மின்னகாலமெனறும் லெல்லாகக் க
முமா யெல்லாத தேசமுமா யெல்லாத திகளுளுமா யெல்லா
வாதனவகளுமா யெல்லாத தெழில்களினு நிற்பா நெருவனு
மாம்.

இனிமீதேச சிவயோகத்தை பெளிதாகச் செய்வதாயிருந்
தசெயதே செயயாதிருக்கிறபடியு மிந்தச் சிவயோகத்தினை
பெருமையு மருளிச்செய்கிறார்,

செயதற் கரிய செயலபலவுஞ் செயதுசில
செயதற் கரியதனை செயதினாக - னையோநாஞ்
செயயாமை செய்து செயலறுகக் கலாயிருக்கச்
செய்யாமை செய்யாத வாறு.

இ - ள். செயதற்கரிய செயலபலவுஞ் செயதுசில செய்த
ற்கரியதனை செயதினாகள் = சிலா காததாவைநோக்கித் தீவகள்
சரித்தலையு மனததையும் வருத்தி யாவராலுஞ் செய்தற்கரிய

செயல்கள் பலவற்றையுஞ்செய்து பெறத்தகரிய பேற்றினைப் பெற்றார்கள்,—ஐயோனா செய்யாமைசெய்து செடலறுக்க வாயிருக்கச் செய்யாமைசெய்யாதவாறு = என்னே மாணவக ணே ? எவ்வாறிகற்பங்களு மொழிகது நிர்வகாரணமான சபா வதைப்பொருந்திச் சுகததுக்கவகளிலே மொத்ததுண்பதான சக மமரணங்களை வேற்றுத்துவிடலாயிருக்க விரத நிர்வகாரமான வுண்மையை காண செய்யாகிருப்பதேதான். இடபடிப பொது ப்பட்டச் சொன்ன விரத வுண்மையை யிடன நெதிழாமல விரா ந்துகூடுகைப பொருட்டாக வுபாயமாகவே யருளிச்செய்ததெ னைக்கொள்க. (சுக)

! இஃத வுண்மைக ளொன்றமுறியாத விரவதாரா படுகிற திலேசத்தைக் கண்டு மேலநொந தருளிச்செய்கிறார்.

இப்பொருள்க ளியாதேனு மேதெனினு மொன்று செய்த, லெப்பொருளுஞ் செயயா தொழிகிருத்தன மெய்ப்பொருளைக, கண்டிருத்தல செயயாதே கண்ட டுனிதரொலா, முண்டிருப்ப தென்னோ வுரை.

இ - ன். இப்பொருள்—உரை = மாணவகணே ? எண்ணிற த்த வான்மாக்களிற பெருதற்கரிய மக்கன்யாக்கையைப் பெற்ற வான்மாக்கள் சிவலினைநோக்கி மெலவினையென்று சொல்லப்பட் ட சரிதையாதல கிரியையாதல வலவினையாத லாதாரயோக ங்கனாதல் இவற்றிலே யாதொனனாசசெய்கி வினையெய்துந்றையுஞ்செய்யாத நிராதாரயோகத்தைச் செய்கிருத்தல இஃதவுண் னையான பொருள் நிற்கிறமுறைமை யறித்த தானுமாத வுண் னையிலே முறைமையாகப் பார்த்துக் கூடியிருத்த விரதமுறை மைகளிலே யொன்றைச்செய்து பெறத்தகரிய பேற்களைப் பெறுகிற தார்தரம விருமப்பபட்ட தேகங்களு மத்தகைளும் ஐயில்லாதபடி கண்டுபோதுகிற வானமாக்க ளெப்பொருத

தேகங்களைப் போற்றிநின்று இதாவிதங்களைப் புசித்து அஞ்ஞான மெஞ்ஞானமாயப் போதுகிறவிது என்னகாரணத்தால் இதனை நீ சொல்வாயாக. ஞானத்துக்குப் பக்குவரல்லாத வானமாககளை நோக்கி நொநதருளிச் செய்தாராக வருளிச்செய்த விதுவும் சாவானமாககளுக்குக் கிடடாதபொரு ஞானனுடைய பாககியத்தினாலே கிடமின விதனைக் கைவிட்டு வாதினைடைக் கைவிடாமல் நின்று இந்நிரிய வேடாக கடிமையாய்ப் பேற்றி நத போகாதே இநதவுண்மையிலே யிடைவிடாமல் நின்று சா திக்கைப்பொருடாக வநரிய வுபதேசமாக வருளிச்செய்த தெனக்கெடுளக (கஉ)

இனிச சீடனைப்பாரத தொனறருளிச்செங்கிறார்.

விட்டி லே சென்று வினையொழிந்து நின்றிடிவென் நாட்டிலே நலவினைகள் செய்திடிவெ ா-கூட்டிலவாட் சாததியே நின்றிலையேற நககஞா வேளவிசெய்த மாத்நிர மேயாககண்டாய வந்தது.

இ - ள், விட்டி லே சென்று வினையொழிந்த நின்றிடிவென் = முன்பு மருவிப்போந்த தொழில்களையும் புத்திரமித்திர கனத்திராதிகளையும் கைவிட்டுத் துறவறத்திலேபோய் கின்றானு ம பிரயோசனமென — நாட்டிலே நலவினைகள் செய்திடிவென் = இவ்லறத்திலேயிருந்து நனருனவெககியாதி கனமகளைச் செய்தாலும பிரயோசனமென — கூட்டிலவாட் சாத்தியே கின்றிலையே = பொருநனைதொரு நிலையிலே கின்றாயாவி னுனக்குப்பிராணனான சிவனைக்கூடி யவனசெயலாகவே கருதியுனனுடைய செயலற நின்றாயில்லையாகில், — தக்கனாலேவ்வி செய்தமாதநிரமேயாக கண்டாயவந்த = தகடிப்பிரஜையாதி தன் னுடைய வகனகாரத்தின் மிகுகியாலே கர்த்தாவை விஞ்சுத ழுனனுலே செய்யப்பட்டதாகவே நின்று கருகியத்தைச் செய்தொ

ருபியோசனமுங் கைகூடாமல் நீங்காத துன்பமே பெற்றாற்
போல நீயுங் காததாவைக் கைவிட்டுன்னுடைய செயலென்றே
நின்றபெருதற்கரிய பேறறையிழுத்து போவையாகையா விப்ப
படிச்செய்யாம லந்தவுண்மையிலே நிற்பாயாக, இது திட்டார்த
பூவமாக வறிவித்தது. (௬௩)

இன்னமுயிவன செயலற்றின்று சாதிகுமுபாயத்தை யுறு
நிப்பிறக்கும் வண்ணமருளிச்செய்கிறார்,

சிவனமுதலே யன்றி முதலிலலை யெனறுஞ்
சிவனுடைய தென்னறிவு தெனறுஞ் - சிவனவன
தென்செயல தாகினை தென்று மிவையிறறைத
தனசெயலாக கொள்ளாமை தான.

இ - ள், சிவனமுதலேயன்றி முதலிலலையென்றும் = நித்த
னாயச சுத்தஞ் செயப்பொருட்குந் தாரகமாய்க் கிருத்தியகாரண
னுமாயச கைவலவிய தியாகியுமா யசைவினறியேநிற்கிற் சிவனாகி
ற்காததாவை யொழிய வேறு நானென வொருமுதலிலலையென
றும், — சிவனுடையதென னறிவதென்றும் = ஜ்னமாகக்ள யா
ளே யறிந்தேனென்கிற வறிவெல்லா மவனொழிந்தறியப்படா
தானகயால் நீயுமிதனை யவனறிவேயென்றும், — சிவனவன தெ
ன்செயலதாகினை தென்றும் = ஏககாலமு மானமாகக்ள யான
செய்தேனென்று செய்யத்தக்க செயலகலெல்லா மந்தக் கத்தாவி
ன செயலானகயால் நீயுமிதனை யந்தக் கத்தாவின செயலேயெ
ன்றும்' — இவையிறறைத தனசெயலாகக் கொள்ளாமைதான் =
இப்படி நினைப்பன சொல்வன செயவனவான விவற்றை செய்
பொழுதந் தன்னுடைய செயலாகக் கொள்ளாமல் சகலமுங் க
ததாவின செயலேயென்று யாவர் சிலர தானறிநின்றார்கள்
அவாக னந்தப்பொருள் தானுய விடுவார்கள். (௬௪)

இனியிந்த வத்தமசைவ சிந்தாதததி லொழிந்த வேறொருசமயங்களினு மிலையெனறருளிச்செய்குறா.

இனறிச சமயத்தி னல்லதுமற நேழையுட

னொறுசொலி மனறக்த கின்றவரா - ரினநிககே

யங்கமுயிர பெறவே பாடு மடியவரா

மெகுமிலைக கண்டாயிது.

இ-ள் இனறிச்சமயத்தி னல்லதுமற் நேழையுடனென்று சொலி மனறதது கின்றவரா = இப்பொழுதிந்தச சைவசித்தந தத்திலொழிந்த இப்படிக்கொத்த பரமஞானததையு மருளிச் செயது ஞானசத்தியுடனே கத்தா திருவமபலத்திலே பெழுந்த ருளினின்று ஆனந்த நிருத்தஞ்செய்தருளித் தன்னுடைய மெய்யடியாராகு எடுத்தருளிய ஸீபாதமே யிரகையென்று காட்டிய கையுடனே மோனத்தாலேமொழிந்த திருக்கணசாத்தியருளி யெல்லாரங் காணவேகின்றா வேறொரு சமயங்களிலுண்டோ? — இன்றிககே யங்கமுயிரபெறவே பாடுமடியவரா = இனறித்த லோகத்திலே ஞானமுதமாகிய திருமுலைப்பாலை யமுதுசெய்து இத்தபபெருமையாலே நெடுகளாக வஸ்தியாகக்கிடந்து முன்பு போலே பிராணனபெற்றுப் பிள்ளையுமாயுள்ள வயதுஞ்சென்று எழுந்திருக்கும்படி திருவாயமலாந்தருளி இதனைப் பரசமயிகள் தங்களுஞ்ஞானத்தாலே சித்ததுக்காட்டினு ரென்னமல் (சித்தர் சித்தகூட்டமுது மீண்டு மப்பொழுதே பொய்யாய விமோகையால் இப்படியன்றியே) யிந்தபபென்பினை நெடுகாலமிருந்து முன்னே பிதாவானவன நாயனருக்கு வாழ்க்கைப்படுத்தவென் றபடியாலும் அவரிதற்குப் பொருந்தாதபடியாலும் இவர்களும் வேறொன்றுகளும் பொருந்தாமல் தவத்திலேநின்ற பின்பெல்லாரங் காணவே திருப்பெருமணத்திலே கூடப்புகுந்திட இப்படிநித்ததின வித்தசமயத்தில சம்பந்தப்பெருமா யானாரொழி

ந்து வேறமொரு சமயங்களிலுண்டோ, — எங்குமில்க் கண்டா
யித = இந்தமுறைமைகளிந்தச் சமயத்திலொழிந்து மாணவக
னே? வேறொரு சமயங்களினு மில்லையான்,

இனியிந்தச் சைவசித்தாந்தத்தி லுறுதிப்பாட்டிலே நின்ற
சிவஞானிகள் பெருமையை யருளிச்செய்கிறார்.

விரிந்துங் குவிந்தும விழுங்குவார்கள் மீண்டுந்
தெரிந்துந் தெரியாது நிற்பா - தெரிந்துந்
தெரியாது நிற்கின்ற சேயிழைபா லென்றும்
பிரியாது நின்றவனைப் பெற்று.

இ-ள், விரிந்துங் குவிந்தும விழுங்குவார்கள் = இந்தச் சிவ
ரூபந் தன்னிடத்தி னிறகிறுப்போல வெவ்விடத்து நிற்கிற மு
றைமையைக்கண்டு பேரின்பத்தை பெய்திபு மிதிலுறுதலாலே
தன்னையும் பிரபஞ்சத்தையு மந்தப்பொருள் தன்னையும்நந்து
கபாவத்திலேயழுந்தியதுபவித்துஞ்செய்யாநிற்பாகள், — மீண்டுந்
தெரிந்துந் தெரியாதுநிற்பா = இந்த முறைமைகளிலே யதுபவி
யாநிற்கச்செய்தேயும் பிராரத்தத்தாலே பிரபஞ்சந் தோன்றின
லுஞ் சொருபத்தி லைக்கியத்தாலே பிரபஞ்சந் தியறியாமலந்த வுண்
மையைக்கண்டு நிலலாநிற்பாகள், — தெரிந்துந் தெரியாது நிற்கி
ன்ற சேயிழைபாலென்றும் பிரியாதுநின்றவனைப்பெற்று = அந்
தியே சாவததையும்நின்று மறிவிகது நடத்தாநிற்கச் செய்தேயுந்
தாமொரு விகாரங்களினும் படாமல நிற்கிற ஞானசத்தியுடனே
யெக்காலமுமவிட்டு நீங்காத சிவனைத் தங்களிடத்திலுறுதியா
கப்பெற்ற சிவஞானிகள். இதுசிவஞானிகளுக் கொடுக்கத்திலும்
விரிவிலும் திருவிலு மிகதவுண்மையே யொழியப் பிரபஞ்சவாத
னை கூடாதென்றறிவித்தது (கக)

இன்னமுமொரு திருவெண்பாவாலே யிதனை விளங்கவரு
விச்செய்கிறார்

ஆதனமு மாதனியு மாய்நிறைந்து நின்றவனைச்
சேதனைக கொண்டே தெளிவுற்றுச்-சேதனைனைச்
சேதனனி லேசெலுத்திச் சிற்பரத்த ராயிருப்ப
ரேதமறக கண்டவாக ளின்று.

இ - ன். ஆதன—இன்று = ஆனமாககளுக கிருப்பிடமான
தத்துவங்களை யு மிவைவிடமாக நிற்கிற ஆனமாககளை யு மகாதி
டே பொருநதியவைவவரா யலலவுமாயநிற்கிற சைதனனிய
சொருபுணை சிவனை யவனகாருணணியத்தினாலே ஞானமேதரு
மேனியாகக் கொண்டேழுந்தருளி வந்த வாசாரியனைக்கொண்
டே தெளிந்து தானுமந்தச சைதனனிய சொருபுருய நிற்கிற
தனையு மந்தச சைதனனியமானது கரையுமபடியந்தச சிவன்
கையிலேகொடுத்த ஞானத்துக்கு மேலாகிய வந்தச்சிவமாகியே
யிராநீற்பாகள திரோதாயிநீங்கத் தரித்த கலியாணர்கள். ( )

இப்படி நிறத்தகக சிவஞானிகளிடத்திலுண்டான விசே
ஷங்க ளருளிச்செய்கிறா,

தாமடங்க வீரத்த தலமடங்குத் தாபதாக
டாமுணரி வீரத்த தலமுணருந் - தாமுணியிற்
பூமடங்கை தங்காள புசும்மடங்கை பேராயகலு
நாமடங்கை நிலலா ணங்கது.

இஃ, தாமடங்க வீரத்ததலமடங்குந் தாபதர்கடாமுணரி
வீரத்த தலமுணரும = இப்படி ஞானத்திலேநின்று சாதித்தவர்
களந்தச் சிவனைப்பெற்று சிவனிடத்திலே யொடுங்கவே ஞான
மு மொக்கவொடுங்காநிற்கும்,—இப்படிக்கொத்த சிவஞானிக
ள பிராரத்தத்தாலே நிலைநிரதாலு முன்பொடுங்கின ஞானமு
மொக்கவணங்கு முன்பு மாயை சீவித்தாற்போல விப்பொழு

து மிக்தஞானமே யிவனுக்குத் தன்கரண புவனபோகமுமாய்
நிறதும், — தாமுனியிற பூமடநதைதவகாள புகழ் மடநதைபோ
யகலு நாமடந்தைநிலலா ணயத்து = இப்படிப்பட்ட சிவஞா
னிக்குக்குக் கோப்பயிரியங்க ளிலலையினு மிகுத்த பாவிச
ளால அவர்கள் திரிவுளங் கரிகின்காலத்து அநதப பாவிசுக்கு
ண்டான ஐஸவரியமுமபோ யவர்கள் கோததியும் விட்டுப்போ
யவர்கள் வாகுக்குஞ் தமபியாநிறதும், சிவனைக்கூடி நின்ற
சிவஞானிகளுக்கும் பிராரதத்தாலே நிலைகிரித்தாலும் விசுவங்
கூடாமல ஞானங்கூடின காரணமேதென்னில் ? ஞானத்திலே
நின்றுவன விழுந்தா லதற்குக்கீழான பிரபஞ்சத்திலே விழாநிற
பன, நேயத்திலேயழுந்தினவனுக்கு நிலைகிரித்தா லதற்குக்கீ
ழான ஞானத்திலேவிழுவன, இதனையொழித்து விசுவங்கூடா
தெனவறிக.

(சுஅ)

இப்படிச் சிவனைப்பெற்றவர்கள் முததராய விடுவதொழி
ந்த ஒன்றையாகுத் லழிக்குதல செய்கிறவிதா லாவரனகருத்
தியமாயிருக்க விவாகஞ்ஞண்டானபடி யெப்படியென்ற மாணு
க்களைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

துரியங்கடந்தகடாத தோகையுட னென்றும்
பிரியாதே நிறகின்ற பெமமான - துரியத்தைச்
சாககிராதே செயதருளித் தானசெய்யுந் தனமைகளு
மாககியிடு மன்பாக கவன

இ - ள். துரியங்கடந்த கடந்ததோகையுடனென்றும் பிரி
யாதே நிறகின்ற பெமமான = ஆனமபோதத்தா லறிதற்கரிய
ஞானத்தையுடனே யெககாலமும விட்டு நீங்காமல்நிற்கிற பர
மேஸவரணவன், — துரியத்தைச் சாககிராதே செயதருளித்
தானசெய்யுந் தனமைகளுமாககியிடு மன்பாககவன = தன்னு
டையவளவிலே மிகுதக வளைபவைக்க வாணமாககின்றானம

போதங்கூட்டீமல் விழிப்பித்த ஞானசத்தியிலேகூட்டித் தனன
 ஸேசெய்யப்பட்ட வநுககிரகரிககிரகங்கனையு மவர்களைக்கொண்டு
 தான கூட்டிநின்ற செயவித்து அவர்கள் செயதார்களாமபடியே
 நிறுத்தாநிற்பாகள். (கூக)

இப்படிப்பட்ட சிவஞானிக ளருளால் செய்த சாமாத்தி
 யங்களை நாலுசெய்யுளாலே யருளிச்செய்கிறார்

ஒடஞ் சிவிகை புலவாக டீழியடைக்கப்
 பாடல பனைதாளம் பாலைநெய்த - லேடெதிராவெப்
 பெனபுகு குயிரகொடுதத லீங்கிவைதா னோங்குபுகழ்த்
 தெனபுகுவி வேந்தன செயல

கொலகரியி னீற்றறையி னஞ்சிற கொலைதவிராததல்
 கல்லே மிதப்பாயக கடனீந்த - னல்ல
 மருவார மறைக்காட்டில் வாச நிறப்பித்த
 நிருவாமூ ராளி செயல

மோக மறுத்திடுஞ் முத்தி கொடுப்பதென
 வாகமங்கள் சொன்ன வவரதமமைத - தோகையாபாற்
 றாதாகப் போகவிடும வனறொண்டன றொண்டுகளை
 யேதாசு சொல்லவே னியான.

பாய்பிரியொன நத்தப் பரமானந தப்பரனைத்
 தூயதிரு வாயமலராற சொறசெயது - மாயக்
 கருவாதை யாமறிபா வாறுசெய்தான கண்டாய்
 திருவாத லூராளுந் தேன்.

இ - ன இப்படி நாயனமாரசெய்த செயற்பாடுகளையு மறி
 வாய்க, (எக)

இப்படிப்பட்ட வயோகமே முததியைத் தருவதென்றும்
நின்றபோகங்களெல்லாம் சந்தைத் திணைக்குமென்று மருளிச்
செய்கிறா.

‘அமமைபிலு மிடமையிலு மச்சந தவிர்த்தடியா
ரெமமைபுமா யெங்கு மிவங்குதலான - மெம்மைச்
சிவபோக மேயோக மல்லாத யோக
மவயோக மென்றே யறி.

இ - ன் அமமை—யறி=தம்பிரானு திருவடியைப்பெற்ற
சிவயோகிகள் பதமுத்திகளாலுண்டான பயங்கனையும் பிராரத
த்ததாலே யிந்தலோகத்திலுண்டான பயங்கனையுஞ் சொரூபத்தி
ணைக்கியத்தாலேகெடுத்தது அந்தச் சொரூபத்துக்குள்ளாவும்
வியாததரா யொருசங்கற்ப விகற்பமின்றியே யெவ்விடத்தா
தங்கள் சுவைசுவையிலே திரிகையால் மாணவகனே ? இப்படிச்
சற்காரியமான சிவபோகமே சிவனையுள்ளபடியறிந்து கூடின
யோகமாவது. மற்றுமுள்ள யோகமெல்லாந் சிவனையுள்ளபடி
யறியாத யோகமாகையா லவையெல்லாந் சந்தையுண்டாக
குமென்றே யறிவாயாக. (எசு)

ஆனமர்க்க ளெல்லார்க்குங் கத்தா வொருவனாயிருக்கச்
சிலரைப் பதமுத்திகளிலே வைத்துத் திரவடியிலே
சேர்த்துக்கொண்டு சிலரை விஸுவத்திலேநிறுத்தியுஞ் செய
தாற பக்தவாதியாகானே வஹுடையகிருபைக்குப் போதுமே
வென்ற மாணவகனை நோக்கி மருளிச்செய்கிறா.

மன்னரு ளெவ்வண்ண மா னுடாபான மாணவக
வன்ன வகைய தானருந் - மென்னி
லடியவரே யெல்லாந் மாங்கவாதா மொப்பி
லடியவரே யெல்லா மறி.

இ - ள். மன—அறி = மாணவகனே ? இராஜாவான வன் தன்னுடைய வாககிளையினாலே தனக்கு நடக்கு மந்தராச சியங்களில் பிராணிகளெல்லாரையு மிரக்கி உகவேணுமென்கிற கருத்தெப்பொழுது முண்டாயிருக்கச் செயதேயும் புத்திமான்க ளுமாய்ச் சாந்தருமாய்த் தன்னுடையவனவிலே மிருந்தசிகேகங் களை யுடையவருமா யிருக்கத்தக்கவர்களைத் தானாகப் பார்த்துக் தன்னுடைய வளவிலே சிகேகமின்றியே காரியத்தைப்பெற்ற வாககிளையுடைய பயந்திருக்கத்தக்கவர்களைப் பொய்வெரு முகங் களிலேவைத்தும், குணஹீனரா யிருக்கத்தக்கவர்களை யவா களுக்குத்தக்க தண்டங்களிலே தண்டித்து அவர்கள் குண வான்களாகும்படிசெய்கிற விவையெல்லாவும் கிருபையேயானைப் போலப், பரமேஸ்வரருடைய திருவுளமெல்லா ளளவிலுமொத்த வனபாயிருப்பினு மலபாகமுண்டாமளவு உணமாகக்ஞக்குத் தன்னுடையபுனபோகங்களை யுடைய கனமபலங்களை யுட்கூட்டிச் சுக துக்க வேதனைகளிலேவைத்துச் சிலநாள் சத்திநிபாதத்துக் குறைதலைக்கிடாகப் பதமுதிகளிலேவைத்து, மிகுத்த சத்தி நிபாத முடையவர்களைத் திருவடியிலே சோதனையெண்ணி முறைமையிலே சோததருளாநிற்பனென்று சொல்லுகையா வெ ல்லாரும்வருக்கடி மையா யிருக்கச்செயதேயுந் 'திருவடியைப் பெற்றவடியா ரொப்பிலலாத வடியாராகையால நீயுமிவைபெவ் லாவறறையும்மிருது திருவடியிலே பொருந்தியிருக்கிற சிவ யோகமே சந்தத்தை யறுக்கிறயோகமென்று மிதிலே நிலைநி றத்துப்பாராயாக, (ஐ)

இப்படி யொப்பிலலாத வடியார்க்குத் தேகமுன்னனவும் பிராரததம் புசிக்கவேண்டுகையில் பிராரததம் புசிக்கச்செய்தே யாகாமியமேறும் புசித்தபடி யென்னென்ற மாணிக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

௩௮ திருக்களிற்றுப்படியார்.

உடம்பு - ய யோகிகடா முற்றசிற் றினப்
மடங்கததம பேரின்பத் தாககிற - ரெடங்கி
முனைப்பதுமொன றிலலை முடிவதுமொன றிலலை
யினைப்பதுமொன றிலலை யிவா

இ - ள். உடம்புடைய யோகிகடா முற்றசிற் றினப்படங்
கததம பேரின்பத் தாககில = பிராரததநாசம பிறக்கும்ளவு
முடம்பிருக்கததக்க இவ்யோகிகள் தாம் சிறுநின்பத்தைப் பொ
ருத்தினாகளாயினு மநதச சிறுநின்பமானது நிலையில் யேறு
பாடும பாவனையில் வேறுபாடு மொழியப் பேரின்பத்திலே வேறு
பாடினையாடிசுபா விவாகஞ்சுக்கிற விண்ணிலேறுபாடுமின்றிச்
சொருபத்திலே நிலத்திருந்தாலும் ஞானத்திலொழிந்து மலமா
யாதி கனமங்கன்றிப்படாகன ஆதலாலே, கூடின சிறுநின்பங்
களெல்லாம் ஞானத்திலிலையலே மீண்டு மநதப்பேரின்பத்
திலே யாகிக்கொள்ளாநிற்பா்கள இப்படிச் செய்யி விவா
களுக்கு - தொடங்கி முனைப்பது மொனறிலலை முடிவது
மொனறிலலை யினைப்பது மொனறிலலை யிவா = பிராரததம
புசிக்குச்செய்தேயு மறுமைக்கு வித்தான வாகாமியமங்குரிப்பது
மொனறிலலை பிராரததநாசம பிறந்து தேகமானது நழுவுங்
காலத்து இவவு-மபுடனகூடி மரிப்பதுமிலலை, ஆகையா
விவாகனொரு கனமங்கனாலு மொருசுற்றஞ் சலியாகன. (1)

ஞானத்தாலே சொருபத்தைக் கூடவேணுமாகி லநத ஞா
னநானே யமைபாதோ சொருபமென்று ஒருபொருளுகூட
வேணுமோவென்ற மாணாக்கினேநோக்கி யருளிச்செய்கிறா.

பேரின்ப மான பிரமக கிழத்தியுட
ஞேரின்பத் துள்ளானே யுள்ளபடி - பேரின்பங்
கீண்டவரே கண்டார கடலுயிரத்த வின்னமுத்
முண்டவரே யுண்டார் சுணை.

இ - ள் பேரினபமான பிரமசுத்தியுட னோரினபத
துள்ளினையுள்ளபடி பேரின்பங்கண்டவரே கண்டார = அன்
விடப்படாத பரமானந்தமான பிரமசுத்தியுடனே யிடைவிடாத
சுகரூபனாயிருக்கிற பரமேஸ்வரனை முறைமைவிலேகூடியநதப
பரமானந்தமே யதூபவீகிற சிவயோகிகளே சிவனை யுள்ளபடி
யறிவாராக, —கடலுயிர்தத வி ன்னமுதமுண்டவரே யுண்டார
சுவை = கடலிறபிறந்த வினிமமுதத்தைப் புசித்து அதிலு
ண்டான் விரத்தி லமுருகினவாகளே யமுதத்தைப் புசித்தவாக
ஞ மிதிபிரயோசனமான நிர்கியததுவ ம பெற்றவாகளும
லது, அந்த யமுதத்தைத் தரிசித்தமாதிரித்தி லதினுடைய
விரதமுந்தெரியாது பேறுங்கூடாது அதுபோல், மலமாயாகி
கனமங்களை நீங்கி ஞானத்தைத் தரிசித்தாலுஞ் சிவனைக்கூடிப்
பரமானந்தத்தை யதூபவித்தாலொழிந்து ஞானமறிந்த மாத்திர
த்திலச்சாயுச்சியங்கூடாது, (ஏ)

இப்படிச் சுகரூபமாயிருக்கிற பரமேஸ்வரன் நானுவிதமா
யிருக்கிற பிரபஞ்சத்துக்குக் கதகாவாகி லவனும விகாரியாகா
னோ வென்றமனாகுகளைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

நங்கையினு னுமனைத்துஞ் செய்தாறபோ னுடனைத்து
நங்கையினுற செயதளிக்கு நாயகனு - நங்கையினு
நம்பியாயத் தானடுவே நாட்டப் பெறுமிதுகா
ணைமபெருமா னாத மியலபு

இ - ள் நங்கை—இயலபு = நமமுடைப் நினைவினவசத்
திலேநின்று கைகள் முதலான வங்கங்களெல்லாந் தொழிலகளை
யுஞ் செய்துமுடியாநிறக வந்தச் செயற்பாடுகளெல்லா நம்
முடையமேலே யேறுமாடபோலச் சுகரூபியாயிருக்கிற சிவன்
சாஸ்திரமாதிரமாயிருக்கத் தன்னுடைய சத்தியாலே பிரபஞ்ச
நடத்துநிறக வந்தச்சத்தியினு நிரவிகாரமாயிருக்கிற சிவன்

தானென்றைச் செயயாதிருக்கச் செய்தேயு மிந்தச் சத்திக்குப் பிராணனுமாய நாயகனுமாகையாலே யிருதச்சிவனையே காததா னாகச் சொல்லப்படுதலால் மாணவகனே? இவ்வளவேகாணெம முடைய கத்தாவுக்குச் செயலாயுள்ளது (எஅ)

இப்படி வெருவிதமான சத்தியிலே நிர்விகாரமான சிவன் பொருத்தினைறபடி யெப்படியென்ற மாணகனைநோக்கி யருளிச்செய்கிறா

பொன்னிறங் கடடிபிணை பூணினு நினறறபோ
லநிற மண்ண ளு மமபிகையுஞ் - செநநிறத்த
செநநிறத்த ளாயிருப்ப ளெங்கள் சிவபதியு
மநநிறத்த ளுயிருப்ப ளெகு

இ - ள் பொன்—ஆகு=பொன்னுக்கு நிறமானமாற்றா னது கட்டியானபோது மாபரணங்களானபோது மாறங்கு வேறுபாடில்லாதாற்போலச் சுகருபனை சிவனும ஞானசொரு பிபுமான சத்தியுமிருத முறைமையேயாதலால் பிரபஞ்சநிமித்த மாகச் சத்தியானது யாதொருருபமா யிருதது நமமுடைய கத்தாவாகிய சிவனு மந்தவிடங்களதோறு மந்தநத முறைமைக் காயே யிராநிறபுன், (எக)

இன்னமுஞ் சிவனுடைய நிலைமையை விளங்க வருளிச் செய்கிறா.

தாரத்தோ டொன்றாவா தாரத்தோர் கூறாவா
தாரத்தோ டென்குந தலைநிற்பா - தாரத்தி
னாதாதத தேயிருப்பா நாற்றானத தேயிருப்பர்
வேதாந்தத தேயிருப்பா வேறு

இ - ள் தாரத்தோ டொன்றாவா = இருட்டிகாலத்திலே யான்முகக் குக்குமதேகத்துடனே யிச்சா ஞானக்கிரியை சேவிக்கப்பொருட்டாகச் சிவனம் கமமுடைய சத்தியைத்

தோற்றுவதீத தாம மந்தசத்தியுடனேகூடி. விச்சாஞானக் கிரியாசொருபமாவா—தாரததோர கூறவா = அவாசன்கருத தூலதேகமாய வருபுண்ணவேணடித தாமுஞ சததியுமாக அரத நாரீசசுரமான விககிரகமாகாநிறபா,—தாரததோடெங் குந தலைநிறபா — அநத வானமாககளுக்கு மலபாக முண்டா கைப்பொருட்டு அவாகன கனமங்களிலே உதபலிக்கவும் ஆஜ றிக்கவும்வேணடி சததியுருவமான பிரமவிஷ்ணு உருத்திரா, மஹேஸ்வரா சதாசிவரென்று சொல்லப்பட்ட விககிரகங்க ளுடனே யந்தரமூர்த்தியான பிரணவசொருபமாய ஆனமக்க ளிடங்களிலே மாயாதத்துவங்களுடனேகூடி நடத்தாநிறபா,— தாரததினாதாதததேயிருப்பா = மீண்டு மானமக்களையுந தசது வங்களையும் பிரிக்கவேணடி மஹாமாயாசத்தியான நாதாநத மாணு நிருவிகாரத்திலேயிராநிறபா,—நாறமுனததேயிருப்பா = இவையொன்றையும் ியாம ஓபாதானங்களிலே மறைப்பட வேணடி நாலாநதானமான திரோதானசத்தியிலேயிராநிறபா,— வேதாநததேயிருப்பா = இவற்றுக்கு அநுகிரகமே செய்ய வேண்டி வேதத்திலே முடிந்தபொருளான பராசத்தியிலே யிரா நிறபா,—வேறு = இப்படி யெல்லாமாய நிற்கச்செய்தேயு மிவற்றுக்குத தானவேறுமாய தன்னுடைய சபர்வமான சொரு பமா யிராநிறபா. (அ)

இப்படி பரமேஸ்வர னெல்லாமாயல்லவுமாய நிற்கிற முறைமையைப் பேதமென்னவோ வபேதமென்னவோ பேதா பேதமென்னவோ வென்ற மாணுக்களைநோக்கி யருளிச்செய் கிறார்.

ஒன்றுரைத்த தொன்றுரையாச் சாத்திரங்களொன்றாக நின்றறுரைத்து விசயிகக மாட்டாவா - வின்றுரைக்க வென்னு விசயநிடுமோ வென்போலவா ரேதேஜ்ஞ் சொன்னுறறு னேறுமோ சொல.

இ - ள். ஒன்று—சொல = வெருவிதமாயுள்ள சாதிரங்க ளெல்லாமொரு சற்றுநதரித்துரின றவனுடைய வுண்மையை யறுதியிடச் சொல்லமாட்டா. இப்படிப்பட்ட தொன்றை யிப்பொழுது தறுதியிடச்சொல்ல வெண்ணுல முடியுமோ, மென னையொப்பார சிலா சொன்னாலும் விசுவசத்திலுள்ளாராக கேறிடு மோசொல்லாய இன்னமுமிவனுக்கித்தமுறைமை விளங் கிறதில்லையென்று கொத்து இப்படி யருளிச்செய்ததென்க கொள்க. (அக)

இதனை யினன மிவனாயும்படி யருளிச்செய்கிறா யாதேனுங் காரணத்தா லெவவுலகி லெத்தியமு மாதேயும் பாக னிலசசினையே - யாதலிற்றே பேதமே செயவா யபேதமே செயதிவொய பேதாபே தஞ்செய்வாய பின

இ - ள் யாதேனும—பின = யாதொருகாரணத்தினாலுஞ் சாவலோகங்க ளெல்லாப்பொருள்களுஞ் சத்தியைப்பொருந் தின சிவனுடைய வடயாளமேயாகையால் நீயுமிதினப பேத மெனபாய அபேதமெனபாய பேதாபேதமெனபா யிவற்றிற் பொருந்தினதொன்றைச் சொலவாயாக பின்னென்றது ஞா தாக்களுக்கு இந்த மூன்று காரிடமுங் கருத்தல்லவென்றது, அடையாளமென்றது சாஃபமுஞ் சைத்தனனியமாக நின்றவாகட் கனறி நின்றிராந்நிக்கையாலெனவரிக, (அஉ)

இத்தமுறைமையைத்தத்திலமுத்தினவனுகொழிந்தகெட் டவனுக்கு விளங்காதென்று இன்னமுமிதினை விளங்க வருளிச் செய்கிறா,

நின்றபடி நின்றவாகட கனறி நிறத்தெரியா
மனநினுணின் ருடன் மகிழ்தானுஞ் - சென்றுடனே
யெண்ணுறுமைம பூதமுத லெட்டுருவாய் நின்றனும்
பெண்ணுற்றசின் ருடுவ பிறான்.

இ - ள் ஶ்ரீ ன்ற—பிரானந்தீ சொல்லுகிறபேதமும் அபேத
மும் பேதாபேதமும்னறு சங்காரகாலத்திலே சததீயையுமொ
டுக்கெண்ணு சங்காரநாண்டொரு செயததருளின தம்பிரானே
சிருஷ்டிகாலத்திலே தோற்றுவிக்கத்தக்க பொருள்களுடனே
பொருதிய பஞ்சபூதங்களுஞ் சுகிராதித்தரு மானமாககரு
மாய நின்றானும், திதிகாலத்திலே யடியாபிறவிததயரங்
கெடத்கிருமபலத்தி லாதநநிருத்தத்தை விரும்பினனுமாக
ய லநாதியே தன்னுடைய சொருபநோனறும் லானமாவாய
நின்ற முறைமைபோல வானமபோதநோனறாதபடிச் சிவனா
யே நின்றாகருக்கொழிந்து சிவனுடைய வுண்மைதெரியாது ( )

இனிச்சொருபத்திலே பொருதனமையாய் நிருமுறை
மை யருளிச்செய்கிறார்.

• சிவமே சிவமாக யானினைந்தார போலச்
சிவமாகி யேயிருப்ப தனைச் - சிவமென
றுணாவாரு மங்கு யுணாவழியச்சென்று
புணாவாரு முண்டோ புவி

இ - ள் சிவமேசிவமாக யானினைந்தாரபோலச் சிவமா
கியே யிருப்பதன்றி = பேதமும்பேதமும் பேதாபேதமும்றப்
புகருவத திறப்பிறகாதித்தசிவசொருபமேசொருபமாக வேறொரு
விகற்பமுங்கூடாமல் நானதுபவித்தபடியே யுண்ணையும் நிறுத்த
நினைந்தாரபோல மாணவகனே நீயுமொருவிகற்பங்கன கூடாம
லாதச்சொருபமே சொருபமாகவிருப்பதொழிந்து, —சிவமென
றுணாவாருமங்கு வுணாவழியச்சென்று வுணாவாருமுண்டோ
புவி = தானுத்தனியே பொருமுதலென்றும் சிவனுக் தனித்
தொருமுதலென்றும் தன்னுடையபோதத்தாலே யித்தச்சிவனை
யறியவிசாரிப்பாரு மவவித்ததேதானகெட்டுச் சிவத்திடனே
பொருத்த விசாரிப்பாருமுண்டோ வுலகங்களிலே (அசு)

இன்ன மிகனை விளங்க வருளிச்செய்குரர்,

அதுவிது வென்று மவனானே யென்று
மதுரீயே யாகினரு யென்று - மதுவானே
னென்று தமையுணராதா ரெல்லாமி ரண்டாக
வொன்றாகச் சொல்வரோ வுறறு

இ - ள் அத—உறறு = ஆனமாவுறுசிடமு மெப்பெழுது
மிரண்டாயிருக்குமென்றும், சிவமென்றொருமுரலிலலை யான
மாதானே சிவமென்றும், சிவ நீயென்றும் வேறிலலை யுன
னுடைய வுபாதினை நீங்கின்பொழுதே நீதானே சிடமாகின
யென்றும் நான் சிவனுடனேகூடிச் சிடனாய் விட்டேனென
றும் தமையுள்ளபடி யறிந்திருக்கிற சிடயோகிக ளிப்படியே
பேதமாகவும் அபேதமாகவும் பேதாபேதமாகவும் சொல்லுவாரா
களோ மாணவர்களே. (அரு)

இனி காதாவெல்லாமாய்நிறகிற கபாவத்தை விளங்க
வருளிச்செய்குரர்

ராகுதி யங்கே முதலொன்றாய் யீங்கிரண்டாய்
மாறாத வெணவகையாய் மறறிவற்றின - வேறு
யுடனாய் யிருக்கு முருவுடைமை யென்றுங்
கடனாய் யிருக்கின்றன காண்

இ - ள் ராகுதி யங்கே முதலொன்றாய் = சாவமுமுடிந்த
விடத்துச் சிவமொன்றமேயாய், — ராகுதி ரண்டாய் = மீண்டுஞ்
சிருஷ்டிகாலத்திலே சத்தியைத்தோற்றுவித்து மந்தசசத்தியுந்
தாமுமாய், — மாறாத வெணவகையாய் = சாவதையு மந்தச
சத்தியுடமாயநின்ற தோற்றுவித்து அந்தசசத்தியு மிவையுங்
கூட்டிநின்ற நடககுமபடி யொழிவற்ற வட்டமாததியுமாய், —
மறறிவற்றினவேறாய் = இப்படி யிவற்றிற்பொருள்கள் நிற்க

செய்தது மிகுந்திருந்த தான்வேறமாய் — உடனாயிருக்கு முரு
வுடைமை = இப்படி வேறாய்நிறக்கசெய்தேயு மொருமுதல்
போல விவையானேயாய் நிறகிறவுணமை, — என்றவு கடனா
யிருக்கின்றனகாண = மாணவகனே ? எப்பொழுது மவ
னுடையனா யிருக்கின்றனகாண இது பேதமென்பாராகு
மபேதமென்பாராகும் பேதாபேதமென்பாராகு மிவையொன்று
மல்லவென்பாராகும் பொருநதிறிற் பன்னெனுமுறைமை யறி
வித்தது (௨௬)

சிவனுக்குச் சாவமுரு திருமேனியாகி லுடலுறா தெல்லா
முயிருநுதோவென்ற மாணககனேநோக்கி யருளிச்செய்கிறா

உன்னுதாத கேகிடந்த கீட முறுவதெல்லா

முன்னுடைய தென்னாநீ யுற்றனையோ - மன்னுயிரக

ளவவகையே காணிக் கழிவதுவு மாவதுவுஞ்

செவ்வகையே நிலைசிவன பால

இ - ள உன — பால = மாணவகனே ? உன்னுடையவுதாத்
திலே நானாவிதமாய்கிடக்கிற ஜகத்கள வினைக்கீடாக அவை
படுகிற சுததுக்கவேதனைகளெல்லா முனக்குள்ளவினைபோல நீ
கூடிநின் றதுபலித்ததுனோடோ ? ஆகையால், சா ததையுங்கூடி
நிறக்கசெய்தேயு மவையொன்றும பற்றற்றின்று பிரகாசிக
கிற சிவனிடத்திலே யவனருளாலே நிலைபெற்றுகிற வான்
மாகக் ளாகையுமுழிகையுமாய வருகிறவுணமை யந்தமுறைமை
போலக்காண இது சுததுக்கவேதனைக ளானமாவக்கொழிந்த
சிவனுக்கிலையென்னுமுறைமை யறிவித்தது. (௨௭)

சிவன சுததுக்கவேதனைக்கூடாமல் நிறக்கவுசெய்தே
சாவமுருநானாக நிறகிறசாமாதிய மருளிச்செய்கிறா.

அவனை யவனி முதலாயி ன்னு
மவனை மறிவாயநின் றுனு - மவனைகா
ண ன்னகிப பெண்ணு யலியாகி நின்றனுங்
காணமை நின்றனுங் கண்டு

இ - ள் அவனே—கண்டு = மாணவகனை² பிருதிவி
முதல நாதி¹ரூனத்ததுவங்க ளேட்டிசுருமபடி. மந்தத் தத்து
வங்களுக்குத் தத்துவஞ்நின்றனு மந்தப்பரமேசசுரனே, யிந்தத்
தத்துவங்களைப்பொருநகி யானமாகக் கனமபலத்தைப் புசிசு
ருமபடி. யந்தவானமாகக்கு ஆனமாவாயநின்றனு மந்தப்
பரமேசசுரனே, தோற்றப்பட்ட பூதகாரியங்க ளானமாகக்
செய்த வினைக்கிடாக பெண்ணுனலியெனறும் வருப்புண்டு
வடிவாமபடியவற்றை வருப்பித்து இந்தவருப்பங்கு வருப்பாய
நின்றனு மந்தப் பரமேசசுரனே, இவற்றை யிப்படியறிந்தாகு-
யிவை தானாயநின்று நடத்தசெய்தேயு மிந்த முறைமைக்
ளொன்றுமறியாதபடி திரோபவிந் தொருபணியறநின்றனு
மந்தப் பரமேசசுரன (அஃ)

இப்படிப்பட்ட பரமேசுரனை யிந்ததிருவடியாலே காண
யொண்ணுதே! வென்றனபு மிகுதியிலேகேட்ட மாணக்களை
கோக்கி யருளிச்செய்குறா.

இன்றுதா னீ யெனனைக் கண்டிருந்தங் கண்டாயோ¹
வனறிகதா னுன்னனைக் கண்டேனோ - வென்ற
லருமாயை யீன்றவடன பங்கனையா காண்பார்²
பெருமையைச் சூழல பிழைத்து.

இ - ள் இன்று—பிழைத்து=இப்பொழுது நீ யெனனைக்
கண்டு மிவையெல்லா மறியச்செய்தேயு மென்னுடைமொரு
பதனத யுன்னுடைய மாங்கிஷ் திருவடியாலேகண்டாயோ வல
லத¹ மிவறறையெல்லா வறிந்தறிவிக்கிற நான்நா னுன்னுடைய

சொருபத்தை யிந்தத் திருஷ்டியாலே கண்டேனோவென்றால் யாவற்றுகுந்தெரியாத மாயையைப்பெற்ற சத்தியைப் பாதியிலே யுடையபரமேசுவரனை மாங்கிஷ்டிருஷ்டியாலே காணவல்லாயாவா, விடப்படாத மாயையாலே மறைக்கத்தக்க மறைப்பை யெல்லாநதபயி இந்தத் திருஷ்டிகோசரமாகக்கண்டு வழிபட்டு வீதிபெறுகைக்கு நமமைப்போவெழுந்தருளி வந்தனாககிரகித்த வாசாரியமூர்த்தியையொழிந்து வேற்றொருதெய்வமில்லை யென்றறிவித்தது (அக)

இப்படி கடாசித்த ஞானஞ்ஞவின பெருமையை யருளிச் செய்கிறார்

கடலலைத்தே யாடுதற்குக் கைவந்து நின்றவ
கடலளக்க வாராதாற போலப் - படியி
லருத்திசெய்த வன்பரைவந தாண்டதுவு மெல்லா
கருத்துக்குச் சேயனாய்க் காண.

இ - ள் கடலலை—காண = மாணவகனை?, கடலினகண் ணெய்தி தினாகளையலைத்து நின்றாடுதற்கு வல்லசாமாததிய வானகளுக்குங் கடலினுடையவாழ்வு மகலமு நீளமுமறிய வாராதுபோலச் பூமியினகண்ணே சரியைசிரியையோகங்களி லே தீரவதுடிகத் பத்திமானகளுக்குஞ் சிவனுடைய ரூப சொரூப சுபாவங்களை யறியவிரிகடி லவாகள்கருத்துக்கு மெட்டாதாகையாலே நமமைப்போலச் தம்பிரான திருமேனி கொண்டெழுந்தருளியவநது ஞானதீக்ஷக கிரமங்களினுலே மலங்களைப்போக்கி யவாகளை யடிமைகொண்டது. (கூடு)

ஆகையால் நமமுடையபொருட்டாத திருமேனிகொண் டெழுந்தருளியவநத வாசாரியனே யருளுஞ் சிவமுமேன றருளிச்செய்கிறார்,

சிவனெனவே தேறினனயா னெனறமையா வின்றுஞ்
சிவனவனி, வந்தபடி செப்பி - லவனிதனி
லுப்பெனவே கூாமை யுருச் செயயக கண்டமையா
லப்படியே கண்டா யவன்.

இ - ள் சிவன்—அவன் = சிவனெனயானும் தேறினன்
காண்க என்று திருவாதவூர நாயனாராருளிச்செய்த பிரமாணப்
படி நமமை யிரகூழிக்குங்காரணத்தா லிப்பொழுதும் பரமேஸ்
வரன் நமமைப்போ லெழுந்தருளிவந்த முறைமைசொல்லி
லுலகத்தனி லுவரிதமானகூாமை யுப்பாகவே வடிவங்கொண்ட
தெலலாவ கண்ணையா லப்படியேகாண மாணவகனே யரு
ளாலே சிவன் திருமேனிகொண்ட முறைமை (சுக)

இன்னமு மிவன்சந்தேககீராததுகண்டு ஆசாரிய, னான்
மாககனி லொருவனலலாவானபடியைத் திட்டாதபூாவமாக
வருளிச்செய்கிறார்.

அவனிவனாய நின்ற தவனருளா லல்ல
தெவனவனாய நிறகின்ற தேழா - யவனிதன்றி
ரேன்றும்மாப புல்லூரி தொல்லுலகி லமமாமா
யினறிமீமோ சொல்லா யிது

இ - ள் அவன்—யிது = வாகுமனாகித் கோசரமாயுள்ள
சாலேஸவரன் ஆனமாககளைப்போல தேகியாயத்தோன்றின்
விது சகலிற்பகஞ்சுவரான ஆனமாககளுக் கவாகளுடைய சத
திபிராதத்துக்கீடான சங்காரங்களாலே யவாகளுடைய மலமா
யாதிக் கனமங்களைப்போகவித் தனக்குடைமையான பரமானந்தத்
தையளிககைக்குத் தன்னுடையவருளாலே திருமேனிகொண்
டெழுந்தருளிவந்தொழிந்தது எப்படிப்பட்டவ னெப்படியாய
நிப்பானெனறுசொன்னா யறிவிலலாதவனே , அதென்போல
யெனனில, பூமியின்கண்ணே தோன்றினமரமானது புயன்

பெங்காலங்களிலே கைம்மாறுகிறதாமல் சிரத்தையுள்ளவர்களுக்குப் பலன்களைக்கொடுத்தது சநதுஷ்டிபிறப் பியாநிற்கும், இஃ தொழிந்து இந்த மரநாரகமாய்நிற்கிற புல்லுரிமந்ததின் பலத்தைக்கொடுக்கவற்றோ மாணவகனே சொல்லாய். இதனை—இது திருமேனிகொண்டெழுந்தருளியவந்த வாசாரியனைச் சிவனருனெனநே தெளியவறிவித்தது, (கூஉ)

அருளென்ப தொன்றுவேண்டுமோ சிவமொன்றுமேயமையாதோவென்ற மாணக்கனைநோக்கி யந்தச்சிவமு மருளாலொழிந்து மோகந்ததைக் கொடுக்கமாட்டாதென் றந்தவருளின் பெருமையை யருளிச்செய்கிறார்,

முதநி—முதற்கொடிககே மோகக் கொடிபடர்ச்
தத்தி பழுத்த தருளெனனுங் - கத்தியினுன்
மோகக் கொடியறுக்க முததிப பழம்பழுக்கு
மேகக் கொடியெழுங்கா ணின்து.

இ - ள். முதநி — இன்று = முததியைப்பெறுவதற்குமுதலான வான்மாவென்ப தொருகொடியிலே யகாதியே மறைக்கத்தக்க வானவம்ஸத்தின்காரியமான வஞ்ஞானமானகொடிவெருவிதமாகப்பட்டாநது, இதனாலே யிதாகிதமவ்விந்து, இது காரணமாக மயக்கத்தைச்செய்கிறமாயையாலே பூதகாரியமானவுடம்பு சந்தரதோறும் பலியாநிற்கும், இவை பகருவப்பட்டவெல்லைகளிலேயுநிறந்து தம்பிரானுந் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளியவந்து அருளாலேசமைந்த வநேகதாரைப்பட்டவாளாலே யிந்தவாணவம்ஸமான மூலத்தைவோறுக்க, வப்பொழுதெல்லாமலங்களின்முத லடங்கலுஞ்சோரதபோய் முத்தியானது வெருபலமாகப் பலியாநிற்கும், இத்தப்பழக்கத்தினுடைய விரசத்தினாலே சிவமென்று மாணமாவென்று மிரண்டல் தப்பியப்பொழுதேயொரு நீரையானபாவத்திற் றோன்றிநிற்கும்.

இனி யிகதவதத்தைத் தமக்கருளிச்செய்து தம்மை யிர
க்ஷித்தவாசாரியனையும் தீக்கைமுதலாக வவனிரக்ஷித்த முறை
மையையுமின்ற வேழுசெய்யுளாலு மருளிச்செய்கிறா,

அகளத்தி லானந்தத் தானந்தி யாயே
சுகளத்திற் றையலுடன் றேனறி - நிகளத்தைப்
போகருவதுஞ் செயதான்றன பொன்னடி பென் புன்ற
லேமே. லாகருவதுஞ் செயதா னவன

இ - ள்' அகன்—அவன் = அடியேனை யீட்டிற்றுகைப்
பொருட்டாகச் சுகளீகரமான திருமேனியிலே தன்னுடைய
காருணணிய சத்தியுடனேதோனறிக குற்றமற்ற நிலத்தினுண்
டாகிய வானந்தத்தி லானந்தியாய்ச சமைந்தெழுந்தருளியிருந்
தநாகியே பிணித்தவிலங்காகிய மலமாயா கினமங்களை யநேக
சங்காரங்களுலே போககி யிடுவதுஞ்செய்து, தன்னுடைய
பொலிவினையுடைத்தாகிய திருவடியை யென்னுடைய பொல்
லாததலையிலே வைப்பதுஞ்செய்தான. இது தீக்கைமுறைமை
யறிவித்தது. (கூச)

குற்றமறுத் தெனனையாட் கொண்டருளித் தொண்
னுற்ற தியானத் துடனுறைவா - முற்றவரின டுடனோ
மாட்சியுமாய்நிறபரியானமற்றொன் றைக்கண்டிடினக்
காட்சியுமாய நிறபரா கலந்து.

இ - ள். குற்ற - கலந்து = இப்படித் தமமுடைய வருளா
யென்னுடைய மலமாயாதி கனமங்களைப் போககியென்னு
டைய சுதந்தரத்தையுமறுத் தடிமைகொண்டெனக் கநாகியே
பிரணயையுநிறகிற் தமமுடைய திருவடிஞானத்தையும் பிரகா
சிப்பித்தது, யானென்ற மதுவெனதுஞ் சொல்லுகிற தோறுபாட்
டையுமறுத்தது தமமுடையவசத்திலே யாகக்கொண்ட வவ

தான் கட்டிக்கொண்ட முறைமையிலே நான் தியானிப்பானாய்
நிற்கைக்கு வந்தத தியானமுந் தாமேயாய் நில்லாநிற்பார். இந்
திலே முதிர்வருகிற ஞேயத்தமுந் தலுந் தாமேயாகாநிற்பார்.
பிராரதவத்தாலே நிலைதிரிந்து விசுவநதோனறுந் காலத்து மந்
தவிசுவந் தோன்றாமல் காண்பானுந் காணப்படும் பொருளுந்
தாமேயாய் யிராநிற்பார் இது தீக்கைக்குப்பினபு உணமையிலே
நிறுத்தின நிலையறிவித்த தெனக்கொர்ச்சு. (கரு)

ஆளுடையா னெந்தரமு மாளுடையா னேயறியுந்
தாளுடையான் றெண்டா தலைக்காவ - னுளுந்
திருவிசுவா ராளுந் சிவயோகி யினறென
வருவிசையை மாறறினான் வந்து.

இ - ன். ஆளுடையான் = இப்படி யெழுந்தருளியுந் தென்
னையறிதாக வடிமைகொள்ளுகையாலே யாளுடையதேவனொ
கிற திருநாமத்தையு முடையான், — எந்தரமுமாளுடையானே
= என்னையப்போலுந் தளர்தவடியாராயு மடிமைகொள்ளா னு
மவனே, — அறியுந் தாளுடையான் = சாவானமாக்கள பொருட
டாகப் பஞ்சகிருத்தியத்தையு மடத்தியிதிலே புகுவப்பட்ட
வானமாக்களையறிந் திருக்கிதகவல்ல திருவடியுமுடையான்,
— தொண்டா தலைக்காவல் = உரியவடியாரை மாயப்படைமேலி
ட்டி வினைசெய்யாது பாதுகாக்கைக்குத் தலைக்காவலாயுள்ள
வன், — தாளுந் திருவிசுவா ராளுந் சிவயோகி = எககாலமுந் திரு
விசுவானே திருப்படை வீடாகவுடைய சிவயோகி, — இனறென
வருவிசையை மாறறினான் வந்து = இப்பொழுது தென்னுடைய
வருளுனத்தாலே கணம்பலுந் காரணமாக மாயையாகிற லுச
விலே யுதலாநிற்கிற சந் மரணங்களாகிய விசையைமொழி
த்து அசைவற்றநிலமாகிய திருவடியிலே வைத்தான். இது தம்
முடைய வாசாரியன் திருநாமமு மவனது மகிமையு ளருளிச
செய்ததெனக் கொள்க. (கரு)

தூலத் தடுத்த பளிங்கின் துளக்கமேனத்
தூலத்தே தீன்று துளக்காமற் - காலத்தாற்
ருளைத்தக தெனபிறவித தானே யறவிழித்தார்க்
காளன்றி யெனமா றதற்கு.

இ - ள் தூல—அதற்கு = படிக்கக் கல்விற் பிரகாசமான
தடுத்தவனனவர்களினுடைய ரூபங்களைக்கொண்டு தன்னுடைய
சுதந்தமான பிரகாசந தோன்றும் லதுவதுவாய் நின்றனொலக்க
நானுந தேகத்திலே பொருந்திரின்று, சநந மரணங்களிலே
மொத்ததுணனுமல மலபாகமும் கனமவொப்புஞ் சத்திரிபாதமு
முண்டான லுவதாததே யவதிகூடாமலெழுந்தருளியவநது தம்
முடைய பொன்னான திருவடியை யெனதலையினு மிருதயத்தி
னும நிற்குமபடி தந்தருளி, எனக கெழுவகையா யெண்பத்து
நான்குதாறாயிர யோனிபேதங்களிலுண்டான சநநங்கள் காலந
றுப்போமபடி திருக்கணசாததியருளின தம்பிரானாக்குத கை
மமாறசெய்ய வெண்ணுமளவி லவனவேறெனறுக்குந குறை
விலனுகையா லெனனை யடிமையாகக் கொடுத்த நான பரந
கெட்டு விடுமதொழிந்த வேறொரு கைமமாற கண்டிலேன்.
இது கைமமீற்ற வெழுந்தருளியந திரக்ஷித்தவ திசயமறிவித
தெனக்கொளக, (கூஎ)

இக்கணமே முத்தியினை யெய்திடினு மியானினைநத
வக்கணமே யானநதந தத்திடினு - நற்கணத்தார
நாயகற்கு நாயகிக்கு நானடிமை யெப்பொழுது
மாயிருதத லன்றியிலே னியான்.

இ - ள் இக்கணமே - யான். = பெறுதற்கரிய முத்தியினை
இப்பொழுது கூடினமாத்நினாக்குள்ளே பெறினும் நான கரு
தப்பட்ட பரமானந்தம் கருதின கருத்து மாதுவதன முன்னே
பெறினு மிசையொன்றையு மாதரிப்பதில்லை, இத்தப்பேற்றை

ய்ளிக்கைப்பொருட்டு அடியேனுக்காகத் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்த சிவயோகிகள் தம்பிரானுக்கு மவருக்கு வாக்கு மனசு காயமாய்நின்ற ஞானசத்திக்கு நானெப்பொழுது மீனா வடிமையா யிருப்பதொழிந்த வேறொன்றமில்லை, இது பேற்றினதிசயத்தா லடிமை சாதித்ததென வறிக. (கூசு)

என்னை யுடையவனவந தென்னுடனாயென்ன எவ்வி லென்னையுநதன் னுளாகக கொள்ளுதலா - லென்னை யறியப்பெற நேனறிந்த வனபருக்கே யாளாயச் செறியப்பெற நேனகுமுவிற் சென்று

இ - ள் என்னை - சென்று = எனக்குக் கத்தரிவாகிய பரமேஸ்வர னென்னுடைய வநாதியக்கத்தை நீக்குதலு பொருட்டு டெனனைப்போ லெழுந்தருளிவந துனக்குள்ளே பொருங்கி நிற்போமென்று மெனனைத்தெளிய வறிவிக்கும்எவ்வி லாதக்கருணையாலே நானு மப்பொழுதே தமமுடைய வசமாயெனனைபு மப்பொழுதே தாமவிரும்பின வடிமையாகக் கொள்ளுக்கைய லிப்படித்த தம்பிரானாகு மீனாவடிமை யானோமென்று மென்னுடைய வுண்மையு மறியப்பெறநேன், இப்படி முன்னே யறிக் திருக்கிற சிவயோகிகளுக்கு ஏவற்செய்து மவாகன் திரட்சியிலே சென்றிருக்கவும் பெறநேன். இனியென்னபெறவே ணும், இது பேற்றாலுண்டான நிஷ்பல வேட்கையெனவறிக.

சிகைதயிலு மென்றன், சித்ததினிலுஞ்சேரும்வகை வந்தவனை மன்னிடநாம வாராமற - நகதவனை மாதனுட னெத்திறமும் வாழ்ச்சிநுக்க வென்பதலா லேதுசொலி வாழ்த்துவே னின்று.

இ - ள். சிகை - இன்று = தன்னுடைய திருவடியான தென்னுடைய தலையினு மிருதயத்தினும் பொருத்தம்படிதிரு

எசு

திருக்களிற்றுப்படியார்

மேனிகொண் டெழுந்தருளி வந்த தம்பிரானே. பூமியினைக்
கண்ணே நீயே பிறந்திரகது திரியாதபடி பரமானந்தத்தை யளித்த
தவனை, எப்பொழுதும் வாழத்தகுமளவில லெலலைப்படா தானை
யாவ் தனைவிட்டு நீங்காத ஞானசத்தியுடனே யெவவிடத்
தும் வாழுகதிருக்கவென்று சொல்லுவ தல்லாலவனை யெப்படி
வாழ்த்துவேன. இது சிவனைக் கூடப்பெற்றவாக ஞாயுணர்
விறந்து நின்றதுபவிக்கும் தொழிந்த மவனுடைய வுண்மை
யறிந்து துதிக்கவெண்ணுமளவிலவனுரையுணர்வுக் கெட்டாத
வனென்ற வீடமறிவித்தது (௩)

ஆதார மாகி யருளோடு நிறகின்ற
ருதான் வினபசு சுகவழிவை - யோதாம
லுள்ளவாகள் கூடி யுணர்வொழிய நிறபதலால்
தெள்ளவா ராதே சிவம்.

திருக்களிற்றுப்படியார் மூலமுமுளாயும் முற்றிற்று.

திருச்சிறமபலம்.

த ன் ன்.

சேடன் படிபுகருத் தென்கடலு ருய்யவத்தான்
பாடுங் களிற்றுப் படிதனக்கு - நீடிமையோர் ,
தேமெ புகழ்ச்செஞ்சொற சிவப்பிரகாசன திருந்த
காடியுரை காடா நயந்து.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறறம்பலம்.

அருணந்திசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

இருபாவிருபஃதுமூலமும்,

திருவாவடுதூறயாதீனம்

நமச்சிவாயத்தம்பிரான் செய்த உளாயும்.

இவை,

காஞ்சிபுரம்

மகாவிதவான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணக்கர்

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வைமிட்டு,

கன்னிகைபோ

முருகேசமுதலியாரால்

செனனை

ஜீவகாநன்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898(வந)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறைமபலம்.

இருபாவிருபஃது.

வேண்பா.

கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கரநதருளி (நல்லூர்
மண்ணிடையின மாககண் மலமகற்றும் - வேண்ணெய்
மெய்கண்டானெனறொருகான மேவுவரால்வேறினமை
கைகண்டா நுள்ளத்திற கண்.

விவாக்கியநாம

கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கரநதருளி- பூரண்கத்தர்
வாக விருக்கப்பட்ட ஸ்ரீகண்ட பரமேஸபர ஞ்சாரிய
விகிரகமாகத் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளு மவதரத்து
நெறியிற் திருநயனமுந் திருமிடற்றிற் தரித்தருளின நஞ்சமாகி
ய கற்பபிணையு மறைவுசெய்தருளி, —மண்ணிடையின மாகக
ண் மலமகற்றும்-பூமியினகண்ணே வியாபரிக்கப்பட்ட ஆன்மா
ககளுகருண்டாய பாசத்தைத் தீக்ஷாககிரமங்களினாலே போக்கு
கிற, —வேண்ணெயநல்லூர் மெய்கண்டான - திருவேண்ணெய்
நல்லூரெனகிற திருப்படை வீட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்த
மெய்கண்ட தேவனெனகிற திருநாமத்தினையுந் தரித்தருளினவ
னை, —எனறொருகான மேவுவரால் - ஒருகாற்சென்ற பொருந்
தி நினைததவாகள, —வேறினமை கைகண்டா நுள்ளத்திறவுண்
உயிராகுயிரா யிருக்கிற சிவனைத் தங்களித்ததிலே புலப்படக் க
ண்டவாகீள், (இதனகருத்து,) கடவுள் வணக்கமாகிய குருந

தி என்னவே சிவமெனது மாசாரியமொன்றும் வேறாயிராதிரண்
 டு மொருமுதலெனபது கண்டுகொள்க அப்படியானு ல்நதச
 சிவ னிப்படி மானிடவேடமாக வேணடுவா லெனெனில அஃ
 தாவது விஞ்ஞானகலா பிரளையாகலா சகலரெனையபட்ட மூவ
 கையானமாககளையுஞ் சிவனிரகூழ்க்கு மிடத்து யாதாமொருப
 டசிகளை மிருகங்களைப் பிடிக்கவேண்டினவாக ளதற்கத்தற கேற்
 ர வினப்பாரைகளைக் காட்டிப் பிடித்தாற்போல ஆனமாகக்
 கெடுக்கப்பட்ட வருவதற்குத் தக்க திருமேனி கொண்டரு
 னி யிரட்சிக்கை கடனாகையால் சகலராயுள்ள மானுடரை யிரட்
 சிக்குமிடத் தவாகளைப்போல மானிடச் சட்டை சாததியாசாரிய
 விகிரகமாகவெழுந்தருளின தெனவறிக, சிவனானமாககெ
 டுக்கப்பட்ட வருவதற்குத் தக்க திருமேனி கொண்டருளுவ
 னென்பதற்குப் பிரமாணம். ஞானபூசா கரணத்தில, "ஏவவுல
 கத்து மூர்த்தி யேதுகொண் டிவனியங்கு, மவவுலகத்து மேனி
 யதுகொண்டங்கமரு மீசன". ஏ-து. கண்டுகொள்க சகலரா
 யுள்ள மானுடரை யிரட்சிக்குமிடத் தவாகளைப்போல மானிடச்
 சட்டைசாததி யாசாரிய விகிரகமாக வெழுந்தருளுவ னெனப்
 தற்கு. பி - ம். போற்றிப் பஃறொடையில, "நன்னெறி விஞ்
 ஞானகலா நாமெலமொன்றினையு, மநிலையே யுண்ணின மறுத்
 தருளிப் - பின்னனடி. மேவாவிளங்கும் பிரளையாகலருக்குத், தே
 வாயமல்கனம் தீர்த்தருளிப் - பூவலயந், தன்னின றுநீங்காச்சக
 லாககவாபோல, முன்னின்று முமமல்தீரத் தாட்டுகொள்கை
 யன்னவனுக், காதிருண மாதலின் லாடுந் திருத்தொழிலுஞ், சோ
 தி மணிமிடற்றிற் சுந்தரமும் - பாதியாம், பச்சையிடமும் பவள
 த் திருச்சடைமே, வைச்சந்தியு மதிக்கொழுந்து - மச்சமற, வா
 மொரவு மழகார திருநுதன்மே, ஸீடுருவவன்னி நெடுங்கண்ணுவ
 - கேடிலயங், கூட்டுந் தமருகமுங் கோலவெரியகலும, பூட்டா
 வுக் கச்சம் புலியதரும - வீட்டின்பு, வெள்ளத் தழுத்தி வீடுந்

தாளினு மடியா, நுளளத்தினும் விரியா வொண்சிலம்புங் - கள்ள
வினை, வென்று பிறப்பறுக்கச் சாத்திய வீரககழலு, மொனறமு
ருத்தோன்றும் லுளளடக்கி - யென்று, பிறவாதவினபத தெமை
யிருத்தவேண்டிப், பிறவாமுதலவனபிறந்து - நறவாருக, தாரு
லாவும் புயத்துச் சம்பந்தநாதனென்று, பேரிலா நாதனொரு பேர்
புனைந்து - பாரோத, முண்டி யுறக்கம் பயமினப் மொத்தொ
ழுங்க, கொண்டுமிகுந்தகுணம்போற்றி” எனலும் திருவாசகத்
தில அருபரத்தொருவ னவனியிலவந்து, குருபரனாடு யருளிய
பெருமையைச், சிறுமையெனறிகழாதே” எ-ம், சிவப்பிரகா
சத்தில், உணாவாயநின்ற ஞானகூடத்த னொருமூர்த்தி கொடு
குறுகி.” எ-ம், “இறையருளுருவாய வந்துகூட்டிடும.” எ-ம்.
வருமேதுக்களைக்கண்டு கொள்க. இவ்வுதாரணங்களைக் காட்டி
யது இரதூலாசாரியரை முன்னிலை கததாவாக் காட்டிவரு
கையா லாசாரியருக்குங் கததாவுக்கும் வேற்றுமை யிலலை
யெனலுங் கருத்தைப்பற்றியெனவறிக. இரதூறப்பயன் புறச்சம
யததாரால் மயங்காமை, இரதூறகாரணம் பொருணிச்சயமுற்ற
நிட்டைகூட்டல்.

(க)

இவ்வன மாசாரிய மூர்த்தியாகவந்து இரட்சிக்கிற தேவரீ
ருயிரக்குவிராயநின் றறிவிககச் செயதேயு மடியேனுககு அறி
யுமை யுண்டாவானே நென்னும் வினவுமதற்கு விடையுமே
லருளிச்செய்வா நெனெதுக கொண்டருளியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

கண்ணகன் ஞாலத்துக் கதிரவன் றுனென
வெண்ணெயத தோறைய மெய்கண்ட தேவ
காரா கிரகக் கலியாழ வெணேநின்
பேரா விற்பத் திருத்திய பெரும
வினவ லானு துடையே நெனதுள்

நீங்கா நிலைமை யூககு முளையா
 ல்றிவின மைமலம பிரிவின் மையெனி
 னொர்ரவினை யுணர்த்தும விராயநின றனையேற்
 றிப்பிய மந்தோ பொய்ப்பகை யாகாய்
 சுத்த நமலன சோதி நாயகன்
 முத்தன் பரம்பர னெனுமபெயா முடியா
 வேறுநின றுணரத்தின வியாபக மினறாய்
 பேறு மினறா மெமககெம பெருந்
 விருநிலந தீநீ ரியமா னனகாலெனும
 பெருநிலைத தாண்டவம பெருமாற கிலாதவின்
 வேறே வுடனோ விளமபல வேண்டு
 சிறி யருளல சிறுமை யுடைத்தா
 லறியாது கூறினை யபகசுவ பகசுவக
 குறிபாத தருளுநங குருமுத லாயெனி
 னபக்குவ மருளிநீ மறியேன மிகதத்கும
 பகசுவம வேண்டிற் பயனிலை நின னுற
 பக்குவ மதனூற் பயனி வரினே
 நின்னைப பருவ நிகழ்ததா தனனோ
 தன்னொப பாரிவி யெனபதை தகுமே
 மும்மலஞ் சடமணு மூப்பின மையினீ
 நின்மலன் பருவ நிகழ்த்திய தியாககோ
 வுணர்வெழு நீக்கததை யோதிய தெனினே
 விண்ணிவி யாயினே யெனபதை யறியேன
 யானே நீக்கினுந தானே நீக்கினுங்
 கோனே வேண்டா கூறல் வேண்டுங்
 காண்பா ரியார்கொல் காட்டாக் காலெனு

மாண்புரை யுணராதில் மனற்பாண்டியன

கேடபக் கிளக்கு மெயளு ஞானத்தி

னாடபா லவாககரு ளென்பதை யறியே.

பி-ம கண்ணகன ஞாலத்துக கதிரவனறனென வெண்
 ணெய்ததோன்றிய மெய்கண்டதேவ - இடமகனற பூமியினிடத்
 துண்டாகிய விருளைக் கடிவது பொருட்டாக வாகாசமாககத்
 திலே தோன்றப்பட்ட வாதிதழின்பபேரல வானமாகசளுக்
 குண்டாகிய வஞ்ஞானமாகிய விருளைக் கடிவதுபொருட்டாகத்
 திருவெண்ணைய நலவூராகிய திருப்படை வீட்டிலே திருவவ
 தாரஞ்செய்தருளின மெய்கண்டநாதனே,—கூடாராகிரகக் கலி
 யாழ் வெண்ணின் பேராவின்பத் திருத்திய பெரும - அஞ்ஞான
 மாகிய சிதைச்சாலைப்பட்டு விலங்காகிய தேகத்திற்கிடந் தழுத்
 துகிற வடியேனை நின்னுடைய வகைசுற்ற பேரின்பமான வ
 துபவத்திலே யிருத்திய தம்பிரானே,—வினவலா னுதுடையே
 ன - அடியேனுக்கொருவினா தேவரீர் சநநிதியிலேவிண்ணப்பஞ்
 செய்யவேணுமென்று அந்நரதமு முண்டாயிருந்தது , அதேதெ
 னறு கேட்டருளுமாகில என்னுளநீங்க மைநிலையுங் குருணையா
 ல்- அடியேனுள்ளததைவிட்டு நீங்காமல நிற்கிற மூன்றமை உநா
 தியே தொடங்கி மிகவு முண்டாயிருக்கருமிடத்தும்,—அறிவின்
 மை - அடியேனுக் கரியாமை வருவானெனென்று கேட்கில்,—
 மலம்பிரி வினமைமெனின-அஃதானமாலினோடு மநாதியேகூடி
 வரப்பீட்ட வாணவமல முந்நினைவிட்டு நீங்காதப டியினுலேநா
 னுண்ககறியாமை யுண்டானதென்று தேவரீரருளிச்செய்யில்,—
 ஓராலினையுணர்த்தும் - அடியேனைவிட்டுத் தேவரீர் நீக்கமாக
 பொதுவகிநின் றருளுமெனகின்றதை யுண்டாகவும்,—விராய்
 நின்றனையேல் அப்படிநமமை நீக்கமாகச்சொல்லாதுநாமு முன்
 னோடுகூடியே நிற்போமென றருளிச்செய்யில்,—திப்பியமிகதே
 அப்படித் தேவரீரருளிச்செய்தது தெய்வீகமான தோராசரிய

மாகவிருத்தி. அத வென்னென்று கேட்டருளுமாகில,-பொய்
 பபகையாகாய - அப்படி யஞ்ஞானத்தோடும் கூடியிருக்கப்ப
 ட்ட வடியேனோடு தேவரீருங் கூடியிருக்கருமாகில பொய்யென்கி
 தவஞ்ஞானத்தைச் சேதிககிறவனென்று தேவரீரைச் சொல்ல
 வேண்டியதில்லையாம், அன்றியும்,—சுததன்மலன சோதிகாயகன
 முததன் பரமபரனெனும் பெயர் முடியா-அநாத் சுததனயிருக்
 கிறவனென்றும் நின்மலனென்றும் வல்லாததுக்கு மேலான வ
 தியததமில்லாத பேரொளியா யிருக்கப்பட்ட சுததாவென்றும்
 சாவ வுபாதி சூரியங்களைவல்லாங் கழன் நபபாறப்பட்டவனென
 றும் வஸ்துவென்றுசொல்லப்பட்டதற் கெல்லா மப்பாறப்பட்ட
 வஸ்துவென்றும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களுந்
 தேவரீருக் குண்டாகா (அதெப்படி யென்னில மலாகிதன் மல
 சம்பநதியா யிருக்கிறவனோடுகூடி நிலலானென்று சீடன வினா
 வ) அப்படியல்ல, — வறுநீன் றுணாதகினை-நாமுன னோடுகூடி
 நிற்பதில்லை யுன்னறிவுக் கறிவாக வேறே நின்றே யுன்னையறி
 வித்த நிற்போமென்று தேவரீருளரிசெய்யில்,—வியாபகமின
 ரூயப்பேறு மினரூமெமக் கெம்பெரும் - எனனுடைபெருமா
 னே அப்பொழுது தேவரீருக்குச் சாவவியாயியென்கிறது மில்
 லையா அடியேனுக்குச் சாயுச்சியமென்கிற பேருமில்லையாம்,
 அன்றியும்,—இருநிலந் தீநீ ரியமானன காலெனும் பெருநிலைத்
 தாண்டவம் பெருமாறகிலாதலின் - இருநிலனாய்த் தியாகிரீருமாயி
 யியமானனாயெறியுங்காறறுமாகி யருநிலைபுகுகளாய ஞாயிருகி
 யாகாயமா யட்டமூரத்தி யாகியென்னுந் திருத்தாண்டகருதினப
 டி பூரணநிலையாகிய திருக்கூத்தந் தேவரீருக் கில்லையாகவேணு
 ம்,ஆகையால்,-வேறோவுடனோ விளப்பல்வேண்டும் - தேவரீரடி
 யேனை யறிவிகருமிடத்து வேறாய் நின்றறிவிகருமோ கூடியொ
 ன்றாய் நின்றறிவிகருமோ விவை யிரண்டினுமொன்ற தீரவ
 ருளரிச் செய்தருளவேண்டும்,, சீறியருளல் - அப்படி யடியேன்

கேட்ட வினாவுக்கு விடைபுள்ளாமற் றிருவுளக்கேடாக வேண்டி வதினிலை, அது வென்னென்று கேட்டருள்கில, சிறமைய டைத்தால் - அடியேன் றற்போதனாகையால் தோன்றினைத் விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ்செய்தே நதற்குத்தர மருளிச்செ ய்து தெளிவிக்கையே வேண்டுவது,—அறியாது கூற்றை - அப் படி நீ கேட்ட வினாவுக்குத்தரஞ் சொல்லாமற் கோபித்துக்கொ ண்டோமென்று நீ யறியாமற்சொன்னாய், அப்படியானால் தே வரீர் திருவுளக்கேடாவானே நென்று நீ கேட்கில,—அபகருவ பக்குவக் குறிப்பாததருளினவ குரு முதலாயெனின-அதுவயம் குருமுதலாய் பக்குவ பக்குவ குறிப்பாத தருளினமெனின - நா மாசாரியமூர்த்த மாகையாலே அபகருவனைக்கண்டாற் கோபி க்கிறதும் பக்குவனைக்கண்டாற் பிரியப்படுகிறது மாசாரியனுக் கு முறைமையாக தன்மைபோல் நானசொன்னவத்தவகளை நீ மாறுபாடாகக் கொள்ள நாம் கோபித்துக்கொண்டதா யிருக்கு மென்னில், அப்படித் தேவரீர்சொன்ன வத்தவகளை உடியே னறியுமிடத்து,—அபகருவ மருளினுமறியேன் - அடியே னபக் குவனாகையாலே தேவரீர்ருளிச்செய்கிற வத்தவகளை யறியப் போகிறதிலலை, அதுவன்றியும்,—மிகத்தரும் பக்குவம் வேண் டில் - மிகுந்த சத்திநிபாதத்துக் குரிய பக்குவனாயிருக்க வேணு மென றருளிச்செய்யில்,—பயனிலை நின்னால் - பக்குவனுக்கு ஒருவர் சாதாரணமாகவந் தறிவிக்க வேண்டாதது கொண்டே தேவரீராலொரு பிரயோசனமும் மில்லையாம், அல்லது,—பக்குவ மதனற பயனீவரினே - ஆன்மக்கள பக்குவத்துக்குத் தக்கபய னாகத் தேவரீரொழுந்தருளுமாகில,—நின்னைப்பருவ நிகழ்த்தா து - அநதப்பக்குவமென்று சொல்லப்பட்டது சடமானப்படியினு லே அது தேவரீராய் உடியேனுக் குண்டாகக்கமாட்டாது, அன் னோ - அதல்ல, அநதப்பக்குவமே யுண்டாககுமென்கிலோ,—

அ

இருபாவிருபஃது.

தன்னொப்பாரிலி யென்பதுநத்குமே - தேவரீரையொத தாரு
மிககாரு மிலலாதவரென்று சிவாகமங்கள் சொல்லுகிறதும் வழ
க்கலவாய். அதனறியம், - மூமமலஞ் சடமணு மூப்பிளமையின்
நினமலன்பருவ நிகழத்திய தியாககோ - ஆணவமாயை காமிய
மென்னு மூன்றாமலங்களுஞ் சடமாயிருப்பதுகொண்டு பகருவம்
வேண்டிவதிலலை, ஆனமாவசகமாறி யெடுத்தவுடல்தோறு மடுத
ததின றன்மையாய் மூப்பிளமை வருதலால் மூப்பிளமையில
லாதவனுக்குப் பகருவங்கூடாது, தேவரீரோ வென்றால் தேக
சம்பந்தபிலலாம் மலலஞயிருக்கையினாலே யதுசொல்லவொண்
ணாது, ஆதலாற் பகருவ மாகக்காயதென்று வினாவியிடத்து,
— உணாவெழு நீக்கதையோதியது - உனக்கோ ரறிவுண்டா
மிடத்து அநேதமலங்கணீங்கிற வவதரத்தாற் புண்ணியபாடங்
துலையொப்புயந்துண்டாய்ப் பாசனீங்கினது தாளுமபகருவமெ
ன்றது, — எனினே - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில், — இன்னையி
லியாயின யென்பதையறியேன - தேவரீரா யொப்பாரு மிக
காரு மிலலாதவரென்கிறதை யடியேனினறுவிட்டேன, அதே
மென்று கேட்டருளுகில, — யானே நீக்கினுங் தானே நீங்கினுங்
கோனேவேண்டா - அந்த மலங்களை யடியேன தானே நீக்கிக்
கொள்ளினு மவை தானே நீங்கினுங் கோனாகிய தேவரீர் வேண்
டா, ஆகையால் தேவரீர் நீக்க விகாரியலலீரென்று வினாவியிட
த்து, — கூறலவேண்டு - அடியேன விண்ணப்பஞ் செய்
யத்தக்க தொன்றுண்டு அதேதென்று கேட்டருகில, — காண்
பாயா கொல்காட்டாக காவெனு மாண புரையுணாகதிலை -
“காணபாசா கண்ணுதலாய் காட்டாககால்” எனு மழகிய
திருத்தாண்டகத்தி னுரையைத் தேவரீரின் நிங்கருளிற்றி
ல்லைபும், — மன்ற - அறுதிப்பட்டு நிச்சயமாக அடியே
னுக்கு முறைமையாவது, — பாண்டியன கேட்பக கிளக்கு

மெய்ஞ்ஞானத்தி னுட்பாலவாக்கரு ளென்பதையறியே - பரண்
 டிய ராசாவானவன் கேட்கத்தக்கதாகத் திருஞானசூழம் பந்தசுவா
 மிக னுள்ளிச்செய்த ஆட்பா லவாக்கருளுென்னும் உண்மைஞான
 வுபதேசத் திருப்பாட்டினுரையாகிய சிவஞானத்தை யறிந்தே
 னில்லை, நிச்சயமாக வதுவேயறிவென்று அடியாராயுள்ளவர்களுக்
 குத் தேவரீர நாயனென்று கண்டிருக்கிறதொழிய வேறொன்று
 விரப்பிததுக்கேட்க வழக்கில்லையெனகிற முறைமையே யறிவா
 யுளளது என்ற வினாவற்றேன - (சு-து) பதியொன்றுண்டென்
 று மப்பதி தொழிற்படுத்தினுலன்றி யாவந தொழிற்பட்டதென்ப
 தாம் (துடபு) மலம பிரிவினமையெனின என்பதற்கு ஆன்மா
 வினோடு மநாதியேகூடி வரப்பட்ட வாணவமல முனைவிட்டி
 நீங்காதபடியினுலென்று பொருள்கூறியதற்கு பி - ம, சித்தியா
 ரில், “அறிவிலனமூாததனிதன” எனனுஞ் செயயுளில் “பிரி
 விலன் மலத்தினோடும கண்டுகொள்க. விராயநின்றனையேல் -
 அப்படி நமமை நீக்கமாகச்சொல்லாது நாம முனைனோடுகூடி
 யே நிற்போமென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம, சிவஞானபோ
 தத்தில், “மெய்ஞ்ஞானந்தனனில் வினையாதசத்தாதல்” என்ற
 பாடத்தில் “தன்கடனீருப்புப் போற்றானேயுளமுளவாய்த்தா
 ன” கண்டுகொள்க. வேறுநின்றனாததின் எ-கு நாமுனைனோடு
 கூடி நிற்ப்திலலை யுனன்றிவுக் கறிவாக நாம வேறேநின்றே யுன்,
 னையறிவிதது நிற்போமென்று பொருள் கூறுதற்கு பி-ம, சிவ
 ஞானபோதத்தில், ‘மனனுசிவன் சநிதியின மறறுலகஞ் சேட்
 டித்த, தெனனு மறைய ஸியனமறதாய் - சொன்னசிவன்,
 கண்ணு யுனமவினையாற கண்டறிதது நிறகுங்கா, னெண்ணன்
 சிவனசத்தை யினறு’ எ-து கண்டுகொள்க. சிறமையுடைத்
 தால் எ-கு ஆசாரியன் மேலவைத்து ஆனமா வவனுக்குச் சிற
 மையாமென்று பொருளுரைப்பாருமுளா அது குருசீஷகிரமத்
 துக்குப் போதாதான்கயால் பொருளாகாதென வறிக. பக்குவ
 மதனாற் பபயீவரினே எ-கு ஆன்மாகன் பக்குவத்துக்குத்தக்க

பயனாகத் தேவரீ ரொழுந்தருளும்கில் என்று பொருள் கூறிய தற்கு பி - ம, சிவப்பிரகாசத்தில, “நாடியசத்திநிபாத நாலுபாத நண்ணுமவகையெண்ணரிய ஞானபாதங், கூடுமவா தமககுணா வாயினற ஞானககூத்தனொரு மூர்த்தி கொடுகுமுகிமோக, நீடி யகே வலசகல் நிகழ்வாறு நிறத்திமல மறுக்குமிது நிலையாசத் தங், கேடிலபுகழ் தருஞ்சரிதை கிரியாயோகக கேணமையரே லீவை யுணாததக கிளக்குநுலே” கண்டுகொளக உணாவெழு நீக்கத்தை யோதியதுஉனக்கோ ரறிவுண்டாமிடத்து அநத் மலங் கணீங்கிற வவதாததாற புண்ணிய பாவந துலையொப்புவந துண்டாய்ப பாசநீங்கினதுதாறம பகருவமென்றதற்கு பி ம, சிவப் பிரகாசத்தில, “எண்ணரிதா” என்ற விருத்தத்தில “மலபா கம்பொருந்தியககா லருளாலுண்ணிலவுமொளியதனா விருளகற றிப பாதமுற்றிமெ.” எ-து கண்டுகொளக. பாண்டியன்கேட் பக கிளக்குமெயஞஞானத்தி னுட்பாலவாககரு ளெனபதையறி யே எ-கு பாண்டிய ராசாவானவன கேட்கத்தககதாகத் திருஞா னசம்பநத் சுவாமிக ளருளிச்செய்த ஆட்பாலவாககருள் என்னு முணமைஞான வுபதேசப பாட்டினுணாயாகிய சிவஞானத்தை யறிந்தேனிலலை நிச்சயமாக வதுவே யறிவென்று அடியார்களா யுள்ளவர்களுக்குத் தேவரீர நாயனென்று கண்டிருக்கிறதொழிய வேறொன்று விகற்பித்தககேடக வழக்கிலையெனகிற முறை மையே யறிவாயுள்ளது என்று வினாவறறே என்றதுக்கு பி-ம, திருக்கடைக்காப்படி “ஆட்பாலவாககருளும் வண்ணமு மானி பாணபுங், கேட்பாணபுகிலளவிலலை கிளக்கவேண்டா” கண்டு கொளக,

(2)

இங்ஙனம் பதியிலக்கணங்கேட்ட மாணவகன் பசுவிலக் தணங்கேட்கும் வினா மேலருளிச் செய்கின்றது,

அறிவறி யாமை யிரண்டு மடியேன்
செறிதலான மெய்கண்ட தேவே - யறிவோர்
வறியேனோ யாதென்று கூறுகே னாய்த்
குறிமாறு கொள்ளாமற் கூறு.

வி - ம. அறிவறியாமை யிரண்டு மடியேன் செறிதலால் -
ஓரவதரத்திலே யறிந்து மோரவதரத்திலே ஈறியாமலுமாக வித
விரண்டு பகுதியு மடியேன கூடிவருகையினால், - மெய்கண்ட
தேவே - மெய்கண்டதேவனே, - அறிவோவறியேனோ யாதென
றுகூறுகேன் - அடியேனை யறிவென்று சொல்லப்பட டிருக்கு
மோ அறியாதவனென்று சொல்லப்பட டிருக்குமோ விவையா
ணடினுள் யாதென்று விண்ணப்பஞ் செயவேன, - ஆயத-இவ்
விரண்டு பகுதியுந் திருவுள்ளத்திலேயாராயதது பாரததருளி, -
குறிமாறு கொள்ளாமற்கூறு - தேவரீரருளிச்செய்கிற வதத்தகின்
குறிப்புக் கடியேனமறுதது விண்ணப்பஞ் செய்யாம லருளிச்
செய்தருள் (ச-து) ஆனமா சததமல்ல அசததமல்ல கூடின
து தானுதனமையாற் சதசததென்னுஞ் சிறப்பினையுடைத்தாம்
அதாவது அறிவிததா லறிகிறவனென்றது உ-ம. சித்தியாரில்,
“அறிவிகப்படுகு சித்தயிவன்” எ-ம சிவஞானபோதத்தில்,
“அறிவிகூவனறி யறியாவுளவகள்” எ-ம, திருவாசகத்தில் “அ
றிவிலாமை யனதேகண்டேதாண்டநான்” எ-ம, கண்டுகொண்க

பசுவிலககணங் கேட்ட மாணவகன மேற் பாசவிலககண
ங்கேட்கும வினாவருளிச் செய்கின்றது.

கூறிய மூன்று மலத்தின் குணக்குறி
வேறு கிளக்கின் விகற்பங் கற்பங்
குரோத மோகங் கொலையொ மதகை
விராயெண் குணனுமா ணவமென விளம்பினீ

யஞ்ஞா னம்பொய யயர்வே மோகம்,
 ன்பசா சூநிய மாசச ரியம்பய
 மாயவேழ குணனு மாயைக் கருளினை
 யிருத்தலுங் கிடத ளு மிருவின யியற்றலும்
 விடுத்தலும் பரவிதை மேவலென நெடுத்த
 வலுவகைக குணனுங் கறுமத் தருளினை
 யாங்கவை தானு நீங்காது நின்று
 தனவழிச் செலுத்தித் தானே தானு
 யென்வழி யென்பதொன றினரு மன்ன
 ளுரும பெயரு முருவுங் கொண்டென
 னுரும பெயரு முருவுங் கெடுத்த
 பெண்ணே சூழ்த வெண்ணெயம பதியிற்
 சைவ சிகாமணி மெய்யா மெயய
 மும்மலஞ் சாடமென மொழிந்தனை யம்ம
 மாறுகோள் கூறல போலுந் தேறுஞ்
 சடஞ்செய லதனைச் சராந்திடு மெனினே
 கடம்பிட மதனுட் கண்டிலம விடமபடு
 மூன்றிரள் போனற தாயிற றேன்றி
 யணைந்தாங் ககறல் வேணடுங் குணங்களும்
 பன்மையின் ருகு மெமமைவந் தணைதாத்
 தானே மாட்டா தியானே செய்கில
 னீயோ செய்யாய் நின்மல னாயிட்
 டியல்பெனிற போகா தென்று மயல்கெடப்
 பந்தம் வநத வாறிங்
 கத்தமாதி யில்லாயருளே.

வி - ம கூறியமூனற மல்ததின் குணககுறி வேறகினக்
கின்—அடியேனுககு முன்னே யுபதேசக கிரமமாகப் பதி பசு
பாசமாகிய திரிபதாததவகனையுந் தேவரீ ரருளிச்செய்கிற வவ
தாதது ஆணவ மாயை காமிய மென்னப்பட்ட மூன்று மலவக
ளினுடைய குணங்களையுந் குறிகளையும் கெயவேறாகச் சொல்
லுமிடத்து—விகற்பவ கற்பவ குரோதமோகவ கொலைஞ் மத
நகைவிரா யெண்குணனு மாணவமென விளம்பினை - ஆனம
போதமானது யாதாமொன்றுக்குத் தனை விகற்பித்தது தன்
னைப்பொழிய மறற்றொருவரு மொவவாதவரென்று நிறகிறதும், யா
தொன்றினைச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு நிற்கிறதும், யாதொன்
றுக்குக் கோபமபண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறதும் ஓரோதநினைக்
கிறதும், யாதொன்றைக் காசைப்படுகிறதும், யாதோ ருயிரகளைக்
கொல்லுதலும், யாதொருதுன்பங்கள் தன்னிடத்தில வநதற்றா
லதற்கு விதனப்படுகிறதும், யாதொன்று சொல்லுமிடத்துஞ்
செய்யுமிடத்து மகங்காரமாய நிறகிறதும், யாதொன்றைக்குஞ்
சிரித்துக்கொண்டு திரிகிறதமாக விவங்னவ கூறப்பட்ட குணங்
களெட்டும் "ஆணவ மலத்தினுடையதென றருளிச்செய்தாய்,
அன்றியும்,—அஞ்ஞானம் பெய்யுமாவே மோகம் பைசாகுக்
கியமாச சரியமபயமாய வேழகுணனு மாயைக்கருளினை - பொ
ய்யை மெய்யென்று கொள்ளுதல பொலலாகு செயதலும்,
பொய்சொல்லுதலும், கண்டதை மறந்து மடங்கி வருந்து
கிறதும், காமவாசையால மூச்சிக்கையும், ஆசையுண்டா
யதனை மில்லையாக வொளித்தலும், ஆனமாககளைக் கொல்ல
வடிக்க வெழுநினைவும் பிறக் கழுககாறுமெய்து கேடுநினைக்
கிறதும் பிறரோடு வயிராகியும் பாராட்டுகிறதும், உயிருக்கிறதி
வருமென்று அசைப்பட்டுத் திரிகையுமாக விவங்னஞ் சொல்லப்
பட்ட குணங்களேழும் மாயாமலத்தினுடையதென றருளிச்
செய்தனை,—ஒருத்தலும் கிடத்தலும் மிருகினை யியற்றலும் விடு
த்தலும்பர நித்தைமேவென நெடுந்த வதுவகைக் குணனுந்

கருமததருளினை - ஒவ்வொரு⁶ தலங்களைப்பற்றி யிருத்தலும்
 நோயாங்கிடைத்தலும், புண்ணிய பாவங்களைச் செய்தலும்,
 ஒவ்வொரு பிறழ்க்களாய் நின்ற தொந்தனைகளை விடுத்தலும், சா
 வையு நிஃதித்து நடக்கிறதே தொழிலாகப் பொருநதிறுந்
 கிறதும், உடலமாறிப் பிறத்தலு மிகழ்ந்தாருடன் பொருநதலு
 மாக விவகனஞ் சோந்திருக்கு மறுவகைக் குணங்களையுங் கன்ம
 மலத்தினுடையதென மருளினாய், —ஆங்கவைதானு நீங்காது
 நின்ற - முன்கொல்லப்பட்ட காரண மலங்களினின்றும் விரியப்
 பட்ட காரியமாகிய - உக - வகையு மடியேனைவிட்டு நீங்
 காம லனவரதமுரின்று, —தனவழிச் செலுத்தி ன் தனக்குண
 டாகிய தொழில்களின் முறைமையிலே யடியேனையுங் காரியப்
 படுத்தி, —தானேதானும் - அடியேனென்றொரு முதலிலையெ
 னுமபடி மேலிட்டு நின்றனாகொண்டு, —எனவழியென்ப தொழி
 னொருமனை - தம்பிரானே அடியே னிசைவழி யென்கிறது
 சற்றம் வருகிறதிலையாம, —ஊருமபெயரு முருவுங்கொண்டெ
 ன ஊருமபெயரு முருவுங்கெடுத்த - அடிமேனுக்குண்டாயிரு
 க்கப்பட்ட மலங்களை நீக்குகைப் பொருட்டாக ஊருமபெரு
 முருவுமில்லா தேவரீர் ஊருமபெரு முருவுங்கொண்டு அடியே
 னுக்குண்டாயிருக்கப்பட்ட ஊரினையும் பெரினையு முருவத்தினை
 யுங் கெடுத்தாய், என்னவே மேலொரு சநகபெடாத் வண்ணங்
 கெடுத்தப் போட்டவனென்பது கருதது. —பெண்ணை சூழ்ந்த
 வெண்ணெயம் பதியிற சைவசிகாமணி - பெண்ணை யாற்றுகீர்
 சூழப்பட்ட இருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தருளியிருப்ப
 தாய் சைவசமயத்தக்கோ ரபிஷேகரத்தினமாயுள்ளவனே, —
 மெய்யாமெய்ய - பிரபஞ்சமாகிய பொய்யைக் கடியப்பட்ட
 சத்தியவான்களுக் குணமையர் யுள்ளவனே, —மும்மலஞ்சுட்
 மெனமொழிந்தனை-அடியேனுக்கு முன்னே யுபதேசக் கிரம
 மாக, வருளிச்செய்கிற வவதரத்தி லாணவமாயை கனமமென
 னப்பட்ட மூன்று மலங்களை யுஞ் சட்டமாகிய வசேதனமென்ற

ருளிச்செய்தனை, — அம்ம - அடியேன விண்ணப்பஞ்செய்திறதை அழகிதாகக் கேட்பாயாக, — மாறுகோள கூறல்போலும் - முன்னே யடியேனுக்க கருளிச்செய்திற வவதரத்திலே யசுத்தாயிய மலங்களைச் சடமென்றும் மாறுபாடாக வருளிச்செய்ததாயிருக்கும், அப்படி யலலகாண — தேறுஞ்சடம் - அறுதியாகவந்த மலங்கள் சடமே தப்பாது என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில் அவை சேட்டைப்படுவானேன, — செயலதனைச் சாரத்திம - நீ யறிவுள்ளவனாகையா லுன்னோடு கூடுகையி லந்தமலங்க ளுஞ் சேட்டைப்பட்டதாயிருக்கும், — என்னே - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யுமாகி, — கடம்பட மதனுட் கண்டிலம் - கடபடா திகளாயுள்ள சால் குடம் புடவை சீலைமுதலாயுள்ளவை யடியே னோடு கூடின வவதரத்து அப்படிச் சேட்டைப்படக் கண்டேனிலை, விடம்படு மூன்றிரள்போன்றது - அந்த மலங்கள் கடபடா திகளபோலல்ல விடத்தைபுடைய வசநாவிமுதலாயுள்ள நஞ்சுகள் சடமாயிருந்தாலும் அறிவாயிருந்த வாணம் — க்கள் புசித்த வவதரத் தந்தவறிவை யழித்தது தன்குண மேலிட்டு மயக்கிறுதபோல வந்த மலங்களுஞ் சடமாயிருந்தாலு மறிவாயுள்ள வுன்னோடு சம்பந்தமான வவதரத்து அவையு மப்படி மேலிட்டு மயக்கும், — ஆயின - அப்படி யானால், — தோன்றிய னைந்தோடு கதலவேண்டி - அந்த நஞ்சானது புசித்தவர்களை மீறாதது மேலிடநின்று மீளவும் விட்டுப்போளுதபோல விக் தமலங்களு மப்படிச் செய்யவேணும் அப்படிக்கண்டோ மில்லையே, அன்றியும், — குணங்களும் பன்மையினராகும் - இந்த மலங்களுக் குவமையாகச் சொல்லப்பட்ட நஞ்சுகளுக்கிந்தமலங் களைபோலப் பலகுணங்கள் செய்யக்கண்டதிலை, ஆகையா லது திருட்டாந்த விரோதமென்று கண்டுகொள்க, அன்றியு மந்த மலங்கள்தான், — எம்மைவந தனைதரத்தானோமாட்டாது சடமேயானு லடியேனைவநது பொருந்துகைக்குத் தானாகாட்டாது, — யானோசெய்கிலன் - அடியேனுக்குக் குற்றமாயுள்ளது

வேணுமென்று அடியேன் தானே யுண்டாகிக் கொள்வது மிலலை,—நீயா செய்யாய நினமலனாய்த்டு - தேவரீர் மலரகி தனுயிருககையா லஞ்ஞானமாகிய மலங்களை யடியேனுந் குண்டாகப்போகிறதிலலை, இவை மூன்றாவகையு மனறி,—இயல் பெனில் - அநதமலங்க ளானமாவுளவனறே சுபாவமாக வுள னதென் றருளிச்செய்யில்,—போகாதென்று - பாலில் வெருப் புந் கரியிற் கறுப்புமபோல வியலபாயுள்ள சுபாவத்துக கொ ருகாலத்திலு மழிவிலலையாம்,—மயலகெட - அடியேனுந் கித் தச் சந்தேகந் திரத்தககதாக,—பநதம வந்தவாறின் கநதமாதியி ஸ்லாயருளே - முடிவுமுதலு மிலலாத தம்பிரானோ மயக்கநதீர விரதப் பாசநதங்க ளடியேனோடு வந்துபொருந்தின முறை யெப்படியென றருளிச்செய்யவேணும். (௧-து.) பாசம நெல் லுந் குமிழ்போலவும், செய்பிற காளிதம்போலவும் நின்றநிலைமை கண்டதலல நீக்கங்கு டடமிலலை எனபதாம் உ-ம். சிவஞான போதத்தில், ‘ நெல்லிற குமியு நிகழ்சொபினிற களிமபுரு, சொல்லிற புத்தனறு தொனமையே’ எ - ம. சித்தியாரில், “ மூமமல நெல்லினுந் கு முனையொடு தவிடுமிப்போல” எ - ம. சிவப்பிரகாசத்தில், ‘ நெல்லுமுனை தவிடுமிபோ லகாதியாக நிறத்தகிவி’ எ-ம. சொன்னமுறைமை கண்டுகொள்க. (து ம) தேறஞ்சடம எ-ரு. அறுதியாகவநத மலங்க ள சீட்மே தப் பாத னன்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம, உண்மைநெறிவிள்க் கத்தில், “ மலஞ்சடமெனறஸ்காட்சி” எ - ம, சிவப்பிரகாசத் தில், “ மாமைதான சித்தருவாய் மருவமாட்டாது” எ - ம, சித்தியாரில் “ உலகத்துக்கோர் வித்துமாயசித்தாய்” எ - ம, கண்டுகொள்க. செயலதனைச்சாரங்கிம எ-ரு. நீயறிவுள்ளவ னாகையா லுனனோடு கூடுகையி லந்தமலங்களுஞ் சேட்டைப் பட்டநாயிருக்கும் னன்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம, சிவப்பிரகா சத்தில், அந்நியமானவையுணர்தகி யநந்நியமாய் நிறைந்தவறி வறியாமையினு ன் மருணிலுவுங்காஸந், தன்னிலவனையாவும்

நின்றதொனமை தாமுணாதலானுமுயிர் தானெனவொன்றில
தாய், மன்னியிடுமலம்” எ-து கண்டுகொள்க, இஃது மூன்று
செய்யுளானும் கததாவறிவிப்போனென்று மானமா வறிவித்தா
லறிகிறவென்னும் பாசமறிவித்தாலு மறியாதென்றது கூறிய
வாறு காண்க. (ச)

இங்ஙனம் பதியிலக்கணம் பசுவிலக்கணம் பாசவிலக்கண
ஞ்சொல்லிப் பாசதரிசனஞ்சொன்னபின் ஆன்மதரிசனஞ்சொல்
லவேணடுகையாலு மலதரிசனம் வேறே சொல்லாதபடியினாலுந்
தேவரீ ரருளமுன்னே பாசநிலலாது, அடியேனுக்குச் சுதந்திர
மாயந காண வறிவுமில்லை, இந்தமலத்தைக் கண்டமுறைமை
யெப்படி யென்னு ம வினா மேலருளிச்செய்கின்றது. *

அருள்முன்பு நில்லா தடியேற்குக் கண்ணின்
நிருள்கண்ட வாரெனகொ லெந்தாய் - மருள்கொண்ட
மாலையா வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா வென்னுடைய
மாலையா மாற்ற மதி.

வி-ம. அருள்முன்பு நில்லாது - அந்தமலங்க ளஞ்ஞான
மாகையாலே தேவரீர சந்நிதியிலே நில்லாது, - அடியேற்குக்
கண்ணின்ற - அடியேனுக்குச் சுதந்தரமாகக் காணுமறிவுமில்லை
யாம் அப்படியிருக்க, - இருள்கண்டவா ரெனகொ லெந்தாய்
தம்பிரானே அடியேனெந்த விருண்மலமாகிய வஞ்ஞானத்தை
யறிகதபடி யெப்படி, - = மருள்கொண்ட மாலையா மருள
கிய பண்ணை வண்டுகளிருந்து பாடப்பட்ட மாலையினையு
டையானே, - வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா - திருவெண்ணெய்

* இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலங்களடியேனோடுத் தேவ
ரீருங் கூடி நின்றறிவிக்கச்செய்தே யடியேனை மயக்கிறவழி யெ
ப்படி யென்னும் வினாமே லருளிச்செய்கின்றதென்று சொல்லு
வாறு முளா அது வினாவல்ல.

= மருள, இஃது குறிஞ்சியாழ்த்திறம்,

நல்லூரிலே மெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட தம்பிரனே,—என்னு
 டைடமால-அடியேனாக குண்டாயிருக்கப்பட்ட விந்தமடக்கத்
 தை,—ஐயா - அடியேனுக்குச் சுவாமியாயுள்ளவனே,—மாற்ற
 மதி - போககத்தக்கதாகத் திருவுள்ளத்திலே யடைத்தருள்.
 (க-து.) மலதரிசனத்தைப் பரமசுகத்திலே யழுத்துமிடத்திதுவ
 னாயு மலசம்பந்தத்தினாலேயல்லோ சுகத்தைப் பெறுதிருந்தோ
 டி எனனு மதுமானத்தினாலே யறிகவென்பதாம், உ ம சிகப்
 பிரகாசத்தில், ‘அநியமானவையுணர்த்தி யநநிடமாய நிறைந்த
 வறிகுறியாமையினு மருணிலவுங்காலம், தன்னிலவனையாவு
 மாயநின்றதோனமை தாமுணாதலானுமுயிர் தானெனவொன
 நிலதாய் மனனியிடுமலம்’ ஏ-து. கண்டுகொள்ச, (ரு)

இவ்வனம் பாசதரிசனஞ் சொல்லிப் பசுதரிசன மெப்படி
 யென்னும வினா மேலருளிச் செட்கின்றது.

மதிநுதல பாக னாகிக கதிதர

வெண்ணையத் தோன்றி நண்ணியுள் புகுத்தென்
 னுளம்பெளி செயதுன னளவில காட்சிக

காட்டியெற காட்டினை யெனினே நாட்டியெ
 னுண்மையும் பெருமையு நுவளி னண்ணல
 பாதாள சத்தி பரியுத மாக

வோதி யுணராத யானே யேக

முழுத்து நின்றனனே முதல்வ முழுத்தம்
 புலனகடைப் பூழை நுழைத்தனன கலங்கி
 யாங்கைத் தவத்தையு மடைந்தன னீங்கிப்
 போககு வரவு புரிந்தனன ஹாகிக
 யெவ்விடத் துண்ணடியு மிவ்விடத் தாரதலுஞ்

செல்லிடத் தெய்தலுங் தெரிதத் மூன்றினு
 ளொன்றெனக் கருளல வேண்டு மென்று
 மிலலா திலதா யுள்ள துளதெனுகு
 சொல்லே சொல்லாயச சொல்லுங் காலைச்
 சிறுததலும பெருததலு மிலவே சிறுததி
 யானை யெறுமபி னானது போலெனின
 ஞான மனறவை காய வாழ்ககை
 மறறவை யடைநதன வுளவெனின னற்றன்று
 விடஉ குறையி னறிந்து தொன்று
 தொடடு வந்தனவென வேண்டு நட்பு
 பெரியதிற பெருமையுரு சிறியசிற சிறுமையு
 முரியது நினகே யுண்மை பெரியோ
 யெனக்கின ருரு மென்று
 மனக்கினி யாயினி மறறது மொழியே.

வி - ம மதிருகல் பாகனாகி - சந்திரனைப்போலத் திருநெ
 ற்றியினையுடைய பாமேஸவரியை யொருபாசத்திலே வைத்
 திருக்கப்பிட்ட தேவரி, - கதிதர வெண்ணெய்ததோன்றி-அடி
 யேனுக்கு மோகந்ததைத்தருவது பொருட்டாகத் திருவெண்
 ணைய நலவூரிலே திருவவதாரஞ்செய்தருளி - நண்ணியுள்புகுந
 து - அடியேனிடத்திலே வந்துபொருந்தி, - என்னுளம் வெளி
 செயது - அடியேனிடத் துண்டாகிய வஞ்ஞானத்தநீக்கிச் சிவ
 ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிதது - உன்னளவில் காட்சிக்காட்டி
 ஆனமபோதத்தா லளவுபடுதத வொண்ணாத வுன்னுடை வியல்
 பினையு மடியேனுக்குத் தரிசனப்படுததி, - ஏறகாட்டினை - அடி
 யேனுடைய வியல்பினையுங் தரிசனப்படுததினும், - என்னே
 அப்படி தரிசனப்படுத்தினு யானாலும், - காட்டியென் னுண்மை

யும் பெருமையு தவலிவ - தேவரீ ரறுதிப்பித்தி யருளிச்செய்
யப்பட்ட வடியேனுடைய நோமையும் பெருத்த வியாததத்தை
யும் விண்ணப்பஞ் செய்யுமிடத்து,—அண்ணல, பாதாளசத்தி
பரியந்தமாக - தம்பிரானே, பாதாளசத்தி முடிவாக,—ஒதியுண
ராத யானேயேக முழுததுநின்றனனே-நூல்களைக் கற்றறிந்தடி
யேனறிவுசென றறியப்பட்ட விடமெல்லா மடியேனானே
முழுவதும் வியாததமாய் நின்றதுண்டே,—முதலவ - சாவான
மாக்களுக்கு மொருமுதலாக நின்றணாததுகிற கத்தாவே,—
முழுததம் - அப்படி யோதியுணராத விடமெவரு மடியேன்
வியாத்தமா யிருக்கச்செய்தேயும்,—புலனகடைப பூழைதுழைந்
தன்ன-ஒன்றை யறியுமிடத்துச் சோதனிராகிகளாயுள்ள வறபத்
துவாரவகளாகிய புலனகளோடுவகூடி யறிந்தேன. அன்றியும்,—
கலவகியாங் கைநதவததையு மடைந்தன்ன - அடியேனறிகிற
வறியையும் விட்டு மயங்கிய விடத்திலே சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ்
சுழுததி துரியந்தரியாதீத மென்னப்பட்ட வைநதவததையும்
பட்டுநின்றேன. அன்றியும்,—நீங்கிப் போகருவரவு புரிந்தன்ன-
அப்படிக்கூடி வாதினேசெயது நிறகிற சரீரததையும்விட்டு நீங்கி
மீளவுமொவ்வொரு சரீரததையும் வந்தெடுப்பதஞ் செய்தேன,—
துக்கி - இவையிறறைத் திருவுள்ளத்திலே யாராயநது பாராத
ருளி,—எவவிடத்துண்மையும் - அடியே னோதியுணராத விட
மெங்கு மடியேன வியாததமாயிருக்கிறதும்,—இவவிடத்தாலும்-
இப்பொழுதிந்தச் சரீரகதோடுவ கூடிநின்ற சிவிககிறது மவத்
தைப்படுகிறதும்,—செல்லிடத் தெய்தலும் - இரதச் சரீரதொந்
தனைவிட்டுப் புண்ணிய பாவங்களுக் கீடானசுவாகக நரகங்களி
லே சென்றதுபவிகிறதும்,—தெரித்த மூன்றினு ளொன்றெ
னக் கருணல்வேண்டும் - தேவரீ ரிவைமூன்று பகுதியினு மிது
வாயிருக்கு மானமாவ னுண்மையென்று ஒன்றை மடியேனுக
ளுத் தெரிய வருளிச்செய்யவேணும். அப்படி யொன்றைச்
சொல்லுகிறதென்ன வவை மூன்றுபகுதியு மானமாவகருடைய

தல்லோவென்று இருவுளஞ் செயதருளுமானால்,—என்றமில்
 லதிவதாயுள்ள துளதெனுஞ்சொல்லே சொல்லாட்சு சொல்லு
 னகாலே - எககாலதது மொவ்வொன்றி னியலபுகளைச் சொல்லு
 மிடதது இலலதிலலாததே யுள்ளதுள்ளதேயென்று சொல்லுகிற
 சொல்லே யறுதிபபட்ட சொல்லாகச் சொல்லுமிடதது,—
 சிறுததலும பெருததலுமிலவே - ஒருமுதலாயிருக்கபபட்ட வ
 னமா வோரவதரத்தி லணுவாகச் சிறுதது மோரவதரத்தினே
 மகததாகப் பெருததமவா வழக்கிலலையே. அதுநிறகு,— நிறத்
 தியான யெறுமயினுனதுபோல் - அபபடிச் சிறுததம பெருத
 தம வாரா தெப்பொழுது மொருதன்மையாகிய வியாததமால்
 நிறகச்செயதேயும் யோனிசம்பநதஞ்செய ததுவதுவாயிருக்கிறது
 ஆனையாயநின்ற வான்மா வெறுமபாறாறபோலிருக்கும்,—எனி
 ல் - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,—ஞானமின்றவை காய
 வாழ்க்கை - தேவரீ ரருளிச்செய்த தடியேனகேட்ட வறிலல்ல
 சரீரத்தின வழக்கைச் சொல்லலாம்,—மற்றவை யடைந்தன
 னு - அதனை நாமபபடிச்சொன்னது மறிவாயுள்ள வான்
 மாககள் கனமததுக்கேற வொவ்வொரு சரீரவகனோடுங்
 கூடினா லதற்கதற்குத் தக்கதாக வறிவுசேவித்த நிறகுமென்
 றே சொன்னோம்,—எனில - என்றருளிச் செய்யில்,—அற்றன்
 று - அஃதீபபடியன்று, அதென்னென்று கேட்டருளுமானில்,
 விட்டகுறையினறிந்து தொன்றுதொட்டு வந்தனவேண்டும் -
 அப்படிக்கூடின யோனிகளுத்தக்க வறிவாயிருக்குமேயானால்
 முன்னேயெடுத்து விட்டுவந்த யோனிகளை யின்னஞ்ஞன் தல்
 லவோவென தடியேனறியவேணும். அப்படியல்ல கூடின
 யோனிகளுத் தக்கதாக வான்மா வறிந்து சேவிக்குமென்று
 நான்சொன்னது அந்தந்த வவதரத்தோறு மெடுக்கப்பட்ட
 சிறியயோனிக்கும பெரியயோனிகளுத்தக்க வறிவாக வறித்து
 சேவிக்கிறதா யிருக்குமென்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,—நீட்ட

பெரியதிரு பெருமையுஞ் சிறிய்திரு சிறுமையு முரியது நிற்க்கே
யுணமை-தேவரீர கூடினதின நனைமையென்று நாட்டப்பட்ட
பெரியயோனிகருத் தக்கத"கப பெருத்தவறிவுஞ் சிறியயோனிக
ருத் தக்கத"கச சிறுத்தவறிவு மப்படிவருகிற சுதந்தரமணுவுக
கணுவு மகததுக்கு மகததுமாயிருக்கிற தேவரீருக்கேயுள்ளது,—
பெரியோம - மகததாயிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,— என்கின்ற
னாகும் - அந்தவழிக் கடியேனுக் கிலலைபாம,— என்றமனக்கினி
யாய-எக்காலசது மெமமனததுக் கினிமையாக விருக்கப்பட்ட
தம்பிரானே,— இனி மற்றதுமொழியே-இன்னந தானாகிலு மடி
யேன முன்னேசேட்ட வினாவுக்கு விடைபருளிக் "செய்யவேண
ம (க-து) ஆனமாவீனிய லெப்படியென்னிற படிமமபோல
வந்தததின நனைமையாக விருக்குமென்றும் வசிப்பைப்பற்றின
விடாபகமென்று மதுவதுவாய நிற்பதென்றுஞ் சொல்லப்படும
உ-ம சிவப்பிரகாசதில் ஒரிடத்துணருமுணமை யொளிந்தருமு
பலமபோலும்" எ-ம சித்கியாரில், "வசித்திடாருமலிபாபி யெ
னு மவழக்குடையனாகி" எ-ம, வருவது கண்டுகொள்க, (து-ம,)
அவை மூன்றுபகுதியு மானமாவக் குடையதலலோவென்றுதிரு
வுளம் பற்றினதுக்கு, பி-ம சித்கியாரில் "குக்கும் தேகியாகித்
தூலரூபத்தின் மனனிச, சாககிமுதலாயள்ள வந்ததையுட் டங்
கியென்கும், போககொடுவரவுமெல்லாம் புரிந்துபுண"ணியவகன்
பாவ, மாக்கியும் பலனகளெல்லா மருந்தியு நிறகுமான்மா, எ-து
கண்டுகொள்க, சிறுத்தலும் பெருத்தலு மிலவே, எ-கு, ஒரு
முதலாயிருக்கப்பட்ட வானமா வோரவதரத்தி லணுவர்கச் சிறு
த்துமோரவதரத்திலே மகததாகப் பெருத்துமவர வழக்கிலலை,
என்ற பொருள்கூறியதற்கு, பி-ம், சிவஞானபோதத்தில், "மா
யாதனுவினகாய் மற்றுள்ளவகாணதே, ஸாயாதாமொன்றை ம
துவதுவாய்" எ-து, கண்டுகொள்க மற்றவை யடைந்தனவுள,
எ-கு, நாமப்படிச சொன்னது மறிவாயுள்ள வான்மாக்கள் கண்

மத்துக்கேறல் வொவ்வொரு சரீரங்கனோடுகூடினாலகறத்தற்கு
தக்ககதாகவறிவு சீவிதது நிறகுமென்று பொருட்கூறிய்தற்கு
பி-ம சிவப்பிரகாசத்தில “செறிந்திடு முடலுணமன்னிச சோபு
லன வாயிலபற்றி, யறிந்திலமுதம்” எ-து. கண்டுகொளக,

இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட வானமா வவததைப்படுமிட
தது ஓரவததையைக கண்டதொழிய மறதுள்ளவவததைநாலு
மடியேனா ஸறியப்பட்ட திலலையென்னும வினாமேலருளிச்
செய்கின்றது.

மொழிந்த வவததை முதலடியே னின்றஞ்
கொழிந்தன நான்கு முணர - விழிந்தறிந் [வே
தேற்றறிந் கிலலை மெழிவெண்ணெய்மெயத்தே
தேற்றறென கொண்டு தெரிதது

பி-ம, மொழிந்த வவததை-சொல்லப்பட்ட வவததைகளை
திலும,—முதலடியேனின்ற- முதலவததையாகிய சாககிரத்திலே
யடியேனின்றதுண்டு,—ஆவகொழிந்தன நான்கும அந்தச சாக
கிரததைத்தவிர மற்றுண்டான சொப்பன சுமுத்திதூரியந் தூரி
யாதீத மென்னப்பட்ட நான்கவததையும்,—உணர்விழிந் தறிந்
தேற்றறிந் கிலலை - அடியேனறிவுக்கு நினைவுண்டாமபடி. யொவ
வொன்றாக விறங்கினதுமிலலை யறிந்தேனது மியவிடத்திற கண்
ட கிலலை,—எழிலவெண்ணெய் மெயத்தேவே - அழகினையுடைய
நிருவெண்ணெய்நல்லாரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட மெய்
கண்ட நாதனே,—தேற்றறென்கொண்டு தெரிதது - அந்தவவத்
தை நாலு முண்டென்று அடியேனாக கறுதிப்பட்டு வாககறுதிவந்
தது எகதப்பிரமாணவகொண்டறிந்தது (க து) பிறிந்கிடவை
நதவததைப் பெருகிய மலநதாற் பேணியுறு மாகையாலே சுதத
தத்துவங்க ணீங்கினவிடத்திலே யைநதவைததையும் படுமென்
றதுமானப் பிரமாணத்தினாலே யறிக்கென்றது. (எ)

இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட வாண்மா ஷொன்றன் டென்
கிறதைத் தரிசித்த வழியேதெனனும் வினா மேலருளிச் செய்
கின்றது.

தெரித்த தென்கொண்டெனே யுருத்திர பசுபதி
செடியே னேனைபு மடிமை செய்யப்
படிவங் கொண்டு வடிவு காட்டில்லாப்
பெண்ணை யானும் வெண்ணெய் மெய்ய
வவததையிற மெரித்தன னாயி னவத்தை
தெரிநீதாங் கிருத்தலு மிலனே திருத்தும்
கால முதலிய கருவி யாயின
மாலும் பிரமனும் வந்தெனே யடையா
ரோதுங் காலை யொன்றையொன் றுணரா
சேதந மன்றவை பேதைச் செயலிச்
சேதந வாஹு செயல்கொள வேண்டுந்
போதன மிவறறைப புணர்வதை யறியேன்
கருவித திரளினுங் காண்பதோ ரொன்று
யொருவுவ தறியே னுணர்வில னாதலி
ன்றகொடு கண்டன னாயினெற்குக்
கருவி யாயினே பெருமையு மிலவே
யானே பிரமங் கோனே வேண்டா
வினனுங் கேண்மோ மனன நின்னின்
முன்னே மெனற னுணர்வில னாதலி
னென்னைக் காண்பினுங் காண்பல காணு
துனனைக் காண்பினுங் காண்பல வுனனே
டொருங்கு காண்பினுங் காண்பல வருதுணை

கண்டவரே தென்துக்கணை

யண்டவாண வருடபெருங் கடலே.

வி - ம தெரித்ததென கொண்டெனை யுருத்திபசுபதி செ
றையனேனையு மடிமைசெய்யப் படிவங்கொண்டு வடிவுகட்டில்
லாப் பெண்ணை பாளம் வெண்ணெயமெய்ய அதுமயம் உரு
ந்திரப்புகி - உருத்திரமூர்த்தியுமா யா. னமாககளுக் கெல்லா
முயிரருயிராய நின் பிரசுத்தித்தருளுந் தததாவாயிருக்கப்பட்ட
வனே, —செடியனேனை - முட்டை யாகக்கேபோடுங்குடிச் சநாம
ரண துக்கத்திலே கிடந்தழுந்துகிற பாவி யாயிருக்கப்பட்ட வெ
னையும், —அடிமைசெய்யப் படிவங்கொண்டு - தேவரீர் திரு
வடிக் குரித்தாகக் கொள்ளவேண்டி யடியேனைப்போல வடி
வை யெடுத்திக் கொண்டு, —வடிவுகட்டில்லாப் * பெண்ணை
யாளும், வெண்ணெயமெய்ய - தேவரீருட் குண்டாயிருக்கப்பட
ட்ட வுண்மைவடிவை யொருவருக்குங் காட்டாத நீபெண்ணை
யாற்றை டாட்சியாகவுடைய திருவெண்ணெய் வலுரிலே யெ
ழுந்தருளி யிருக்கப்பட்ட மெய்கண்ட நாதனே, —தெரித்ததெ
ன்கொண்டெனை - அடியேனென ஒருமுதலுண் டென்கிற
தை யறிப்பபட்டதேது பிரகாரமென றருளிச்செய்யவேணும்
—அவததை யிற தெரித்ததெனாயின - அடியேன் சாககிராதி பரு
சுவத்தைப்பட்டி ஒருநையினுலே யதுகொண்டே அடியேனெ
னொரு முதல் யறிப்பபட்டதென றருளிச் செய்யுமாயில, —
அவததைத் தெரிந்தாங் கிருத்தலு மிலனே - அடியே னப்படி
யவததைப் பாட்டு வருத்தித்தேயு ண்டாமாடு லப்படி மறைக்கப்பட்
டுவருகிற வந்தவயத்தை யு மின்னதினனதென்று கண்டு அவ
விடங்களிலே யவற்றை யடியேனறிந்து நீக்கிக்கொண்டேனு

* பெண்ணையாளும் எனறதைப் பண்ணையாள் எனப்பாட
மோதி பண்ணையாளாக நின்றவடியேனை யேவறபணி கொள்
ளப்பட்டவனே என்று பொருள் கூறுவாருமுளா,

மில்லை, — திருத்துங் காலமுதலிப் கருவியாயின் - அப்படி யங் தவவததைழின் மறைப்பை நீசுகுகிறது காலநியதி முதலிய கருவிகளென நருளிச்செய்யுமாகில, — மாலும பிரமணும வந தெனையடையாரா - அப்பொழுது சிருட்டிசுருத் திதிகஞ் கத் தாவாயிருக்கப்பட்ட பிரமணும விஷ்ணுவு மடியேனைக்கூடி ன் னுணர்த்துகிறதில்லையாம். அன்றியும், — ஒதுங்காலை யொ னன்றையொன்றைமா - அநதக கருவிகளியலபைச் சொல்லுமி டத்து ஒருகருவியை யொருகருவி யறியாது. அன்றியும், — சேதனமன்றவை பேதைச்செயல் - அநதக கருவிகளறிவுள்ள தல்ல வறியாமையாயிருப்பதோசெயல் அப்படிபலல ஆனமா வறியா யிருப்பதுகொண்டு அநதக கருவிகளோடுகூடி லவை, சேட்டைப்படுமென நருளிச் செயலில், — இச்சேதனவான்ற செயல்கொளவேண்டு நற்போத மிவற்றைப் புணராவதை யறி யேன - அப்படி யடியேனறியும் பகுதிகரூரியவனுமா யநதக கருவிகளின் பயனைக் கொளதைதக்கடனுமாயிருக்கி லடியேனு டைய வறிவு அநதககருவிகளைக் கூட்டுகிறதை யறிகின்றேனி ல்லை. அன்றியும், — கருவிதகிரளினுங் காண்பதோரொன்றாய - அநதக கருவிகளெல்லாங்கூடின சாககிரததானத்திலுஞ் சதநா திவிடயங்களை யறியுமிடத்து ஒவ்வொன்றாக வறிகிறதொழிந டைததையு மொக்கவறிகின்றதில்லை அன்றியும், — ஒருவுவதறி யே னுணராவிலாதலின் - அப்படி நின்று சீவிகிறவவதரத்து அநதக கருவிக ணீங்குகிறதையு மறிகின்றேனில்லை. அறிவில் லாதவனுக்கையாலே யெப்படி யோரொன்றினை யறியுமிடத்து நீயாகத் தனித்தொன்றையு மறியமாட்டாய் நாமறிவித்தா லறி வையென நருளிச்செயலில், — நிறகொடுகண்டன னாயினெற குக் கருவியாயினை பெருமையுமில்வே - அப்படி யடியேன்றி கிறதெல்லாந் தோர் ரறிவித்தா லறிவே னுமாகி லப்பொழுது தேவரீனா யடியேனுக்குக் கருவியென்று சொல்லப்படும கத தாவெனகிற பெருமையுந் தேவரீருக்கில்லையாம் ஆகையாலே

யானேபிரமஹ கோனேவேண்டி - அடியேனானே கததாவெ
 னறு சொல்லப்படும், தேவரீரையடியேனுக்குக் கததாவென
 வேண்டுமது மிலை அதுவன்றியும்,—இன்னுங் கேண்மோ
 மனன் - தம்பிரானே யடியேன விண்ணப்பஞ் செய்ததக்க
 தினனமு மொன்றுண்டு அதுவேதென்று தேவரீர் கேட்டரு
 ளுமாகில, —நின்னின் முனைமென்ற னுணர்வில னாதலின் -
 அப்படித் தேவரீரறிவிக்க வடியே னறிதேனாகில அங்ஙன
 நின்றறிவிக்கிற தேவரீரை யெதிர்ப்படுகின்ற இதுவல்லோ
 நமமை யறிவிக்கிற முதலென்று அறியமாட்டிகிறே னிலலை
 அடியே னறிவிலலாதவ னாகையினலே எனவே யிரண்டாய
 நிற்கலாகாதென்பது கருத்து, —எனனைக் காண்பினுங் காணப்
 பகாணு துனனைக்காண்பினுங் காண்பலவுனனே டொருங்கு
 காண்பினுங் காண்பல இரண்டாய்ப்படிநின் மடியேனை யறிய
 வென்றாலு மறிப்பபடும பகுதியுமில்லை. அது வன்றியுத் தேவ
 ரீரை யறிப்பென்றாலு மறிப்பபடும பகுதியுமில்லை. தேவரீ
 ரோடு மடியேனுங்கூடி மறியவேணு மென்றாலு மறியப்படும
 பகுதியுமில்லை, — அருத்துணைக்கண்ட வாறேதெனது கண்
 னையண்டவாண் வருடபெருங்கடலே. எனபதனைப் பொரு
 ளுக்கேறக் மாறிக்கொள்க பொருளாவது. அடியேனுக் கரிய
 துணையாயிருக்கப்பட்டவனே, அடியேனுக் கறிவாகிய கண்
 னாயிருக்கப்பட்டவனே, தேவர்களுக்கும் கததாவா யிருக்கப்
 பட்டவனே, அருளமுத் வெள்ளத்தை நின் னடியவர்களுக்
 கொடுத்தருளுகிற சமுதகிரமா யிருக்கப்பட்டவனே, யடியே
 னெனனைத் தரிசிக்கப்பட்டது ஏது பிரகாரங்கொண்டு. (க து)
 இப்படி கிருபை தாதபரியமாயத் திருமேனிகொண்டு ஆண்
 மா தனக்குச் சுதந்தரமில்லை யென்கிறதை யறிந்து தானந்த
 ஞானமாய் நிற்கவே தனனைத் தரிசிக்கலாமென்று அருளிய
 விடத்தனறி யானறியும் பகுதி யொன்றுமில்லை யென்பதாம்.
 ஆன்மாதனக்குச் சுதந்தரமில்லை யென்கிறதையறிந்து தானந்த

ஞானமாய் நிற்கவே தன்னைத் தரிசிக்கலாமென் றதற்கு உ-ம்
 சிவப்பிரகாசத்தில ” தன்னறிவதனாலேதான் தனக்கறிவிலலை
 யேனுந் தன்னறிவாகவேவல்லாத தனித்தனிப்பயனருநதந் தன்
 னறிவறிபுந் தன்மைதனனாலேதனைமறிந்தாற், தன்னைபுந் தானே
 காணுந் தானதுவாகினதே”, ஏ-ம பட்டணத்துப் பிள்ளை
 யார டிருவிடைமருதூர் முமமணிகோலையில் ‘ மாயப்பட
 லங்கிரித்தாய், ஞானநாட்டம் பெற்றனன் பெற்றபின், ஈரின
 பெருந்தனமையுங் கண்டேன காண்டலு, மெனனையுங் கண்
 டேன பிறையுங்கண்டே, னினனிலை யனையத்தினுங் கண்டே
 னெனனை”. ஏ-ம சித்தியாரில் “ அடிஞானமான்மாவிற ஞே
 னறந்தோனந்த தூரியனஞ்சிவந்தோனறத்தானுந்தோனறும”
 ஏ-ம, கண்டுகொள்க (து-ம) அவததையிற மெரித்தனனாயின்.
 ஏ-கு சாக் கிராதி பஞ்சவததைப்பட்டு வருகையினாலே யது
 கொண்டே யடியேனெனனொரு முதலை யறிப்பப்பட்டதென்று
 பொருளகூறியதற்கு பி - ம, சித்தியாரில் பஸையொடுபவனி
 போதும் பாரமனனன் புதுமபோதிலவிற, கடைதொறும் விட
 டுவிட்டுக் காவலுமிட்டுப்பினனை, யடைதருத்தனியேயந்தப் புர
 ங்கினிலதுபோலானமா, வுடவினிலவததைடைந்து முறுமுயிர
 க்காவலாக” ஏ-து கண்டுகொள்க திருத்தங்கால முதலிய
 கருவியாயின, ஏ-கு அப்படி யந்தவவததையின் மறைப்பை
 நீங்குகிறது காலநியதி முதலிய கருவிகளென்று பொருடகூறி
 யதற்கு பி - ம, சிவப்பிரகாசத்தில “ இத்தகையையிறையரு
 னா லுயிரியுமறிவுக் கீடாகவாடாதே யீரிரண்டாலுரைத்த, விந்
 தைமுதலையான விளங்குஞான மேவிய்மெனவுணாப்ப ரகத
 துமாயை, வைத்தகலைதானமூல மலஞ்சிறிதேநீக்கி மருவுமவ
 கைதெரிவிக்கும் வாயில்களின பயனைப், புத்திதரவிததையி
 டை நின்றறிவையுயிர்க்குப் பொருத்தியிடும வகைபுணரும்
 புனிதச்சத்தி புணாந்தே” ஏ-து கண்டுகொள்க. ஆனமா வறி
 வாயிருப்பதுகொண்டு அந்தக் கருவிகளோடுவகூடி லவைவுசே

ட்டைப்படுமென் றருளியதற்கு பி - ம. சிவபிரகாசத்திற்.
 "தனக்கெவறிவிலாதான மத்துவவனைருபன, நுகக்கெனவு
 நிவானுவிச சகலமுதுகருநானே" எ-ம கண்டுகொளக அ
 நிவிலலாதவ னாகையாலே யப்படி யோரெ ன னனை யறியுமிட
 தது நீயாகத் தனித்தொன்றையு மறியமாட்டாய நாமறிவித்தால்
 முனையென றருளிச்செய நற்கு, பி-ம சிவபிரகாசத் தில்
 "இருணனியிரவிதானவர் கிரித்தலு மிரவிலென நாம பெருணி
 லைகண்டுமொதா பொருத்திமொறுபோல, மருணிலெவெழுநீங்க
 மகிழ்ந்துயிரதன்னு னமன்னு மருட்டிமொழியுஞ் சந் தந்
 வாறறியுமன்றே எ-து கண்டுகொளக (௩)

இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு வருகிற - அனமா மூலாதாரத்தி
 லேயொடுக்கி யுத்தப்பட்டுக் கிட ரு மவதர துணை முறைமை
 யெப்படியென்னும் வினா மே லுருளிக்கொள்கிறது.

கடலமுதே வெண்ணெய்க் கருமபேயென கண்ணே
 யுடலகத்து மூலத் தொடுவீச - சடலக
 கருவியா தாவகுணாததக காண்பதுதா னெனனை
 மருவியா தெனறுணாகக மன

வி ம. கடலமுதேவெண்ணெய்க் கருமபே - சமுத்திரத்தி
 லுண்டாகக்கப்பட்ட மூதமபேயெனவந் திருவெண்ணெய் நல்லுரி
 லே யுண்டாயிருக்கப்பட்ட கருமபேயென மி ிரிடவனே,—என
 கண்ணே - அடியேனுக்குக் கூட்டாயிருக்கப்பட்ட கருமபேயெ
 றியவனே அடியே னவததைப்படு மந்தாதது,—உடலகத்துமூல
 த்தொடுவீச - சரிந்ததுக்குள்ளே மூலாதாரத்திலே யொருகருவி
 னுட கூட்டம் லத்திப்பட்டுக் கிடக்கிற வந்தாதத்தடியே னுணறு
 கைக்கு,—சடலககருவியா தாவகுணாதத - சரிக்கூட்டமாகி
 னறுணாத்தின கருவியெது சடலககண் விரைவிலேயுணர்,—கா
 ண்பதுதா னெனனைமருவி - அடியேனறிகிறது தானெதுடன்

கூடி, யாதென்றுரைக்கமன் - தேவரீரடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்தற்கிது வெனறுவினங்கவருளிச்செய்தருளவேணமெ (க-து) ஆனமத்ததுவம்-உச, வித்தியாதத்துவம்-எ சிவத்ததுவம்-ரு. இவற்றிற்குமுறையே போககாண்ட மென்றும் போகசிய காண்ட மென்றும் பிரோகாண்டமென்றும் பெயர். இவற்றுள் ஆனமத்ததுவம்-உச-ம, உட்கருவியும் புறக்கருவியுமாய்த் தேகமாயப்பொருந்திச் சிவத்ததுவங்களை கலாதிக்களைப்பிரேரித்து அறிவிக்குமென்பதாம். உ-உ, சித்தியாரில 'வாயாதிசோததிமாத் புறத்ததுவாழ்கருவியாகு, மேயாதமனாதிசாயத் துணருமுட்கருவியாகு, மாயவாசகக்கராகமாத் தவற்றினுட்கருவியென்பா, மாயாடன்வயிற்றிவற்றாறு றுட்குணடுவாமுமானம்' எ-ம. போற்றிப்பஃஃருடையில, 'மூலவருங்கூடிலுயிர மூடமாயுட்கிடப்பக, காலநியதியதுகூட்டி - மேலோங்கு, முகங்கியினகூடிலுயிரசோததுககலைவித்தை, யந்தவராக மவைமுனடி-தந்த, தொழிலறிவிச்சைதுணையாகமானி, நெழிலுடைய முகருணமுமெய்தி - மருளோடு, மன்னுமித்தத்ததுச சித்தத்தாற் கண்டபொரு, ளின்னபொருளென நியமப்பொண்ணா - வநிலைப்பாயக, கண்டவியனகூட்டிற் கருவிகளீழாரதொழியக, கொண்டுரியமித்ததறறை நாட்கொடுப்பப-பண்டை, யிருவினையானமுனடின் வினபதுஷபங்கண, மருவும்வகையங்கே மருவி', எ-ம, சொன்ன முறைமைகளைக் கண்டுகொள்க.

(க)

இங்ஙனஞ் சரீரகொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற வடியேனுக்குத் தேவரீர் தீக்ஷாககிரமங்களிலே பாசமோசனம் பண்ணியிருக்கவுமடியேன் மீளவு மலமாயாதி கன்மங்களோடு தொந்தித்து நிற்கைக்கு வழியேதென்னும் வினாமே வருளிச்செய்கின்றது,

மன்னிய கன்பச் சமத்திடை மலங்களை
வங்நிய மாக்கி யருள்வழி யதனா

லென்னுள் புகுந்தனை யெனினே முன்னைத்
 திரிமலக தீர்த்த தேசிக நினனோ
 டொருவுத வினறி யுடந்தையே யாகும்
 பெருநிலை யாகல் வேண்டு மருவிடு
 மூமமல மதனா லெமமுணின் றிலையெனி
 னம்மலத திரிவுளு செய்மலாத தானிழற
 சோதலு மிலவாயச் சாரபவை பறறிப
 பெயாவில னாகும பெரும தீரவின
 றமைந்த கருமத தீயைந்தவை யல்லது
 சமைந்தன விலவெனச சாறறின னைந்த
 மாயேயக கனம மாமல மூன்று
 மாயா தாகவே யார்ச்சக மாயையி
 னுறபவக தீரா தொழுகுமொன றென்றி
 னிறசம மாயி னல்லது நிறபெற
 விலவென மொழிந்த தொல்லறக தனக்கு
 மேயா தாகு நாயே னுளத்த
 நின்றனை யெனபனோ நினறிலை பென்பனோ
 பொன்றிய பொன்றிற் நிலமல மெனபனோ
 வென்றினை யுரைத்தருண மனற குணரூப்
 பெண்ணைப் புனலவயல வெண்ணெய்க் கதிபதி
 கைகண் டலைவாய் காலசெவி மூக்குயர்
 மெய்கொண் டெனவினை வேறறப் பறித்த
 மெய்கண்ட தேவே வினையிவி
 மைகொண்ட கண்ட வழவிலென் மதியே.

வி-ம். மனனியகன்மச சமத்திடை மலகனை யகநியமாகி
 தி அநாதியே யடியேனெடுங்கூடி நிலைபெற்றவருகிது கன்மியாகி

புண்ணிபாவங்கள் தன்னிறசமமாகத் துலையொத்த வவநர்த்து அடிமேனெடுங் கூடியிருக்கப்பட்ட மலங்களைத் தேவரீரே கீழா க்கிரமங்களினாலே வேறுபடுத்தி,—அருளவழியகளு லென்னுள் டிருத்தனெனெனின - தேவரீரது க்கிரகத்தின் முறைபையாலே யடியேனுள்ளத்திலே யெழுந்தருளி நதே யுண்டாமாசில,—முன னைத்திரிமலர் சோதத்தேசிக நினனெடுருவுத லினறியுட நதையே யாரும பெருநிலை யாகலவேணம - குருமாதகியாயிருக்கப்பட் ட தம்பிரானே யடியேனாக கநாதியாயிருக்கப்பட்ட மூன்றாமலங் களையக்கின தேவரீரை யடியேனவிட்டு நீங்காமலுடநதை யாடக கலந்து நிறமும்பேரிடபமாகிய திருவருடபிரகாசமுண டாகவேணம, அது நிறக, முன்னே யெனனித்தநில தேவ ரீரிலலையாம, மருவிடுமுமமல மதனெலமமு ணினறிலெனில அடியேனெடு கூடிவருகிற வாணவமாயை காமியமென்னு மூ னறு மலங்களினெடும வாதனைசெயது நிறகையினாலே யடியே னுள்ளத்திலே தேவரீரெழுந்தருளி நிறகிலையாமாசில,—அம மலத்திரிவுரு செமமலாததானிழல சோதலுமில்லாயச் சாப வைபறறிப பெயாவிலனாகும் பெருமதீவு - அநதமலங்களைத் தேவரீரே போகமெது மில்லையா? யடியேனுஞ் சிவந்த தாமரை மலாபோன்ற ஸ்ரீபாதத்திலே வந்துபொருந்தினது மில்லையாயப் பிரபஞ்சவாதனையாலே வந்துபொருந்தின கனமங்களைப்படுத்தி அநனாலே புண்ணிப பாவங்களிற கட்டுப்பட்டுச் சகநமரனே துக்கத்தைவிட்டு நீங்குகைக்கு வழியில்லாதவனாகும். தம்பி ரானே யினிச்சயம தப்பாது. அப்படியல்ல,—இன்றமைநத கருந்த தியைநதவை யல்லது சமைந்தன விலலெனச்சாற்றின - இப்பொழுதடியேனெடுத்தவுடலுக்க கடுதத பிராரததுவ மதுப லிக்கிறதொழிய மேலுடலெடுககைக்குள்ள வாகாமியகன்மமேறா தெனறருளிக்கெயயில் —அமைநத மாயேயங்கனம மாமலமுன் னுமயாது - அடியேனுககமைநத பிராரததுவத்துக்கேடாகவெ டுத்த மாயமெனென்ப்பட்ட காரியமாகியுடலுள்ளவது மதன்

காரணமாகிய மாயைபோகாது, மாயையுண்டாகவே கலையுமும் போகாது, அப்படி மாயையுங் கன்மு முண்டாகவே யாண வமலமுண்டெனப்படும்,—ஆகவே யாரச்சுமாயையி னுற்பவந் தீராதொழுகும் - ஆக விநவன மூன்று மலங்களுமுண்டாகவே யாகாமியங்களை யாரச்சிதது மாயையினதோற்றமாயுள்ள சரீர, தொந்தனை விடாமல் மெனமேலுந் தொன்றுதொட்டு வரும். அன்றியும் —ஒன்றொன்றினிற சமமாயினல்லது நிறபெறவில்லென லொழிந்த தொல்லறந் தனக்குமேயாதாகும் - இருவினை யாகிய புண்ணிய பாவங்களொன்றுகொன்று தமயிற சமமாகத் துலையொத்தாலொழியாத தேவரீரை யடியார பெறுகிறதில்லையெ ன்று சொல்லப்பட்ட பகையதாகிய சிவசாததிரத்த தன்மமா கிய திருவாக்ரம பொருந்தாது, ஆகையால்,—நாயே ணுளத் துநின்றனை யென்பதோ நின்றிலையெனப்பதோ பொன்றியபெ ண்றிற நிலமல மெனப்பதோ வொன்றினை யுடாததருண்மன்ற - அடியேனுள்ளதாத தேவரீர் கூடிநின்றதென்று விண்ணப்ப்ரு செய்வதோ அந்த மலங்கள் கெட்டுப்போனதென்று விண்ணப்ப்ருசெய்வதோ கெடாமல் நின்றதென்று விண்ணப்ப்ருசெய்வ தோ யிவை யிறநிலொன்றை யருளிச்செய்தருள அடியேனுக் கறுதிப்பட,—குன்றாப்பெண்ணப் புனல் வலவெண்ணெய்க் கதிபதி - வளப்பங்கள் குறைவுபடாத பெண்ணையாற்றாரீர் பா யப்பட்ட வயல்களையுடைய திருவெண்ணெய்நல்லாருகருக் கர்த் தாவாயிருக்கப்பட்டவனே,—கைகண் டலைவாய்க்கால் செவியு மகருயா மெய்கொண்டென்வினை வேரறப்பறித்த மெய்கண்ட தேவே - காசாணுதியாயுள்ள வவயவங்களோடுகூடி யிருக்கப் பட்ட திருமேனி யெடுத்துக்கொண்டு அடியேனுக்குண்டாகிய கன்மங்களைக்கிண்ப்பறப் பறித்துப்போட்ட மெய்கண்டதேவ னே,—வினையிலி - அப்படி ரூபீகரித்திருக்கச்செய்தேயும் கன்ம தொந்தனை யில்லாதவனே,—மைகொண்டகண்ட - நஞ்சுமாகிய கறுப்பினக கண்டதகிறநரித்தருளின கறைமீடற்றனே,—வழு

விலெனமதியே - அடியேனுக்குக் குற்றமற்ற வறியாயிருக்கப்
 பட்ட தம்பிரானே யிவவினைததனைமெ யெனக்கருளாய்,
 (க-து) ஒருருக்கிருபுபிப்பகுதி தோன்றினவிடத்துச் செலவா
 னுக்குத் திகைப்புண்டாளுறபோலக் கனமந துலையொப்பிலே
 சத்திகருத்திகைப்புவரும், அதுவே சத்தி தனதொழில் செலுத
 தாதிருத்தலாம் அவாவதரந தேவரீரரிவதலலது யாவரரிவ
 ரென்பதாம் (து-ம) அடியேனோடு கூடியிருக்கப்பட்ட மலங்
 களோத் தீக்ஷ ககிரமங்களினால் வேறுபடுதிகத் தேவரீ ரநாகிர
 கத்தின் முறைமையாலே யடியேனுள்ளததிலே யெழுந்தருளி
 னதே யுண்டாமாயில எனபதற்கு பி-ம சித்தியாரில் "சக்
 லாக்குக் கண்மொப்பில் தனையிலாசான மூர்த்தி யாதாரமா
 கித் தரித்தொழிப்பனமலஞ் சதுத்தாசத்திநிபாதததால்" எ-ம,
 "நிறுத்தவதோ ருணமில்லானறனை யொருவருக்கும் நினைப
 பரியானோன்று மிலானோபடவநதுளளே, பொருப்பரிய பே
 ரனபை யருளிய தனவழியே புருத்திகெனென்குமிலாப போகத்
 தைப்பிரிந்தே." எ-ம. கண்டுகொளக் மருவீடுமமலமதனா
 லெமமுணர்நிறிலையெனில் - அடியேனோடுகூடியருகிற ஆணவ
 மாயை காழிபமென்னு மூன்றாமலங்களினோடுமொத்தனைசெயது
 நிறைகயினாலே யடியேனுள்ளததிலே தேவரீரெழுந்தருளி நின
 ததிலையாம் என்று பொருளகூறியதற்கு பி-ம சிவஞானபோத்த
 திலே "அருக்கனோ நிறபினுமலவிருளே காணாக, கிருடகண்
 ணே பாகத்தாக்கீசன" எ-ம "தன்னுணர்வு, நேசத்தா தம
 பாணிகமுநத்திகெயபோற, பாசத்தாக்கினுமபதி." எ - ம,
 போற்றிப் பஃரெடையில, "என்னுள்ளமென்று நீங்காதொ
 ளித்திருந்த" எ-ம கண்டுகொளக். இறைமைநத கருமத்
 தியைநதவையலலது சமைநதன விலவெனச்சாற்றின, எ-ரு
 இப்பொழு தடியேனெடுத்த வுடலுக்ககித்த பிராரததுவமதுபவி
 ச்சிற தொழியமேலுட லெகைக்கருளள வாகாமியகனம மேரு
 தென்றருளிச்செய்யில என்றுபொருளகூறியதற்கு - திருவருடப

மனில 'எனறவினையுடலோடே'கு மிடையேறுவினை, தோன ரி
 லருளே சுடும'' எ-ம, சிவப்பிரகாசத்தில, தொல்லையிலரு
 தலபோலத தோன ரிரு வினையுணடேல, அலல்லையிலையு
 ஞானததழகுற கீழித்துபோமே'' எ-ம சித்தியாரில "எனற
 வுடலகனமமதுபவத்தினு லறுத்திங்குனிச செயகனம மூலமல
 ஞானததாலிடிபபன்'' எ-ம சிவஞானபோதத்தில "பின
 செயவினைமாயை யுடனில்லாது'' எ-ம கண்டுகொளக
 அமைந்தமாயைய கனமமாமல மூன்றுமாயாது எ-கு அடி
 யேனுக்கமைந்த பிராரததுவா கீடாகவெடுத்த மாதேய மென
 னப்பட்ட காரியமாடு யுடலுள்ளனவ மதனகாரணமாகிய மாயை
 போகாது, மாயையுண்டாகவே கனமமும்போதாது அபபடி
 மாயையும கனமமும் உண்டாகவே யாணாமல முண்டென்ப
 பதம் என்று பொருளாகியதற்கு பி-ம சித்தியாரில "அங்
 கிதகம்பனைவல்லாராக கனலசுடாதாகு மெளடதமந்திர முடை
 யாராக கருவிடங்களுகு, வெங்கிதைக கனமமெல்லாது செய
 தாலு ஞானிகிருவினைகன சென்றணைய முறசெயவினையிங்
 குத் தங்கிப்போம் பாத்திரமுங்குலாலன வினைதவிரந்த சகக
 ரமுங்ககிததுச சுழலுமாபோன, மங்கிப்போய வாதனையா
 லுழலவித்து மெல்லா மலங்களும பிளகாயமொநீமாடு மாயு
 மனறே'' எ-ம வாதனாதோத்ததினிலே யகினியைச சோந்த
 விததைப்போலவு மாயன வெட்டின மரம்போலவும புடம
 பண்ணின பணம்போலவும வெந்த படம்போலவும உருவ
 மாததிரமலலாமல பெந்தமில்லையாகையால காரணமலங்களுகு
 சரீரத்தோடு தேயந்தறுமென்றது கருதது தேவரீரைமடியார
 பெறுகிறதிலையென்று சொல்லப்பட்ட பழையதாகிய சிவசாத்
 திரததுத் தன்மமாகிய திருவாகுமபொருத்தாது எ-சு. கருந்
 தாவது புண்ணியபாடமொன்று சமத்துவமானாலலலோ தேவ
 ரீரைப்பெறுவதென்று சொன்ன பழைய திருவாகு புண்ணிய
 பாவத்துக்கேற்ற தேகநிறகவே வினையொத்த தெப்படியென்று

சேஷன் வினாயதற்கு இருவினையொப்பக்குச் சரிமுன்னிலை யல்ல புண்ணியததிலேயும் பாவத்திலேயு மிரண்டிலேயுஞ் சமமாகவெறுப்புவநததே யிருவினையொப்பு அப்போதாசாரிய மூர்த்தமாகவநது செனிராணிப்பன். இதற்கு, பி-ம், போற்றிப மஃஞ்ஞடையில, ' எல்லையிரண்டு மிடையொப்பிற் - பல்பிறவி, யத்தமதிலன்றோ வனவென்று பார்த்திருநது, சததியதிகஞத தம்போற்றி,' எ-து. கண்டுகொள்க. நாயே னுள்ளதது நின் றினை யென்பனோ நின்றிலையென்பனோ ஏ-கு அடியேனுள்ளத துத் தேவரீராகுநின்ற தென்று விண்ணப்பஞ் செய்வனோ கூடிநின்ற திலையெ ன்று விண்ணப்பஞ்செய்வனோ என்று பொருள் கூறியதற்கு, பி-ம், சித்தியாரில், "எங்குநதானெ ன்னினு மெய்தவேண்டா வெங்குமில்னென்னில் வேறிறையு மல்ல, னன்கஞ்சேருயிர்போல்வ நெங்குமங்கத தவயவங்கள் ணைபோல்க்காணுவான்மா, விங்கு நாமியமபுந தததுவங்குளின வைத்தறிவதிறைஞானந தநதுதாளீதல் கூடரிழநத, துங்க விழிச சோதியு முட்சோதியும் பெற்றறபோற சோதிகுட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவனகானே," எ-து. கண்டுகொள்க, பொன்றியபொன்றிற் நிலமலமென்பனோ ஏ-கு. அநதமலங்கள் கெட்டுப்போனதென்று விண்ணப்பஞ் செய்வனோ கெடாமல நின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்வனோ என்றுபொருள் கூறி யதற்கு, பி-ம், சித்தியாரில், நெல்லினுக்குத தவிடுமிகளநாதி வாயு கெல்லவிட்டு நீங்கியவை நின்றறிவநிகழநதீர், சொல்லி யிடிற்றுகளறறவரிசியின பாலில்லைத தொககிருந்து மற்றொரு நெற்றொற்றிடாவா, மெல்லவிவை விடுமறவே யவைபோல் வணுவை மேவுமலமுடல கனமநாதிவிட்டேநீங்கு, நலலசில மூததியின கடபெத்தானமாவை நணுகிநிற்கு மாதவினாசமு மின்றமுமே," எ-ம சிவப்பிரகாசததில் "அழிந்திடும பாசமென னினிததமென் றுணத்தல்வேண்டா, வழிந்திடா தென்னின் ஞானமடைவது கருதவேண்டா, வழிந்திடு சத்திரித்த மழிந்திடா வெனியின்முன்ன, ரழிகதிடுமிருஞ் நாசமடைந்திடாமிடைந்தி டாவே," எ-து, கண்டுகொள்க;

அடியேனழியப்பட்டதெல்லீர தேவரீர கூடிநின் றறிவிகி
றதாக விருககவு மடியேனிகத வுஞ்ஞானத்தோடுங் கூடியேனிக
நிற்கைக்கு வழியேதென்னும வினாமேலருளிச செய்கின்றது.

மதிநின்பா விநத மலத்தினபா னிறக
விதியெனகொல் வெண்ணெயவாழ் மெய்ய-பதிநின்பால்
வந்தா விதிவ்வாததில வந்திரண்மெ பறறுகிலேன
எந்தா யிரண்டாமா நென.

வி - ம மதிநின்பால் - அடியேனாக குண்டாயிருக்கப்பட்
டவறிவு தேவரீர புகுதியிலே யுண்டானது. அப்படியிருக்கவும்,
—இநத மலத்தினபா னிறக விதியெனகொல் - அடியே னிகத
மலத்தின புகுதியிலேகூடி மயங்கி நிரைக்கக் கு முறைமையேது.
—வெண்ணெயவாழ் மெய்ய - திருவெண்ணெய் நலவூரிலே
யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட மெய்கண்டநாதனே,—பதிநின்பா
ல் வந்தால் - கதாவாயிருக்கப்பட்ட தேவரீரையடியேன்வந்து
கூடினாள் —இதில வரத்தில - இநதமலத்திலே மீளவருகைக்கு
வழக்கிலை,—வந்திரண்மெ பறறுகிலேன் - தேவரீரா வந்துகூ
டினா லநதவருளோடு மிகத மலத்தோடுகொக்க நிறகிற தடியே
னுக்குண்டாகாது,—எந்தாயிரண்டா மாநென. அடியேனுக்
குச் சுவாமியாயிருக்கப்பட்டவனே அடியேனெருத்தன் தேவரீ
ரோடுங் கூடியறிநது மிகதமலத்தோடுங்கூடிய யறியாமனுமா
யிரண்டோடுங்கூடி யதுவதுவாய் நிறைக்கவுழக்கேது (க த)
அறிவுமிகுத்தவனு மாகாமலறிவிலலாத மூடனுமாகாமல கதி
பெறவேண்டுமெனகிற நடுவாரதனமையாகியவன் தானபாசத்
திடத்தம பரத்தினிடத்து மாசைப்பற்றிய பொழுதிரண்டிலு
மன்றிப்பற்றிய ததுவாயநிற்பன. (உ-ம்) சித்தியாசில். “பாசி
படுகுட்டத்திற் கல்லினை விட்டெறியப்படும பொழுது நீங்கியது
விடும்பொழுதுபாக்கு, மாசுபடு மலமாயை யறுக்கனம் -மனைத்
து மானடியை யுணருமபோதகலும் பின்னணியு நேசமொடு

கிருவழிக் கீழ நீங்காதே தூங்கு நினைவுடைமோர் நின்றிடுவர்
நிலையிது ஷ்யாகு, மாசையொடு மங்கு மிங்கு மாநிலபம வருவோ
ரரும் பாசமறுகரும் வகையருளின் வழியுரைப்பாம் ” எ-து
கண்டுகொள. (து-ம,) மதிநின்பாலிந்த மலத்தினபானிற கவி
தியென்கொல. எ-கு, அடியேனுகுண்டாயிருக்கப்பட்டவறி
ஷ தேவரீர பகுதியிலே யுண்டாயிருந்து மடியேனிறத மலத்தி
ன பகுதியிலேகூடி மயங்கி நிறைக்ககு முறைமையேதென்னும
வினாவுக்குக் கத்தா கணமுகின்வழி நடத்ததுவென்பதுகருத்து.
பி-ம சிவஞானபோதத்தில். “அவைபே தானேயா யிருவினை
யிற, போக்குவரவு புரிமவானையி, நீக்கமின்றி ” எ-து கண்டு
கொள்க. (கக)

தேவரீரனவரதமு முயிரகரூயிராயநின் றறிவிக்குமென்றி
ருக்கையிலே யடியேனோடு மொருகாறகூடிய மொருகானீங்கி
யும் வருகைக்கு வழியேதென்று மாணவகனகேட்கும் வினாமே
லருளிச்செய்கின்றது

எணடிசை வீளங்க வீருடபடாம போககி
முண்டக மலாழி மூதறிவருளு
மேதீனி யுதய மெய்கண்ட தேவ
கோதிலமுத குணபபெருங் குன்ற
வெனனி ஞாதலு மகறலு மெண்ணைகொ
லுனன்றி னுனனி யுனாவிடிற் பெயாகுவ
மென்னு மதுவெ ினலியல பெனினே
வியங்கோ ளாளனு மாகி யியங்கலு
முண்டெனப் படுவை யெண்டோண முக்கண்
பாங்கணும பிடியா தோங்கு நினனிலையின
பான வந்தனைந்து மீளருவ ஞாயி
ஹறத் துயருற ரோணி நிழனசைஇ

வீற்று வீற்றெழுதா வேண்டலும் வெறுத்தலும்
மினற்ச சாபைக்கு நனறுமன னியலபே
யனை யை யாகுவை கினைவருங் காலே
யிநகிலே யதனி னேழையேற கிரங்கு
நினை வெளிப்படுத்த தெளிபபை நீயே
லநு னமா ருகும் பெரும்வந்தனறியு
நிற்பெற றவாகு முறபவ முண்டெனுஞ்
சொறபெறு மஃதித தொலலுல கிலலை
உவ ஃவ வமைவுஞ் சோரவு மயாவதச
சொலவின சொல்லெறி சொல்லாச
சொல்லலை சொல்லுக சொல்லிறக தோயே.

வி - ம, எனடிசைவிளங்க விருடபடாமபோக்கி முன்
டக மலாததி முதலியனும் - எட்டுத் திசையிலுமுள்ள வந்தகா
ரங்களை நீக்கித் தாமரைமுகிழையும்லாதது மாதித்தனைப்போல
வடியேன தேர்ரைப்பெற வேண்டுகைக்கு விசாரித்தறியவே
ண்டும் பகுதிகெல்லாம் விளங்கு செயதத்தக்கதாக வடி
யேனை மறைக்கப்பட்ட வஞ்ஞானமாகிய போரவைநீக்கி
யடியேனிருதயகமலத்தையு மலாததுவித்தநாகி யாயிருக்கப்ப
ட்ட திருவருளையு மடியேனுக்குக் கடவுள்ததருளிய, —மேதி
னியுதய - பூமியிலே தோன்றியருளின ஞானதித்தனே, —
மெய்கண்டதேவ - மெய்கண்டதேவனென்கிற திருநாமத்தினை
யுடையவனே, —கோதிலமுத - குற்றமற்ற வமுதமாயிருக்கப்ப
ட்டவனே, —குணப்பெருங்குண - நற்குணங்களெல்லா முடை
ய பெரியமலையே, எனனவே மலைபோலும் பெருமையை யுடை
யவனே, —என்னினாதலு மகறலு மெனைனகொல - எங்கும் பூ
ரணனாயிருக்கிற தேவநீரடியேனோடு மோரவதரத்திலே கூடியு
மோரவதாரத்திலே நீங்கியு நிற்கிறதேனு பிரகாசமென றருளிச

செய்தான், கொல் - ஐயா, — உன்னுற்றுன்னியுனவிழற்பெய
 ருவு மென்னுமதுவே நினனியலபெனினை - அப்படித்தேவ
 ரீர் கூடியும் பிரிந்து நிற்கிறது அடியேனின்குமபொழுது
 கூடிய நினையாதபொழுது நீங்கியிருக்கிறதே தேவரீருக்கு மு
 றைமையாமெனறருளிச்செய்யில், — வியங்கோளானுமாகி யிய
 ங்கலு முண்டெனப்படுவை - அப்பொழுது தேவரீரடியேனு
 க் கேவற்றொழில் செய்கிறவனுமாயப் பூரணமில்லாத போக
 கு வாவு செய்யப்பட்ட ஏகதேசியென்று சொல்லவுமபடும, அப
 படியல்ல நாமசைவறநிறக நீதானே கூடியும் பிரிந்தும் வருகு
 வையென்னில், — எண்டோன் முக்கண யானகனும் பிரியாதோ
 ங்கி நினனிலையினான வந்தனைநது மீளவுவனாயின - எட்டுத்
 திருப்பும முன்று திருநயனமு முடைததா யெவவிடமு நீங்
 காமலுயர்ந்த நினனுடைய பூரணநிலையிலே யடியேனவருக
 டி மீளவும் பிரிவேனாகில — ஆற்றத்தயருமறே ரணநிதின
 னைஇ வீற்றவீற்றெழுதர வேண்டலும் வெறுத்தலுமின்றிச சா
 னைக்கு நன்று மனனியலபே - வழிநடக்கிறவாகள் பொடிசரு
 ட்டி னால் வருத்தப்பட்ட வவதரதது அழகிதாககருளிரந்த நிழ
 லுக்காசைப்பட்டுச்சென்று வேண்டததக்க விடவகளிலே யிரு
 ங்கிருந்து போயிடதது இவாகளினனம் வந்திருக்கப்பெற்றதே
 பெண்கிற பிரியமும் நமமைவிட்டுப் போனாகளென்கிற வப்பிரி
 வமும்ந்த விருக்கத்திற கிலையானாறபோல வொப்புச சொல்
 லாத தேவரீருக்குண்டான முறைமையுன்று, — அனையை
 யாகுறவனினவருங்கலை-தேவரீர், சாவனானெனயிருக்கு மவ
 தரத்து பங்கனமருளிச செய்ததே தாம், விசாரிக்கு மிடத்தப்
 படியல்ல, நீயுமாம போகருவரவினறி நின்றநிலை யதனிலே
 நீநினைக்கும் பொழுது நாம் பிரகாசிதது நீநினையாதபொழுது
 னைந்துநிற்போமெனனில் — இநிலையதனி நேழையேற்கொங்கி
 னினனை வெளிப்படுத்தொளிப்பைநீயேல் - இப்பொழுதிவ்வன
 நின்றநிலைதன்னிற கொச்சையா யிருக்கப்பட்ட வடியேனுக்கா

கக் கிருபைஜரித் தடியேனிடத்திலே யெழுந்தருளி மீளவுரைந்
து நிற்குமாயின—அருணமாறாகும் பெரும -தம்பிரானே தேவரீ
ரண்கிரகவா னெனகிறதற்கு மாறுபாடுண்டாம்—அஃதன்றியும்
- அப்படியன்றியும்—நிற்பெற்றவாககு முற்பவமுண்டெனஞ்
சொற்பெறும் - அப்படி யதுகிரகவானல்ல வெனகிற தன்றியுந்
தேவரீர திருவடியை யடைந்தவாகளுக்கு மீளவும் ஜநகமுண்டெ
னகிற சொலலையுமுடைத்தாயிருக்கும்—அஃதித்தொல்லுலகில்
லை - அப்படி யநாதியே தொடங்கித் தேவரீர திருவடியைப்பெ
ற்ற பெரியோரென்று சில ருண்டாகப்போகிறதில்லை , ஆகை
யால்—அவ்வுவ்வமையும்—அடியேன விண்ணப்பஞ்செய்யு மந்த
த்த நிறைவும்—சோரவுமயாவற - அடியேனுக்கு மயக்கமுந் தீ
ரத்தக்கதாக—சொல்லில் - தேவரீரருளிச்செய்யில்—சொல்லெ
கிர சொல்லாச சொல்லேசொல்லு - அடியேன மறுத தெதிரு
த்தரம் விண்ணப்பஞ் செயயாதபடியருளிச்செய்யல்வேண்டும—
சொல்லிறந்தோயே - வாகுகினுஞ்ச சரிதற்கு மப்பாற்பட்ட தம்
பிரோனே. (க - து.) அவ்வவ்விடத்திலே சில னிறைந்திருக்கி
றது மானமாபொருதி யிருக்கி ரதுமெப்படியென்னில் க-வது.
உடலு முயிருமபோலுங் கண்ணுமாதித்தனபோலும் மானமாவு
மானமக கியானமுமபோலும் விட்டு நீங்காமற் பொருந்தியிருக்
கும் அப்படியிருக்க விடமெ பற்றியும் வருவானென்னெனில் அ
நாதியே மலசம்பந்த னாகையாலே நீ நினைத்த விடத்திலே பிரகா
சிப்போம் நினையாதவிடத்திலே நீங்கி நிற்போமென்று திருவுள
மபற்றினது. உ- வது விட்டுநீங்காத பரிபூரண நிலையிலே யான
மாவந்து பொருதி நீங்குவெனென்று சொன்னது மலபோத நீங்
கினவிடத்திலே சிவனைப் பொருந்தவெனென்றும் போத மேவிட்
டகாலத்திலே சிவனையிழந்துநிற்பனென்றுஞ்சொன்னது. ௩-வது
ஏழையாயுள்ள வடிமைக்கிரங்கி யனுக்கிரகமபண்ணி நிற்போமெ
ன்றது பத்தியிலே வழிபடுகிறவடியாகளுக்கு மதனிட்ஷ்டந
, தீர்த்து நீங்கிநிற்போமென்று திருவுளம்பற்றினது, ஆகையாலே

விடமெப்பறியும் வருகிறது மூன்று பிரகாரணமாகத் திருவுளம்ப
 றறினதுவ கண்டுகொளக (து-ம) உன்னிற்றுன்னியு ன்விடிற் பெய
 ராகுவ மென்னுமதுவே நின்னியலபெனினே. எ-கு தேவரீரகூ
 டியும்பிரிந்து நிற்கிறது அடியேனினேகருமபொழுது கூடியுநினை
 யாதபொழுது நீங்கியுமிருக்கிறதே தேவரீருக்கு முறைமையெ
 னறு பொருள கூறியதற்கு பி-ம தேவாரம், 'பன்னிலூரும் ப
 ழத்திலுமினசுவை'யென்னிலூறி யெனக்கேசளிதரு முன்னிலு
 னனுமுனாவிடில விடடி, மென்னுளீச னிருந்தவியற்கையே''
 எ-து, கண்டுகொளக எண்டோணமுககண யாங்கணு & பிரியா
 தோங்கினினிலையின யானவந்தனைந்து மீள்குவனாயின. எ-கு,
 எட்டுத்திருப்புகளு மூன்று திருநயனமுமுடைத்தா யெவ்விட
 மு நீங்காமலுயராத நின்னுடைய பூரணநிலையிலே மடியேன
 வந்துகூடி மீளவும் பிரியேனாமாகில எனறுபொருளகூறியதற்
 கு, பி-ம, சிவஞானபோதத்தினை ஐம்பொறியினலெனது மந
 ததரசிவனை, "ஐம்பொறியை விட்டங்களை சகல - நைம்பொ
 றியி, ஸீங்காஸீப்பாசிபோ ஸீங்கி மலகனமம் வரி, ஸீங்கர
 னைநீங்கு நினைந்து'' எ - ம் ஊசலகயிறற்றமுற்றாய தரையேயா
 ம, எ-ம, ஒழிவிலொடுக்கத்தில 'போதமபதைப்பறவே பூரண
 மாம பூரணமும், போதமபதைத்தெழுவே பொய்யாகும்,' எ-ம,
 கண்டுகொளக. இந்நிலைதனி நேழையேறகிரங்கி நின்னைவெளி
 ப்படுத்தொளிப்பை நீயேல, எ-கு, இப்பொழுதுகவன நின்றநி
 லைதன்னிற கொச்சையாயிருக்கப்பட்ட மடியேனுககாக கிரு
 பைஜநித தடியேனிடத்திலே டெழுந்தருளிமீளவு மறைந்து நிற்
 குமாயின என்று பொருள கூறியதற்கு, பி-ம சித்தியாரில, "இ
 ருந்நாயகிகெவரு, முருககாணவெண்ணுத பானமுலைப்பால் வி
 மமி யொழுதுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவ னன்பாக்கே,"
 எ-து, கண்டுகொள்க,

இங்ஙனம் தத்துவவாதத்தினையிருக்கிற தேவரீரடிமேனாக்கித்
தமாயா கருவிகளையுண்டாக்கி யடியேனத்தனையெனக் கூடியிருந்து
வகட்டாமல் நின்று வருகைக்கு வினாமே வருளிச்செய்கின்றது

இறந்தோய கரணங்க ளெல்லா மெனக்குச்
சிறந்தோ யெனினுமெய்த தேவே - பிறந்துடனாங்
காயங் கொள்வுங் கொளாமலுங் கண்டதூர்
யாயன்கொல் பாதவத்தற்று.

வி - ம இறந்தோய கரணங்களெல்லாம் - கருவிகரணங்க
ளைக்கொண்டவியுமறிவுக் கெட்டாம் லகனறுதிறகிறீர், — எனக்கு
ச சிறந்தோய - அவையிறறை யெனக்குண்டாகத்தொய, — எனி
னும் - அப்படியுண்டாகக்கவும், — மெய்ததேவே பிறந்துடனா
ங்காயங்கொள்வுங் கொளாமலுங் கண்டதூர் - மெய்கண்ட தேவ
னே பிறந்துடனாய் மெய்போலப் பொருந்தியிருக்கிற சரீரமிது
பொய்யென்று பொறுந்தாமலும் பண்ணினது தேவரீர், — ஆயன்
கொல்பாதவத்தற்று - இடைமனவெட்டின மரம்போலப் பாதி
பசையும பாதியுலாந்ததும்போல மெய்யாயிருந்த சரீரம் பொ
ய்யென்றறிவித்தது நீங்கியுடிகாமலிருந்தது (து ம.) சரீரத்திலே
பொருந்தியிருக்கையிலே காயநீக்க மெப்படியென்னில சரீரம்
பொய்யென்னறிவித்தது தீக்ஷாக்ஷிரமங்களினாலே மலங்களைப்
போக்கிப்படியினாலேயு மருளிலே பொருந்திப்படியினாலேயுரு
சிவனிடத்திலே சம்பந்தமில்லாமல் காயத்திலே சம்பந்தமில்லை.
இதற்கு பி-ம. சித்தியாரில், “தெரிவரியமெய்குஞானம் சோக்
தவாரே சிவம்பிரகாசிகுமிங்கே சேவனமுத்தனாகு, முரியமல்
மெளடத்தாற றபெபுண்ட விடமுமொளளெரியினொளி முண்ண
ரிருளுந்தேற்றின, வருபரலசோ காமருவுகலங்கலும் போலாகி
மாயாதே தனசத்தியுமாயநதுகாயந, திரியுமளவு முளதாய்ப் பி
னபுகாயஞ்சேராத வகைதானுந்தேயுமன்றே ” ஏ-து கண்டு
கொள்க, மெய்போலிருந்த சரீரம் பொய்யென்றதற்கு, பிஃம் சி

ததியார், “மண்டனிலவாழவும்வானததரசயன மரலாவாழு, மெ
ண்டநூதபேத யோனிகளயாவுமெல்லாங், கண்டவிரதிரமாசா
லங் கணகக்முதிரதங்காட்டி, யுண்டுபோலினராபணபி லுலகி
‘னையசததுமென்பா.’” எ-ம “கணத்திடைத்தோன்றிநின்று கழி
யுமென்றிறதொருக்கால், வணகருநீரரையென்றும் வானவா
வணங்கலவப்பன்” எ-ம தேவாரத்தில் “வாழ்வாவதுமாய மி
துமணனாவது திண்ணம்,, எ ம “இன்றுளேனாயிலலே நென
செய்வான ரோன்றினேனே” எ-ம் வருமேதுக்களைக் கண்டுகொ
ன்க. (கரு)

அடியேனுக்குப் புண்ணியபரவங்க ஞ்ணடெனகைக்கு வழி
யே தென்னுழ வினாமே ஸருளிசெய்கின்றது.

அறறதென பாச முற்றதுன கழலே
யருட்டுறை யுறையுமபொ ருடசுவை நாந்
வேறென றிருநத வெனனை யானபெற
வேறினமை கண்ட பெய்கண்ட தேவ
விருவினை யெனப தெனனைகொ ஸருளிய
மனமே காயம வாகக்கெனு மூன்றி
னிதமே யகித மெனுமிவை யாயிற
கணத்திடை யழியுந தினைத்துணை யாகந்
காரணஞ் சடமதன காரிய மஃதா
லாரணங் காமவழி யடியேற கெனனைகொல்
செயலென தாயினுஞ் செயலே வாரா
தியமன் செயதிய தற்கெனின மையும்
பின்னையின் ராகு மன்னது மிகஞ்ச்
செய்திக் குள்ள செயலவை யருததின்
மையறிரி யமற்கு வழக்கில்லை மனன
வொருவரோ யமையு மொருவா வொருவந்.

கிருவரும் வேண்டா வீறைவனு நின்றனை
 நின்னது கருணை சொல்லள வின்றே
 யமைத்தது துயப்பி னெமக்கணை வின்ற
 முள்ளது போகா திலலது வாரா
 துள்ளதே யுள்ள தெனுமுராயதற்ற
 கொள்ளும் வகையாற கொளுத்திடு மாயின
 வள்ளன மையெலா முன்னிட வமையு
 மீய வேண்டி மெனுமவிதி யின்ற
 மாயினு மெனனை யருந்தியாப படுதத
 நாயி னேறகு நனறுமன மாயக
 கருமமுங் கரும பந்தமுந்
 தெருள வருளு சிவபெருமானே.

வி-ம. அற்றதென்பாச முற்றதுன்கழலே - தேவரீரதுக்கி
 சகத்தினுலே யடி யேனுக் குண்டாயிருக்கப்பட்ட பாசபந்தங்களை
 நீக்கினதுநதப்பாது உன்னுடைய திருவடியிலே கூடினதுந தப்
 பாது— அருடிகறை யுறையும் பொருட்சுவைநாத - திருவருட்டு
 றையாகிய திருவெண்ணெய நல்லூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கப்
 பட்ட வடிவேனுக் கினிமைப் பயனாயிருந்ததுள்ள தம்பிரானே,
 ௨ வேறென்றிருந்த வெண்ணையானபெற வேறினமைகண்ட
 மெய்கண்டதேவ-தேவரீனாவிட டநநியமாயிருப்பனென்று கண
 டிருந்ததுவடியேனை யடிமையெனகிற முதலுங்கெடாமற தேவரீ
 னாவிடடநநியமாகாத முறைமையுங் கடாக்கித்தருளின மெய்க
 ணடநாதனே—இருவினையெனப் தெனன்கொல் அடியேனுக்
 குப் புண்ணிய பாவ முண்டென்ற தேது காரணங் கொண்டு,—
 கொல-ஐயம்—அருளியமனமேகாயம வாகக்கெனுமன்றி னிதமே
 யகிதமெனு பிவையாயில்-தேவரீ ரருளிச்செய்யப்பட்ட மனத்தி
 னினைவாலும் வாக்கினசொல்லாலுங் காயத்தினு ளெழுபிலாலு மு

ணடாகப்பட்ட விருப்புவெறுப்பினாலே யிருவினையாகிய புண்ணி
யபால்வக ஞ்ணடாமாகில, —கணத்திடையழியுந் தினைத்துணை
யாகா-அப்படி யுணடாகப்பட்ட நினைவுஞ் சொல்லுந் தொழிலுந்
தோன்றினவுடனே யழிந்துபோமவையிறந்து கொருதினையளவு
கண்டிப்புமில்லையாம் அன்றியும்—காரணஞ்சுடமதன் காரியமஃ
தால் அந் த மனவாகுக்காயங்களுடைய கனமத்தினகாரணஞ்சுட
மாயிருப்பதொன்று அதன்காரியங்களு மப்படிச் சடமேயானால்
ஆரணங்காமவழி யடி யேற்கெனினகொல-அப்படிச் சடமாயிரு
க்கப்பட்ட கனம்காரியங்க ளடியேனமேலெடுக்கிற ஐநகங்களி
லேவந்துபொருந்தி வருந்துகைக்குச் செயலுண்டாம் வழியெது
தான் கொல் ஐயம், அப்படி யந்தக்கனமங்கள் சடமாயிருந்தா
லு நீயறிவாயுள்ளவனாகையாலே யுன்னோடுங்கூடு மவதரத்திற்செ
யலுண்டாயிருக்கும்—செயலெனநாயினுஞ் செயலே வாராது-அ
ப்படி யடியேனுக்குச் செயலுண்டென்று சொல்லுகைக்குவழியி
ல்லை, அப்படியறிவுண்டாமாகி லடியே னிச்சைப்படியேமுடிக்க
கண்டதமில்லை அன்றியும்—இயமனசெய்தியதற்கென-அடியே
னுக்கப்படியேணடின காரியங்கள் செய்துகொள்ளுகிறதற்குச்
செயலுண்டாமாகிலடி யேனுக்கியமதண்டமுண்டாகத்தக்கபொ
ல்லாங்குஞ் செய்துகொள்வதில்லை அதுவுமன்றியும்,—நின்ன
மைவும் பின்னையினராகும்-அப்படி யடியேனுக்குவேண்டுங் கா
ரியஞ்செய்துகொள்ளத்தக்க செயலுண்டாமாகில தேவரீர்செய்வி
க்கிறதமில்லையாயமுடியும்—அன்னதமிறகுச் செய்திக்குள்ளசெ
யலவையருத்தின-அப்படித் தேவரீர்செயலிக்கிறது மிப்பொழுத
டியேனசெய்த கனமத்துக்குத்தக்கது மேலேக்குப்புசிப்புமாவில்—
மையறிநிபமறகு வழக்கிலலைமன்ன-தம்பிரானே மயக்கமற்றவிய
மண்டியேனைத் தண்டப்படுதலைக்கு வழக்கிலலையாம். அப்படி
யானாலு நீசெய்ததற்குத்தக்கது காழுஞ்செய்விப்போ மியமனுந்
டைப்படுததுவன என்னில,—ஒருவரோயமையு மொருவாவொ
ருவர் இருவரும்வேண்டா, அதுவயம், ஒருவாவொருவர் கொரு

வயேமையு மிருவரும்வேண்டா-ஆபபறததனிமுதலாயுள்ளவனே
யடியேனெருததனாக கொருததமேமையும் தேவரீரு மியமனுங்
கூடித்தண்டிக்கவேண்டுவதிலலை ஆகையால்,—இன்றவனுரின்
றனை-சாவமுந்தேவரீர் செயற்படுமென நிருகருமிடத்தவேறேயு
மொருவரைக்கூடித் தேவரீர் செயற்படுததில தேவரீர்சாவகாத்
தாவெனகிறதமின்றே நின்றது. அதுவேனென்று கேட்டருளு
கில—நின்னதுகருணைசொல்லளவின்றே-தேவரீர்காருண்ணியத
தின் பகுதியை யடியேனால விண்ணப்படுசெய் தளவுபடுததத
க்கதல்லவே, அப்படியிருக்க—அமைத்ததுதயப்பி நெமக்கணை
வின்ற முள்ளதுபோகா திலலதுவாரா துள்ளதேயுள தெனுமு
ராயதனால் அமைத்ததுதயப்பி நெமக்கணைவின்றும் - அடியே
னுருண்டாகிய கனமமயாதொன்றுண்டு அதுபோகாது இல்லா
த்கனமவகள்வாராது ஆகையால் யாதொன ஹழிலேயுண்டாகக்
பபட்டத்தவே யிப்பொழுதுண்டாமென்று தேவரீர்ருளிச்செய்த
திருவாக்ஷி லடியெனுகருண்டான பிராரததமபுசிக்கிறதொழிய
மேலைக்குறத்தியாக வாகாமியமுண்டாகைக்குழக்கிலையே—
கொளனமவகையாற கொளுத்திடுமாயின-பிராரததமபுசிக்ருமி
டத்தாகாமியமுண்டாமென றருளிச்செய்யில—வள்ளன்மையெ
லா முன்னிடவமையும் - தேவரீருருண்டாகிய வளப்பாடுகளெ
ல்லா கிணைத்திருந்தாறபோதும், அன்றியும்—ஈயவேண்டுமெனும்
வீதியினரும்-அப்படிப் பிராரததமபுசிக்ருமிடத்தாகாமியமேற
மாகில கொடுத்தபு ண்ணியமபெறவேணுமென்றுநூல்களைவிதி
க்கவேண்டுவதிலையாம்—ஆயினும்-அடியேன கேட்ட வினவுக
ருத் தேவரீர் புலப்பட வருளிச்செய்ததிலையாகிலுமின்னமுந்தே
வரீர்ருளிச்செய்யாம லடியே னறியும் பகுதியிலலை—எனையரு
நதயாபபடுதத நாயினேற்கு நனநுமன்மாயக கருமமுங் கருமபங்
தமுந தெருளவருளுகிவபெருமானே அதுவும். என்னையருந்
யாபபடுதத கருமமுங் கருமபநமு நாயினேற்குநனநுமன்மாயத்
தெருளவருளுகிவபெருமானே - அடியேனுகரிய துக்கங்கடியு

ண்டாகப்பட்ட கருமமாகிய 'புண்ணியபாவங்கூ ஞ்ண்டாகிறது மந்தபி புண்ணியபாவங்களதுபவிக்ருமிடத்து ஜநந்ததிறகேதுவாகிய வாகாமியகனமமான கருமபந்தங்க ஞ்ண்டாகிறது நாயிருக்கப்பட்ட வடியேனுக்குத தேவரீர திருவுளமவாழந்தருளி விளங்கவருளிச்செய்தருளவேணும் சிவமுதலாயிருக்கப்பட்டதம்பிரானே. (து-ம) அருளியமனமே காயம வாககெனுமூன நினைதமே யகித மெனுமிவை யாயில. எ-கு, தேவரீரருளிச்செய்யப்பட்ட மனத்தி னினைவாலும் வாககினசொல்லாலும் காயத்தினொழியலா லுமுண்டாகப்பட்டவிருப்புவெறுப்பினலே யிருவினையாகியபுண்ணியபாவங்க ஞ்ண்டாமாகில என்று பொருளகூறியதற்கு பி-ம், சிவப்பிரகாசத்தில உறந்தொழில் நினைவுளாயி விருவினையுமுள வாம்' எ-து கண்டுகொள்க. இருவினையாகிய மனவாகுக்காயங்களினாலே தோன்றப்பட்ட கனமமும் ஜடமதன காரணமும் ஜடமாகையா லந்தக்கனமங்கள் சந்நமரணத்திலேவந்து பொருந்துகைக்கு வழியேதென்றுகேட்க வதற் கறிவாயுள்ள வானம வோடு பொருந்தினவிடத்திலே செயலுண்டெனன வப்படிச்செயலுண்டாகி விபமதண்டம வருவானெனன அதுவு நீசெயத கன்மத்துக்கேற்றப்படி செயவோமெனன வதற்குத்தேவரீர போதுமியமனைகொண்டு தண்டிக்கவேணுமோ வெனன வியமனுத் தண்டிப்பா ஞ்முநதண்டிப்போமஎன்றதற்கு. பி-ம சிவப்பிரகாசத்தில் படைத்ததொருபடி என்றவிருத்தமுமுபுதும. போற்றிப் பஃஞ்ஞடையில. தானமாள. வெற்றிககடுநதூதா வேகத்துடன் வந்து, பற்றித்தம வெங்குருவீன்பாறகட்ட-விறைகரு, மில்லையோபாவி பிறவாமையெனறெடுத்து, நல்லதோரினசொ னடுவாகச - சொல்லியிவா, செய்திககுத்தக்க செய லுறுததுவீனொன்று, வெய்துற்றுகாக விகைகொண்டு-மையறருஞ், செக்கிலிடைத திரிததுத் தீவாயிவிட்டெரிததுந, தக்கெருப்புததுண்டமுவிதது மிக்கோங்கு, காராசங்காய்ச்சிச செவ்மடித்ததுநாவிரததுமீராவுன் றுஜ்ஜீனத் தினெனன்றித்தும்-பேராம, லங்காழநாகத தமுத்து

வித்தம் பின்னுந்தம், வெங்கோப்பமாறாத வேட்கயரா-யங்கொரு
நா, னெண்ணிமுதலகாணாத விண்ணற்கடுகம, பன்னெடுகாட்
செல்லும் பணிகொண்டு-முனாழிக், கண்கிடன் கழித்தல் காரி
யமாமென்மெண்ணிக, கொண்கிவருரோயினசுறிப்பறிவா-மண
டெரியிற, காய்ச்சிச்சுடவறுகக கண்ணுரிக்க கன்னிதிய, மீததுத்
தாய்தநதைதமரினயுறுதல போலவபபடிச செயகிறதுங் கருணை
யே, எ-ம, வருமேதுக்களைக் கண்டுக்கொள்க, கொள்ளுமவகையா
தகொளுத்திடுமாய்ன, எ-சு, பிராரததம் புகிசுருமிடத தாகாமி
யமுண்டாமென் றருளிசசெய்யில என்று பொருளகூறியதற்கு.
பி-ம, சிவப்பிரகாசத்தில, மேலேகருவருவினையே தெனனிவக
ண விருப்புவெறுப்பெனவறியவ் வினையுமெல்லா, மூலததவினைப்
பயிலவா மெனனிதமேனமுற்றியதன பயனுக்கு முனைக்குமென்
பா எ-து, கண்டுகொள்க, (கசு)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டகனமங்களு மடியேனுங்குடிகை
க்கு வழியேதென்று கேட்குமவினாமே லருளிசசெய்கின்றது.

மானமுஞ்செங்கை மதில்வெண்ணெயவாழ்மனன்,
போனவினைதானே பொருநதுமோ-யானதனி
லாவனோவாக்கா யமலனாநினனருடான்
நேவனேயாதுககோ தோ.

வி-ம, மானமுஞ்செங்கை மதில்வெண்ணெய் வாழ்மனன்
செந்தாமலாம்போன்ற ஸ்ரீயதத்திலே மானமறியைத் தரித்
துகக்கொண்டு திருமதினினுயங்கசியாலே சிறப்பினையுடைத்தாகிய
திருவெண்ணெயநலனாரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட தம்பி
ரானே—போனவினைதானே பொருநதுமோ - முன்னகத்திலே
யடியேன்செய்த புண்ணியபாவங்களான வினைகள் தானேவந்தடி
யேனைக் கூடுமோ—யானதனிலாவனோ-அடியேன்தானத்தவினை
களைக் கூடுவேனோ—ஆக்காய் - இவைவிரண்டிமின்றித் தேவரீர்

கூட்டி முடியாதபொழுது — அமலனாதினன்னருடான் நேவனே யாதுககோ தோ-நினமலனாகிய வுன்னுடையவருளானது தானே துகளுண்டானதென்று திருவுளத்திலே விசாரித்தருளிச்செய்தருள் (ச-து.) கன்மமூமநாதி யான்மாவும்நாதி சிவமூமநாதியாகையின லே யவரவராசசித்த கனமத்தைக கத்தாகூட்டி முடிபபன என பதாம். உ-ம, சிவஞானபோதத்தில் அவவினையைச்செய்வதனில வவினைஞா தாஞ்சென்றன, கவ்வினையைக் காரதபாசமபோ-ல வவினையைப், பேராமலூட்டும் பிரானினுக்காரோ, லாதாமறிந்த னைப்பா ரானகு ள-து. கண்டுகொள்க. (கரு)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட கன்மங்கள் தேவரீரே திணைக்க ளினாலே சுத்திபண்ணியிருக்கவு மீளவும் புசிக்கக்கருவழி யேதெ ன்னும் வினாமே லருளிச்செய்கின்றது.

தேரா துணாபபன் நெருமர லுளததொடு
பேரா தருளுதல பெரியோர கடனே
நின்னைக் கலப்பதென லுணமை யெனின
நின்னது னோமை சொனமனத தினறே
யெழுவகைத தாதுவி னெழுதுனே யிரண்டும்
பெருமுழைக குரம்பையிற பெய்தகத் தட்டகி
நீக்கி யென்றனைப போககற நிறுத்தி
யிச்சை முதலிய வெழுப்பி நடத்திடும்
விச்சை சாலவும் வியப்பது நிறக
வாககு மனமும் போக்குள தறுவுஞ்
சொலலு நினைவுஞ் செய்யுஞ் செயலு
நல்லவுந் தீயவு மெல்லா மறிந்து
முறைபிற ழாமற குறைவுநிறை வின்ருய்க்
காலமுந் தேசமு மாலற வகுத்து
நடுவுநினை நருததனி னடுவனா குதியே

சான்றோ செயதி மானறிருப பினறே
 சாலார செயலே மாலா சூவதே
 யததுவா மெத்தி யடங்கர வினைகளுஞ்
 சுத்திசெய் தனையே மொத்தகன் மததிடை
 நீங்கன வெனனை யுககூழ் வினைகளு
 மாங்கவை யருததுவ தானாகொ லதனாற்
 கரும மருததுங் கடனது வினருக
 தருமம புராததல பெருமைய தனறே
 கணணிணுண் மணிய கருத்தினுட் கருத்த
 வெண்ணெய் வேந்த மெய்கண்ட தேவ
 விடாப்படு குரமபையு ணிருத்தித
 துடைப்பதில் லாவரு டோனறிடச் சொல்லே.

வி-ம். தேராதூண்ப்பன நெருமாலுளதொடு-தேவரீர்சநநி
 தியிலொருவினா விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ்செய்கிறேன அடி
 யேன் விதனததையுற்றவ னாகையினாலே, அன்றியும்,—பேராத
 ருளுதல பெரியோர்கடனே-பேதையாயிருக்கப்பட்டவர்கள் தங்
 கள் தாகத்தின மிகுதியாலே தங்களுக்கு வேண்டின தொன்றை
 யெழுந்தது புத்தியாக விண்ணப்பஞ்செய்தாலு மவர்கள் தாகங்க
 ணிடனே கடாஸித்தருளுகிறது பெரியோர்களுக்கு முறைமை
 யாகையாலும் விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ்செய்தேன. அது வே
 தென்று கேட்டருளுகில்,—நினைக்கலப்ப தென்னுண்மையெ
 னின-தேவரீரைக் கூடி யநுபவிகிறது அடியேனுடைய வற்பு
 போதாமென்று தேவரீர் திருவுளமபற்றுகில்,—நின்றுநோக்கி
 சொன மனத்தினறே-தேவரீருடைய துட்பத்தை விகாரிக்குமிட
 த்து வாககு மனத்தாக்கு மெட்டப்பட்டதல்லவே, அப்படி. யிருக்
 கிற தேவரீருக்குள்ளே யடங்கியிருக்கப்பட்ட வடியேனைத் தேவ
 ரீர்—எழுவுகைததா துவி னெழுதுணியி ன்ளும் பெருமூழக்குர

ம்பையிற் பெய்தகத்தடக்கி - நரம்பு எலும்பு மூளை தசை தோல்
இரத்தடி கக்கிலம் என்னப்பட்ட தாதுக்களேழும், கண், மூக்கு,
செவி உபத்தமெனைப்பட்ட வற்பத்துவாரங்க ளேழும், வாய்
அபாணமெனைபட்ட பெரியதுவார மிரண்டுமொத்ததுவாரமொ
ன்பதுமாயிருக்கப்பட்ட சரீரத்திலேயிட். ஒள்ளே யொடுக்கிவைத
து—நீக்கி யெனறனைப் போக்கறநிறுத்தி-எனறனைப் போக்கற
நிறுத்தி நீக்கி அடியேனாதச சரீரத்தைவிட்டுப் போகாமலுமிந்நு
த்தி யதனை விட்டுப்போமவதரத்து விடுவிப்பதுஞ்செய்து—இச
சைமுதலிய வெழுப்பிடத்திடும விசைசசாலவும் வியப்பு- அடி
யேனுக்குண்டாயிருக்கப்பட்ட விசசாஞானக்கிரியையுமபிரோ
ரிப்பித்துக் கூரியப்படுததுகின்ற வித்தை மிகவுங்கொண்டாட்ட
மாயிருந்தது—அதுநிறக - இவ்வனை தேவரீர்செய்தருளினகாரிய
மடியேனாலேயோபுகழப்படடிருப்பது அது நிறகட்டி—வாகு
மனமும போக்குளததுவுஞ் சொல்லு நினைவுஞ் செய்யுஞ் செயலு
நல்லவுந் தீயவு மெல்லாமறிந்தது-அடியேன வாக்கினுற சொல்லுகி
றதினாலும் மனத்தினால நினைக்கிறதினாலுங் காயத்தாற செய்கிற
தொழிலினாலு முண்டாகப்பட்ட நனமை தீமைகளாயுளபுண்
ணியபாவங்களெல்லாந் தேவரீர்திருவுளத்தடைத்தருளி—முறை
யிழாமற் குறைவு நிறைவினையுந் காலமுந் தேசமு மாலறவரு
த்து நடுவுநின்றருத்தவி னடுவனாகுதியே - அடியேன் செய்துவந்த
வடைவுக்குத் தவறுவாராம லதற்கேற்றக குறைச்சலற வந்தப் பு
ண்ணியபாவங்களை யறுப்பிக்கத்தக்க காலங்கனையும்வையிற்றைப்
புரிக்கைக் கிருப்பிடமான தேசங்கனையு மயக்கமறவருத்தது அடி
யேனையு மந்தக்கனமங்கனையுங்கட்டித் தேவரீர் நடுவனாகின்ற
புரிப்பிகையினாலே தேவரீரை நடுவனென்கிறதுமுண்டேஆகை
யாலே—சான்றோர்செய்தி மான்றிருப்பினறே - நடுவாயிருக்கப்
பட்ட பெரியோராக ளியல்புக்கு மலக்க முண்டாகாதே—சாலா
செயலேமாலாகுவதே-சான்றோரல்லாத வறிவீனரா யுள்ளவர்கள்
செயுட்களே மயக்கமுண்டாவது, அப்படியிருக்க—அத்துவாடுமெ

த்தி யடங்காலினைகளுஞ் சுதத்செய்தனையே-மந்திரங்கள் பதங்க
ள் வனனங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகளென்று சொல்ல
ப்பட்ட வாறுவகையாலும் நிரமபி மிஞ்சிககிடக்கிற கனமங்களை
யெல்லாந் திணைகளினாலே தேவரீர் சோதனைசெய் தடி யேனுக்
குச் சுத்திவருதனினதுண்டே அதுவுண்டென்றருளிச்செய்யில்—
ஒத்த கனமத்தினை நீங்கின வெனனை - அடியேனாக இருவினை
யொப்பிலே போனதென்ன—ஊங்குழவினைசுரு மாங்கவைவரு
ததுவ தானை—இவ்விடத்தினுடான ஆழவினைகள் தேவரீர் செய்ய
ப்பட்ட திணைகளிலே சுதத்செய்தவிடத் தந்தகனமங்களை புசி
க்கிறதானாயும், அதனால்—கருமமருததுவ கடனதுவினாரும்—
தேவரீர் சுதத்செய்தவர்கள் தனனையென்றருளிச்செய்யில் தேவ
ரீர் சுதத்செய்தவழகினால் மீளவுங் கனமங்களை நின்று புசிப்பிக்
கைக்குக் கடனிலையாம், அப்படிப் புசிப்பிக்குமென நருளிச்
செய்யில்—தருமமுரத்தல பெருமையதனறே-தேவரீர் தருமகந்
தாவென நெழுந் தருளியிருக்கிறது பெருமைக்கத்தனையென்று
விண்ணப்பஞ் செய்யப்படும்—கண்ணினுண் மணிய-கண்ணுக்கு
மணிபோலக் காட்டாகவுள்ளவனே—கருத்தினுட் கருத்த-அறிவு
க்கறிவாக் வுள்ளவனே—வெண்ணெயவேந்த - திருவெண்ணெய்
நல்லாருக்குக் கத்தாவாக் வுள்ளவனே—மெய்கண்டதேவ - மெய்
கண்டநாதனே—இடாப்படு குரமபையுளிருத்தித் துடைப்பதில்
லா வருடோன்றிடச் சொல்லே - துக்கத்துக்கேதுவாயுள்ள சரீர
த்துக்குள்ளே யடியேனை யிருத்திவைத்து அடியேனுக்குண்டான
கனமங்களைத் துய்ப்பதாகப் போகாதவந்த வறுக்கிரகத்தை யடி
யேனுக்கு விளங்கவருளிச்செய்தருள் (க-து) தேவரீரைக் கலக்
கிருக்கிறதென் னுண்மையானால் தேவரீருடைய துட்பமானவா
க்குக்கெட்டாதென்று சொல்லவேண்டிய தில்லையாம், ஏனெனில்
சிவனு மான்மாவு மெக்காலமு மிடைவிடாம விருக்கையிலேயு
மான்மா மலத்திலே பற்றினபடியினாலே சிவனிடத்திலே கூடி
தும் பற்றில்லையாகையா லச்சிவன் பெத்ததிலு மெத்ததிலு

பொன்பதாம். உ-ம. போற்றிப் பஃறொடையில். “உன்மென்று நீங்கர் தொளித்திருநது தோன்றினது, களையின்று காட்டுவக ழலபோற்றி” எ-து. கண்டு கொள்க. (து-ம.) எழுவகைத்தாதுக் களிஞ்ஞம் நவததுவாரங்கனிஞ்ஞம் மிநதச சரீரத்திலே பொருந் தவைதது ஜநநமரணமும் படுத்தி யடியேனுந் குண்டாயிருக்கப் பட்ட விசசாஞானக்கிரியைகளையும் பிரோரிப்பித்தது நடப்பித்ததுங் கொண்டாட்டமாயிருந்ததென்று சொல்லுவானேனெனினிலிவ ணைப்பொருந்நிபுந் சரீரபெருத்ததிலே வைப்பானே நென்பது கருதது. அது மலசம்பநதமரணையாலே மலககுருடனுக்கு மலநீ லகவேண்டி. மாயையாகிய கோல் கொடுத்ததென வறிக. பி-ம. போற்றிப் பஃறொடையில். “கட்புலனாகாணாதவ கைக்கொடு தத கோலேபோற, பொறபுடையமாயைப் புணர்ப்பினகண்” எ-து. கண்டு கொள்க மனவாக்குக காயங்களினாலே யாசசிக்க ப்பட்ட புண்ணியபாவங்களைத் தேவரீர் திருவுள்ளத்தடைத்தருளி ட்க்கனமங்களை நடுவனாக நின்று புசிப்பிக்கையினாலே நடுவனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கவும் பெரியோர்களியலபுக்கு மயக்கமு முண்டாகாதே ஆறத்தவாவஞ் சுததிபண்ணினதுண்டே * கனமசம த்துவத்திலே போன தென்னவெனில், கனமசமததுவமவந்தவி ட்த்துச் சுததிநிபாதமுண்டா யதினாலே கததா வாசாரியமுாதத மாகத திருமேனிகொண்டவரது தீக்ஷாகிரமங்களினாலே யதது வு* சுததிபண்ணி மலத்தைப்போககி யிரக்ஷிப்பன். பி-ம். சித்தி வாரில். “அநாதிமுத்தனாயப் பரனாயசலனாயெல்லா வறிவுதொழி லதககிரகமுடையவரனகனம், துனாதிசமற ரொத்தவிடத்தேசத திநிபாத துழைவித்தமலங்களைலர் துங்கநோக்கி, மனாதிசரணந களைலாமடக்கித் தனனை வழிபடுகல்லறிவருளிமாக்கருணைக்கை வு, வினாதுபிறப்பினினின்று மெடுத்தமாறா விற்பமுத்திக்கே

* கனமசமததுவமாவது புண்ணியபாவங்க விரண்டிலேயு முவர்ப்புவந்தது.

வைப்பெனக்கண் முத்தியிதுவே” எ-ம. போற்றிப்பெற்றோடையிற் “நாடுமவினை, யெல்லையிரண்டு மிடையொப்பிற-பல்பிறவி, யததமதிலனறே வளவெனறுபாரத்திருநது, சத்திபதிக்குந் தாம் போற்றி - முத்திதரு, நன்னெறிவிஞ்ஞானகலா நாடுமலமொன்றினையு, மநிலையே யுண்ணின மறுத்தருளிப்-பினைன்பு, மேவாவிளவரும பிரீனியாகலருக்குந், தேவாய மல்கனமந் தீர்த்தருளிப்பூவலயந், தன்னின்றுநீங்காச்சகலாககவாபோல, முன்னினறமும் மலநீர்ததாட் கொள்கை.” எ-ம. கண்டுகொள்க. இப்படிச்சத்திபண்ணி யிருக்குமிடத்தும் பிராரத்தமாகிய வினை புசிக்கவந்ததானா? சத்திபண்ணின் ஆனமாக்கலை. அதெப்படியென்னிற் சஞ்சித மாசாரியா ஞானதிருஷ்டியினாலு மாகாமியமாசாரியாவைத் தஞ்ஞானத்தினாலும் பிராரத்தமசீரத்தோடேயுமநீங்கும் பி-ம். கிவப்பிரகாசத்திற், ‘தீவருறமாயை சேராவகைவினை திரிவிதத்தால் நீங்கிட’ எ-ம. திருவாதவூரருக்கு அநுககிரகம்பண்ணினதில், “விரிந்த சஞ்சிதவினைக ளனபுனம் விழிககவெந்தது விருமபுமிப்பிறப்பிற புரிந்தவலவினை யுடலுடனகலும் புநதிசேரருள் வருவினைபோக்கு” எ-ம. திருவருட்பயனில, ஏனறவினையுடலே டேகுமிடை யேறவினை தோன்றி வருளேசும், எ-ம். சித்தியாரிற், “அருமபருவ மடைதலுமே யாசாளுகித், தோன்றிநுகராநலகை முற்செய்கனமத துகளறுதநவ கததுவாதோடககறவே சேரத்தித், தேன்றவுடற கனமவறுபவத்தினுலறுத்திவகினிச்செய்கன்ம மூலமலஞ்ஞானத்தாலிடிப்பன், எ-ம சொன்னது கண்டுகொள்க. ஆகையாலே யாசாரியா கடாங்குத்தினாலே மோங்குத்தையடைந்தாலும் பிராரத்தம் புசிகருமன்வும் சீர நிற்குமென்றது. ஆனால் ஞானவான்கள புசிக்கிறது பிராரத்தமுமாயவாகந்தேகமும்பிராரத்ததேகமாறு லவாகளை யர்ச்சனைபண்ணினதிலேயு நிவேதித்ததிலேயு மானமாககளை கதியடைவார்களென்று சொல்லவேண்டும்தில்லையென்னில் அவர்கள் போக்கு சிவனே யேற்றுக்கொள்ளுகையினாலே சிவபோகமாச்சது, மாயாபதாரத்தஞ் சிவபோக

மாமோ வென்மாயா பதாரதத்தூ சுத்திபட்டு மந்திரமயமாய்மந்தி
 ரமு ஞானதிருஷ்டியினாலே பாராகப்பட்டு ஆனமாவைசசிவனு
 டலாகக்கொண்டு புசிகையினாலே சிவபோகமாசகது. பி-ம, உ
 ண்ணமநெறி வினகததில, "பாதகங்களசெய்திடினுங்கொலைகன
 றுக்ஞப்பயிநறிடினு நெறிபலலா நெறிபயிறறிவரினு, சாதி
 நெறிதப்பிடினு தவறுகள்செய்திடினு தன்ககெனவோரா செய
 லறறத் தானதுவாயிறி, ஞானிவனு—லுபிரா யுண்டுறநகி நட
 ந்து நானுபோகங்களைபுந தானாகசெயது, பேதமற நினறிவனை
 த்தானாகவிபிவன பெருகுசிவபோகமென்ப பேசநெறியிதுவே.
 எ-து.கண்டுகொளந, அவாகளதிருமணிபிராரதத்தேகமலலவெ
 ன்றதுக்குத்திருஷ்டாரதம, திருஞானசமமநதழாதிகடாஷும்பெ
 ற்ற கலியாணத்ததுக்குவநத ஞாதாகள திருமேனியடவகலுபஞா
 னத்திலே பொருதுகையினலும் அப்பாசுவாமிகள திருமேனி
 சாவானமாக்களுங்கொண ஞானப்பிழம்பாகிய மகாலிங்கத்திலே
 யடைதலினலும் பட்டணத்தபயினை ஞானமாகிய லிங்கமாய
 முனைக்கையினலேயும் திருவாதவூர சாவானமாக்களுங் காணத்
 திருவாசகத்ததுக்கு உணமைப்பொருளைக்கேடகப் பொருளிதுவெ
 னது ஞானாகாசத்திலே பொருந்திப்படியினலேயும் பிராரதத்தே
 கமாகிய மாயாதேகத்ததுக்கும் ஞானத்ததுக்கு சம்பநதமிலலாதப
 டியினலே அவாகள திருமேனியும் ஞானமெனறேகண்டுக்கொளக.

சாவானமாக்களுந் தேவரீருக்கடிமைமாக விருக்கையிலேயு,
 ஞ் சிலர்க்குத் திருவருளகடாஷித்தம சிலாக்குக் கடாஷியாமலு
 யிருப்பானெனெனதுகேட்கும் வினாமே லருளிச்செய்கிறீது.

சொற்றொழுமுடி கொள்ளந் குழந்ததுவு நிற்செயலகண்
 மற்றவர்க ணின்னோககின் மாய்ந்தவுயிராக்-குறறங்
 கொளுத்தியாக் கைய வுயாவெண்ணெய் நலலுநாக்
 குளித்தததுக கொன்றையெங் கோ.

வி-ம் செந்நெருமுமபுகொள்ளீ குழந்ததுவும்-சர்வானமா
 க்களுந் தேவரீருக்கடிமைமாக விருக்கவுஞ் சிலா தேவரீர்திருவரு
 னைப் பெறத்தக்கதான வடிமைத்திறங்கள் செயதுவரு முபாயங்
 கொடுத்தருளியுய,--நிறசெயலகண மறறவாகள - மற்றுள்ளபெ
 ததான மாக்களையுந் தேவரீர் சேடடைப்படுத்துகையினாலே செய
 ர்பட்டுவருகிறவாகள இங்ஙனமிரணவெகையிலுள்ள ஆனமாகக்
 ளுந் தேவரீராலே செயற்பட்டு வருமிடத்தும்,--நின் லோககிண
 மாயநதவுயிரக்குறறங்கு - தேவரீர் திருக்கணசாததினாலே செயல
 றுகைவந்த வானமாக்களிடத்திலே யதுககிரகஞ்செயது பிரகாசி
 ததுநின்றும்,--ஒளித்தியாவரு-மற்றுள்ளபெத்தரிடத்திலே கூடிநி
 றகுமிடத்து மறைத்துநின்றும். இங்ஙனம் வருகிறமுறைமையை
 ளுய - அடியேனுகுசு சுவாமியாயுள்ளவனே,--உயாவெண்ணெய்
 நலலூராக குளித்தமதுக கொன்றையெங்கோ - சிறப்பினு லுயாக
 திருக்கப்பட்ட திருவெண்ணெயநலலூரிலே மதுக்களினால் முழு
 கப்பட்ட கொன்றைமாலையைச்சாததி யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்
 ட காததாவாயுள்ளவனே,--சொல - அடியேன விண்ணப்பஞ்செ
 யத காரியமிரண்டையு மருளிச்செய்தருள் (க-து) சிவன கத்தா
 வென்கிறதும் ஆனமாகக் ளடிமையென்கிறதும் பொது இனிச
 சிறப்பாவது கத்தாவை யாண்டவெனென்றிறந்து இரண்டறவண
 பினாலே வழிபடுகின்ற ஞானவான்களுக்குத் தயிரினெய்போற்
 ழுனரியிருப்பன ஆண்டவனடிமையென்றறியாத பெத்தான
 மாக்களிடத்திலே பாலினெய்போலத் தோனாதுநிற்பன,உம்,
 சிவஞானபோதத்தில் “சன்னுணரு நேசத்தாதம்பானிகழுந்ததி
 நெய்போற் பாசத்தாக்க கினரூமபதி” எ - ம. திருவாசகத்தில்,
 “அரசேபொன்னம்பலத்தாடும” எனனும செய்யுளில் “பிறை
 சோ பாலினெய்போலப் பேசாதிருந்தா லேசாரோ” எ-ம. தே
 வாரம், ‘விரகிழ்நீயினன பாலிற்படுநெய்போல, மறைய நின்ற
 ளன மாமணிச்சோதியான,எ-ம, வருமேதுக்களைகண்கொளுக,

இங்ஙன முயிராகுயிராய் நின்று காரியப்படுத்திற் சிவன்
பெத்தத்தில மறைத்துநின்று காரியப்படுத்திற் முறைமையு மு
தகியிற் பிரகாசித்தததான மேலிடநின் நுபரிக்குமுறைமையு
மேலுளரிசெய்கின்றது

கோலங்கொண்ட வாறுணர்ந்தே
ஞாலங்காவல னியானெனக்கொளீஇய
பொய்யையெய்யெனப் புகன்றுவையத்
தோடாபபூடகை நாடிநாட
வென்னுட்கரந்தென பின்வந்தருளி
யென்னையுந்தன்னையு மறிவினறியறறு
மென்னதியானெனு மகந்தையுநகண்
டியாவரியாவையு மியாங்கனுஞ்சென்று
புகழுழிப்புகருப் பெயர்த்துழிப்பெயர்த்து
மிககபோகம் விதியாலவிளைத்திட
டெறபணியாளா யெனைப்பிரியாதே
யோடிமீள்கென வாடலபாரத்திட
டென்வழிநின்றன நெனதையனனே
வருணமிகவுடைமையி னருட்டுறைவநது
பொருணமிகவருடலும் பொய்ப்பகையாதலும்
கைகண்டுகொள்ளெனக் கடலுலகறிய
மெய்கண்டதேவனெனப் பெயர்விரீஇத்
தன்னுட்கரந்த தானமுன்னாகித்
தன்னதுந்தானமா யென்னையினறுக்கித்
தன்னையுமென்னையுந் துந்ததுதனது
செய்யாநையுமெ னுதுசெயலின்மையு

பெருமனநாட்டி யெப்பத

லமமா வெனக்கே யதிசயநதருமே

வி-ம. தேலங்கொண்டவாறுணரா தே ஞாலங்காலணி யா
 நெனக கொளிஇ-துக்கத்துக் கேதுவாயிருக்கப்பட்ட சரீரத்தை
 யெடுத்தோமே யென்கிறதை விசாரியாமல பூமிக்கிராசாவாயிருக்
 கிறவ னுமலலோவென்று கருகிக்கொண்டு —பொய்யையெய்யெ
 ப்புகண்டு-அசத்தியமா யிருக்கப்பட்ட தேகாதிபிரபஞ்சத்தை
 சங்கியமென்று சொல்லிக்கொண்டு,—வையத்தோடாப் பூடைக்
 காடிநாடா பென்னுட்கரந்து-பிரபஞ்ச வியாததி பண்ணுகிறதே
 மேற்கொள்கவிருப்பதைச் செய்து நமக்கொருக்கத்தாவுண்டென
 றுவிசாரிய"கபடி பென்கருளளே மறைந்துகின்ற —என்பின் வந்
 தருளி - நானசெய்யுந் செயலுக்கெல்லா மொத்தொழுகின்றது,
 —என்னையுநதல் லையு மறிவின லியற்று மென்னதியாதென மக்க
 தையுங்கண்டு நாமோடாட்டைப்பெனந் தானொருநாயென்னு ம
 றியாமற் செய்கிற யானெனதென்று மகநன்யுங்கண்டு —யாவரி
 யாவையு மியாவகனுஞ்சென்று உயாதினை யன்றிணையாகியயோ
 னிபேதங்களினும் பூமிமந்தர சூ ளாகமென்கிற வுலகங்களினுமெ
 னனோ டொக்கச்சென்று,—புகழுழிப்புகழு-நானசேன்று ஜநிக்கி
 றவிடங்களிலேதான் மொக்கப்படுகது,—பெயர்த்துழிப்பெயர்த்
 தி-நான விடப்போரு விடத்துத் தானுமொக்கப்போகது,—மிக
 கபோகம் விதியாலவினேதது - வெருவிதபோகங்கையு மெனக்
 றுள்ள முறைமையின்படிமேயுண்டாகி —இவகெற்பணியாளாய்
 இவவிடத்தென னையூட்டி யுறக்கிறிறற் பண்ணையாளுமாய,—எ
 னைப்பிரியாதே-எனனைவிட்டு நீங்குவதுஞ் செயயாமல,—ஒடிமீ
 ளகெனவாடல் பாரத்திட டெனெழிநிறநன் னெருதையனனோ-
 நான சகநமரணப்படடுப் போக்குவாவுசெய்கிற நாடகத்தையும்
 பாரத்துத் தனமுதன்மையுமவிட டெனெசத்திலேகின்ற நெம்
 முடைய சுவாமியாயுள்ளான். இஃதாசாரியம். இத்தநிலைபெருந்தம்

மேல்முத்தி. அருண்மிகவுடைமையின் - தனக்குகநுபமிடத் திருக்கையினாலே — அருட்டுறைவந்து - திருவெண்ணையநல்லூராகிய திருப்படைவீட்டிலே திருவவதாரஞ் செயதருளி, — பொருண்மிகவருடலும் சிவாதுபவமாகிய பொருளானது மிகுதியாக நின்று அதுககிரகிகிறதையும், — பொயப்பகை யாதலும் - அந்தப் பொருள் பிரபஞ்சமாகிய பொயமைக்கடிந்து தீரககிறவழக்கையுங், — கைக்கண்டு கொள்ளென பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டு கொள்ளெனக் காட்டியருளி, — கடலுலகறிய மெய்கண்டதேவனைப் பெயாவிரீஇ - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த வையகத்தா ரறியுந்தகத்தாக மெய்கண்டநாதனைகிற திருநாமத்தினையும் பரப்பியருளி, — தன்னுட்காரது தானமுனுகி - தன்னுடைய பேரறிவினுள்ளேயெனனுடைய சிறற்றிவை யடக்கிக் கொண்டு தன்செயலேமேலீடாக — தன்னுதாதானுமா யெனனையினராகுகி தன்னுடையவருந்நாதானுமா யெனனையு மென்னுடைய ஞானத்தோற்றதையு மடக்கி தன்னையு மென்னையுந்நாது தானொருமுதலுண்டென்கிறதுங்கெடாமல் யானொரு முதலுண்டென்கிறதுங் கெடாமலெனக்குப்பலப்படவறிவித்து, — தனது செயயாமையுமெனது செயலின்மையும் தான சாவமுங் காரியப்படுத்தி நிறகுமிடத்தாக் தானொன்றிலுஞ்சுட்டியறியாமற் றேயவறநிறகிற முறைமையினையு நானசாவமுஞ் செயது நிறகுமிடத்து மென்னாலொன்று முடியாதென்கிற செயலறதியையும், — எமமான காட்டியெய்தல-எமமுடைய சுவாமியிருக்கிறவ னெனக்குத் தரிசைப்பட்டுநின்ற முறைமையைப்பார்த்தவிடத்து, — அமமா வெனக்கேயத்சயந் தருமே-மிகவுங் கொண்டாடப்பட்டு எனக்குத்தானே யாச்சரியுததையுந் தாராநிற்கும்.)

இங்ஙனம் பாசக்ஷபம்பண்ணின் வாச்சரியுததை மேலருளிச் செய்கின்றது.

தருமாதருமத் தலைநின்றூழ்வேனைக்

தருமாகடல்விடமுண் கண்டப-பெருமான

திருவெண்ணெயநல்லூராசு சுவேதவனத்தா

ஹருவென்னவந்தெடுத்தா ஹுறறு

வி ம. தருமாதருமத தலைநின்றமுழவேனை - தன்மமாகிய பாசு
புண்ணியதையு மதன்மமாகிய பாவததையுஞ்செயது துக்கசாக
ரத்திலே கிடந்தமுதுகிற வெண்ணை, - கருமாகடவ விடமுனக
ண்டபபெருமான - கருமைபொருந்தின மகத்தானசமுத்திரத்தி
லே யுண்டாகப்பட்ட நஞ்சினை யமுதுசெயதடக்கப்பட்ட கண்ட
த்தினையுடைய கத்தாவாயுள்ளவனை, திருவெண்ணெயநல்லூராசு
சுவேதவனத்தான் - திருவெண்ணெயநல்லூராகிய திருப்படைவீ
டடிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட சுவேதவனப பெருமானென்
னும பிள்ளைத்திருநாமததையுடையவன், உருவெண்ண வந்தெத்
தாலுறறு - சரீர்தொந்தனைப்பட்டு நிறகிற வெண்ணைப்போலே யு
ருப்பட்டுவந்து நான் சநகக்குழியிலழுந்தாமலெடுத்தத்தனது திரு
வடியிலே கூட்டிக்கொண்டருளிஞன். (கக)

கத்தா விவகன மாசாரியமூதகியாகத் திருமேனிகொண்
டெழுந்தருளிப் பாசசசேதனமபண்ணித் தனது காருணணியமாகி
யவுண்மைஞானத்தைக் கடாசுத்த முறைமையை வியந்துரை
யாகப் புதுமந்தமுறைமை மேலருளிச்செய்கின்றது.

உற்றவாபெற்றவ ரற்றவாமுறறு

மற்றவாகற்றவ னல்லவாகல்லவ

னந்தமாதி யிலலவனவந்து

குரக்குமனததுக கொடியேனபாக்கும்

பாபபைக்குவித்து நிறுத்திப்பிடித்திட்

முருளவெளியாகு மருளிணையறுத்து

வந்துபுகுதலுஞ் சென்றுநீங்கலு

மினறியொன்றாய் நின்றவநிலையி

லொன்றாகாம லிரண்டாகாம

லொன்றுமிரண்டு மின்ருகாமற
 றனனதுபெருமை தாசகாருமினு
 மென்னதுபெருமை பெலலாமெய்தித்
 தனனையெனக்குத தருவரையனறியு
 மென்னையுமெனக்கே தருதுதனனது
 போநாதப பெருங்கடலதனு
 ளாராவினப மளிதுததீர
 வுளாபுறமபு மொழிவினறினீற
 வள்ளனமைகாட்டி மலாடியருளிப
 மன்னெனக்கோன வாரபுனறபெண்ணை
 வெண்ணெயக்காவலன மெய்கண்டதேவ
 னண்ணலருளா லயத்தனண்ணிய
 மலமுத லாயினமாயகு
 முலசவுரிசெல லாமொருகண்ணை

வி-ம உறறாபெறறவ ரறறாமுறறு ரறறாக்கசறறவன்
 தனதுறவின முறையரா யுளளவாகள் மாதாபிதாக்கள் தனக்கு
 வேறறமையறறிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீ மறறமுண்டான தனதான்னிய
 க்ஷேத்திரங்கள் முதலாயுள்ள சாவவுபாதிமாயிருக்கப்பட்டதேகா
 திபிரட்டுசத்தை நீங்கினவாசனாக கிண்டறறப பிறிவறறிறகயப
 ட்டவன, அலலவாக்கலலவன - அபபடிச சாவவுபாதினையுமீங்
 காதவாசனக்கு வேறாயிறக்கப்பட்டவன, அந்தமாதியிலலவன் -
 தனக்குமுடிவுமுதலுமில்லாதவன், வந்து ஆசாரியமுாததமாகத்தி
 ருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவந்து - குரகமுனத்துக் கொடியே
 னபரகமும பரப்பைக்குவித்து - குரகரூபபோதமபோல வொன
 றிலுந் தரிப்பிலலாமலெழுந்தது புத்தியாக்கதிரிகிற பாவியாயிருக்
 கிறவெண்ணைப் பிரபஞ்சபரப்பில் திரிகிறவியாததியை யொடுக
 குவித்து, நிறத்திப்பிடித்திட் டிருள்வெளி யாகுமருளிணையறுத்து

சுனது திருவடி ஞானத்திலே நிறுத்திப் பழைய பிரபஞ்சவாதனையிலே போகாமற் பிடித்துக்கொண்டு கேவலசகலமென்கிற மயக்கத்தை யுட்க்கி, வந்துபுகுதலுஞ்சென்று நீங்கலுமின்றி தானவந்தென்னுள்ளத்திற புகுதுகிறதும் நான்சென்று தன்னோடேகூடி யெனக் குண்டான்பாசங்களை நீக்குகிறதில்லாமல் ஒன்றாய் நின்றவகிலையில் - அநாதியேதானு நானு நீங்காமல் நின்றிலையிலே, ஒன்றாகாம விரண்டாகாமல் - தானுநானு மொன்றுபடுவதுஞ்செய்யாம விரண்டுபடுவதுஞ் செய்யாமல், * ஒன்றுமிரண்டு மின்றாகாமல் தானுமயானும் ஒன்றுபட்டு நிற்கிறதும் டெறுவானுமேதமாயிரண்டுபட்டு நிற்கிறது மில்லையாக மல் தன்னதுபெருமை தாககா னாயினுமெனனது பெருமை யெல்லாமெய்தி - தன்குண்டான சாவஞ்ஞமும் பஞ்சநிருத்தியுமெனக் குண்டாகக் குணிலலையினுமெனக் குண்டாயிருக்கப்பட்ட விசை ஞானக்கிரியையையும் வி யாத்விவியாபகங்களாகிய பெருமையு மிவைகளெல்லாம் தன்னுடைய பூரணத்திலே யடக்கிக்கொண்டு, தன்னையெனக்குத்தருவதையன்றியு மென்னையு மெனக்கேதந்தது - தானுடைய வாகந்த சொற்பத்தை யெனக்குக் கடாசுத்தததமன ியேயந்தபேரின யத்தோடுகூடி யதுபவித்திருக்கிற வானம்போதமாகியசிறற்றிவு கெடாமற் கெட்டுகிறதிற முறைமையுமெனக்குக் கடாசுத்ததருளி - தன்னதுபேரானந்தப் பெருங்கடலதனு ளாராவினபமளித்து தன்னுடையபரிபூரணமாகிய வாகந்தவெள்ளமான பெரிய வருட்சமுத்திரத்திலே விளையப்படடிருப்பதாய் பொருகாலத்தினுமுல ட்டாத வினபத்தை யெனக்குக் கடாசுத்ததருளி, - தீராவுள்ளம் புறம்புமொழி வின்றிநின்ற வள்ளன்மைகாட்டி ஒருகாலத்தினும் விடப்படாம லகம்புறமென்கும் பூரணமாயின நனவரதமு மறி

* ஒன்றாகாமவிரண்டாகாம லொன்றுமிரண்டுமின்றாகாமல் என்பதற்கு, பேதமுமபேதமும பேதாபேதமுமாகாமல் என்று பொருளுணர்ப்பினுமாம்.

விததுநிறகிற வளப்பாட்டையுந் தரிசிப்பிதது,— மலரடிமருளிம
மன்ன-தாமனாமலாபோன்ற ஸ்ரீபாதத்தைக் கடாக்கித்தருளின
தருபிரானே,—எவகோண-எமக்குக் கததாவா யுளவன,—வாரா
புண்பெண்ணை வெண்ணெயக்காவலன் - மென்மேலும் வருகி
றபுனலினுலே பெருகப்பட்ட பெண்ணையாறறையுடைய திரு
வெண்ணெயநல்லூருக்குக் கததாவா யிருக்கப்பட்டவன்,—மெய்
கண்டதேவன்-மெய்கண்டதேவனெனகிற திருநாமத்தினை யுடை
யவன்,—அண்ணல் - எனக்குச் சுவாமியா யிருக்கிறவன்,—அரு
ளாலயத்தன் - தனதருளே கோயிலாக வெழுந்தருளி யிருக்கப்ப
ட்டவன் —நண்ணிய - எனனைவநது பொருந்திய,—மலமுதலா
யினமாய்க்கு மூலகவுயிரக்கெல்லா மொருகண்ணே-ஆணவமலமு
தலாயுள்ள மலங்களைமெல்லாநு சேதனர்பண்ணினவன் சாவ
லோடுகளினுமுள்ள வானமாக்களுக்கெல்லா மோற்றிவாகநின்
றதுக்கிரகஞ்செய் தருளுகிறவன்(து-ம.)அற்றவாகசுற்றவன்-எரு
தேகாகுபிரபஞ்சங்களை நீக்கப்பட்ட தபோதனாகக்குக் கததாவிர
ண்டற்று நிற்பெனென்று பொருளகூறியதற்கு, பி-ம தேவாரம்
‘உலகினிலியறகையையொழித்திட, டற்றவரகத்துச்சிவனுறைந்
ன்றவாலவாயாவதுமிதுவே.’ எ-ம தேகாதியெனறது உடம்பு
முதலானவற்றைநீங்கவே தவமாமெனபது கருத்தாகையாலென
வறிக் இதற்கு பி-ம, திருவாசகம், “பாவியேறகுமுண்டாககொல்
பரமாரூபபழங்கடலசோந், தாவியாககையானெனதெனயா”
மின்றியறதலே,” எ-ம திருவளஞ்சுவபயன், மற்றந் தொடர்பு
பாடுவனகொல் பிறப்பறுக்க ஹ்ருககுடம்புமிகை, எ-ம, கண்
டுகொள்க, அந்மாதியிலவன். எ-ரு முடிவுமுதலுமில்லாதவ
னென்று பொருள்கூறியதேதெனனில சிவனறோற்றமு மீழ்மில்
லாதவனாகையாலே யப்படிச்சொன்னதென வறிக், இதற்கு, பி-ம
திருவெம்பாவையில “ஆதியுமநதமுமில்லா ாருமபெருஞ்சோதி
யை.” என்பதுகண்டுகொள்க. இனிவநது எ-ரு, ஆசாரிய விக்
கிரகமாக வெழுந்தருளிப்பென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம திரு

வெம்பாவையில் "இங்கூறம்மில்லுங்கடோறுமெழுந்தருளிச் செவ
கமலப்பொறபாதநதருளுஞ்சேவகனை, எ-து கண்டுகொள்க
ருககுமனததுகொடியேன பரககுமபரப்பைக் குறித்து எ-ரு
பிரபஞ்சவியாததியையொடுக்குவிதது என்று பொருள்கூறியத
ற்கு. பி-ம. சிவஞானபோதத்தில"சிறைவிட, டலைகடலிறசென
றடங்குமாறுபோனமீளா, தலைவிலரனபாதததையுற்ற எ-து.
கண்டுகொள்க, இருள்வெளியாகு மருளினைமுதது எ-ரு. கேவ
லசகல் மிரண்டினையுநீங்கியெனறுபொருள்கூறியதேதென்னில்
கேவலத்திலாணவத்தால் மறைப்பணடுகிடக்கையா லிருனெனற
தெனவறிக சகலத்திறகலையாதித்ததுங்கனோடுங்கூடி ஜீவிக
கையா லொளியெனற தெனவறிக இதற்கு பி-ம. சிவப்பிரகா
சத்தில"புகலுமல மொழித்தற்கு என்னுஞ்செய்யுளில் இகலிவரு
மியையுணரி லிருள்வெளியாக தனமைமெய்தும எ-து. கண்டு
கொள்க, இனிவருது புதுதலுஞ்சென்று நீங்கலுமின்றி யொன்றா
ய்நின்ற வநகிலையில. எ-ரு சிவஞானமாவை வந்து கூடவுமில்லை.
ஆனமாசென்று சிவனைக கூடவுமில்லையென்று பொருள்கூறியத
ற்கு பி-ம போற்றிப்பட்டுறொடையில உள்ளமெனறுநீங்காதொ
ளித்திருந்து தோன்றிநின்ற,களா மின்றுகாடடுங் சுழலபோற்றி,
எ-து கண்டுகொள்க. ஒன்றாகாம லிரண்டாகாம லொன்று மிர
ண்டுமின்னாகாமல் எ-ரு. ஆனமாவுஞ் சிவனுமிரண்டுமுதலா யிரு
கருமிடத்து ஒன்றுபட்டு நிலலாதென்று மிரண்டுபட்டுநிலலாதெ
ன்று மொன்றுமிரண்டுமில்லாம லிராதென்றும் பொருள்கூறியத
ற்கு. பி-ம சிவப்பிரகாசத்தில் உடலுயாககண்ணருக்ககனறிவொ
ளிப்போற்பிரிவருமத்தவிதமாகும் எ-ம திருக்காளத்தியநதாதியில்
உரையும்பொருளுமுயிருமுடலும் விராயுமலருமபோலவிமயிச-
சுதைவின்றிச சென்றவாறெங்கவன் நிருக்கயிலை மெம்பெருமா,
னின்றவாறெங்குநிறைந்து, உ-ம. கண்டுகொள்க. இனிதனை
துபெருமைத தாக்காளையினும், எ-ரு. தனைகருணடாகிய சாவஞ்

குததும் பஞ்சகிருத்தியமு மெனக்குண்டாக்தின ரில்லையாய்
 னுமென்று பொருள்கூறியதேதென்னில ஆனமா முததியைப்பெ
 ற்றவிடதது சிவனுக்குண்டான தன்மை யுண்டாகாதென்பது
 கருத்து இதற்கு பி-ம, சிவப்பிரகாசத்தில இனமநோகருறை
 நடகருமியல்பிலோகுகினையவாய்ந்தது, நின்றதோரலகைநோகநா
 னீ கழுவதெனதுபோலுளளத் தொன்றிடவுணர்வு தம்பாலுள்ளது
 நிகழத்தும்சன, நனொழிண்டத்துமேனிதனக் கெனக்கொண்டு
 தானே எ-ம சித்தியாரில்''உயிர்தானுஞ்சிவானுபவமொன்றினுக
 குமுரித்தே, எ-ம, சங்கற்பநிராகரணத்தில''நாழிகொளளநாழி
 யினிலே புனலதருமகருத்து முதலுளதாகவேண்டும, எ-ம, கண்டு
 கொள்க, என்னதுபெருமையெல்லாமெய்தி எ-கு ஆனமாவுக்கு
 ள்ள விசசாநூனகுகிரியைகளையும் வியாததிலியாபகங்களையுஞ்சிவ
 னுள்ளே யடக்கிகொள்ளுலனென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம்,
 சித்தியாரில் ''விருாபிப்பொன்னினைககுளிகையொளிப்பதுபோ
 ல்டகுகி எ-து, கண்டுகொள்க- இனிதனையெனகருகதருவதை
 யன்றியும் எ-கு, பி-ம சித்தியாரில் ''இரதனத்தினெரிபாலிரெய்
 என்னுஞ்செய்யுளிலே'', தானுகிதனனுருவப்பரப்பையெல்லாந
 கொடுபுகுந்துபதிப்பனிவனபாலே'' எ-ம திருவாசகத்தில'', தந்த
 துன நனைக்கொண்ட தெனறனைச்சங்கரா வாரகோலேசது
 ர்தத ரகதமொன்றிலலா வாரகதமபெற்றேன யாதுநீபெற்றதொ
 னறென்பால், எ-ம், கண்டுகொள்க எனையு மெனக்குத் தருது,
 எ-கு, அந்தச் சிவானுபவத்தை யறுபவிகினறசிறற்றிவுவகெடா
 மலென்றுபொருட் கூறியதேதென்னில சிறற்றிவுகெட்டாலதுப
 விப்பாரில்லாதாகையா லப்படிச்சொனனதெனவறிக முததியி
 லான்மா நின்றனுபவிகருமெனபதற்கு பி-ம், உண்மை விளகசத்
 தில் முததிதனில்முனறமுதலுமொழியக் கேள், என்ற பாடும்,
 சித்தியாரில் உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுகு முரித்தே,
 எ-ம் சொன்னதிப் பொருள் பற்றியெனவறிக, தனனது பேரா
 நீதப பெருவகடலதனுளாராவின்மளித்து, எ-கு, அருட்சமு

ததிரத்திலே விளைபப்பட்ட விளைபதையெனக்குககடாஷித்தெ
 னறு பொருளகூறியதற்கு வி-ம. சித்திபாரில் சித்தநாதத்தே சிவ
 னறன திருக்கடைக்கண சோததிச்சநமொன்றிலே சீவனமுத்
 தராக வைத்தாண்டமலங்கமுவி ஞானவாரிமதேதநாதமபொழி
 ரது எ-து. கண்டுகொளக தீராவள்ளும புறமபு மொழிவினறி
 ரினற வள்ளனமைகாடடி. எ-கு. ஒருகாலத்தினும விடப்படா
 மல் சிவனுள்ளும புறமபுமாயன்றைநது நிறபென்னறுபொருளகூ
 றியதற்கு. பி - ம. திருவாசகத்தில உம்பாகட்கரசேயொழிவற
 ரிறைந்தயோகமே. எ-து. கண்டுகொளக மலரடியருளிய மன்
 னெனவகோன. எ - கு. தாமரைமலாபோன்ற மூர்பாதத்தைக்
 கடாஷித்தருளினவெனறு பொருளகூறியதற்கு பி-ம. திருவெ
 மபாவையில செவகமலப்பொற்பாதந தந்தருளு செவகளை.
 எ-து. கண்டுகொளக, அருளாலயத்தன எ - கு. அருளகோயிலாக
 வெழும்பருளியிருக்கப்பட்டவெனறு பொருளகூறியதேசென்
 னில சிவன தனதருளாகிய சத்தியுடம்பாக வெழும்பருளியிருக்
 கையாலெனவறிக. இதற்கு. பி-ம. சிவபிரகாசத்தில நீபெராசத்
 திரிகழிச்சாஞானநிறைநிரியைத தரவதனைநிமலனமேவி நாடரிய
 கருணைதிருவருவமாகி எ - ம. சித்தியாரில், காயமோமாயையண
 றுகாண்பதுசத்திதனனல். எ-ம. திருவாசகத்தில உடையாண்டிவு
 நீயிருத்தி எ-ம. வருமேதுக்களைக கண்டுகொளக. இனிமலமுதலா
 யினமாய்க்கும எ-கு. ஆணவமலமுதலாயினவெல்லாவறறையுஞ்
 சேதனம்பண்ணினவெனறு பொருளகூறியதற்கு, பி ம. போற்
 றிப்பஃஞெடையில. முனனினறு முமமலநதாததாட்கொள்கை
 எ-ம. தத்துவவிளக்கத்தில் கித்தருகாழி மனகடடிமபாசககண
 மூனறவைதரம், புதிதருமானவம்போகஞ்செய்தகன்மமுமாயை
 யுமா, முதியதுதாறென்று முன்பினிலவந்தது சேதனனக, ணகி
 கமறைப்பனவாயிரகோடிவிருத்திகளே, எ - ம. கண்டுகொள்க.
 உலகவுயிரகெல்லாமொருகண்ணே எ - கு. சாவானமாககளுக்
 ம ஓரறிவாககின நறிவிககிறவெனன்ற தேதெனனில் ஷித்தத

னெனமுயிருந்தும் பலகண்களுக்குங் காட்டாநீன மறுபோ லெ
னவறிக. இதற்கு பி-ம, சித்தியாரில கண்கடகிருளிநையொளியா
லோடடுமிரவியைப்போலவீசன் ஏ-து, கண்டுகொள்க

'இவ்வனம் வியாகதையைச்செய்யப்பட்ட விந்த இருபாவிரு
பஃதுஎன்னும் நூலுக்குச் செய்யுட்கடோறு மாசாரியரைச்சேஷன
கேட்கி வினாவுக்குவிடையமாக வாசாரிய ரருளிச்செய்யப்பட்ட
சோற்களையெல்லா மீளவுஞ் சேஷன மறுத்தமொழியாகவருகையா
லாசாரிய ரருளிச்செய்ததெல்லாங் கீழ்ப்பட்டுச் சேஷனசொல்லே
மேறப்பட்டு வருமதைப் பொருனெனக்கொள்வாருமுளா அதுசித்
தாந்தப்பொருளுக்கு விரோதமெனவறிக அப்படியானால் வேறு
பொருள் கெளனாதிடத்து மற்றமுண்டான நூல்களையோ கியறி
ந்து குருமுகாரந்தரமாகக் கேட்டறிந்து சம்பிரதாயமவந்த சித்தா
ந்திகளுக்கொழிய தற்போதங்கொண்டறிவாராக கறியப்பட்டதெ
னவறிக அப்படியாசாரியா சத்தியமுஞ் சேஷனசொல் லசத்திய
மென்னுங்கருததைப்பற்றி யிநநூலுக்கு வியாகதையை யெழுதின
தேதென்னில கண்ணகனஞ்ஞாலத்து என்னுமுதலகவல்லிலே சீறிய
ருளல் சிறுமையுடைத்தாலென்று சேஷன கூறியதற்குத்தரமாக
வாசாரியா அபகருவ பகருவகுறிப்பாராததருளினங் குருமுதலாய
ஏ-கு, பொருள் நாமசொன்னவத்தங்களை மாறுபாடாகக் கொள்
ளுகையாலே நாவகோபித்துக்கொண்டோமென ஞ்சாரியா திரு
வுளம்பற்றுக்கையாலே யாசாரியா திருவுளம்பற்றினதே சத்தியம்.
அந்தவாசாரியா வாங்கியத்துக்குச் சாதகிரசமமதி யெழுதினதின
லும் ஆசாரியா திருவுளம்பற்றினது சத்தியமெனகிறதைக் குருமு
காரந்தரமாகக் கேட்டி அதுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருபாவிருபஃது மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றடி பலம்,

திருவதினக மனவாசகங்கடந்தார்

அருளிச்செய்த

உணமைவிளக்கமுலமும்,

உரையும

இஃது,

காஞ்சிபுரம்

மகாவிதவான

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணாககர்

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வைமிட்டு,

கன்னிகைப்போ

முருகேசமுதலியாரால்

செனனே

ஜீவகாநண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்தீழ்

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1898(ஸ்)

உ.

சிவமயம்.

த னி ய ன்.

மன்னதிகை வாழு மனவா சகங்கடந்தான்
மின்னனைய வரழவிலுறு மெங்கணடான்-பன்மறைகளீ
வண்மைதரு மாகமநூல் வைத்த பொருள்வழுவா
யுண்மைவிளக் கஞ்செய்தா னுற்று

உ

சிவமயம்,

திருச்சிற்றமபலம்.

உண்மை விளக்கம்

வெண்பா.

வண்மைதரு மாகநூல் ஸைத்த பொருள்வழுவா
வுண்மை விளக்க முரைசெய்யத-திண்மதஞ்சேர்
அநதிநிறத தநதிமுகத தொத்திவயிற றைங்கரணைப்
புநதமற்ப புநதியுள் வைப்பாக.

இ-ள, வண்மைதருமாகநூல் - வளப்பத்தைத்தராநின்ற
வாககநூலிலே,—வைத்தபொருளவழுவாவுண்மைவிளக்கமுரை
செய்ய-பரமேஸுவர னுரளிச்செய்துவைத்த பதியி னுண்மையும்
பசுவினுண்மையும் பாசத்தினுண்மையும் வழுவாமலிரதநூலிலே
விளங்கச்செய்வது பொருட்டாக,—திண்மதஞ்சேர் - திண்ணிய
மூன்றுமதமும் பொருந்தப்பட்ட,—அநதிநிறதது - செக்காவான
மபோனற சிவந்த திருமேனியினையும்,—தநதிமுகத்து - யானை
முகத்தினையும்,—தொந்திவயிறறு - பண்டியுண்டான திருவுந்தி
யினையும்—ஐங்கரணை - ஐந்து ஸ்ரீஅத்தத்தினையுமுடைய விகி
னேஸுவரப் பிள்ளையாரை,—பந்தமற பாசபந்தங்களெல்லாநீங்க,
புநதியுள் வைப்பாம்-அடியேனுடையமனதிலே தியானம்பண்ணு
நின்றேன்.

பொய்காட்டிப் பொய்யகற்றிப் போதாநந் தப்பொருளா
மெய்காட்டுமெய்கண்டாய் விண்ணப்பம்-பொய்காட்டா

மெய்யா திருவெண்ணைய வித்தகர் சுத்தவின
வையாநீ தானகேட டருள.

இ-ள். பொய்காட்டி தேகாதி பிரபஞ்சத்தைப்பொய்யென
க்காட்டி, பொய்யகற்றி-பொய்யைநீக்கி, போதாநகற்பொருளா
மெய்காட்டு மெய்கண்டாய விண்ணப்பம் அறிவிலே யாநகத்சொ
ரூபமாயிருக்கிற வுண்மையைக் காட்டுகிற மெய்கண்டநாதனே
யொருவிண்ணப்பம், பொய்காட்டாமெய்யா-பொய்யைக்காட்டா
தமெய்ச்சத்தியத்தை யுடையவனே, திருவெண்ணையவித்தகர்-
திருவெண்ணையல்லாரிலே எழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட ஞானசா
ரியனே, சுத்தவின வையாநீ தானகேட டருள-சுத்தமாகிய வினாவி
னைச் சுவாமீ தேவரீர் திருச்செவிசாற்றியருளவேண்டி. (உ)

ஆறாறு தத்துவமே தானவமே தனநேதான
மாறா வினையேது மறறிவற்றின-வேறாக
நானேது நீயேது நாதனட மஞ்செழுத்துந்
தானேது தேசிகனே சாற்று

இ-ள். ஆறாறு தத்துவமேது-முப்பத்தாறு தத்துவங்களாவதே
து ஆணவமேது - ஆணவமல்லவாதேது 'அனநேதானமாறாவி
னையேது-அநாதியிலேவிட்டு நீங்கா லிருக்கிற வினையாவதேது,
மறறிவற்றின வேறாகநானேது - இத்த மலங்களுக்கு வேறாக ம
லொன்றப்பட்டிருக்கிற வென்னுடைய சொரூபமாவதேது, நீய
து-தேவரீருடைய சொரூபமாவதேது, நாதனடம-பரமேஸ்வர
னுடைய திருநடமாவதேது, அஞ்செழுத்துந் தானேது-பஞ்சாக
கரத்தி னுண்மையாவதேது, தேசிகனே சாற்று-சுவாமீ திருவுளம்
பற்றியருளவேண்டி. (ங)

உள்ளபடி யித்தை யுரைக்கக்கே ஞானநாகரு
வள்ளலரு ளாலன்று வாயமலாதது-பெள்ளியசீ

ராகமங்கள் சொன்னவடைவிலே மாந்த

போக நிகழ்புதலவா வுறறு.

இ ள் உள்ளபடியிதையுரைக்கக்கே ஞானனைக்கு-உண்டா
 னபடியே நீ கேட்டவினாவை சொல்லுகிறோங்கேள், வள்ளலரு
 ளாலன்று வாயமலாந்து - பரமேஸ்வரன் தனது காருணணியத்தி
 னாலே யநாதியிலே திருவாயமலாந்து, தெள்ளியசீராகமங்கள்
 சொன்னவடைவிலே தெளிவாயிருக்கிற வாகமங்களசொன்னமு
 றைமையிலே ஆந்தையோகநிகழ புதலவாவுற்று-ஆந்தையோகத்தி
 லே யடங்கிநிற்கிற பிள்ளையுற்றபொருட்குகேள், (சு)

நாற்கோணம பூமிபுனல நண்ணு மதி யினபாதி
 யேறகுமனல முக்கோண மெப்போது-மராகு
 மறுகோணங் காலவட்ட மாகாய மானமா
 வுறுகாய மாமிவற்ற லுறறு.

இ-ள நாற்கோணமபூமி - பிருதிவி நால்கோணமாயிருக்
 கும், புனலநண்ணுமதியினபாதி-அப்புனலது அரத்தசந்திரனை
 பபோனறதாயிருக்கும், ஏறகுமனல் முக்கோணம்-பொருந்தப்பட்ட
 டதேயுவானது மூன்று கோணமாயிருக்கும், எப்போது மாக்கு
 மறுகோணங்கால - பொருந்தப்பட்டவாயுவானது எந்தக்காலமு
 மதிகோணமாயிருக்கும் வட்டமாகாயம்-ஆகாயமானது வட்டமா
 யிருக்கும், ஆனமா வுறுகாயமா மிவற்றலுறறு - ஆனமாவுக்குப்
 பஞ்சபூதம் பரிணாமமாயிருக்கிறதேகமாயவந்துபொருதம். (இ)

பொன்பா புனலவெண்மை பொங்கு மனலசிவபு
 வன்கால கருமைவளா வானுறம்-மென்பா
 எழுத்து லவரயவப பாராதிக கென்று
 மழுத்தமதாய நிற்கு மது.

இள பொன்பார் பிருதிவியானதுபொன்னிறமாயிருக்கும் புனல்வெண்மை - அப்புவானது வெள்ளைநிறமாயிருக்கும், பொருமனைலசிவப்பு மிகுந்த வரானிற தேயுவானது சிவந்தநிறமாயிருக்கும், வனகால கருமை-வளப்பத்தைத் தரானிற வாயுவானது கருமைநிறமாயிருக்கும், வளவானலாமம் - மிகுந்தவாகாசமானதுபுகிறமாயிருக்கும், எனபார - எனறிப்படிப பெரியோர்களசொல்லுவார்கள, எழுத்துல வரயவப பாராதிகெனதும்-பிருதிவிகு லகாரமும் அபபுவுக்கு வகாரமும் தேயுவுக்கு வகாரமும் வாயுவுக்கு யகாரமும் ஆகாயத்துக்கு அகாரமும், அழுநதமதார் நிற்குமது இப்படிப பலமாயப பொருந்திற்கும். (சு)

குறிஞ்சிங் கோகனகங் கொளசுவததி குன்ற
வறுபுளளி யாரமுத விந்துப்-பிறிவினறி
மணபுனரீக காலவான மனனு மடைவேயென
ரோண்புதல்வா வாகமமோ தும

இ-ள். குறிஞ்சிங் கோகனகங் கொளசுவததி குன்றவறுபுள்ளியாரமுத விந்துப் பிறிவினறி மணபுனரீக காலவானம்-பிருதிவிகு வகாரமும் அபபுவுக்குத் தாமரைப்பூவும் தேயுவிக்குச் சுவததிமும் வாயுவுக்கு அறுபுளளியும் ஆகாயத்துக்கு வழுதவிந்துவும் வீட்டுநீங்காமல, மனனுமடைவேயென ரோண்புதல்வாவாகமமோதும இந்தவடையாளங்களிலே நிலைபெற்றிருமென்று ஒள்ளியபிள்ளா யாகமங்களிலே சொல்லும், (எ)
பாராதி யைந்துக்கும் பன்னுமதி தெயவங்க
ளாரா ரயனாதி யைவரா-மோரோர
தொழிலவாகுச் சொல்லுவகாற ரோற்றமுத லேந்தும்
பழுதறவே பண்ணுவர்காண் பார.

இ-ள். பாராதி யைந்துக்கும் பன்னுமதி தெய்வங்களாரார்-பிருதிவு அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஐந்துகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட

வதிதேவதைகளாரானது கேட்கிறாயானால், அயனாகியவை
ராம-பிருதிவிகுபிரமாவும் அபபுவிகுவிஷ்ணுவும் தேயுவிகு
ருத்திரரும் வாயுவிகு மகேஸ்வரரும் ஆகாயத்துக்குச் சதாசிவரு
யென ஐந்தேபேராம், ஒரோராதொழி லவாகஞ்ச சொல்லுங்கால-
லுவவொருத்தா கிருத்தியங்களைச் சொல்லமிடத்து, தோற்றமுத
லைதம் பழுதறவே பண்ணுவாகாண பாரிசுஷ்டி திதி சங்கா
ரந திரோபவ மதுககிரக மைநதுவ குற்றமறச்செயவார்களென
று விசாரித்தறிவாயாகு. (அ)

படைப்ப நயனளிப்பன் பங்கயக்கண் மாயன்
றுடைப்ப னுருக்கிரனுஞ் சொல்லில-திடப்பெறவே
யென்றுந் திரோபவிப்ப ரீசா சதாசிவரு
மனறே யதுககிரக ராம.

இ-ள், படைப்பனயன் - பிரமாதிருஷ்டிப்பன், அளிப்பன்
பங்கயக்கண்மாயன்-செந்தாமரைக் கண்ணையுடையமகாவிஷ்ணு
இரகிப்பன், துடைப்ப னுருத்திரனுஞ்சொல்லில-சொல்லமி
டத்து ருத்திரமூர்த்தியானவா சங்கரிப்பா, திடப்பெறவே-நிசய
மாகவே, என்றந் திரோவிப்பரீசா மஹேஸ்வரமூர்த்தியானவ
ருத்தகாலமுந் திரோபவம்பண்ணுவா, சதாசிவருமனறே யது
ககிரகராம-சதாசிவமூர்த்தியானவ ரநாதியிலே யதுககிரகமபண்
ணுவா. (க)

மணகடின மாய்த்தரிக்கும் வாரிகுளிர தேபதமா
மொன்கனலசுட டொன்றுவிக்கு மோவாமல்-வண்கால்
பகந்துசலித துத்திரட்டும் பாக்கிலா காயம்
நிரந்தரமாய் நிறகு நிறைந்து.

இ-ள், மணகடினமாய்த்தரிகுர-பிருதிவியானதுவட்டங்க
ளிலே கடினகுணத்தைக் கொடுத்ததுகொண்டுநிற்கும், வ ரிகுளி
நந்தேபதமாம-அபபுவானது விடயங்களிலேநெகிழ்ந்தகுணத்தை

கொடுத்ததுகொண்டுநிற்கும் 'ஒண்கணல்கட் டொன்றுவிக்கும்-
தேயுவானது விடயங்களிலே சுட்டொன்ற தலைப்பணணிகொ
ண்டு நிற்கும் ஒவாமல-விட்டுநீங்காமல், வண்கால்பரந்து சலித்
துத்திரட்டி-வளப்பதையுடைய வாயுவானது விடயங்களிலே
திரட்டிக்கூடாநிற்கும், பாககிலாகாயமநிரந்தரமாயநிற்குநிறை
ந்து-விசாரிக்குமிடத்து ஆகாயம் விடயங்களுக்கெல்லா நிரந்தர
மாயிடங்கொடுத்ததுகொண்டுநிற்கும். (ய)

உள்ளபடிமாபூத மோதினோமுன்றனக்குக்
களளமிகுமைமபுலனுங் கட்டுரைக்கில-மெளனவே
யோசைபரிசு முருவஞசுவைநாற்ற
மாசைதருமைமபுலனே யாம்.

இ-ள. உள்ளபடிமாபூதமோதினோமுன்றனக்கு-உண்டான
படியே மகத்தாகிய பஞ்சபூதங்களுஞ் சொன்னோம், களளமிகு
மைமபுலனுங் கட்டுரைக்கில - களளமிகுநது வரப்படாநின்ற சத்த
தாதிவிடயங்களைச்சொல்லுமிடத்து, மெளனவே-பையவே, ஒசை
பரிசுமுருவஞ் சுவைநாற்ற மாசைதரு மைமபுலனேயாம் - ஆசை
யைக்கொடாநின்ற சத்த பரிசு ரூப ரச கருதமென்றறிவாயாக.()

ஞானேந்திரியங்கள் நன்றாயுணைக்கக்கே

ஞானமிகுபூத முற்றிடமா-யீனமாஞ்

சத்தாதியையறியுந் தானஞ்செவிதோல்கண்

ணத்தாலு மூககென றறி.

இ-ள. ஞானேந்திரியங்கள்நன்றாயுணைக்கக்கேள் - ஞானேந்
திரியங்கள் நன்றாய்ச் சொல்லுகிறோங்கேள், ஊனமிகு பூதமுற்றி
டமாம்-ஊனமிகுத்துவரப்படாநின்ற பஞ்சபூதங்களிடமாக, ஈன
மாஞ் சத்தாதியையறியுந் தானஞ்செவிதோல் கண்ணததாலுமூக்
கென்றறி-ஈனத்துவமாயிருக்கிற சத்தாதிவிடயங்களை யறிகிறவிட

மேதென்று கேட்கிருயானால் சுரோததிரம் தொகு சக்திசிவபு
வை யாககிராணமென நறிவாயாக. (மஉ)

வானிடமாய்நின்று செவி மன்னுமொவியதனை
யினமிகுநதோலகா விடமாக-ஆனப
பரிசுநதனையறியும் பாவையிறகண்ணங்கி
விரவியுருவங காணுமே.

இ-ள. வானிடமாய் நின்று செவிமன்னுமொவியதனை ஆகா
யத்தினிடமாகநின்று சுரோததிரஞ் சத்தத்தையறியும், ஈனமிகுந
தோல காவிடமாக ஆனபபரிசுநதனையறியும் - வாயுவினிடமாக
நின்று ஈனத்துவமாயிருக்கிற தொகுபரிசுததையறியும், பாவை
யிறகண்ணங்கி விரவியுருவங்காணுமே - தேயுவினிடமாக நின்று
சக்தி-ரூபத்தையறியும். (மக)

நனராகநீரிடமாய் நாவிரதந் தானறியும்
பொன்றமுமணமுககுப பூவிடமாய-கின்றறியு
மென்றோதுமவறே யிறையாகம்மிதனை
வென்றாசென்றா ரினப வீடு.

இ-ஐ நனராக நீரிடமாய் நாவிரதந் தானறியும் - நல்லஅப்பு
வினிடமாகநின்று சிவபுவை ரசத்தையறியும், பொன்றமுமணமுக
குப பூவிடமாய்நின்றறியும் - பிருதிவியினிடமாகநின்று கெடாத
வாககிராணங் கந்தத்தையறியும், என்றோதுமவறே யிறையாக
மம் - பரமேஸ்வரன றிருவுழம்பற்றிநின்ற வேதாகமங்களிலே
யநாதியிலையென நிபபடிசொல்லும், இதனைவென்றா சென
ராநிபவீடு - இந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களை நிககிரகம்பண்ணின
பெயர்களே மோக்ஷவீட்டடைந்தவர்கள். (மச)

கண்ணுதலாலோதியிடுங் கனமேந்திரியங்க
ளெண்ணுமவசனாதிக கிடமாக-நண்ணியிடும

அ

உண்மைவினாக்க

வாக்குப்பாடம்பாணி மன்னுகுதமுபுத்த
மாக்ககருதுநாளு மது.

இ-ள், வாக்குக்கு வசனமும் பாதத்திக்குக்கமனமும் பாணி
க்குத் தானமும் பாயுருவுக்குவிசாகமும் உபத்தத்திக்கு ஆரத்த
மும் நாளதோறு மித்தமுறைமையிலேபொருந்தியிடுமென்றெற
றிககண்ணை யுடைய பரமேஸ்வர னருளிய வேதாகமங்களிலே
சொல்லும். (௨௫)

வாககாகாயமிடமாய் வந்துவசனிகுங்கால
போககாருவகாறறிடமாய்ப புலகியன-லேறஞ்
மிடுகைக்குதநீ ரிடமாயமலாதி
விடுமபாரிடமுபத்தம விகது.

இ-ள், வாககாகாயமிடமாய் வந்துவசனிகும்-ஆகாயமிட
மாயினின்று வாககுவசனத்தைச்சொல்லும், காலபோககாருவகாற
றிடமாய-வாயுவினிடமாகினின்று பாதம் கமனமபண்ணும், புலகி
யனலேறகுமிடுகை-தேயுவினிடமாகினின்று பாணியிடுதலுமேற்
றலுஞ்செய்யும், குதநீரிடமாய மலாதிவிடும - அப்புவினிடமாக
ினின்று பாயுரு மலசலத்தைப்பிரிவிக்கும், பாரிடமுபத்தமவிகது-
பிருகிவினிடமாகினின்று உபத்தமாநந்தத்தைவிடும. (௨௬)

அந்தக்கரண மடைவேயுரைக்கககே
ளந்தமனம்புத்தியுட னுங்காரஞ்சிந்தையிலை
பறறியதுநிச்சயித்துப் பல்காலெழுந்திருந்தங்
குறறதுநிந்திகு முணா

இ-ள், அந்தக்கரணமடைவே யுரைக்கககேள்-அந்தக்கரண
ங்களுடைய வடைவைச சொல்லுகிறோங்கேள், அந்தமனம்புத்
தியுட னுங்காரஞ் சிந்தை யிவைபற்றியது நிச்சயித்துப் பல்கா
லெழுந்திருந் தங்குற்றது சிந்திக்கும் - மனம்பற்றும் புத்திநிச்ச

பிசுதும் ஆங்காரமெழுந்திருக்கும் சித்தஞ்சிறதிகரும், உணர்-அதி
வாயாக (௨௭)

ஒதியிடுகாலாறு முற்றானமத்ததுவமென்
ருதியருணா லறையுங்காண-உதறவே
விததியாதததுவங்க டனணைவிளம்பககே
ருத்தமனேநனறு யுனகரு

இ-ள், ஒதியிடுகாலாறு முற்றானமத்ததுவமென்றாகியருணா
லறையுங்காண - சொல்லப்பட்ட விருபத்தாலும் பொருந்தப்ப
ட்டானமத்ததுவமென்று பரமேஸ்வரனுடைய வேதாகமங்களி
லேசொல்லும், சித்தமே-குற்றமற்றவேவிததியாதததுவங்கடனணை
விளம்பககே ஞாதமனே நனறுயுனகரு - உத்தமனாகிய பிள்ளைய
விததியாதததுவங்க னேழையுஞ்சொல்லுகிறோம்கேள், (௨௮)

காலநியதி கருதுங்கலைவித்தை
யேலவிராகமபுருட னேமாயை-மாலறவே
சொன்னோமடைவாசச சொன்னவிவைதன னுண்மை
யுன்னியுரைக்ககா முறறு

இ-ள், காலநியதி கருதுங்கலைவித்தை யேலவிராகம புருட
னேமாயை மாலறவே - காலநியதி கலை வித்தை இராகம புரு
டன மாயை மயக்கமற்றவே, சொன்னோமடைவாக - இத்தமுறை
மையிலே சொன்னோம், சொன்னவிவை தன்னுண்மையுன்னியு
ரைக்ககாமுற்ற-இதனுடைய சுபாவத்தைச் சொல்லுகிறோம் உற்
றப்பொருந்திக்கேள், (௨௯)

எல்லேபலம்புதுவை பெப்போதுரிசசயித்தல்
அல்லறருங்கிரியை யான்மாவுக்-கொலலை
யறிவாசையைமபுலனு மாவருங்காலங்
குறியாய்மயக்கெனறு கொள்.

இன் எல்லைப்பலமுதுமை-காலதத்துவமானது கழிகாலத் தெல்லேபும நிகழ்காலததுப்பலததையும் எனிகாலததுப்புதுமையும பொருததுவிக்கும், எப்போதுவிசையிததல - நியதிதத்துவமானது எந்தக்காலமும கனமததையீவவனவென்றுவிசையபண்ணி நிறுத்தும், அலலறருவகிரியை-கலைபானது ஆணவத்தைச சிறிது நீக்கி யானமாவுக்குகிரியையையெழுப்பும், ஆனமாவுக்கொலலை யறிவு - வித்தியாதத்துவமான தானமாவுக்குச சீக்கிரத்திலே யறிவையெழுப்பும், ஆசை-இராகத்தத்துவமானது பெற்றபதாரததங் களைச சிறிதாக்கிபடுபொருத்திலே யிசனாயுண்டாகும் ஐம்புலனு மாரவருவகாலம்-ஆனமா பஞ்சேசுகிரியவகளிடமாகச சதநாகிவிடயங்களைப புசிக்கவருகிற வாதரத்தில் புருடதத்துவமானதுவிடயத்திலே யழுததுவிக்கும், குறியாயமயக்கெனறுகொள-மாயையானது ஞானறைவினைக்கவொட்டாமல மயக்கத்தைச செய்யுமென்றறிவாயாக. (உ)

வித்தியா தத்துவங்க ளேழும் விளம்பினேம
சுததமாந தத்துவங்கள் ஶ்சொலவகளைகள் - சித்தமாஞ்
சுத்தவிததை யீசுரமபின சொலவஞ் சநாசிவந
சத்திசிவங் காணவைக டான.

இ-ன். வித்தியாதத்துவங்க ளேழும் விளம்பினேம-வித்தியா தத்துவங்களேழுஞ் சொன்னேம், சுததமாநதத்துவங்கள் சொல்லக்கேள்-சுததமாயிருக்கிற சிவதத்துவங்களைந்தையுஞ் சொலவகிறோவகேள், நித்தமாஞ்சுத்தவித்தை யீசுரமபினசொலவ்ம் சநாசிவந்சத்தி சிவங்காணவைகடான நித்தியமாயிருக்கிற சுத்தவித்தை ஞானவரம் சாதாக்ஷிய சத்திசிவம என்றறிவாயாக. (உ)

சுத்தவிததை ஞானமிகுந் தொனமையா யீசுரநா
னதகன நெழிலதிக மாகுகியிடு - மொத்தவிவ

* சாதாக் கிபெமென்றுஞ் சத்தி சிவங்கிரிமை
யாதார ஞானவுரு வாம

இ ள், சததவிததை ஞானமிகும-சத்தவிததை ஞானமேறிக்
கிரியை குறைந்திருக்கும், தொனமையா மீசநநானததனெரு
ழிலதிகமாகியிமெ-பழை யாக வரப்படாநின்ற ஈஸ்வரதத்துவ
மானது ஞானங்குறைந்தது கிரிடையேறியிருக்கும், ஒத்தவிவைசா
தாக்கியமெனஹும-சாதாக்கிய தததுவம் ஞானமுங்கிரியையமொ
ததிருக்கூம், சததிகிவங்கிரியை யாதாரஞானவுருவாம - சத்தி தத்
துவம் கிரியையாயிருக்கும் சிவத்ததுவம்ஞானமாயிருக்கும் (உஉ)

ஆறும் தததுவமுஞ் சொன்னே மடைவாக

மாற மலமிரண்டும வாசொலலக - கூழி

லறியாவை யானவீ யானசக துககங்

ஞ்றியா வினையென்று கொள.

இ-ள ஆறும் தததுவமுஞ் சொன்னேமடைவாக - முப்பத்
தாறு தததுவங்களுடைய முறைமையுஞ்சொன்னேம, மாறமல
மிரண்டுமவாசொலல - விட்டுநீங்காமலிருக்கிற வாணவமலத்தை
யுங் கனமமலத்தையுஞ் சொல்லுகிறோம்கேள, கூறில-சொல்லுமி
டதது, அறியாமையாணம-அறியாமையைப் பண்ணிக்கொண்
டுகிறதிற தீர்ணவமலம், நீயான சகதுககங் ஞ்றியாவின் யென்று
கொள-சகதுககமொன்றையு நினைபாமல நீதானாயிருக்கிறது தா
னே கனமமலமென்றறிவாயாக, (உஉ)

ஆறும் தததுவமு மாணவமும வலவினையு

மாற வருளால வகுத்துடைத்தீர் - வேறாக

வெனனை யெனக்கறியக காட்டி. நிவைகண்டே

னுன்னரிய தேசிகனே யுற்று

* சாதாக்கியத்தின் விரிவைச் சதாசிவருபமெனனு
வூலிரகாணக,

இ-ள் ஆறுறுத்ததுவமும்-முப்பத்தாறுத்ததும் ஆணவமும்-ஆணவமலத்தையும், வலவினையும்-கனமமலத்தையும், மாறாவருளால் வகுத்தனாதே-விடநீங்காத கிருபையினாலே பகுத்தருளிச்செய்தோ, வேறு கவெனை யெனக்கறியக்கூடமா-இந்த மலங்களுக்கு வேறுகாம லொன்றுபட்டிருக்கிற வென்னுடைய சொற்பத்தையு மருளிச்செய்யவேணும், இவைகண்டேன-இந்த மூன்றுமலங்களையும் தரிசித்தேன, உன்னரியதேசிகனேயுற்று-நினைத்தற்கரிதாகிய தேசிகனே யுற்றுப்பொருந்தத்தக்கதாக (உ-உ) நன்ற யுரைக்கக்கேள் நல்லசித்தின் முன்னசித்திங் கொன்றது சித்தசித்தை யோராது - நின்நிவற்றையன்றை பரத்தறிவ தானமாவே யென்றுமறை குன்றம் லோதுங் குறித்து

இ-ள் நன்றயுரைக்கக்கேள் - நீகேட்டான்மதரிசந்ததை நன்றாகச் சொல்லுகிறோங்கேள், நல்லசித்தின் முன்னசித்திங் கொன்றது நல்லசித்தாகிய சிவத்தின்முன்னே யித்ததாநிபாசநிலாது, சித்தசித்தையோராது-நல்லசித்தாகிய சிவத்துக்கு அசித்தாகிய பாசத்தையறியவேண்டுகிலலை, நின்நிவற்றையன்றை பகுத்தறிவதானமாவே-சித்தாகியசிவத்தையும் அசித்தாகியபாசத்தையும் அறியிலை பொருந்தி விசாரித்தறிந்து அநித்தானமாவே, என்றமறை குன்றமலோதுங் குறித்து-பரமேஸ்வரனுடையவேதாகமங்களிலே குறையாமற் சொல்லும். (உ-உ)

தத்துவங்க ளாறுறுத் தனனைத்தா நென்றறியா-தெத்தனமை யெனளி லீயம்பக்கேள் - சுத்தமா மாறு சுவையு மறியாது தனனைத்தான கூறி லவையிவைபோற கொள்.

இ-ள், தத்துவங்களாறுறுத்தனனைத்தானறியாது-மூப்பத்தாறுறுத்ததுவங்களு மஜடமாகையினாலே தன்னுடைய சொரு

பததைத் தானழியச்செய்யாது, வித்தனமையெனனி லியம்பக்கே
ள-எந்தமுறைமையென்று கேட்கிறாயானால் சொல்லுகிறேனாகே
ள, சுத்தமா மாறுசகையுமறியாமலு தனனைத்தான-சுத்தமாயிரு
க்கிற வறுவகைச்சகையுந் தன்னுடைய சொருபத்தைத் தானறி
ய்ச்செய்யாது, கூறில-சொல்லுமிடத்து அவையிவைபோற்றுகொ
ள-முபபததாறுத்ததுவங்களுந் அவைகளைப்போலத் தன்னுடை
ய்சொருபத்தைத் தானறியச்செய்யாது. (௨௬)

ஆறு சுவையு மருந்தி யவைதனை
வேறொருவன கூறியிடு மேனமைபோ - லாறுறு
மொனொருனைய நாடியுணரத் தே நியதி லுற்றறிவாய
நின்றபொரு டானேகா ணீ

இ-ள் ஆறுசுவையு மருந்தியவைதனை வேறொருவன்கூறி
யிடுமேனமைபோல - ஆறுவகைச்சுவையும் புதிதுகன்கூறிது
கூராகிறது * கூர்க்கிறது துடர்க்கிறது புனிக்கிறதுஇனிக்கிறதெ
னக கண்டுணர்ந்தொருவன சொல்லுகிறமுறைமைபோல, ஆறு
றுமொனொருனைய நாடியுணரது-முபபததாறு தத்துவங்களை
மொனொருனாக விசாரித்திருந்து, ஒதில-சொல்லுமிடத்து, அதி
லுற்றறிவாய நின்றபொருடானேகாணீ - முபபததாறுத்ததுவங்க
ளையும் பொருந்தியறிவாகருகிறவறிவுகாண்யாகியவானமா. (௨௭)

சூனறு வருளாலே கூந்நீ ரெனவடிவு
பொன்றாத துமமுருவம் போயீர் - நின்றருக்கன
கண்ணுக்குக ஊட்டுமா போலே யுனதறிவில
நண்ணியறி வித்தகிடவோ நாம

இ-ள் சூனறுவருளாலே கூறினொனவடிவு - கெடாதகிரு
பையினாலே அடியேனுடையசொருபத்தையருளிச்செய்தீர், பொ
ன்றாத துமமுருமபோகியீர் கெடாததேவீருடைய சொருபத்

* கூர்க்கிறது-உவர்க்கிறது.

தையு மடிமேனுக்கருளிச்செய்யவேண்டும், நின்றருக்கன்கண்ணு
கருக காட்டிமாபோல - ஆதித்தபிரகாசமானது கண்ணுகருப்ப
தாராததங்களைக் காட்டிக்கொண்டு நிறநிறதுபோல், உனதறிவின
ணணியறிவித்திடவோநாம-உனதறிவிலே பொருத்தினை நறிவித்
துவருவோமநாம. (உஅ)

அனறியுங்கே ளான்மாவா லாய்ந்தறியு மைம்பொறிக
ளின்றி யறியா திவையெனன - நின்றதுபோ
லோவாம லுன்னே யுணராததுவோ முன்னறிவின்
மேவாமன மேவிநா மே

இ-ள், அனறியுங்கே-அறிவிலலாமலுரு சொல்லுகிறோங்
கேன ஆனமாவாலாய்ந்தறியு மைம்பொறிகளினறியறியாதிவை
யெனன-ஆனமாவிலேயறிந்து காரியப்பட்டுவருகிற பருசேந்தி
ரியங்கனும் ஆனமாவிலேயறிந்துகாரியப்பட்டுவருகிறோமென்
றறியச்செய்யாது, நின்றதுபோல-அந்தப் பருசேந்திரியங்களைப்
போல, ஓவாமலுன்னையுணராததுவோம-விட்டுநீங்காமனின்றுன
ககறிவிப்போம், உன்னறிவின் மேவாமன மேவிநாமே-உன்ன
றிவிலே பொருந்தாமற பொருந்தினை நறிவித்தவரச்செய்தேயு
நீயறியாமல்கூந்தது மப்படிபோல. (உக)

அககாங்கட் கெல்லா மகரவுயிர நின்றாற்போல
மிகக வுயிராகுபிராய மேவினோ - மெக்கண்ணு
நிலலா விடத்ததுயிராகு நிலலா தறிவென்று
நலலா கமகோது நாடு

இ-ள் அககாங்கட்கெல்லா மகரவுயிர் நின்றாற்போல்-ஐம்
பததோ ரகூர்த்ததகும் அகரமாயி வகூரமுயிராய் நின்றது
போல, மிககவுயிராகுபிராய மேவினோ-சாவானமாகஉளிடத்தி
லேயும் அறிவுக்கறிவாயப் பொருந்திநின்றும், கெக்கண்ணில்லா
வுட-ததுயிராகு நிலலாதறிவென்று-ஜடசித்ததுகளெல்லாம் காததா

நிறைந்து நின்றிவிததாலலல தறியசெயயாதென்று, நலலாகம
மோதுநாடு-நலலவேதாகமங்களிலே சொல்லுமென்று விசாரித
தறிவாயாக. (௩௨)

நறவததோர தானகாண நாதாததக் தஞ்செழுத்தார்
லுறறுருவாய நினருட லுள்ளபடி - பெறறிடநான்
விண்ணா பொழிலவெண்ணெய மெய்கண்ட நாதனே
தண்ண ரருளாலே சாறறு.

இ-ள். நறவததோர தானகாண-நல்லததைதபுடையவா
னமாகக் தூரிசிககததக்கதாக, நாதாதததஞ்செழுத்தாலுறறுரு
வாய நினருடல-நாதாதததகினமுடிவிலே பஞ்சாகுரமேதிருமே
னியாகக்கொண்டு நிருத்தஞ்செய்கிற முறைமை, உள்ளபடிபெற்
றிடநான்-உண்டானபடியே யடியேன தரிசிககததக்கதாக, விண்
ணாபொழில வெண்ணெய மெய்கண்டநாதனே - ஆகாயத்தைய
ளாவியிருக்காரின்ற சோலைகளுடைய திருவெண்ணெயநல்லூரே
திருப்பதியாகவெழுந்தருளியிருக்கிற மெய்கண்டசுவாமி, தண்ண
ரருளாலேசாறறு - குளிராததிருபையினுலே திருவுளமபற்றியிருள்
வேண்டும. (௩௩)

எட்டு மிரண்டு முருவான வினகததே
நட்டம புதலவா நவிலககேள் - சிட்டன்
சிவாயநம வெண்ணுந் திருவெழுத்தஞ்சாலே
யவாயமற நினருடு வான.

இ-ள். எட்டுமிரண்டு முருவானவினகததேநட்டம எட்டுமிர
ண்டுமுருவாயிருக்கிறயகாரமாகிய ானமாவினிடத்திலேநடனம்,
புதலவாநவிலககேள்-பிள்ளாய சொல்லககேள், சிட்டன் - பரமசி
வன், சிவாயநமவெண்ணுந் திருவெழுத்தஞ்சாலே உவாயமறநின்
ருடுவான்-பஞ்சாகுரமே திருமேனியாகக்கொண்டு ஆனமாகக்
பிறவியறத்தக்கதாக நிருத்தஞ்செய்வன. (௩௪)

ஆடும் பழகேணல லம்பலத்தா னையனே
நாடுந் திருவடியி லேநகரம் - கூடு
மகர முதரம் வளாதோள சிகரம்
பகருமுகம் வாழுடியப பார.

இ-ள் ஆடும்பழகேணல லம்பலத்தானையனே ஐய்நல்லதிரு
வம்பலத்தின்கண்ணே எழுந்தருளிரின்று நிருத்தஞ்செய்கிறமுறை
மையைச் சொல்லுகிறோங்கு, நாடுந் திருவடியிலேநகரம்-உன
னரியஸ்ரீபாதத்திலே நகரமாகவும், கூடுமகரமுதரம்-பொருந
தப்பட்ட திருவுத்தியிலே மகரமாகவும், வளாதோளசிகரம்-யிருந்
துவரப்பட்டிருந் திருத்தோளிலே சிகரமாகவும், பகருமுகம்
வா-சொல்லப்பட்ட திருமுகத்திலேவகாரமாகவும், முடியப்பார
திருமுடியிலேயகாரமாகவும் இந்தமுறைமையிலே நமசிவாயவெ
னகிறபஞ்சாக்ரமே திருமேனியாகக்கொண்டு நிருத்தஞ்செய
வாரொன்று விசாரித்தறியாயாக (நக)

சோகருந் துடிசிகரம் சிகரனவா வீசுகா
மாராகும் யகர மபயகரம் - பராக்கிவிறைக்
கங்கி நகர மடியக்கீழ முயலகனார்
தங்கு மகரமது தான.

இ-ள். சோகருந் துடிசிகரம் - டமரகமெனறிய ஸ்ரீ அதத்ததி
லே சிகரமாகவும், சிகரனவாவீசுகரம் - வீசிவ ஸ்ரீ அத்தத்திலே
வகாரமாகவும், ஆகருந் யகரமபயகரம்-அமைத்தஸ்ரீ அதத்ததி
யகாரமாகவும், பராக்கிவிறைக்கங்கிநகரம் - அக்கினியேநதியஸ்ரீ
அத்தத்திலே நகரமாகவும், அடிக்கீழமுயலகனார் தங்குமகரமது
தான-முயலகனைமிதித்த பாதத்திலே மகரமாகவும் இந்தமுறை
மையிலே பஞ்சாக்ரமே திருமேனியாகக்கொண்டு நிருத்தஞ்செ
யவாரொன்று றறியாயாக. (நக)

ஔங்கார மேரந் திருவாசி யுறறதனி
 னீங்கா வெழுத்தே நிறைசுடரா - மாங்கார
 மறறா ரறிவாணி யரபலததா னுடலிது
 பெறறா பிறப்பறறா பின

இ-ள ஔங்காரமேரந்திருவாசி-பிரணவநானே நல்லதிரு
 வாசியாகவும், உறறதனி னீங்காவெழுத்தேநிறைசுடராம-பிரண
 வத்தைவிட்டுநீங்காத பஞ்சாககரமே யுள்ளொளியாகவும், ஆங்
 காரமறறா ரறிவா-யானெனதென்னுஞ் செருக்கறவாகளறிவா
 கள், அணியமபலததா னுடலிதுபெறறா பிறப்பறறாபின-அழ்
 கியதிருவமபலத்தின கண்ணிலே யெழுந்தருளினின்று நிருத்தஞ்செ
 யய முறைமையைத் தெரிசித்தவாகளே பின்பு சநநீரணமறறவ
 ராகள் (௩௫)

தோற்றத் துடியதனிற ரோயுத் திதியமைப்பிற
 சாறறியிடு மங்கியிலே சங்கார - மூறறமா
 யுனனு மலாபபத்ததி லுறற திரோதமுத்தி
 நானற மலாபபத்ததே நாடு

இ-ள். தோற்றநதுடியதனில - டமரகமேந்திய ஸ்ரீஅத்ததி
 லே சிருஷ்டியாகவும், தோயுநதிதியமைப்பில-அமைத்தஸ்ரீ அத்
 த்ததிலே ஆனமா இரகைஷ்யாகவும், சாறறியிடுமங்கியிலே சங்கா
 ரம்-அக்கினியேந்திய ஸ்ரீஅத்தத்திலே மலசங்காரமாகவும், ஊற்
 றமாயுனனு மலாபபத்ததி லுறறதிரோதம் - உறுதியாயுன்றிய ஸ்ரீ
 பாதத்திலே பிரபஞ்சத்தை மறைக்குந் திரோதமாகவும், முத்தி
 நானறமலாபபத்ததேநாடு-நூகியஸ்ரீபாதத்திலே யதுக்கிரகமுத்
 தியாகவும் இநதமுறைமையிலே முத்தி பஞ்சகிருத்தியமே திருக்
 கூத்தென்று விசாரித்தறிவாயாக. (௩௬)

மாயை தனையுதறி வலவினையைச் சுட்டிமலஞ்
 சாய வபுக்கிவரு டானெடுத்தது - நேயத்தா

லானந்த வாரிதியி லர்னமாவைத் தன்முத்தல்
தானெந்தை யார்பாதக தான.

இ-ள. மாயைதனையுதறி-டமரகமேந்திய ஸ்ரீஅதத்தினுலே
மாயையையநீக்கி, வலவினையையசுட்டு-அக்கினியேந்திய ஸ்ரீ அத
தத்தினுலே கனமமலத்தைசுசுட்டு, மலஞ்சாயவமுககி - ஊன்றிய
ஸ்ரீபாதத்தினுலே மல்மேல்டாமலமிழத்தி, அருடானெடுத்த-தூ
ககியபாதத்தினுலே யருளேதனு வாகிருத்தி, நேயத்தாலாந்தவா
ரீதியி லானமாவைத் தானமுத்தலதான - கிருபையினுலேயமை
த்த ஸ்ரீஅதத்தினுலே யானந்தவெள்ளத்திலே ஆன்மாவை யமுத
துகிறதுதான, எந்தையார பாதகதான-எமமுடையசுவாமியாகிய
பரமேஸ்வரனுடைய திருக்கூத்தமுறைமை (கௌ)

மோனந்த மாமுனிவா முமமலத்தை மோசித்துத்
தானந்த மானிடத்தே தங்கியிடு - மாந்த
மொண்டருகி நின்றாடல காணுமருண மூர்த்தியாயக்
கொண்டதிரு வம்பலத்தான கூத்து

இ-ள. மோனந்தமாமுனிவா முமமலத்தைமோசித்து-மெள்
னஞானிகள் சுத்தாவினுடையகிருபையினுலே மூன்றுமலங்களை
நீக்கி, தானந்தமானிடத்தே தங்கியிடு-ஆன்மபோதமுடிந்தவிட
த்திலேயுதயமாகிற, ஆந்தமொண்டருகி நின்றாடலகாணும-ஆ
ந்தவெள்ளத்திலே முகந்தகொண்டருபவிகிறதுதான, அரு
ணமூர்த்தியாயக்கொண்ட திருவம்பலத்தானகூத்து - ஆன்மரக
னைபிரக்ஷிக்கவேணுமென்கிற காரணியமே திருமேனியாகக்கொ
ண்டு திருவம்பலத்தினை கண்ணி லெழுந்தருளிரின்று நிருத்தஞ்செ
ய்கிற முறைமைத்தாம். (கௌ)

உரையுணர்வுக கெட்டா வொருவன்மிகு பஞ்சாக்
கூத்தால் வரைமட்டான பாதி - உரையிடமாய்க்

காணும் படியே கருணையுருக கொண்டாடல்
பேணு மவர்க்குண்டோ பிறப்பு

இ-ள உரையுணர்வுக்கெட்டா வொருவன்-மனவாக்குக்கா
யங்களுக்கெட்டாத வொப்பறறபரமேஸ்வரன், மிகுபஞ்சாககர
ததால-பஞ்சாககரத்தினாலே மிகுநதகாருணியமே திருமேனியாக
ககொண்டி, பராயிடமாய்நின்று பராசத்தியாகிய திருமபலவிட
மாகின்று, வனாமகடான காணும்படியே-மலையனாயனமகனகா
ணும்படிகு, கருணையுருககொண்டி - கிருபையினாலே திருமேனி
கொண்டெழுந்தருளி, ஆடலபேணுமவாக்குண்டோபிறப்பு-ஆடி-
யருளியதிருக்கூததைவிருமபினபெயாகளபின்புசநமறறவாகள்

நாதாநத நாடகத்தை நனரா யருள்செய்தீ
ரோதி ரொழுததஞ்ச முள்ளபடி - தீதறவே
யஞ்செழுத்தீ தாகி லழியுமெழுத தாயவிடுமோ
தஞ்ச வருடகுருவே சாறது.

இ-ள. நாதாநதநாடகத்தை நனரா யருள்செய்தீ-தத்துவாதீ
தமாயிருக்கிற திருக்கூத்து முறைமையை நனரா யருள்செய்தீ
அஞ்செழுத்தீதாகி லழியுமெழுததாயவிடுமோ-பஞ்சாககரமெழுத
துகளிலேயொன்றாயிருக்குமாகில அழிகிற வெழுத்துகளாமோ,
தஞ்சவருட்குருவே-புகலிடமாயிருக்கிறகிருபையுடையதேசிகனே
தீதறவேயோதி ரொழுததஞ்சமுள்ளபடி சாறது குறறமறறபஞ்சாக
கரத்தி ணுண்மையை யுண்டானபடியே யடியேணுக கருளசெய்ய
வேண்டும். (சுடி)

உறற குறியழியு மோதுங்காற் பாடைகளிற்
சறறம பொருடான சலியாது - மறறதுகே
ளீசனரு ளாவி யெழிலரா திரோதமல
மாடுமெழுத தஞ்சினடை வாம.

இன் ஒதுங்காள்-சொல்லுமிடத்து, உற்றகுறியுழியும்-பொருத்தப்பட்ட, வெழுத்துகளுடைய குறிகளழியும், பாடைகளிற் சாற்றம்பொருடான சலியாது - பதினெண்பாடைகளிலே யுண்டானபொருள்கள் சற்றுங்கெடாது, மற்றதுகளை பஞ்சாககரத்தினுண்மையைச் சொல்லுகிறமுறைமைகளை, ஈசனருளாவினெழிலாதிருத்தமலம் ஆசிலெழுத்தஞ்சி னடைவரம் - சிவன அருள் ஆனமா வழிகியதிருத்தம் மலமஐந்துவ குற்றமில்லாத பஞ்சாக்கரத்தின முறைமைத்தாம், (சுக)

சிவனருளாவி திருத்தமலம் மைநது
மவனெழுத்தஞ்சி னடைவா - மிவனினது
நமமுதலா யோதினரு ண்டாது நாமெருள
சிமமுதலா யோதுநீ சென்று.

இ-ள் சிவனருளாவி திருத்தமலமைநது மவனெழுத்தஞ்சி னடைவரம் - சிவம் அருள் ஆனமா திருத்தம் மலமஐந்தம் பரமேஸ்வரனுடைய பஞ்சாககரத்தின முறைமைத்தாம், இவனினது-பகருவப்பட்டவானமாரின்று, நமமுதலாயோகிலருண்டாது-நகரமுதலாகவுச்சரிகில அருளபொருந்தாது, நாமெருளசிமமுதலாயோது நீசென்று - ஆசாரியரதுகவிரகம்பண்ணின முறைமையிலேயின்று சிகாரமுதலாக வுச்சரிகிலருளபொருந்தம். ( )

அண்ணல் முதலா யழகா ரெழுத்தைநது
மெண்ணி விராபகலற நிபபத்தே - நண்ணி
யருளா னதுசிவத்தே யாகருமணுடை
யிருளா னதுதீர வின்று.

இ-ள் அண்ணலமுதலா யழகாரெழுத்தைந்தம்-சிவமுதலாகியழகுபொருந்திய பஞ்சாககரமைந்தம், எண்ணில்-இடைவிடாமலுச்சரிகில, இராப்பகலறநிபபத்தே - கேவலசகலமற்றவிடத்தே, நண்ணியருளாது சிவத்தேயாக்கு மணுடையருளாதுதீர

வீண்டு - ஆன்மாவுக்கு ஆனவமலமானதுநீங்கவருளானது பேரி
னபமாகிய சிவத்திலே பொருத்திவிடும். (சக)

ஆதி மலமிரண்டு மாதியா யோதினும்
சேதியா முமமலமுந தீர்வாகா-போத
பதிப்பரிதா மினபததே வாழலா மாறி
விதிப்படியோ தஞ்செழுத்தது மே.

இ-ள். ஆதிமலமிரண்டு மாதியா யோதினும் சேதியாமும்ம
லமுநதீவாகா-ஆதியாகிய நகாரமும மலமாகியமகாரமுமஇரண
மெடியாகவுச்சரித்தால் உறுதியாக முமமலமுநீங்கி ஆனமாவருளே
பபொருந்திப் பேரினபவாழ்வை யுறமாட்டாது உறுமுறைமை
கூறுமிடத்து, மாறிவிதிப்படியோதஞ்செழுத்தது (ஒதினலை) போ
தமதிப்பரிதா மினபததே வாழலாம் - நகாரமுதலாக வுச்சரிக்கு
முறைமையையமாறிச் சிவமுனனாக அத் திருநெழுத் தஞ்சையும்
விதிப்படியுச்சரிக்க வானம்போதத்தால் மதித்தறகரிதாகிய பேரி
னபவாழ்விலெய்தி வாழலாம் நீயும்சிவமுனனாகவுச்சரிப்பாயாக

அஞ்செழுத்தே யாகமமு மண்ண லருமறையு
மஞ்செழுத்தே யாதிபுரா ணமமனைத்து-மஞ்செழுத்தே
யாகந்தத் தாண்டவமும யாவைக்கு உப்பாலா
மோனந்த மாமுத்தி யும்.

இ-ள் அஞ்செழுத்தேயாகமமு மண்ணலருமறையும் - பர
மேஸவரன் திருவுளம்பறஞ்சினற இருபத்தெட்டுத் திவ்வியாகமங்
களும் நானுவேதமும பஞ்சாககரமே, அஞ்செழுத்தே யாதிபுரா
ணம மனைத்தும்-பதினெண்புராணங்களினைத்தும்பஞ்சாக்ரமே,
அஞ்செழுத்தே யானந்தத் தாண்டவமும-ஆனந்தநடனமுமபஞ்சா
ககரமே, யாவைக்கும்ப்பாலா மோனந்தமாமுத்தியும் - தத்துவா
திதமாகிய மென்னஞானமாயிருக்கிறபரமுத்தியும்பஞ்சாககரமே.

முத்தி தனையடைந்தோர் முததுபழம் போதங்கி
வித்தகமாம் வீணை யிவைவயிறறி-ஞெத்த
விரதமணம் வெமமை யெழிறுதம் போல
விரவுவொன ரோதும் விதி.

இ-ள் முததிதனையடைந்தோர் - மோகத்தையடைந்தபெயர்கள் பேரினப்பதிலே யிரண்டறநிறகிற முறைமைக்குத் திருவ்டாந்தமெப்படி-யென்று கேட்கிறுயானால், முததுபழம்போதங்கி வித்தகமாம்வீணையிவைவயிறறிஞெத்தவிரதமணம் வெமமையெழிறுதம்போல - பழமும் ரசமும்போலவும் பூவுமணமும்போலவும் அக்கினியும் வெமமையும்போலவும் பண்ணுமோசையும் போலவும், விரவுவொனரோதும் விதி-இப்படி யிரண்டறப்பொருட்கிறிதபார்களுன்றாகமங்களிலேசொல்லும். (சக)

தத்துவங்க ளெல்லாஞ் சகசமா யான்மாவீற்
பெத்தத்தி னீறகின்ற பெற்றிபோல-முத்திதனிற்
சித்தமல மற்றா செறிந்திடுவ ரென்றுமறை
சத்தியமா யோதியிடுக தான.

இ-ள். தத்துவங்களெல்லாஞ் சகசமா யான்மாவீற் பெத்தத்தினீறகின்றபெற்றிபோல - பெத்தத்திசையிலே தத்துவங்களுல்லாம் ஆன்மாவினிடத்திலே யிரண்டறநிறகிறமுறைமைபோல, முததிதனிற்சித்தமலமற்றா செறிந்திடுவொன்று மறை சத்தியமாயோதியிடுகதான - முததிததிசையிலேசகசமலமற்றபக்குவப்பட்டவானமாகக் சிவனிடத்திலே இரண்டறப் பொருநதுவார்களைச் சத்தியமாகவே சிவாகமஞ்சொல்லும். (சஎ)

ஆதவன்றன் சநிதியி லம்புலியி னூர்சோதி
பேதமற நிறகின்ற பெற்றிபோ-ஞநாதத

தண்ண நிருவடியி லானமா வணைந்தின்பக்
கண்ணி லமுநதியிடுங் காண்.

இ-ள். ஆதவன் தனசநநிதியி லுட்புலியினாசோதி பேதமற
கிறகின்ற பெற்றிபோல-ஆகித்தபயிரகாசத்தின் முன்னேசநகி
பயிரகாசமான திரண்டறகிறகிற முறைமைபோல, நாதாதத்த
ண்ண நிருவடியி லானமாவணைந்து-தததுவாதிதமாயிருக்கிறகிற
வடிஞானத்திலே யானமாபொருது, இன்பககண்ணி லமுநதி
யிடுங்காண் - பேரினபத்திலே யிரண்டறப பொருதுமெனநறி
வாயாக. (ச-அ)

செனறிவன்ற னென்றிற சிவபூ ரணஞ்சிதையு
மன்றவன்ற னென்றுமெனி லநநியமா-மினநிரண்டு
மற்றநிலே யேதெனனி லாகித்த நாதனவிழிக்
குற்றமற்ற நின்றதுபோற் கொள்.

இ-ள். செனறிவன்றனென்றிறசிவபூரணஞ்சிதையும்-ஆன்
மா சிவனைச்சென்று பொருநதுவானுகில சிவனுக்குப் பூரணத்து
விலிலையாகவேணும், அன்றவன்றனென்றுமெனி லநநியமாம்-
சிவனானமாவசென்று பொருநதுவானுகி லப்பேர வானமா
வேறாயிருக்கவேணும், இன்றிரண்டு மற்றநிலேயேதென்னில்-இர
ண்டுமுறைமையுமலலாமலநின்ற நிலைக்குத் திருஷ்டாந்த மெப்ப
டிபென்று கேட்கிறுபானுல் ஆகித்தனாதனவிழிக் குற்றமற்றநி
றதுபோற்கொள்-அந்தகனுக்குப் படலநீங்குக காலத்து ஆகித்த
பயிரகாசமுங் கண்ணினுடைய வெளியும் இரண்டறக கலந்து
நின்றதுபோல. (ச-க)

வாககு மனமிறந்த வானகருணை யானனெரு
தாக்கறவே நிற்குந தனிமுதல்வா-நீக்காப்
பதியினைப்போ னிகதம் பசுபாச மொன்றாய்
கதியிடத்து முனறினையுங் காட்டு.

இ - ள். வாக்குமனமிறந்த வான்கருணை யுள்ளனெரு தாக்க
றவேநிற்குந தனிமுதலவா - மனவாக்குக காயங்களுக கெட்டா
தபொருளே வழுவாய அடியார்களிடத்திலே யிரண்டாநிற்கிற
வொப்பற்ற கததாவே - நீக்காப பதியினைப்போ ணிததம பசு
பாச மெனமுட்-விட்டு நீங்காமலிருக்கிற பதியினைப்போற பசவு
ம பாசமு நீத்தியமென்றருளிச்செய்தது, - கதியிடத்து மூன்றி
னையுறுகாட்டு-முததியிலும் பதி பசு பாச மூன்றுமுதலும் அழியா
மனித்கிற முறைமையை அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய
வேணும். (ரு)

முத்திதனில் மூன்று முதலு மொழியக்கேள்
சுத்தவது போகத்தைத் துயத்தலனு-மெத்தவே.
யினபவகொ மித்தலிறை வித்தவினை வித்தல்மல,
மனபுடனே கண்டுகொளப பா.

இ - ள். முததிதனில் மூன்றுமுதலு மொழியக்கேள்பா-அ
ப்பனே முததியிலும் பதிபசுபாசாமூன்று முதலுமழியாமனித்கி
ற முறைமுயைச்சொல்லுகிறோங்கேள், - சுத்தவதுபோகத்தைத்
துத்ததலனு-பேரினபத்தைப் புசிக்கிற தானமா, - மெத்தவேயி
ன்பவகொடுத லீறை - பேரினபத்தை மிகுதியுந் கொடுக்கிறது
கத்தா, இதைவினைவித்தலமலம - பேரினபத்தை மேனமேலும்
வினைக்கிறது மலம, - அனபுடனே கண்டுகொள் - அனபின
வே யறிவாயாக. (ரு)

அப்பாவும் முததிக கழிவாத காரணத்தான்
செப்பர யருளாலே செப்பககே-ளொப்பில்
குருவில்க வேடமெனக் கூறிவினைவ கொளலார்
கருவொன்றி லில்லாட்கள் காண்.

இ - ள் அட்பா விமழுத்திக கழியாத காரணத்தான் செப்
வாயருளாலே செபபகதேள் - அபபனே முததியைப்பெறுகைக்
கழியாதகாரணஞ் சொல்லுகிறோன கேட்பாயாக, — ஒப்பில -
உவமையில்லாதிருக்கிற சிவம், — குருவினகவேடமெனக்கூறில்
குருவும் விவரும் சங்கமமுமேயெனறு கூறுகையால் சிந்திதன
கககண்டு வழிபடுகிற சிவமெனறு, — இவை கொண்டோ-இந்த
முப்பொருளையு முண்மையாகக் கொண்டோ, — கருவொன்றிநி
ல்லாகள்காண-கருவிலேபொருந்திப் பிறந்திறவார்கள். (௫௨)

கற்ற மனம்போற கசிகதுகசிந் தேயுருகி
யுறஞ்சா னிலிங்க முயாவேடம-பறருக
முததித தலைவர் முழுமலத்தை மோசிக்குங்
பத்திதனி னினறிடுவர் பார.

இ - ள் கற்றமனம்போறகசிகதுகசிந்தேயுருகி - ஈன்றன்
ணிதான பசுவைப்போலுள்ளருகிககசிகதுகசிந்து, — உறஞ்சா
லிங்க முயாவேடமபறருக - மானிடதேகத்தைப்பொருந்திவந்த
ஆசாரியுண்பும் சிவலிங்கப்பெருமானையும் பெரியவேடத்தாரை
யும் இந்த மூன்றுவழிவைத தங்களுக்குப்பறறான தெய்வமாகக்
கொண்டு, — முததித்தலைவர் முழுமலத்தை மோசிக்கும் பத்தித
னிலநினைறிடுவாரா பரமமுத்தியைப் பெறுகைக்குத் தலையான
சத்திநிபாதிதையுடையதபோதனாமுழுமலமாகியபாசர்வருகை
க்குக் கரையழிந்த பத்தியின்கண்ணே நிறபார நியமிந்த முறை
மையிலேபார்த்து வழிபட்டு நிறபாயாக, (௫௩)

வாழ்த்தே னருட்கடலே வற்றப் பவக்கடனில்
வீழ்த்தே யலையாமன மேதினியிற-குழந்தவிடா

வெண்ணெய்ச் சுவேதவன மெய்கண்ட நாதனே
 உண்மைத் தவப்பயனே யுற்றது.

இ - ள் குழந்தைவிடாவெண்ணெய் மேதினியில்சுவேதவன
 மெய்கண்டநாதனே-சத்தியத்தைத் தரிசித்தவா விடநீங்காததி
 ருவெண்ணெய் நலலூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்டசுவேதவ
 னெனனகிற பிள்ளைத் திருநாமத்தையுடையமெய்கண்டநாதனே
 உண்மைத்தவப்பயனே-உண்மையான தவத்தைப்பண்ணினவா
 களுக்குப் பயனுள்ளவனே,—வற்றாப்பவக்கடலில் வீழாதேய
 ஸ்யாமல - பிறவியாகியகடலில்அடியேன வீழாதஸ்யாமல,—அ
 ருட்கடலே வாழாதேன-தேவரீர் காருணணியத்தினாலே வாழாதே
 னே. (௩௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்மைவிளக்க மூலமும் உரையும்,

முற்றிற்று.

உ

சிவமஹம்,

திருச்சிறுமஹம்,

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவச்சாரியர்

அருளிச்செய்த

திருவருட்பயன்;

இதந்தப் பதவுரையும்,

நிரமபவழகியா பொழிபுரையும்,

இஃ

காஞ்சிபுரம்

மகாவிதவான

கந்தர்சாமிமுதலியார்

மாணக்கர்

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவாகள் பாவையிடடு,

கன்னிகைப்போ

முருகேச முதலியாரால்

செனனை

ஜீவகாநனயவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

சிவமயம்.

திருச்சுற்றம்பலம்.

முகவுரை.

அலைகடலுமுத்திலவுலகின்கண் ஆன்மாமுகளனை
வற்றிறமும் அருளசுரதளிகளும் அறப்பெருகடவுள்
அனபினவழியறிந் தடிமைபூண்டொழுதும் சிறறலிவுயி
ராகள் சிறகில விருப்பினும், கருணையிடுகிறதெனொருபெ
ருங்கடவுள் பழனமயிற்பழனமயாயக கலவியறிவொழுக்
கங்களாற் கற்றுணர்ந்தகரு மாணிடாக்கள் பாசத்தாற்
சுழித்தலைத்துப் பவமாகிய கடலில் அமுதாவண்ணம
வேதங்களை யருளிச்செய்தனா என்பது பலசமயத்தவ
றகும் ஒப்பமுடிந்ததேயாம்.

அதனை யவாவர் கனமத்தளவர் யறிவுறுத்தும்ஆ
சாரியாக ளநேகா தோன்றி அவவவகாலதில அவவச்
சமயங்களைச் சீடாக்ககடமீன டொருவழிப்பட ஏற்படு
ததினமையால் சமயங்களும்தற்கேற்ற நூல்களுப்பலவர்
யவிரிந்தன.

அவ்வாறு பலவேறு பொருள்கொண்டு மயங்குறு
வண்ணம் மெய்ப்பொருளை திருவெண்ணைய் நலவார்
மெய்கண்டதேவராயவதரித்துச் சிவஞானபோதமென
ஹநூலருளிச்செய்தனா.

சிவஞான போதத்தை விரித்து அவர் மாணாக்கர்
அருணந்திதேவா சிவஞானசித்தி செய்தருளினா.

அருணந்திதேவா மாணுககராகிய மறைஞானசம் பத்திரீடழ அதுக்கிரகமபெற்ற உமாபதிசிவாசாரியர்சி வஞானசித்தியைத் தொகுத்துச் சிவப்பிரகாசமெனயா வரும் எளிதிலுணருமபடி யோரநூலருளிச்செய்தனர்.

உமாபதி சிவாசாரியா தாமசெய்த சிவப்பிரகாசம் முனனூறகேற்ப முடிந்தமையாம் சிறிது விரிந்திருப்ப தைப்பற்றி மிகுபகுவமுடைய அடியார்க்குவருத்தமி ன்றி மனனமாகும்பொருட்டுத்திருவருட்செயலாலதிரு வருளடையும் திருவருடபயனென் றிநூலருளிச்செ ய்தனா

இதற்குப் பதவுரைசெய்தவர் நாமம் பிரதிகளில்கா ணப்படவில்லை, ஆயினும் சித்தநாதசாத்திரங்களுக்கும் பெருமபாலுமபதவுரை வேலப்பபண்டாரமசெய்திருக்கி ன்றனா, இவவுரையும் அந்நடையே கொண்டிருக்கின் றது.

சேதுபுராணஞ் செய்தவரும், சேதுமடாலய சை வாசாரியருமாகிய நிரம்பவழியா, இநநூலுக்குப் பெ ருழிப்புரை யருளிச்செய்தனா.

இவ் விருவகையுரையும் சிற்சிலவிடங்களில் விசே ஷக் கருத்தடங்கி யிருப்பதாலும் சித்தநாதநூலுணர் வோர் கலவிப் பயிற்சியில் சிறிதடைந திருப்பினும் இவ வுரைகளை வாசிப்பதால் பெருமபய னெளிதிலடைந்து மிகவும் 'வித்தியாசாகர ராவாரெனவுங் கருதிப் பலர் தெரிவித்தபடி சோதது அச்சிடப்பட்டது.

சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

காப்பு

நேசத்தடியா நினைந்துருகி நின்றிட்ட
வாசத தனிகடக்க மாட்டாது-பாசத
திருகோட்டு முககட சிவபெருமா னீந்த
வொருகோட்டு நாலவாயுவா.

நேசையா சிரியப்பா.

திருமகள் பிறந்த விரிதிரைப்பாறகடற்
சூறையங்குகுகாற சூழறுபு வெடுபப
வலைவதறவெழு தண்டமீப்படாந்து
நிலைபெற்றினற நெடுநதிர ளன்ன
வினனநீரினப நன்னலஞ்சுரத்தவின
விளங்கெழிறறருமந திரண்டு வீற்றிருந்த
வண்ணமுமபோலு மண்ணறனகயிலை
காலுலிற்புரக்குங் கண்ணுதறகடவு
ணந்திதாளசுமந துவந தவவழித்தோன்றற்
பெண்ணையாறுமிகத வெண்ணையநின் றுருத்த
தொண்டாகளிதய முண்டகமலாததும
விஞ்சையாளிரவி மெய்கண்டதேவன
மறையகததடக்கிய வொருதனிககுடி லையு
மருணூனிறைந்த பொருண்முழுதுணர்த்து
மாடி போலக கூடியகாட்சியிற
புலசிவஞான போதநுறொகுத்த
வகலபொருடோதற கருமையுமாங்கவன்
சுமபிரதாயத தந்தமிலவானபொரு

ஞாலவரப்பெருங்குள் யுள்ளம்படைத்த
 பண்பின்மேதைய சண்பையாரோமான்
 றறபலன்றேராப பறபலசமரிகள்
 மலேததலேககொணமு மாருதமறைதெனத்
 தலேததலேயிரியத தானிரிநுதைத
 புகழ்சிவஞான போதமுளஞறையாந்
 திகழ்சிவஞான சித்திரினவிரிவு
 மெனபோனமருண்ட புனபுலமாக்க
 டிராவிடுமபையுந் திருபுளங்கெதண்டுந்
 ஞராககாதலி னுகமியோ னுகப
 பாவிடங்கொண்டதன ஞவிடங்கொண்டு
 பவப்பிரகாசப பட ரிஞளவிழங்குஞ்
 சிவப்பிரகாசத திருப்பெயாட்வீத
 திசைமகனாமருங்கிற பரிபுடையனே கத
 நாலேயினறொகைக்கு நானமடங்குடைய
 சைவநூறசலதி நொயநினிறகடத்து
 மரககலமதற்கு மாலுமியொப்ப
 வெழிலீரைததும் வருவறப்புணாதறித
 தெனஞ்சீரப்பலமை வளஞவனறனககோர்
 நறனுணையுடைத்தெனக கற்றவாகளிப்ப
 வருடபயனெனனே லாநகொருநாடக
 தெருடபடப்புனைந்து செநகமிழயாபபிற
 குறளடிவெள்ளை யொருநூலியம்பினன
 மற்றவனபுலியூ வளநகரகீழ்பாற
 கொற்றவனகுடியிற சூடிகொண்டறைந்த
 பூசாணுறைந்த புதுமதிவேணியுங்
 காகநுங்கண்டமுங் காரநத
 தேசிகனுமாபதி சிவனென்பவனே.
 சிறப்புப்பாயிர முற்றிறநு.

திருவருட்பயன்.

உமாபதிவிவனென லும பிள்ளை ததிருநாமத்திற்கும்
இந்தாறகும் முதலவராகிய கொற்றவனகுடிமுதலியார.
அறம பொருள இனடம் வீடு எனனு நானகினுள வீட்
டுநெறிகாட்டுவானதமமரெடுததுகொள்ளப்பட்டில
ககியம் இடைபூழி அறி யினிதுமுறறுதற்பொருட்டு, ஆதி
க்கண்ணை கரிமுடிக கடவுளை வணக்கஞ் செயதருளுகி
னறா வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ்செய்துமங்கலமொழி
முதல வருததெடுத்தது கொள்ளப்பட்ட இலக்கணவில
ககியம் இடுக்கணினறி யினிதுமுடியு மென்பாராகினி.

காபபு.

நரகுஞ் சரக்கனு நண்ணிற் கலைஞான
கரகுஞ் சரக்கன நுகாண்

என்பது அடைந்தோபாற் செய்யு நலலருளினையுடைய யா
னைமுகத்தினையும், என்று மொருபடித்தா யிருசுகம் இளமையி
னையும் ஓபற்றகடவுளை, ஒருவாமன மொழி மெய்களால வந்திப
பாராயின, அவாகு வேதாசீம் புராண முதலிய கலைகள யாவும்
வருநதிககறகும் பண்டமலல என்றவாறு, இத்தனற்றானே யெளி
தின வருமென்பதாம்.

உலகத்து ஸ்ரீனைகலெல்லாமஅடைந்தோபாற் றுன்பஞ்செ
ய்தவின இதனை நறகுஞ்சரக்கன நென்றருளிச்செய்தா, யானை
யறிந்த,நிதும் பாக்களையேகொலவூட என்றறிக இஃதாருபெயா.

ச திருவருட்பயன் மூலமுமுன்றும்.

இதனாலின காப்பும் உளையும் சிறப்புபடியிரமும் அதன் முன்னுரைக்கும் உரையாசிரியா காப்பும் சேது நிரம்பவழிகியர் உரையிலிருந் தெடுத்தசு சோககப்பட்டன.

க - வ து ப தி மு து நி லே.

அஃதாவது மேலாகிய இறைவனது இயல்பு,
சிவனுக்குத் தன்னியல்பேதென்னில?

அகராவுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரிலிறை நிறகு நிறைந்து

எ-து அகராவுயிர்போல - அகரங்களுக்கெல்லாம். அகரா மாகிய வெழுத்துப் பிராணனாயினன்றபோல, — அறிவாகி - ஆன்மாக்களுக்கெல்லா மறிவாகி, — எங்கும் - சடத்திலுஞ் சித்திலும், — நிகரிலிறை - ஒப்பிலலாத கடவுள், — நிறகுநிறைந்து - சாவதநிரபரிபூரணனாயசைவற்றநிற்பன எ-று.

நி-வ-ந. அகரமாகியவுயிரெழுத்துகளெல்லாவற்றிலும்பொருந்தி வேறறநின்றாறபோலத் தனக்கோ உவமனிலலாத தலைவன உலகுயிரமுழுதம் ஒழிவற நிரம்பினானவருவாய அழிவின் நிநிலபெறும்.

அகரம் தானேதனிததும் ஏனையிருடமபுககெல்லாம் வேறின்நிப்புணராதம் நிறறலானும், அவங்னமபுணாககவழியுந் தன்னுருவுதோன்றாதாகலானும், முதற்கண் வைக்கப்படுதலானும், விகாரமின்றி காதமாததிரையா யியலபாற்பிறத்தலானும், இறைவற்குவமையாயிற்று. இவ் வொப்புவமையாற சடமாகியவொலிவடிவனறென்பதற்கு அறிவாகியென்றும், அகரம்போல வொருகாறபுணாந்து நீங்காதென்பதற்கு நிறைந்தென்றும், அவ்வகாரு

தலிய வெழுததீக்களு முட்படுதற கெவகுமென்றும், மாணுகற் கறிவிததறபொருட்டு உவமனெடுபுணாததினும்அனந்தனறென பதறரு நிகரிலெனறுங கூறியருளினா.

“அதகரங்கடோறுஞ் சென்றிடு மகரம்போல் நினறனை சிவனுஞ்சேராதே” என றருளிசெய்தவாறுங காண்க.

இதனா விறைவன துணமையும், அவன வேறற நினறமையுங் கூறப்பட்டன. (க)

இப்படி மனம் வாகருக காயங்களுக கெட்டாமலிருந்தாலா னமாட்கள மலபரிபாகம் வந்து மோகூழ்மடைகிற தெப்படி யெ னனில?

தன்னிலைமை மன்னுயிரகள சாரததருஞ்சத்தி
பினனமிலா நெங்குளபிரான.

எ-து, தன்னிலைமைமன்னுயிரகள-தன்னுடைய நின்மலமா கிய சுவதநகிரததை நிலைபெற்ற வாணமாட்கள, சார-பொருந்த, —தரு-சத்தி-கூட்டு மருட்சத்தி அதனா சத்தியுஞ் சிவமு மிர ணடோவென்னில?,—பினனமிலா நெங்குளபிரான - இரண்டி லலாதவன எங்குளசுவாமி

நி-உ-உ, வாகருமனங்கட்கெட்டாத தனது விமல ஞான ந்தவீட்டினெல்லையை நிலைபெற்ற ஆனமாட்களவந்துபொருந்து மபீடிசெய்யும் அருளாகிய பராசத்தியுடனே பேதமின்றி யொன றிநிற்பான எமமுடைய இறைவன.

மன்னுயிரகளெனறதனால் ஆனமாக்கள்வினவயத்திலுரு வுதொழிலும் வேறபடுவதன்றி நிலமுதல நாதமீருகிய தத்துவ ங்களபோலப் பிறந்திறப்பன வல்லவாம்.

இதனால் அவன ஓர் சத்தியோடும கூடிநிற்பதென்பதாஉம் அது கருணைவடிவிறறென்பதாஉம் கூறப்பட்டன, (உ)

அப்படி யுமமுடையகூவுள மகத்துவமோவென்னில?

சு திருவருட்பயன் மூலமுமுமாயும்.

பெருமைக்கு துண்மைக்கும் பேரருட்கும் பேற்றி
 னருமைக்கு மொப்பினமையான.

எ-து பெருமைக்கும்-ஆனம் போதத்தாலே மறியப்படாத
 மகத்துவத்துக்கும்,—துண்மைக்கும் - இப்படிப் பருசுரிருத்திய
 நடத்தையிலேயு மானமாககளாலே மறியப்படாத விரகடியத்து
 க்கும்,—பேரருட்கும் - ஆனமாககளமேல னாத மிக்க கிரு
 பைகாம் —பேறினருமைக்கும் சரிதை அரியாயோகங்கண்ண
 முடிந்த விறுதியிலே சாய்சியததைக்கொடுக்கப்பட்ட வாசனிய
 ததுக்கும்,—ஒப்பினமையான - இவ்வுக்குவமையிலே

நி-உ-உ எவ்விட சதுமுளதாய நீரைவினும், கொட்டை
 யினும், மிகுந்த கருணையினும், ஒரு ராற் பெறுதற்கருமை
 யானும், ஆபவிநாஸினும் தாககோ ரொப்புவமையிலலா
 தான முன்னங்கிளந்த எட்டிவைக்க.

இவ்வாறறால் தைக்கு மனிலலானாகவே மற்றினத்தியலயி
 னும் ஒப்பிலத்தலிலை உடததுணாக.

“ ஆண்டப்பகுதி னுண்டைப்பிறக்க

வளப்பருந்தமமை வளப்பெருங்காட்சி

யொன்றினுகொன்று நினதெழிலபகரி

ஊற்றொருகோடினை மேற்படவிருந்தன

வினனுழைக்கநினை துணைனுட்புனாயச

சிரியவாகப்பெரிமோ னெனவும

செருமைக்கண்டமணுத்தா

வனுவடைத்து

நினதுதுணைகிப தண்டாச்சீரத்தி”

எனவு மருளிச்செய்தவாறு காண்க,

கு - வுருபுமுறைமேற்றமைப்பொருளாததது 'யாதனு
ருபிற கூறியுய்யும், பொருளசெனமருங்குன வேற்றமைசா
ருய்' என்பதிலங்குமைமாதலே

இசனுவிறைவான தயாபுகுறப்பட்டது (க)

இவனுக்கொப்பிலை யென்பானேன, மூவரி னொருவனவ்
லவோ வெனின?

ஆகியெனையு மனிதராகு னடங்குப

போகருமவன்போகாப புகல.

எ-து - உகி-பிரமாவையு னடங்கி சகரத்தை சிருட்டி ப்
பிசது, - எ-து யு-னி-து-வி-நெய்வையு னடங்கிசகரத்தையெ
ல்லாபிடப்பிசது - "தடங்குப்போகரு மல - முடிவின்
மாயாமலத்திலே மொல்லுமடங்கிசகரத்தையெ னையுடை
யகத்தாவாய், - போகாபபுகல தானொறுமுடிவிலலாம லநதப்
பிரமாவியுணு ஐகமெனையிறங்கும புகலாகிய வாண்டவனும்,

தி-வ-உ-இளைமனாகிய அங்கடவுள ஒருவனொருத்தி ஒன்றெ
ன்றுகூடப்பட்ட வுலகங்களுலலாவற ினையும் படைத்தது நிறு
த்தி யிச்சாளுனகுகிரியைக ளுணராதானைம ஆனமாககளுல்
லாம மூலமலத்தடனே அடங்கியிருக்கா பபடி அழி, தலைச்செய்யு
கதாவா எருருனது கீங்காததோரா புகலிடமாயிருக்கும்.

ஆகூடாடங்க வென்றதனால் பருறபசதி யுடைன்பது
கூறியதாயிறு 'உயிரவையொடுப பினனுமுதிப்பதெ னா
னபாபென்னிற - செயிருந்மலத்திலுக்கும்' என றருளிச்செய்த
வாறுகாணக.

இதனால் அவனொருவனே முததொழிறகும் உரிமனென்பு
துகூறப்பட்டது (ஈ)

அவனருமோ வருமோ வருவா ருபமோவென்னின்று

அ திருவருட்பயன் மூலமுமுராயும்.

அருவு முருவு மறிஞ்சு கறிவா

முருவ முடையா னுளன.

எ-து. அருவுமுருவும்-அருவமுமுருவமுமருவா ரூபமுமாம்,
—அறிஞாகு-அறிவானமிகக்கூதாகர்களுக்கு —அறிவாமுருவம்-
ஞானமாகிய வருடமுருமேனியை,—உடையா னுளன-உடைத்தா
னவனுயிருக்கின்றான்.

நி-வ-உ. சிவன சததி நாதம் விநது என்னும் அருவடிவுநான்
கும், மகேசுரன் உருத்திரன் மால் அயனென்னும் உருவடிவு நா
னருமுடையன், அயவிறைவன் அறிவுடையாரது உள்ளத்தின்
தோன்றும் ஞானவுருவினையு முடையனாகலான,

அருவும் உருவும் உளனெனவே அருவுருவாகிய சதாசிவவடி
வமெனபது கூறவேண்டாவாயிற்று.

“சிவன சததி நாதம் விநது சதாசிவன் நிகழும் ச - னுவந்த
ருருருத்திரன் ஞானமாலய னென்றிநென்றாயப, பவநதருமுருவ
னாவிவ கருவநான் ரூபயமொன்ற, நவநதருபேதமாகநாதஞா
டிப்பபொன்ப” என்றும் “குறித்ததொன்றாகமாட்டாக குறைவி
லனாதலானும்.” என்றும் அருளிச்செய்தவாறுகாண்க.

இதனா ஸ்வனருவுருவு கூறப்பட்டன, (ரு)

உடமையாகி லொருவருண்டாகக்க கொடுக்கவேண்டுமென்
னில்?

பல்லா ருயிருணரும் பான்மையென மேலொருவ
னில்லாதா னென்க ளிறை.

எ-து பல்லாருயிருணரும் - சாவானமாக்களுந் தங்கட்கு
கத்தா`சனுக்காண புவனபோகங்களைத் தருகறிவிடகவறினிற, —
பான்மையென-முறைமைபோல,—மேலொருவனில்லாதான்-
நானே யறிதலனறித் தனக்குமேலொருவ னறிவிட்கவேண்டென

ஸ்லை யாதலாற் றுனினைகத திருமேனியைத் தரித்துக்கொள்வன
—எவகளிறை-எமதுகததா.

நி-வ-உ நிறைந்து எண்ணிறந்த ஆனமாக்களும் அறிவிக்க
வரியும் பகுதிபோலத் தனாகுமேலாய்வின்று உணர்த்துவதோ
கடவுளையிலலாதான எமமுடையஇறைமன்.

இதனாற் கடவுட்டனமை யொருவராற்பெருது இயல்பாக
வுடையன எனபதுகறப்பட்டது. (௬)

உமமுடையகததாவை எல்லாராலுமறியலாமோவென்னில்?

ஆனவறிவா யகலா னடியவாசுரு

வாளுடா காணு தமன்.

எ-து ஆனவறிவாய-எ-விடததும் நீங்காத பேரறிவாய்,—
அகலாநடியவாசுரு - விட்டுநீங்கான ஞானவான்களுக்கா —வா
ளுடாகாணுதமன்-தன்னையறியாத பிரம் விட்டுணுமுதலாயியதே
வாசுருக்கு அவாகனமனதாகுக்காய் தக்கெட்டாதஞானவான்.

நி-வ-உ, நீங்காதஞானமாய அடியவாசுரு உன்னக்கமலத்தினை
விட்டு ஒருபொழுதும் பிரிதலசெய்யான, தாது தேவாகனாஸ்கா
ண்டறகரிய மேலோனாயினும்.

அடியவொனவும், வாளுடொனவும், பொதுப்பட்டக் கூறின
மையால யாவராயினும் அன்பாகுகெரியவருத்தலும் அன்பரல்லா
தவாசுரு அறிமறைதலும் உடையனென மாம.

‘கனவிலுந்தேவாக கரியாயபோற்றி, நனவிலுநாயேறகரு
ளினினைபோற்றி’ எவ் றகுளிச்செய்தார போதஸ்ர புகழ்கமபோற்
ததமெய்யன, வாத்தூர வந்தமறைமுற்றறல்வா

இதனால் அனஅருளபுரியுமாறு கூறப்பட்டது. (௭)

உமதுகாததா வேகதேசனே வியாபகனேவென்னில்?

எங்குமெவையு மெரியுறுநீரபோலேகக

தங்குமவன றுனே தனி.

10 திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

ஏ-து எவ்வுமெவையும் - சித்தினூர் சடந்தினும், — எரியுந்
நீபோல அகநினைப்பொருந்தின சலம்போல, — ஏகந்தவரு
ய-கத்தாவிரண்டற வேகத்தவமாயப் பொருந்திற்பன், — அவ
னானேதனி-அந்தக்கடவுடானே யொப்பிலலாதவன்

நி-உ-உ எல்லா வுலகங்களிடத்தும் அளவிறந்த வயிர்கண்
மாட்டும நீரிடைநிறை தழும்போல ஓர் ஊட்டம் கலந்திருந்தானு
யினும் அக்கடவுள் அப்பதங்களிறறங்காதுநீங்கி யேகனாய்நிற்பன்
ஏகாரம்-பிரிவில், “பாபதமண்டலனைத்துமாய” எனபத
னுள் ‘நீருநீ’ என்றருளிச்செய்தவாறுகாண்க.

நீருநீயென்பது, காயந்தடி எவ்வகையாகவெவ்வமை,
இதனால் யாண்டுநிரம்பி நிற்பினும் அகிறேனாயானென்பது
கூறப்பட்டது (அ)

சத்தா ஹெருமொருபடிததாய் நிற்பனோவெனனில்?

நலமில் னண்ணாக்கரு நண்ணினாக்கரு நல்லன்

சலமில்லன் போசங்கரன்

ஏ-து நலமில் னண்ணாக்கரு-தன்னை வழிபடாதபோகருகரு
த்தவகளாலேயுள்ள சன்னம் மனமாயிது கசுத்ததைக்கொண்டு தன்ன
லேயுள்ள வினப்பலத்தைக் கொடான, — நண்ணினாக்குநல்லன்-
தன்னை வழிபட்டபோகருகருத்தனபத்தைக்கொண்டியிப்பலத்தை
த்தருவான் வழிபடாதபோகருகருத்தனபத்தைக்கொண்டியிப்பலத்தை
ட்டபோகருகருத்தனபத்தைக்கொண்டியிப்பலத்தைக்கொண்டியிப்பலத்தை
திபோயெனனில்? — சலமில்லன் போசங்கரன்-விருப்பு வெறுப்பி
ல்லாதவன் சுகத்தை யானமக்கக் கொண்டுவருவ கொடுக்கையின
லே சங்கரனென்ற திருநாமத்தையுடையவன்.

தனதாளினை உடைந்தாரமாட்டு னெனமையினைச் செய்யலும்,
அதெய்யாரமாட்டு அது செய்யாதிருத்தலும் உடையானுயினும்
வயிரமென்பது சிறிதுமில்லன், இப்பதனைப்பண்ணுஞ் சங்கர
னென்னும் பெயரினையுடையான் ஆகலான,

வடமொழியில் சம எனபது¹ சகம், கரண எனபது பண்ணு
வான இலையிரண்டும் புணர்ந்து சங்கரனெனநிறைந்தது.

இதனால், விருப்பு வெறுப்பிலனென்பதும், அவரவாசெய்தி
க்கொத்த படனுதவுமநினைமையை யுடையவனென்பதங்கூற
பட்டன. (க)

வழிபட்டவாகளிலே யந்தப்பொருளைப் பெறலாமோ வெ
ன்னில?

உன்னுமுள கைய மிலதுணாவா யோவாது

மன்னுபவந தீரகரு மருந்து

எ-து உன்னும-நினைபுகள், — உளது உண்டு, — ஐயமில்லாத
சந்தேகமில்லை, — உணராவாயோவாது அறிவுக்கறியாய விட்டுநீங்க
காது, அப்பம். விட்டு நீங்காமலிருந் தெனசெய்யுமென்னில்? —
மன்னுபவந தீரகருமருந்து பொருந்திய சன்னமரணமா? ப விடா
திகையத தீரக்கினறதற்கு நல்ல பரமௌஷதம்.

நி-வ-உ, ஞானமாயப் பிரிப்பினறிவின்று அனுகியேதொட
ர்த்தவரும் பிறவிப்பிணியினை அறுத்தற்கு ஞாமருந்தாந் தன்மை
யினையுடையன அக்கடவுள் அதற்குஞாட்டமில்லை, அந்நையெஞ்
ஞானம் இடைவிடாது அன்புடன் நினைப்பீராக, ,

இதனால் பதியினை வழிபடவேண்டுமென்பதும் உறுதிப்பா
டுப கூறப்பட்டன (ங)

பதிமுதுகிலே முறறிந்து.

உ - வ து. ப சு நி லே.

அஃதாவது டலாய வுயிரகனது முறைமை.

இஃனைப் பன்மைவாசகப்படுத்திய கைஞல பதியொன்றே
மென்பதுதானே கொண்டுக்கூடத்து பதியினியலபுகூறிப் பசு
களியலபு கூற்றறாகலான, மேலையதிகாரத்தினோடு இதற்கியை

102 திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

புடைத்து எனககொள்க, பசு உயிர்-சேதனை-புறகலன்-சீவன்
அணு வியாபகன்-ஆனமா-என்பன் ஒருபொருட்களவி,

இதி லடைந்தவருண்டோவெனனில?

பிறந்தநாண் மேலும் பிறகருநாள் போலும்
துறந்தோர் துறப்போர் தொகை.

எ-து பிறந்தநாண்மேலும் பிறகருநாள்போலும்-பிறந்த வர்
ன்மாககருகருத் தொகையுண்டாளுறபோலவு மினிமேற்பிறகரு
மானமாககருகருத் தொகையுண்டாளுறபோலவும், துறந்தோர்
துறப்போர் தொகை-தேகாதிப பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்று
நீங்கி மோக்கத்தையடைந்தோரும தொகையுண்டு, இனிமே
ஸபபடி மோக்கத்தை யடைவோருகரு தொகையுண்டு, அதற்
குமளவிலை இதற்குமளவிலை.

நி-வ-உ. உயிர்களுதோற்றிய காலத்தினதுதொகையும், மே
ற்றோற்றுவ காலத்தினது தொகையும், இறைவன் திருவடிபை
அடைந்தாரது தொகையும் மேல அடைதற்குரியாரதுதொகை
யும், தாமதிலொரும —இஃதளவிலவென்பதாம்.

ஈரநினைந்ததொகைநான்கிஹேடுகூட்டப்பட்டது
உயிருண்மை யுடைத்தெனக் கூறியது எதனெனனில பொரு
ளுண்மைபெற்றே அதனியலடி கூறவேண்டும், பித்திகையுடை
த்தாயே சித்திரமெழுதவேண்டுமாறுபோல.

இதனாலுயிர்களது உண்மையும், மிகுதியும்கூறப்பட்டன,
ஆனமாககளெல்லா மொருபடித்தோவெனனில?

திரிமலத்தாரொன்றதனிற் சென்றார்களனறி
பொருமலத்தா ராயு முளா.

எ-து. திரிமலத்தார-ஆணவம் கன்மமமாயையென்னுமும்
மலத்தையுடைய சகலராயும்,—ஒன்றதனிற் சென்றார்கள் மாயா,

மலத்தை நீக்கி மருமலமுமுடைய பிரளாயாகலராகியும்.—அ
னறி-அனவயாதி—ஒருமலத்தாராயும்—மாபாமலத்தையும் கன
மலத்தையும் நீக்கி மறொருமலமுமுடைய விஞ்ஞானகலராகியு
ம், உளா-இப்படி மூலகையானமாககளாயிருப்பார்கள.

தி-உ-உ. ஆனவம் கனமம் மாயை எனனுமலங்கள்மூன்று
டையராகியும், இம்மூன்றில் மாயைநீங்கி யேனைய இரண்டு மு
டையராகியும், அவிருவகையுடையவாது ஆனவ மொன்றினையு
முடையராகியும், சொல்லப்பட்ட மூன்றுநிறத்தினையுடையார்
அவ்வானமாகுகள்

ஆயிடுபனபது ஏன 'டதததத கூட்டப்பட்டது, அவர்கள்
பிரனிதைமயமாகல பிரளாயாகல விஞ்ஞானகலராம், 'உளா
தருமிப பசுவாகமுடைய பிரளாயமுமுடைய விஞ்ஞானகலா பி
ளாயாகலாகலா பிரளாயிபபல மலக்கனமமலங்கனமமாயைநிற்
கும்' என்றருளிச்சொல்லுவது காண்க.

தெனா தொடர் பிள விகததததத உயிர்கள் மூலகைபப்
பட்டவனம் கூறப்பட்டது (உ)

இவரக னொருவா கொருவா அகிகபோவென்னில?
மூன்றுநிறத் துள்ளாரு மூலமலத் துள்ளாராக
தோனறலா தோறதுள்ளாரா துணை

எ-து. மூன்றுநிறத்துள்ளாரும்—அப மூலகைபபட்டவான்
மாகசூறும், அராகியிலே, மூலமலத்துள்ளாராகல-ஆனவமலசம
பந்தாகளா யிருக்கிறவர்களாகையிலே, தோனறலா தோறது
ள்ளாரதுணை-தோனாத்ததுண்யாயிருக்கிற சிவனுக்கு அடியவ
ராயிருப்பா. அபமூலவாகளுக கத்தாவேதுணை

தி-உ-உ. இம்மூன்றுநிறத் தானமாககளும், மூலமலமாகிய
ஆனவத்தாற்பிணிக்கப்பட்டவர்களே. அவருள் மாயையெனனு
நதுணையினையுடைய சகலா, தாம்கடழிறவொன்னுந் தனமை
தமக்குத் தெரிநிலா

க்சு திருவருட்பயன் மூல்முமுனைதீம்.

ஏனையிருவருகரு தெரியுமென்பதாம்.

மல்மென்பது அமுககு உமமை-முற்றமமை.

இதனால் முன்னரொவொன்றாக நீக்கப்பட்டது மாமையும கனமமும் அலலது ஆணவமனநென்பது கூறப்பட்டது.

அடிமையலலாதவானமாவுக கறிவுண்டெனினில்.

கண்டவற்றை நாளுங் கணவிற கலங்கியிடுக

திண்டிற்றலுக் கெனனே செயல

எ-து கண்டவற்றைநாளும - நாளுந் கணவிலே கண்ட பொருள்களை நாடோறும், - கணவிறகலங்கியிடும - சொப்பனத்திலே மறக்கப்படும் அபபடிப்பட்ட திண்டிற்றலுக்கெனவே செயல் - அற்பவல்மையுள்ளவரிவிலலாத மானமாககருகுகுச சுதந்தரமாகிய செயலேதுண்டு.

நி-வ-உ, பலகாலஞ் சகலாவததையில் தாம் கண்டறிந்த பொருள்களைச் சொப்பன அவததையில் திரிபுடக்காணுந் திணிந்தவெற்றியினையுடைய வுயிரகருகுகுச செயலுடைத்தென்பது எவ்வண்ணமோ?

திண்டிற்றென்பது அன்மொழித்தொகையாய் இழும்ச்சிக் குறிப்பு மொழியாயினதது. திரிபுடக்காண்டலாவது-நலகுரவாளாதமைச் செலவராகவும், செலவாதமை நலகூர்நதவராகவும், உறுப்பில்லாதமை யுறுப்புடையராகவும், உறுப்புள்ளாதமை யுறுப்பிலராகவும், ஒன்றுநன்றாக மாறுபாடாகக்காண்டல முதலியனவெல்லாம் (சு)

சொப்பனத்திலேயல்லோ மறந்தான் நனவிலே தானேயறிவானென்னில்?

பொறியினறி யொன்றும் புணராத புத்திக்

கறிவென்ற பேர்துள் றற.

எ. து. பொறியினி-ஐந்திந்திரியங்களி னெனநிலல்லாமல்,
—ஒன்றும் புணராதிருக்க ஒருவிடயங்களை யு மறியாதவான்
மாமக்களுக்கு — அறிவென்றபோ - தானேயறியுமறிவையுடைய
னவென்றபோ, — நன்றற-மிகவுநன்று.

நி. வ-உ. செவிமுதலிய கருவிகளகூடாமல் யாதொருவிடய
மும் எய்தமாட்டாத வுணர்வினையுடைய வுயிரகளுக்கு நூலவல்
லோர் அறிவுடையனவென்றிட்டபோ மிகவு அழகியது.

பொறியினியொன்றும் புணராதென்பதனால், கூடிப்புண
ருமென்பதாயிற்று. புத்தி ஆகுபெயர். நனநென்பது முன்னையது
போ லிகழ்ச்சிக்கு ரூபிப்படுமாழி.

இவை யிரண்டுபட்டானும் உயிரகட்கோமுன்னிலையான்
அன்றி அறிவுநொழிலுங்கூடாமை கூறப்பட்டது. (இ)

அப்படி இந்திரியங்களைக்கொண்டன்றி ஆன்மாவுக்கறிவில்
லையோ வென்னில.

ஒளியு மிருளு முலகு மலாகட்

டெளிவி லெனிலென செய.

எ - து. ஒளியும் - சோமசூரியாக்கிணிப் பிரகாசமும் இரு
ளும் - பூதவிருளும், உலகம் - பிரபஞ்சமும், அலாகடடெளிவி
லெனில - அலாவித்த கண்ணுக்குப் பிரகாசமில்லையாயில, என
செய - இது மூன்று மிருந்து பிரயோசனமேது? அப்படிப்
போல வொளியாகிய சிவமு மிருளாகிய வாணவமலமும் பிரப
ஞ்சமாகிய மாயையும் அலாபிழியாகிய வானமாவுக்கு அறிவில்லை
யாகில அமமூன்று மிருந்து பிரயோசன மெனன்? ஆகையா லாறு
தியே யான்மாவுக்கறிவுண்டு.

நி-வ-உ. விளக்கஞ்செய்யும் ஞாயிறு திங்கள் அங்கியென்
னுஞ்சுடர்களும், டயககிணைச்செய்யும் அந்தகாரமும், பல்வகைப்
பொருளோடு சிறுத வுலகமும், விழித்திராரின்ற கண்ணினிடத்

௧௬ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

துச்சோதியில்லையாயின் என்னபயனைச்செய்தறபொருட்டு' எ-று.
எனவே யாதுமின நென்பதாம்.

இவவுவமையால் மிகுந்தபிரகாசமாகிய சிவனுடைய ஞானமும், இருளாகிய ஆணைமும், கலைமுதல நிலன்குரிய தத்துவங்களும், நித்தமாகியவுயிர்களிடத்தது உணர்விலலையாயின் என்னபயனைச்செய்யுமென்னும் பொருள்தோன ரிதினறது. இஃது ஒட்டுடன்படுதோ ரலங்காரம். இம்மூன்றாவகையினானும் நனறுதிதுகளை யடைவனவுயிரகளேயா மென்பதாயிற்று.

இதனால் விளக்கவிளங்குவ கணபோல் உணராதஉணருமுணர்வினையுடைய ரொன்பதூஉங் கூறப்பட்டது (௬)

ஆனால்ரத மூன்றுபொருளையு மறிவ தியாதென்னீல? பகிக்கும்பாசததுககுமறியவேண்டுவதில்லை, பசுவேபகுததறியுமென்றது.

சத்தசத்தைச் சாரா தசத்தறியா தங்கணீவை
யுய்த்ததல் சதசததா முயிர

எ-று. சத்தசத்தைச் சாராது சததாகியசிவம் அசத்தாகியபாசத்தைப்பொருந்தாது.—அசத்தறியாது—அசததாகிய பாசஞ் சடமாகியா ஸ்ஃதொன்றையும் அறியமாட்டாது,—அங்கண்—அவ்விடத்தில்,—இவை—இவ்விரண்டையும்,—உய்த்தல்—பொருந்தியறிகிறது,—சதசத்தாமுயிர்—சதசததாகிய வானமா.

கி-வ-உ. நிலைபெற்ற ஞானமாகிய சிவனுக்கு அநிதசங்களானசடப்பொருள்களைப் புதிதாகச் சுட்டியறியவேண்டுவதில்லை அசேதனங்களாகிய தத்துவங்கட் கறிவென்பதில்லை இவ்விரண்டு ஞானையாயின், அவ்வி—தகிவற்றைத தன் னுணர்வுசெலுத்திப்பகுத்தறியுமுயிர்கள் சத்தம் அசததமன்றியே சதசததாதல் வேண்டும். அல்லது கூடாதென்பது கருத்து.

உயிர்களுள் சித்தென்று வழங்கப்படுமாயினும் சிவனுடைய ஞானத்தினோடு பொருதன்மை யுடையவென்பதாம்.

“சிவன்சிவனென்றிரண்டு சித்தொன்று மேன்னிற்-சிவ
னருட்சித்திவ னருளைச்சேருஞ் சித்திவன்றான், பவங்கேடு புத்தி
முத்தி பண்ணுஞ்சித்தவற்றிற்-படியுஞ்சித் தறிவிக்கப்படுகித்த
மிவனா, னவன்றோயெறியுஞ் சித்தாதல்வென்றி-மனைந்த
லுமொன்றாகா தநிமிடமாயிருக்கு, மிவனாநாம புத்தியுஞ் சித்தி
வனாமோ புத்தி-யிதுவசித்தென்றிடி லவனுக்கிவனுமசித்தாமே”
என்றருளிச்சொய்தவாறு காண்க.

இதனாலுயிரகன் சுத்தவறிவுஞ் சடமுமலலவாதல் கூறப்பட்ட
து. (எ)

அப்படியான்மாசத்தும் அசத்தமானதற் குவமையுண்டே
வென்னில?

இருளி விருளாகி லெலிடத்தி லெல்லாம்
பொருளாக ளிலதோ புவி.

எ-து. இருளிலிருளாகி - இருளோடுகூடி யிருளாயிருந்தும்,
—எலவிடத்திலெல்லாம்-ஒளி?யாடுகூடி யொளியாயிருந்தும்,—
பொருளகளிலதோபுவி-இந்தப் பூமியின்கண்ணே யிப்படிக்கொ
த்த பொருளகளிலையோ? உண்டு. அதாவது, கண்ணும்-படிக்க
மும-ஆகச்சமுமபோல வானமாவது மதுவதுவாக நினறறிதற்குவ
கூடியாம்.

நி-வ-உ. இருள்வந் திறுத்தகாலே மறைந்தும்ஒளிவந்திறத்
தகாலே விளங்கிபுறிகும பொருளகளை யுடையதன்றோ வுலகம்.

பொருள்களென்ற பனமையால் அவை கண்ணும் ஆடியும்
விண்ணுமுதலாயின. ஒகாரம் எதுமன்ற. இதுவுமொட்டென்ப
தோ ரலங்காரம்.

இதனால் சுத்தஉணர்வுஞ் சடமுமன்றி யிடைப்பட்டதொன்
றில்லையென்பதொ யுண்டென மறுத்த மேல்வலி யுறந்திறந்த
து. (அ)

க'அ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்

ஒளியு மனதிலேகூடி நிறகவே ஒளியேநடுங் கூடி நின்றது
இருளோடுங் கூடுவானேனெனனனில?

ஊமன்கண போல வெளியு மிகவிருளே

வாமன்கண காணு தவை

எ-து ஊமன்கணபோல-கோட்டானுடைய கண்ணுக்கு,
ஒளியுமிகவிருளே-ஆதிபதப்பிரகாசமுடைய நகரமாயிருக்கும் அ
துபோல வாமன்கண காணுதவை - நிலபெற்ற சிவஞாலத்தை
யானமாகக் காணுமலிருப்பதது, இரளாகிய வாணமலததால்.

நி-வ-உ உதயஞ்செய்து விளங்காநின்ற சூரியனைக்காணுத
கூடையினது கணபோல முறக்காய்வு வாய்க்கும் கருத்தாய்வுகிப
சிவனுடையஞானத்தினைக் காணமாட்டா அந்நானமும் அந
தக்கூடையினது கண்ணுக்குச் சூரியன் கிரிதுந் தோன்றாதுவின
முறபோல வாய்க்குநதருந் தோன்றாதுநிபுடும்

உமமை சிறப்புமமை எகார-தேற்றம்

இதனையாகக் தமக்கு உயிராகி விளங்கிநிறைநானத்தினை
ககாணுமைக்கு உமமேடுபு' ததிக கூறப்பட்டது (கா)

இந்தவாணமாக எறியாடையை நீங்கி யருளப்பெறுவது
மெக்காலம்? எனநிரங்கியது.

"அனறளவு மாறறுமாயி ரந்தோ வருடெரிவ

தெனறளவொன நிலலா விடா

எ-து அனறளவு-அனுகியேதொடங்கி, - ஆற்றுமூயி-சும
நது தடுமாறப்பட்ட வானமாகக்கூடும், - அந்தோ-ஓயோ? அரு
டெரிவதென்று-அந்நானநீங்கிச் சிவஞானமபிரகாசிப்பதுஎக்கா
லம்? - அளவொன நிலலாவிடா அளவிலலாத சன்னமரணமாகி
யதுக்கத்தை யனுகிதொடங்கி யாறறுமெனநிரங்கியது.

நி-வ-உ. ஆனுகியேதொடங்கி யிறறைவளாயும் எண்ணிற
ந்ததுன்பத்தினைத் தாங்குகிற்கு முயிரகள் அந்தோ எந்தநாளோ

திருவருள கிய ஞானத்தினைக் கண்டு த்மிதமபைபோததுபேரின
புதைதெய்துந்ள.

அஃதோவெவெப திரக்கத்தின்கட குறிப்பு.

இதனாலியாபடு துன்பமிருதிகவிரவிக கூறப்பட்டது

இவ்வதிகாரத்தை உரையாசிரியா நிரமபவழியா உயிரவை
நிலையெனக்கூறினா.

பகநிலை முறறிது.

நடவது பாசநிலை

இவ்வதிகாரத்திற்கு இருணமலநிலை

ஆதாவது, ஆரியாமையே படிவ கிய ஞானமலத்தின்
துந்நை, உயிரவை நிலையென்பதுபோலப் பொதுப்பட்டப
பாசங்களநிலையெனனாது இருணமலநிலையெனத்தொல, ஒழிந்த
மாயை கனமங்க ஸ்வவா நடவருமோவெனின, “ஒருமொழி
பொழிதன னினவகொளறகுறித்தே” என்பதனாலடங்க, முற
கிளந்த வுயர்களாற புணரப்பட்ட பாசத்தினிமலபுகுறுதலின, மே
லையதிகாரத்தினோடித்த கியபுணமையக எனனா நிரமபவ
ழியா.

ஆனமாவைப் பொருந்திய விடராவ தேதென்னில

துன்றம பவத்துயரு மின்புந துணைப்பொருளு

மினறெனப் செவவாறு மில

எ - து துன்றமபவத்துயரும் - நெருங்கியிருக்கப்பட்டசன
னமாணமாகிப துக்கந்தையும், — இனபும - பேரின்பம் கியவீட
டையும், — துணைப்பொருளும் - எல்லாததுகளுந் தாரகமாயிரு
க்கப்பட்ட திருநூலையும், — இனறென்பது - இலையெனச செ
யவது, — எவ்வாறுமில் - தானுமெவவழியானு மிலையெனனும்
படி மறைத்துநிற்கும் இந்த வானவமலம்,

உய திருவருட்பயன் மூலமுமுரையும்

நி - வ - உ. தொன்றதொட்டிடைவிடாதுவரும் பிறவித் துன்பமும, மேல ய வீட்டி ன்பமும, இவற்றைக்கூட்டி முடிபப தாய முதற்றினை நிமித்தங்களும் இலலையென றதுதியிட்டுக் கூ ழுதல, காண்டவமுதலிய அளவைக ளெல்லாவற்றினு மிலலை (க)

இந்த வாண்வமலததுக கொப்பு ண்டோ வென்னில ?

இருளான தனறி யிலதெளையு மேதப
பொருளாகி நிறகு ம பொருள

எ - து இருளானதனறி - பூதவிருளானது கனனைக காட் டெதலன்றி,—இலதெளையும - எல்லாப பதார்த்தததையுங் க ட் டாமன மறைதது,—ஏகப்பொருளாகி-தாருரு பொருளாகி,நிற் றுமபொருள - ஆணவமலமான துப்படி திபாறுய்மெ

நி - வ - உ உலகத்து வெவவேறு பலவகைப்பட்ட குண ங்களையுடைய பொருளாக ளெல்லாவற்றினையு ம ஒருபொருளாக வேற்றமை தோன்றாது மறைததுக்கொண்டு நிறபது இருளுரு வானதம கனறிப பிறிதொரு பொருட்கிலை

ஆதலா விதுபோலப பிறப பிறப்புக்களும், வீட்டுநெறி யும், காரணங்களும் பகுத்தியாதபடி மறைதது ஆணவமெ ன்ப தாயிற்று

இவை யிரண்டுபாட்டானும் ஆணு ததினது உண்மையும், அஃகிருளபோல மருள்வடிவிற மென்பதுஉம, கூறப்பட்டன, இருள்போலத தானே வென்னில ?

ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டி
மிருபெ ருளுங் காட்டா திது.

எ - து. ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டும்-பூ தவிருளா னதெல்லாப் பதார்த்தததையு மறைததுத் தனைக்கா டடி நிற்கும்,—இருபொருளுங் காட்டாதிது - இந்தவாணவமல மானது தன்னையுங் காட்டாது தனக்குள்ளே யிருக்கிற வானபா னையுங் காட்டாது

நி - வ - உ. அநதகாரமானது வேறொரு பொருளையுங் காணாமல் மறைத்துத் தன்னுருவங் காட்டிநிற்கும், ஆணவமானது தன்னுருவத்தையும் ஞானத்தையுங் காட்டாமல் நிற்கும்.

இதன விவவிருளிநூ மிகக்கொடியது ஆணவமெனறு கூறப்பட்டது.

காட்டாமல் மறைப்பது பதிகஞமோ வென்னில் ?

அனறளவி யுளளொளியோ டாவி யிடையடங்கி

எ - து அன்று - அனாதியே, — அளவி - ஆதமாவைப்பெருநுகி, — உளளொளியோ டாவி யிடையடங்கி - சிவஞானத்தைப் பிராணனா யுடைய வானமாவைப் பெருநுகி மறைத்து, — இனறளவு நின்ற திருள் - சிவனது திருவடித் தாமரைப்பெழுநளவு நின்ற திருதவாணவ மலம்.

நி - வ - உ. அகவிளக்காகிய ஞானத்தினோடே தானும் அனாதியே கலந்துகொண்டு அநத ஞானத்தினமேறப்படராது உயிரளவிலே யமைவுற்ற இது நாளவனாயும் நீங்காது நின்றது ஆணவமாகிய அந்நகாரம்.

உளளொளியோடு என்பது உயாவின்கண்வந்தது. “ஒருவினையொடுஞ்சொ லுயாபின் வழித்தே” என்பதிலக்கண மாதலின்.

இதனால் ஆணவமாகிய அநதகாரம் அனாதியெனப்பதும், மறைக்கருமப்போலநீங்கிப்புணர்ந்த தனமென்பதும் கூறப்பட்டன, அப்படி யிவனிடத்திலே யடங்கியிருக்கப்பட்ட வானவமலத்தை யிவனாலே யறியப்படாதோ வென்னில் ?

பலரைப்புணராதமிருட் பாவைக்குண்டென்றுங் கணவற்குத் தோன்றாத கற்பு.

உஉ திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

ஏ-து. பலனாப் புணர்ந்தும் - எல்லா வரன்ம வர்க்கங்க னையும் பொருந் திப் புணர்ந்தும், — இருட்பாவைகருண்டு இருண் மல்கத்திக்குணடி, — எனறுநகண்வறகுந் தோனரூதகற்பு - எப் போதந தன்ப்ததாவுக்கு விபசாரியெனறது தோனரூத கற்பு டைய தன்மை - இரத வாணவமல மானமாககருக்குத தோனரூ மனிந்ப் திபபடியெனக, இது முடிநதகுறளிறகருததுனா,

நி-வ-உ. எண்ணிலராகிய ஆனமாககளைப் பேதமறக கல ன்த இடையரூது நினரூலும், இருளமலமாகிய மகளுக்கொருநா ளுந் தனது தலைவராகிப் ஆனமாககருக்குத தனைககாட்டாது நிற்பதோ நியமமுண்டு.

பாவையெனவுந் கணவனெனவுந் கூட்டம்பற்றி யுருவகஞ் செய்ததனநி ஆணகுறி பெணகுறி யவவிடத் திலலையெனக கொ ள்க, எனறும் எனறதனால கேவலசகல சுதத மூனறினுமெனபது பெறரூம, சிறப்புமமை யிரண்டனுள, பிணைரதுஇழிபுகுறித்து நின்றது. இடைநின்ற உமமைமுறமமை.

இதனா லாணவத்தினது தன்மைகூறப்பட்டது. (இ)

இந்த வாணவமலததை யறிவதெவவாரெனனில்?

பன்மொழிக ளென்னுணரும் பான்மை தெரியாத தன்மையிரு ளார்தந் தது.

ஏ-து. பன்மொழிக ளென்னுணரும் பான்மை தெரியாதத ன்மை - பலவாகச சொல்லுவதென? நித்திய அநித்தியததை அறியப்படாத முறைமை; — இருளார்தந்தது இரதவாணவமலங் கொடுத்ததெனறறிவாயாக.

நி-வ-உ. பற்பலவார்த்தைகளைப் பயனென்னை? அறியவே ண்டும் பொருள்களையறியும் பகுத்தோன்றாது நின்றவியல்பெல் லாய் கருமநிறத்தினையுடைய மூலமூலாயினார் கொடுத்தது,

அறியவேண்டும்பொருள்களாவன பதி பசு பாசமெனுமுவ
கைப்பொருள்களும், சரியை கிரியை யோக ஞானங்களென்றாக
வுடையொழுக்கமுமாம். இருளாரொப்பது செறலின்கண் வந்த
அகற்றினை வழுவமைதி.

இதனால் மூலமலத்தினால்வந்த அறியாமைவலியுறுத்தப்பட்டது (க)

ஆணவமல மில்லையெனினில்?

இருளினதேற துன்பே னுபிரியல்பேற் போக்கும்
பொருளுண்டே லொன்றாகப் போம.

எ-து இருளினதேல்-ஆணவமல மில்லையென்று நீசொல்லு
வாயாகில, —துன்பேன-சுகதுக்கவேதனை வருவானேன்,—உயி
ரியலபேல-ஆனமாவுக கியற்கையென்று சொல்லுவையென்னில்
(இயற்கையாவது சுறுப்புமவெழுப்புமகரிசுகுமபாலுக்குமியற்கை
யாறையோலவாம்),—போக்கும் பொருளுண்டே லொன்றாகப்
போம-அப்போதாணவமல நீங்குகிறபொழுது ஆனமாவுக்கட
க்கெடுவன-ஆனையாற குணமுங் குணியுமாகக் சொல்வதாது.

நி வ-உ. இருளாகிய அவிசையைல்லையாயின, இத்திரியங்க
ட்கு ஏவல்செய்யும் பிறவிததுன்பம் படற்குக் காரணமெனையே?
ஆஃது ஆன்மாவின்து சுபாவமாயின நீங்காது, நீக்குஞ்சிவஞான
முண்டாயின அதனுடனே உயிருநகெட்டுப்போ மாதலால்-என
வே பிறவிததுன்பத்துக்கு நிமித்தம் அவிசையென்பதாயிற்று.

இதனால் அவிசையல்லையென்பானா யுண்டெனறுமறுத்து
க்கூறப்பட்டது. (எ)

ஆனுவந்தமலம் நடுவேவந்ததென்னில்?

ஆசா நியேலனைவு காரணமென் முத்திநிலை
பேசாதகவுழிபிணி.

உ-ச திருவருட்பயன் பூலமுமுனாயும்.

எ-து, ஆசாதியேல்-ஆணவமுலமாதியென நல், அணைவகாரணமென் இடையிலேவந்து பொருந்தக்காரணமெனன்? பொருந்தக்காரணமுண்டு, வெள்ளைப்புடைவையி லுமுகுப்போலவுங் கண்ணாடிக்குக் காளிதம்போலவுமெனனில்,—முத்திரில் பேசாது - மோக்ஷமுண்டென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை,—அகவுமயினி இரதமலமாகிய வியாதி மோக்ஷத்திலுமவந்து பொருந்தும்.

நி-வ-உ. அவிசசையிடையிட்டுவந்ததாயின, அஃதோகாரணமில்லாமல் வந்துபொருந்தியதெனின்? அன்றி முத்தியினு முறையாடாதுவந்து கவாந்துகொள்ளுமன்றோ

உணாயாடாது கவாதல-தோன்றாது வினாவிற்கவர்தல்.

இதனால் அவிசசையாதியென்பானா மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (27)

அனுகியாகி லொருக்காலு நீங்காதெனனில்?

ஒன்றுமிகினு மொளிகவராதே லுள்ள

மென்று மகலா திருள

எ-து, ஒன்றுமிகினும-பூதவிருள்மேலிட்டகாலத்து,—ஒளி 'கவராதேல்'-விளக்கினொளி யவ்விருளைச் சற்றேநீக்கும், அப்படி நீக்காதென்றால்,—உள்ளமென்றுமகலாதிருள்-அதுபோலவாண்மலமான தொருக்காலு மானமாவை விட்டுநீங்காது, ஆணைமலமானது கலாதிக்கிடங் கொடாதேயிருந்தா லாசாரியராலுமநீங்காது, கலாதிக்களுக் கிடங்கொடுக்கையிலே யாசாரியராலேநீங்குமென்றறிவாயாக.

நி-வ-உ. மலமாயையென்னு மிரண்டினுள், மலமாகியவிருள்வியாபகமெல்லா மறைத்ததாயினும், ஏகதேசவிளக்கமாகியமாயாகாரியத்தினை யுயிர்கள்வாங்குது கொள்ளாதாயின எந்தொன்றும் அவவிச்சை யவைகளைவிட்டு நீங்குவ தில்லை-கவருந்தனமையுயர்களுக்குண்டாகவேண்டுமென்பது கருத்து.

என்றமென்ப தருளுதையமானகாலத்தினு மென்பதகாட
டிநின்றது.

• இத்தாலுயிரகள் அவசனசீங்கி முத்தியடைவதற்கோநிடி
த்தவ கூறப்பட்டது. (சு)

மலமறையாது மாணய மறைசருமெனனீல

விடிவா, மளவும விளகக்கணைய மாயை

வடிவாதி கூனமத, துவருது.

எ-து விடிவாமளவும பூதவிருணீங்குமளவும, விளக்கணைய-
விளக்கானது பிரகாசித்தது நின்றபோலவும், மாயைவடிவாதி,
கூனமததுவந்து மாயை கனமததுக்கீடாகத் தனுவாதியாகவிரிந்
துகனமமுள்ளமட்டுஞ்சேலித்ததுநிற்கும். திருவருளவிளங்கினவிட
த்துவிடிவளவில விளக்கொளிமழங்கிறுந்தோலமாய்சேலியாது
நி-வ-உ சிவனுடைய ஞானமாகிய கிரணத்தோன்றி ஆண
வவிருளநீங்குமளவும, மாயையினிடத்திலேநின்றதக தனுவாண
புவனபோகங்களை தத்தம புண்ணியபாவங்களுக்கீடாகத்தோன்றி
சசிறிதே மலவிருளினைக்கி விடயவினபங்களைக் காட்டுமவின
கருகளுபோலவாம்.

மலமுமாயையும், இருளுமொளியும்போலத் தம்முள் மாறு
டைத்தென்பதாயிற்று.

சிறிதேநீக்குதல் - விளக்கணைய-என்பதனற்பெற்றும், விடி-
வாமளவும என்றதனால் மாயாகாரியங்களை சங்காரகாலத்திற் தம
துகாரணத்தினாலேயடங்கினும் உயிரகளைவிட்டு நீங்கினவன்மெ
ன்பதாய் 'இருளிரிசுடரிரண்டாநின்ற முழுமலமாயை' என்ற
ருளிசெய்தவாறுகாண்க.

இதனால் அவவவிசையால் நீங்காது தொடர்ந்துநின்றத
யைகருமம், இரண்டின்முறைமையுங் கூறப்பட்டது.

பாசநிலைமுற்றிற்று.

ச-வது அருளதுநிலை

அஃதாவது கருணையுருவாகிய ஞானத்தின் முறைமை. இத் தன்மைவாகிய அவிசையைத் துறந்து வீட்டுமெறி காட்டுதற் பொருட்டு அதற்கு மாறாகிய அருளினது முறைமை - பின், மேலை அதிகாரத்தினோடித் தற் கிழையுணரையறிக.

விடிவாவ தேதெனளில்?

அருளிற பெரிய தகிலத்து வேண்டும்

பொருளிற றலையிலது போல்.

எ-து அருளிறபெரியது-திருவருளுக்கு மேலாகிய கொரு பொருளில்லை, அஃதெனபோலவென்னில, அகிலத்துவேண்டும் பொருளிற றலையிலதுபோல் - பூமியினிடத்தானமாககன அவர வா விரும்புமபதார்த்தத்துக்கு மேலானதொருபொருளில்லாதது போல.

நி-வ-உ, ஒருவர்க கெல்லாப்பொருள்களுள்ளுந் தாம்விரும் பிய பொருளின மேலாயபொருளில்லாதவாறுபோலத் திருவரு ளின் மிக்கதாகியபொருள உலகத்திலலை-

இதன லருளினது உயாவுக-றப்பட்டது.

(க)

அருளதுநின் மெனனசெய்யுமோ வென்னில்?

பெருக்க துகர்வினை பேரொளியா யெங்கு

மருக்கெனென நிறகு மருள.

எ-து. பெருக்கம்-சஞ்சிதமிகுதியுங் கட்டுப்படவுமீ, துகர்- பிராரததுவமிகுதியும் புசிக்கவும், வினை-ஆகாமியமேறவும், பே ரொளியாய்-இதகளுக்கெல்லா மிகுந்தபிரகாசமாய் நிற்கும்-நிற கும், எங்கும்-எவ்விடத்தும், அருள் - திருவருளானது. அதற்குங் கைமென்னென்னில்? அருக்கெனென-ஆதித்தனாலேசகத்துக்குக் காரியப்படுவதுபோல.

நி-வ-உ, உலகத்து மககட்டொருதிகள் பொருளினையீட்டவும் துயககவும் நிமித்தமாய்நின்ற சூரியனைப்போல, அருளும்கூழிகளெல்லாம் புண்ணியபாவங்களை வளரககவும் அவற்றின் பயனாகிய சுகதுககங்களை யருந்தவும் காரணமாய்மிருந்தவொளியாகியெவ்விடத்தும் நிறைந்ததிறகும்.

அருககனென எனறதனால், அவவாறு காரணமாதல் ஒருவராற் செயதுகொள்ளப்பட்ட தலலவாம். பொதுப்பட வினையெனறதனால் புண்ணியபாவ மிரணமொம். சூரியனைப்போல வேரிடத்தணடாயகால் யோரிடத்தினராயிருப்பதிலையெனபா, எங்கு மென்றொளிசெய்தா,

இதனால் அருள்காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (௨)

அருள்காரியப்படுத்த வேண்டெதிலலை, தானே செய்துகொள்வார்களெனில்?

ஊனறியாதொன்று முயிரறியாதொன்றுமில்வ
தானறியாதாரறியார் தான,

எ-து ஊனறியாதொன்றும்-சரீரஞ் சடமாகையால்தொன்றையுமறியமாட்டாது, உயிரறியாதொன்றும்-ஆனமச் சிறறறியாகையினாலே தானதனககென வறிவிலலை, இவை தானறியாதாரறியாதான-இந்தத்திருவருளறிந்து புசிப்பியாதபொழுதாரறித்துபுசிப்பா,

நி-உ-உ அசேதனங்களாகிய தத்துவங்கட்கு என்னொன்றும் அறிவுண்டாவதிலலை, உயிர்கள் யாதொன்றும் தான்களாய் அறியமாட்டா, ஆதலால் அந்தஅருள்தாமறிந்தறிவியாமல் உலகத்தின்கண் அறிவினைப்பெறுவார் யாவா அருளறிந்தறிவித்தையறியவேண்டுமென்பதாம்.

இதனால்ருளிற்கு அறியவேண்டுவதில்லையென்பாரை உயிர்கட்கறிவித்தற்பொருட்டு வேண்டெனமறத்துக்கூறப்பட்டது.

உஅ திருவருட்பயன் மூலமுமுடையம்.

இப்படி நடத்துகின்ற வருளையான்மாகவழியாமலிருக்கிற தெப்படிபென்னில்?

**பாலாழி மீனாரும் பான்மைத தருளுயிர்துள்
மாலாழியாரு மறிதது.**

எ.து. பாலாழி மீனாரும்பான்மைதது - பாறசமுததிரத்தி லே திரிகிறமீனானது அப்பாலேக்குடிததுப் பசிதீராமறநனக்குக கீழாகிய ஜரதுககளைத்திசுகிற முறைமைபோல, அருளுயிர்துள் மாலாழியாருமறிதது - அருட்கடவிலே யிருக்கிற வானமாககளை சிவாதுபோகவகளைப் புசித்து ஜரந மரணங்களைப் போககிகுகொ ள்ளாமற சதநாதிவியவகளிலே திரியும்.

நி-வ-உ, மேலாய வருளினகட்பட்ட வுயிர்துள், அதனோடு பொருந்திநின்று பேரின்பததைதுகராமல் மாயாபோகமாகியமய க்கவெலையு ளாழநது அழுதநதனை, திருப்பாறகடவினசன வைகியமீனகளை, பாலேப்பருகாது, அதனுளசிறிதாயபிராணிகளை வருத்தித் தேடியுண்ணு முறைமையினே யுடைத்து.

மீனகளும் பாலேப்பருகுமாயின், ஜரதுககளைத்தேடியொரு கற்க்கிடைததுவ கிடையாதும் உழலாமல், நினறநிலையிலேவேணு மெனவும் பருகும், உயிர்துள் அருளினோடுகலந்து நிற்குமாயின் சிற்றின்பகளைத்தேடி அவவாறழலாமல், பேரின்பத்தினைத்தா மும் அநநிலையிலே யிடையருது அனுபவிக்குமென்பதாம்.

இதனா ஸ்ருளோடுகூடிநின்று உயிரகடின்புறம் இழிபுகுந ட்பட்டது. (ச)

அருள விஃப்பதை யறியாததெப்படியென்னில்?

**அனுகு துணையறியா வாற்றோனி லேகது
முணாவை யுணரா வுயிர்.**

எ-து. அனுகு துணையறியா வாற்றோனிலேகதும்-ஆன்மாவீ டத்திலே பொருத்தியிருக்கிற பஞ்சேகதிரியங்கு ளானமாவினாலே

காரியப்பட்டுவருகையிலேயும் ஆன்மாவிலே காரியப்படுகிறோமென்றறியாத முறைமைபோல, உணர்வை யுணராவுயிர்-உயிரிந்த ஆன்மாவை திருவருளினாலே காரியப்படச்சேயுந் திருவருளினாலே காரியப்படுகிறோமென்றறியாத வுண்மையுத்தன்மைதது.

நி வ-உ. தனக்குமுருங்காக வுடனவருந் துணையினைத்துணையெனநாடாது வழிச்செலவானபோலவும், தமக்குமுதலாயநின்று உணராததுநன்மையறியாத இரத்திரியங்களைபோலவும், உயிரகன் தாமுந் தமக்குயிராய்நின்றணராததும அருளினே அறியமாட்டா.

இவை துணைமையுந் தலைமையும் பற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை (டு)

அருணடத்துவிப்பதனை யறியாத தெப்படி யென்னில்?

தளையை யறியாது தாமேதிரிவார்

புளையை யுணரா புவி.

எ-து. தளையையறியாது தாமேதிரிவார்புளையை-பூமியினிடத்திலே யிருக்கப்பட்ட வானமாககன பூமிதாரகமாக நடக்கச் செய்யும் பூமிதாரகத்தைமறந்து நானடந்தேனென்னு மதபோல; உணராபுவி-பூமியினிடத்திலேயிருக்கப்பட்ட வானமாககனக்குந் திருவருளினாலே தொழிற்படச்சேயுந் திருவருளினாலே தொழிற்படுகிறோமென்றறியாத முறைமையுத்தன்மைதது.

நி வ-உ. பூமியைததமக்கு ஆதாரமென்றறியச் செய்யாது தாமேதமக்காதாரமாகப் போக்குவரவுசெய்வாராபபோல், அருளினேத் தமக்காதாரமென்று அறியாஉயிரகனும்.

புவியெனப் தீண்டியாகண்மே னின்றது. (சு)

அருளைத் தேடிவறிவானோவெனனில்?

மலைகெடுத்தோர் மண்கெடுத்தோர் வான் கெடுத்தோர் ஞானம், தலைகெடுத்தோர் தமக்கேடர்தாம்.

௩௮ திருவருட்பயன் மூலமுமாயும்

எ-து. மலைகெடுத்தோர் - மலைமேலிருந்து மலையைத்தேடின வர்போலவும், — மண்கெடுத்தோர் - பூமியிலேயிருந்து பூமிடைத தேடினவா போலவும், — வானகெடுத்தோர் - ஆகாயத்துக்குள்ளேயிருந்து ஆகாயத்தைத் தேடினவா போலவும், — ஞானம் தலை கெடுத்தோர் - ஞானமாகிய வழிவைகெடுத்துத் தேடுவார்கள், — தற்கேடாதாம் - தமமைத தெரியாதவானமாகுகள.

நி-வ-உ. மலையினையிழந்தோரும், மண்ணினையிழந்தோரும், ஆகாயத்தினையிழந்தோரும், எங்கணுவிற்றநத பேரறிவினையிழந்தோரும், தானென்பதனை யிழந்தோரும், தமமிரரூ மொப்பா,

மலை நிலம் ஆகாயம் தான எப்பனவற்றைக் கெடுத்தோர் உலகின்கணிலலை - உள்ளாராயின அப்போல அருளினை யிழந்தோரும் பேதைமொன்பதாம்.

ஈண்டுததற்கேடொன்பது யாகைகமேலினின்றது. (எ)

ஞானத்தை யிழந்துதிரிவ தேதென்னில?

வெள்ளத்து னூவற்றி யெங்கும்விழந்திருளாம்
கள்ளத நிறைவா கடன.

எ-து. வெள்ளத்து னூவற்றி - கழுத்தளவு தண்ணீரிலே போகிறவன் ஒருவிடயத்திலே யதிதப்படப்போகிறதுபோலவும் — எங்கும்விழந்திருளாம் - ஆதிததெனெங்கும்பிரகாசிக்கச்செய்தேழும் பிறவிக்குருடனுக்கு மிகுந்த விருளாயிருந்தது போலவும், — களத்திறைவாகடன் - கவாட்டிந்திரியங்களுக்கு முறைமையாயிருக்கிறவானமாககண் முறைமையு மித்தனமைதது.

நி-வ-உ. நிறைந்த நறுநீரின்கண்ணேநின்றும் அதனைப்பருகாது நாவறணும், எவவிடத்தும் இருளநீங்கி விழந்திருக்கமயங்கியுநிற்கு மடவோரது தனமையே, தாமநிறைந்த அருளோடுகலந்துநின்றும் அதனைவரும் பேரின்பத்தை நுகராத வஞ்சத்தலை மையுடைய ஆன்மாக்களது முறைமை,

உயிரகண்கூட னெதாய குறைமேயன்றி அருளின் குறை
யனறென்பதாம்

உறுததலைமையாவது, தாமொன்றிறகுங் கருத்தா வல்ல
வாயிருக்கவும் யானெனதென நகங்கரித்தல (அ)

அருளுநீங்கி யறிவ தெய்வாறெனில்?

பரபபமைநத கேணமினிது பாறகலனமேற பூனரு
கரபபருநத நாமிக கடன

எ-து பரபபமைநத கேணமினிது-அருடபொருளைக்கேட்
குமிடததுக ஶ்ரணவிபாதிக்களைவிட்டு இன்பமாகக் கேணமின்
அபபபிக கேளாமலிகிரிபங்களின வழியிலேதிரந்தாற கேட்ட
பொருளும்பலியாது, சநமரணமுங்காது அதென்போலவெ
னனில்,—பாறகலனமேற பூனரு - பாறசட்டியினமே லிருக்கிற
பூனருவானது பாலைக்குடி ததுப பசுதிராமல,—கரபபருநதநா
டுங்கடன-கரபபைத்தினன் விற்பபைநாடுமுறைமைபோல

நி-வ-உ சருசலமனததாறபபிம விராவீனையடக்கி அருளி
னறனமையே யினிதாகக்கேட்டு மனங்கொளவீராக அதனைநா
டாது சிறிநின்பங்கள மேறபடரும் இபபுலலியாண்மை, உறி
யிரமேனை ருடொளிப பறகுடத்தின மீதிருக்கும் பூனருபா
னது, சுயாகதலையிலேநடுங் கரபபினைத் தாவிப்பற்றி துகரவிசா
ரிகரு முறைமையினை பொருளுமாகலான்.

பூனருயும் உறியிரகட பாறகுடத்தினமே லிருநதவாறே
அதனைப்பருகாதே கரபபினைப்பாற வின்சொணடுவாவுங்கால்
அது கைப்படின, சித்தினமையிலலாத வுணவாதலே யன்றித்
தாலான மிசகவருத்தமுமெய்தும். கைப்படாக்கால, வருத்தத்
தோடு கரபபினையும்போக்கிப்பாற்குடத்தினையுமுடைத்துமிக்க
துன்பமெய்தும் உயிரகனும்அனுகியே கூடிநின்ற அருளகத்தட
ங்கிப் பேரினபத்தினை யெய்தாது சிற்றின்பங்கண்மேற் படரு

௩௨ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

மாயின், அதுபோல வொருகாலெயதுஞ் சிற்றின்பததுககு மன
மொழி மெய்களாற றுன்பமுறறும் அஃதெயதாக்கால இருமை
யினபமு மிழ்தும, மிகக இடாப்படுமென்பதாம்

உறியின்மேலவைகும்பாறகுடமெனவும், சுவாததீலம்போ
டுவ கரப்பெனவும், விதிதத ததுபவம்.

இவை யைந்துபாட்டானும், அருள்துணையும் இறைமையு
மாகியும் ஆதாரமாகியும் நிறறலை யறியாதிருத்தலும் எவவிடத்
தும் இருப்பதனைக்காணுது மயங்கலும், அதனாவரு மினபமெ
யதாமையும், அதனமேற்பறறுசெய்யாமையுமான உயிரினகுற்
றங் கூறப்பட்டன

(க)

அமையாதாக கறியப்படாதோவெனனில?

இறறவரை யிசைநது மேதும பழக்கமில்லா

வெறறுயிராக்கு வீடு மிகை.

எ-து. இறறவரை யிசைநதும் சிவனுள்ளகாலத் தொடங்கி
யான்மா திருவடிையைப் பெறும்ளவும், திருவருளுபகரித்ததுவரச்
சேயுந் திருவருளுடனே,—ஏதும பழக்கமில்லா - சமற முறவில்
லாத,—வெறறுயிராகு - அளவிலலாதவானமாக்களுககு,—வீடுமி
கை-மோகூமொன்றமே கிட்டாது. இருவினையொப்பு வந்தலல
துளுனம் பிரவேசியாதென்பது கருதது.

நி-வ-உ. அனுகியேதொடங்கி இறைளவும் அருளோடிரண்
டறக்கலநதுநின்றும், சிறிதும் அதிறரோயநத பழமைதோற்றித்
விலலாத வெறியவுயிராக்கு வீடுசோதலென்பதுமிகுதி. தகாதெ
ன்பதாம்.

வெறுமை, பயன்கொளாமை, பழமை தோற்றுதல், உலக
வெறுப்புத தோன்றதல்.

இதனா லருளோடு கலநதுநின்றும் வீடுகூட, நினையாத வுயிரி
னைப் பழிததுக்கூறப்பட்டது.

(ஃ)

அருளதுநிலை முற்றிற்று.

நி-வ து 'அருளுருநிலை.

அஃதாவது, ஞானவடிவாகிய குரவனதுதன்மை அருளது நிலைநிறுத்தி அருளாமை வடிவினது நிலைநிறுத்தலின், மேலையதிகாரத்தினோடு இதற்கியைபுடைத தென்ககெடுக்க.

இருவினையொப்பி வெவாவருவா லென்னில?

அறியாமை யுண்ணின் றளிதத்தே கரணுவ
குறியாகி நீங்காத கோ.

எ-து. அறியாமையுண்ணின் றளிதத்தே-அறிபாமையாகிய பெத்தகாலத்திலே, அறிவுக்கறிவாயநின்று இரட்சித்த திருவடிதானே,—கரணுவகுறியாகி-கரசரணத்திக்குடனே குருவாயெழுந்தருளிவந்தது ஆனாலுள்ளேயிலையோவெண்ணில் நீங்காதகோ-உள்ளமுற்றமும் விட்டுநீங்காத ஞானநாசாவாகிய குரு.

நி-வ-உ. தோன்றாததுணையாயக்கலந்து நின்று காததுநடத்தின் அருளே, கண்ணுற காணப்படும் வடிவினை யுடையதாக விட்டு நீங்காதகுறியில்.

இதனால் அருளருவடிவுகொண்டவந்தமைகூறப்பட்டது?

அவரே குருவாகவரவேணுமோ, படித்திருக்கிற வித்துவான்களாகாதோ வெண்ணில்?

அகத்துறையேயக் குள்ளின் ரனறி யதனைச்
சகத்தருவது காணபரோ தான.

எ-து அகத்துறையேயக் குள்ளினானறி - ஒருவனுக்கத்தரமானவிடத்திலே வரதவியாதியை அவனுக்கத்தரங்கமானபேரறிந்துறியது,—அதனைச் சகத்தருவது காண்பாரோதானே-அந்தவாணவமலமாகிய வியாதியைச் சகத்திலேயுள்ள காரியம்பேரலக் குருவாலே நீங்கப்போகாது, சிவனே யாசாரியமூர்த்தமாயெழுந்தருளிவந்து நீக்கினால் நீங்குமல்லது.

௩௪ திருவருட்பயன் மூலமுமுரையும்

நி-வ-உ. ஓர்இலவீன்கண் ஒருவாக்கொண்டபிணியை அவ்வி
ல்லினகண் வாழ்வாரா அறிவதனை, அதனைச் சேயமைக்கண்ண
ராகிய உலகத்தாரா அறிய வல்லரோகாம

தானஎன்பது அசைநிலை ஓகாரம எதிர்மறை.

இதனால் இவ்வனம் வடிவுகோடறகு அருளாதல வேண்டு
மோவென்னில ஐயத்தினை யகற்றி வலிபுறுத்தப்பட்டது (உ.)

இப்படிவரப்பட்ட ஞானஞ்சாரியினை யெல்லாராவும் மறியலா
மோவென்னில?

அருளர வகையர் லருள்புரிய வந்த

பொருளர யறிவார் புவி.

எ-து அருளாலசையா லருள்புரியவந்த-அருட்பிரகாசியாத
மூறைமையினாலே யருளைக் கொடுக்கவந்த,—பொரு ளாரறிவார்
புவி-இப்படிக்கொத்த ஞானஞ்சாரியினைப் பூரியிலுள்ளவான மாகக்
ளறியமாட்டார்கள்.

நி-வ-உ. படைப்பு நிலை நறு மறைப்பு எனனும் நான்கினை
யுந் தோன்றாதுசெய்தவாறுபோல, அருளென்னுந் தொழிலினை
யுந் தான பண்ணாதுதுபோலப் பண்ணுமபடி, மானுடவடிவென
னும் அங்கியால் மறைத்துக் கொடுவந்த உண்மைப்பெருளேஇக்
குருவடி வென்பதனை அறியமாட்டாதுஉலகு

தம்போலொரு மானிட மாக நினைக்குமென்பதாம். (க)

உத்தமரல்லாதா ரறியப்படாததெந்தவேதுவினாலென்னில?

பொய்யி ருண்ட சிதைப பொறியிலார போதமா

மெய்யிரண்டுங் காணா மிக.

எ-து. பொய்யிருண்டசிதைப் பொறியிலார்-அஞ்ஞானமி
குதியாலே பொருந்தப்பட்ட சித்தத்தையுடையவாகப் பஞ்சேந்
திரியங்களிலே திரியப்பட்ட வான்மாகுகள்,—போதமா மெய்யி

ரண்டுங் காணாழிக-அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற திருவருளையும், அந்தத் திருருடானே திருமேனியாய்கந்தவாசாரியினையும், ஆகவிர ணடுவித்ததையு மிருகியுறறியமாட்டார்கள்

தி-உ-உ நிலையாத காய வாழ்க்கையினையும்,* ஆணவம்லத் தால மறைந்தவுணர்விலேனும் உடையராய, ஞானமென்னுஞ் செலவாதிலேனும் எய்துதலிலலாதார, அறிவுமயமாகிய அருளு, அவ்வருளான ஆரோதேசிகவடிவும் என்னு முண்மைப்பொருளிரண்டினையும் சிறிதும்றியமாட்டார

இத்தன்மையவாகிய ஆசாரியவடிவினே, அருள்கொண்டவடிவமாக வுணராராகவே, நினமலமாய, அகண்டமாய், சினமயமாய ஒழிவற்றிறைந்த அவ்வருளினையும் உணரமாட்டாரொன்பதுகருதது. (௪)

அவா திருமேனியை யென்போல வறியவேணுமோ வென்னில?

பார்வையென மாககளைப் பற்றிப் பிடித்ததற்காம்
போவையெனக காணா புவி

எ-து பார்வையெனமாககளை மாணக்காட்டி மாணப்பிடிப்பவர்போல வானமாககளை,—பற்றிப் பிடித்ததற்காம்-அவாசத்திப்பொருத்திப் பிடிப்பட்டவற்காம்,—போவையெனக காணா புவி-இப்படி நமமையிரக்கிக நமக்காகவந்த திருமேனியென்று பூமியிலுள்ள வானமாககள் அறியமாட்டார்கள்.

தி-உ-உ விலங்குகள் பறவைகளைப் பிடித்ததற்கு அவ்வவற்றின் வடிவாற்செய்த தீவகம்போல, மிக்கதொரு வடிவங்கண்டு அஞ்சிவெருளாது மனிதனைத் தனவயத்தாக்கிக் கோடற்பொருட்டு, அருள்போர்த்துக்கொண்ட மாணுடவருவாகிய குருவடிவினைப் போரையாக அறியமாட்டாவரம் இவ்வுலகு,

௩௬ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

இவை மூன்றாட்டானும் அகனமாய நிறைந்த அருளே
குருவுருவநிதத்துவத்தெனபதினை அறியாதார இழிபு கூறப்பட்ட
தது. (௫)

போண்டயாக வெல்லாளாயும் தற்சொலுபமாகக் கொண்டோவென்னில?

எமக்கெ னெவனு கெவைதெரியு மவ்வத
தமக்கவனை வேண்டத் தவிர

எ-து- எமக்கென-போகாது, —எவனு கெவை தெரியும்-
பகருவமல்லாத வான்மாககளுக்கு எத்தனைப புசிந்தாலுந் தெரி
யாது, —அவ்வததமக்கவனை வேண்ட-பகருவப்பட்ட வான்மாக்க
களந்தவாசாரியனை வழிபட்டுக்கேடக, —தவிர - அப்போது மல
மாயாதி கனமங்கண்ணாகும்,

நி-வ-உ. நீ குருவுணமை கொண்டமையால் எமக்கு வரும்
பயனெனனை? யாவ னெருவனுக்கு யாவை சிலநூற்பொருள்கள்
குரவனையினறி யுணர முன்னோடு பினமலைவறத்தோன்றும், அந்
நூற்பொருள்கள் அவனைத் தமக்குக் குரவனாக அவாவிநிற்கும்
பொழுது இமமறுதலையினை ஒழிவாயாக.

குருவுணமை கொள்ளாயின என்பதென்கிரின்றுது,

இதனால் யாதொரு நூற்பொருள்களுந் குரவனையினறியுண
ரப்படாவென்று கூறப்பட்டது. (௬)

திருவரு ளறிவுகறிவாயிருக்கிறது போதாதோகுருவாய்வா
வேனுமோவென்னில?

விடநகுல மேவினுமெய்ப் பாவகனின் மீளுங்
கடனிலிருள் போவதெவன கண்.

எ-து. விடம்-ஒருவனை விடநதினடித் தலைமண்டைக்கொ
ண்டு விடக்கச்செயதே, —நகுல மேவினும - கிரியைக் கொண்டி

வந்து கழுத்திலேகட்டினாலும் விட்டுநீங்காது. பின்னை நீங்குகிற தெப்படியென்னில்?—மெய்ப்பாவகனினமீளும் உண்மையாகிய பி்டாரகனவந்து தன்னையுங் கீரியாகப்பாவித்து அவன்கீரியாகப் பாவிக்கவே விட்டுநீங்கும்,—கடன-நீந்த முறைமைபோல் வா சாரியனுஞ் சிவசொருபமாயிருந்து சீடனையுஞ் சிவசொருபமாக ஞானககண்ணினுலே பாககவே,—இருள்போவ தெவனகண்-அந்தகாரமலமாயாதிகனமங்கண்வரும்,பின்னையாராலேநீங்கும்.

நி-வ உ விடமானது கீரி தானேவந்து தீண்டினு மீளாது, அதனவடி வினைப் பாவிப்பா றெருவனால மீளமாறு போலவே, இவனுடைய திருநோக்கினால் ஆணவவிருளநீங்கு முனக்கு.

இறைவன அனாதியோ உயிரோடுகலந்துநிற்பினும் குருவுரு ககொடு வந்தலலது பாசம நீங்காதெனபதாயிற்று இது சகலரை கருதித்து நின்றது.

இதனால் ஆசாரியனால் பாசமநீங்கவேண்டுமென்பது கூறப் பட்டது (௭)

இவா குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளியவந்து இரட்சிப்பது ஒரு வகைக்கோவென்னில்?

அகலத் தருமருளை யாக்கும் வினைநீக்குஞ்
சகலாகு வந்தருளுந் தான

௭-து அகலத்தருமருளை யாகும்-விஞ்ஞானகலநிற் பக்கு வாக்கு ஆறிவிலே ஞானத்தை யுதிப்பிப்பன. ஆணவமலத்தை நீங்குவன,—வினைநீக்கும்-பிரணையாகலநிற பகருவாகுஅவர்களை பபோல மானும் மழுவுஞ் சதுப்பயமுங் காளகண்டமு மூன்று நேத்திரமுமாக எழுந்தருளியவந்து ஆணவமலத்தை நீக்கிச்சிவஞா னத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன,—சகலாகு வந்தருளுந் தான-சகல நிறபகருவாகு அறுவகைத் தீட்சையினுலேயு முமமலத்தையு நீக்கிக்கிரமத்திலே சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன கத்தா.

நி.அ. திருவருட்பயன் மூலமுமுநாயும்

கி-வ-உ. கிலையினின்றுமநீங்கின விஞ்ஞானகலர்க்கும்பிரனை யர்கலாகும் நிராதாரமாயநின்று அருளைவினகும், கனம் : ஸச சேதனமபண்ணுதற்குப் பகருவராகிய சகலாகும்குருவுருவினை யாதாரமாகக் கொண்டவாபோலத் தானேவந தனுக்கிரகமபண் ணும். அவ்வா றருள்புரிதல் சகலாகுருகூடாதெனபதாம்.

பிரனையாகலாக்குக கிலைநீங்கலாவது, அதனவயத்தாகாதிரு த்தல். குடிவுருபு ஊகாரத்தாலதொக்கது, முதலிருவாகது "நிரா தாரமாகக் கணாயிலருட்பரததுவிதா சத்திரிபாதத்தால்" என்ற குளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனால் அருள் மாண்டசசட்டை சாததிவருத்தற்குக் காரண ங்கூறப்பட்டது. (அ)

குரு வாராம லாகாதோவென்னில்?

ஆரறிவா லெல்லா பகனற நெறியருளும்

பேரறிவான வாராத பின.

எ-து. ஆரறிவா-ஆரறிதது மோகூதமடையபோகிரா, — எல்லாமகனற நெறியருளும்-முப்பத்தாறு கருவிகளும் நீங்கும்ப டிபண்ணிக் சாய்சசியமான வீட்டைக்கொடுக்கப் பண்ணின, — பேரறிவான வாராதபின - மகத்தாகிய சிவஞானத்தை யுடைய சிவன் வாராதபோது.

கி-வ-உ. மகதிரமுதல் கிலையிருகிய மூவிரண்டு அத்துவாவு ங்கடந்த வீட்டுநெறியினை வெளிப்படுத்தும் நிறைந்த ஞானத்தி னையுடைய இறைவனே, குருவுருக்கொண்டு வாராத்விடத்து, அதனை அறியவல்லாயார. ஒருவருமில்லையெனபதாம்.

இதனால்நிறைந்த அறிவனாகிய இறைவனே உருக்கொடுவ ரினல்லது உண்மையையுணாதலகூடாதெனபதுகூறப்பட்டது.

இவரவேறுமுததராக வரவேணுமோ என்னறிவிலே யிருந் திருது போதாதோ வென்னில்?

ஞான மீவனெழிய நண்ணியிடுநறகவுநற்
பாண வெழியப படிந்.

எ-து ஞானமீவனெழிய நண்ணியிடும-இவன் ஞானசாரி
யனாக வாராமல ஞானமபிரகாசிகமும்,—நற்கல நற்பாணவெழி
யப்படிந-நல்ல சூரியகாந்தக கலவினிடத்திடுவ யாதித்தனில்
லாம லககினியுண்டாகின.

இவவிரண்டு மப்படியாக தெனயதுகருதது.

நி-வ-உ அருவடிவாகிய குரவனை யன்றி யொருவற்கு
ஞானமுண்டாதல கூடும் ஆதிகதனானறி மாசிலாச சூரியகாந
தககலவினிடத்து நெருப்புத தோனறுமாயின. இரண்டு மிலலை
யெனபதாம்.

இதனால் கிருவடிஞானம் குரவனையின்றியமையாச சிறப்பி
ற்றென மேலதுவலியுறத்தப்படடது. (௮)

அருளுருநிலை முற்றிற்று.

சு-வது அறியுநெறி.

அஃதாவது, உண்மைப்பொருளையுணரு முறைமை. அரு
ளுருநிலைகூறி அதனாலறியும்பொருளுண்மைகூறுதலின், மேலே
யதிகாரத்தினோடு இதற்கியை புணைமையாக.

அவ்வொப்போது குருவாவாநொன்னில?

நீடு மிருவினைக ணேராக நேராதல்

கூடுமிறைசத்தி கொளல.

எ-து, நீடு மிருவினைகள் மிகுதத புண்ணியபாவங்களிரண்
டும்,—நேராக நேராதல்-துலையொத்தவிடத்து,—கூடுமிறை சத்
திகொளல-கத்தா திருமேனிகொள்வா, அப்போ சத்திபதியும்.

சுடு திருவருட்பதின் மூலமுமுமாயும்

நி-வ-உ ஒன்றையொன்றொவ்வாது மிகஞ்ஞாநது வரும் புண்ணியபாவங்க ளிரண்மே தமமி லொப்பாக வரும் பருவத்தி லேயுண்டாகும், சிவனுடைய சத்திபதிதல.

நேராக நேராதல, ஓர்புண்ணியத்துக்கோராகமோராவைக் கிரோதத்திருத்தலாம். அதுவனறி வாகு மனங் காயமென்னு மூவகையா விற்றபபட்ட புண்ணியங்களமுழுவது மோர பங் கும், பாவங்களமுழுவது மோரபங்கு மாகப், பொன்னும் இரும் பும கனமததாறமலையொக்கதநூங்குதலபோலப், பவததாறசமனா தல, சத்தி பதிதலாவது, நிலையாதவியலயினை யுடையவுலகடை யினையஞ்சி வீட்டுநெறியினை விருமபுமவண்ணம் உயிர்கள துண ராயினே திருநதச்செய்தல. ஒன்றையொன்றேற்றத்தாழவுபடிஷ் அனவயவை யிகலசெய்திமுககுமென்பதாம்

இதனாலுணமை வுணாதற்கேதுவான சத்திபதியு மெல்லை கூறப்பட்டது. (க)

சுததா திருமேனிகொண்டுவந தென்னத்தை யறிவிப்பா னொளி?

ஏகனனேக னிருள்க்ரும மாயையிரண் டாகவிவை யானே தியில.

எ-து ஏகன்-சுததாவும், —அனேகன்-ஆன்மாவும், —இருள் ஆணவமலமும, —கரும-கனமமலமும, —மாயையிரண்டு-சுத்த மாயை மசுத்த மாயையும், —ஆகவிவை - ஆகவிநத வறுபொரு ளும், —அனாதியில-அனாதியிலே யுண்டானதென நறிவித்தார.

நி-வ உ. ஒருவனாகிப் இறைவனும், அள விலவாகிய வுயிராக ளும், இருளவடிவாகிய ஆணவமலமும, கனமமலமும, சுதத மசு ததமென்னு மிருவகை மாயைகளுமாகிய இப்பொருள்களஆறும் ஆனதிராகிய பொருள்கள்.

அனேகன் எனப்பதில் ஈற்றமகரம் நகரமாய்த் திரிந்து நின
றது. இவையாறுமென அகறினை வாசகநகர்ண்டு, மிகலினால்
முடிந்த திணைவழுவமைதி ஆறுமென்னு முற்றமமை செய்யுள்
விகாரத்தீற்ற ரெகுகது

இதனால் நிததியப்பொருள்க ளிவையெனத் தொகுத்துக்கூ
றப்பட்டன. (2)

அனாதியாகி லாறுபொருளினு மறிவ தேதெனில?
செய்வா னுஞ்செயவினையுஞ் சோபயனுஞ்சோப்பவனு
முய்வா னுள்ளென னுணரா.

எ-து. செய்வானும்-கன்மத்தைச் செய்யப்பட்ட வான்மா
வும்,—செயவினையும் - செய்யப்பட்ட புண்ணியபாவமும்,—சோப்
பயனும்-புண்ணியபாவத்துக் கேதுவாகிய சுகதுக்கமும்,—சோப்
பவனும்-இந்தக் கன்மத்தைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கப்பட்ட சுததா
வும்,—உய்வானுள்ளென னுணரா-இஃதெல்லாமறிந்து பிழைக்கிற
வனானமா.

ரி-வ-உ. புண்ணிய பாவங்களைப் பண்ணும்புருடனும், அஷ
னற் செய்யப்படும் வினைகளும், அவற்றின்பயனாகிய இன்பதுன
பங்களும், அவற்றைக் கூட்டியருத்ததுமிறைவனு டென்னு மிக்
நான்குதீறத்தினையுடையனாகவுணையறிவாயாக, மாணவகனே!
நீகதிசோதற்பொருட்டு

இவை யுணராதிருக்கவே யா னெனதெனனுஞ் செருக்க
றாது பிறவித்துன்ப முற்றமென்பதாம் உடையனாதல இருவினை
களைச்செய் திறைவனா லவற்றின்பபயனை துகாதற்குத் தானுரியனா
தல. (3)

உய்வான றானேயறிவனா வெனனிஸ்

ஊனுயிரால வாழு மொருமைத்தே யூனெடுவர்
தானுணராவோ டொன்றாக தாம்.

சுஉ திருவருட்பயன் மூலமுமுமாயும்.

எ-து. ஊனுயிராலவாழு மொருமைததே-சரீரமானது ஆன்
மாவினலே யெருபடிததாய சீவிககிற முறைமைபோல,—ஊ
னெய்யிர் - இரதச சரீரத்தேயிருக்கிற வானமாவும்,—தானுணர்
வோடொன்றாதரம-இரதத திருவருளினலே சீவித்து நிற்கிற
துமித்தனமைகது

நி-வ-உ. உடம்பானது உயிரோடுகூடிப்பிரிப்பின் நிராடை
பெறு மொற்றுமையினை யுடைத்தது. அவவுடம்போடியாகணிறை
நதனானத்தோடுகூடி யொன்றுபட்டு வேற்றநிலைபெறுந தருகி
யன. உடலகத்துயிர்போலக கலந்துநின்றநததுமென்பதாம்.

உடம்பென்ற பொதுவகையால ஐவகையுடம்பு மடங்கும்
அவையடங்கவே நிலமுதல நாதமீருகிய தத்துவமெல்லா மடங்
குமென்ககொள்க. (சு)

அகுளாற காரியப்படுத லெப்படியெனனில?

தன்னிறமும் பன்னிறமும் தானாகுற றனமைதரும்
பொன்னிறமபோன மன்னிறமிப பூ.

எ-து தன்னிறமும்-படிக்க தன்னுடைய பிரகாசத்தையும்,
—பன்னிறமும்-பஞ்ச வனனங்களினுடைய விளக்கத்தையும்,
—தானாகுற றனமைதரும்-பொன்னிறமபோல-இவ்விரண்டை
யங் கூட்டிக் காரியப்படுதப்பபட்ட வாதித்தப் பிரகாசத்தைப்
போல,—மன்னிறமிப்பூ கத்தாவினுடைய திருவருளுஞ் சிததுக்
கறிவும் சடத்துப்பிரேரகமாயிருக்கிறது மித்தனமைதது.

நி-வ-உ அடுத்த பலவன்னங்களையுங் கவர்த்தலும், அவைய
டுத்திருக்கினூர் தன்னிறமேகாட்டி நின்றலுமாகிய படித்தினது
தனமை யிரண்டிற்கும் தான காரணமாகிநின்ற பண்ணுமருரி
யன்கிரணம்போலாம், இவவுலகிற்கு இறைவனது சுடராகிய ஞா
னசத்தி.

கட்டுவீடென்னு மிரண்டிற்குந் தானென்றே காரணமெ
ன்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும் இறைவனுலகினை நடத்துமாறு
கூறப்பட்டது. (௫)

ஆருளாலகாணவேண்டும்தில்லை நானே காண்பனென்னில?
கண்டொல்லேகாணுநெறிகண்ணுயிராநீப்பொன்றினி
யுண்டில்லை யல்லா தொளி,

எ-து. கண் டொல்லே காணுநெறி-சீக்கிரமதிலே காணப்
பட்டது,—கண்-கண்ணாறு மொளியிளககானது கண்ணுகருமபநா
ராதத்ததுக்கு நடுவே பிரகாசித்தாற கண்ணாறுபதாராதத்ததைக
காணும் —உயிரா நாப்பொன்றியுண்டு- ஆன மாவுக்கு கேயத்தக்கு
நடுவே ருளபிரகாசித்தா லானமாதேயத்தைப்பெறுகிறதுண்டு,
—இல்லையல்லாதொளி-ஒளியாகியதிருவருளபிரகாசியாதபோது
நேயமே விளங்காது.

நி-வ உ நினைவினையுடைய வுயிரினது நடுவாகஞானனொ
ளிக்கு நிலையுண்டாதல வேண்டுமென்றாயின் வாயிலவழியாற புண
னகளை யுற்றுப்பாராத்து வினாவிலுணருமுறைமையிலே.

நடுவாகநிறறவ கலந்தநிறறவ. இதனால் ஞான முன்னிற்பி
னல்லது அறிதல் கூடாதெனபதோ ரதுபவவகையாலவிளங்கக்
கூறப்பட்டது.

இது குரவனா லன்றி யுடைகொண ணெர்த லரிதெனக்
கொளக. (௬)

அருளுளாந் காணுஞ்செய லெனபோல வென்னில?

புனசெயலி னோடும் புலனசெயலபோ னினசெய
மனசெயல தாக மதி. [லை

எ து. புன்செயலினோடும் புலன்செயல்போல்-ஆன்மா பரு
சேந்திரியங்களினாலே யொரு விடயத்தை யறிந்த முறைமை
போல,—நினைசெயலை-உன்னுடைய செயலையும்,—மனசெயல்தா

ச ச திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

சமதி-நீலேபெற்ற திருவருளினாலே காரியப்படுகிறோமென் றநி வாழாச.

நி-வ-உ. புருடனது சிந்தொழிலினவழியே திரிபினறி நட க்ருமினிரியங்களுது செயலபோல மாணவகனே, நின்னுடைய செயதியையும் இறைவனது கிரியாசத்திவழியே யவவாறு நடப்ப தாகக் கருதுவாயாக. அவ்வாறுகருதவே வினைத்தொடாபினறிப் பிறவிநீங்கி நிற்பொன்பதாம்

இதனா விறைவனது செயல்வழி நிறைவகூறப்பட்டது.

அருளாற செயற்பட்டறிவ தேதென்னில்?

ஓராதே யொன்றையுமுற றுனனாதே நீமுருதிப் பாராதே பாராதனைப்பார

எ-து ஓராதே-ஒன்றையும் விசாரியாதே கேவலத்திலும், ஒன்றையுமுற றுனனாதே-சகலத்திலும் நீ யொன்றையு நினையா திருக்கச் செய்தேயிரு,—நீ முருதிப்பாராதே சுதத்திலு நீ யது விதுவென்று சுட்டிப்பாராதே,—பாராததனைப்பார-இந்த மூன றவத்தையிலு மதுவதுவாக வருவிக்கப்பட்ட திருவருளையேகா ணபாயாக

நி-வ-உ. ஞான மெவவண்ண மிருக்குமோவென ஞாயா மல், அதனையும் விடயங்கன்போலக்குறிகொண னேறிநினையா மல், நீயாகமுனசென்று மேற்கொண்டு காண்டலுஞ்செய்யாமல், உன்னைக்கண்ட ஞானத்தினைக் காண்பாயாக.

இவ்வா றசைவின்றி நிற்கவே அவ்வகண்டமாகிய ஞானந் தானே தோனருமென்பது கருதது. (அ)

அப்படித திருவருளை யெதிரிட்டிப் பார்க்கிலெனக்குச் சந் தோஷம் வருமேயெனினிவ?

களியே மிகுபுல னைகருதி ஞான
வொளியே வொளியா வொளி.

எ-து. களியே மிகுபுலனைக் கருகி-அந்தச்சந்தோஷமேமிஞ்
த்தவிடயமாக நினைதது, - ஞானவொளியே யொளியுறவொளி -
ஞானமாகிய பிரகாசமே மறைவாகவொளிதது நிற்பாயாக.

நி-வ-உ இதனனமையவாகிய ஞானத்தினைக் காணப்பெற்
றமையால், வருமகிழ்ச்சியைப் பெரியவிடயமாக நினைந்து ஞா
னமாகிய வொளியனறி வேறுனக்கோரொளியினறாகுமபடி அத
னுட புகுக்குகரந்து நிற்பாயாக

கரந்துநிறறல் விகற்பமறக கூடிநிறறல்.

எனறுமினைவ யிழந்துநிறகிற தெப்படியென்னில்?

கண்டபடி யேகண்டு காணுமை காணுமை

கொண்டபடி யேகொண்டிரு.

எ-து கண்டபடியே கண்டு - திருவருளைத் தரிசித்தபடியே
தரிசித்தது, - காணுமை காணுமை - சகல கேவல நீங்கினபடியே
நீங்கி, - கொண்டபடியே கொண்டிரு திருவருளுனைக் கருத்து
க்கொண்டபடியேநீயுமசைவற நிற்பாயாக.

நி-வ-உ, ஞானமான துன்கு யாதொருபடியே வெளிப்ப
ட்டது, அப்படியே நீயும் கண்டறிபாமையாகிய அதிதாவததை
வந்துதோன்றாமல், யாதொருபடி யுனை விழுங்கிறறப்படியே
நீயும் விழுங்கக்கொடுத்திருப்பாயாக.

இம்முனறுபாட்டானு ஞானத்தினைக்காணுமாறும், கண்டா
லதனுடகலக்குமாறும், அவவிழித தனை அதனவயதனாகுமா
றம்கூறப்பட்டன. மாணவகனையெனப் திம்முனறிற்குங் கூட்
டியுரைக்கப்பட்டது.

(ரு)

அறியுநெறி முற்றிற்று.

எ-வ் து உயிர்விளக்கம்

அஃதாவது ஆனமசுத்திபண்ணுமபடி அறியுநெறியிற் கூறி யவாற்றான அறிகதபடிநின்ற யானெனதென்னுஞ் செருக்கழத தலகூறினமையின், மேலேபதிகாரத்தினு டிதற்குமையுடையதெனக்கொள்க.

கொண்டபடி கொளவ தெக்காலமெனினில்?

தூநிழலார தற்காருஞ் சொல்லார தொகுமிதுபோற றுனதுவாய நிறகுந் தரம்.

எ-து தூநிழலார தற்காருஞ்சொல்லார பவத்திரமாயினதன னுடையநிழல ஆதிததன மதகியதகிலேவநதாற றனக்குள்ளேய டங்கிநிறகுதற்கு யாருஞ் சொல்லவேண்டியதிலை —தொகுமி துபோல-இந்த முறைமைபோல,—தானதுவாய நிறகுந் தரம் - இருவினை யொப்புவநதா லானமா திருவருடானாய் நிறகுதற்கு மியாருஞ் சொல்லவேண்டியதிலை.

நி-வ-உ. கோடையான வெதும்பினுனை குளிராகத் நிழலை யடைதற்கு அடைதியென யொருவருஞ் சொல்லார, தானேவி னாவின்மையுந் தனமையினை யொக்கும், மாயாவிசார வெமமை யான வருத்தினுனெருவன தானவவருளினை யடைந்ததுவாய் நிறகுமுறைமை.

உலகவெறுப்பினவலது அருளிணையடைதல் கூடாதென்ப தரம்.

இதனு லருளிணையடைதற்கு ஏதுகூறப்பட்டது. (க)

எல்லாக்கொமொக்க விரதத் திருவரு ணிலலாத தென்னெ னில்?

தித்திக்கும் பாறாணங் கைக்குந் திருந்திரொப பித்தத்தின றுன்றவிராத பின்.

எது தித்திகும பாளுநுங்கைககும்-பித்தமேஸீட்டபொழுது தித்திகுடிபாலங் கசகரு, —திருந்திடு நாப்பித்தத்திறுனறவிநத பின்-திருத்தமாகவறிகிற நாலிலே பித்தநீங்கினபோது கசந்தபாலங் தித்திகும அதுபொல வாணவமல. மேலீட்டினுலே குருவிங்கசங்கமத்திலே யாசையறப்பண்ணும், அந்த வாணவமலநீங்கினபோது குருவிங்கசங்கமத்திலே விருப்பமுண்டாம்.

நி-வ-உ குற்றந்தோந்த நாவானதுபித்ததோயினின்றுடதான் நீங்கினபின்னா முன்கைத்தபாலும் தித்திகும அதனைத்தானுங்கண்டறியும்

மலவிருள் தோந்தபின்னா முன்னந்திரோபவித்துநின்றமருளும் அருளவடிவாகி வெளிப்படும், அதனையுயிரகளுங்காணும்பதபொருள் மாசுதீரின் விளங்கித் தோன்றக் தன்மையிளையுடையது உயிரொன்பதற்கு உவமித்து இதனைத்திருந்திடு நாவொன்றருளிச்செய்தாரா இதுவும் ஒட்டெனனுமலங்காரம்

இசைவு வருளவெளிப்படும் காலமும், உயிர அதனைத்திருந்திக் காணுங்காலமு மொன்றென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

அறியாமையே வறிகதவ னுன்னெனில்?

கண்ணா னொளியிருளிற காட்டிடவுந் தான்கண்ட வீண்பாவ மெந்நாள விழும்

எ-து காண்பா னொளியிருளிற காட்டிடவும்-காணப்பட்டவானமரீவுக்குத் திருவருளான தானவமலத்தைநீக்கியததைக காட்டச்செய்தேயும், —தான்கண்ட வீண்பாவ மெந்நான்விழும்-கான்கண்டென்னகிற பாவ மெந்தச்சந்ததிலே தள்ளுமோ?

நி-வ-உ ஒளிவடிவாகிய ஞானம், தன்னைக்கண்டறிதற்பொருட்டு மலவிருளிலே மருண்டுகிடக்கின்ற வுயிரகட்குத் தன்னை வெளிப்படுத்தவும், அதனைநாடாது உயிர தானே காண்பதாகக்

சுஅ திருவருட்பயன் மூலமுமுரையும்

கண்டமையாலே வறிதேவரும் பாவமென்னபயனைச் செய்தாய் வகுமுற்றும்.

ஓர் புலனுணர்வான் வரும் பாவம்போலாது வாளாவருத லின் வீணபாவமென றருளிச்செய்தாரா.

பிததம் பாபானன்றி மறறொன்றானும் தீராவாறபோல, மல மும் அருளாலன்றிப் பிறிதொன்றாலதீராதெனபதூஉம், அருள மறைந்ததிலலாது வெளிப்படடுநிற்பினும் அநநாகருச சுவைகா ணடலபோலத தானே காண்டல கூடாதெனபதூஉம், இதனுட் கொணடுகிடந்தவாறு கணடுகொளக.

இதனால் அருளைமுன்கொண்டு காணுககால் குற்றமுடைத் தென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

தெளிந்தாரா செயலுந் தெளியாதாரா செயலு மெப்படியோ வென்னில்?

ஒளியுயிருளு மொருமைததுப் பன்மை

தெளிவு தெளியாரா செயல்

எ-து. ஒளியுயிருளு மொருமைதது படலமுடைய கண்ணு க்குஆகித்தப்பிரகாசமும் பூதவிருளு மொருபடிதது,—பன்மை- இரத முறைமைபோல,—தெளிவு தெளியாராசெயல் —மலமாயா சன்ம மேலிட்டபோககுப் பாசமும் பதியுமொரு படித்தாய விள வகாநிற்கும்.

கி வ-உ. பலவாய பொருள்கடம்பன்மை தோன்றாத ஒருப டித்தாயிருததல ஒளியின்கண்ணுய இருளின்கண்ணு மொகத தெளிந்துநின்றலும் மருணடுநின்றலுமாய செயல்கள அவவிடத் துப்பேதம்.

இதனால்ருளோடுகூடி நின்றல் ஒருவகையாலிருளோடுகூடி- நின்றல்போலுமெனபது கூறப்பட்டது. பிறிதொன்றை தோன -ருதென்பதுசுருதது. (ச)

தெளிந்த்றிந்துகூடுவ தெல்லாகஞ்ஞெரியுமோவிவன்னில்?

கிடைக்கத தருமேநற கேணமையாக கிலலா
லெடுத்துச் சுமப்பாணை யினறு

எ-து. நற்கேணமையாககலலால-நல்லகேள்வியினையுடையநாதாக்களுக்கேயலலாமல,—எடுத்துச் சுமப்பாணை - எல்லாப் பதார்த்தத்தையுஞ் சுமத்தச் சுமாகிற சிவனை,—இன்று இப்பொழுது,—கிடைக்கத்தருமே கிடைக்குமே கிடையாதோபீஷணை.

நி-வ-உ. நல்ல கேளிரை யுடையாகத்த தம்மேல பாழுமுதனு சுமத்தச் சுமக்கு மொருவனை யிப்பொழுதே கிடந்தவ் கூடுமோ.

நற்கேணமையென றருளிச்செய்தார அருளோடு கூடியதெனபதற்கு.

இதனால் அருளாகுங் கேணமையினையுடையாறகுத்தன்னை யடைந்தார வினைகளெல்லாம் அவரைத்தொடராததனசெயலாக்கக்கொள்ளுஞ்ஞெயமவெளிப்படுத லெளிதெனபதுகூறப்பட்டது.

“சிவனு மிவனசெயதி யெல்லாமெனசெயதியென்றும் செய்ததெனக கிவனுக்குச்செய்ததென்றும், பவமகலவுடனாகி நின்ற கொள்கிண பரிவார பாதகத்தைச்செய்திடினும் பணியாககிவிடுமே” எனறருளிச் செய்தவாறு காண்க, (ரு)

எககிறவனொருத்தன சுமக்கிறவ னொருத்தனோ, எல்லாம் பிரமநானே யென்னில்?

வஞ்சமுட னொருவன் வைத்த நிதிரவரத்
துஞ்சினையோ பேயினையோ சொல்.

எ-து. வஞ்சமுடனொருவன் - வஞ்சகமாக வஞ்சகுவன்,—வைத்தநிதிகவர-வைத்தநிரவியத்தை யெடுத்துக்கொள்ள வைத்தவன்வரதுகேட்க விலையெனன,—துஞ்சினையோ பேயினையோ

௩௨ திருவருட்பயன் மூலமுமுநாயும்

யோசொல் - தூங்கித்தான கிடந்தாயோ இவவீடமவிடத்தான் போனாயோ சொல்' அப்படிப்போலச் சிவன தனு கரண புவன போகங்களைக் கொடுத்திருக்கவும், கொடுத்தவனானே குருவிவச சங்கமமாய்வாது எனனுடைமையைத் தாவென்று கேட்க, இலையென்றசொல்லிக் கொடுத்தவனை மறைக்கையினாலே நீ பிரம மல்ல அடிமை.

நி-வ-உ. ஒருவன் சேமித்தபொருளின் ஒருவன் கரவினால் கவாநதுகொண்டே, மற்றவனுறங்குதல செயதானோ, அவவீடமவிட்டுநீங்குதல்செயதானோ, மாணவகனே? சொலவாயாக.

அதுபோலக் கேடினறி நிறப்பிறகு ஞானசத்தியினை வஞ்சித்து அதன் முதலாயனோபத்தினை யுடைத்தாத்தல அரிதென்பது இதனற் கூறப்பட்டது.

இதுவும், முன்னதுவும் ஒட்டெனனு மலங்காரததாற்கூறப் பட்டன. தஞ்சினையோ போயினையோனெபதனை தஞ்சினனோ போயினனோ எனப்பாட்டமுனாத்து துங்குதலசெயதானோ அவவீடமவிட்டுநீங்குதல செயதானோ என உரைகூறினா நிரமப வழகியா. (சு)

இப்படி யடிமையாகிய ஞானவானிடத்திலே மலங்கள்வா ராதோவென்னில?

தனக்கு நிழலின்ற மொளிகவருந் தமப

மெனக்கவர நிலலா திருள்.

எ-து தனக்கு நிழலின்ற மொளிகவருந் தமபமென-ஆதி த்தனுசரியிலே வருகிறபோது படி-கததமபமானது பஞ்சவண்ண கவராம லாதித்தனானாய் நின்றதுபோல,—கவரநிலலாதிருள்-ஆன்மாவுக் கிருவினையொப்பு மலபரிபாகமவநத் வவதரத்திலருள் பிரகாசிக்கவே பஞ்சமலங்களையும் பொருந்தாம லானே நிகழ் கிற்பது மிப்படியேபோல.

நி-வ-உ. தனக்கென வேறோரொளி தோன்றுவண்ணம்
சூரியகிரணத்தாற் கவாநதுகொள்ளும் பழிகத் தூண்போல் ஆன
மா தன்னுடையபோதந் தோன்றாதுநிறகும்வண்ணம் அருள்கவ
ாதலைச் செய்யுமாயின அநிலையே யிருளானதுதனபால நிலைபெ
றுது நீங்கும்

சூரியகிரணத்தினுள்ளே தனனைக் கொடுத்துநிறகும்பழிகம்
போல ஆனமாவந் தனனையருளினுள்ளே கொடுத்த நிறறலனே
ண்டு மெனபதாய்

இதனால் ஆனமாவை அருள் தனவயத் தாககுமாறு கூறப்
பட்டது

மலநதோன்றும் லருளே நிகழ்நிறப் தெப்படியென்னில்?
உறகைதரும் பொறகை யுடையவாபோ லுண்மைப்பி
ன்றக வருளா நிலை

எ-து உறகைதரும் பொறகை யுடையவாபோல-பொலிவீ
னையுடைய கையிலே விளக்கைப்பிடித்தது முன்னிடநிப் போன
வா, நினைத்தபதார்த்தங்களை யெடுப்பார்கள்,—உண்மைப்பிநிற்
கவருளாநிலை - ஆனமாவருளை முன்னிடடுக்கொண்டு நிறகவே
நேயத்தைப் பொருநதுவன.

நி-வ-உ தழற்கொள்ளியினைப் பிடித்திருக்கு மழகிய கையி
னையுடையோர், தாம் வேண்டியபொருள்களைக் காணாமலாவும் அத
னைமுன்னிடடுத் தாம் பின்னிறகுமாறுபோல, ஞேயமானதுகொ
ளிப்படுமனவும் அருளைத் தமக்குமுன்னாகுகித் தாம் அதன்பின
ன்றறலே யருளோடு பொருந்திநிறகு நிலையாவது.

இதனால்ருளோடு பொருந்திநிற்குமுபாயங்கூறப்பட்டது.

அருளேயறியும், யா னறியவேண்டுவதிலலையென்னில்?

ஐம்புலனாற் றானகண் டகணற் லதுவொழிய

வைப்புலனா தாமா ரதற்கு

௩௨ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

எ-து ஐம்புலனற்றானகண்டகனமுலதுவெந்நிய-ஆம்மாபஞ்
சேத்திரியங்களினிலே யொருவிடயத்தை யறிதிறதலலாமல.—
ஐம்புலனா தாமராதற்கு-இக்கிரியங்க ளானமாவுக்கு விடயங்
களை யறிவிக்கிறதலலாம லிரத்திரியங்களுக் கறியவேண்டுவதிலலை,
அப்படிப்போல வானமா திருவருளினுலேநேயத்தைப்பொருந்
துகிறதலலாமல திருவருளுக் கறியவேண்டுவதிலலை

நி-வ-உ. மெய் வாய கண மூக்குச்செவிகளால் தாம் கண்ட
நிறத் விடயங்களுள ஒன்றலலவாயின , அவயருளானே யன்றிப்
பேரினப்பமாகிப் நேயத்தினை யடைதற் கவமைப்பொறிகள்தான
ஆ? உயிரகள்தாம் ஆ?

கூடிநின்று நின்றமையா லிவாக கடைத லுரிமையில்லை
மென்பார ஆனென்றருளிச்செய்தார். (க)

அருள் காட்டவேண்டுவதிலலை, நானே காண்பனெனில்?

தாமே தருமவனாத தமவலியி னறகருந்

லாமே யிவனா ரதற்கு

எ-து. தாமேதருமவனா-ஒருத்தன நயவினாலே கொடுக்கச்
செய்தே,—தமவலியினறிகருதல-தமமுடைய வலிமையினாலே
பரிததாற்கொடாது,—ஆமே-அப்படிப்போல,—இவனாரதற்கு—
திருவருளானதுதன்னுடையகிருபையினாலேநேயத்தைக்காட்டாநி
ற்க வானம்போதத்தாலே நேயத்தைப் பொருந்தப்போகாது.

நி-வ-உ. ஒருபொருளினே யொருவற்குத் தாமே கருததாக
நின்று விருமபித்தருதற்கு உரியாராத தமவலியால தூதவராக
நினைத்தல் முறைமையன்றே, ஆதலால், அவ வருளாற் பெறும்
பேரினப்பதிற்கு அப்பெற்றியினை யடையநிற்றும்இவன்யார்.

இவையிரண்பொட்டானும் பேரினப்பமாவ தருளாலே யன்
திக் கரணங்களோடுகூடியும் தனித்தும் உயிரகளால் அடையப்
படா தென்பது கூறப்பட்டது. (ஃ)

உயிர்வினக்க முற்றிற்று.

அ-வது இ ன் பு று நி லை

அஃதாவது, ஆனமலாபமடையு முறைமை. ஆன்மசுத்தி கூறிப் பின்னர்தகுலெயதும் பயனகூறினமையின மேலையது காரத்தினோடு இதற்கியை புணமையதிக

இனபமடைத லெவ்வாறெனனில்

இனபுறுவார துனபுறுவார ரிருளி னெழுஞ்சுடரின்
பினபுறுவார முனபுறுவார பின.

எ-து இன புறுவார - இனபத்தைப் பொருந்துகிறவர்கள் சிலர், — துனபுறுவார - துனபத்தைப் பொருந்துகிறவர்கள் சிலர், — இருளினெழுஞ் சுடரின் - அந்தகாரமாகிய விருளிலே விளக்கைப் பிடித்து முன்னிடடுப போனவர்கள் நினைத்த பதார்த்தத்தையெடுப்பார்கள், விளக்கைப் பின்னிடடுப போனவர்களுடைய பதார்த்தத்தையெடுக்கமாட்டார்கள் இத்தமுறைமைபோல், — பினபுறுவார முனபுறுவாரபின-ஆனமா வருளை முன்னிடடுக்கொண்டு நிற்கவே வேயத்தைப் பொருதுவான் அருளைப் பின்னிடடுக்கிறவர்கள் சகலமரணத்திலே யமுந்தவார்கள்,

நி-வ-உ, முன்னாளுநத்தினைப் பின்னிடடுக்க தாமதற்கு முனசெல்வாராடுவ துனபுறுவாரே, பின்னாமிகக துனபினைச் செய்யு மலவிருளிலேநின்று மெழுந்தருளவிளக்கினைமுன்னிடடுக்க தாமதன்பின்செல்வாராடுவ பேரினபத்தினையடைவார.

துனபவிடபமடைதற்குக் காரணஞானத்திற்கு முன்பின்சேறலாயிறறு கடறறு நிர்ந்தவாக்கும் வீட்டைப்பவாக்குக தம்முள் வேறறுமையிதுவென்பது மாம,

இதனாற பேரினபத்தை யெய்துவார ரிவ்வொன்பது கூறப் பட்டன. (க)

அருளேபோதாதோ, அத்தற்குமேலாகியவேயமேனென்னில்?

௫௪ திருவருட்பயன் மூலமுமுநாயும்.

இருவா மடநதையருக கெனபயஸின் புண்டா
பொருள் னெருகதி யுறின

எ-து இருவா மடநதையாக் கெனபயன்-இரண்டு ஸ்திரீக
ளுங்கூடி னு வினபயிலலை,—இனபுண்டாமொருவ னெருகதியுறி
ன-ஒரு னு மொருகதியுங்கூடி னு வினபமுண்டு ஆனமாதேயத
தைக்கூடுமிடத்ததுப பேரினபமாகிய மோகமுண்டாம

நி-வ-உ. இரண்டுபோ மகளிராகருத்தமபுணர்ச்சியாலவரும்
பயனெனனை' ஓபுருடனு மோமகளுந் தமமிற் புணர்வாராயி
னனேற யினபமுண்டாவது.

உயிரகம அருடகுமுதலாயநேயம் வெளிப்படி னலலது
இனபமுண்டாகாதென்பதுபொருள் ஒருவனெருகதியென்னும்
உவமத்தலைமையும் தன்மையும் பற்றிவருதது இதற்கிவ்வாறன்றி
யுயிரினைப் பெண்ணிடலபிததாவும ஒற்றைனை யாணிதலபின
தாசவும அறிவிலலா கூறுமது பொருளானது அன்னவியற்கை
அசேதனவடிவிறகலலது சேதனவடிவிற கினருதலான.

இதனாற பேரினபத்தினையெயது மெல்லெகற்பபட்டது.

ஆனமா நேயததைக்கூடுமிடத்தது இவனாலேநேயத்துக்கண்
பமுண்டோ வென்னில?

இனபத்தை யெயதுவாச கீயு மவாகருந்ப்
மினபதன மாதலினு லில,

எ-து. இனபத்தை யெயதுவாகியும் - இனபத்தைப்பெற
வேண்டு மென்றவாக்குக்குக் கொடுப்பா,—அவாசகுந்பமினபக
னமாதலினுலில-அந்தச் சிவனுடைய பேரினபமே சொருபமா
கையினாலே இனபமொருவாகொடுக்கவேண்டி யதிலலை

நி-வ-உ. தன்னைவந் தவையுமவாக்குப பேரினபத்தினையு
ங்கும அவாவிறைவன தனக்கு மிடம் ஆனந்தமயமாநிலாச,தான
தன்னை துகாவதிலலை,

அனாதியேயாணாமலததால மறைபுணுதி அநுநிமியிப்
பொழுது வயமாக வந்ததுபோலக் கருது முயிசுள்ளிபால்லது,
இஹாண அனாமலமுததனாலான அவறகிலையென றருளிச
செயதார. புதிதாக வந்ததனறென்பது கருதது

இதன வயிசுருநருக் கொடுபபதனறி யிறைவன சானும
வவினபததினை நுகாயினைவென்னுத சங்கையினைமகநிகக உ
பபட்டது, (௫)

அநிமமாயிருந் தவவினப மனுபவிப்பனெவென்னில?

தாடலைபோற கூடியவை தானிகழா வேறறினபக்
கூடலை யேகமெனக் கொள்ள

எ-து தாடலைபோற கூடியவை-எவ்வுத தவவுக தோனரு
மை டவராயறி றறதுபோல —தானிகழா வே, றினபக்கூடலை-
தறபோதரு சீவியாதவிடத்திலே விளங்கபபட்டபேரினபததை,
—நீயேகமெனக்கொள்-நீ யொனறெனறே யறிவாயாக.

நி வ-உ, தாளதலையென்னுஞ் சொல்லிரண்டுநதமபொருள்
பிரிதது தோனருது பொருந்தியவாறபோல, புணாசசிகக ணு
ருகாலு முண்டாகாத வேறறுமையினையு மினபத்தினையுமுடைய
கலப்பினை யிறைவனெ டொனருதலெனக் கொளவாயாக மா
னவகனே?

அச்சொற்கள ஒரொருகாற பிரிதலும், புணாவாறறும்பெ
றும்பயனினைமையு கருதி, யிவை யனை பலவென்பதற்குநிக
ழாபேறின்னபக் கூடலென றருளிசசெயதார தாளுநதலையுமெ
ன்னுஞ் சொற்களாற கூடியது, உயிரினை தாழ்வு மிறைவனது
உயாவுங் காட்டுதற்காம்.

இதனவ ஞெயதசமுநி யொனறுபட்டு நிறகுநிலை கூறப்ப
ட்டது (௫)

பினனம ஏகமெனா என்னில?

௩௬ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

ஒன்றாலு மொன்ற திரண்டாலு மோசையெழா
தெனாலு மோரிரண்டு மில

எ-து ஒன்றாலு மொன்றது - ஆன்மாவுஞ் சிவனுமொன்
றென்று சொல்லுவாயென்னில அப்பொழுது பெறவாறுமபே
று மில்லை,—இரண்டாலு மோசையெழா தெனாலும - ஆனமா
வுஞ்சிவனு மிரண்டென்று சொல்லுவாயென்னில ஆனமாவுஞ்
சிவனு மேகத்தவமாகிய சாயுச்சியமு மில்லையென்றும் இப்படி
யாகையினலேயோ,—ஒரிரண்டுமில்-துவிசாததுவிதமில்லை

நி-வ-உ. இறைவனையு முயிரினையு மொன்றென்போமாயி
னும பின்னாப பொருந்தவேண்டுகிலை, இரண்டென்போ
மாயினுந் தமமுட்டாகைய வொலியெழுதலைச்செய்யாது, ஆதலா
லொரு பொருளுமல்ல விரண்டாவதுமில்லை.

இதன லிறைவனையும் உயிரினையுமேக மென்பாராயு மிர
ண்டென்பாராயு மறத்து அத்துவிதங்கூறப்பட்டது அத்துவி
தமாவது தம்மிற் கலப்பா ல்நநியமாயிருத்தல (௫)

கூடிப்பொருந்தது கொள்கையாதாமென்னில?

உறறாகும் பெற்றாகு மோவா துறையொழியப்
பற்றாகு மற்றா பவம்.

எ-து உறறாகும்-அந்தப் பொருளைப் பொருத்தினேனென்
கிறவாகளும்,—பெற்றாகும் - அந்தப்பொருளைப் பெற்றேனென
கிறவாகளும்,—ஒவாது - கூடாது,—உறையொழிய-இந்தவிரண
மெவசனமு நீங்க, பற்றாகும் - இரதப் பற்றுக்களற்றவரோ,—அற
றாபவம்-அவர்களே சநநரணங்களை நீக்கி நிடைையைப்பொ
ருத்தின நாதாகளா.

நி-வ-உ. பேரின்பமாகிய முத்தியினை யடைந்தாரும், அத
ற்கு நேரோ காரணமாகிய சமாதினைய யடைந்தாரும், மெய்ப்பொ

ருளினை யொருகூலுந்ருகுதல செயயார அவவாறுவாகுகிறசகும் படி அதனைப்பற்றி நிலலாதாரும்பிறப்பினையற்றவா.

உரையொழியப்பற்றா நொறதலை கேட்டல சிந்திதல் தெளிதலாகிய நிலைபினகண நிறப்பொனபதாம். பிறப்பற்றாரொன பது பதமுததிகளை யடைவாரொனபது கருத்தது.

இதனால் வீட்டினையடைவாரது வகைமை கூறப்பட்டது.

உரையொழியப்பெற்றதென்போல வெண்ணில்?

பேயொன்றுத தன்மை பிறககு மளவுமே

நீயொன்றுஞ் செயயாம னில்

எ-து பேயொன்றுததன்மைபிறககும்ளவும் பேய்பிடியுண்டவன முறைமை வரும்ளவும்,--நீயொன்றுஞ் செயயாமனில்- உனக கந்தச்சிவானுபுகி பிறககும்ளவு மானமபொதஞ் சீவியாம லப்பொருளிலே நிறபாயாக

நி-உ-உ. பேய பிடியுண்டோரது தன்மை யுனக் குண்டா மளவு நீ மேல யாதொருசெயலுஞ் செயயாதசைவற நிறபாயாக

பேய்பிடியுண்டாரது செயலெல்லாம் பேயினசெயலாமாறு போல வுனசெயலனைததும் இறைவனசெயலாமளவு மெனபது கருதது 'பின்னரசசாதனையினறெனபதாம். இனியெனறதனான் றுன்னாச செயயவேண்டெவ வனைததுஞ்செயது முறறியதெனப தும் பின்னிலைக்குச செயலினமையே வேண்டெனபதுவ கணடுதொள்ச

இதனால் சமூகிசெய்வோரக கதுமுதிராதது கைவரும்மாறு கூறப்பட்டது (எ)

பொருளபெறுவார செயலபோல தென்போலவெண்ணில்?

ஒண்பொருடக னுறறு ருதப்பனே யல்லாதது கண்படுப் போர கைப்பொருளபோற காண.

௫௮ திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

எ-து ஒண்பொருட்க ணுற்றாகரு-வேததைப பொருந்
தின் நாதாககளுக்கு,—உறுபயனேமலலாது - நேயமொன்றமே
யல்லாமல மறற்குகிரியைகள் செயவாரோவெனனில்—கூண்ப
மே போர ஷைப்பொருளபோற்காண - நிகுதினாபண்ணிசவன
கையிற பதாரததமவிமுந்தது நெரியாததுபோல.

நி-வ-உ ஒளளியதாய மெயப்பொருளினது எல்லையைத்
தலைப்பட்டதாக கவலிடத்?தயும் பேரி எயமேயனறி மறமுள்ள
யோகமுதலிய தொழிலகளியாவம உறங்குவோராகையிற பண
டம்போல மெலவென்ற தனவயந்திலே நீங்குவதாக வறிதி தா
மேவலிது நீப்பதனறென்பதாம்

இதனா லவாசமயாசார மநீங்குமுறைமைகூறப்பட்டது.

கூடியது கூறலாமோவெனனில்?

மூன்றாய தன்மை யவாதமமின மிகமுயங்கித

தோன்றாத வினபமதன சொல

எ-து. மூன்றாயதன்மை-நூதுரு ஞானஞேயந் தோன்றத்
விடத்திலே,— அவாதமமின மிகமுயங்கி-அந்தசுவனிடத்திலே
மிகுதியுமயிரிப்பட்டு —தோன்றாதவினபமதன சொல-ஆனம
போதத்தாலே யறியப்படாத பேரினபததைசசொல்லப்படாது.

நி-வ-உ. நூதுரு ஞானஞேயமென்னுமூன்றாவகைப்பட்டு
தன்மையுரு சிவசீவபாவங்களிரண்டுந் தமமினமிகவுங் கூடிய
கலப்பிறாற றேனறுதலைச செயயாத வினபமவவிடத்து வாரத்
ததையாது.

இதனா லவ்வாணந்தமிகுதியின அதிகயங்கூறப்பட்டது,

எவ்வா றப்பொரு ளெயதுவதெனனில்?

இன்பி வினிதெனற வினபுண்டே வின்புண்டா

முன்பு நிலையே யது.

எ-து. இன்பிவினி தென்றல் எலலாவினபததுகரு மேலா
னதேதென்றி பேரினபம,—இனபுண்டே வினபுண்டாம் —ஆந
தப பேரினபததிலே சிரததையுண்டான வநகோமே யனபுநிலை
யுண்டாம்,—அனபுநிலையேயது ஒரு வினக சங்கமத்திலே பத்தி
யுண்டாகவே பேரினபம விளங்கிநிற்கும்

நி-வ-உ. எலலா வினபங்களினு மினிமை யுடைத்தென்று
சிறப்பித்துச சொல்லபபமே பேரினபமரவ தொருவற கனபெ
னப திபபொழுதுண்டாயி னிபபொழுதே யுனதாம் அது மிகக
வனபினது நிலையே தனக்குநிலையாக வுடையதாகலான.

இனபென்றபொதுமையா லமிரததுகாசசி முதலாயினவெ
ல்லா மடங்கும் ஏகாரத்தேற்றம்

இதனா லனபுடையாக கபபேரினப மெளிதினி நெயது
மெனபது கூறப்பட்டது. (ந)

இனபுறுவிலே முறறிற்று.

௫௯

௫௯-வது ஐந்தெழுந்தருணிலே.

அஃதாவது, ஐங்கைப்பட்ட திருவெழுந்தாகியஅருளினை
முறைமை இதனையு மோர்திருவருளாகக் கூறியருளிநாவீட்டு
நெரி காட்டுதலால் அவ்வாறே சமாதியினை யடைதல் கூடாதா
ராதென. விதிபபடிபோதபோ யநிலை கூடுமாதவின் மேலையதி
காரத்தினே டியையுடைத்தெனக் கொள்க

உணர்யிறதவினபங் கூடாதாயின மேலோருபாய மருளிச
செய்கிறார்.

அருணாநு மாரணமு மல்லாது மைதினை
பொருணா நெரிமப புகும்-

சூ. 2 திருவருட்பயன் மூலமுமுனையும்.

எ-து. அருணாலு மாரீணமு மலலாதம் - கிருபையுடனே கந்தா வருளிச்செய்த விருப்பத தெட்டாகமம் நாலுபேதமும இதுகளலலாமற் சொல்லப்பட்ட பலசாததிரங்களு மெனதை தைச சொல்லுமெனனில, ஐந்தின் பொருணா நெரியபுக்கும்- பஞ்சாக்கூரத்தி னுணமையைய சொல்லவந்ததால்.

நி-உ-உ. சைவாகமங்களினது கருத்தினையும், வேதங்களி னது கருத்தினையும், இவை யிரண்டுமெல்லாத பல கலைகளினது கருத்தினையும் கற்று வல்லோ ராராயபபுருவாராயின அனையெ லலாந திருவெழுந்ததைநதின் பொருளாகியபதி பசு பாசங்களைச் சொல்லுதலாகலாம்.

இதன லெல்லாநாற்பொருள்களும் இவ வையதெழுந்தினு ள்ளே யடங்குமெனபது கூறப்பட்டது (உ)

இந்தப் பஞ்சாக்கூர மெனதைதைய சொல்லுமெனனில?

இறைசத்தி பாச மெழின்மாயை யாவி

யுறநிறகு மோங்காரத துள

எ-து. இறை-சத்தாவும், —சத்தி - திருவருளும், —பாசம்-ஆ ணவமலமும், —எழின்மாயை - விளக்கமான திரோதானமும், — ஆவி-ஆன்மாவும், —உறநிறகு மோங்காரததுள-பிரணவத்திலே நிற்கும்.

நி-உ-உ சிவனும், சத்தியும், ஆணவமும், அழகுடைத்தீய மாயையும், ஆன்மாவும், ஆகியஐந்தும் ஐந்தெழுந்தாமெழுந்தா கிய பிரணவத்தினுள்ளே யமைந்தநிறகும்.

இதனால் பிரணவமென்று போபெற்றநிறகு துணையவை வந்தெழுந்தின தியலபு கூறப்பட்டது.

இந்தப்பஞ்சாக்கூரம் நிற்குநதான மெவகனே யெனனில?

ஊன நடன மொருபா லொருபாலா

ஞானநடந தானடுவே காமு.

எ-து ஊன நடன மொருபால-மலமுநதிரோதமு மொரு பகலாகவும்,—ஒருபாலாநானடம் - அருளுஞ் சிவமுமொரு புகலாகவும்,—தானடுவே-ஆனமா விநதவிரணடுகுடுவேநிற பல,—நாடு-அறிவாயாக.

நி-வ-உ, பிறப்பினைவினைக்கு நகார மகாரங்களாகிய கூத் தொரு மருங்காகவும், வீட்டினை யுதவுஞ் சிகார வகாரங்களாகிய கூத்தொருமருங்காகவும், யகாரமாகிய ஆனமா இவ் விருவகை க்கு நடுபட்டதொன்றாகவும் விசாரித்தறிவாயாக.

கூத்தென்றது உயிரினைப் பெத்த முததிகளி லுய்ந்தது நட ததிலே.

இதன லைந்தெழுத்தின் பொருளியலபுகூறப்பட்டது. (க)

இந்தப் பஞ்சாங்காமிருக்கையினலே யா-மா நேயத்தைப் பெறாமலிருப்பா நேனெனனில்?

விரியமன மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்

பெரியவினை தீரப் பெறும.

எ-து விரியமனமேவி-மனமானது பிரபஞ்சத்திலே விரி ந்தபொருநதி,—யவ்வைமீளவிடா-யவ்வாகிய வான்மாவை யரு ளினாலே திருமபாதபடி பண்ணுவிசுகும்,—சித்தம் பெரியவினை தீரப்பெறும-ஆனமாவுக்கு மகத்தாகிய புண்ணியபாவமிரண்டுந் துலையொத்தவிடத்திற பேரின்பமாகிய மோக்ஷமுண்டாம்.

நி-வ-உ, மகார நகாரமாகிய மலமுந திரோதமு மிகவுயிறு கப்புணர்நது யகாரமாகிய ஷயிரகளைத் திருமபவிடா; அவுஷயா கள் தம் பெரிடபிணியாகிய மலவிருள்திருங்கால சிகாரமாகிய சிவத்தினையடையும்.

மலநதிரவே திரோதநதானே கீங்குமென்பதாம். வினை என் பது ஈண்டுப் பிணியென்னும் பொருள்தருது நின்றது.

சு-உ திருவருட்பயன் மூலமுமுனையும்

இதழுற கடலேடென்னு மிரண்டும் ஐசொழித்தினுனே
யழைப்புமென்பது கூறப்பட்டது (ச)

இந்தப் பஞ்சாஷ்டர மிருககையிலே யாணவமல நீங்காமலி
ருபபூரணே நெனவனில்?

மாலா திரோத மலமுதலாய மாறுமோ

மேலாக மீளா விடின.

எ-து. மாலாதிரோத மலமுதலாய்மாறுமோ-மலக்கமாகிப்
நகரமுனஞ்செபித்தானமலநீங்காது ஆனலநீங்குறமுறை
மை யெப்படியென்னில்?—மேலாக மீளாவிடின-ஆணவமலத
தைக கீழ்ப்படுத்தி நகரமேறப்பட்ச சிகாரமுனஞ்சு மாறிச்செ
பிக்கின மேரூஷமாம்,

நி-வ-உ, மயக்கத்தினைப் பொருநகிய திரோதானமு மல
முமாகிய நகரமகாரம இரண்டும் ஆநிகண்ணதாக வுச்சரிகங்ல்
அவைகள் நீங்குமோ, இவற்றைக கீழாககிச சிவமாகிய சிகார
மேலாம வண்ணமாற்றி யுச்சரியாதொழியின.

இதனால் நகரமகாரங்ககோ முதலாகவுச்சரித்தது ழங்குவது
வீட்டினையடைவோக காகாதென்பது கூறப்பட்டது.

பஞ்சாஷ்டரத்தைச்செபித்தபோக்கு மலநீங்குமோவென்னில்?

ஆராதி யாதார மந்தோ வதுமீண்டு

பாராது மேலோதம பற்று.

எ-து. ஆராதி-பாராதனை பண்ணுவாய்—ஆதாரம்-நமக்கா
தாரஞ் சிவனை நயியாமலிருக்கிறதற்கு,—அந்தோ-ஓயோ,—
அதுமீண்டுபாராது மேலோதம்பற்று - இப்படிச் சிகாரமுனஞ
க்ச செபித்தான மலமுந திரோதமுமிவனைவந்து பொருநசாது.

நி-வ-உ, தமக காகார மாறாகவெண்ணி யவவர றுச்சரித்த
லால் வரும்பழுதினைத் திருமபிவிசாரியாம லந்தோ நகரமகார
ங்களை மேலாகவுச்சரிக்கும் விருப்பம்,

இதன லக்ஷணேதுவார துணையின்றித் துன்புறுதற் கிரங்
கிக் கூறப்பட்டது. (௭)

இஃதப் பஞ்சாஷ்டரததைச் செபிககிற கேதென்னில்?

சிவமுதலே யாமாறு சேருமேற் றீரும்

பவமிதுநீ யோதும் படி.

எ-து, சிவமுதலேயாமாறு சேருமேல்-இப்படி சிகாரமுட்
னாகச் செபித்தாயினால், — நீரும் பவம் - சகநமூர்வகும், — இது
நீயோதும் படி - இது நீச் செபிக்கப்பட்ட முறைமை. (௭)

நி-வ-உ: சிகார வகாரமென்னு மிரண்டு மாதிககண்ணதே
யாம் வண்ண முச்சரித்தல கூடுமாயின் ஆநிலையே யுனது பிற
விததுன்ப நீங்கும், மாணவகனை! வீட்டினைக் காமுறறநீ யுச்சரிசு
முறைமையிது.

இதனால் முத்தரோதுமாறு கூறப்பட்டது.

இப்படிச் செபிக்கப்பட்ட வானமாகக் குப பிரயோசன
மேதென்னில்?

வாசி யருளியதை வாழ்விக்கு மறறதுவே

யாசி லுருவமுமா மங்கு

எ-து, வாசியருளியதை வாழ்விக்கும் - வகாரமாகிய திருவ
ருள் யகாரமாகிய வானமாலை சிகாரமாகிய சிவத்திலே கொடு
ததுப் பேரினப்பமாகிய சுகத்தை யுண்டாகும், — மறறதுவேயாசி
லுருவமுமாமங்கு - அந்தத் திருவருளதானே குற்றயிலலாத திரு
மேனியாயிருக்கும் அந்தவானமாவுக்கு.

நி-வ-உ அவ்வாறுச் செபிக்காதுகால், வகாரமாகியவருள்சிகா
ரமாகிய சிவத்தினைக்காட்டி யகாரமாகியவுயிரினை வீட்டின்பத்
திலே யிருத்தும் அன்றியும் அவருளே யந்தச்சிவத்திற்குக்கூற
றந்தோடா திருமேனியுடையிருப்பது.

௬௪ திருவருட்பயன் மூலமுமுநாயும்.

இதனால் திருவெழுத்தைத் தவிர வகாரமாகியவருளினது தன்மை வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (அ)

அதவான்மாமோக்ஷத்திலேயிருக்கிறதெப்படி யெனனில்?

ஆசினவா நரபப ணடையா தருளி னால்
வாசியிடை நிறைக வழக்கு

எ-து ஆசினவா நரபப ணடையாது - குறந்தைப்பொருள் திய நகாரத்திலு மகாரத்திலும் பொருந்தாமல், — அருளினால்-ஆசாரியனுடைய கிருபையினால், — வாசியிடைநிறைக வழக்கு-அருளுக்குஞ் சிவத்துக்கு நடுவே நிற்கிறதேமுறைமை,

நி-வ-உ. குறந்தைநாத திரோதானமும் அருளுமாகியநகார வகாரங்கட்கு நடுபபட்டுநிலலாது வகாரமாகியவருளினாலேயகாரமாகியவுயிர் அவவகாரத்திற்குஞ் சிவமாகிய சிகாரத்திற்கு நடுபபட்டுநிற்பது முறைமை.

அவ்வாறதற்கெழுத்துக்களைமாறி யுச்சரிப்பது குருமுகத்தாற்றெளிந்ததுகொள்க. ஆனமாவைமறைக்கும் பாசங்களைச்செலுத்தவதன்றி திரோதானத்தி தானாகமறையா தென்பதற்கு ஆசினவென றருளிச்செய்தாரா.

இதனால் திருவெழுத்தினைக் கூறிய முறைமையி னேதுவாரடைந்ததற்கு நிலைகூறப்பட்டது. (க)

ஆசினவா என்பதற்கிருவகையுரையாசிரியர் கூறியபேதங்களை யூகித்தறிக்க.

மோக்ஷத்திலே யிருக்கிறதற்குப் பிரத்தியக்ஷ, முண்டோவெனனில்?

எல்லா வகையு மியம்பு மிவனகன்று

நில்லா வகையை நினைந்து.

எ-து, எல்லாவகையு மியம்பும் - வேதாகமங்க ளெல்லாஞ் சொல்லுகிற தேதெனனில், — இவனகன்றுநில்லாவகையைநினை

நது-ஆன்மா சிவசுத்தியினை விட்டுநீங்காத முறைமையைச் சொல்லும்.

• நி-வ-உ. எவ்வகைப்பட்ட வுபாயங்களுள்ளையு நூல்களுரைக்கும், இவ்வாறானமாவானவன சிவசுத்தியினை நீங்குநிலலா துடனாய்நிறகு திறத்தினைக்கருதி.

இதனா லறியுநெறிமுதல இவ்வதிகாரமீறான நான் கதிகாரத்தினது கருத்தாந தொகுத்துக்கூறப்பட்டது. (ம)

ஐந்தெழுத்தருணிலை முறற்றது.

ம-வது அண்ணந்தோர்தன்மை

அஃதாவது, இவ்வகைப்பட்டசமாதியினையடைந்தோரது தன்மை மேலையதிகாரங்களாற சமாதிகூடுமுறைமைகூறியது கூடினோரது தன்மையிதனாகுநிதலின, அவற்றோடித்தற்கியை புடைத்தெனக கொளக.

நேயத்தைவிட்டுநீங்காத நாதாக்கணியை வேதென்னில்?

ஒங்குணாவி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து ளினபெர தூங்குவாமற நேதுண்டு சொல. [ம்க்கத்

எ-து. ஒங்குணாவி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து ளினபொடுங்க - மகத்தாகிய சிவத்திலே யான்மாவொடுங்க ஆனமாவிலே சிவமொடுங்க, - தூங்குவா-பேரின பந தானாகவழங்குவர், - மற் நேதுண்டுகொல்-நேயமேயலலது மற்றொருநிலையுமில்லை.

நி-வ-உ. நிறைந்த ஞானத்தினுள்ளே தாம்அடங்கித் தம்மறிவினுள்ளே பேரின்பமடங்குமபடி யாகநதநித்திரா பண்ணிநிப்பா, மற்றவார்த்தையாதுளதாம்,

௬௬ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

அகவினபம இறைவற்கினறி யுரிாகள தாமே துகர்தலின் உன்ளததிலினபொடுகவென்றும், னேயததமுநதினுஞானத்தின் மிககா ரனறெனபதற்கு ஓங்குணாவின்னுளளடங்கியென்று, டிரு னிசசெய்தார.

இதனாலவா னேயததமுநதிநிறகு மியல்பு கூறப்பட்டது.

இப்படிநின்றவாகள மேலானபதங்களுயும் விருமபுவாக னோவெனனில்?

ஐந்தொழிலும் காரணங்க ளாந்தொழிலும் போக
வெந்தொழிலு மேவார மிக [துகர்

எ - து ஐந்தொழிலும் - பஞ்சகிருதகியமும்,—காரணங்க ளாந் தொழிலும்-காரணேசுரா தொழிலாயிய சாலோகாதிபதங் களையும்,—போகதுகா வெந்தொழிலும்-போகத்தைக கொடுக்க ததக்க கொடிதாகிய சுவாககாதி பதங்களையும்,—மேவாரமிக-மி கவும் பொருந்தாரகள.

நி - வ - உ. பரமசிவனாற செய்யபாடும படைப்பு நிலையீழ் மறைபடி அருளென்னும் ஐந்தொழில்களையு மொருங்கே செயத் தலும், அயன மால உருத்திரன மகேசன சதாசிவனென்னுமிவரி லொருவற்கு மொரோவொரு தொழிலைசெய்தலும், மாயாபோ கத்தினையருந்தம் பிறப்பிற்கேதுவாகிய வெயய தொழிலினைச செய்தலுஞ் சிறிதும் பொருந்தாரவா.

அசஞ்சலவா யகண்டமாமொழிவற நிறைந்தஞானவடிவின் ராய்நின்றம் பரமானந்தத்தினை யனுபவித்திருக்கு மொன்றிறகு மே யுரிவா னெனபது கருதது. மிகவெனபது குறிப்படி மொ ழியாய்ச் சிறிது மென்னும் பொருள் விளங்க நின்றது. “ உயி ர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே” என் றருளிச செய்தவாறு காண்க.

இதனாலவர் ஸ்ரீமந்ருகு தொழிறகு முரியாரல்ல னென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

சாவஞ்ஞத்து வாதிசுணங்கு வந்த பொருநதினாலோவென்னில்?

எல்லா மறியு மறிவுறினு மீங்கிவரொன
றல்லா தறியா ரற.

எ-து. எல்லாமறியு மறிவுறினும்-சருவஞ்ஞத்து வாதிசுணங்குவந்து பொருநதினாலும்,—ஈங்கு-இவ்விடத்திலே,—இவா-இந்தநாதாககள்,—ஒன்றல்லா தறியாரற - நேமமொன்றுமேயல்லது மறனென்றையும் பொருநதியறியமாட்டார்கள்.

நி-வ-உ. இயலபினுன முழுவதூஉ முணரு ஞானமானது வெளிப்படத்தே தமமையிரண்டற்க கலந்துநிறின்று மிவ்விடத்திந்தச சீவன முந்தரானவரானதஞானமொன்றுமேயன்றிப் பிறிதொரு பொருளினையுஞ் சிறிது மறிதலசெய்யார்.

அற என்பது மிகவென்பதுபோலக் குறிப்பு மொழியாய் நின்றது சீவன்முததா சிவ மொன்றுமே யன்றிப் பிறிதொன்று மறியாராகவே பரமுததருமவவாறாதலகூறவேண்டாவாறுயிறது.

இதனாலவா பிறிதொன்றுமறியா தெவ்விடத்துஞ் சிவமே கண்டிருத்தல கூறப்பட்டது “ பரஞானததால் ” என்பதனுள் “சீவன்முததா பரமேப்பாத்திருப்பார்” என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க (௩)

இப்படிக்கொந்த நாதாகளை விடயங்களவந்து பொருநதினாலோ வென்னில்?

புலனடக்கித் தமமுதற்குட புக்குறுவர் போதார்
தலநடக்கு மாமை தக.

எ-து. புலனடக்கித் தமமுதற்குட் புக்குறுவர் - விடயங்கள் வந்து பொருநதினாற் தமக்குப் பிராணனாகிய நேயத்திலேயடங்கி

சு அ திருவருட்பயன முலமுமுரையும்.

நிற்பார்கள்,—போதா - ஒரு விடயத்திலுங் சாமிததப் புரியார்கள. அஃ தெனபோல வென்னில?—தலகடக்கு மாமைதக பூமியிலே நடக்கப்பட்ட வானமயானது ஆரவாரமில்லாத விடத்திலே நடக்கும், ஆரவாரமுள்ள விடத்திலேயடக்கு மதுபோல.

நி-வ-உ ஓர்விடய மெதிரிடுங்கால அதற்கஞ்சி யதனமேற் செல்லுந் தமமுணர்வினை மாற்றித் தமது முதலாகிய நேயத்தினிடத்திலே புகுபடுபொருந் தி மறித்து நீங்குதலசெய்யா, அவா பூரிப்பினகண்ணே நடந்தசெல்லுங்கா லொருவருதொப்படி னவரையஞ்சித்தன ற்லேயினைச்சுரித்துள்ளேவாங்கியசைவறக கிடக்கு காமையிளையொப்ப.

ஆமை பின்ன 'தொதிரதோரகலங்காற் றனறலையினை வெளிப்படுத்திச் செல்லுமதுபோ லிவா வினாவிறயிரிபு படாமை விற்போதொன றருளிச்செய்தா

இகளுவா புலனுணர்வுகஞ்சி யகலுமாறு கூறப்பட்டது.

அபபடிச சிலா நேயத்தைவிட்டு நீங்கி யிருப்பார்களோவென்னில?

அவனையகன நெங்கினு மாங்கவனா யெங்கு மிவனையொழிந் துண்டாத லில

எ து. அவனையகன நெங்கினு மாங்கவனாய் - அநதச்சிவனை விட்டுநீங்கி யானமாவுக இருக்கவிடமில்லை. அநதச்சிவனானாய்,—எங்கும் சட சிததுக்கனெல்லாம,—இவனை யொழிந் துண்டாதவில-இநதச்சிவனையல்லா தானமாவிலலாது.

நி-வ-உ. இறைவனைநீங்கி யெவவுலகமு நிற்பதில்லை,அ து போல விறைவனாதலடைந்த விமமுத்தானமாவையனறி யெவ்விடமுமுதாய நிற்பவிலலை.

இவனு மிறைவனைப்போல வியாப கனய்நிற் குமென்பதா, "காயங்கழித்தகா லெக்குமாயக கருத்தாப்போல்நிற்பன" என றருளிச் செய்தவாறுகாண்க.

இதற்கு லவூ சிறநறிவுந்கிப் பேரறிவுடையொன்றாகுந
ப்பட்டது. (ரு)

ஆனால் அந்தப் பொருளை யுள்ளே கண்டிருப்பார்களோ புற
மயக் கண்டிருப்பார்களோ வெனினில்

உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைக காட்சியருக்
கௌளுந் திறமேது மில

எ-து. உள்ளும் புறம்பும் - அந்தரங்கத்திலே யறிவாய்வின
ங் கிருக்கப்பட்டிருவருளையும், புறம்பேருருவாகித் திருமேனி
கொண்டெவநத் வாசாரியனாய், - ஒருதன்மைக காட்சியருக்கு-
ஒருபொருளென்று தரிசித்தவர்களுக்கு, என்னுந் திறமேதுமில்-உ
ள்ளென்றும் புறம்பென்று நீக்கவிடமில்லை

ரி-வ-உ அகமும்புறமு மொருதன்மைகதாய் நிற்கு ஞான
த்தினை யடைநதோருக் கொன்றனை யிகழ்ந்திடுமெவண்ண மெவ
வாறாறு மில்லை.

இதன லவாக கெல்லாப்பொருள்களு ஞானமாயே தோன்
றுதல கூறப்பட்டது

வேறு. ஆன லிந்திரியங்களின லறியுற்றிவாஹு சிவனைத்
தரிசிக்கலாமோ வெனினில் தனக்குப் பிராணனாயின ற்பகரி
கிறதன்மையையும் மவ னவ னதுவாயின ற்பகரித்தும் பின்பா
சாரியமூர்த்தியாயின்று மிரங்குகிற பூரணமான பொருளை விச
வமானது மறையும்படி யொரு நிர்மையாகக் கண்டவர்களுக்குச்
சிவனது திருவடியை நீங்குகைக்கு வழியில்லை.

இது ஞானவான்கள் பிரபஞ்சமதோடும் னிறகு முன்ற
னும் (ரு)

புனலிப்படி நீக்கமற்றிறந்ந நாதாக்களுந் தொழிற்பவொ
ர்களோ வெனினில்

உறுதொழிறகுந் தக்க பயனுலகந் தத்தம்
வறுதொழிறகு வாயமை பயன

எ-து உறுதொழிறகுந் தக்க பயனுலகந் தத்தம் - உலகத்தி
லே யிருக்கப்பட்ட வானமாககள செயத் வேலைக்குத்தக்க கூலி
கொடுப்பார்கள. அதுபோல, - உறுதொழிறகு வாயமைபயன-
தொழிலற்ற நாதாக்களுக்குச் சத்தியமாகிய நேயமொன்றுமே
பிரயோசனம்.

எம் திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

நி-வு-உ. தன்னையாற்றியதலைவரைப்பின் டொடாநதுருமு
யானெனநெனனுஞ் செருககற செயப்பபட்ட வினைக்கேற்ற
பயனாவ துலகவாழகைகன, செருக்கினைநீங்கிக தமமை யிகழந்
தோசெய்யுந் தானநதவமுதலிய தொழிறகுவுரும பயனாவதழிவி
ல்லாத வீடதினபமே

தககபய நெனறதனால் பயன்பல்வாயிற்று. வறும்தொழி
லென றருளிச்செய்தார, தொடாநதுபடனவழங்குமையின், இத
னாலவரோ தொழிலினைச்செய்யினும் பிற்தொருகாமியத்தினைக்
கருதிச்செய்யாபொனபது கூறப்பட்டது.

வேறு ஆலை தொழிலாலுந் சிவனைக் கூடலாமோவென்
னில்? பிரபஞ்சத்திற் தத்தந் தொழிலுகருத்தகக பிரயோசனங்க
ளிவாகருக்குண்டா மாறுபோல வொன்றுஞ் செயயாதசெயலுக்
கந்தவுண்மை பிரயோசனம்,

இந்தவுண்மையிலே நின்றவாகருக் கொருசெயலுங் கூடா
தெனப தறிவித்தது (ஏ)

பிராரததுவம் புசிக்கச்செய்தே யாகாமிய மேருதோவென
னில்?

ஏனற் வினையுடலோ டேருமிடை யேறுமவினை
தோனறி லருளே சுமம்

எ-து ஏனற்வினையுடலோடேரும-பிராரததம் தேகத்தட
னேபோம், சஞ்சிதம் திடையிலேபோம், —இடையேறுமவினை
தோனறி லருளேசுமம் - பிராரததம் புசிக்கச்செய்தே கூடுபபடு
கிற வாகாமியஞ் சிவஞானம் விளங்கவே நீங்கும்.

நி-வ-உ பககுடப்பட்டமைந்த வினையானதுடம்பிற்கண்ம
த்த காலவனையறையிலே தொலையும், இடைப்பட்டகாலத்தில
வந்து பொருத்தமவினைக் ஞானவாய் னருளெனனு, நெருப்பின
லேவெந்துபோம்.

சஞ்சிதம் நீங்காமல் ஞானாவெளிப்படாது, வெளிப்படா
தாகவே யாகாமியர் சீராவதிலை, அதனை யருளே சுமமெனபத
னாற் சஞ்சிதமு நீங்கிறெனபது தானேபோதருமெனக்கொள்க.
தோன்றிலெனபதனா லது தோனருதவண்ண மிடையரு தரு
ளோடு நிற்பொனபது கருத்தது.

இதனாலவாக்கு வினைத்தொடாபினமாமாறு கூறப்பட்டது.

வேறு சஞ்சிதகன்மம் இதைவிடவேறோம் பிரார்த்தனையே
சுத்துடனேபோம், ஆகாமியம் சிவஞானத்தினாலே சுடப்படும்.

இது ஞானவான்களுக்கு கொடுக்கப்படும்படியானது
மற்றொன்று.

பரமுத்தி சரீரநீங்கியோ வென்னில்?

முமமை தருவினைகண் மூளாவா மூதறிவாரக்
கனமையு டமமையே யாம்.

எ-து முமமை தருவினைகண் மூளாவா-சஞ்சிதபிராரத்த
மாகாமிய மிகதமூனறுவினையும் பொருந்தாவாம். ஏனப்பொருந்
தாவென்னில்? மூதறிவாரக் கனமையு மிமமையே யாம்-மேலா
கிய சிவஞானத்தைப்பெற்ற நாதாகக் களிச்சரீரநத்ததிலே பெற
பபட்ட பரமுத்தியுஞ் சரீரமிருக்கையிலேயாம்.

நி-வ-உ. இமமையாமை மறுமையென்னு மூவகைப்பய
னையுந்தரும் வினைகளையாவும் தொடரா, தமமேலாய வறிவினையு
டையாக்கும் பிறந்தெயது மினபமு மதஞ்செயி கூடி நிறகவே
யுளதாமாகலான

இமமை யிப்பிறப்பு, அம்மை மேலுலகினையடைதல், மற்ற
மை மறிதது வரும்பிறப்பு உடம்பிறந்தகாலத்து நிலை வேறுபடு
தவினமைநோக்கி யமமையு மிமமையேயாமென நருளிச்செய்
தார.

இதனால்வாக்குச சிறிதும் வினைதொடா பின்பென்பது
வலியுறுத்தப்பட்டது.

வேறு அந்தப் பிராரத்தம் புசிக்கவேண்டுமாயின், வாக்கு
மனங் காயங்களி லுண்டானகனம் மவா சிவசம்பாவனையாலே
யவாகனாவாதியாது, பின்புண்டாரு சாயுச்சிடமு மவாக்குக் கிப
பொழுதேயாம்.

இது சிவனமுத்தரான நிலையிலே தன்னிலே பரமுத்தியாக
மெனற்றறிவித்தது. (கூ)

இவாக்குக் கானமாககளை யிரட்சிக்கவேண்டுமென்கிற கிரு
பை யிலையோவென்னில்?

களளத் தலைவா துயாகருதித் தங்கருணை

வெள்ளத் தலைவா மிக

எ-து கள்ளத்தலைவா துயாகருதி - கூட்டித்திரியங்களுக்கு
முதன்மையா யிருக்கிற வானமாககன்படுகிற துன்பத்தைத்திரு

௬௨ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

வுள்ளதகில நினைதது, — தங்கருணை வெள்ளத்தலைவாமிக-தமக
ஞக கிருபையாகிய ஞான சமுதகிரத்திலே மிகுதியு மழுந்தி நிற
பர்கள்.

நி வ-உ யானெனதென்னும் வஞ்சத்தலைமையினை யுடைய
வான்மாகுகள படுநதுனபத்தினை யெண்ணிததமமிடந நெழுந்த
கருணையாகிய கடலினுள்ளே மிகவுமலைதலைச செயவா

அலைத விரககத்ததாற றளர்தல

இதனலவா வீட்டினைவிருமபாத வுயிரகள் மாட்டிறைவன்
போ லருளுடையராதல கூறப்பட்டது.

வேறு, ஆனால் 'ஞானவானகளுககு விடயங்களுடன் கூடி
நிற்கலாமோவென்னில' இந்நிரியங்களுடன் கூடமுன்னுண்டான
கிலேசததையுணர்ந்து சிவனுடைய கிருபாசமுதகிரத்திலே விழு
நது தஞ்செயலறறது வதுவாயவிடுவார்கள்.

“ மறையோன, சமுமலமுதுபதிக கவுணியன கட்டுரை
சமுமலமுதுபதிக கவுணியனறியு, மனையதனமையை யாதவினி
னை, நினையவலவவரிஸலைணிலத்தே,, எனறவாறுகாணக (௨)

அணைந்தோதனமை முறறிற்று.

திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும் முறறிற்று.

திருச்சிறமபலம்.

உ

சிவமமும்.

திருச்சிறமபலம்,

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவச்சாரியர்

அருளிச் செய்த

போற்றிப்பெருடைமூலமும்

இதற் துறையுடன்.

இஃது,

காஞ்சிபுரம்

மகாவிதவான்

சுந்தர்சாமிமுதலியார்

மாணக்கர்

கா சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கனனிகைபோ

முருகேச முதலியாரால்

செனன

ஜீவகாநன்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898(வா)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றிப்பொருடை

மூலமும் உரையும்.

பூமன் னுநான் முகத்தோன புத்தேளி ராங்கவாகோன்
மாமன னுசோதி மணிமாரப - னுமன னும
வேதம வேதாந்தம் விளக்கஞ்செய்வித்துவுட
னாதநாதாநத நடுவேதம் - போதததா
லாமளவுநீதேட வளவிறந்தவப்பாலைச
சேமவொளியேவருந தேறுமவகை - மாமணிசூழ்
மனறுணிறைந்து பிறவிவழக்கறுக்க
நின்றநிருத்த நிலைபோறவி.

எ-து. பொற்றாமரைப்பூவி னிலைமைபெற்று நான்முகத்
தோடெழுந் தருளியிருக்கிற பிரமாவந் தேவர்களு மவர்களுக்கு
மன்னனாகிய தேவேந்திரனுந் திருமகன்பொருந்திய மாரபின
மிருந்த பிரகாசமுடைய கௌந்தவமணி தரித்திருக்கிறவிஷ்ணு
வுந் சகலபொருண்மையு நாவிலிருந் துசொல்லுகிறவேதங்களுந்
வேதமுடிவான வுபநிடதங்களுந் சகலவறிவும விளக்கஞ்செய்
கிற வித்துவு மதற குளனொளியாகிய நாதமுந் குழியைந் ததத்
மதியத்திற னேனறிய போதச்செயல்களா லாமளவுநீதேடவு மன
வுபபடம் லப்பாற்பட்டிருக்கிற பேரினப்பொளியாகிய பதியான்
மாககளை யிரகூடக்கவேண்டுமென்கிற கிருபைசநிதது எவர்களுந்
பத்தியுடனே தரிசித்தது மலமயக்கநீங்கித் தெளிந்தது தேறுமபடி
க்கு மிருந்த விரத்தினைமணிகள் சூழ்ந்து விளங்காநின்ற வழகிய
திருச்சிற்றம்பலத்துள ஞானப்பிரகாச நிறைந்து தோன்றநின்ற
ஆனமாககளுடைய பிறவித்தொடா பறுக்கச்செய்யு மாநந்த நிரு
த்தநிலை யெய்மமை யிரகூடிக்,

உ

மூலமும் உரையும்.

குன்றாத, பல்லுயிர் வெவ்வேறு படைத்தனமவைக்காத்து
மெல்லாநினைப்பொழிய விட்டுவைத்து - தொல்லையுறு
மாதமடி நடுவென நெணவைளவிறந்து
வந்தபெரியுலாழி போற்றி

எ-து. அநாதியா யெண்ணிறந்த வானமாகக்ள மோகூந்
மடைந்திருக்கவுங் குறைவிலலாம னித்தியமா உள்ளிறந்திருக்கிற
பெருதானமாகக்களை கனமதுகசீடான தேகங்களிற சராயுஜம
அண்டஜம சுவேதஜம உற்பீஜம ஆகிய நாலவகையோனிகளினு
மாரிமாறி வேறுவேறுகப் படைத்து மவ வானமாகக்களுக்குள்ள
வரியவினப்போகங்களை யேழுமற குறையாமற கூட்டிப் புசிப
பித்தம சாவசங்காரகாலத்தி லானமாகக் சகலாவததைப்பட
டிப் பிறந்திறந்தலைந்து திரிந்தவின்பு டீங்குமபடிக்காக காரண
கேவலாததையி லொடுக்கவித்து ௦ அநாகியேதொடுத தாதியா
ய்ச் சிருஷ்டித்துத் திதிரத்திஞ் சங்கரித்து மளவிறந்தாதி நடுவந்த
மற்று வருகிறபெரிய கிருத்தியவழி யெமமையிற்சுதிகக

மூந்தூற்ற நெல்லுங் துமித்தவிநி நீடு செம்பிற்காளிதமுந்
கொல்லைக்கடறோன்றத் தோன்றுவரு - மெல்லா
மொருபுடையொப்பாயத்தா னுள்ளவாறுண்டா
யருவாமாயெவவுயிரு மாததே - புருவுடைய
மாமணியையுள்ளடக்கு மாநாகமவன்னிதனைத்
தானடக்குங்காட்டத் தகுதியுமபோன - ஞானத்தின்
கண்ணைமறைத்த கடியதொழிலாணவத்தா
லென னுஞ் செயன மாண்டவெவவுயிராகு-முண்ணுடி க
கட்புலனாறகாணுறதங் கைக்கொடுத்தகோலேபோற
பொற்புடையமாயைப் புணாவின்னை - முற்பாற
றனுக்கரணமுமபுவன முந்தந்தவற்றான
மனமுதலால்வந்த விகாரத்தால் - வினையிரண்டு
காட்டியதொற பிறப்பாகுககைக்கொண்டு
மீட்டறிவுகாட்டும வினையோற்றி.

எ-து. ஆன்மாகக் னித்தியமாயிருக்கச் சிருஷ்டிப்பாட்டு
திதிப்பட்டுஞ் சங்காரப்பட்டும வருவானென்னென்னில அநாதி

யிலே மலத்திலே பந்திகடபபட் டிருக்கையினாலே மனநீங்கும்ப
 டிகுடகததா டிருப்பையினாலே செயவிதததா யிருக்கும் ஆனால்
 மலுமானமாகப் பந்தித்ததெப்படி யென்னில முன்னேயுண்
 டான் செல்லுகருமிதவிடுமுனை முறபிறபாடில்லாம. லநாதியிலே
 கூடத் தோன்றி நதாயிருக்கும் இகிலாண்ட மல மானமாவின்றி
 வைமறைத்த தெப்படியென்னின் செம்பினுடைய நிறத்தைக்
 காளிதங்குடவுகிதது மறைத்தது போன்றிருக்கும் கத்தாவின்
 டைய வியாபகத்திலே டானமாகக் கணினறந்திருக்கவு மாணவமல
 முயிராமறைத்த தெப்படியென்னில பழமையாகியகடல வியா
 பகத்திலே நின்றந்திருக்கிற தண்ணீராய்ப்புகலந்தது பிடித்திரு
 ப்பதுபோன்றிருக்கும் இப்படி மெல்லாம வெவ்வேறு யொரு
 புடையொப்ப கக்கத்தா வுள்ளவன்றேயுண்டா யருவமாய மூவ
 கையானமாககளைபு மாணவமல பிடித்த துரிவையுடைய மகத்தா
 ன மாணிக்க மணியை நஞ்சாயசூர டடக்கின் மகத்தாகிய
 சாப்பம்போலவும் பச்சையாய முளைத்து விறகாகுமட்டு மகி
 னியைதெரியாமன மறைத்து வைந் திருத்த காட்டம்போலவுமா
 னமாவின்னுடைய ஞானக்கண்ணை மறைத்த கடும்தொழிலையுட
 யவாணவமலத்திலே யறிவுஞ்செயலு மிறந்த சகலவுயிரகளுக்கூங்
 கத்தா இருபையினாலே நன்ற யவாகளிச்சையை நாடிப்பார்த்து
 ககட்புலனின்ற காண்பிறவியந்தகாகுரிமையுள்ளவர்களிச்சித்
 தபிடிக்குக கோலக்கொடுத்திச்சித்த விடங்களிலேகொண்டுபோ
 யவிடுகிறதுபோலப் பொலிவ்னையுடையமாயையின் காரிமண
 தனுக்கரண புஷன போகங்களைபு முன்னேயுண்டாக்கிக்கொடுத்து
 இச்சித்த புஷனங்களிலே யிச்சித்தவினப்போகங்களையுங் கூட்டி
 முடித்துப் புசிப்பிக்கையினு மந்தாணவமல மயக்கத்தாற கத்
 தாவுபகாரத்தை மறந்து நாமென்கிற நந்தக்கரண விகாரவிதா
 னிதமுண்டாகையாற் புண்ணியபாவ மிரண்டுமுண்டாய்ப்படி கா
 டடியந்தப் புண்ணிய பாவத்திற்ற பிறக்கும் பிறவியுண்டாகிய

தினாசெய்யு மிருவினைகனையு மேற்றுக்கொண்டு மீண்டு மந்தவி
னைப்போதற்குள் புசிப்பதற்குக் கலாதிநூனங்கனையு கட்டி
வ கிருபைத்தொழிலெமமையிரணிகக,

நாட்டுகின்ற, வெப்பிறப்புமுற்றொயிருவினையானிச்சயித
பொற்புடையததைதாய போகத்தூட-காப்பமாயபுதுப
புலவிறபனிபோற புகுந்திவலைகருடபடுகா
லெலலைப்படாவுதரத தீண்டியர்ப- பலங்கையா
லககேகிடந்த உநாதியுயிராமபசியா
லெககேனுமாக வெடுக்குமென-யெங்குமபிக
காயகருக்குழியிற காதிருந்தங்காமியதருக
கேயககைகானமுதலா யெவவுறுபபு-மாசறவே
செயதுதிருத்திபின பியோகிருத்திமுன்புக
வையவழியேகொண் டனைகின்ற-பொயயாத
வல்லபமே போற்றி

எ-து. கந்தர்வான்மாககளுக்கு வினைப் போகங்களைப்புகி
ப்பிக்கிறதற்குத் தேகங்களைக் கூட்டுகிற முறைமை சொல்லுமிட
த்த முன் பாகங்களுளிலே சொல்லப்பட்ட வெண்பத்து நான்கு
நூராயிர மியோனிபேதப் பிறப்பினவகை யெல்லாமுனசெய்த
விருவினைகீடாக வுண்டாமபடி திருவுள்ளத்திலே நிச்சயித்துப்
பலபிரகாரம் வெவவேறு தேகபேதங்களையுண்டாக்குவதுமல்லா
மல் மாணி-தேக முண்டாக்கு தெப்படி. யெனினில் அழகுபொ
ருத்திய தந்தையுந் தாயுங் காமவிகாரந் தீருமபடிக்குச் சையோக
போகஞ் செய்யுங்காலத்தா அவாகளுக்குப் பிள்ளைபே றுண்டில்
லையென்பது மறிந்த தாயினுடைய கருப்பத்திற மந்தையானவ
ன் புல்லினுனிர்ந்தங்கிய பனித்திலைபோன்றவிகுதுவை விடி ம்
போ ததற்குள் றாயினாயுடக்கி யுட்கருப்பரசயத்திற கரோணித்

ததுடனே கல்பித்திருநதி யந்த விந்து தாய்கழிற்றி ள்ளவற்றிரு
ககிற வுதராககினியினு லெரிசுவராமலும பலகையாகிய வந்தவ
யிறுதருக்குடந்த வநாதி யுயிரகனாகிய புழுக்கள் தங்கள் பசியி
னலேவந்தவிந்துவை வினாவிலே மெடுத்தப புரியாமலும வெய்
யகுமபிரகமபோன்ற காயகருகருழியிற காதகிருந்து வ்னைக்
கீடான கைகால முதலாகிய சகலவுறுபபுற குற்றமறகசெயது அ
ழகுபொருந்தத கிருந்திப பின்பந்தத தேகததைமெடுத்தேறோ
யோகததிவிருத்தித் திரிகால வாததமானங்ககையு மறியுமபடி கரு
ணாவையுற கொடுத்தப பந்துமாதவனாகரும் புசிப்புகொடுத்த
துப பின்பு பூயிலே பிறங்குமபோ திரணடுகையுஞ்சிரசிலே கு
விதக பாவனையாயத தலைமூய வரும்படிசெயதுமுனபுகுந்த சி
றுவழியைப பெருமுழியாககி வுயிர துன்புறநிறவாம லுயிருக்குயி
ரா யனைநதிருந்து லெளியிலே யமுததுகொண்டு வருகிற மெ
யமையாகிய வல்லப மெமையிரகங்கு.

அமமடககர றுனமறைபப

நல்லவறிவிவாழிந்து நனகுதீ - தெல்லையுரு
வககாலந்தனன்ற பசியையறிவித்தருவித
துககாவிசோரததா யுண்ணடுகக்-மிககோகருளு
செதையுருகமுலையுருகுந நீஞ்சுவைப்பால
வந்துமடுப்பககண்டு வாழந்திருப்பப் - உத்தித்த
பாசப்பெருங்கயிறுற பலலுயிருமடால்கக
கேசததைவைதத நெறிப்பாறறி

எ - து தாயவயிறறைவிட்டு பூமியிலே பிள்ளை பிறந்தவுட
னே சரிததுகருக காரணமான மாயைச சண்டமாருதமபோல
லைததமயகக முனகருப்பததினிருகருமபோ திந்தப் பிறவிதது
பைததை நீக்கிகொள்ளவேண்டுமென் றவவிடத்திலேநினைத்தி
ருந்த நல்லநினைவையுமற துயிர தேகமுயமாய நல்வினை தீவினை

ததுன்பத் தொடர்ச்சியார் பருத்தறிவில்லாமலாடிக் காலத்தி டியி
 ாபுசிப்பிச்சை யுற்றிருப்பதை யறிந்து பசிதெரியும்படி யறிவித்
 துக்கத்திபழுமபடி செயலிததுப பிள்ளையழுதுகணை டெனேபு
 றுமபோதுற வருத்ததையுந்தாயானவள மறந்து டெனியாவி
 சோரும்படியுள்ளே நடுநடுமிருந்தோங்கிய வனபினாலே யவள
 மதை யிரங்கி யுருகப்பச்சடம்பி ல்நுநத இரத்தத் தொடர்முறி
 வெண்ணிறவழுதமாயக கொங்கையிலவாது சரக்கிற வந்த திரு
 சுவைப பாலேப்பிள்ளை வாயவைத்துநடுநடுநதி முகஞ் செழித்தி
 ருப்பதுகண்டுதொய்மகிழ்ந் திருக்குமபடி செயலிததுபபடிந பிள
 னையாசையெனகிற பெருங்கயிறிறிற கடடிச் சலவையாகருந்
 ன குழந்தைகளை வளர்க்கும்படிக்கு ஆனமாககடோறு சேதத்தை
 வைத்தருளிய நெறி யெமமையிரக்கிச்ச,

ஆசற்ற, பாலைப்பசும்பத்ததும் பாலமுமப்பத்தது
 நாள்குருநாடசகல ஞானத்து-மூளவித்துக
 கொண்டாளவாளக கருவிகொடுத்தொருகரினறு
 பண்டாரியான படிபோற்றி

எ-து தாயன்பா யிருந்திராதித்த கந்தா விப்படிச்சத்தது,
 ருமுயிர்களுக்கருப்பத்தி விருக்கிற பசும்பருவதுதம்பாலனாயி
 ருக்கிற அந்தப்பருவத்தும் மாளுக்குநாளபரிணமித்துவொருமபால
 குமார விருத்தப்பருவத்துஞ் சலவாததைப படுத்திப் பருவந்
 துக்கேதுவான கலாதிருனத்தைச்சகொடுதுசசெவலற்றவுயிர்கள
 வானகிகொள்ள வாவதற்கேற்ற முப்பத்தாறுவகை கருவிச
 னையுங்கொடுத் துயிர்கருயிரா யிலைமப்பொழுது நீங்காமரினறு
 ண்டாரியா யுயிரக சேவலசெய்யுகிருபை யெமமை யிரக்கிச்ச,
 தண்டாத, புன்புலாலபோத்த புழுகுரம்பைமாமனைசி
 லன்புசோகின்றனகட டைந்தாகி-முனபுள்ள
 வண்மைநிலைமை யொருகாலகலாது
 திண்மைமலத்தாற் சிறையாக்கிக்-கண்மறைத்து

புலவருங்கட்டி லுயிர முடமாயுட்கிடப்பன
 காலநிபதி யதுகாட்டி -மேமேலாகரு
 முகநீவிய வகட்டி லுயிர சோததுக்கலைவித்தை
 யந்தவராக மவையு னடி-தந்த
 தொழிலறிவீசைசை துணையாகமானி
 நெழி லுடைய முககுணமு மெயதி-மருளேயு
 மன லுமிதயத்திற சித்தந்ததாறக ணடபொரு
 ளின்ன பொருளென றியமபவொண்ணை-வநகிலே ராய்க்
 கண்டவியனகட்டிற் கருவிகளீநாநதொழியக
 கொண்டுசியமித்ததறறை நாடகொடுபபப்-பண்டை
 யிருவினையான் முனபுள்ள வினபதுனபங்கண்
 மருவுமவகையகுகே மருவி-யுருவுடனின்
 ரோக துநதலாய வேலககமண்டபததிற்
 போகருவிமெலலாம புருந்திணடி-நீங்காத
 முன்னைமீலததினிருண முடாவகையகததுட்
 மென லுமிருணீககுளு கடரேபோ-லநகிலேயே
 குககளுகடருருவிற பெயதுதொழிறகுசிய
 ராககிபபணிதத வறமபோரறி

௪ - து கத்தா பண்டாரிபோலநின்று தத்துவங்களைக்கூட்
 டியிரகூட்குமபடி பெயபடிபெனனில சீங்காமற புனபுலாஸ்காது
 நதோல்போர்த்த புழுக்கடான சரீரமாகிய பெரியமனைக்குள் கி
 ருபையினாலே துரியாதீதர் துரியகு சமுதநிசொப்பனம் சாகசிர
 மென லும பெயருடைய வைநது கட்டாககி யானமாவுக் கநாதி
 யிலே பொருந்தின வண்மைநிலையான ஊணவமல மறைப்பு
 சசறநீங்காமற நிண்மையா யுயிரைச்சிறைப்படுத்தி நிற்கு மூல
 தாசமாகியவீட்டி லத்தபபட்டுயிர முடமாயுட்கிடப்ப வவவிடத்

திலிபைப்பாறுமடிகு காலத்தை நியதியினுனிந்ததி யப்பான்மே
 லே யோங்கியிருக்கருதரியமான காபித்தானவீட்டி லுயிபாப்பி
 ராணவாயுவுடனேகூட்டச்சாதது அகவிடத்திலே கலைவிதழையி
 ராகத்தினுனமுன்னையானமாவின்னுடையதொழிலறிவி னசமுன
 றையுமெழுப்பியதற்குத் துணையாகப் பிரகிருதிமாயையிலுண
 டானவழகுபொருந்திய சாத்தவீக ராசத்தநாமத் மென்னு முக்கு
 ணங்கனையுருசோத தப்பான மேலே சுழுத்தி வீடாகிய ஓறிருதய
 ததானத்திற சித்தக்கருவியுடனே கூட்டி யகவிடத்திற சித்தக்
 தாற் கண்டபொரு ளின்னபொருளுன்னறியாமன மயங்கிநின்
 றவுயிரைச் சொப்பன வீடாகிய கண்டததானத்திற சோதது அ
 வவிடத்திலே சதநாகியைந்தும் சசுத்தியைந்தும் அகதக்கரண
 வுகள நான்கும் வாயுக்கள டத்தம் புருடனுமானவீருபத்தைந்து
 கருவியுட்கூட்டி முன்னே செயத் விருவினைகூட்டாக முனசாகு
 ரத்திலே யின்ப துன்பத்தைப் புசிப்பித்தமுறைமைபோலசொ
 ப்பனத்திலு மிருவினைப்போக முண்டானது மறிந்து சுத்தந்தது
 வககளிறு பிரேரித்துப் புசிப்பித்துப் பின்பதற்கு மேலாய தூ
 லதேகத்தின்கண் வளரந்து நிறகிரசாககிவீடாகிய துதற்றான
 மாகிய வோலக்கமண்டபத்தின முன கேவலாவத்தைக்குக் கூடா
 மனிநற பூதங்களைந்தும் புருடத்ததுவநீங்கலாகநின்ற வித்தியா
 தத்துவமாறஞ் சிவத்தத்துவமைந்து மாகப்பதினறு முன்சாககிர
 தகி லிருந்த ஞானேகவிரியமைந்துவ கருமேந்திய மைந்திந்
 சொப்பனத்திலிருந்துவந்த வீருபத்தைந்து கருவியு மறற்புற
 க்கருவிசுறைபத்தைந்து மாகத் தொண்ணுற்றறு கருவிகளையும்
 பொருத்திச் சீவிக்ருமபடி செயலித்து முன்னேவிட்டுநீங்காமலே
 ந்தவதையினு மறைந்துநின்ற வானவமல மிருளகூடாதபடி ம
 ணையிலேருவகியிரா நின்ற விருளை நீக்கும் விளக்கைப்போல
 ச்ஞகருமாகி வாகருடனே கூட்டிப் பிரகாசித்து நிற்குஞ் சகலாவ
 த்தையிலுயிரை நிறுத்திக் கண்மத்துக்கேதுவான சதநாகி விடய
 வகளைக்காட்டி யானமாககண் யானென தென்று காசசித்துநின்

றவைகள் டெவ்வேறு தொழிறஞரியராமபடி செம்விக்ருஞ் சிவத
ராம மெமமையிரட்சிக

வேடகைமிகு, முண்டிப்பொருட்டாலொருகாலவியாது
மண்டியெரியும் பெருநீர்மாறறுதற்குத்- திண்டிநலசோ
வலலராகளவலல வகையாறொழிபுரித
லெலலாமுடனே யொருங்கிசைந்து-செலகாலை
முட்டாமறசெயவினைக்கு முறசெயவினைக்குச்செலவு
பட்டோலைத்திடும் படிபோற்றி

எ - து சத்தா சகலவததையிற கருவிகுட்டி முடிக்குமுப
காரததைமறந்து ஆனமாலகன பிரபஞ்ச வாசைமிகுதுபுசிபுரி
மித்திய மொரு கண்ணேமாறலுங் கெடாமல சயிறிலே மண
டியெரிந்து கொண்டிருக்கிற டெவ்முக்காகிலிப்போன்ற பசியை
ததணிகுடம்பொருட்தெ திண்ணியாங்காரப பலன்களால வர
வரவலலமைக்கேற்ற தொழில்கள செய்யயிடத் தவாகஞ்-குத்
தோன்றும் லுடனிகழ்ச்சியான வொருமைப்பாடாய்க கூடிநினை
றவரவா நினைவினபடி செயவிததுகொடுத தானமாகள யா
னெனதென ிட்டெழுதுசெய்யவினை மிகுகியான வாகாமியத
துக்கு முறசெயதவாறததுவாலிவ் கட்டுப்பாடி ருக்கிற சஞ்சித
ததுக்கு மதிவேபாகப்பட்டுப் புசிப்புருவந்த பிராரததுவஞ்செ
லவிகு மவரவா கணக்கப்பள்ளியாயிருந்து பட்டோலை பெழுதி
மொப்பிக்குங்கருணையிரட்சிக

கட்டோகரு, மிகிலைமைமா னுடருக கேயனறி யெண
மன்னுயிரக்குமிந்தவழக்கேயாய்-முன்னுடைய [ணிலா
நாணுளவையி லுடலபிரிததுநலவினைக்கண
வாணுளினமாலா யயனுகி-நீணுகா
வானுடாகோமுதலாய வந்தபெருமபதது
நானுவித்ததா னலமபெறுநாட-டானமாள்

வெற்றிக் கடுதூதர் வேகத்துடன் வந்தது
 பற்றித்தம்வெங்குருவின பாற்காட்ட-விறறைக்கு
 மிலலையோபாவி பிறவாமையென நெதெது
 நல்லதொரின சொனடுவாகச - சொல்லிபிவா
 செயதிகுத்தக்க செயலுறுதுவீரொன்று
 வெயதுறறுகாக விடைகொண்டு-மையற நஞ்
 செக்கினிடைத்திரிந்து நீயாயிடைடெரி நஞ்
 தக்கநெருப்புத்தாண்டமுவுவிதது-மிககோங்கு
 நாராசங்காயசகிக செவிமடுத்துநாவிரிந்து
 நீராவுன்னுனைத்தின நென்றிததும போரம்
 லங்காழநரகத் தழுதுவிததுமபி னுதம
 வெங்கோபயாருத வேடகையரா-பிககொருநா
 ளெண்ணி முதறகாணுத வினன்றிமெநரம்
 பன்னெடுநாட்செல்லும பணிகொண்டு-முன்னுடிக
 கண்டு படனகழிததல காரியமாமென நெண்ணக
 கொண்டுவுருவோயின குறிப்பறிவா மனடெரியிற
 காயசசிசுடவறுக்கக கண்ணுடிக நென்னிதிய
 மீபத்துத்தாயததைதம் நிபுறுதல-வாயத்தநெறி
 யோடியதேரினகி முயிரி போனகனருவே
 கீதெருடபாவமின்றே நீங்குமென-நாடிதநன
 மைகதனைபுழாநேனை வழக்கேவழக்காக
 நஞ்சனைசிகதை நமனறுதா-வெஞ்சினததர்
 வல்லலுறுது மருநாகங்கண்டுநிக
 வல்லதருணைமற்ற போற்றி.

எ - து. கத்தா வானமாகளசெய்த விருவினைக்குங் கண்
 கெழுதினபடிகுப புண்ணிய பாவத்துக்குள்ள பலனகோபுரம்
 ட்கிற தெப்படியென்னில பொருநகி மிகுந்த விருவினைமுறை

மை பு மியிலுள்ள மாணுடருக்கே யல்லாமலு மெண்ணில்லாத த
 னுக்களிலே பொருங்கியிருக்கிற பல் வுயிர்களுக்கும் த மூன்ற
 னையாக வுண்ணை நிச்சயித்தறிந்து முனைமைதத வாயுமுடி
 வி லுடலகளைப் பிரித்து நலவினை பாகபட்டவுயிர்களை யெல்லா
 மபூதசரீரமானதியவிய சரீரத்துடனே காலநீட்டிப்பாய வாழ்நதி
 ருக்குமபடி கருவிஷ்ணுவலகத்திலவிஷ்ணுரூபமாயும் பிரமலோக
 தகிற பிரமரூபமாயுந் தேவலோகதகிற தேவேந்திர ரூபமாயுந்
 தேவாகளாயு நானத் பெரிய பதப்பிராபகிகளிலே நானாவிதமான
 போகங்க ளு சித்திருக்கருமபடி செயவிதம பூமியிலே இராச னு
 ஸாரிபத்துடனே வாழும்படி செயவித்துமிருக்கு நாராயணபுண
 ணிய காமபலன புசித்து முடித்து பாகனமபலன புசிகருநா ள
 டத்தவுடனே யங்கவருவாழ்ந்திருத்தவுயிர்கள் ளத்தந்தேகத்தைவி
 டடு மாருமபடி நஞ்சு கத்தாவிலுடைய வாடினை யினாலே வெற்
 றிப்பொருட்கு யமத்தாக்கள வேகத்துடனே வருது பாசத்திறை க
 டடிப்படித்துக் கொண்டுபோய்த தங்களைச் சொன்னுய தருமராஜா
 வின் முனையிடத் தருமராஜாவந்து ஜனமாக்களைப் பாரத்திரங்
 கிப் பாவிகர் ளுங்களுக் கிறறைவனாக குளனாகப்பிறவாநெரி
 பெற வேண்டுமென்று கத்தாவைவிருமபு மறிவு பிறக்கவில்லை
 யோவென்று நல்ல வின்கொல்லாக நடுவுகிலைமையாகப் பேசிப்
 பின்பவர்களுசெய்த பாவகதுக்கேற்ற செயல்களைச் செய்யுமென்று
 கொபத்துடனே கிங்கராகளைப் பாரத்துச் சொல்லவிடைபெற்று
 பபூதசரீரமான யாதஞ்சரீரத்திலே யுயிராநிறுத்தித் துன்பமுறு
 மபடிக்குச் செக்கிலேயிட டாட்டியந் தீவாயிலிட டெரித்தும்பெ
 ரியெருபுத்தாளைக் தழுவித் திடந்ரு மபடிசெய்து மிருந்து நீ
 ண்டிருக்கிற நாராசங்களைக் காய்ச்சிக்கெவியிலே செலுத்தியும்கா
 களைக் கருவிகொண்ட டுத்துமஅவருருளை யவரவா தின்னும்
 படிக்ககரித்துக்கொடுத் தடித்துமபேராதபடி யாழ்ந்த நகரவசளி

லே யமுததுவித்தும் பின்னுநதங்களுடைய கடுங்கோபமாறாத
 விசைசயுடையரா யவற்றிலேயொருநாளிப்பால் துன்பத்தைக்
 கொடாநின்ற கொடிய நரகங்களிலே பலநெடுநாட் செல்லுமாட்
 டெய்யமதிங்குகள பணிசெய்யக் காருணணிய வடிவாகிய கத்தா
 சிறையின்கண் யமகிங்கராகளிடத்திலே காட்டிக்கொடுத்த அரா
 கா துக்கப்படுகிறதைப் பாராதிருப்பானே நென்னில உலகத்
 திலே தருத தாயானபோகள பிள்ளையினுடைய நோய் மிகுதி
 யை யுள்ளோடிய நடு நோய்க்கும்படிக் கதற்கேற்ற முறை
 மசெய்து கடனென்று நினைந்து பிள்ளையை நோயறிந்து மரு
 டதுகொடுத்துத் தீர்த்து வைத்தியத்தொழிவு செய்கிறவனிடத்
 திலே யொப்பமித்து அவனிருப்பு நாராசங்காயச்சிச் சுடவுஞ்சத்
 திராமிட டறுக்கவுங் கண்படலத்தை யூரிககவு மிப்படிப்பலகிரி
 மையுஞ்செய்யப் பிள்ளை மருத்தப்பட்டாலு நோவதீர்ப்பதையறி
 ராததலை சரியுமா? நல்ல திரவியமுதலானவெருமானமபண்
 ணிச சந்தோஷத்துடனே யொகன கண்டுநிற்பதுபோலவுமனுச
 சகரவாத்தியான சோழமாரா தானரிய தவ உபண்ணிப்பெற்ற வ
 ருமையான ஞானமகன திருவாருத் தெருவழியேதேறேறிப்
 போம்பொழுது மாயமாகச் தோக்காலில் வீழ்ந்திறந்த பசுவின்
 கனறினிமித்திய மத்தப் பாலந் தீரும்படிக் கெத்தனைபோகளமா
 ற்பாடாயந் தடுக்கவுங்கேளாமற்பிள்ளையக்கன்று தங்கின்படிக்
 குத் தோக்காலிலேபோட்டு நசிக்கிப்போட வெண்டுமென்றுது
 ணிதே தேரிலே தாயப்பசுவைவைத் தூரநத்கொன்றது மகளை
 யமன் பிடித்து வருத்தாதபடிக்குச்செய்தகிருபையே யாகையால்
 நதவழிக்குப்போலவும் விடம்போன்றநிறத்தையையுடைய நமன்
 னுதா மிகுந்த கோபத்துடனே பாவஞ்செய்த வுயிரகளைச் கொடி
 ய நரகவாநனைப் படுத்துத் தைச்சக்கல் வுயிரகளுநருந் தந்தையுந்
 தாயுமாயிருக்கிற சிவமுஞ் சத்தியுமலநேராய தீராதார போதுமெ
 ன்று சந்தோஷத்துடனேகண்டு நிறகிற வல்லபமான் கருணை மற்
 றெமமை யிரட்சிக்க

பலனுயிர்த்து, மின்ன வனையாவிருவினைகூத மிவ்விருத்தி
முனனைமுதலென்ன முதலிலலோ-னலவினைகூத
ஹெல்லாவுலரு மெடுபுணடெடுபுணடு
செல்காலம்பினனாகரு சேராமே-மலலகெறி
யெயதுவதோகாலதனை னைபரைககண்டினைபுது
லுயயுநெறிசிறிதே யுண்டாக்ஈப-பையவே
மட்டாய்மலைய வநுநாளின் முனனைநாண
மொட்டாயுருவா முறைபோல-கிடடியதோ
நலலபிறப்பிற பிறப்பித்துகாடுமவினை
யெல்லையாண்டு மிடையொப்பிற-பலபிறவி
யததமதிலனறே வளவென்றுபாடிருநது
சத்திபதிகருக தாமபோற்றி

எனது கத்தா விவனறு சொன்ன பொன்பது வகையி
றறு மிரட்சிககப்பட்ட வானமாககருகபு பெத்தகால முடி
வாகமட்டு மிருவினைப பலனகளை யவனவ எது முன்னிலைபாக
நின் றருத்தித் தனகருமேலொரு கத்தாவிலலாத சசலபுவன கத்
தாவாகிய சிவனநத விருவினைகருக கிருப்பிடமானமாயா வுலக
களை யெடுபுண டெடுபுணடு யாறிமாந் வருமபடிக்காதியா
யநாதிதொடுததுச் சிருஷ்டித்ததுகிதித்தது சவகரித்ததுகிரோபவி
தது மதுகிரகித்தது சமது சத்தியிஞலே டருமேருத்தியங்களை
செயவித்தது மலபரிபாகப்பட்டதைநிற்கது பி. ௭௭௭ கத்திற செல்
லும பெத்தத்தை நீக்கி யானமாககருகே முததி காலத்தைநே
ரப்படுத்தவேண்டித் தனககனபரான மெய்மடியாககளை கண்ட
வுடனே தனனைக கண்டதுபோல வகதவானமாகக ளின்புறறவ
ரோலின் பணிவிடைகேட் டியபும்படிக்குச சிறிது நலலவழியை
யுண்டாககிக காட்டி யதினவ்வழியே சிவபுண்ணியமான புத்திபூ
ர்வத்தினுமபுத்திபூவத்தினு முபாயசசரிதையா தியிலுமுண்மைச
சரிதையா தியிலுமாகக கிரமத்திலே செய்யப்படுத்தியநதமட்டாய்
மலரவிருக்கிற வரும்பு பருவநீங்கிய வரும்பருவத்துக்கித்த முத

ஞள் மொட்டாயிருக்கிற மலாபோல மலம பரிபாகம் பிறந்தத
னண்ம சூர்பதத்திற கண்டு ஒப்பற்ற நலவசிவ சமயத்திற பத்தியி
குந்த விடத்திலே பிறப்பித்தது நாட்பட்ட விருவினையு மேகதூ
லத்திலே யிரண்டும் தராசு துணிபோலசசமனாபநாத்திலே ப
ல்பிறவியு மந்தமாம்படிக்குத தமது தீவிரதரம் பொருகின் வ
ருடத்தியை யவையிரகளின் மலநீங்கும்படிக்குப்பதிக்குந்தரமெ
மமை யிரட்சிக.

முத்திதரு, நன்னெறிவிஞ ஞானகலா நாமெல மொன்றி
மநிலையேயுண்ணின் றறுத்தருளிப-பின்னையு [னையு
மேவாவிளங்கும் பிரளையாகலருக்குத
தேவாயமலகனமந தீர்த்தருளிப-பூவலயந
தன்னின் துநீங்காச சகலாககவா போல
முன்னின் துமுமடலநதீர்த்தாடகொள்கை- யன்னவனாக
காதிஞ்ஞமாதலின வாடுகதிருத்தொழிலுஞ்
சோதிமணிமிடறறுச சுந்தரமும்-பாதுயம்
பசுசையிடமும் பவளத்திருச்சடைமேல
வைச்சந்தியு மதிகொழுந்து-மச்சமற
வாமெரவு மழகாரத்திருதுதனமே
னீடுருவவனனி கெடுங்கண்ணுங்-கேடிலயங்
கூட்டுதமருகமுங் கோலவெரியகலும்
பூட்டரவகச்சசும புலியதரும-வீட்டினப
வெள்ளத்தழுத்தி விடுகதாளி-னுமடிமா
ருள்ளத்தினுமபிரியா லொண்சிலப்புகு-களளவீடு
வென்றுபிறப்பறுக்க சாததியவீரகதமு
மொன்றுமுருத்தோன்றும் லுள்ளடக்கி-பென்று
பிறவாதவினபத் தெமையிருத்தவேண்டிப்
பிறவாமுதலவன பிறந்து-நறவாருந்
தாருலாவுமபுயத்துச சம்பந்தநாதனென்று
பேரிலாததொரு போபுணைது-பாரோத

முண்டி யுறகுகு பயமினபமொததொருகி
கொணமெகிழநத குணமபோநதி.

எ - னு இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ சததிரிபாதம்பெ
றற பக்குவானமாகுகளுகுக கததா வாசாரியமுநீதமா யுதுகுகி
ரகம பண்ணுகிற முறைமை யெப்படி யென்னிவ முடிவெயைக்
கொடுக்கு நலவழியை யுடைய வினாநானகலுக் கவாகளபறறியிரு
குகிற வானவமல மொனந்நையு மவாகளறிவுருடபேறறிவாய்
ப் பிரகாசித்த தோனறி நீகுகி யருளவடிவாகுகிளையததி லமுந்
துமபடி கட்டாட்சிப்பா. பின்பு பொருந்திவிளங்காநின்ற பிரணை
யாகலருகருத் திருவுரு காணுமபடிககு மாணமுவுரு சதாப்பிஜ
முங் காளகண்டமுந் திரிநேந்திரமுமுடைய திருமேனிகொண்டி
ருந்து அராககோப பறறியிருகுகிறவானவமலகு கனமமல பிரண்
டையு நீகுகி யருளவடிவாகுகிளையததி லமுந் துமபடி கட்டாட்சிப்பா
ரா அசுத்த மாணையிறமுனறிய பூலோகநதைவீட்டுநீங்காமலிரு
குகிறசகலருககவாககோபபேரலமானிடச்சடடைசாததி மாணைக்கா
ட்டிமாணைப்பிடிப்பாரபோல முன்னின்றதரிசினைகொடுந் தவா
களபறறியிருகுகிறவானவ கனமமையென்னுமுறைமலங்க
னையு நீகுகுகுகிரமங்குகிறுலேந்தித்தருளவடிவாகுகி டுமையாக்
கிக் கொள்ளுதலந்தக சததாவுக்காடுகாலத்திலே யுண்டானகுண
மாதலாற்றிருச்சிறறம்பலந்தின கண்ணேசினரு நிறத்திருந்
தொழிலும் பிரகாசம் பொருந்திய நீலமணிபோன்றிலங்குகிற
காளகண்டமுந் திருமேனியிற பாதியாய்ப பசைசவடிவுகொண்
டிலங்குரு சிவாகமிதங்கிய விடப்பாகமும பலனக்கொடி பட்ட
து கிட்டபதுபோன்ற திருச சடாபாரத்தினமேற றரித்திருகுகிற
கங்கையும் பாலசந்நெப பிரபையும் வெருவுமடிககுப படமவி
ரித்தாடுகிற சாப்பமும அழகு மீருந்திருநுதனடுவின்மேனோக
கிண்ணகிடந் திலங்கு மகிணிக்ந்ததிரமும வலககையிற பிடித்
திருகுகிற கேழலலாத லயத்துடனே முழங்குத் தமருகமு மழகு

பொருத்திய விடதுகையிற பிடித்திருக்கிற வடிவெளி குண்டமு
மனையிலே கட்டியிருக்கிற வைந்தலை யரவககசகம புள்ளிபொ
ருத்திய புலித்தோலையுடையகருவான மாடகளை மோகலமாடியு
பேரினப் வெள்ளைப்பூத்துத்தறகூன்றின பாதத்தினு உடியா றுள
ளத்திறகலந தின்பபூரணமாயிருக்கிற ஞான குஞ்சிதபாதத்தினு
மபிரியாமற நரித்திருக்கிற திருவருடபிரகாசம்பெயருத்திய சில
ம்பு முயிரகளைக் கோரத்தனமாடக களவுகொண்டு தனவசப்ப
டுத்தகிற முனனை வினையைவென்று பிறவித்துன்பங்கனையறுப
புத்தரு மலவைவிராமென்று முழநதாளிற நரித்துக்கொண்டிரு
க்கிற வீரகண்டாமணியையு மிவைக்கொண்டு முருத்தோன்றா
தபடி யுள்ளேயடக்கி யொளித்துக்கொண்டெழுமுடிவிலலாத
பேரினப் மோகலத்தி லெம்போலவாரையு முறுத்தவேண்டிப்
பிறவாமுதலவன்பிறந்து வந்தானென நடிசயமாய்ச்சொல்லுமப
டிக்குத் திருமேனிகொண்டு தேனபொருத்தியசெங்கமுநீர்மாலே
புலாவும் புயத்தைபுடைய மறைஞான சம்பநதநாதனைன்றொரு
பெயருஞ் சபாவத்திலிலலாதநாத னொருதிருப்பெயருஞ் சாதகிக
கொண்டு பூமிபினுள்ளவாகளைப்போலவுண்பதும் உருவகுவதும்
அஞ்சுவதும் விடயபோக மின்பமுறுவது மொத்தொழுங்குகொ
ண்டெழுந்தருளி மகிழ்ந்திருந்த குண மெமமையிரட்சிக்க.

மிண்டாய, வாறுசமயப்பொருளு மறிவித்தவற் றிற்
பேறினமையெங்களுட்கே பேபு தித - தேருத
சித்தகதெனியத திருமேனிகொண்டவரு
மத்தகைமைதானே யமைமயாமல - வித்தகமாஞ்
சைவசெறியிற சமயமுதலாக
வெயதுமபிடேக மெய்துவித்ததுச் - செய்யதிருக்
கண்ணருளாளுககிக கடியபிறப்பாற்பட்ட
புண்ணுமிருவினையும் போய்கல - வண்ணமலர்க்

கைத்தலத்தைவைத்தருளிக் கல்லாய்நெஞ்சருங்கி னுஞ்
மெய்ததகைமையெல்லாம் விரித்தோதி - மெய்ததெழு
தேணரிநளவடிவுஞ் செங்கதிரோனபானிற்பக
காணுதொழியுங் கணககேபோ - லாணவததி
னாகுறையாம லெனபாலணுகாம
னிதிநிறுத்து நிலைபோற்றி.

எ - து. இப்படி மானுடரைப்போலத் திருமேனிகொண்
டாசாரிபழாததமாயப் பெண்குடத்தின்க ணெருநருளியிரு
ந் தெவகளுக் ககங்காரம்பொருந்திய புறச்சமயப் பொருள்கண்
லலா மரிவித்தகிலே பொருபிரயோசனம் மில்லையென்றறிகிற
திடமே பேராருமபடி செயவித்தது தேரூமலிருந்த சித்தந்தெ
ளியுமபடிக்குத் திருமேனி தரிசனகொடுத்தருளிய வந்தத் தகை
மையும் போகாமன மேம்பாடாகிய மெய்கண்ட சந்தானச் சுத்
தசைவநெறியில் விட்டருறையறிந்துசமயவிசேடமிருவாணம்பொ
ருந்தப்பட்ட வபிடேகமென்னு நான்குவகைத்தீட்சையும் பண்
ணிச சிவந்த தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்ணருளிற்றபாற்
துத் துன்பப்பிறப்பிறைபட்ட புண்ணுடம்பத் துன்பமு மிருவி
னைததுன்பமு முயிரைவிட்டு நீங்குமபடிக்கழுதபொருந்திய தா
மரைமலர்போன்ற திருக்கைத்தலத்தைச் சிரசிலேவைத்தருளி
க் கறபோன நிருந்த நெஞ்சை யககினியைச் சோந்த மெழுகு
போல வருகித் திரிபதாந்த மெய்ததகைமைப் பொருள்கண்
லலாம் விரித்தோதி யுபதேசிக் கதாழ்மையாக வாகாயத்தைம
றைத்த பூசவிநளவடிவா னது அந்தஆகாயத்திற் சிவந்தருளியு
தையமானவுடனே பூதவிருடபிரகாசமாய் மறைந்து நீங்கவாகா
யஞ் சூரியவொளி வடிவாகிநின்ற முறைமைபோல வுபதேசித்த
ஞானப்பிரகாசத்தைப்பற்றி முமமலமுநீங்கி யானமபோத் மரு
ளிலடங்கச்செயது மலமானமபோத்ததையும் பற்றாமற் தன்னு

டைவ வநாதி நிதகியமுது கெடாம் ஸீதியாகநிழந்தின நிலைம
யெய்மையிட்டுக்கூ,

மேதககோர், செய்யுஞ்சரிதை திகழுகிரியாயோசுக்கார்

லெயதுஞ்சொழுகதபத மெயதுவிகது - மெயயனபாற்

காணததருவாகள கண்டரறறமைபபினபு

நாணததருஞான நன்னெறியை - வீணே

மெனகருததரவேண்டி யெல்லாப்பொருட்கு

மனக்குமலரயன மாலவானோர் - நினைப்பினுக்கு

தூரமபோலேயணிப சுதநாநதாளென்றலேம

லாரும்படி.கக தருளசெயத - பேராளன

றகதபொருளெடுகனனிற றுனவேறுகாவேறிய

வகதுபுணராவழங்காகி - முகதிமெனற

ணர்ளமெனறுகீங்கா தொளித்திருநதுதோனறி நெருங்

களளமினறுகாடடுவ கழலபேற்றறி,

எ - து. உலகப்பற்றற மேம்பாட்டுடனே தாதமாரகஞ்ச
ற்புத்திரமபாககரு சகமராககஞ சனமராககமெனறு காணருழி
யிலுள்ள றுணைமச சரிதை கிரியாயோகங்களை விதிப்பாம ல
துட்டி.ததுசெயக வடியாகருட்கு சிறப்புமிருந பசுமுருதிரா
ன சாலோக சாரீப சாருப மெயதுபடி செயவித்து அசுருவ
ஞானதாகமுற லடியாக ளாகவெககனதபபெற்று மெய்யெயி
ருலே சொருபநி லாணமநரிசனைபணணிச சொநிசனததி லா
னமாவினமன னிபலபை யறிதது பின்புபெத்தமுக்கி யிரண்டி
னு முபகரித்த இரட்சிவிற கததாவியுளடய சருணையெற
து நாமொரு முகலெனவிருதோமே பெறுவசனசபபடு நா
ணிப பதைப்பறவருளினமுக்கி யிரண்டற ததுபவிகருஞ் சொ
துபவதலதத தரிமாறியானுரு சிவசொறென்று நினைவாத

வெனக்கும்வீணையிரங்கியதுககிரகம் பண்ணவேண்டி வேதாகம
புராணசாதகிரகுகளிற் சொல்லப்பட்ட வெல்லாப்பொருளுதகு
முனததுக்கு நாமரை மலரி னெழுந்தருளி யிருக்கும்பிரமவீஷ்
ணுமுதலாகிய தேவாகணினைப்புக்குந தெரியப்பட்டாததாரமபோ
லே நினைம ஜடசித்துக்களிததினு மணிததாய நிறைந்திருக்
கிற வழகுபொருந்திய சோபாத கமலத்தை யடியேன சிரசினமீதி
ருது பிரகாசிக்கும்படிககு வைத்ததுககிரகமபண்ணிப்பெரியம
காதேவரென்னும் பெயரையுடைய மறைஞான சம்பந்த ஞான
சாரியரெனக்கதுககிரகமபண்ணிப்பொருளேதென்னிறமுனவே
று நானவேரூயவந்துபொருந்தின திலலையென்னும்வழகையநீ
வித தநாதியேதொதெதுன்னிடத்திலே யொளித்திருந்தான் நம்
மைக்காணுதிருக்க நாமென்றுமுனைக்ககணமெகாண்டிருந்தோ
மெனகிற களத்தையிப்போதுயிராகுயிராயப் பிரகாசித்துநின்
றறிவித்த பாதமானதெம்மையிரகுகக.

வள்ளலாய்மயாற, நன்னைத்தெரிவித்துத்தனமுள்ளுட்கிப
வெனனைத்தெரிவித்த வெல்லையினகண-மின னாரும் [நத
வண்ணமுருவ மருவுங்குணம்யகக

மெண்ணுங்கலேகால மெப்பொருளு-முன்னமெனக
கிலலாமைகாட்டிப்பின் பெயதியவாகாட்டியினிச்
செல்லாமெகாட்டுஞ் செயலபோற்றி,

எ - து. வளப்பமிசூரத கிருபையிறை கததா தனனைத்தெ
ரிவித்துத் தன்பாததாமரையான திருவருளுகளுளே பிரியாம
லென்றுவகிடந்தவெனையுந தெரிவித்தவெல்லேககணமினபோ

ன்று தோன்றியழிகிறவண்ணத்தையுடையதே கமுந்தேகத்தை
 ப்பொருநகிய குணமயக்கங்களு மறிவைவிளக்கப்பட்டகலையாதி
 முதலாகியதத்துவங்களு முன்னிலலாதகேவலாவத்தையமுண்
 னேயறிவிததுப் பின்பு தேகமுதலிய கருவிகரணங்களுங் கூடி
 ண்சகலாவதையு மறிவிதது இனியருளைவிட்டுத் தேகமுதலான
 கருவிகரணங்களிற் செலலாத சுததாவதையுமறிவிததசெயலெ
 மமையிராழிக்க,

எல்லாமபோயது, தம்மைத்தெளிந்தா ராய்ததாமேபொ
 யெமமைப்புறங்கூ றி யின்புறதுச-செமமை [ருளாகி
 யவிகாரம்பேசு மகம்பிரமக்காரா

வெளியாமிருளில் விடாதே - யொளியாய்நீ
 லினறநிலையிலே நிகழத்தியொரு பொருளவே
 றின்றியமையாமை யெடுத்தோதி - யொன்றாகச்
 சாதித்துத்தமமைச் சிவமாகியிப்பிறவிப
 பேதத்தனினின்பப பேதமுரூப-பாதகரோ
 டேகமாயப்போகாம லெவவிடத்துங்காட்சிதத்து
 போகமாமபொறாணி னுட்புணாததி - யாகியுட
 னிறகவழியா நிலையிதுவேயெனறாணி
 யொக்கவியாபகநன் னுட்காட்டி - மிககோங்கு
 மாநகதமாககடவி லாராவமுதளித்ததுத்
 தான்வநதுசெய்யுந் தகுதியினு - லுனுயிர்தான்
 முன்கண்டகாலத்து நீங்காதமுன்னோனை
 யென்கொண்டு டோற்றிசைப்பேவியான்,

எ - து. எல்லாத் தத்துவங்களையும்-பொய்யென்றுகண்டு நீங்கித் தமமைத்தெளிந்தோமென்று நமக்குமேலேவேற்றொருபொருளிலையென்றுஞ் சைவசித்தாந்திகளுடனே கூடலாகாதவர்க்கு மக்குப் புறம்பென்றும்பேசித் தன்னின்பத்தைத்தானே புசித்திருப்போமென்று மகிழ்ச்சியுற்றுச் செவவிதானிருவிகாரி நாமேயென்றுபேசி யகமே பிரமமென்னும் வாதிகள் தன்னையும்றியாமற் றலைவனையு மறியாமுள் மயங்குகிறதெவளிபோன்றவிருளி வெண்ணவிடாமல் ஞானசொருபவொளிவடிவா யிப்போது நீநிறகிற நிலையென்று நிகழ்த்தியிதற்குமேலே வேற்றொருபொருளினறியமையாமையு மெடுத்தோதி யானமாவைச் சிவத்துடனேயொன்றாகும்படி சாதித்துத் தமமைச்சிவமாகுகியிரதப் பிறவிப்பேதமாகிய சரீரத்திலேதானே ஜீவனமுத்தித் தனமையும் பாமுத்தித்தனமையுஞ் சரியாகக்கண்டு வெற்றிப்பமான சிவபோகம்புசியாமல் சமவாதம்பேசி யானமசத்தியுடனேகூடி யின்பம் புசிப்போமென்கிறபாதகரோடுகூடி யேகமாய்ப் போகாமலென்கெவவிடத்துங் குருவிக்கசங்கமாய்க் காண்கொடுத்து மேலானபோகமுண்டாகிற திருவருடபாதத்திற விரியாம லுள்ளேயடங்குகிடக்குமபடி பொருத்ததுவித்து ஞெயத்திலமுந்திறகுமழியாதசாயுச்சியிலை யிர்தவருணிலையென்று விகற்பநதோன்றாமல்துக்கிரகித்துத் தமதுபரிபூரண வியாபகத்தாளளே யானுமொக்கவியாபித்து நிற்குந் தனமையுங்காட்டி மிகுநதோங்கியளவுபடாமன்றைநதுகின்ற தமது பேராநந்தத் திருவருட்கடலில் விளைந்தவாராதஞெயவமுத்தத்தைப் புசித்துக் களித்திருக்கும்படி நாமேயெண்ணத்தேடிவந்துகொடுத்த பெருங்கருணைத்தருகியிலுலு.

யிரதானே முதன்மையென்று நின்றபெத்தகாலத்தி மதற்குமுத
னமையுதகொடுத்த நீங்காமணினை முனனேனை யெந்தவிதங்
கொண்டு புகழ்ந்து போற்றுவேனியான.

போற்றிதிருத்தில்லை போற்றிசிவபோகம் [யேங்கள்
போற்றியவன்மெஞ்ஞானப் புண்ணியநூல - போற்றி
வெம்பந்தவாழ்க்கைவிட வேராய்வந்துணணினை
சம்பந்தமாமுனி பொற்றான்.

போற்றிப்பஃஞெடை மூலமும் உரையும்

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
திருச்சிறமபலம்.
கொற்றவந்தடி.

உ ம ர ப தி சி வ ர ச ர ி ய ர்.

அ ரு ளி ச செ ய் த
வினாவென்பாமுலம், கொடிக்கவிமுலம்.

உண்மை நெறி விளக்க

முலமும் உரையும்.

இ ஃ து,

காஞ்சிபுரம்

ம க ர வி த வ ர ன்

க ந் த ச ர மி மு த லி ய ர்

ம ர னா க் க ர்

கா சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கனனிகைப்போ

முருகேச முதலியாரால்

செனனை

ஜீவகாநன்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898ஆ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வினாவண்பார்.

மூலமும் உணர்பும்.

நீடுமொளியு நிறையிருளுமோரிடத்துக்
கூடலரிது கொடுவினையேன் - பாடி தன்மு
னெனறவாசோலை யுயர்மருதசசம்பநதா
நினறவா நெவ்வாறுநீ

இ - ன். நீடுமொளியு நிறையிருளு மோரிடத்துக் கூடல
ரிது-விரிந்தபிரகாசமு நிறைந்தவிருளு மோரிடத்திலே கூடமா
ட்டாது—கொடுவினையேன்பாடித்தனமுன-கொடுவினையேன்ப
ககற் நெரிசிப்பதற்கு முன்பு,—வாாசோலையுயர்மருதச சம்பநதா
வொன்றிநின்றவா நெவ்வாறுநீ-அழகியசோலையுயர்மருத மருதககா
வாழ சம்பநதமாமுனியே யடியேனிடத்துத்தேவரீர்பொருந்திநி
னற தெப்படி - (கருதது) அந்தகண்கண்ணுக்கு ஆகித்தப்பிரகா
சம் வியாததம் யிருக்கையிலேயுந் தெரியாதிருந்த தன்மைபோ
லென்பதாம். உ-ம், சிவஞானபோத்ததில், “அருக்கனோநிறபி
னு மலலிருனெகாணாக கிருடகண்ணென்பாசத்தார ககிசன்” கண்
டு கொளக (துடபம்) மலமானமாவைச் சகசமாய மறைத்திருக்
கையிலே சிவமானமாவைப்பொருந்தி நின்றதெப்படியெனனும்
வினாவுக்கு உ-ம் சிவஞானபோத்ததில் “மெஞ்ஞானதன்னில்
வினையாத சத்தாதல்” என்றபாடத்திலும் சிவதருமோத்தரததில்
பரமசிவன் பரீராததிபலலுயர்க்கும் பயின்றிருக்க, விரவுவதெனி
ருனென்றகேள் வெய்யவழற் பசுமரத்தின், விரவியதே பசுமா
மும் வெந்தலல வெந்துவிடும், பருவமுறக் கரணமுறப் பதியு
முறப் பழுதறவே, “என்பது கண்டுகொளக.]க)

இருளிலொளிபுளையு மெய்துங்கலாதி
மருளினிலையருளு மாணுங் - கருவியிவை

நீங்கினிருளா நிறைமருதச்சமபநதா
வீங்குனருளா லெனபெற.

இ - ள் இருளிலொளிபுரையும்-ஆனவமேலிட்டகாலத்து
ஞானமொழிந்ததற்கும்,—எய்துகலாதிமருளினிலையருளமகா
லாதிக்கைப் பொருந்தின விடத்திலுமாணவத்தையேதந்தது,—மா
னுங்கருவி யிவைநீங்கினிருளாம் - என்னுடனே கூடிநின்ற கரு
வி நீங்கின பொழுது இருளாயிருந்தது, —நிறைமருதச்சமபநதா
வீங்குனருளாலெனபெற-நிறைமருதநகராவாழ சமபநதமாமு
னியே யிவ்விடத்தானருளாற்பிரயோசனமென - (4-து) கே
வலசகலத்திலுமல்ல சுதத்ததிற்பிரயோசனமென்பதாம் உ-ம சி
வப்பிரகாசத்தில, “காட்டிடுக கரணமொன்றம்” என்றபாடத்
திற கண்டுகொள்க. (உ)

புலவநிலுநலலுணர்வ தாகாபொதுஞான
மலலதிலதுள்ளதெனிலநநியமாந - தொல்லையிரு
ஞானமலையாவா றுயாமருதச்சமபநதா
ஞானமலையாவாநவில

இ - ள். புல்லியிவ நல்லுணர்வ தாகாபொதுஞான மல்லது
சிற்றறிவுபேரறிவாகாதுஞானமலலதுபொதுஞானமுன்றுவிதமா
யிருக்கும்,—இலதுள்ள தெனிலநநியமாந-முனபிலலாத சிவஞா
ன மலபரிபாகத்திலே யுண்டாமெனனில் சற்காரியவாதமாகாம
லநநியமாந,—தொல்லையிருஞான மலையாவாறுயாமருதச்சமபந்தா
ஞானமலையாவாய் நவில-பழமையாகவருகிற-ஆனவமலத்தினரு
ற்றத்திலுலே மயங்காத முறைமையையுயாநத மருதநகராவாழ ச
ம்பநதமாமுனியே மலைபோல ஞானத்தையுடையவரேதிருவுளம்
பற்றவேணும், (4-வது) ஆனமஞானம் சிவஞானமாகாது, தந்தது
வங்களுடைய சுபாவத்தை இதுபொய்யென றறிவிக்கிறது சிவ
ஞானம் இப்படியறிகிற வேற்றுமையும் விட்டு வாயநத ஞானமா
யுறப்பது சுததம். உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில “தத்துவமானவற்றி
ன்றன்மைகூழ்” என்றபாடத்திலும், சிவஞானத்திலியல், “சிவன

செவனென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்ற மென்னிற் சிவனருட் சித்தி
வனருளைச் சேருஞ்சித்து. கண்டுகொள்க (௩௩)

ஈனவுகனவென்று காணபரிதாங்ககாணில
நனவிலவைசிறிது நண்ணு - முனைவனரு
டானவற்றிலொன்ற தடமுருதச்சம்பந்தா
யானவததை காணுமாறென

இ - ள். கனவுகனவென்று காணபரிதாம்-கனவிலேநின்றக
னவைத் தரிசிக்கப்படாது,—காணிலநனவிலவை சிறிதுநண்ணு
நனவிலே காணும் கண்டதெனனில நனவிலாதககருவிகளிலலா
தபடியினாலே காணவிலலை,—முனைவனருடான வற்றிலொன்ற
அருளிலே நினறுகண்டதெனனிலரு எவததைகளிறப்பொருநநா
து,—தடமுருதச்சம்பந்தா யானவததைகாணுமாறென-தடாகம்
பொருநதிய மருநககாவாழ சம்பந்தமாமுனியேநானவததைகளை
ததரிசிக்ருமபடி யெப்படி. (க-து.) சுதததத்துவங்களைக்கொண்
டறியவேணுமென்பாம் உ-10, சிவப்பிரகாசத்தில இத்தகைமை
யிறையருள லுயிரறியும்“ எனற்பாடத்திறகண்டுகொள்க. (ச)
அறிவற்றததெல்லா மசத்தாகுமாயின
குறியிறந்தநினனுணர்விற கூடா - பொறிபுலன்க
டாமாவறியா தடமுருதச்சம்பந்தா
யாமாரறிவா ரினி

இ - ள் அறிவற்றததெல்லா மசத்தாகுமாயின-என்னுடை
யவறிவினாலே யறியப்பட்டதெல்லா மசத்தாயறிந்து போமேயா
யின,—குறியிறந்த நினனுணர்விறகூடா-வாகுமனததுகெட்
டாமல குறியிறந்து நிறகிற தேவரீருடைய ஞானத்திலே பொரு
நதப்போகிறதே யில்லை,—பொறிபுலன்கடாமாவறியா-பொறிபுல
னாகிய தத்துவங்கள் தாமாயறியமாட்டா,—தடமுருதச்சம்பந்தா
யாமாரறிவாரினி-தடாகம்பொருநதிய மருநககாவாழ சம்பந்தமா

முனியே யானா யறியப்போகிறதுதானினி. (க-து) கண்ணு
னது யிருளோடுகூடியிருளாயு மொளியோடுகூடி யொளியாயுநி
னறதுபோலப் பாசத்தோடுகூடிப்பாசமாயினறவானமா அரு
ளோடேகூடிப் பாசநீங்கியருளாய நிறகுமென்பதாம் உ-ம், சிவ
ப்பிரகாசத்தில், 'சத்திதுவெனறசத்ததுதானறியாது' என்றபா
டத்கிற கண்டுகொளக (இ)

சிறற்றிவுமுறசினையிற சேர்வாரினறஞ்சிறிது
மறறதனினிறகிலருண மனனாவா-துறறமுகின
மினகொண்டசோலை வியனமருதச்சமபந்தா
வெனகொண்டகாண்பே னியான

இ - ன் சிறற்றிவு முறசினையிறசேர்வாரினறும்-சிறற்றிவு
முனனேகெடுமாயின பின்னருளைப் பொருந்தப்போகிற பேரில
லை—சிறிது மறறதனினிறகிலருண மனனாவா-சிறற்றிவுகொளு
சமாக நின்றாலுமருளபொருந்தாது—துறறமுகினமினகொண்ட
சோலைவியன்மருதச் சமபந்தாவெனகொண்டு காண்பேனியான
மேகங்கன் நெருங்கிய வாகாயதை மளவியசோலைநீழந விய
ன்மருதநகர்வாழ்சமபந்தமாமுனியே எனனதைகொண்டு கா
ண்பேனியான. (க-து) சிறற்றிவுகெட்டதுமல்ல முனபோலவி
ருந்ததுமல்ல பாசபந்தநீங்கித் திருவடியிலேகலந்து கிடக்கருமெ
ன்பதாம் உ-ம், சிவஞானசித்தியில் 'செம்பிரதக குளிகையி
னற களிமபறறுப்பொனனாய' என்றபாடத்கிற கண்டுகொளக.
உன்னரியநினனுணர்வ தோங்கியககாலொண்கருவி
தன்னளவுநண்ணரிது தானாகு - மெனனறிவு
தானறியவாரா தடமருதச்சமபந்தா
யாமறிவதெவ்வா றினி.

இ - ன், உன்னரியநின்னுணர்வதோங்கியககால் நினைத்த
ந்கரிதாகிய தேவரீரருள் தோன்றினகால்தது,—ஒண்கருவிதன

னளவு நண்ணரிதுதானாகும்- அழகுபொருந்திய முப்பத்தீறதத
துவங்களாற பொருத்தப்படாது—என்னறிவுநானறியவாராதள
ன்னுடையபசுஞானத்தாலு மறியப்பட்டாது.—தடமருதச்சம்பந்தா
யீவறிவதெவ்வாறினி-தாடகம்பொருந்தியமருதநகாவாழ சம்பந்
தமாமுனியே அடியோங்களறிகிறதெப்படித்தானினி.(க து.)பசு
கரணங்களுகு சிவகரணமா யானமடிவு மருளாய்ப்பொருந்தின்
றறியுமென்பதாம் உ-ம.சிவப்பிரகாசத்தில, ‘ மாயையாமாயை
மாயா’ என்றபாடத்திறகணடுகொளக. (எ)

அருவேலுருவன றுருவேலருவன
றிருவேறுமொன்றிற ளிசையா - வருவோரிற்
காணிலுயாகடநதைச சம்பநதாகண்டவுடற
பூணுமிறைக்கெனனும் புகல்

இ - ள் அருவேலுருவன றுருவேலருவன்றிருவேறுமொன்
றிறகிசையா-கத்தா திருமேனியருவமான லுருவமாகமாட்டாது
உருவமான லருவமாகமாட்டாது அருவு முருவுமொருபொருளு
ககிரண்டுன மையிசையாது,—உருவோரிற் காணிலுயாகடநதை
ச சம்பநத கண்டவுடற பூணுமிறைக்கெனனும்புகல்-திருமேனி
யை விசாரித்துக்காணி லுயாகடநதை நகாவாழ்சம்பநதமாமுனி
யே கெழுண்ட திருமேனியைப பூணப்பட்ட கத்தாவுக்குத் திரு
மேனியென்னத்திலேயுண்டானதுதிருவுளமபற்றவேண்டும(க து
ஞானத்திலே திருநோனிகொளளுவனென்பதாம் உ-ம சிவஞா
னசுத்தியில, “மரணத்தான மலத்தைப்பற்றி” என்றபாடத்திறக
ணடுகொளக (அ)

இருமலத்தார்க்கிலலை யுடலவினையென்செய்யு
மொருமலத்தார்க்காரா யுரைப்பேன - றிரிமலத்தா
ரொன்றாகவுள்ளா ருயாமருதச்சம்பநதா
வனருகிலாமா றருள.

இ - ள். இருமலததா க கிலலை யுடல்வினையென் செய்யும் இரண்டு மலமுண்டய பிரனையாகலருக்குமாயையீலலாத படியினு லே உடம்பிலலை வினையொசிகுமபடியெப்படி,— ஒருமலாதா க்காராயுரைப்பேன்-ஒருமலமுண்டய விஞ்ஞானகலருக்குரைப் பராகச்சொலவோம்,—திரிமலததா ரொன்றாகவுள்ளார-மூன றுமலமுண்டய சகலருக்கலலோ வொன்றாகவுள்ளது —உயாமரு தச சமபந்தாவன்றாகிலாமாறநுள்-உயாந்தமருதநகாவாழ சமபந் தமாமுனியே யப்படியலலவாகி லாமாறநுள் (க-து)விஞ்ஞான கலா பிரனையாகலருக்குச்சுத்தமாயையிலேதேகமென்பதாம்,உ-ம சிவஞானசித்தியாரில, “விததைகளவிததையீசா சதாசிவொன்றி வாகு” என்றபாடத்திறகண்டுகொள்க. (க)

ஒன்றிரண்டாயினொன்றி லோராமையதாமொன்றாக நின்றிரண்டாமெனனிலுயிர நேராகு - துன்றிருந்தா தாகுகியவாழ்தண்கடகதைச் சமபந்தாயானுகி யோங்கியவா றெவ்வாறுரை

இ - ள். ஒன்றிரண்டாய் நின்றொன்றி லோர்மையதாம்-ஒ ருபொருள் விவகாரத்திலே யிரண்டாய் நின்றொன்றா மெனனி ல் ஒன்று பொருந்தமாட்டாது,—ஒன்றாகி நின்றிரண்டாமெனனி லுயிர நேராகும-இரண்டாய் நின்றொன்றாமெனனிலொன்றிலே யொன்றழிந்துபோய்,—துன்றிருந்தா தாகுகியவாழ்தண்கடந் தைச் சமபந்தாயானுகி யோங்கியவா றெவ்வாறுரை-ஞானத்தை ப்பொருத்தின் பெரியோரால் தாகுகியவாழப்பட்டுள்ளாத கடந் தைநகாவாழ சமபந்தமாமுனியேயான சிவமாகியோங்கினமுறை மையைத் திருவுளம் பற்றவேணும், க-து, ஆணவத்தைப்பொரு ந்தின்-வான்மாவைப்போல வென்பதாம், உ-ம, சிவப்பிரகாசத்தி ல், “ஒன்றிரண்டாகி யொன்றினொருமையாம்” என்ற பாடத்திற கண்டுகொள்க, (ங)

காண்பா னுங்காட்டுவது காண்பதுவுந் திதணைம்
காண்பா கணனமுத்தி காணார்கள - காண்பா னுங்
கூட்டுவது காண்பதுவுந் தண்கடநதைச்சமபநதன
வாட்டுறெறி வாராதவா.

இ - ள், காண்பா னுங் காட்டுவது காண்பதுவுந் திதணை
மை காண்பா கள-காண்கிறவானமாவது காட்டுகிற சிவனுங் கா
ணப்படுகிற பொருளையுமவிட்டுணமையைத் தரிசிப்பார்களென
னில-நனமுத்திகாணார்கள-நல்லமுத்தியைக்காணார்கள-காண
பா னுங்காட்டுவது காண்பதுவுந் தண்கடநதைச் சமபநதனவா
ட்டுறெறிவாராதவா-ஆனால் காண்கிறவனுங் காட்டுகிற னுங்கா
ணப்படுகிற பொருளுமாகவோ காண்பார்களெனனிலஅப்படி க்
காண்கிறவாருங் குளிர்ச்சிபொருந்தின கடநதைக்காவாழ் சம்
பநதமாமுனி வட்டுமெழி வாராதவா க-து, ஞாதுருஞான னு
யமென்கிற சங்கற்பனைகளைவிட்டு ஒன்றாகச் சிவனியல்பினுணரு
கிற ஞானமே பெறவேனுமென்பதாம் உ-ம சிவஞானசித்தியில
சனமாரக்கூற் சகலகலைபுராணவேதஞ்சாதிராம்" என்ற பாடத்தி
ற் கண்டுள்ளே.

(53)

ஒன்றினுக்காவதிவ ஞாணமுறுதொழிவ
மென ழுமிடையி விடமிலலை - யொன்றித
தெரியாவருமைமுதச் சமபநத சோரது
பிரியாவா நெவவாறு பேசு

இ - ள் சாவவியாபியாயிருக்கையிலேயுந் தோன்றக் கிரு
பைபொருந்திய மருதநகாவாழ் சமபநதமாமுனியே தேவரீரரு
வடியைச் சோரது பிரியாமற் போகங்களைப் புசிகருமுறைமைதி
வுளப்பற்றுவனும், க-து, அவனசாவவியாபியாகையினாலுமஇ
வன சுதந்தரநீனனாகையாலும் அவனே போகங்களைப் புசிப்பி
க்கிறவ னென்பதாம், உ-ம திருவருட்படனில், "அவனையகனநெ

ங்கினரூ மாங்கவனாமெங்கு. மிவனையொழிந் துண்டாதலில் "சி
வஞானபோதத்தில, " ஈண்டிவவானமாகக் எவனையன்றியமை
நதொன்றையும் விஷயியாவாகலானவனுமவற்றதுவிஷயத்தையு
ணருமென்றும். உண்மைநெறிவிளக்கத்தில, " பாதகங்கள் ரீசய
திடனுங் கொலைகளவுகளுள்" என்றபாடத்தினுங்கண்டுகொள்க.

அருளாலுணர்வாக ககலாதசெமமைப்
பொருளாகிவற்றும் பொருந்நித - தெருளா
வினாவெண்பாவுண்மை வினாவாரே லுமன்
கனுவின்பாலெயதுவிக்குங் காண்

இ-ள். அருளாலுணர்வாக ககலாதசெமமைப் பொருளா
கிற்றும்பொருந்நி-ஆசாரிய னதுக்கிரகமபெற்ற ஞானவானகளு
க்கு விடநீங்கி மலைவராமல செமமைப்பொருளாகவேபொரு
ந்நிதிறதும்,—தெருளாவினாவெண்பா வுண்மை வினாவாரே லும
ன்கனுவின்பா லெயதுவிக்குவகாண்-அறியத்தக்கதாக வினாவெ
ண்பாவி னுண்மையை வினாவீ யறியாதபோஊன்கனுவிலேபா
ஸ்குடித்ததுக டோங்கும். (உ-து.) ஞானமிருதியுடையோருசுச
ந்தியமாகவே தோன்றும். அல்லாதபோதத்தின் லீ-நதிரமபடி
த்தாலும் வினாவெண்பாப்பாராயினஊமன கனுவினாலே பால
குடித்ததுபோல் ஒன்றுநதெரியாதென்பதாம்.

வினாவெண்பா மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றமபலம

இவ்வுரை சகாததம் கஞா-க்கு மேற்செல்லாநின்ற பிங்கள
ஞெ லைகாசியன் மெய்கண்டசகத்தியில திருவாவடுதறைநமாசி
வாயமூகதி மரபில வேலப்பப்பண்டாரமதுக்கிரகமபெற்றமச
கிவாயத் தம்பிரான செய்ததெனவறிக.

உ

திருச்சிறப்பலம்,

கொடிக் கவி

மூலமும் உரையும்

ஒளிக்குமிருளுககு மொன்றேயிட மொன்றுமேனி
 ஐ.லொன, ரெளளிககுமெனினு மிருளடராதுளரூயாக்
 குயிராயத, தீதளிககுமறிவுதிகழத துளதேனுநதிரிடலத்
 தே, குளிககுமுயிராருள கூடுமபடிககொடிகடடினனே

இ-ள. ஒளிககுமிருளுககு மொன்றேயிடம-ஆணவததுககு
 ஞானததுககு மிடமொன்றே—ஒன்று மேலிடிலொனரெளளிககு
 ம-ஞானமேலிட்டகாலத் தான மொளித்ததிறதும் ஆணவமே
 விட்டகாலத்த ஞானமொளித்ததிறதும்,—எனினுமிருளடராது
 ஒன்றுமேலிட்டகாலத்திலே யொனரெளளிககு நின்றாலு ஞானத்
 தையாணவமலம பொருந்தாது,—உளரூயாககுயிராயத தெளிக்
 கு மறிவுதிகழததுளதேனுந திரிமலத்தேகுளிககும-பூவவாசனா
 விசேஷத்தாற சிவஞானஞ சற்றவ்ளவகுமானாலு மூமமலங்களி
 லேமூழ்கிக்கிடககுமலலாம லதுகொண்டே நீங்கமாட்டாது—உ
 யிராருளகூடுமபடிககொடிகடடினனே-இப்படி மூமமலங்களிலே
 மூழ்கிக்கிடக்கிறவானமா வருளகூடுமபடிககுத திசுநாககிரமத்தி
 னாலே மலங்களைப்போககத துசங்கடடினேன் (கருதது) ஆண
 வததுககு ஞானததுககுமிடமொன்றையிருக்கததனதுகாரணங்கெ
 டாமலிருக்கிற மலத்தைத் திசுநாககிரமத்தினாலேபோகதி மோ
 கூந்ததை உடைவிப்போமென்பதாம், (துடபம்) ஆணவததுககு
 ஞானததுககு மிடமொன்றென்பதற்கு, உ-ம, சிவஞானபோத்த
 தில, மெயஞ்ஞானநதன்னில-என்பாடத்தில, தண்கடனிருப்பு

ப்போற்றுகுநேயுமுளவாய்ததான “எ-து கண்டுகொள்க, ஒன்றமேவிட்டகாலத்திலேயொன்றொளித்தநிறகுமென்றதற்கு உ-ம சிவப்பிரகாசத்தில, ‘மாயைமாமாயைமாயா’ “என்றவிறுத்ததிற்ற கண்டுகொள்க, இதல்லாமலாணவமேவிட்டபெத்தகாலத்திலே ஞானமொளித்த நிறகுமென்று முததிகாலத்திலே சிவப்பிரகாசித்தது ஆணவங் கெளரவங் கெட்டொளித்தது நிறகுமென்றுங் கூறியதற்கு, உ-ம, ‘போற்றிப்பெற்றோடையில, “என்ற னுள்ளமென்று நீங்காதொளித்திருந்ததோன்றிவின்ற, களளமின்று காட்டுங் கழலபோற்றி “சிவஞானபோத்தகில, “நேசத்தாதனபானிக முந்ததிரெயபோற பாசத்தராககினறாமகி “எ-ம வருமேதுக் கனககண்டுகொள்க ஞானத்தை யாணவம்பொருந்தாதென்பதற்கு உ-ம, சிவஞானபோத்தகில, “அந்நிடமிலாமையாற கொன்றுணர்வினறாம “என்ற பாடத்திற்குரியனையந்தகாரம்பொருந்தாமறிற்கு, எ-து கண்டுகொள்க முனவிட்டகுறையினாலே யுயிர்க்குயிராயிருக்கிற ஞானஞ் சற்று விளங்குமானாலு மலத்திலேய முந்திக்கிடக்கு மல்லாமல நன்றாகச் சத்தியாகாது, இப்படியிருக்கிறவா நமாவருளைக்கூடுமபடித் துசங்கடடினே ஞானத்தற்கு ஆசாரியா தீக்ஷாகிரமத்தினாலே மலத்தைப்போக்கி அருளைக்கொடுப்பா அந்தச்சிவஞான மாசாரியரையல்லாமலவாராது, உ-ம் ‘சிவப்பிரகாசத்தில “விருமயிய மந்திராதிகாரம் “என்றவிறுத்தத்திலும் சித்தியாரில் “பலவிதமாசானபாசமோசனைநான பண்ணுமபடி “எ-ம “ஆசானருளாலடி ரேருானமவந்திமெற்றொன்றாலும் வாராதாகும், “எ-ம, கண்டுகொள்க.

பொருளாமபொருளேதுபோதேதுகண்ணே

திருளாம்வெளியேதிரவே - தருளாளா

நீபுரவாவையமெலாநீயறிமககடடினேன்

கோபுரவாசறகொடி,

இ-ள் பெருளாமபொருளேது பொருளிலேயுறியாதபொருளேது—போதேது-கிரணமாகியசத்தியேது—கண்ணேது கீண்டோலவானமாவேது-இருளாமவெளியேதிரவேது-அஞ்ஞானமாகிய சகலகேவலதானேது—அருளாளர்-அருளையுடையவனே-நீ புரவாவையமெலா நீயறியக்கட்டினேன-வையமாகிய மலமாயாதிகனமங்களிலே பொருந்தாமல ஆனமாக்களிடமாகப்பொருந்தியிருக்கிற தேவரீரறியக்கட்டினேன. கோபுரவாசறகொடி-கோபுரவாசலிலேகொம் (க-து.) சத்தாவேது, சத்தியேது, ஆனமாவேது, கேவலசகலமேது இதுசொலவாருமுளரோவென்றகொடிகட்டினேனென்பதாம்(து-ம) அழியாதபொருளேதென்னிலென்றது அகண்டபரிபூரணமாயியாகுறியிராயாந்தருபமாயிருக்கிறது தற்சிவம். அதற்கு உ-ம சிவப்பிரகாசத்திலு. “பலகலையாகமவேதம் யாவையினும் ‘என்ற விருத்தத்திற கண்டுகொள்க கிரணவொப்பாகிய சத்திதானேதென்னில சத்தியென்று தனியேயொருமுதலல்ல குறிப்பனுகிரணமும்போல மரமுங்காழப்பும் போலத் தடையற்ற ஞானமாயிருக்கும் உ-ம சிவப்பிரகாசத்திலு சத்தமுருசத்திஞானசகடாரகும்” என்றபாடத்தில் “இரவிகாடமெ வளரொளிபோனமகிழ்தே” எ-ம சித்தியாலு “சத்திதனவடிவேதென்னிற றடையிலா ஞானமாகும்” எ-ம “ஒருவனையிராவாணுதீ” என்றபாடத்தில் “வருமவடிவெ லாஞ்சத்தி சத்திதான மரமுங்காழப்பு மிருமையுமபோலமன்னிச்சிவத்தினோடிசைந்து நிற்கும்” எ-ம கண்டுகொள்க கண்ணோப்பாகிய ‘வானமாவேதென்னில அதுவதுவாய அடுத்தகின்றனமையாய வசிப்பைப்பற்றின வியாபகமாய்க் கணப்டிகமாகாயமபோலஒப்பையுடையதாய அக்கினியைப்போல வொன்றைப்பற்றி நிற்கிறதல்லாமற்றனித்தறிந்திற முதலல்லவாய அருவமுருவமும் ரூபரூபமலவ்வாயப்பூவிற கந்தம்போன்றதாயிருக்கிறதானமா இதற்கு, உ-ம் சிவஞானபோதத்திலு. “மாயாதனுவிளக்காயமற்றளளம்” என்ற பாடத்திலும், சிவப்பிரகாசத்திலு, ‘ஒரிடத்திருத்தல, ‘என்றபா

டத்திலும், சித்தியாரில், "அசித்தருவியாபகம்போல்வியாபகமரு
வருன்றாய், வசித்திடவரும் வியாபியெனும் வழக்குடையனாகி,
எ-ம, திருவருட்பயனில் இருளிருளாகி யெலவிடத்திலெல்லா, ட
பொருள்களில்தோபுவி "எ-று, சித்தியாரில், "அங்கியானதுதானு
மொன்றை டணைநதநின்று திகழநதிடெ, பங்கியாதியாதானு
மிப்படிபறநியலலது நின்றிடா" எ-ம, சிவஞானபோதத்தில் "தோ
னறலமலாமணம்போற்றொக்கு" எ-ம, வருமேதுகளைக் கண்டு
கொள்க அஞ்ஞானமாகிய கேவலசகலநானேதெனனில் அதிற்
கேவலமாவது தத்துவங்களோடே பொருந்தாமற் போகத்திற
கொள்கையிலலாதவனாய் அறிவிலலாதவனாய் அநதகாரத்திலே
அலரவிழித்த விழிபோன்றதாய் மலமொன்றுமே யாயதுவாய்க
தமலமாய விட்டுநீங்குமுறைமை யிலலாததாயிருப்பதுகேவலம்.
இதற்கு, உ-ம, சிவப்பிரகாசத்தில் ஒருகிலுமபலவுயிரகன, 'எ
ன்றபாடத்திலும், சித்தியாரில், "அறிவிலன மூர்த்தனித்தனரா
காதிருணவர்களோடும், "என்றபாடத்திலும் வருமேதுகளைக்க
ண்டுகொள்க சகலமாவதேதெனனில் சகலத்துக்கு வெளியென
றாக தீபமென்றமபெயர் வெளி தீபமென்றிருக்கிற சகலத்தைய
ஞ்ஞானமென்று சொல்லுவானே நென்னிலசகலத்திலுல அஞ்ஞ
னமாகிய மாயாபோகத்தைப் புசிப்பிக்கு மலலாமல ஞானத்தை
யுணர்ந்தாது. ஞானஞ்சுத்தத்திலே யலலாமலுண்டாகாது. ஆ
கையால் சகலமும்போகத்தைப் புசிப்பிக்கிற நிமித்தமாகக்கே
லத்துக்கு இது தீபமென்றம், வெளியென்றதுஞ்சொன்னதலலாம
ல்துதுவு மஞ்ஞானமே தப்பாது இதற்கு, உ-ம, சிவப்பிரகாசத்தில்
புகலுமலமொழித்ததற்கு "என்றபாடத்திலும், இருபா'விருப'லில்
இருள்வெளியாக்கு மருளினையுத்தி, 'எ-ம வருமேதுகளைக்க
ண்டுகொள்க, அருளாளாவென்றது அறிவுடையவையென்றது,
நீபுரவாவையமெலா நீயறியக்கட்டினேனென்றதேதெனனில் ச
ராவத்திர பரிபூரணனாயிருக்கிறவா பிரபஞ்சமாகிய மலமாயாதிக
னமகனைப்பொருந்தாமலானமாக்களிடமாக விருப்பாரென்று

சொல்லுவானே. நென்னில சிவனை மலமாயாதி கனகங்கள் பொருந்தாது. ஆனால் சாவியாபக மெப்படியென்னில, சூரியனுடை யூசநிதியில நககாரம் பொருந்தாமல் நிறகிறதே போல மலமுஞ்சிவன் சந்நிதியிலே நிறகிறது, அப்படி சிவ னான மாக்களதோடு நிறைந்திருக்கச் சிவனை பொருந்தாமலான மாக்களை மலமபொருந்தி நெப்படியென்னிற சமுத்திரமும் ஜலமுமுப்புமபோல, இதற்கு உ-ம, நெஞ்சுவிடுதலில் 'படநாகமபூண்ட பசுமனபசுவினிடமாய் நிறைந்தவிறைவன, 'எ-ம சித்தியாரில், 'அனைத்துஞ்சுத தெனனி லொன்னையநிறகிடா தசத்தாலென்னில, முனைத்திடா தசத்தசத்தகினை முன்னிருளிரவிமுனபோல, நிறைப்பகிவகசத்தேயென்னிற சத்தினமுன்னிலாமை யானுந், தனைக்கொடொன்று ணாதலானுந் தானசத்தனராதனறே, எ-ம 'சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச சோகிபாலசத்தஞ்ஞான, மொத்ததுருகுறமெல்லாமுற்றிடுமுயிரினகண்ணே சத்தனபோதேவேறுஞ்சுத்ததும்சத்தமெல்லாம வைத்திடுமநாதியாக வாரிநீலவணம்போலும், 'எ-று வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. தேவரீர நியக்கோபுரவாசலிலே கொடிக்கட்டினேனென்பதற்கு அந்தக்கத்தாலேகனபரம்பலாயாக அதுக்கிரகமபண்ணி அநிகிறதல்லாமல் மறநப்பராலே அறியப்படாதென்பதுகருதது. (உ.)

வாககாலுமிக்கமனத்தாலுமெக்காலுந்
நாககாலுணாவரியதனமையனை - நோக்கிப்
பிரித்தறிவுதமயிறபிரியாமைதானே
குறிக்குமருணலக்ககொடி.

இ-ள் வாக்காலுமிக்க மனத்தாலுமெக்காலுந் நாககாலுணாவரியதனமையனை வாகருமனதுகளாலு மொருகாலத்தினுந் தாககாமலுந் திற கரிதாக்கிய தன்மையுடையவனை—நோக்கி விசாரித்துப்பாராதது,—பிரித்து-பகுக்குமிடத்து,—அறிவுதமயிறபிரியாமைதானே குறிக்குருணலக்ககொடி-அறிவுச்சிறியாயிருக்கிற

வததைப் பிரியாமற் குறித்து மருள்பொருந்தத் தக்கதாகக்கொடி-
கட்டினேன (து-ம) மனவாகுக காயங்களினுலே யொருகாலு-
மதாககாதவென்னதும், ஆனம்போத்ததாலறியப்படாதவென்னது
ஞ்சொன்னதற்கு, உ-ம, சித்தியசிரி, “மறையினுலயனல்மாலால்ம-
னத்தினுலவாக்காலமற்றவகுறைவிலாவனவினாலுங்கூறொணவா-
கிரினற விறைவனா” எ-ம, சிவப்பிரகாகத்தில “பாசமாஞானத-
தாலும பட்டாபசுஞானததாலு மீசனையறியவொணனா” எ-ம, வரு-
மேதுக்களைக் கண்டுகொள்க விசாரித்துப்பகுக்குமிடத்தி லென-
றதுஇப்படி மனவாகுககாடங்களுக்கும் ஆனம்போத்ததற்கு
மெட்டாத சிவனை ஆசாரியா தீக்ஷாக கிரமங்களினுல மலமாயா-
திகனமங்களைப் போககிப் பசுகரணங்களைச் சிவகரணமாககிமல-
த்திலே பற்றுகவிருந்த வறிவைத்திருப்பி யருளிலேபற்றுககியெ-
னறதற்கு, உ-ம, நெஞ்சுவிடுதூதில, ‘பாராததானபழையவினைப்-
ஞ்சமலக்கொத்தை யெல்லாம், நீதான நினைவுவேறுககினுன-
எ-து, கண்டுகொள்க, அபிவுதமயிற் பிரியாமைதானேசூறிககு-
மெனறது இப்படி மலங்களைப்போகநி அறிவை யருளிலேதிருப்-
பினவாசாரியருடைய வறுக்கிரகத்தினுலேஞாதுருளுன னேயங்-
களாகிய சங்கற்பனை ஞானங்களிலேபோகாமலதனஸித்ததிலே
உயிராகுயிரா யநாதியேதோன்றாமற் பொருந்தியிருக்கிற திருவ-
ருளிலே அறிவுதாரமாக நிறுத்தி யெனறதற்கு, உ-ம, தெதியாரி-
ல, “ஞாதுருஞானனேயஞ சங்கற்பனைஞானமாகும் திருஞானபி-
வையெல்லாங் கடந்த சிவஞானமாதலினற சிவனமுத்தாசிவமே-
கண்டிருப்பா, “எனபது கண்டுகொள்க, அருணலக்கொடி எ-
னறது இப்படி யாசாரிய ரதுக்கிரகமபெற்ற அதுட்டானத்தினு-
லே சிவஞானமாவவறது கவளீகரித்துக் கொள்ளுவென்னதும்
இந்த முறைமையிலே யல்லாமல் மோக்ஷமடையப்படாதென்று
ங்கொடிகட்டினேமெனபது கருத்த அருள்பொருந்துமென்றி-
ருக்கச் சிவனகவளீகரிப்பவனென்று சொல்லுவானேனென்னில
அருளென்றுஞ் சிவமென்றும் வேற்றமையிலையெனறது, ஆன்

மாவைசசிவன்கவளீகரித்த தெப்படியெனனில் இறசருளிகை பொன்னைத் தனசருளனே யடக்கிகொண்டது போலவும், தா னாகினதெப்படியெனனில் அக்கினியிருமபைத் தானாகினது போலவும், சிவஞானமாவை வகித்துவிடாத தெத்தனமையென னிலகாரதமிருமபைவகித்தால ஒருகாலும் விடாது அததனமை போலவும், சிவஞானமாககன மலத்தைப்போககித் திருவடியிலே கூட்டினதெப்படியெனனில் அக்கினி காட்டகத்தைக் கெடுத்த துபோலவும் சூரிய னந்தககாரத்தைப்போககினதுபோலவும்மல த்தைப்போககி உபபையீணந்த வபபைப்போலவொன்றுபட்டு ததிருவடியிலே கலந்திருப்பது ஆனமா சிவனைப்பொருந்திச் சிவனய நீங்காம லிருக்கிறதெப்படி யெனனில் குளத்திலே கட்டிப் பட்ட தண்ணீரீணையை முரித்ததுகொண்டு சமுத்திரத்திலே சோந்தபோ தந்தச் சமுத்திரசலமேயா யந்தச் சமுத்திரத்தைவிட்டு நீங்காத முறைமைபோல ஆனமா சிவனைப்பொருந்திச் சிவமேயாய்சிவனைவிட்டு நீங்காமற் சிவனுடைய திருவடியிற்க லந்துகிடக்கிறது மிந்த முறைமைதது. இதற்கு. உ-ம சித் தியாரில். 'இருமபைக்காரதம் வலித்தார்போல, என்ற பாடத்திலும் 'சிவஞானபோத்ததில் 'மன்னுமிருளைத்தந்தி, ' என்ற பாடத்திலும் 'நசித்தொன்றினுள்ளம், என்ற பாடத்திலும். 'சிறைசீசயநின்ற, என்ற பாடத்திலும் வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. (௩)

அஞ்செழுத்தது மெட்டெழுத்துமாறெழுத்தநாலெழுத்தம், சிஞ்செழுத்தமேலைப் பெருவெழுத்தது - நெஞ்சழுத்திப், பேசுமெழுத்ததுடனே பேசாவெழுத்தினையுங் கூசாமற்காட்டக்கொடி.

இ-ன. அஞ்செழுத்தது மெட்டெழுத்தமாறெழுத்தது நாலெழுத்தம்-சிவசயநமவெனகிற வைந்தெழுத்தம். ஓம்-ஆம்-அவவும்-சிவாடநமவெனகிற வெட்டெழுத்தம் ஓம்நீம்சிவாய வெனகிற ஆ

நெழுத்தும் ஓம்-சிவாயவெனகிறநாலெழுத்தும் ஆகவிப்படி உச்சரிக்கிற விதிப்படியே யுச்சரித்து, —பிஞ்செழுத்து மேலைப் பெரு வெழுத்தும் நெஞ்சழுத்தி - விதிப்படி யுச்சரிக்கிற முறைமையை விட்டுப் பஞ்சாக்கூரத்தி னுடைய சொருபத்தை யறிந்து பிஞ்செழுத்தாகிய வகாரமாகிய பராசத்தியையும் மேலைப் பெரு வெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தையுந் தன்னுடைய ஹிருதயத்திலே வைக்கில, —பேசு மெழுத்துடனே பேசா வெழுத்தினையுங் கூசாமற் காட்டக்கொடி - பேசு மெழுத்தாகிய வகாரமாகிய சத்தி பேசா வெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தை யிரண்டறக கூசாம லழுத்தி விகக் கொடிகட்டினேன. (க-து.) பஞ்சாக்கூர முதலாகிய மந்திரங்களை யுச்சரித்து அதின் பிறகு அந்த மந்திரத்தினுள் அக்கூர சொருபத்தை யறிந்து சத்தி சிவானமீகமாயிருக்கிற அக்கூரத்தை ஹிருதயத்திலே வைத்தால அந்தச் சத்திதானே சிவனை யிரண்டறக கலப்பிப்பனென்று பஞ்சாக்கூரத்தினாலே மோகூதத்தை யடையும்படி கருக கொடிகட்டினேன எனபதாம். (நு ம.) அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்து மாறெழுத்து நாலெழுத்தும் பிஞ்செழுத்துமேலைப் பெருவெழுத்தும் நெஞ்சழுத்தி - பஞ்சாக்கூர முச்சரிக்கிற முறைமையிலே தூல்பஞ்சாக்கூரம் சூகருமபஞ்சாக்கூரம் அதிசூக்கும பஞ்சாக்கூரமென்று உச்சரிக்கிற முறைமை மூன்றாவது முண்டு அந்த முறைமை யுச்சரித்து அந்தப் பஞ்சாக்கூரத்தினுடைய சுபாவமறிந்து (அதுதேதென்னில சிகாரஞ் சிவம் வகாரஞ் சத்தி யகாரமானமா நகாரந திரோதை மகாரமலம் ஆகவிரத முறைமையறித்து) இதில ஊனநடனமாகிய நகார மகாரத்திலேசென்று ஐநமரணத்திலே போகாமல ஞானநடனமாகிய சிகார வகாரத்தைப் பொருந்திச் சிகாரமுதலாக வுச்சரித்து அப்படி யுச்சரிக்கிற முறைமையும் விட்டு வகாரமாகி ஞானநதானாக நிறகவேசிகாரமாகிய ஞேயத்திலே யழுத்துவிக்கும். அதுவெப்படியென்னில் சத்தியாகிய வகாரமிடமாகச் சிவமாகிய சிகாரத்

தினிடையிலே அமுதவே அதன்மை யுண்டாக்கும் அதற்கு
உ-ம நெஞ்சுவிடுதலில். “அஞ்செழுத்தை யுச்சரிக்குவதெண்
மை யுணாததி யுணாததியின் - வைச்சிருக்குமநத உழியாககி ,
எ-ம சிவப்பிரகாசத்தில, “திருவெழுத தைநதிலு, எனற்பாட
த்திலும், திருவருட்படனில் “ஊனநடன, மொருபர லொருபா
லா ஞானநடனநதானடுவேநாடு, எ - ம. “ ஆசினவாகாப்பண
டையா தருளினால், வாசியிடை நிறைகவழக்கு எ-ம வருமே
துககளைக் கண்டுகொளக ஆனால் பஞ்சாக்கூததை யுச்சரித்தா
ற போதாதோ உச்சரிககவு மதினமேலே சத்தி சிவான மீகமா
கிய எழுத்தினிடித்திலே நிறகவும அகினமேலே மோக்ஷ மூண்
டாமென்ற தேதெனளில் பஞ்சாக்கூததை யுச்சரித்ததினிலே
அஞ்ஞானநீங்கி ஞானம் பிரகாசிகும, அதற்கு உ-ம சிவஞா
னபோதசுரூபணியில் ஸ்ரீபஞ்சாக்கூததை விதிப்படி யுச்சரி
க்கவென்றது இவ்வான்மாககளுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தது மஞ்
ஞானத்தை வெட்புகின்ற புழுப்போல நோக்கிறதை நோக்கி நி
ற்குமாதலினது நீக்குதற் கெனககொளக, இநதப் பஞ்சாக்கூர உ
ச்சரிப்பிலே விளங்கின ஞானத்தினிலே நகாரமகாரந திரோத
மலமென்றும் உகாரம் ஆனமபோதமென்றும் மூனநெழுத்து நீ
ங்கி ஞானமையா யநத ஞானத்தினிலே சிகார வகாரத்தினிடை
யிலே நின்றமுததுகிறதவே சிறப்பென்றதற்கும் உ-ம, திரு
வருட்படனில் “அருளினால் வாசியிடை நிறைகவழக்கு, எ-து
கண்டுகொளக இப்படி ஞானத்திலே உழுததுகிறோ மென்கி
றதையும் விடவே சிவனதானே யினை கிரகித்துக்கொண்டு மி
வீன செயலெல்லாந் தனசெயலாகவு மிவனுந் தானாகவே நிற்ப
ன. இதற்கு உ - ம, திருவருட்படனில் “நஞ்செலறநிறந் தா
மறற்பின்னான, தனசெயுளுனே மென்றந் தீபற, தனனையே த
நதானென்ற தீபற,, இதிலிந்த மூனமவகையுந் கண்டு கொ
ளக, (ச)

கொடிககனி மூலமும உளையும் முற்றிற்று

திருச்சிறைமபலம்.

பிரதிகள்தோறும்இநதுலுளையாசிரியா பெயர் காணப்படவில்லை.

உ

திருச்சிறைமபலம்

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

மூலமும் உலார்பும்

மண்முதற் சிவமதீராய் வடிவுகாண் பதுவேரூப
மண்முதற் சிவமதீராய் மலஞ்சுட மெனறலகாட்சி
மண்முதற் சிவமதீராய் வகையகிற ருனிலாது
கண்ணுத லருளாலநீங்கல சுத்தியாயக கருதலாமே.

இ ள், மண்முதற்சிவமதீராய் - பிருதிவிமுதல் நாதமீரூன
மூப்பத்தாறு தத்துவங்களையும்,—வடிவுகாண்பதுவே ரூபம் - த
ணுவங் கரணமும் புவனமும் போகமும் செயலும் பிரேரகமு
மாய் நின்றபெருவடிவுங் குணமும் தொழிலும் தனக்கே வேரூய
க்காண்பதுவே தத்துவரூபமாம்,—மண்முதற் சிவமதீராய் மல
ஞ்சுட மெனறலகாட்சி - பிருதிவிமுதல் நாதமீரூன மூப்பத்தா
று தத்துவங்களையுஞ் சுத்தமாயா அசுத்தமாயா மலத்தின்று காரி
யமென்றஞ் சடபதாராதக மென்றும் தனனாலே யறியப்பட்டநெ
ன்றும் தன்னறிவிலே விளங்குக காண்பதுவே தத்துவ தரிசனம்
—மண்முதற் சிவமதீராய் வகையகிறருனிலாது - பிருதிவிமுதல்
நாதமீரூன மூப்பத்தாறு தத்துவங்களினது விகற்பமாகிப் சுட்ட
றிவுகளிற் ருனிலலாமல்,—கண்ணுதலருளால் காண்டல சுத்தி
யாய்க் கருதுமன்றே - தத்துவங்கள் தனைத்ததாகாமல் காண
லைத் தண்ணீர்ஒன்று கண்டவன காணலென்றறிந்த விடத்தகத்தி
ரும்ப விரும்பாதது போலவுஞ் சொப்பனத்தில யானையேறி மலை
சூடககண்டவன விழித்தவிடத் ததுமெய்யாயக காணாமல் பொ

ய்யாய்க் கண்டது போல்வுந் தன்னறிவிலே கண்டு நீங்கித் தான
சைவின்றி யந்நியனா பெறுகு நிறைவாய் நீதத்யீமா யநிவாயுன்ன
முறைமையை யறிந்து நிற்பது தத்துவ சுதத்யாமெனறு வேதா
சுமீங்கன சொல்லும். (க)

பாயிருணீங்கிஞானந தனைககாண்டலான்மருப, நீயு,
நினசெயலொன்றினறி நிறறலேதரிசனநதான, போயி
வனறன்மைகெட்டுப் பொருளிறபோயங்குத தோன்றா
தாயிடிலானமசுத்தி யருணூலின விதித்தவாரே

இ-ள. பாயிருணீங்கிஞானந் தனைககாண்ட லான்மருபம்
தேசிகமூததத்கினது அதுககிரகததினலே தனனையுந் தன்னி
டதத்கிலே பெருதமாயிருக்கிற தத்துவ விவகாரங்களை யு மெவ்வி
டததிலுந் தோன்றாமல் சகசமாய மறைதது நின்ற வானவ மல
ததையு நீங்கித் தானறியு முறைமையும் அவனது ஞான மறிவுக்
கறிவாய நின்றபுகரிக்கிற முறைமையுந் தன்னறிவிலே விளங்க
க காண்பதுவே ஆனமருபமாம்,—நீயுநினசெய லொன்றினறிநி
றறலே தரிசுநநதான - ஆனமசெயதி யெவ்விடததிலுந் தோன
ருமல் தத்துவதாததிகங்களை யென்னதெனறும் பசு ஞானததை
யானென்றமநின்ற வசுததிடபோதநீங்கிப் பழைய சிறற்றிவாகி
ய சுட்டுப்போதவ கழனறுநிற்பது ஆனமநரிசனமாம்,—பே யிவ
னறன்மைகெட்டு - தனகசெனச செயதியிலலாத வானமா தன
து சுட்டறி வெவ்விடததிலுந் தோன்றாமற் கெட்டு —பொருளி
றபோய - தன்னிடததிலே விளங்கப்பட்ட வதுககிரக ஞானத்
திலே தறபூரணமெல்லா மடங்கித் தனது செயதியெல்லா மது
ககிரகததினது செயதியாய,—அங்குத் தோன்றாதாயிடி - தன
னை யநத் ஞானமடக்கின முறைமையுந் தானநத் ஞானத்திலைய
டங்கின முறைமையு மெவ்விடததிலுந் தோன்றாமல், பெதததி
னலே தேகமேதானாயுந் தானே தேகமாகியு நின்ற முறைமை
போலச சிவமேதானாய் நிறகவநததானால்,—ஆன்மசுததியருணூ

வின விதித்தவாறே - ஆன்ம சுத்தியாமென்று வேதாகமங்களின் வழியிலே யடைந்த ஞானாதாக்கள சொல்லு முறைமையாம்.

எவ்வடிவு கருநதான யெழிற்பனா வடிவதாகிக் கல்வியமலத தானமானவக் கருதியே யொடுக்கியாக்கிப் பவ்வமவினடகலப்பண்ணிப் பாரிப்பானொருவனென்று செவ்வையே யுயிரிற் காண்டல் சிவரூபமாகு மன்றே

இ-ள எவ்வடிவுகளுநதான் - ஆட்சித்துக்களைய தாபர சங்கமங்களு னெல்லாக தானவேற்றினது, - எழிற்பனாவடிவ தாகி - பெருமைபொருந்தி யிருக்கப்பட்ட காருணியசத்தியே தனக்குத்திருமேனியாகி, - மலநதான் மாவைக்கருகியே - ஆண வமலஞ் சக்கமா யிருக்கப்பட்ட வானமாகள பாகபேதங்களைத் திருவுள்ளத்தடைத்து - கவலியே - தனதிச்சா ஞானக் கிரிஸ்திரி ன செயதியாகிய மாயா தத்துவங்களினால், - ஆக்கி யொடுக்கி - சிருஷ்டித்தது திதித்தது - சங்கரித்தது, - பவ்வமவின டகலப்ப ணணி - மலபாகவொழிவிலே யிருத்த தத்துவங்கள வேறும் படி கஞ்ச சத்திரிபாதத்தை வினைவித்து, - பாரிப்பானொருவன் - சத் திரிபாதத்தின் வழியிலே புறம்பே கடபுலனுக்குத் தோன்ற மா னிடச் சடடைச் சத்தி யெழுந்தருளிவந்து தானே றற நிறநிறமு றைமைமைத் தருகி றறவன் ஆன்மாக்களுந் கெல்லா மரிவுக்க றிவா யிருக்கிற சிவனேயென்று, - செவ்வையே யுயிரிற் காண்ட ல் - பிரதிபகினை யேது திட்டாந்தங்களினாலே மயக்க விகற்பம றத் தன்னறிவிலே விளங்குககணி நிபபத - சிவரூபமாகுமன றே-சிவனது ரூபமாமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லும்

பனையுயிரில் யானெனதென் றறநின்றதழியாம பாரப்பிடமெனஞ் சிவமாயத் தோன்றலது முசமாய, உணர்விறதே ககமதுவே முடியாருமெனறிவ வுண்மை யினை மிகத்தெளித்து பொருளவேறொன்றிசுந்தி, தரை

முதலிற் போகாது நிலையினிலல து தற்பரையினின்
றழுகதா தற்புதமேமாகித, தெரிவரிய பரமாததததிற
சோதல சிவனுண்மைத தரிசனமாயச செபபுதுலே.

இ-ள். பரையுயிரில யானென தெனறறநின்ற தடியாம -
ஆனமாவெனப செயவிடத்திலும் தோன்றாம லெனன தெனறு
ம யானெனறும் நின்றவசத்திய போதநீங்கத தேசிக மூாதத்ததி
னதுககிரகஞானம் பிரகாசித்துநின்ற வவதாரு சிவனது பாதமா
ம,—பாரப்பிடமெங்குஞ் சிவமாயத தோன்றலது முகமாம - த
னையு ணுநதும் பருகியாகத தாகருவதான விஷய போகங்க
னையவனவனதுவாய நோக்கு மிடமெல்லாமவ னதுககிரகத்தை
யே கண்டதுபவிப்ப தவனது திருமுகமாம,—உரையிறந்த சுக
மதுலே முடியாகும் - அதை வதுககிரகத்திலே தற்செயல தோன்
றாமல பரவசப்படுவதே சிவனது திருமுடியா மென்றறிந்தது,—
இவ்வுண்மையினை மிகத்தெளிந்தது - இந்த வுண்மையைச் சந்தே
கவிகற்பமற வுள்ளபடி விசாரித்தறிந்தது,—பொருள வேறொன்றி
னறி - இதுவல்லாமல சத்தியமாயுள்ள பொருள வேறேயுமொன
றிலலை யென்று தெளிந்தது,—தரைமுதலிற் போகாது-எனனதி
யானென்னும் விகற்பமாகிய பிருகிவிமுதல நாநமீளுகச சொல
லப்பட்ட சரலாவதையிலும் பொருந்தாமல,—நிலையினி னில
லாது - இந்தக்கருவிகள் நீங்கினுற மனக்குள்ள சகச நிலையாகிய
கேவலாவதையிலும் பொருந்தாமல,—தற்பரையி னின்றமுந
தாது - இந்தக் கேவலசகல மிழண்டு நீங்கின வி—தது வ்ளங்கு
வதான போதபூரணமாகிய அகம்பிரம ஞானத்திலும் பொருந்தா
மல,—அற்புதமேமாகி - தேசிகமூாதத்ததி னதுககிரக ஞானத்தி
லே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித தனது செய்தியெல்லா மவனத
துககிரக ஞானசத்தியினது செய்தியாய,—தெரிவரிய பரமாதந
தததிற சோதல - அரிதற்கரிதாகிய மேலான பூரணவிபைந்தோ
ன்றாம லேகதேச விபாபாரமாகிய தனுகரணத்தி யின்பமே தோ

ன்ற அந்த வின்பங்களையே மெய்யென் தறுபவிதது நின்றமு
னறமைபோலத் தனுக்காணுதி யினப மெவ்விடத்திலுந் தோன
ராமல பூரணவினபத் தொடாச்சியாகிய தேசிகமூர்த்தத்தி னுந்
கசிரக ஞானத்தை யெவ்விடத்திலுந் கண்டதப்விபபது, — 'சிவ
னுண்மைத் தரிசனமாய்ச் செபபுநுலே - சிவனையுள்ளபடி சத்தி
யமாகப் பெற்ற தரிசனமென்று சொல்லுஞ் சிவாகமங்கள், (௮)

இனி யான்மகதகியாகிய போதவொழிவும அருள கழறறியு
ம் வருமாறு,

எப்பொருள் வந்துற்றிடினு மப்பொருளைப் பாரத்
தங்கெய்து முயிராதனைக் கண்டிங் சவவுயிரக்கு மேலா,
மொப்பிலருள கண்டுசிவத் துணைமண்டிங் குற்றதெ
ல்லா மதனாலே பற்றினோக்கித், தப்பினைசெய்வது மது
வே நினைப்புமதுதுனே தருமுணாவு புசிப்புமதுதானே
யாகு மெப்பொருளுமசைவ்லலே யெனவந்தபொருளோ
டிசைவதுவேசிவபோக மெனுமிறைவனமொழியே

இ-ன, எப்பொருளவந் துற்றிடினும் - ஜடசித்துக்களிர
ண்டினு நின்று விளங்குவத ிப விதா இசைகளுட் கேற்ற சத்
தாதி விஷயங்களிலே யெந்த விஷயங்களவந்து தாகக்'னாலும், —
அப்பொருளைப் பாரத்தது - அந்த விஷயங்களை யெதிரிடப பார
த்த இது மாயாகாரியமான தனுக்காண புவனபோகங்களினது
விகற்பமென்று மித்த விஷயங்களி னின்றும் விளங்குவதாயி
இதா இசைகள் கனமத்தினது விகற்பமென்றுங் கண்டு தனக்கு
னச சற்றஞ் செய்தியிலலாத ஜடரூபமாகையினாலே தானுய்ச்செ
யற்படவறியாத. — அங்கெய்து முயிராதனைக்கண்டு - அந்த விஷ
யங்களை யதுவதுவாகப் புசிக்கு மானமாவை நிதகியரூபப் பூ
ணையறிவாயிருந்தாலும் தானாக கொன்றையு மறித்த கறிவில்
னையெனனு முறைமையை யுள்ளபடி தரிசித்தது. — அஃவுயிரக்கு
மேலா மொப்பிலருள கண்டு - அந்த ஆனமாவினது அறிவுக்க
றிவாட்சின்று இந்த விஷயபோகங்களை யிடைவிடாமற் பாகமறி

ந்துணர்த்தி நிற்கிற திருவருளையு முள்ளபடி தரிசித்து, —சிவனு
 ணமை கண்டு - அந்த வருளினது நிறைவெல்லாந் தனது வடி
 வாகவுடைய பூரணவினபமெனக் கண்டித்துக் குருமூர்த்தமா
 யெழுந்தருளி மானிடச்சடடை தீரித்தவந் துபதேசித்த வதுககி
 ரகத்தை யுள்ளபடி தரிசித்து, —இவகுற்றதெல்லா மதனாலேபற்
 றினோககி - இவ்விடத்திலே உருது பொருந்தப்பட்ட சத்தாநிவி
 ஷயங்களையெல்லா மந்த வதுககிரகத்தினாலே பொருத்திப் பா
 தது, —தப்பினைசெய்வது மதுவே நினைப்பு மதுதானே - இந்தவி
 ஷய போகங்களின வழித்தாய்த தீவினையைச் செயலிக் கிறதும்
 துக்கிரகமாகிய திருவருளதானே நலவினையைச் செயலிக் கிறதும்
 ந்தத திருவருளதானே, — தருமுணாவு புசிப்புமதுதானேயாகி -
 இந்த மனமைகீமைகளை யறியும்படி கருப புசிப்பாடுவந்த விஷய
 பேதங்களு மவ்வதுக்கிரகமாகிய வருளதானேயென றுள்ளபடி த
 ரிசித்து, —எப்பொருளு மசைவிலையென - இந்த முறைமைய
 னறியிலே சித்தாகிய வானமவாகத்ததுக்கும் ஜடமாகிய பாசஜா
 லங்களுக்கு மொன்றையொன்றறியவு மொன்றையொன்று பொ
 ருந்தவு மொருசுற்றஞ் செயலிலையென்று முறைமையை யுள்ள
 படி தரிசித்து அந்தப் பொருளோ டிசைவதுவே, —சிவபோக
 மெனு மிறைவன மொழியே - அவனதுக்கிரக பூரணமெல்லாந்
 தற்பூரணமாகவு மிப்படி யிரண்டற நிறகிறதே சிவனுடனே யிர
 ண்டறக் கூடின முறைமையென்றஞ் சிவாகமங்களை சொல்
 லும்.

(தி)

பாதகங்கள் செய்திடினுங் சொலைகளவு களஞ்
 பயிவாமிடினு நெறியல்லர் நெறியின்றி வரினுஞ், சாதி
 நெறிதப்பிடினுந் தவறுகளவந்திடினுந் தனக்கெனவே
 ர்செய்வறறுத் தானதுவாய்நிற்கி, ஞானவ னுடலுயிரா
 யுண்டுறங்கிடநது நானுபோகங்களையுந் தானாகச் செய்
 து, பேசுமற நின்றிவனைத் தானாகவிடுவன பெருஞ்சிவ
 போகமெனப் பேசுநெறி யீதுவே.

இ-ள்¹ பாசகங்களை செய்திடினுங் கொலைகளவு கள்ளப்பயினைநிடினுங் கெடியவலா நெறிபயிற்றிரினுஞ் சாதிநெறி தப்பிடினுங் தவறுகள் வந்திடினும் - இப்படிப்பட்ட செய்கியவலாந் தொழில்களைச் செய்தாலும், — தனக்கென வோசெயலற்றத தானதுவாடநிற்கிவ - தற்செய் லெவ்விடத்திலுந் தோன்றும் வதுக்கிரகமாகிய வருணிறைவிலே வேற்ற நிற்கிவ, — நாதனவ னுடலுயிராய - அந்த வருளுககு முதன்மையாகிய நேய மவனதறிவுபூரணமெலலாந் தனது வடிவாகக்கொண்டு தானந்தவறிவு பூரணத்தககெல்லா முயிராய — உண்டுநகநி நடத்து-இவனதறிவுகொழிலாகிய விரதிரிய போகங்களாய வருடபுசிப்புந் தொழிலுந் தனது புசிப்புந் தொழிலுமாகவே புசித்ததுத் தொழிற்படும, — நானா போகங்களையுந் தானாகச்செய்து - நானாவிதமாகிய போகங்களை யெல்லா மிடானுகுத தனது பூரணவினப்பமாகிய நேயவடி வாகவே காட்டி, — பேதமற்றநி னறிகுணத்த தானாககிவிடுவன - இவனதறிவு பூரணமெலலாந் தனதினப்ப பூரணமாகவும தனதினப்ப பூரணமெலலா மிகனதறிவு பூரணமாகவும வேற்றத் தோன்றநி னறு தனதினப் பிறைவெலலா மிவனததுபோக பூரணத்தையமிழுத்தி சிற்பது, — பெருகுசிவ போகமெனப் பேசுநெறி யிதுவே ஜடசித்தருவ மாகிய பிரபஞ்ச மெவ்விடத்திலுந் தோன்றும் பெருகப்பட்ட சிவாநந்த மேலீடாகிய சிவபோகத்தினது முறை மையித்தன்மைத் தென்று சொல்லும் வேதாசுமங்கள்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்-மூலமும்-உரையும்.

மு ற ி ற து.

திருச்சிறற்பலம்.

இந்தாலுயாசிரியர்பெரா காணப்படவில்லை.

உ

சிவமயம்

திருச்சிறைமலை.

சங்கற்பதிராகாணமூலம்

கோற்றவந்தி

உமாபதிசிவாசாரியர்.

திருவாய்மலராதநளியது

—

புறநாட்டினர்.

சிவந்தி

காஞ்சிபுரம்

மகாவிதவான

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணககா

கா. சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வைமீட்டு,

காணிக்கை

முருகேச முதலியாரால்

செய்தது

ஜெயராஜ ஸ்வாமிநாதர் நிதி

பதிப்பித்தது

—

1908

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சங்கற்பநி'ராகரண்

மூலமும் உரையும்

விராயகா வணக்கம்,

திருந்திய வருந்தவம் பொருந்துபன முனிவா
கமையாககாத லமையாது பழிச்சும
நிகரில் செக்காப புகாமுகத் தெழுந்த
புனிற்று வெண்பிறைத் தனிப்பெருங் கோட்டுத்
தழைச்செவி மழைமதப் புழைநெடுந் தடகை
வாட்டரு முமமை நாட்ட நாலவாய்ப
பாசமங்குசந தேசுறு மெய்ஞ்ஞை
கனியிவை தாங்கும புனித நாற்கரத்
தங்க தங்கடகம் பொங்கிழை யார
நிஷ்றமணிச சுழிகைக கறையணற் கட்செவி
கொண்டதின் பெரும் பண்டிக குறுந்தாட்
கனிந்த னிருகழ் கருதா
வெளிற்று தயரம் வீட்டி னம் பெரிதே.

இ-ள் ' திருந்திய வருந்தவம் பொருந்து பனமுனிவா சாத்
திரங்களில் உத்தமப் பிரகாரமாக விதிக்கப்பட்ட வரிய தவசுக்
ளோடுங் கூடி யிருந்துள்ள மஹா இருடிகள் பலருங்கூடி, —க
மையாககாத லமையாது பழிச்சும - ஒருகாலுந் தம்மபாத வாஞ்
சை யோடுங்கூடி யகவாதமுந் தோத்திரம்பண்ணும், —நிகரில்
செக்காப புகாமுகத் தெழுந்த ' புனிற்று வெண்பிறைத் தனிப்பெ

ருங் கோட்டு - ஒப்பில்லாமலிருக்கிற செக்காநானம்போன்றசி
வந்தபுகரோடு கூடியிருக்கிற முகத்திலே தோன்றப்பட்ட வீ
னறணிததாயுள்ள வெள்ளிய பிறைபோலு மொப்பில்லாத பெரி
ய கொம்பினையு முடையதாய், —தழைசெவி மழை மதப புண்
நெடுந் தடகை - தழைநத செவியினையுங் காப்போலும் பொழி
யா நின்ற மதத்தினையு மிரண்டு துவாரத்தோடுகூடி நெடியதா
ய்ப் பருத்திருக்கிற துக்கை யினையுமுடையதாய், —வட்டரு
மும்மைநாட்ட நால்வாய - ஒளியினையுடைய மூன்று கண்ணினை
யும் நானறவாயினையு முடையதாய், —பாசமங்குசந தேசுறுமெ
யி ஞெண்கனி யிவைதான்கும புனித நாற்கரத்த - பாசத்தினையு
யுந் துறட்டினையும் பிரகாசத் தினையுடைய கொம்பினையு மழகி
ய மாகுகளியினையு மிவை யிறறைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற
சுத்தமாயுள்ள நாலுக்கையினையு முடையதாய் —அங்கதங் சட்கம்
பொங்கிழையார நிறைமணிச் சுழலை கறையணற் கட்செவி
கொண்ட தின்பெரும் பண்டிக குறுந்தாள் - தோளவளையினையு
மிரத்தின கட்கத்தினையு மிக்க நவரத்தினங்களை மூத்தி யிழை
க்கப்பட்டிருக்கிற வரபரணத்தினையுங் குறைந்த வணிந்து இர
த்தினத்தை யுடைய தலையினையு கறத்திருக்கிற கண்டத்தினையு
முடையதாய் கண்ணே செவியாகக்கேட்கிற பாம்புகொண்டு கட
டப்பட்டிசு சிக்கென்று பெரிதாயிருக்கிற வயிற்றினையுங் குறுகிய
ருக்கிற காலினையு முடையதாயிருக்கிற —களிறுத் திருசமுலக்ரு
தா - இப்படிக்கொத்தவாளை யினதிரண்டுபாதங்களை மென்ம
னதார நினந்து, —வெளிற்றுதுயரம் வீட்டினம் பெரிதே - கு
ற்றத்தோடு கூடியிருக்கிற துக்கைகளை மிகவும் விமலிடா நின
மேம்,

(4)

காப்பு-முற்றிற்று.

பா யி ர ம்.

பெருங்கட லுத்துவ கருங்கடீ வாங்கிக்
 கந்தரக தமைதத வந்தமில் கடவுள
 பாலரை யுணாதது மேலவா போலக
 கேட்போ ரளவைக கோட்படு பொருளா
 ஸ்ருளிய கலைக் ளலகில வாலவை
 பலபல சமயப பானமைத தனறே
 யஃதா ல்நதூற றனமை யுன்னிய
 மாந்த ரிதுவே பொருளென ததனிலை
 யறைதவின வேற்றோ பனுவ லேற்றோக்
 கிசையா மாறுபாடு கூறுவ ரதனாற
 புறச சமயங்கள் சிறப்பில வாகி
 யருளின மாந்தரை வெருளுற மயக்கி
 யலங்கத தேரி னிலையிற நீரு
 மீதுழைவ நிறக நீங்காச சமய
 மூவிரு தகுதி மேவிய தாமு
 மொன்றோ டொன்று சென்று நிலையி
 லாறு மாறா வீறுடைத திவற்று
 ளெயவ மிலலாச சைவநற சமயத
 தலகி லாகம நிலவுத லுளவவை
 கனக, மிரணியங காஞ்சன மீழந
 தனரிதி யாடகந தமனிய மென்றிப
 பலபெயர் பயப்பதோர பொருளே போலப்
 பதிபசு பாச விதிமுறை கினக்குந
 வாயநத நூல்க ளாய்ந்தன ராகி
 யாசா னகி வீசிய சமத்துட
 நேழஞ் சிருநா நெடுதத வாயிரம்

வாருந் சகன மருவா நிறப்ப
 பொறபொது மலிந்த வறபுதனா
 யாறாம விழவிற் பொறதே ராலையு
 தேரு வெணமா நிறையி விருப்ப
 மயங்குவாத மாயாவிதி
 முயங்கிட வொருதலை முதுவெதிர மணிசோ
 பெண்ணை சூழந்த வெண்ணெயமபதி திசு
 மெய்கண்டவ னருள கைகண்டவாகளி
 லொருவ ரொருதலை மருவியிருப்ப
 வஞ்சப்பிறவிக கஞ்சிவந்தொருவ
 னேதிதை யருளென லீதெனுமாயா
 லாதியை யடவினா மருதலைத் தருடா
 மறறவரயலின ரவருரை மறுத்துச
 சொற்றரவயலின ரவருந்தொலைவுற
 றினனையெவரு முன்னேகழியுழி
 யாககய லிருந்த வருளின ரழிதிது
 நீங்கன சங்கற்ப நிராகரித் தமையென
 மறறவ ருரைத்த சொற்றரு பொருளகொடு
 வாதசெற்ப விதண்டையு மேது
 மோதுநால்வகை யுடமையுநதிகடர
 வருளசோமாதா வெருளசோமாத
 றாககமும விடையமுங் கறக
 நறகவிமாதா நகநவிறறுவனே.

இ-ள. பெருங்கடலுதவுங் கருங்கடு வாங்கு^ர கந்தரத்தமை
 த்த வந்தமில் கடவுள - பெரிதாயுள்ள திருப்பாற கடலிலே நின்
 று முண்டாகப்பட்ட கறுத்தநஞ்சினேத் தனது ஸீயத்தத்தினாலே
 வாங்கி யமுதுசெய்து கண்டத்திலே தரித்துக் கொண்டிருக்கை
 யிலேயுந் தனக்கு முடிவில்லாத கடவுள. (என்னவே சுததாவை
 நீக்கி முற்காலத்திலே தேவர்கள் அமுதங்கடைய வதிலே நஞ்சு

பிறந்தது அதினாலே யவாகன பீடைப்படுகையினாலே துஷ்டநி
ககிரகமும், அவாகன சுததாவைநோக்கியபயமிட வஞ்சாதீமோன்
நூதநஞ்சை ம் முதுசெய்தவர்களை யிரகலிககையினாலே சிஷ்டப
ரிபாலனமுமாகி நினறதெனக கொளக) இப்படித் துஷ்டநிக்கி
ரசமுஞ் சிஷ்டபரிபாலனமு முடைய கடவுளானவா,—பாலரை
யுணாகது மேலவாபேரல - தங்கன பிள்ளைகளுக்கந்தப் பகருவ
வகடோறு மறினையுங் தொழிலையும் கொடுத்தவாகத் மாதர் பிநா
ககளைப்போல,—கேட்போ மளவைக்கோட படுபொருளா லரு
ளியகலைக ளாவில - கேட்கிற சீடாகளுடைய லலைக கோட்
பாடுகளுக்கீட யுராத தவகளைக்கொண்டருளிச்செய்யப் பட்ட
பிருக்கிற சாததிரங்க னெண்ணிறந்த தாயிருக்கும் — ஜலவை
பலபல சமயப்பானமைத தனறே - அப்படி யிருக்கையால் அந்
தச சாததிரங்க லெருவிசமாயுள்ள சமயப் பகுதிகளோடுகூட
டியிருக்கும்,—அஃதா லநதூற்றனமை யுணியமாகத் நிறுவே
பொருளென ததனிலையறதலின் - ஆகையால் அந்தச சாததிர
ங்களினதுணமை யாராயத் தீர்த்தவாகன கமக்கிதுவே சாததிர
மு மிதுவேயத்தமுமென தந்தசசமயத்தையே பலமா ரசசொலவி
நிறக்கையினாலே,—மேறடுபொனுவ லேறடுறாக கிசையா மாறு
பாடுகூறுவா - மறடுருசாததிரத்தை யாராயத்திற்தவா களுக்
கு அவனசொலலுகிற சாததிரமு மத்தமும பொருந்தா தாகை
யால் அவனசொன்ன திவனுக்குப் பொருந்தாம லிவசொன்ன
தவனுக்குப் பொருந்தாம லொன்றுக்கொன்று மாறுபடச் சொல்
லாநிற்பாகள,—அஃதா புறச்சமயங்கள் சிஷ்டபரிபாலன யுளின
மாந்தரை வெருளுறமயக்கி யலகைத்தேரி னிலையிறீரும் - அப்
படி யிருக்கையினாலே உலகாயிதன புத்தன சமணன மீமாகி
சன மாயாவாதி பாருசாததிரியென்று சொல்லப்பட்ட புறச்சம
யங்களினுள்ள வத்தவகளினுணமைப் பகுதியிலலாததாய் சிவனு
டைய வறுக்கிரகத்திற கேதுவல்லாதவ பகருவானமாக்கி வீ
தோரத்த மிருகதப்படியென தச்சப்படத் தக்கதாக மருட்டிப் பே

ய்ததேனாதி தண்ணீரென்று கருகி இதைக்குடித்துத் தாகந நீர
 லாமெனறி வந்தவனுக்கத்த தண்ணீர்பொய்யாயப் பேய்ததேர்
 மெய்யான தனமைபோல விகதச்சாத்திரங்களு மத்தங்களுஞ் ச
 த்தியம போலததோனறி யசத்தியமாய முடியும், —ஈங்கிலைநி
 ற்க நீங்காச்சமய மூவீரு தருகிமேவிய தாமும - ஆகையால இவ
 விடதகிற சொல்லப்பட்ட சமயங்களு மத்தங்களு நமக்கு வேண்
 டுவதில்லை. தன்னிலொன்றோடொன்று கூடிக் கொண்டிருக்கிற
 சைவம் பாசுபதம் மாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வைரவம் என
 கிற வுட்சமயங்களாறும்,—ஒன்றோடொன்று சென்றறநிலையி லா
 றுமாறாவீற்றுடைதது இவை யொருசமயத்தோ டொருசமயந தாக்
 கிப பாக்குமளவில அந்தவாறு சமயங்களுந் தனித்தனியேமகத்
 துககளாயிருக்கும்.—இவற்று னெவ்வமில்லாச சைவந்சமயத்த
 லிலாகம் நிலவுதலுன் - இத்தாசமையங்களில் வைத்துக்கொண்
 டு ஒருசமயம் குற்றஞ்சொல்ல வொண்ணாமலிருக்கிற சைவமாகி
 வரல்லசமய மொன்றையு நோக்கித் தமபிரானு ரருளிச்செய்யபப
 ட்டிருக்கிற வாகமங்க னெண்ணிற்று பொருநதாநிற்கும் அந்த
 ஒருசமயத்தை நோக்கிப் பலசாதிரி மருளிச்செய்வானே நென்
 னில்,—அதை கனக் பிரணியங் காஞ்சன மீழநதன நிதியாடகந்
 தமனியமெனறிப் பலபெயா பயப்பதோர பொருளேபோலப்பதி
 பசு பாசவிதிமுறை கனகரும்-அப்படிப்பலவாக வருளிச்செய்த
 து மொருபொருளைப் பற்றியிருக்கும் அஃதெங்கனையென்னில்
 கனகமென்ற ம இரணியமென்றும் காஞ்சனமென்றும் ஈழமென
 றும் தமென்றும் நிதியென்றும் ஆடகமென்றும் தமனியமென்று
 ம இவ்வனம் பலபெயராசு சொல்லப்பட்டவை யெல்லாமபொ
 னனாகிய வோரொருளையே பற்றியினனார போல வந்தச்சாதிரி
 க்களும் பதியினிலக்கணத்தையும் பசுவினிலக்கணத்தையும் பா
 சத்தினிலக்கணத்தையுமே சொல்லாநிற்கும்,—வாய்நதநுஸ்களா
 ய்த்தனராகிய சானாகி வீசியசமததுடன் - இவ்வனம் பொருத்தபப
 ட்டிருக்கிற வாகமங்களைக் கற்றுணர்தாராய்த்தபோதவான்களா

ய்ச்மயவிசேஷ நிருவாண வபிஷேகமெனகிற நாலுநிலைகளை யுமுடையவர்களா யென்கும் பிரகாசிக்கப் பட்டிருக்கிறபஞ்சுபி டுக்கியில்லாத சம்போதவான்களாயுள்ளவநதப்பெரியோர்கள் — ஏழொரு இருநூற்றெததவாயிரம் லாழாநசகன மருவாநிறப-சகா ததம் ஆயிரத்திருநூற்றமுபபைததத் துசெல்லாநின்றகாலத்திலு ல பொற பொதுமவநத வறபுத னுனியாழமவிழவில பொன்னினு றசெய்யப்பட்ட இருவம்பலத்தின் கண்ணேநிறைநசெழுந்தருளி யிருக்கிற வாசசரியவானாயுள்ள இருவம்பலமுடைய தயபிராநரு டைய வானிமாதத்தி லாழாநிருவிழாவிலே—பொறநே ராலைய ததேராவெணுமா நிரையிலிருப்ப-பொவிவினையுடைத்தாகியதே ராமண்ட பத்திலேயேயிருக்கெல்லபபட்ட வாசாரியமர்ரெட்டி ததிருப்பெய ரொழுங்கிலேயெழுந்தருளியிருக்கிறவநதததிலே மயங்குவாதமாயாவாதி முடிங்கிடொருதலை-சதகாரியவாதமின றியொருகாறசொன்ன தொருகாறசொல்லாமல முன்னொடுபின மலைநதுவருகிற வாகத்ததோடுகூடியிருக்கிற மாய வாகியென கிறசமயியொருபுறத்திலேகூடியிருக்க—முதுவெதுமணிசோபெ ண்ணைசூர்தவெண்ணெயம்பதி திகழ்கெட்டகண்டவனருளைக கண்டவர்களி லொருவொருதலைமருவியிருப்ப-முதிரதமூங்கில களினுண்டாகிய முததுக்கனோடு கூடியிருக்கிற பெண்ணையா று சூழப்பட்ட இருவெண்ணெய நல்லாரெனகிற திருப்படை வீ டடிலே இருவவதாராநு செய்யப்பட்ட மெய்கண்ட தேவதாராநு றுடைய வதுக்கிரகத்தைப் பெற்றவடியார்களிலே யொருசதரக தக்கட்டத்தி னொருபுறத்திலே பொருங்கி யெழுந்தருளி யிருக்கி றவநதததிலே,—வருசபபிறவிக கருகிவநதொருவ னேதிறைய ருளென - பொல்லாவகை விளைப்பதாயிருக்கிற பிறவிப் பிணிக ருப்பயப்பட்டாநொருபகருவனவந திவாசனைத் தண்டமபண்ணி ததம்பிராநா இருவருளெப்படி யிருப்பதென நவனவினாவ — ஈதென மாயாவாகியை யடவினா மருதலைத்தருடா - தன்னுடை ய வதத்தந்தைப்பாத்திதுவே பொருளெனநாட்டின மாயாவா

தியை யருடிகையெழுந் தருளியிருந்தவ ரவனெனன ஸ்தத்ததை
 க்கணடிருந் திதுத்ததமல்ல வென்றுதள்ளித் தமமுடைய வத்தந
 தை யிதுவே பொருளெனறுநாட்ட, —மற்றவரயலின் ரவருரை
 மறத்துச்சொற்றர - அவருடைய பக்கத்திலிருந்தவா அவர்
 னைவத்ததைக் கணடித்தது தமமுடைய வத்ததை யிதுவே
 பொருளெனறுநாட்ட,— அயலின் ரவருந் தொலைவுற்ற - அவரு
 டையவருகே யிருந்தவராலே யவருங் கணடிககப்பட்டு,— இன
 னையெவரு முன்னேகழியுழி - இப்படியொருவரை யொருவாம
 றத் தெட்டிப்பேருமுன்னே தள்ளுண்டவாத்தரத்து,— சுவகடலி
 ருந் வருளினரழகிது நீங்குளசங்கற்ப நிராகரித்ததமென மற
 தவறுரைத்த சொற்றரு பொருள்கொடு - அவ்விடத்தவாக ளரு
 தேயெழுந் தருளியிருந்த வாசாரியவாலாகிப் பார்த்து நீங்குந்
 தவளைத்தங்களைச் சங்கற்பித்தது மத்தைநிராகரித்தது யிகவு நன
 றாயிருந்த தென்றருளிச்செய் தாக்களெனன சொற்களிலுண
 டாகிப் பொருள்களை யெடுத்ததுகொண்டு யான,—வாத செற்ப
 விதண்டையு மேதுவு மோதுநால்வகையு வனமெனிகடர - வாத
 மென்றசொல்லுதான விகாரமென்றம் விசியுழியென்ற மிரண்டா
 ம் இதில்விகாரமென்றது குருவுஞ் சீஷனுமாகுதல, 'தன்னோ
 டொத்த பக்தபாதஞ்சுதல, மாறுபாடினபிரமணங்களு
 ண்டாகிய வத்தங்களைத் தாக்கிரத்திலுண்டாகிய குற்றங்களை நீங்
 கிச சத்தியமானவத்ததை நியமிக்கப்படுவதெனக் கொள்க விசி
 யுழியென்ற சொல்லுதான செறபையென்றம் விதண்டை யென
 றுமிரண்டாம், இதிற் செறபையென்றது பிறருடைய வத்தங்க
 ளை நிராகரித்தது தன்னுடையபொருளை மலையாறாட்டுகை யெ
 னக்கொள்க விதண்டையென்றது பிறருடைய வத்தங்களைநிரா
 கரித்தது தன்னுடையவத்தந் தோளமுமனினு சாங்கிக்கப்படு
 தெனக்கொள்க ஏதுவென்றது அளவைப் பிரமாணங்களிலே
 விதிக்கப்பட்டிருக்கிற பலவேதுக்களும் ஒதுநாலவகையுமெ
 யுமென்றது வீண பயன மெய உருவென்று சொல்லப்பட்ட நா

ஓவகையுவுமையு மிந்தநூலிலே விளங்கத்தக்கதாக, அருள்சே
மைந்தா வெருளசேராமல - திருவருளுக கேதுவாயுள்ள பதஞ்
வானமாகளுக்கு அததமலெவனகிற வசசமவந்து பொருந்தாம
ல் அவர்கள், - தாகசமும் விட்டமுங்கதக நற்கவிமாந்தா நகர்வி
ற்றுவனே - இரதாஸிலுண்டாகிய தாககங்களையும் விடயங்களை
யுங்கற்கத்தக தாகவும் நலலகவிதையோடு கூடியிருக்கிறவித்
துவானகன இவனுமொருநூல செயவதேயென்று சிரிக்கத்தக்க
தாகவும் இரதநூலைச் சொல்லாநின்றேன. (உ)

பாயிரமுற்றிற்று.

மாயாவாதிசங்கற்பம்,

—()—

நவீற்ரியநிரையி னவிததையிலேனுரை
நித்தனறிவன சுத்தனகனடித
ஸீருவிகற்பணி, த தத்துவனிரஞ்சனன
சொலவகையெவையுந தொடராததாய்மணி
வரம்பிலவேதச சிரந்தருபரம்பொருள
சுத்தாயெவையுந தானுவதிதை
தொத்தாதுயாதத தொல்சுடாமூவா
வினனதனைய நேகனனேகன
கனனறபெருஞ்சுவை தனனிறபிறவாப
மெற்றியினிருநது பொறபணியியலபினி
வானவளியனனீர் மணமருந்தனன
மானதரது வானைகோசத
தொகுதியாககைப பருகியதொருபுடை
சுத்திவெள்ளி யொத்தனமிததையிற
முன்னெலாருந தனமைத்துவாதையிற

சிவனூற்றகையின் வேற்றமைமரீதியு
 தென்னப்பனைய தென்னிலைமுடிபூத
 தோனாவயிரந் தருத்தருந்தொனமையின்
 வாஞ்ஞரந்திரை துணைநருபாமமையிற
 கூடுமசிதைதச சித்ததவாரதெனி
 நெறபதாபலாலத திறபரந்தருமிது
 தன்னியலபெனறும் விவோயாடடென்று
 முன்னுணமறைகண மொழிசலிஞ்ஞருநாற
 பனமணிநிலையும பசுபபாலெனவும
 பகல்வளீரி லலாகதினெனவுங்
 கூ-வலாழிஞ்ஞரு சிறுசுழிகால
 வாவியாறையும வருபுனலெனவு
 மவவாற்றடங்கி யாழியுணிழலெனந்
 தோனரிடாககைநற காரத்ததிருமபுங்
 கனவிற்றீங்குங் கங்குலீற்கயிறும்
 புனலிறஞ்ஞனறும் பேய்குதோசசெய்கிபு
 மன்னதுளபிநா னிறபபளிங்கென்ப
 பதினாறகரணத் தொருமுனறுததை
 நாஞ்ஞாந் நயநதுறுபிருபயன
 றன்னிறசாராத தொனமைத்தனமை
 தாபபணநிழுகட ஞ்ஞநிபாயநதறேற
 விவலியறபதப பெளவாதகல்
 விண்முதற்குத் கொண்புபபடலத
 திருளாவுதிந்த காரகவிவேகந்
 தன்னிறஞ்ஞாநிச சாதகமனைத்தையு
 மன்னகபயிசிப்பு மடியிழைவாங்கவும
 போலஞாலம் பொயடறக்கறிவித்
 தானேநாஞ்ஞாத தன்னிறறுனைத்
 தானேகண்டு தன்னலமுற்ற

வசையித்தது மசிபத்தெளிவா
 லகமேபிரமமாயின னெனநிற
 தசலனுகிறசல சலமதியெனக
 கண்டிடுமுடலம விண்டகலகடத்து
 மங்குலதுடைதர வெங்குமாரதகைத்தே
 யிவவகையுணரது செடதொழிலுறத
 மடவோரதாமுவ கடனுவியற்றுவ
 கனமகாண்டத தொனமைப்பரிவாற
 ரோறறியவிறதை மேறகடைமரணியி
 லெழுக்கெரியவறறை விழுங்கியதென்னத
 தனனெழிந்துள்ள தாளுயழிபு
 மநிலையனறி யழிவறுமுநதி
 யேயாதெனறுதன னிடலபை
 மாயாடாதிவருத துரைத்தனனே.

இள நவிறறியிரையி வைத்ததையி னேனுரை - முன்
 சொல்லப்பட்ட பொருள்கில மாயாவுபாதிசுளினுலே லாகிககப
 பட்டுப பரபிரம மிப்படி மபங்கி நிறகுமென்று சொல்லுகிறமா
 யாவாதியினுடைய மதமிருகமுமபடி, —நித்தனறிவன சுத்தனக
 ணடிதன - ஒருக்காலு மழிவிலலாதவனுமாய சாவககிடனுமாய்
 நாமலனுமாய கண்டிக்கப்படாதவனுமாய, —நிருவிகற்பனிரத்த
 து நிரஞ்சனன - விகற்பமில்லாததுனுமாய தத்தாடாததுனுமா
 ய மறைப்பில்லாதவனுமாய, —சொல்லகையெடையுந தெடரா
 கதுயமணி - சொல்லுமபொருளுமா யிருபிற சாததிரங்க ளொ
 னருளுஞ்சேன்று கிட்ட பொண்ணுமலிருக்கிற சுத்த ரத்தினமாய்
 —வரமபில வேதச சிரந்தரு பரமபொருள் - வந்தச்சாததிரங்க
 ளினுலு மளவிடப்படாமலிருந துள்ளதாமாயினு மெல்லையற்றிரு
 ககிறவேதரதினது தலையிலேசுமநது தரப்பட்ட வெல்லாததுக
 ருமேலாயிருக்கிறததமாய, —சுத்தாய - சுத்த சைதனனியமாய,
 —எவையுந தானு - எல்லா வுபாதிகளுந் தானேயாய, —அவித

தைதொத்தா துயர்ந்ததொல்கடா - அப்படியிருந்த தாமாயினுய்
 ந்தவுடாதிட டானவனைத தொகதியாதபடி மிகக பழையதாயுள்ள
 பிரகாசமாய்,—மூவாவினன்தனமையன - ஒருககாலும் போது
 சொயாமலிருக்கிற விநதநியாயத்தோடு கூடியிருப்பானாய்,—ஏக
 னனேகன் - ஒருததனுமாய்ப பலயோனிகளிலு நிறகிறவனுமாய்
 —கன்னம்பெருஞ்சுவை தன்னிற்பிறவாப பெற்றியினிருந்து -
 கருமபிலுனடான மிககவிரதமான தந்தககருமபுகுத தோன்ற
 தவியல்புபோலத் தன்னிடத்திலுண்டாகிய வினபததையுந் தான
 நியாமலிருந்துள்ள பரப்பிரமமானது பிரபஞ்சலீலையுண்டா
 கருமிடத்து,—பொற்பணி யியலபினின் - பொன்னுதுபலவா
 ன வரபரணங்கனாயிருந்த தனமைபோல,—வானவளி யனனீர
 மன்மருந் தன்னமான தாதுவாறைங் கோசத்தொருகி யாககை
 ப்பகுதிய தொருபுடை - பரப்பிரமாதானே ஆகாசமும் வாயுமும்
 க்கிரியு மப்புவும பிருகிவியு மெனடத் வனனைகளு மதனாலுண்
 டாகப்பட்ட தாதுககளாறு மன்னமயம் பிராணமய மனோமயவி
 ஞ்ஞானமய மாந்தமயமெனகிற ஐங்கோசங்களும் ஒருபக்ஷமி
 னையெல்லாமாகக் கூடியிருக்கிற சரீரத்தின்பகுதியா யிருக்கும்.
 இவனைந் தோன்றப்பட்ட பிரபஞ்சநித்தியமோ வநித்தியமோ
 அநித்தியமென்னில இதுநித்தயமாய்த தோன்றவானே நென்
 னில, —சுத்திவெள்ளியொத்தன மித்தையில - சுத்தியிப்பிப்
 பியானது வெள்ளியையொத்தது தோன்றிறை போலத் தோன
 நிறநென்று சொல்லலாமாக, மதிப்பிரமையினாலே உநித்தியமா
 யுள்ள பிரபஞ்சமு நித்தியமாத்தோன்றும். ஆனால்நதப்பரப்பிர
 மமு மித்தப்பிரபஞ்சமும் தன்னிலவேரோவெனனில்,—தானெ
 னலாகுந் தனமைத்து - அந்தப்பரப்பிரமாதானே யிந்தப்பிரப
 ஞ்சமுமென்று சொல்லுந் தனமையை யுடையதாயிருக்கும் அந்த
 ப்பிரமத்தைப்போலேயிராம விந்தப்பிரபஞ்சம் வேறறமையாய்
 ரூப்பானேனென்னில,—உலாநதயிற் சின்னூற்றகையின் வேற
 றுமைமரீஇயது - சிலம்பியினிடத்துண்டாகிய சிறியதுவினையொ

க்கப் பிரபஞ்சமும் பிரமத்துக்கு வேற்றமைபைப் பொருத்தியிருக்கும், —எனப்பன்மையதெனின - சிலம்பிதூல்போலேயென்று சொல்ல வதுவொருதன்மையா யிருந்தது, பிரபஞ்சம்பலபிரகாரமா யிருப்பானேனென்னிலீ, —இலையும் பூத்தோ ன்ரவயிரக தருத்தருத்தொனமையின வாளுரக திரை துரை தருவாய்மையிறகூடும் - இலையும் பழமும் பூவுக காயுந் தோலுந் காருவயிரமு யிவையெலலாமரமானது தருத்தொடுகுந் தனமைபோலவும் பெருமையினையுடைய தண்ணீரானது திரையையு துரையையுந் திவலையையுந் குமுழியையுந் துத்தொடுகுத்தனமைபோலவும் இப்படிப்பிரபஞ்சமும் பலவாகத்தோன்றி வொடுங்குமென்று சொல்லப்படும், —அசித்ததைச் சித்ததவாதெனில் - அசித்ததாயுள்ள பிரபஞ்சஞ் சித்ததாயுள்ள பிரமத்திலே தோன்றாதென்னில— நெறபதா பலாலத்திறபரந்தரும் - நெல்லானது பதமையும்வைக்கோலையுந் தந்ததனமைபோலச் சந்தாகியபிரமும் சித்தாகிடப்பிரபஞ்சத்தைத் தராநிற்கும், இந்தப்பிரம மிப்படிச்செய்யவேண்டுவானேனென்னில, —இதுதவ னியலபென்றும் - இப் படிச்செய்துவருகிறதிறதப் பிரமத்தினுடைய விடலபாயிருப்பதொன்றென்றும், பிரமமிந்த வுபாதிக்கினாலே வாதிககப்பட்டிருப்பானேனென்னில, —வினையாட்டென்றும் - இந்த வுபாதிக்கோடுங் கூடிககோண டிருக்கிறதைப் பிரமத்துக்கு வினையாட்டா யிருப்பதொன்றென்றும் பிரமத்துக் கியலபென்றும் வினையாட்டென்று மெனக்கேகாணப்பட்டதென்னில, —முன்னுள்ள மறைகண்மொழிதலின் - அநாதியையுள்ள வேதங்கள் சொல்லுகையினாலே, இந்த வுபாதிக்கள் பலவாகக் காண்பிக்கப்பட்டதற்கோல் வந்தப்பிரம முமிப்படிப்பலவாகக் கண்டிருக்கப் பட்டிருக்குமோ வென்னில், —ஒருதூற் பன்மணியிலையும் பசப்பாவெனவும் பலவகையிலுலாகதிரெனவுகூவ வாயி குளஞ் சிறகுழி கால் வாவியாவையு ம்வருபுனலெனவு மவவவற்றடங்கி - மணிகள் பலநிறமாயிருத்ததாயினும் அநிகோர்ப்புண்டானது வநிறம்போற் ரோன்றியு

மொருதன்மையா யிருந்தாறபோலவும் பசுக்கள் டல்வாணங்களா யிருந்தாலும் பாலொரு தன்மையாயிருந்தாறபோலவும் கா பொருந்திய பாதிரிங்கள் பலவாயிருந்ததாயினும் அதிற் பிரதிபிம்பஞ்செய்கிற வாக்கித்தனொன்றாயிருந்த தன்மைபோலவும் கிணற்றுங் கடலுங் குளமுஞ்சிறிதாயுள்ளகுழிகளும் வாயக்காலகளும்இவை யெல்லாம் பலபேதமா யிருந்ததாயினும் தண்ணீரொன்றாயிருந்த தன்மைபோலவும் இப்படியே யோனிகளபலவாறாயிருந்த தாயினுமறிவேகமாய் அநந்தபோனிகடோறுங் கூடியிருந்தாய் னிரந்த வுடலகடோறும் பெத்தப்படாதோ வென்னில, —ஆடியுனிழிலே னத்தோன்றி யாகைக-கண்ணாடியிலே நிழலானதுதோன்றிற் கும அநநிழலதிற ரோய்வநிறுற போலவும் உடலிலே பிரமமானதுதோன்றி நிற்குமிடத்தேயு மந்தவுடலிற் றுணுத்தோயவறநிற்கும் அப்படியந்தவுடலிலே தோயவறநிற்குமாயின் இந்ந வுடல காரியப்படுகிற தெப்படியென்னில, —நற்காரந்ததநிரும்பும் - நல்லகாரந்தமானது தோயவறநிற்க வுதினசநிதியிலயிருப்பா னது காரியப்படாறபோலப் பிரமத்தோயவறநிற்க வுதினசநி தியிலே யுடலானது காரியப்படாநிற்கும். அநதவறி விரந்த வுடலிலேநின்று சுகதுக்கங்களை யதுபவிக்குதே யதுவருவானே னென்னில, —கணவிறநீங்குங் கங்குலிறையிறும் புனலிறொன்றும் பேயத்தோச செயதியும் - ஒருவன் சொப்பனங் காண்கிற வீட்டத்தவ னை யோராண்பின் பிடித்துக்கொண்டுவர வதற்குப்பயப்படடிவனோடு மிடத்ததுவிழித்தவவதரத் திணையெல்லாம் பொடியாயிருந்ததன்மைபோலவும் ஒருவனிராக காலத்தில மொரு புறநின் வாசலிலே கயிறுகிடக்கிறதைக் கண்டொருபாம்பு கீட்க்கிறதை ப்பாரீரென்று பிரயித்தநிற்குமிடத்து விடிந்தவவதரத்துப் பாம்புபொயயாய்க் கயிறுமெய்யான தன்மைபோலவும் ஒருவன் தண்ணீராகத்தின் மிகுகுகொண்டு காணலைத் தண்ணீரென்று புத்தி பண்ணிக் கெண் டவந்தா னதினுடைய வுண்மையைப் பார்த்த விடத்திலுக்குத் தண்ணீர் பொய்யாய்க் காணல்மெய்யான தன்

மைபோலவும் இந்தப்பிரம முடலோடுகூடி நின்று சக்துககங்
களை யதுபவிதசாறபோல விருக்குமதொழிந்து தன்னுண்மைபா
ரக்குமிடத்திந்த சக்துககங்களு மந்தவறிவுக குண்டாகாது. இப்
போழுது பிரத்தியக்ஷமாக சேந்திராதிக்களோடுகூடியதுதா
னாகனமங்களைப் புலிக்கிறது காணப்படாதிருக்குதே யெனனி
ல,—அன்னதுன்பி னன்னிறப்பளிவகென - அப்படியந்தவிரி
ரியங்களை தானாய் நின்றதாயினும் பிரமசதுக்கந்த வதுபோகமுண்டா
காது அக்தெனபோலயெனனில படிக்கமானது நல்லபஞ்சவ
ன்னைகளோடுகூடி யதுதானாயிருந்ததாயினும் மலையிறி னே
டும் படிக்கமெரு சற்றுத்தோயவற நின்றாறபோலவு மெனக்கொ
ளக இதனறியும்,—பதினாறகரணத தொருமுனறவததை நாளு
நாளு நயந்ததும் - சோத்திராதிக்களெனதும் வாககாதிக்களெனதும் அ
ந்தக்கரணங்க ளுறுமாகப் பதினாலேடுகூடிப் புருவ மத்திய
த்திலே சாக்ஷிராவததையும் அதிலே சோத்திராதியும் வாககாதி
யுநிறக வந்தக்கரணங்க ளோடுகூடிக்கண்டதானத்திலே சொ
ப்பனாவததையும் அதிலே மனோபுத்தியாவகார நிறகச் சித்தத்
தோடுகூடி யிதயந்நானத்திலே சமுத்தகியவததையும் இந்தவ
ததைகளிலே நாடோறும் பொருநதி யதுபவியா நிற்கும், அறி
வானதிறத வவததைகளோடுகூடி யதுபவிக்குமாய் னிதற்குப்
புண்ணியபாவதொந்தனை யிலையோயெனனில,—இருப்பன ற
ன்னிறசாராத தொனமைத்தனமை தற்பணநிழற்கட குற்றியாய்
ந்தற்றே - இந்தவததைகளோடுகூடி நின்றதாயினும்நாதியே
புண்ணி பாவதொந்தனை யித்தப்பிரமததுக்குச் சாராது. அக்தெ
தனமைத்தெனனில கண்ணாடியிலே யொருவனமுகம் பிரதிபி
ம்பனசெய்ய வவவிடத் தந்தமுத்தகின் கண்ணே பாரைக்கோல
கொண்டு பாயந்தவிடத் தந்தக்கண்ணாடி யுடைந்தொழிந்து கண்
னுக்கினம் வராதிருந்தாறபோலு மெனக்கொளக. (இதபெத்த
விலக்கணம்) (மேலமுதலி) — இவ்வியற்பந்தப் பெனவம் தக
வ - இப்பொழுது நானசொல்லிவந்த முறைமையிலே இந்தப்பி

சமத்தை ாதிககப்பட்ட மாயாவாதைகளி லுண்டாகிய பிறவி
த்தொந்தனை நீங்குகையித்தமாக. —விண்முதறநத கொணமு
ப்படலத திருநறுவிததத காமக - ஆகாச மெனெறிதிலே நின்ற
மேசமானதுதோன்றி யந்தவாசாததை மறைகக வதனலுண்ட
ாகிய விருளானது நீங்குகையித்தமாக வந்த வாகாசத்திலேநி
ன்று தோன்றி யந்தமேகங்களைநீக்கி யாகாசத்தை நீனமலமாக
கிண வாயுவைப்போல, —விவேககதன்னிற றேனறி - அந்தபயி
சமத்திலேநி ாறும் விவேகஞானமானது தோன்ற, —சாதகமனை
த்தையும் - இத்தப்பிரமத்துகருண்டாகிய மறைபபுககனெல்லாத்
தையும், —மனனகப் பிரிப்பு மடி யிழை வாங்கலுட்போல ஞால
ம்பொய்யறக் கழித் - நிலபெற்று வாராநிற்கிற தொருவீட்டை
யொருத்த னெருவைககோலாகவு மோரொரு மரமாகவுமநாளி
லே பிழககிப்பாடடபிண அந்த வீடெனகிற சொருப மிலலை
யாய்ப்போன தன்மைபோலவும் மடியாகிய புடவையு மப்படித
தானேரோரிழையாக வாககிப்போட்டாற் புடவை யெனகிறத
ன்மை போனாறபோலவும் பிரபஞ்சமாகிய பொய்ப்பையு ம் பிருதி
விமுதலாகக்கண்டிது நானலலவிது நானலலவென்று நியதிபண
ணிகாளிலே நீங்குககொண்டு, —தானே தானாய்த தன்னிற் றன்
னைத்தானேகண்டு தனனலமுற்றி - இப்படியந்த வுபாதிக னீங்க
கிணவிடத தித்தவறிவான திருதப் பிரமகதானேயாய் தனனிடத்தி
லே தறசொருபத்தை தானேதரிசித்துத் தனனிடத்திலுண்டா
கிப விற்பத்தைத் தானேயுபவித்து, —வசையி றத்துவ மசிபத
த்தெளிவா லகமே பிரமமாயினனென வறிந்து - ஞாறமற்றிருக்
கிற தத்துவமசியென்கிற மகாவாககியத தொம்பதநத்தபத மசிப
தமென்னு மிலககினை மூன்றுமறிந்த தெளிவுகொண டந்தப்பி
சமந தானென்கிற பிரமஞானத்தைத் தீரவினகி, —அசலஞகி
இந்தப்பிரமஞான முண்டான விடத்துப பிணனைச சற்றுஞ் சலந
மில்லாதவனாய், உபாதிகளோடுங் கூடிச் சந்தாதி விடயங்களைப்
புசிக்குமிடத்துச் சலநமில்லையென்ற தெனையெனில், —நற்சல

சலமதியெனக் கண்ணம - உபாதிகளோடுங் கூடிச் சத்தாகிவி
டயங்களைப் புசிக்குமிடத்தே யந்தவுண்மைக்குச் சலநிலைநாது
நல்லஜலமான தனசுதவிடத் தந்தஜலத்தோடுங்கூடினசுந்திரனு
மொக்க வசைநதாற்போலே யிருக்க வந்தசுந்திரனுண்மையை
ப்பார்க்குமிடத் ததற்கிலையாறாற்போல வித்தவறிவையுங்காண்
ப்படும், (இதுஜீவனமுத்தியிலக்கணம்) (இனிபரமுத்தியிலக்க
ணம்,)—உடலமவிண்டகல் கடத்து மங்குலதுடைதர டெங்கு
மாந்தனைத்தே - இத்தசுந்திர தொந்தனை விட்டவவதரத் தந்தவ
றிவு மந்தப்பிரமமு மொன்றுபட்டவிடத் தென்போல வென்னி
ல விசால்மாக விருக்கிற கடத்துக்குள்ளே யகப்பட்டுநிற வா
காயமிந்தக்குட மானதுடைத்த வவதரத் தந்தப்பிரகாசமுந்தானு
மொன்றுபட்டார்போல வாமெனக்கொள்க, (இதுபரமுத்தி,)—
இயவகையுணராத செயதொழிலுறத் மடவோதாமும், எ - து
அதுநானெனகிற பிரமஞானதையறிகது தானமுன்புசெய்துவ
ந்த கனமங்கனெல்லாவதையும விடமாட்டாத வறிவிலலாதவர்
தாமும், — கடனா வியற்றுவ கனமகாண்டத் தொனமைபுரிவா
ற்றோற்றியிவித்தை - எ - து, அந்தப்பிரமஞான முண்டாகைநி
மித்தமாகச் சாதரசதுஷ்டயமாகிய கனமங்கனையதுஷ்டித்தந்தத்
தொழிலகளைப் பழிசெய்துவர விவேகஞான மானதவார்களுக்
குண்டாகாநிற்கும், — மேற்கடையரணியி லெழுந்தெரியவற்றை
விழுங்கியதென்னத் தனனொழிந் துள்ளதானாயழியும் அப்படி
யுண்டான விவேகஞானமுந் தீக்கடைக்கோலை மேலேவைத்துக்
கடைய வந்ததொழிலினாலே யுண்டாகிய நெருப்பந்த வரணி
யையுந் தோவினையுந் சேரசுடடுப் போட்ட தன்மைபோலத்
தானொன்று மொழிந்த மறமுண்டாகிய கனமங்களினைதையும
ழித்துப்போடா நிற்கும், — அநநிலையனறி - அநநிலையிலே நினை
றுவிடக்கடவன, அஃதொழிந்தது, — அழிவறமுத்தியேயா தென
று தன்னியலபை மாயாவாதி வகுத்துரைத்தன்னே - நிலைபெறு
டையதாயிருக்கிற முத்திபொருந்தாது, இப்படியே தன்னுடை

யபெதத்திலு முத்தியிலுமுண்டாகிய முறைடையினை மாயாவா
தியானவன் விரித்தசொன்னான். (க)

மாயாவாதிசங்கற்ப முற்றிற்று.

மாயாவாதிசங்கற்பநிராகரணம்.

உரைதருபிரம மொன்றெனுமுடைகணக
வருபிரமாண மறையெனிலருமறை
யொன்றென்றதனறி யிருபொருளுரைத்த
ன்னறன்றபேத நாடியபொருளேற
பேதமுமபேதமு மோதவேண்டா
பேதமெனினு மபேதமெனினு ம
பேதாபேத மெனினுமமையுநின்
னையமிலுரையிற பையவநதுளதாந
திசுழ்பிரமாண விகழவுமுண்டனறிப
பெததமபேத முத்தியபேதமே
லவததிதமா மவையிருதிரு
மினியப்படிமொழி யிரண்டலவொன்றே
யனறியுமபெததம பேதத்தறைதலு
மொன்றியமுத்தி யபேதத்துரைத்தலும
பழுதாமித்திறம் பதையாதாயகமற
றெழுதாமறையெனு மிப்பிரமாண
மாருரைதானே யாயினதேலுன
தேகமனேக முறுபியமபாமற்
சத்தருபந் தாகாதெனில்வானத
தொத்தொலியுறமு மெனில்வறிதுகியா
தனறியுமபதமு பொழியுமனைத்து

மின்னியோரொலியா யெழுநகிடுமெதனுத
 கறிவிலதருவில் தறியாததையா
 தன்றியுமவவகை யகண்டிதமதுவிது
 வென்றதுகுறிப்ப தெவன்கையாவு
 மொன்றெனுமுரையு மொழிந்தணையனே
 யருமறைபிரம வுரையெனினதற்குத
 தந்ததாலு முதனவிலப்பாறியில
 நென்னிலோருடறகண மன்னியவலகை
 யறைந்தறென்ப தாசொலதமலத
 திறப்பெற்றினே செயதோர்பெயராற
 சுயம்புவென்றுல சுயம்புமென்றறியினித
 தற்கீட்டிலவரைத தானொழுதுனாககுஞ்
 சொற்கேற்புரவல னேவலமைச்சரை
 யழகணமற்றெங் குடிமுழுதாணமினென
 நேத்தியிறைஞ்சிக காப்பாகனென்றா
 சீசொஞ்செயப பேசினன்னறி
 யீனையவைபிறிற கனவிலுமில்னே
 தினனைத்துதிக்குஞ் சொன்னலந்தானுமத
 துறைமறிவரணாக கறைவதொன்றன்றியுந்
 தனக்குத்தானே தன்னலம்பகரா
 தசத்துக்குரையா தாரசுரையயிராக்கெனி
 லுரைபிரமாண மிறைபிரமேய
 நீபிரமாதா நினபிரமிகியென
 நாடீவகையுளகென தேககன்றனே
 நற்பிரமாண நிறபெதானன்றொ
 ஸப்பிரமேயமு மதனியலபனே
 கன்னறசுவையி லநநிடமிலதா
 வினியைதோன்றாத தனிமைதென்றனை
 யறிவிறகுவமை யசத்தாங்குட்டி

பிரிவிததொட்டினும பேறதுருதே
 தபரவிரிவு பொறபணிதகுமென்ற
 செயவோரின்றிச செயவினையினையிற
 பொனமணியாகை தபாபணியுனறே
 செயவோரோயாச செயபபடுபொருணமுதற்
 செயவோரோயாச செயபபடுபடுமே
 சுதகிவெளியிற ரோனறிறமுயினுரு
 சுததுலசேதுர தாராசுருமெனரி
 னுலகமிததையென ரோராதுரைத் தனை
 நிலவுநினைமரபு நினைநிலைபாறகொல
 விவகாரத்தில வேண்டுதுமுலகம
 பரமாரத்ததிற பகராமென்னிற
 பரததுளதேலிவை யுமபரமாரத்தம
 பரத்திலதேலொழி முன்பகறமாறற
 மதனமுதலிதுவென லதவுகொன மியும
 விவகரிசுருகாற நிகழ்பரமாரத்த
 நிலையதுதெரிய னிதிநீநீயேற
 நெரியாதாயி னன்துதெரியா
 துரையாரளவையு மொழிந்தனையன்றே
 உளவை காண்டல கருதலுளையென
 வுளதவைமூன்றின் மொழி நிதழையி
 னின்பிரமேய மெனபதெனவகொல
 பொற்பிதிபிதி நதும் பொலனையுநின்
 தற்பரமசித்ததைத் தருமாறென்னென்ற
 சிலம்பிதூறரு நலம்போறரோறறு
 மெனறனையது வதனொழிலன ரியு
 மொனறதனியல்புல கோரியல்பனநெனப்
 பலமிலைபழம்பூப பாதவந்தருநீர்
 திரைதுரைதிவலை சிலதருமிவைபோற

முனையலவா மெனநீசாறநீனை
 சத்தசத்ததாகவுஞ் சத்தினிலசத்தின
 கொத்தனததாகவுங் கூறினிலரால்
 வித்திலைகளினி விழுதிறருநெறி
 சத்தலதொன்று தானறாவேண்டு
 நெறபதாடலா லத்திறகுபாதானமென
 காரணமினறிக காரியம்பிறவா
 பாரிடையொருபடம் பண்ணவும்படுமே
 யாதமிலபிரம் மவித்தைகாரணமெனத்
 தந்தனையவித்தை தானையதுறுத
 றன்னியலபெனனில வன்னிதனவெமமையிற
 சத்தினதியலபுஞ் சத்தேயசத்தெனில
 வைத்தனியலபெனு உவழுககொழியன்றியு
 மிருளபொதிவிலககென ஒருமருவினசகிற
 கருணம்பயந்த பெருநெ ளிதருமெனிற
 றன்னியலபெனறது னுபாதிவசத்தான
 மன்னியதன்றிமைத் தானறனிடாயா
 தோனமுனசுத்த னனமுமனறே
 யாங்கொருகாலத் தோங்கியதாயி
 னாதமிலவித்தை உத்தனை உதற்கோ
 ரேதுவேண்டி புயலியலபெனின்வீ
 டோதவேண்டி கொழிகதோரினுமுறங்
 களங்கமுதுறவுறு மவித்தைதற்கவீந்தல
 வீரோங்கியபிரம் வினையாட்டாயி
 னவித்தையென்பதொன றநியந்தனனி
 லுத்திகருமென்றமுன னுரையும்றந்தனை
 நுண்ணாரகுடம்பை துத்துழிபோலுட்
 படுகெறியதஞல விடுகெறியிலதாற
 றலைமையுற்றிவு மிலதென வித்தையை

விழிதெடுததாணரும் வேற்றோரனறே
 யொளிகொடாமிரங் குளிகைபெற்றாகத
 னவிததையவிததை தவிரகுமெனறுரைகங்
 னிததன்றிவனசுதத பொன்றுரைதத
 விததகமெனனீ விததையுமவேறென
 மெமமனோரி லொருவனினைநிறை
 யமமசைவந தவனியனறே
 பனமணிபசுநற பாந்திரமெனவு
 நனலூலபான்ர நறகெகிரெனவு
 முடலேயுமுணாடையு முவமிததனைபேற
 மடமணிசரடொடு தாங்குடலவே
 யுணாவுணாவொழியி னுலகுணாவுயினினை
 பாலுமபசுவுஞ் சாலுஞ்சாலக
 கலமபலவன ரிச சூடபலவிலதெனக
 காணுநரினறி வீணின விளமயினை
 யாழியுணிழலபேற கூடுதலகூறி
 மனனிழலகொண்டு தற்பணஞ் சலிபுன
 மனனிழலகொண்டுடவ வநதகன்றிபமே
 மனனயககநத மெனவுடலபிரம
 சநநிதியளவிற் சலிதகிமாயி
 னகணடிதனசநநிதி யலதிலதெனையு
 நடநகிடவேண்டிங் கிடநகிடபபெறாவே
 காரதததிருமடி காட்டுநாபபெறிலயஞ்
 சோந் மெகேசுந் செபலதற்கிலதே
 கனாத்தயாகயிறறா வெண்சசிலதொடுததனை
 கனவினபயனு நனவினபயனும
 வினையின்பயனைவ பொய்யெனவேண்டா
 வுடனமாளுடக கடனதுகருதுக
 வுறறபுறறு மற்றதிறகயிறு

முட்டலுங்கூடச சடமெனவறிதி
 யறிவுகயிறென றறியாதனறே
 யரசமதடைதல கொச்சமையுடைத்தே
 யினனுமககனவி விருளுநீகயிறறிற்
 பினனுரினபிரமம் பிரமித்திடுமே
 தன்னியவினையிற் செமமலாப்பளிங்கெனத்
 தானுநதகைகமை யானுலகலரென
 வொருபயன்னறிப பலபயனமரீதியு
 திருவினைதருபய நெனநனிவே ணடி
 லாண்டவிததையு மவித்தைகொடாககையு
 மீண்டிருவினையு மிய மயீனைபரகதைக
 களவரைப்பிணிகுருவ காவலரெனமுய
 டெலவினைததொடககிற றேனாறுடறகிநறயிட்
 டிருவினையூட்டு மெமமானமமா
 னருவினையுடறக ணவததைகளுரைத்தனை
 யாருறபவாபர மகண்டிதமடங்கா
 தோராவிலதடலசட முருடுபிடாதெனின
 மீன்னியகரண மாளுட்டத்திற
 பன்னினமென்னி னிவையேபரமோ
 *முதலியதாயி னிவைபிறடுவெயதா
 திவையெனிலுனது மொழிபழுதுளதே
 யுடறபடுபிரமமுறமெனிற சாளரத்
 திடத்தகுமுறவிச னுதியளிமெறிதுய
 ரங்குவிதானே யருநதிலுடறகட
 டங்கியவறிவு தனிததுறமனறே
 தற்பணநிழறகட் குறற்பாயநதறா
 னறகணிற்றயர நனுநகாததகைகதெனின
 னினமொழிவிரோதமுங் காட்சிவிரோதத்
 தனமையுமுறமவை தவறிலவாகா

யாமுடைப்பதிவகை யாவருமபலகலை
 சொல்லுதலெளிதரி தததொழிலபுரிவெனப்
 புலவியபழமொழி புதுக்கிணையனறே
 யகண்டிதமெனநீ பகண்டதமைதனகருப்
 பந்தமிதுவெனத தந்தமைகருதில
 வானிநடகருங் காலினைப்பிடித்துப்
 பருவிலங்கிட்ட மொருவனையனறே
 பந்தமதகல வுநதுவிடே கம
 வானவளியெனததனிற் றுனேதோனரின
 முனபுளதாயின மயங்காநிலதெளிற்
 யின புளதாகா நிலதுளதெளிநொளி
 மலரதுதருமனல மரககண்ணிடு தெ
 தருவதுதருமெனிற றுனேதோனொ
 விறகிநுதித்த கனற்குமாயி
 னவிததையினுதித்த விததையமமரத
 துதித்தவிடே கம விததையெனறுரைந்த
 வெந்தழலணைய விவேகமுதித்த
 திந்தனமனைய திறையில னற்றறே
 யிற்படப்பிரிப்பின மெயப்படுமெயற்றையு
 மிதுவனறிதுவன மெனககழிகாலை
 யதுவேதானே யாயினதெனரனை
 விததைமுன்ன ரவிததையுமவிசுதைமுன
 விததையுநிலலா வியனொளியிருளொன
 விருளலவொளிகரு மொளியலவிருடகு
 மொருகாலத்து மொருபாணிலதா
 வீரனடையுநகரு முரனடருவிழியென
 விததையுமவிததையு முயதததொன்றளதே
 தானேதானை மானற்பயனென
 நன்னிறறனைத் தானேகாணிற

கண்ணிருகண்ணைக் காணவுமபடுமே ,
 தன்னலமதனைத் தானேநுகரு
 மென்னினமுன்னல மெய்தாதிருந்ததென
 கடடி-போலெனக் கதறினையினபமவந
 தொடடி-மெவிததை யுடையையாயிடுனே
 தத்துவமசியென வைத்தமுப்பத்திற
 கொன்றேபொருளென நன்றேபகாவது
 நீபுவியாயினெ யென்றாவது
 லாயினெயென்றத தாருவமைத்தா
 னேயாயினமே லாயாயென்ற
 லகமேபிரம மாயினதென்ற
 சகமேயியத தானவேறன்றே
 யுண்மையிறசல்மில வுடறசஞ்சலமுறு
 வெண்மதிபோல விளங்கிடுமென்ற
 யசலனாகிச் சஞ்சலசலத்துச்
 சல்கமேவின மென்மதிகாண
 வேண்மெதன நிக காணபவாபிரதே
 லீனெனதேகமென செய்ததியமபுக
 வுடலவிடக்கடத்துட் படுவெளிபோலெனில்
 விடெனபெறவுடற விடெனபுடற
 நிகலறவொருவ னிவ்வகைதெளியி
 லிலமுமுத்தி யடைந்திடவேண்டி
 மநிறதோமுத்தி யடைந்தோராயின
 பிறநதோருயி பல பீடத்ததன்றே
 கனமகாண்டங் காரணமாக
 மன்னுமவிவேக மென்னிலவிததை
 கேதுகாரண மோதினயிலலை
 யிதற்குங்காரணம விதித்தலவேண்டி உறே

யுணியிலுதித்த கனலவைகவாவென
 வீரத்ததித்த விவேகமழித்தல
 வருகியாயினுந் திருந்தியவேத
 நீதியெல்லா நீத்துப்போதமொன்
 றறியோதாமு மவழிநடத்தல
 பொறியோபோத நெறியோவிதுபவ
 நீங்குகெறிதரு பாங்கனைப்பழித்த
 னனனிகொன்ற லன்றேயன்றியு
 ஞாலநீதியு சானமறைநீதியும
 பாலருனமத்தா பசாசரிவெனவு
 முறங்கினோனகை வெறுமபாககெனவுந
 தானேதவிரா தானுறபுரியா
 தொழுகிடினிரயத தமுநதுதறிடமே
 யுயத்தோனன்றி முத்தியுரைத்தல
 பித்தோபிரமஞ செத்தோபெறுவ
 துடலையுநீயே சடமெனச்சாற்றின
 வையினுமவாழத்தினுங் கொடியினுங்கொன்றிடுந்
 வணங்கினுமுதைப்பினும் பிணங்குதலசெய்யப்ப
 பிரமத்தனமை பெறுவதொகால
 மிருகஞானசில் வெண்ணினூல்கதறித்
 தருககம்பேசித தலைபற்றற்று
 கண்டோரியந்தப பிண்டமுண்டலுப்ப
 பன்னோபாககை தன்னோபற்றடல
 விடவருமென்று நடுநெறிவகி
 விட்டோதெய்வத தொட்டினறையும
 யானேயெவரு மானேனென்றலி
 னவவவாசீரிய வவவவாடாண்ட
 செவ்வினிரயஞ் சேர்த்துவரதனல்
 மாயாவாதப பேயாவுனக்குத்

தேவரிஷோருருணடாக

மேவருரகம விதததலோவர் தே.

இ - ள், உரைதரு பிரமமொன்றெனு முரைக்கண வருபி
ரமாண மறைமெனில் - நீபேததமீகவு முததியாகவுங் கூறினவு
னனுடைய மதத்தின் குறபரியம பிரமமொன்றுமே யுள்ளதெ
ன்று சொல்லுமிடத்து ஒன்றென்றதற்குப் பிரமாணமேதெனனி
ல, இத்தகுப்பிரமாணமாகச் சொல்லப்பட்டது வேதமா யிருக்
குமெனனில் - அருமறை யொன்றென்றதனறி யிருபொருளு
ரைத்த னன்றன - அரியவேதமானது பிரமமொன்றுமே யுள்ள
தென்று சொல்லுவதனறி ஜீவபரமிரண்டென்று சொல்லுகிறது
நீயிட்ட பிரமாணத்துக்கு நன்றாகாது, - அபேதநாடிய பொரு
ளேல - மேகமப்படி யிரண்டெனறது மபேத சித்தாந்தத்தைச்
சொன்னதாயிருக்குமெனனில், - பேதமுமபேதமு, மோதவே
ண்டா - நீ யொன்றென்றதற்கிட்ட பிரமாணமிரண்டென்று மிர
ண்டல்லவென்று சொல்லவேண்டுகிலலை, பேதமென்று ம
பேதமென்று மபேதாபேதமென்றும் வேதஞ்சொல்லுகிற தெல்
லாமந்தப்பிரம மொன்றையுமா யிருக்குமெனனில், - பேதமெ
னினு மபேதமெனினு மபேதாபேதமெனினு மமையு நினனை
யமிலுரையிற பையவந்துளதாக திகழ்பிரமாண விகழவும் - வே
தமிரண்டென்றாலு மிரண்டல்லவென்றாலு மிரண்டுமா யிரண்
டல்லவுமா யிருக்குமென்றாலு மமைவுபிறந்திருக்கிற வுன்னுடை
ய சாதேகமற்ற சாதகிரத்திலே விசாரித்துப் பாராக்குமிடத்துன்
மதத்திலே விளங்கப்பட்ட பிரமாண விரோதமுண்டாகா நிற்கு
ம, - உண்டின் நிப்பெததம் பேதமுத்தி மபேதமேல் - அப்படி
ப் பிரமாண விரோத முண்டாகாது காணும் அந்தவேதம்
பெததத்திற் பேதமென்று முததியிலபேதமென்றஞ்சொல்லுமெ
னனில், - அநாதத்திதமாமவையிருதினனும் - சாதகிரம் பெத்த
ததிற பேதமென்று முததியிலபேதமென்றஞ் சொன்ன விரண்டு
வகையும் விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்துன்னுடையசாத்திர மறி

யில்லாததாம் ஆகையாற் சாதகிரவிரோத முண்டென்கிறது த
 ப்பாது,—இனியப் பழமொழி யிரண்டல வொன்றே - நானவ
 த்திதமாயிருக்கு மென்றது கொண்டு நீயிப்பொழுத நகதப்பமை
 ய மொழிபாகிய வேதமிரண்டு—என்று சொல்லாது ஒன்றென்று
 சொல்லுமென்னில,—அன்றியும் பெத்தம்பேதத் தறைதலுமொ
 னறிய முததியபேதத் துணைத்தலுமபழுதா மிததிறம்பதையா தா
 ய்க,—சாதகிரமுடைய யிரண்டென்று சொல்லி யிப்போதொ
 னென்றது கொன்ன தே துடைய யும் பெத்ததிசையில ஜீவபா
 மிரண்டா யிருக்குமென்றதும் முததிதிசையில ஜீவபாமிரண்டு
 மொன்றாயிருக்குமென்றது குற்றத்தை யுடைத்தாம். இப்படி
 நான்கொன்னவகையைப் பதஞ்ஞமலாயநது பாரப்பாயாக.—மற்
 றெழுதாமறையெனு மிப்பிராமணமாருரை - அதொழிந்துஎழு
 தப்படாதவேதமாகிய விநதப்பிரமாண மாராலே சொல்லப்பட்
 டது,—தானேயாயினதேல அஃதொருவராத சொல்லப்பட்டத
 ஸ்லசயம்புவாயுள்ள தொன்றென்னில,—உனதேக மனேகமுறும்
 நீபிரமமொன்றென்றது பொய்பிரம மொருமுதலும் வேதமொ
 ருமுதலுமாக வுன்னுடையதக மனேகமாயப் பொருந்தாநின்றது
 - இதன்றியும்,—இயம்பாமற் சத்தருபந தகாதெனில - ஒருவனு
 ச்சரியாமற் சத்தத்தினுடையசொருபந தானாகத் தோன்றாதென
 னில,—வானத்தொத்தொலி யுறமுமெனில—ஆகாசத்தியேயொரு
 வருச்சரியாமற்சத்தமானதுண்டாற்றபோலவேதமுமொருவ ருச
 சரியாமற்றானே யுண்டாகாநிறகுமென்னில,—வறிதுதியாது-ஆ
 காசத்திலே வாயுவேதுவாகக்கொ ண்டு சத்தமுண்டாவதொழிந்து
 சுமமாசநதததோன்றது,—அன்றியும் பதஞ்ஞம் பாழியு மனைதது
 மின்றியோ ரொலியாபு முநதிடு மதனுக்கறிவிலது-அன்றியும் ப
 தமென்றல் கிரமமென்றம் பாழியென்று மின்னும் பலசத்தங்க
 ளுமத்தங்களு மத்தங்களுமாயிருக்கும் வேதமானது இப்படி யா
 காசத்திற்சத்தமொரு பிரகாரமாயிருக்கும் அநதசத்தத்துக்கறிவெ
 ன்ப தொன்றில்லை இத்தவேத மறிவாயிருப்ப தொன்றாகையால

த வாகாசத்திலுண்டாகிய சததமபோலு மிரதவேதமென்று சொல்லலாகாது. வேதநகானே யுண்டாகாதென ஸ்ரீலந்தவேதத்தைச் சொன்னா சிலாவேண்டும. இதற்கு,—உருவிலதறியா தறையாதீ - இரதசசீரததாலே சொல்லப்பட்டது வேதமெனனி விது சததஜடமாயிருந்தபடியாலே யொருசததததையு மீததததையுஞ் சொல்லமாட்டாது. அன்றியும் வவகை யகண்டிதமதுவிதுவென்றது குறிப்பதெவவகை, அதுவயம், அவவகை யன்றியும் கண்டித மதுவிதுவென்றது குறிப்ப தெவவகை - அநதசசீரததினப குதியுமன்றியும் பிரமததினுடைய தன்மையை விசாரிக்கி லதகண்டிக்கப்படாததா யகண்டிதமாயிருந்தபடியாலே சததததையு மததததையு மதுவிதுவென்று சுட்டிச் சொல்லுமபகுதி பெப்படி யாவு மொன்றெனுமுறையு மொழிந்தனையன்றே - ஆகையானெல்லா மொன்றேயென்று சொன்ன சொல்லையும் விட்டுவிட்டா யாகும்,—அருமறை பிரமவுனாயெனில் - அரியவேதமான தந்தப் பிரமததாலே யுசசரிக்கப்பட்டதென்னில்,—அதற்குத் தகதத் தாலுமுத் தனவிலபொறியிலது - அநதப்பிரம மகண்டிதமாகையால பலலுகாகு முதலாக விதற்குச் சொல்லப்பட்ட கருவிகளில்லாதபடியினாலே யநதப்பிரமததாற சொல்லப்படாது,—என்னிலோருடற்கண் மன்னியவலகையறைததறது - அநதப்பிரமத் தாலேவேதஞ் சொல்லப்படாதென்னில் பேயானது ஒருவன்சசீரததிலே நிலைபெற்றதுநின்று வருகால கிகழ்ச்சிகள் சொன்னுந் போல வநதப்பிரமமு மொருவனுடலேச சாரதநின்று வேதத்தைச்சொல்லாநிற்கும்,—என்பதாசொல தமலததிறம் பெநறினறே - அப்படியோருடலேச சாரதநின்று சொல்லுமென்றது ஓாதேவனாசசாரதோ ஓரிருடியைச்சாரததோ யாரைச் சாரத்துநின்று வேதத்தைச்சொல்லப்பட்டது. அப்படியொருவரைச் சாரதநின்று சொன்னதாமாமி லதபசுவாககியு மாகையால வந்தச் சொல்லுகரு நினமலததுவமுண்டாகாது, பினையெப்படியிச பஞ்சமெல்லாரு சுயமபுவென்று சொல்லுவதென்னில்,— செய்

தோர்பெயரால் சுயம்புவென மூலகியமபு மென்றறியினி - நிஷ்க
 ளுமாயினிடை கததாசகளிகரித தவனாலேபிறந்தத வேதமுசசரிச
 கப்படுகையினாலே இதைச சொன்னவன சுயம்பாகையா லிந்த
 மேகததையுரு சுயம்புவென மூலகஞ்சொல்லாநிறகும இஃதிப்ப
 டியிருக்குமென்று மேலறிவாயாக, — தற்கீட்டலைவரைத தான
 ரெழுதுரைக்குஞ் சொறகேல - வேதமுமமுடைய கததாசொ
 னனதாகில அவனறனக்குக கீழ்தாயுள்ளதேவதைகளைத்தா னம
 ஸ்கரித்தது சொல்லவேண்டுமானென்னில, — புரவலனேவல
 மைசாரையடிக்கண மறநெருகுடி முழுநாணமினென நேத்தியி
 றைஞ்சிக காப்பாகனென்றாகு கீசஞ்செயப பேசினனா இரா
 ஜாவினுடைய குடிதாயுள்ளவாகனெல்லாரு மந்தராஜாவைக்கண
 டிதங்கனமேற கருமஞ்சொல்லிக கொள்ளமாட்டார்கள் வாசத்
 காரியம்பார்க்கிற மந்திரிமுதலானபோகளைக்கண டடியோங்கு
 தேவரீருக்குப் பழையவடிமையாக விருக்குமென்று வணங்கின
 விடத தவாகளுக்கூண்டாகிய மேற்கும மந்தக்க ரிடப பெயாக
 னாலே தீர்க்கப்பட்டாற்போலக கததாவு மெல்லாரும் பகருவர்
 கனல்லாததுகொண்டே யபகருவாகளாயுள்ளவர்கள் ஒழிபாடுசெ
 ய்யத்தக்கதாக அந்ததேவதைகளையுஞ் சொன்னதா யிருக்கும். —
 அன்றியினையவை பிறிரகனவினுமில்னே - இஃதொழிந்தபிற
 தெய்வங்கனையவ னமஸ்கரித்தது சொன்னானென்கிற தன்னுக்கு
 சசொப்பத்தினு முண்டாகாது உமமுடையகததா தனைத
 தான் ரோத்திரமபண்ணுகானே நென்னில, — தனைத துதிக
 குஞ்சொன்னலந்தானு மததுறையறிவானாக கலையதொன்று -
 கததாதனைததான் ரோத்திரமபண்ணுகிறது பகருவானமாக
 ளாயிருக்கிறவாகன தன்னைவழிபாடு செய்யத்தக்கதாகச் சொன்ன
 தாயிருக்கும், — அன்றியுந் தனக்குதானே தன்னல்பகரா தச
 ததுக்குறையா தார்களுரை யுயிரகுகெனில - இதனறியுந் கததா
 தன்னுடைய பெருமையைச் சொல்லுமிடத்து வேறேறையொருவா
 கேட்கச் சொல்லுவதொழிந்து தனக்குத்தானே தன்னுடைய பெ

ருமைடைச் சொல்லிகொள்ளாது பிணைச்சரீரம் ஜடமானப
டியினுலே யாதசரீரத்தை நோக்கிச் சொல்லாது பிணைக்கவ
னுடைய பெருமையைச்சொன்ன தாரைநோக்கி? அது பிறரை
நோக்கிச் சொன்னானென்னில, — உரைபிரமாண மிறைபிரமே
யநீபிரமாதா நினபிரமிதியென நாலவகையுளதுனதேக நறைய
றே - சாததிரமாகிய பிரமாணங்கததாவாகியபிரமேயம் ஆனமா
வாகியபிரமாதா ஆனமாவின்னுடைய வறிவாகிய பிரமிதியென்று
நாலவகையாகக் காணப்பட்ட தாகையா னியொன்றென்றது ந
னரூயிருந்தது, — தற்பிரமாண நிற்பதொன்றனரூல - ஆகையா
ல நனரூகவிதற்குப் பிரமாணமொன்று நாட்டப்பட்ட வேதமு
மொன்றென்றுசொல்லி நிலைநிறுத்தப்பட்டதிலை, — அப்பிரமே
யமு மதனியலபனறே - இஃதப்பிரமாணத்தாலே உளவிடப்பட்
டதாய மேலமறுக்கப்போகிற பிரமேயமு மந்தசசாதிரத்தி னு
டைய வியலபாகப்படும. (இது அவனவேதமு சுயமபுவென்ற
தை மறுத்தது) (மேற்பிரமேயமொன்ற தனன்கொண்ட பிரமத்
தை மறுக்கிறார்.) — கன்னரசுலையிலநிலையிலதா வினிமைதோ
னரூத தனமைத்தென்றனை - கருமபிலுண்டாகிய விரதந் தன
னில வேறுபாடிவலாததுகொண்டு தன்னுடையவிரதந் தனக்குத்
தோனரூததனமை போலும் பிரமமுந் தன்னுடையவினபத்தை
ததானியாதென்றும் நீயுனமத்ததிலேசொன்னாய், — அறிவிற்கு
வமை உசத்தாங்குடடிபிரிவித தெட்டினும்பேரூதுரூதே - அ
றிவாயுள்ளதற குவமைசொல்லுமிடந் தறிவாயுள்ளதைச் சொல்
லாமல் ஜடமாயுள்ள கருமபிரதமும் போலுமென்று சொன்னா
ய் அந்தந்தோஷமன்றியுந் கருமபிலுண்டாகிய கடடியைத் தன
னிலேபிரித்துவைத்து மேலோரவகாததிலே கூடி நவிடத்தித்த
னைநாளிந்தீ விரதத்தையிழைத்தோமே யிப்பொழுதிறத் விரதத்
தைப்பெற்றோமே யெனகிறதனமை கடடிக்குண்டாகா தாகை
யாலது பிரமத்துக்குவமையன்று இதனறியும், தற்பரவிநிவுபொ
றப்பணிதருமெனில் - பரப்பிரமந் தேகாதிபிரபஞ்சமாகப்பலவா

கவிரிந்த தன்மைபொன்னானது பலபணியாயிருந்த தன்மைபோ
லுமென்று நீசொலவில்—செயவோரினறிச் செயவீனை யினை
யிற பொன்பணிபாகை தன்பணிபனதே - இரதபபிர பஞ்சததி
ந்செயவோ ரொருவரையன்றிச் செயதொழிலானதுகாணப்பட்
தாற்போலப் பொன்னானது மொருவன பண்ணப்பல பணிமாக
விருந்ததொழிந்த தானாகப்பலபணியாகாது. நீசொன்னபிரமம்
பிரபஞ்சமாக விரிந்ததும் வேறையொருவனாலே செய்யப் பட்ட
தாகவேண்டும், அப்படியனதுகாணும் எல்லாதையுஞ்செயத்து
பிரமநானே யென்னில்,—செயவோர்போலாச் செயப்படுபொ
ருண்முதல் - இரதவுலகத்திற செய்கிறவாகள் போலாயிராதிவா
கனாரசெய்யப்படும் பொருள்களுக்கு முதலாயன வுபாதானமு
ம் அதென்போலவென்னில் குலாலனைப் போலேயிராது சால
குடம் சட்டி பாளைக் குபாதான மாகியமண்ணும், ஆகையாலி
ந்தப்பிரமத்தை யின்றிப் பிரபஞ்சத்துக் குபாதானம் வேறே
யொன்றுண்டாகவேண்டும், அப்படியோருபா தானமுண்டாகி
லதுவேயமையாதோ யிரதபபிரமமே நென்னில்,—செயவோ
ரேயாச்செய்யவுமபடுமே - அரதவுபாதானம் ஜடமாயிருந்த படி
யாலே யதுதானாகப் பிரபஞ்சமாகாது அரதவுபா தனத்தைக்
கொண்டு செய்கைகளுக் கததாவேண்டும். அதுவன்றிப் பிரபஞ
சத்தி லீயாதொருபொருள்களுஞ் செயவோரொருவரையிலலாம
லரதத்தொழில்களான செய்யப்பட்டுவருவது முண்டாமோ,—
சத்தி வெள்ளியிற் றோனறிற்றாயினுஞ் சத்துலகேதூதாரா தரு
மெனில், - சத்தியென்னுஞ் சிப்பியானது வெள்ளியாகத்தோன்
றினாபோலக் கண்டவாசுருக்கு அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமு
ஞ்சத்தியமாகத் தோன்றிறறாயினும் அறிவாயுள்ளபிரமம் ஜடமா
யுண்பிரபஞ்சத்தை யொருபிரகாரத்தா லுண்டாக்காது. உண்
டாக்குமென்னில்,—உலக மிதையென றோராதுரைத்தனை-நீ
முன்னே யிந்தவுலகத்தைப் பிராந்தியென்று சொன்னது விசரி
யாமற் சொன்னாயாகவேண்டும்,—நிலவு நின்மரபு நினைந்தியை

கொல் - இப்பழிமலையையாற் பொருத்தப்பட்ட வுன்னுடைய வத்தித்தினது கிரமத்தை மறந்தாயாகவேண்டுமென்று, — விவகாரத்தி லுலவேண்டுமெனும் பரமார்த்தத்திற் பகராமென்னில இந்தப் பிரமமுபாதிகள் வசத்தினாலே தன்னிலைவென்று பிரமாணம் பண்ணிக் கொண்டு நிறகிற் விந்தவிடக்காரதிகைசக் குலகமென்று கொள்ளப்படும், அஃதொழிந்து நானபிரமமென்றறிந்த பரமா ர்த்தத்தினையிலே யெல்லாம் பொய்யா யிருத்தபடியாலே யவ்விட ததுக்குலகமென்று சொல்லப்பட்ட டிராதென்னில, —பரத்தன தேவியையும் பரமார்த்தம் - இந்தவுலகம் பரமார்த்தமாயுள்ளபி ரமத்திலே நின்றமுண்டானதாயின அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்ச முஞ் சத்தியமாயுள்ள பரமார்த்தமாகவேண்டுமென்று, —பரத்திலதேவ் - உலகம் பொய்யாயிருத்தபடியாலே யந்தப் பரமார்த்தத்ததுக்குப் பணியல்லவென்னில —ஒழி முன்பகராமற்றம் - முத்தப்பிரமத் திலேநின்ற தோற்றினதென்று சொன்னவார்த்தத்தை யந்நொழித்துவிடுவாயாக, —அதன்முத லிதுவெனவுதவுக - இந்தவுலக மபிரமத்திலே தோன்றினதல்லவாயின அதுதோன்றின வுபாதா னமுன்கூறத் தெரியுமாய் னிவனதென்று சொல்லவாய்க், —அ னறியும் விவகரிக்குவகாற் நிகழ்பரமார்த்தநிலே யது - இந்தத் தோல்வியன்றியும் இன்னமுஞ்சொல்லுமிடத்து நினைவமாயெவ் லாவுடன்திகையுங் கழன்ற பரமார்த்த நிலையாயிருப்பதொன்றத ப் பரப்பிரமம், —தெரியினிது நீ - அந்தப்பிரமந்தான காணுநா னென்னில அது அறிவாயிருப்பது, விசாரித்துப் பாரக்ருமிடத் துமலமாயிருக்கிற விந்த மாயாவுபாதிகளோடுஞ் சம்பந்தியாயிரு பபா னெனத்தனையாகையாவந்த லீவனுந் தனித்தொரு முதலெ ன, —நீயேல் - அந்தப்பிரமந் தானகாணுநானென்னில அஃதறி வாயிருப்பது இஃதறியாமலிருப்பானேன, —தெரியாது - இதுஉ பாதிவசத்தினாலே யறியாமலிருக்கும், —பூய் னஃதுகதெரியாது - நீயுமந்தப்பிரமமு மொருமுதலாயிருக்கையினாலே இஃதுபாதிவ சத்தினாலே யறியாமலிருக்குமாயின அந்தப்பிரமமு மறியாதாக

வேண்டும்—உரையாரளவையு மொழிநதீனயனறே - உன்னு
 மையலத்ததை யவவிட்டுச் சொல்லிவைக்கிற பிரமாணத்தை
 யும்விட்டுவிட்டாய், அதேனென்னில், அஃதொன்றைச் சொல்
 ல நீயொன்றைச் சொல்லுமையால் அநதச் சாக்திரததினபடி
 காணு நானசொன்னதெனனில்,— அளவை காண்டல் கருதலு
 னையெனவுளது - பிரமாணமாவது பிரததியுக்கமென்ற மதுமா
 னமென்று மாகமமென்று மூன்றுவகைப்படும்,— அவைமூன்றி
 னமொழிவழி துழையினினை பிரமேயமெனப் தெனுவகொல அ
 ங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பிரததியுக்கத்தின வழியாலு மதுமா
 த்தின வழியாலு மாகமத்தின் வழியாலு துழைந்தொன்றையறிந
 துகொண்டு வருமாயினவாகுமனததுரு மெட்டாதவன்னுடை
 யபிரமேயமென்ற சொல்லப்பட்ட தென்னமாய்முடியும், (இது
 அவன பிரமேயமென்றதை மறுத்தது,) (மேற்சித்தினிடத்த சித்
 தத்தோன்று மென்பதைமறுக்கிறா,)—பொற்பிகா பிதிரதம
 பொன்னையா நின்றபரம சித்ததை தருமாரென னெனில் -
 பொன்னுமபனியும் போலப்பிரமமும் பிரபஞ்சமுடென்றாய்,
 பலபணியானதும் பொறகட்டியாலுதா ம்மற்றறிமும் மொருப
 டித்ததாகக் கண்டோம்பினபு பொன்னோடுகூடப் பொன்னாய்
 நின்றதுங்கண்டோம் ஆகையாலுன்னுடைய சத்தாயுள்ளபிரமம்
 ந்த வசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தைத்தந்த பிரகார மெப்படியென்
 றுநானமுன்னே யுனமத்ததிலே கேட்டபொழுது,—சிலம்பிதாற
 ருலமபோற்றோன்று மென்றீன - சித்தாயுள்ள சிலம்பிஜடமா
 யுள்ள துலைத்தந்த தனமைபோலுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்திலேஜ
 டமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றினதென்றசொன்னாய்,— அதவ
 தன்றொழில் - அநததுலையவரதமுந் தோற்றி வித்துக்கொண்டு
 நிற்கிறதந்தச் சிலங்கிருள்ளதொழில் பிரபஞ்சம் பிரமத்திலேநி
 னறோவதரத்திலே தோன்றுவதொழில் தவரதமுந் தோன்றி
 க்கொண்டு நில்லாது,—அன்றியுமொன்றத னியலபுலகோ ரியல்
 பனமென - அதனறிபுரு சிலங்கியினிடத்திலே தோன்றின தூ

லொருதன்மையாகக் காணப்பட்டது பிரமத்திலே தோன்றின பிரபஞ்சமொரு தன்மையாகக் காணப்பட்ட தில்லைமென்று காண்புனனே சொன்னபொழுது,—பலமிலை பழம்பூ பாதவநதருநீ ருநிரை துரை திவலை. சிலதருமிலைபோற ருனே, பலவாமென நீசாற்றினை - காயையு மிலையையும் பழத்தையும் பூகையு மரமா னதுதநத தன்மைபோலவும் திரையையு துரையையுந் திவலையை யுங்குமிழியினையு நீரானது தநதத தன்மைபோலவும் பிரமந்தா னே பலவிதமாயுள்ள பிரபஞ்சமா யிருக்குமென றுனமதத்திலே சொன்னாய —சததசததாகவுஞ் சத்தினி லசத்தின கொத்துனதாகவுங் கூறினரிலரால - அறிவாயுள்ள தறியாமையாயிருக்கு மெ னறு மறிவினிடத்திலே உறியாமையினது கூட்டடங்கடோனறுமெ னறுநீ சொன்ன விநதமலைவு புத்தா சமணதிகளுஞ் சொல்லராக ள, (ஆல-அசை.) பின்னையிந்தப் பிரபஞ்சநதோன்றிப்படியெ பபடியெனனில,—விததிலே கனிநனி விழுதாறருநெறி சததல தொன்று தரனறரவேணமெ - குசகுமமாயுள்ள விததானது இ லையையு பழததையுமிகுதியாயுள்ள விழுதையுமுடைய தூலமா கிய வாலமரததையுநதநத தன்மைபோலத தூலமாயப் பலவாயி ருக்கிற பிரபஞ்சததையுஞ் குசகுமமாய அசத்தா யிருக்கிறதோ ருபாதானத தநததாகவேணமெ, அப்படி உனறுகாணுமெல்லி லேநின்ற உவைக்கோலும் பதருநதோன்றினுறபோலா சித்திலே நின்ற ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சநதோன்றுமெனனில,—நெறபடிப் ப லாலத்திற குபாதானமென - நெல்லுஞ் குருமமாய ஜடமா யிரு க்கையா லதுவும் வைக்கோலுக்கும பசருக்கு முபாதானமென றறிவாயாக,—காரணமின்றிக் காரியம்பிறவா - ஆகையாற நன தாகவுடைய காரணத்திலே நின்றவ காரியநதோனருது, அப் படித தோன்றுமெனபையாகில,—பாரிடை யொருபடம் பண ணவும்படுமெ - பருத்திகாரணமாகப் புடவையுண்டான தொழிற் து மண்காரணமாகப் புடவைபண்ணப்படுமோ ஆகையால் ஜட வகாரணமாக ஜடமுண்டாவதொழிந்து சித்துக்காரணமாக ஜட

முண்டாகீது இப்படியிருக்கையிலே நீ, — அந்தமின்பிரம மலித்
 தைக்காரணமெனத் தந்தனை—ஜடமாயழிந்து போவதாயிருக்கிற
 தேகாகி பிரபஞ்சத்துக்குச் சித்தாயழிவிலலாம விருக்கிற பிரமம்
 காரணமென்று சொன்னாய், — அவிததை தானெய்துறுதல் - சித்
 தாயுள்ள பிரமத்திலே ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றவானே
 ன், — தன்னியலபென்னிவ் - இந்தப்பிரபஞ்சந் தோன்றுகிறதந்த
 ப்பிரமத்து உக்யலபாயிருப்ப தொன்றென்றீர்சொல்லில், — வன்
 னிதனெமமையிற சந் தினதிபலபுஞ் சததே - அக்கினிக கூடத்
 ணமியலபாற்றபோல நீசித்துக்கிடலபென்று சொன்னபிரபஞ்ச
 முஞ்சித்தேயாகடேணமெ, — அசந்தெனில் - பிரபஞ்சத்தைஜட
 மென்னில், — ஓ தத்தனிடலபெஸு - வழக்கொழி - சத்தாகவை
 க்கப்பபட்ட பிரமத்தினுடையவியலபிதப பிரபஞ்சமென்றுசொ
 ன்னவழக்கை விவையாக, — அனறியுமிருளபொதி விளக்கென
 வரும - இத்தகருற்றமன்றியுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்துக்குஜடமா
 யுள்ள பிரபஞ்சமியலபென்றுச் சொல்லுகிறது பிரகாசமா யுள்ள
 விளக்கு இருளானதைப் பொதித்துகொண்டு நின்ற தென்றதை
 யொக்கும் அப்படியன்றாகாண, — மருவின்கிற கருஷம்பயந்த
 பெருகொளிதருமெனில் - பெரியவிளக்கினிடத் துண்டாயமிக
 கபிரகாசமானது கறுத்த மையைத்தந்த தன்மையை யொக்கும்
 சித்தாயுள்ள பிரமம் ஜடமாயுள்ளபிரபஞ்சத்தைத் தந்ததென்று
 நீ சொல்லில், — தன்னிபலபன்ற தனுபாதிவசத்தான மன்னியது
 - அவநன்ம விளக்கினிடத்திலே கறுத்தமையானது தோன்றின
 து விளக்கினுடைய வியலபலல் வென்றறி, திரியென்றும் நெய்
 பென்றஞ் சொல்லப்பட்ட வுபாதினை வசத்தினுலேமையானது
 நிலைபெற்ற தெனறுகொள, — அன்றிமைத்தான றனின் மாயாது
 - அன்றியும் பிரமத்திலேதோன்றின பிரபஞ்சமீனவும் பிரமத்தி
 லே யொடுக்காநிற்கும் விளக்கிறேன்றிய மையானது மீனவும்
 ந்த விளக்கிலே சென்றெடுகுகாது. அன்றியும், — ஒன்றானகத்
 த னன்றாமன்றே - இத்தப்பிரமமென்று சொல்லப்பட்ட வொ

ப்பில்லாதவன் ஶ்ரீன்சுத்தஞெழிறத சுத்தனாயிருப்பா ஶ்ரீஞெருத்த
 னல்லவே அப்படியிருக்கச்சே யிருந மாயாவுபாதிக்கோடுவகூழ்
 யீரூக்கவேண்டுவானென, — ஆனகொருகாலத தோங்கிய தாயின்
 - அநதப்பிரமத்தினிடத்திலே யோரவதரத்திலே யிருத வுபாதிக்க
 ளவநதுகூழினதாயின, — அத்தமில்விததை வநதனைவதற கோ
 ரேதுவேண்டி - முடிவிலலாத மாயாவுபாதிக்க பிரமத்தினிட
 தத்திலே வநதுகூழினதற்கு முன்னே யொருகாரண முண்டாக
 வேண்டி — புடலியலபெனின - நினமலமாயிருக்கிற வாகாசத்
 தை மேகமானதுவநது மறைத்ததனமைபோலச சுத்தமாயுள்ள
 பிரமத்தை மாயாவுபாதிக்க ளியல்பாகவநது கூழறஞெழிற திதற்
 கொருகாரணம் வேண்டுவதிலையெனினில, — வீடோத வேண்
 டாம் - இரதவுபாதிக்க ளியலபாகவநது பொருந்தின மோஷ்டமெ
 னறுசொல்லவேண்டுவதிலலை. அதேனெனினில, — ஒழிந்தோரி
 னுமுறும் எல்லாவுபாதிக்கையு நீங்கிப்பழைய சுத்தத்தைக் கூழி
 னவாகளிடத்திலு மிரதவுபாதிக்க ளியலபாக வநது பொருந்தும்,
 அப்படியானதுகாணும், — கனங்கமதுறவுறு மவிததை தற்கவித்த
 ல் வினாநுயிரம வினையாட்டாயின - பிரமத்துக்கு மயக்கமுண்டா
 கத்தக்கதாகப் பொருந்தப்பட்ட மாயாசரீரவக ளிரதப் பிர
 மத்தைப் பொருந்திக்கொண்டது மிக்கபிரமத்துக்கு வினையாட்
 டாயிருப்ப தொன்றாயின, — அவிததை யென்பதொன் நநியந
 தன்னிலுதிக்குமென்ற முன்னுரையு மறந்தனை-வினையாடுகிறவர்
 களுக்கு வினையாடப்பட்ட பொருளவேறானைபோலப் பிரமத்தி
 னையுடைய வினையாட்டாகிய மாயாசரீரமும் வேறாயிருப்ப தொ
 னனாகையாம், பிரமத்தினிடத்திலே யுபாதிக்கடோன்றிப் பிரமத்
 தை மறைக்குமென்று நீ முன்னேசொன்னசொல்லையு மறந்தா
 யாகவேண்டி, — துணதூற்குடம்பை துத்துழிபோதுடபடுகெறி
 யதனால் விடுகெறியிலதாற் றலமையு மறிவு மீலதென் - உலட்
 டுப் புழுவானது தன்னிடத்திலே நின்றும் தோன்றிய துண்ணிய
 தூலாலே தனக்குக் கூடாகப்பண்ணித் தானதற்குள்ளேபுகுத்து

பின்னைத் தானாபுறப்படமாட்டாமற் செத்ததன்மைபோல வந்தப பிரமமு மாயசரீரத்துக் குள்ளே வினையாட்டாக வந்துபுதுத்தி பின்னைத் தானாகப் புறப்படமாட்டாம னிற்கையா லுதப் பிரமத்துக்குச் சர்வமுதனமையுஞ் சாவுஞ்ஞியதவமு மிலலையென்றசொல்,—அவிததையை விதித்தெடுக்கதானரும வேறறோரனறே - இதுபாசபரதிகையிருக்கையாலே இந்த மாயாசரீரத்தைத் தானாக விதித்ததுக் கொள்ளமாட்டாமனிந்மலமா யிருக்கிறதொரு குருமுதலிந்த மாயாசரீரத்தை நீக்கிப் பாவக்குழியிலு நின்றுநிதத்த தனக்கடிமையாக வாண்டுக்கொள்கையினு லந்தச்சரீரத்தோடே கூடிநிற்கிறது பிரமமாகாது, அப்படியன்றாகாணும்,—ஒளிக்கொடாமிரங் குளிகைபெற்றாக் கதனவிததையைவிததைதவிர்க்குமென னுறைக்கின - பிரகாசத்தோடுங் கூடியிருக்கிறசெம்பானது இரத்தகுளிகையோடுங் கூடினவிதததுக்காளித் தீங்கிப் பொன்னுன தனமைபோல வந்தப் பிரமத்துக்குண்டாகிச் சரீரமபந்தததையு மதனிததலே தோன நின் விடுகளுந நீக்க வந்தப்பிரமஞ் சுததமாமென்று நீ சொல்லில்,—நிததனவறிவன சுததனென்னுறைத்த விததகமெனனீ - அப்படி டசுததமாயிருக்கிற முதலே நீ முன்னே நிததியென்னுஞ் சாவுஞ்ஞியென்னு நினைமல என்னுஞ் சொன்ன சாமாததிய மென்னதான்,—விததையும வேறொன்று - நீ விவேகமென்று சொல்லுகிறநிந்த வவிததையோடுங் கூடிகொண்டுநிற்கிற முதலல்ல வதை வேறே முதலென்றுசொல், இந்தவிவேகநதான் காணுமந்தப்பிரமமென்று நீசொல்லில்,—எம்மனோரி லொருவ னினனிதை - நீ கத்தாவென்றுசொல்லுகிறமுதல்பாசபரதிகையுஞ்ஞ்வெங்ககளிலே யொருத்தனாகவேணமெ,—அமம-நானசொல்லுகிறசொல்லிப்புத்திபண்ணிக கேட்பாயாக,—சைவநதவனீயனறே - யாதொருத்தனைப்பொல்லாதவென்னு சொல்லப்பட்டது அப்படிச்சொல்லப்பட்டவ னீயாகவேண்டும், (இதுபிரமிதியமறுத்தது)(இனிபிரமாதாமறுப்பு.) இதன்றியம்,—பன்மணிபுகழ்பாத்திரமெ

னவு நன்னூல்பொனீர் நற்கதிரெனவு முடலையுமுணர்வையு முவ
மிததனையேல் - இரத்தினங்கள் பலவாயிருந்ததாயினும் திறகோ
ககப்பட்ட நூற்சா டொருதனமையா யிருந்தாற்போலவுமபகக்
கள் பலவாயிருந்த தாமாயினு மணிகியலுண்டானபா, டொருதன
மையாக விருந்தாற்போலவும பாண்டங்கள் பலவாயிருந்ததாமா
யினு மவையிற, பிற பிரதிபிம்பஞ்செய்கிற வாதித்தனொருதனமை
யா யிருந்தாற்போலவும கூவலாழி குளஞ் சிறுகுழி கால பலவா
யிருந்த தாமாயினு மவையிறிலுண்டாகிய தண்ணீரொரு தன
மைபா யிருந்ததுபோலவுமென்று யோனிபேதங்களா யிருந்தன
ளவுடலகளுக்கும் அகையிறிற்கூடி நிறகிற பிரமததுககு முவ
மையாகச்சொன்னாய அப்படியாகிலு, — தட்டணிசா டொடு தாங்
கூடவே - பிரகாசத்தினாலே மிருத்திருக்கிறமணிக்குஞ்சரடுநதா
மாகக்கூடினதிலே யவையிறறை வேறேயொருதன கோக்கக்
கோப்புண்டுகின்ற தனமைபோல வுன்னுடை, பிரமததையு மிக
தவுடலையும்கூட்டினவ னொருத்த னுண்டாகவேண்டும், அதன
றியும், — உணர்வுணர்வொழியி னுலகுணர்வுறினின் பாலும் பசவு
ரு சாலும் - உன்னுடையபிரமமான தறியாததாயுங் கூடிநிற்கி
றதேகூடீ பிரபஞ்சமறிவேயா யிருந்ததாமாயினீ பாலையும் பசு
வையு முவமையாகச் சொன்னதற்கொக்கும் அதனறியும், — சா
லக்கலமீபலவனறிச் சலம்பலவிலதெனக் காணுநரின்றி வீணின்
விளம்பினை - மிகவுட்பாததிரங்களிற் பின்னமொழிக் தாதித்தனி
ற பின்னமில்லையென்றுங் கூவலாழி குளஞ் சிறுகுழி கால தகக்
ளிற பின்னமொழிகது ஐலத்திற்பின்ன மில்லையென்றுங் கண்டு
சொல்வாரா நிலரையின்றி வீர்தாவிலேமிகவுஞ் சிறிது வாராதை
களை நீசொன்னது திருஷ்டாந்த விரோதமாகையா லதத்தமாகா
து. — ஆடியுணிமூலபோற் கூடுதலகூறில் - கண்ணாடிக்குணிமூல்
தோய்வற நின்றறம்போலச் சரீரத்திலேபிரமந் தோய்வற நிற்கு
மென்று நீசொன்னவத்தத்தை காணசொல்லுமிடத்து, — தண்ணி
மூலகொண்டு தற்பணஞ்சலிக்கின மன்னிமூல் கொண்டுடல் வந்த

கணநிமே - தன்னிடத்திலேநிற்கிற பிரதிபிம்பம் பிரதான மா
ககம்கொண்டு கண்ணாடியானது சலித்ததாமாயின பிரமத்தினு
டைய பிரதிபிம்பம் பிரதானமாகக் கொண்டிருந்தவுடல் கூடியம்
பிரதானம் நிற்கும் அவையிறுக்கில்லாதபடியினாலே யீததம்
—மனையககாரதமென வுடல் பிரமசநிதியுளவிற சலித்தி
மையின-சிலபெற்று வாராநிற்கிற விரும்பானது காரதமவிகார
மறநிற்க வதனுடைய சநிதிமாதிரத்திலே விகாரப்பட்ட தன
மைபோலப் பரப்பிரமமும் விகாரமறநிற்க வதனுடைய சநிதி
மாதிரத்திலே யுடல்போகருவாததைச் செய்யாநிற்குமாயின—
அகண்டதன சநிதியிலுலதெனையு நடந்திடவேண்டும் கிடந
திடப்பெற்றுவே - பரப்பிரமமென்று சொல்லுகிறது கண்டிதமல
லாமலகண்டிதமாகையாலே யதனுடைய சநிதியிலுலாத விட
மேரிடமுயிலையாகையாற கட்டாதிவாயுளவை யெல்லாம்
போகருவாததைச் செய்யவேண்டும் அதனறியும் உடலானது
பேட்டிததுவ கட்டாதினை சேட்டையினறிக் கிடக்கிறது சந
நிதியிலே யெல்லாம் காரியப்படு மென்கிறதுக்குப்பெற்றது. இத்
தனறியும்,—காரத்ததிரும்பு காட்டுறபெறி வடருசோநிதிம-கார
தமு மிருப்பது கூட்டிக்கூடத் தாமாயினு மதைதாமாக்க காரியப்
பட்டமாட்டாது அவையிறறை முகமொககக் காட்டுவார சிலரைப்
பெற்றகாலத் திரும்பானது காரத்தததைச்சென்று பெருந்தாநி
ற்கும், ஆகையாலுன்னுடைய பிரமத்தை யுடலையுங் கூட்டிக்
காரியப்படுததுகிறது வேறையொரு முதலுன்னென்று கொள்ளு
வாயாக. இதனறியும்,—நீக்குவாய் வதற்கிலதே - காரதமிரும
பைக் கூட்டிக்கொள்ளும் தொழிந்து நீக்கிக்கொள்ளும் தன்மை
உதற்குண்டாகாது. பிரமத்தின் சநிதியிலே யுடல்கூடியுபிரி
தம் வருகையானீ கார்தமிரும்பென்றது திருஷ்டாந்த விரோத
மாகையால் வதுவததமன்று. இதனறியும்,—கனத்தைய கயிறறா
வெஞ்ச் சிலதொடுத்தனை - சொப்பனத்திலே யதிபயங்கையுள
னகாரியங்களைக் காண்கிறவன் விழித்தவிடத்ததுபொய்யான தன

மைபோலவும் இராக்காலம் புற்றினவாசலிலே கயிறு கிடக்கிற
தைக்கண்டு பாம்பென்று புதகிபண்ணிப் பயப்பட்டவனுக்கு வி
டிந்தவவநரத்துப் பாம்புபொய்யான தனமைபோலவுஞ் சுகது
க்கங்களாலுண்டாகிய வறுபோக்கிகளு மந்தப்பிரமத்தாக நுண்
டாகாதென்று சொன்னாய்,—கனவினபடனு நனவினபயனு மீவி
ணையினபய னைகபொய்யென வேண்டா - சொப்பனத்திற குக்
கும் தேகத்தோடு கூடிச் சததாதிவிடயங்களை யிவன் புசித்தஞ்
சாகிரத்திலே தூலதேகத்தைப் பொருகித் சததாதி விடயங்க
ளைப்புசித்து மீண்டுமிவன் முன்னேசெய்த பிராரத்தப்புசித்ததொ
ழிந்து சாகிரத்திற்புசித்ததுமெய் சொப்பனத்திற்புசித்தது பொ
ய்யென்று சொல்லவேண்டியதில்லை,— உடனமாறாட்டக் கடன
துகருதுக - சாகிரத்ததுக்குத் தூலதேகத்தோடே கூடி யதுபவி
ககும் சொப்பனத்ததுக்குச் சூசகும் தேகத்தோடே கூடி யதுபவி
ககும் ஆகையாலசீரவொற்றுமை யுள்ளதென்றறிவாயாக,—உற்ற
புறமற்றதிறகயிறு முடலுங்கூடச் சடமெனவறிதி - இவன்செ
ன்றிராககூலத்திலே பொருநதப்பட்டபுறமும் அதன் வாசலிலே
கிடக்கிறகயிறு மிவனுடையசீரமுமாக மூன்றாம் ஜடமென்கிற
து நீயும்நீவை,—அறிவுகயிறென றறியாதனறே - அறிவாயுள்ள
பிரமங்கயிறறைக கயிறென றறியமாட்டாமற் பிரமிக்குமாகிவ
தையறீவென்று சொல்லப்படாது,— அசசமத்தைதல் கொச்ச
மையுடைத்தே - பிரமங்கயிறறைப் பாம்பென்று பயப்படுமாயி
ன அதைக்கத்தாவென்று சொல்லப்படாது இதன்றியம்,— இ
ன்னுந் கனவி விருளுகயிறற்றி பின்னாநின்பிரமம் பிரமித்திடு
மே-இன்னமொரு குற்றமுண்டு கனவிறீங்கு பொய்யென்றநிக்
துங் கருவிறகயிறுபொய்யென றறிந்து மிருகங்கயிலையினவு
ங்களைவைக் கண்டவிடத்துங் கருவிலே கயிறறைக கண்டவிட
த்து முன்னுடையபிரமமான தச்சப்படுகிறது தருமே, ஆகையா
லந்தவுடம்போடுகூடி யிப்படிமயங்குகிறது பிரமமன்று இதன்
றியும்,—துன்னியவினையிற செமமலாப்பளிங்கெனத் தானந்த்

கைமையானால் - சிவந்த பூவேடுகூடியிருக்கிற பழக்கத்தன்னுடைய தன்மையிழந்த நந்தவன்னமேயா யிருந்த தாமாயினு மதி லொரு சற்றுகதோய்வற நினறும்போலப் பிரமமுநெருங்கிவருகிற கனமங்களைப் புசிக்குமிடத்த நந்தவிடயங்கள் தாமாயிருந்ததாமாயினுமதிலெ'ரு சற்றுகதோய்வற நிரகுமாயின, —மலரெனவொருபயனன்றிப் பலபயன்மரீஇய திருவினைதருபயனென நனிலே ண்டில - பழகமபூவேடு கூடியிருந்தபொழுது சிவந்த வன்னமொன்று மேயாயிருந்தாற்போல வினையோடுகூடினபிரமமுமே கப்பிரகாரமாயிராமல நானவிதமாய்க் கொண்டிருப்பானே னென்னவதுபுண்ணிய பாவங்கள் பலவாயிருக்கையினாலே யத்தை யனுபவிக்கவேண்டி யப்பிரமமும் வெகுபிரகார மாயிருந்ததென்றுமிகவு முனக்குப்பக்கமாயின, —ஆண்டவிதத்தையு மவித்தை கொடாக்கையு மீண்டிருவினையு மியம்பினை - இவ்விடத்தினை யடிமையாகவாண்டு மிரகூழ்த்துக்கொள்ளுகிற தொருவிவேகஞானமும் அறியாமையோடுகூடியிருக்கிற வோசாரீரமும் பலவிதமாயிருக்கிற புண்ணிய பாவங்களு முண்டென்றாயு ஆகையால், —பரத்தைக் களவரைப்பிணிக்குங் காவலரெனமுய ரெவலினைத் தொடக்கிறேனென்றுடா சிறைபட்டிருவினையுடந் மெமமானமான - இவ்விடத்துக் களவுகொண்ட கன்வரைக்கொண்டெவ்நது சிறைசெய்ததற்குத்தக்க தண்டங்களையுஞ் செய்கிற விராஜாக்கினைபோல முனஜநகங்களிலே செய்தபழையவினையினதுகொந்தனையினாலே யுண்டாகப்பட்ட வுடலாகிய சிறைச்சாலையிலேயு னனுடைய பிரமத்தைவிட்டுப் புண்ணியபாவங்களென்றதண்டங்களைப் புசிப்பிக்கும சர்வானமர்க்களிடத்துங் கிரிபை ஜந்தத வெம்முடைய கத்தாவாயுள்ள சுவாமியென்கிற கத்தா, இதனறியும், —அருவினையுடந்த ணவத்தைக் ஞரைத்தனை - அரிதாயுள்ளவினைககிடாக் கொடுக்கப்பட்டவுடலிலே மூன்றவத்தைப் படுமென்ற நீயுன்மத்திலே சொன்னாய் —ஆருறுபவா பரமகண்டிதமடவகாது - இத்தச்சாரீரத் தோண்டுகிய மூன்றவத்தையும்

துபவிக்கிறதார்தனை பரப்பிரமமோ வென்னில் அது பரிபூரண
மாயிருந்தபடியாலே நனவு கனவு சுழுததின்ன்கிற வலிததைகளி
ஷ்டங்காது,—ஒரவில் துடவசடமுரு நெறியாதெனின் - உடல்ஜ
டமாயிருந்தபடியாலே யவததைப்படுமென்கிற வார்த்தை யதுக்
குணடாகாது பின்னையிந்த வவததைப்படுகிற நெறியாதென்று
கேட்க,—மனனியகரண மாறாட்டத்திற பன்னின்மெனனின்
லைபெற்றுவாராநிற்கிற வந்தககரணங்களை பிரிந்தவிடத் துணடா
கிப மயக்கததையுடைய தாயிருக்கும் மியாமவததையென்று சொ
ல்லப்பட்டதெனனில் —இவையோ பரமோமுதலியது - அந்த
ககரணங்களோ பரப்பிரமமோ வந்தசசரீரத்ததுக்கு முதனமை
யுடையது,—ஆயினிவைபிறழ்வெயதாது-பரப்பிரம முதனமை
யுடையதாயி நைதப்பரப்பிரமநிற்க வந்தவந்தககரணங்களை
கமாட்டாது, அதனால்,—இவையெனின் லுனதுமொழி பழுது
தே - இந்தவந்தக கரணங்கள் முதனமையு முடைய தெனனின்
லெல்லா முதனமையு முடையது பரப்பிரமமே யென்று வே
தஞ் சொல்லு மென்று நீசொன்னது பழுதாகவேண்டும், — உ
டற்படு பிரம முறமெனில் - அப்படியன்று காணும் அவததை
யுகிற துடலுக்களுளே யகப்பட்டு நிற்கிற பிரமமேயாகில்,
— சாளரத் திட்டத்தகு முறுவிரனுதி யளிநெறி துயரங்குலிதா
னே யநீந்திடி லுடற்கட் டங்கியவநிவு தனித்திறுமனறே - பல்க
ணியாசலிடத்திலே புறம்பேநின்றனளே யொருவிரலேகீட்ட வந்
தவிரலதுதியிலே யொருவண்டானது கொட்டவதன லுண்டாகி
யவிதன் மந்தவிரல்தானே யதுபவித்ததாமாயின இந்த வுடலிலே
பொருந்திநிற்கிற பிரமமவததையைத் தனியேயதுபவித்ததென
றுசொல்லலாம். அந்தவிரனுதியிலே வண்டுகொட்டின கடுப்புப்
பாதாங்கேச மனவுநின்ற கடுக்கிறபடியினாலே யுடலிலேநிற்கிறவ
றிவவத்தையைத் தனியேயுறமென்று நீசொன்னது அத்தமாகா
து இதனறியும்,—தாப்பணநிழற்குட் குற்றியாயந்தற்றா கற்கணிற்
றுயரநனுதாத தகைத்தெனின் - கண்ணடியி னிடத்திலே தோ

னறின நிழலினதுகண்ணிலே கூாசசிகொண்டு தடரவின வீடத்
துக் கண்ணொடியுடைந்ததொழுகது கண்ணுகுலயமவாராத தன
மைபோலசு சுகதுககன்களாலுண்டாகிய வதுபோகங்களுமுடலு
க்கொழுகது பிரமத்துககிலலைபென்னில, — நினமொழி விரோத
மும் கரட்சிவ்ரோத்த தனமையுமுறமவை தவறிலவாகா - உன
னுடையசாதீரஞ் சுகதுககன்களை யதுபவிககிறதறிவெனறுசொ
ல்லும நீ-யிப்பொழுது துடலுக்கொழுகது வறிவுகதுபோகமில்லை
யென்கையாற சாதிரிவிரோதமும் பிரத்தியக்ஷமாக வறிவு சு
துககன்களை யதுபவிககையிலே யதுபோகமில்லை யென்கையாற
பிரத்தியக்ஷ விரோதமு மிவையிரண்டுநதப்பரம லுண்டாகாநிற
மும், — யாமுடைப்பதிவகை யாவரும் பலகலைசொல்லுதலெளித
ரித்த தொழிலபுரிவெனப் புலவியப்பழமொழி புதுககினையனறே
நாமவஸது நிண்ணயமாகநாடப்பட்டது 'சொல்லுதல யாகரு
மெளியவரிவாஞ்சொல்லிய வண்ணஞ்செயல என்று சொல்லப
பட்ட திருவனஞவப்பயனிற குறளை நீ யிப்பொழுது புதுககிஞ
யாகவேணமும், (யாமெனற தானேஷபசசொல) இதனறியும், —
அகண்டிதமென நீ பகாநதமை தனக்குப்பநதமிதுவெனத தநத
மை கருதிவ - பரப்பிரமமொன்றாலுங் கண்டிக்கப்பட்டத வக
ண்டிதமாயிருப்பதென்ற நீ முன்னே சொன்னதற்கிப்பொழுது
மாயாவுபாதிக்களாலே யிப்படிப் பதிக்கப்பபட்டு நிறகுமென்று
சொன்னதை விசாரித்தபபாக்கில, — வானினடக்குங் காலினை
ப்பிடித்தப பருவிலங்கிடட வொருவனையனறே - ஆகாயத்தின
கண்ணே வியாபரித்தநடக்கிற காரநினைப்பிடித் தவகிங் ககை
யாதவண்ணம் பெரியவிலங்கை யிட்டுவைத்தவ னீயிட்டுவென்ற
சொல்லப்படும: (இது பிரமாதாவை மறுத்தது,) (இஃதவனுடை
யபெததம்,) (மேலவனுடைய முத்தியை மறுக்கிறார்,) பாதமத
கலவுநது விவேகம் வானவளி யெனத்தனிற்றானே தோன்றின
பிரமமாயாவுபாதிக்களாலே பதிக்கப்பபட்டிருக்குமென்று சொன
னவந்தப்பநதம் பிரமத்துககிப்பொழுது நீங்கத்தக்கதாக வந்து

தோன்றின விவேகஞான மாகாசத்தி னிடத்திலே யெழுவாயு
தோன்றி யகதவாயுவாகாசத்தைமறைத்துநின்ற மேகங்களைப்பொ
துககியதனை நின்மலமாகமுன் தன்மைபோல விரதவிவேகஞான
மும் பிரமத்தினிடத்திலேநின்றது தானேதோன்றினதாயின,—
முனபுனதாயின மயங்காது-இந்தவிவேகஞானம் பிரமத்துக்குமு
தலேயுள்ளதாயின அதுநிறையிலே பிரமத்துக்கு நடுவேமயக்க
மவரராது,—இலதெனில இந்விவேகம் பிரமத்துக்குமுதலேயு
ள்ளதல்ல நடுவே யோரவ தரத்திலே வந்துண்டான தென்று நீ
சொல்லில,—பின்புனதாகாது - முன்பிலலாதது பின்போ ரவத
ரத்திலே யுண்டாகாது,—இலதுளதெனின் - முன்பிலலாதது பி
ன்புண்டாமென்னில,—வெளிமலரதுதரும் - இலலாததுண்டா
மென்கிற தாகாசத்திலே யொருபூவுண்டென்கிறதுக கொக்கும்,
—அப்படியன்றகாணும் அனல் மரக்கணிக்ருகித் தருவதுத
ருமெனில - அக்கினியினுடையபிரகாச மரத்தினிடத்திலே மு
ன்பு காணப்படாதிருந்து பின்பொரு காலத்திலே காணப்பட்
டாறபோல முன்பிலலாத விவேக ஞானம் பின்புண்டாக காணு
மென்று நீசொல்லில,— தானேதோன்றாவிற்கினிடத்து முன்பி
லலாததீக்கினி பின்புண்டாமிடத்து ஒரு அரணியைவைத்துக்க
ண்டைய வுண்டானதொழிந்து தானாகவுண்டாகாது, ஆகையாலுன்
பிரமத்திற்கும பின்புண்டாகிய விவேகஞானமும் வேறெவொ
ருத்தனுண்டாக வுண்டானதெ றற்கொள இதனறியும்,— விற
கினுக்கித் தனறருமாய் னவிதையினுதித்தவிததை. அதுவயம்.
அவிதையினுதித்த விததைவிறகினுதித்த கனறருமாயின் - அறி
யாமையாகிய பெத்தநிலையிலே தோன்றின விவேகம் விறகினி
டத்திலே தோன்றின வகிகினியை யொருகுமாயின்,— அம்மாத
துதித்த விவேகம் விததையென்றுரைத்த வெந்தழலினைய. அது
வயம் விததையென்றுரைத்த விவேகம் அம்மாததுதித்த வெந்த
ழலினைய - விததையென்று சொல்லப்பட்ட விவேகஞானம்தவி
றகிலேதோன்றினவெவவியதழலையொக்கும்,விவேகமுதித்ததிந்த

னமனையது-விவேகஞான தோன்றினதுதான்ந்த விறகினையொ
கரும: ஆகையாலே, -இறையிலன்றறறே- விவேகஞான தோ
ன்றினது பிரமததிலேயென்று சொல்லப்பட்டது மாயாவதிதை
யிலேயாகவேண்டு. இதுதிருவ்டாந்த விரோதமாகையாலநீசொ
ன்னததமர்காது இதுவன்றியும், -இற்படப்பிரிப்பின மெயப்
படுமெவற்றையு மிதுவன்றிதுவன்றெனக சழிகாலையதுவேதா
னே யாயினதென்றனை - வீடானதை யோரோராவைககோலா
கவு மோரோராகழியாகவு நாளிலேபிடிக்கப போட்டபின்பு வீ
டெனகிற சொல்லலையாயப போனதன்மைபோலவும் சீலையை
யையோரோரிழையாக வாகுப்போட்டாற சீலையெனகிற தன
மைபோனதுபோலவும் சகரமாகக்கூடி க கொணடிருக்கிறவெல்
லாவுபாதிக்கையு மிதுநாமலல விதுநாமலலவென்று நியதிபண்ணி
நீங்கினவீடத தந்தபிரமநதானே யித்தலீவனாயிருந்ததென்று நீ
சொன்னாய், - வித்தைமுன்ன ரவித்தையு மவித்தைமுன் வித
தையுநிலலா - அறிவாகிய பிரமததினமுன்னே யறியாமை யாகி
யதேகாதிபிரபஞ்சந தோன்றினிலலாது அறியாமையாகிய தேகா
திபிரபஞ்சத்தின முன்னே யறிவாகியபிரமந தோன்றி நிலலாது
அதெனபோலவெ னனில, -வியனெளியிருனென - மிக்கபிரகா
சத்தினையுடைய வாகித்தனமுன்னே யந்தகாரநிலலாதாற் போ
லவு மந்தகாரத்தினமுன்னே யாகித்த னிலலாதாறபோல்வு மெ
னக்கொன, - இருணவொளிகு மொளியலவீருடகு மொருகா
லத்து மொருபயனிலது - இருணவலாத சுத்தவொளிகுமொளி
யலலாத சுத்தவீருடகு மொருகாலத்தினு மிவையிறுக கொருப
யனுமுண்டாகாது, - ஆல - அப்படியிருக்கையால, - தீரணடை
யதுகரு முரண்டருவிழியென - இருளோடுகூடி யிருனை யதபவி
த்த மொளியோடுகூடி யொளியையதபவித்து மவையிரண்டுமு
தலுமாகாமற் றனியேயொருமுதலாய நின்ற பெரியகண்ணினது
தனமையைப்போலுமென்று சொல்லலாமாசில், - வித்தையும்
வித்தையு முய்த்ததொன்றுனதே - அறிவாயுள்ள பதியோடுகூடி

யிதபதிகியென்றறிந்து மறியாமையாயுள்ள பாசத்தோடுகூடி யித
பாசமென்றறிந்து மிரண்மெலலாமற் பசுவென்றொருமுதலு தனி
யேயுண்டென மறிவாயாகு, —தானேதானொமாஸுறபய்னென் - இந்
தீபிரமநதானே பிரமமானதானால் இந்தப் பிரமத்துக் குண்டா
கிய பிரயோசனமெனனதான, —தன்னிறநனைத்தானே காணி
ல. இந்தப்பிரமந தன்னிடத்திலே தன்னுடையவியலபைத் தா
னேகாணப்படுமாயின — கண்ணிறகண்ணைக் காணவுமபடுமே
கண்ணுத தன்னிடத்திலே தன்னுடைய சொற்புததைக் கா
ணுமென்று சொல்லவுமபடுமே அதுண்டாகாதாகையால் நீப்
ரமநதன்னிலே தனனைக்காணுமென்றுசொன்ன தத்தமன்று, இ
தன்றியும், —தன்னலமதனைத் தானே துகருமெனனின் - பிரமந
தன்னிடத்திலே யுண்டாகியசுகந்ததைத் தானேதுபவியா நிறகு
மென்று நீசொல்லில் — முன்னல மெய்தாகிருந்தென கட்டி
போலெனக் கதறினே - பிரமமிந்தப்பேத முண்டாவதற்குமுன்
னே தன்னிடத்திலுண்டாகிய சுகந்ததைத் தானதுபவியாம விருப
பானேனென்று நான கேட்டதற்குக் கருப்புககட்டியானது தன்
னிடத்திலுண்டாகிய வீரத்ததைத் தானதுபவியாம வருந்தாற்
போலென்று நீ-கத்தினாய, —இன்பமவநொட்டிடும விததையு
டையையாயினே - அந்தப்பிரமத்தி லுண்டாகியசுக முனக்கிக்
தமுத்தியிலே யதுபோகமானது நீதனியே பசுவென்றொரு முத
லாயதிலே பாசபகியாயிருந்திப்பொழு தப்பாசநீங்கிப்பதிவோ
டுகூடுகையினுலே யெனக்கொள் —தத்துவமசியென கைத்த மு
ப்பத்ததிற்கு-த்த - அது—தொம்-நீ—அசி-ஐகி நின்றயென்கிற
மகாவாகியதற்கு உண்மை யத்தம் விசாரிக்குமிடத்து, —ஒன்
றேபொருளென நன்றேபகாவது - நீயொன்றையா யிருக்குமெ
னறது பொருளல்லவோ, இதற் கத்தமொன்றல்லவென்றே யாத
மகாவாகியஞ் சொல்லுவது பின்னையெவ்வனையெனனில், — நீ
புவியாயினே யென்றாகுணரில் - ஒருவ றொருவனுடைய வீரத்
தைக்கண்டபோது நீ புவியாயினையென மவனசொன்ன சொல்

லை விசாரித்துப் பார்க்கில — ஆயினையெனறத் தூருங் மைத்தா
 ன் - ஆயினையெனறதாகுவமைததென நிலக்கணவியிறகுததி
 சங்கன சொல்லுண்கயினுலவன புலியாடிகின்றானல்லன, இசனநி
 யும், —கோயாயினமேலாயாய் ஒருவனொருவனை பபாதது நீயி
 ப்படிப்பொல்லா திருப்பானேனென்ன நாடுனாயக -கிடந்தே
 னென் றவனசொன்னசொல்லுக் கததமநீதானே யாராயநது பா
 ராய் அவனகொண்ட வெப்பக்குளி ரவனாகிறதிலையே — என
 றால் - அப்படியிருக்கையினுலே — அகமேபிரம மாயினதென
 றால் - அகநதானே பிரமமாகா நிறநகென்று மகா வாகியரு
 சொல்லுண்கயினுல, —சகமேயியததான வேறறதே - ஒருதர
 வநி இகதப்பிரபஞ்ச மிததனையும் கிடத தக்கதாக்கியானநதப்பிர
 மததுகரு வேறெனகிறது தப்பாத்தென்றறிவாயாக. அளவியுட,
 —உணமையிற சலமில் உடறசருசலம - நமமுடைய உணமை
 யைப் பாகருமிடத்திலே நமசருசலசலமில்லை இரத வுடலினிடக
 துண்டாகிய சலமுடலுக்காயிருக்கும். அதெனபோல மென்னி
 ல், சலமுறம வெணமதிபோல - பூலத்தோடே கூடியிருக்கிற
 பிரகிபிமப மதியுதலுல மசைநதபொழுது தானு மசைநதாற
 போலே யிருந்ததொழித் ததனுடைய வுணமையைப் பாகருமி
 டத் தகதமதிக கணசதலிலலை யானுறபோல, — விளங்கிட்டுமென்ற
 னை - இவ்வணமநத முதத்திதிகசையில விளங்கா நில நோடுமென்ற
 நீ சொன்னாய — அசலநுக்கி சருசலசலநதுச சலமே வினமெ
 னமகிகாணவேணம - நாம சலசலமில்லாமலிருப்பா னொருததன
 ஆறரிலேயோடுகிற ஜலந் தின்றுடைய சருசலகொண்டி நாழுநு
 சருசலிததாறபோலேயிருந்த தொழிந்து நமசருசல சருசலமில்
 லையென்று கண்டாறபோல வாகாசதகிலிருக்கிற வகதமதியானது
 காணவேண்டும் அப்பொழுது நீ சொன்ன திருஷ்டாந்தமுமொ
 கரும், — அதனறிக காண்பவா பிறரேல - அத்தொழிந்திருப்பிரகி
 பிபமதிக கணசலிலலை தண்ணீருக்கே யசைதலென நாத்தமி
 டையொழிந்து வேறேயொருததன கண்டுசொல்லுஞ்சொல்லுண்

மைபோல வந்தப் பிரமத்துக்குச் சலகமில்லை யுடலுக்கேசலகமென்று அநதப பிரமத்தையொழிய வேறெயொருததன் கண்டு சொல்லுகையினாலே,— ஈண்டின தேகமெனசெய்த தியமபுக - இவ்விடத்துப் பிரமமொன்றுமே யுள்ளதென்றே சொன்னசொல் லேதாய முடிந்தது சொல்லாய. (இஃதவனுடைய ஜீவனமுத்தியை மறுத்தது) (மேற்பரமுத்தியை மறுக்கிறா)—உடலவிடக கடத்துடபடுவெளிபோலெனில் - பரமுத்தியானதிகதச சரீரநீங்கின விடத திகதச சரீரத்திலே நின்றவறிவு தன்னிலொன்றுபட்டு நின்றது கடத்துகளுளே யகப்பட்டுநின்ற வாகாச மந்தக கடமுடைந்த வவதூத தந்தக கடத்துகளுளே நின்ற வாகாசமும் பராகாசமும் தன்னி லொன்றுபட்டு நின்றாற போலுமென்று நீ சொல்லின,—விடெனபெறவுடறபட்டெனப்பட - ஆகாசன குடாகாசமாய் நின்ற காலத்தொரு துக்கத்தை யநுபவித்தது மில்லை குடமுடைந்த காலத்தொரு சுகத்தையநுபவித்தது மில்லை யதுபோலப் பிரமமுடலுகளுளே யகப்பட்டுநின்ற காலத்தொரு சுகத்தையநுபவித்தது மில்லையாக வேண்டும் இத்தவுடலவிட்ட காலத்து மொருசுகத்தை யநுபவித்தது மில்லையாகவேண்டும் இதனறியும் இரதவுடலிலே நிறகிறவறிவுபிரத்தியக்ஷம"க விப் பொழுது துக்கத்தை யநுபவித்துவிட்ட காலத்துச் சுகத்தை யநுபவித்த நிறையால நீ குடாகாச வாகாசமபோலுமென்று தந்தமன்று. திருஷ்டாந்த விரோதம்,—மற நிகலறவொருவனியவகதெளியி லகிலமுமுத்தி யடைந்திடவேண்டும்-இஃதொழிந்தது நீ சொன்ன சாதகிரப் பிரமாணத்திலே மாறுபாடறவொருத்த னானபிரமென்று தெளிந்தகாலத் தெல்லாவறிவு மொன்றென்று சொல்லுகையாற் சாவானமாககருமுத்தியடையவேண்டும். —அநிகதோ முத்தி யடைந்தோராயின - பிரமஞானமுண்டானவாகள் முத்தியடைவாகள இல்லாதவாகள் முத்தியை யடையார்களாயின,—பிறிகதோ ருயிர்பல பேதத்தனறே - இநிகதவர்களை மறியாதவாகளென்றுஞ் சொல்லுகையா லந்தப்பிரம

த்தைத்யொழிந்து சொல்லப்பட்ட ஜிவானமவர்க்கும் பலபேத
மாயிருக்குமென்று கொள்வாயாக (இதுபரமுத்தியை மறுத்தது)
(மேலிகத விவேகததன்மை கூடாதவர்களுக்கும் சாதக சதஸ்த
யங்கள்ரினாலே பிரமஞான முண்டாமெனபதினை மறுக்கிறார்.)
—கன்மகாண்டங் காரணமாகமன்னும் விவேகமென்னில் - இத்
தன்மை கூடாதவர்கள் பாகாதிகளாயுள்ள கன்மகாண்டங்களைப்
புஷ்டிக்க வதுகாரணமாக வவாகளுக்கும் பின்பு விவேகஞான
முண்டாமென்று சொல்லில், —அவிததைக் கேதுகாரண மோகி
னையிலலை - பிரமத்தை மாயாவிததைகள் வந்தோ ரவதரத்தி
லேபொருந் தியததை மயக்கிக்கொண்டு நிறகுமென்று நீசொன
தைற்கு இன்னதுகாரணமாகப் பிரமத்தைவந்து பொருந் திறெற
ன றொன்றைச் சொன்னாயிலலை, — இத்தமுகாரணம் விதித்த
ல் வேண்டினதே - கன்மகாண்டங் காரணமாக விவேகமுண்டா
மெனறதுபோலப் பிரமத்துக்கு முன்னையிப்படி யிருப்ப
தொரு குறமுண்டு அதுகாரணமாக விகத வவிததைகள் வந்தி
ப்பொழுது பொருந் திறெறன றொன்றை காட்டவேண்டும் இப்
போது, —அரணியிலுந் தித்த கனலவைகவாவென விரதத்துதித்த
விவேகமழித்தல் - திககடைகதோலை மரத்தில்வைத்துக் கடை
நதநதத் தொழிலினாலே யுண்டாகிய வககினி யந்தவிரஷ்டிகாட்
டததையுஞ்சுட்டுப் போட்டதென்று சொல்லலாமாகக் கன்மங்க
ளைச் செய்வதனாலே யுண்டாகிய விவேகமந்தக் கன்மங்களை யில்
லையாகிப் போடுமென்கிறது, —ஒருகதியாயினும் திருகதியவேக
நீதியெல்லா நீதது - சதாசாரங்களை யு நன்றாகச் சொல்லப்பட்டி
ருக்கிற வேதவொழுக்க மெல்லாததையும வருகதியுங் கைவிட்டு,
—போதமொன் றறியோர்தாமு மவழிததததல் - பிரமஞான
மென்கிற தேகதேசமுங்கூ டி யறியாதவாகளும் ஓர் பிரமஞான
முண்டாயிற் றெங்களுக் காசாரம் வேண்டித் தில்லையென் றன
சாரங்களைச் செய்துகொண்டு திரிகிறது, —பொறியோ போதொ
றியோ - இவர்களுடைய தலையி லெழுத்தோ வல்ல தறிவினந்தா

னோ, — இது பவநீங்கிடு நெறிதருபாவகினைப் பழித்தல் - இவனை விட்டு டொருகால்தனிலு நீங்காமற் றெருத்தித்துக்கொண்டு வருகிற பிறவிதனபவக ணீங்குணைக கேதுவாயுள்ள விரதக் கனமத்தி ண் பகுதிகளையெனக் காகாதெனூதினைக் கைவிட்டு விடுகிறது, — நன்றி கொனறலனறே - “எந்நன்றி கொன்றார்க்கு மூய்வுண்டா முயவில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்றமகமரு,, எனறுசொன்ன செய்ந்நன்றி கொனறதிதுவாயிருக்கும், விரதததித்த விவேகம பூரித்தல் நன்றிகொனறலனறே எனறு பொருள்கூட்டுக, — அனறியு ஞாலநீதியு கானமறைநீதியும் - இதனறியு முலோகாசாரவக ன்ரும வேதருசொல்லப்பட்ட வாசாரவகளுமிகை, — பாலருணம ததா பசாசரினெனவு முறங்கினோனகை வெறுமபாசுகெனவுந் தானேதவிராது - யாதொனறின்னையும் விகற்பியாமல நிருவிகற்ப மாய்க்கொண்டு காணகிற பாலரைபபோலவும் வைதானாயும் வாழ்த்தினாயுஞ் சுட்டியறியாத மதுபானஞ்செய்தவாகளைப் போலவும் ஆகாரமுதலில்லாத பசாசரைபபோலவும் நித்திரை செய்கிறவன்கையிலே தனியேபிடித்திருந்த பாக்குப் போலவும் உனக்குப் பிரமஞான மில்லாதபடியாலே உதவவாசாரவகளுந்தா னாகப்போக வறியாது, — ஆனற் புரியாதொழிந்திடி னிரயததமு நதுதறிடமே - அவைதானே போகாதெனறால் அவனறானே பெய்னீக்கத் வாசாங்கள் தேவையிலையென்று விட்டுவிடிற றே காத்தத்திலே மீனாரகத்திலே போய்க்கிடந்து துகக்கண்ணுதுப் விப்பானென்கிறது தப்பாது, — உயத்தோனனறி முத்தி யுரைக தல் பித்தோ-நீஉதவவாசாரத்தினாலே பிரமஞானமுண்டா மென் னுமல் நீனைமுத்தனென்று சொல்லுகிறவித பித்தது மேலிட்டுக் கொண்டோ, — பிரமஞ் செத்தோபெறுவது-இவனிருக்கையிலே பிரமஞானமுண்டாக வேண்டுவதொழிந்து இவன் செத்துபோய் ப் பிரமஞானத்தைப் பெறப்போகிறதிலை, அதே நென்னில், — உடையு நீயே சட்மெனச்சாற்றினே - இந்தவுடலை நீதானேஜ டமென்று சொல்லிவைத்தாய், — னையினுவு வாழ்த்தினுக்கியாய்

யினுங் கொளுத்தினும் வணங்கினு முடைப்பினும் பிணங்குதல்
 செயல்பப் பிரமததனமை பெறுவ தெககாலம் - ஒருவனிலனை
 வைதவிடத்து மொருவனிலனை வாழ்த்தினவிடத்து மொருவனி
 லனுடைய கைதலைத்தறித்த விடத்து மொருவ னிலனைமேல்
 நெருப்பைக் கொளுத்தினவிடத்து மொருவன் தண்டம்பண்ணி
 னவிடத்து காலகொண்டு மீதித்தவிடத்து மிதமகிதப்படாமலி
 ருக்கிற பிரமஞான மிவனிடத் திற்றைவரையாகக் காணப்பட்
 டதிலை யுதப்பிரமஞான மெந்தக்காலத்திலே யுண்டாகப்போ
 குது,—இருக்குநாளில - புருடாயிறுது தூறு, இதிலேபாதி நித
 திரையிலேபோம், நின்றவைமபதிலே வாலிபமாய்ப் பதினைந்து
 போம், விருத்தனாய்ப்போம் பதினைந்து, நின்ற விருபதிலேநே
 யாய்ப்போகு சிலநாள், இதிலே யிடையிலே யிறாதுபோகிற கா
 லமுமிக்கு, இதற்குநடுவே,—எண்ணினால் கதறித் தருக்கம் பே
 சித் தலைபறியுற - எண்ணிறந்த சாதிரிவகளை யெல்லாதுகற்று
 அதுகொண்டெல்லாக்களோடு தருக்கங்களைபேசி யதனாலே த்
 தலைபறியுண்டு, கண்டோரியந்த பிண்டமுண்டலறி - இவ்வு ள்லவ
 த்தியானமியென்று கண்டவாக ளிடப்பட்ட வசனங்களையும் புசி
 ததம் பிரமஞானஞ சொல்லுகிறே னென்றவாக ளிடங்கனிலே
 சீவனவயிறறைக் கூப்பிட்டு,—பன்னையாககை தன்னையுற்று
 டல விடவருமென்றகடுநடுங்கி - பலநோய்களுங்கூடி யொன்
 று யெடுக்கப்பட்ட சரீரத்துக்கடைத்த வியாதி யிலனை வகது
 பொருத்தினபோதி விதனாலே நமக்குச் சாககாடுவருமென்று ப
 னைதபதைத்தது,—விட்டோர் தெய்வத்தொட்டின றன்றியும்
 - உடலவிடுகிற காலத்து நீ-பயப்படாதே காணுண்டென்று சொ
 ல்லியுள்ள யிரகித்ததுகொள்ளுக்கரு ஒருதெய்வத்தொந்தனை
 யு மில்லைய யிருக்கிறதன்றியும்,—யானே யெவருமானே னென
 றவின் - நானுனே பிரமாவும் விஷ்ணுவும் உருத்திரனும் இங்
 கிரனும் இமமராஜா மற்றுமுன்னவாக னெல்லாரும் யிருத்தே
 னென்று சொல்லுகையால்,—அவ்வாற்றீறிய வவ்வா வராளுட்

செவவிதினிரயகு சோததுவர் - அந்தத்தேவஸுதகள் நீட்டிமையிலு
 னுன்னென்று சொன்னுன்னெ றுன்னோடே கோபித்துக்கொண்
 டி தங்களுக்குச் செவலாநிறகிற காலககனெல்லா நன்றாகக் கொ
 ண்டமுத நரகங்களிலே தள்ளிவிடாநிற்பார்கள், - அதனால் மா
 யாவாதபபேயா வுனக்குத தேவரினொருவருண்டாகமே வருகா
 ம் விடுததலோ வரிதே - அவனயமிருக்கையால மாயாவாதமென
 கிற பேயச்சமயத்தை யுடையவனே யுனக்கெல்லாருஞ் செததப்
 போயத தேவவாககத்திலே யொருதத ரிருத்தாராயினு மொருவ
 ராலுவி கிட்டிதற்கரிதா யிருக்கிற நரக முனக்கு நீவகுதலுண்டா
 கா தென்றற்கிரயாக (உ)

மாயாவாதிசங்கதப நிராகரண-முற்றிற்று.

ஐங்கியவாதிசங்கதபம்

ஆரிதோததுணராப பெரியோனுரைதத
 பதிபசுபாச விதிமுறைகிளக்கி
 லீசனேகனெண்ணிலிபசுககன
 பாசமிருவகைப் பரிசினதுலகத்
 தாயவனுயிரக்குமாயையினருளா
 லிருவினத்தொகை யிலுருவினதருமாந்
 கருமுகிலடவிரிதருகதிபோன
 தரிவாமுயிரிபிறியுதேயு
 மீட்டுமிருபயனுட்டிடுகியதிக
 கொருபொழுதிருபய னுகாவுறமருவுத
 லின்மையாதன முன்னியகாலச
 சத்திநிபாத முற்றிறையருளா
 லுருவினொருகு தெரிவுறமருவி
 மாசுறந்துசு தேசுறவினக்குத்

தன்மையிலுணர்த்தப் புனமைகணிகி,
நீருநீருஞ் சேருதகைகமையி
னறிவினோடறிவு செறிவுறபொருங்கி
யொன்றாமென்பதையுலகோ
ரன்றமுததி யெனைவினறனரே,

அரிதோர் துணராப் பெரியோனுரைத்த பதிபசுமாசு விதி
முறைகளின்கில் - விஷ்ணுவானவன் பூமியைக் கீண்டா ராய்ந்து
பாரததவிடத் திபபடியிருக்கு மிவனுடைய சொரூப மென்றறிய
ப்படாத பெரியவனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற சிவனாலேயரு
ளரிசெய்யப்பட்ட பதியினுண்மையினையும் பசுவினுண்மையி
னையும் பாசத்தினுண்மையினையு முன்னபடி சொல்லுமிடத்தா—
சசனேகனெண்ணிலி பசுகள பாசமிருகைகப் பரிசினது - பதி
யென்று சொல்லப்பட்ட பரமேஸ்வர நெருமுதலா யிருப்பதொ
ன்ற, பசுவென்று சொல்லப்பட்ட வானமாகள பலமுதலாயி
ருப்பதொன்ற, பாசமென்று சொல்லப்பட்டது மாயையென்று
ய கண்டமென்று மிருகைகப்பட்டிருப்பதொன்று,—உலகத்தா
யவனுயாககு மாயையினருளா லிருவினைத் தொகையி லுருவினை
ததருமால் - பிரபஞ்சத்திறகு மாதாபிதாவுமாயுள்ள சிவன்றனது
காருணணியத்தினாலே யான்மாவுக்குப் புண்ணிய பாவகளுக்கீ
டான சரீரங்களை மாயையிலே நின்றுவகொடாநிற்பன், (ஆல்அ
சை) கருமுசிவடர விரிதருகதிர்போன் தறிவாமுயிரிற் பிறியா
தேயும் - கறுத்தமேகமானது பிரகாசத்தினையுடைய வாதித்தனி
டத்திலேசென்று பொருத்தினவிடத் தகத வாதித்தனுடைய கிர
ஹங்கனெல்லா நீங்கினதன்மைபோல முதலே சுத்தமாயநிவாயி
ருக்கிற வான்மாவின்விடத்திலே யத்தமாயாதேக யொருககாலுநீ
ங்காமற் பொருத்திவாராநிற்கும்,—மீட்டுமிருபயனுட்டிடு நியதி
- முன்னேசெய்த புண்ணியபாவங்களை இகதச சரீரத்திலே கத்
தாவானவ னிகனுக்கெக்காளும் புசிப்பியாநிற்பன்,—ஒருபொழு
திருபய னுகர்வுறமருவுத் தின்மையாதன் முன்னியகாலே - புண்

ணியபாவங்களிரண்டு துலையொத் தொருநூத்திலே யெல்லா
ககன்மகனும் புசித்தது தொலையத்தக்கதாக வேதேனினி மொ
ரு சிவபுண்ணியம்வந் தெகிப்பிட்ட வவதாதது,—சதகிரிபாதமு
ற்ற - இவனுக்குச் சத்திரிபாதவெனப் தொனதுண்டா யநதவவ
தாததிலே,—இறையருளா லுருவுகொடுக்குதெரிவுற மருவி - க
ததாவானவன றனது காருணணியமேதனைக்குத் திருமேனியாகக்
கொண்டருளி யுல்கததிலுண்டானவாக னெல்லாரும் காணத்தக்
கதாக வாசாரியனாக வெழுந்தருளி வரது,—மாசுறந்துசு தேசுற
வினக்குந தன்மையிலுணாததும - அழுகுகினுலே மிருத்திருக்கி
றபுடவையை நன்றாகவெள்ளாவிலைத தந்தவழுகை நீக்கித் தூ
யதாக வெள்ளையாககின் தன்மைபோல் இவனிடத்தி லுண்டாகி
ய பாசங்களைத் தீகைகளைச்செய்து கிரமத்திலே போகத்தக்கதா
கவுபதேசங்களை யருளவே,—புனமைகணீவகி நீருநீருஞ் சேருந்
தகைமையி னறிவினோடறிவு செறிவுறப் பொருத்தி யொன்றும்,
இவனிடத்த துண்டாகிய குறைகளெல்லா நீங்கச்சுத்தனாகித் தண்
னீருந் தண்ணீருந் தன்னிலேகூடி பைக்கியமா பொன்றபட்டுநி
ன்றதன்மைபோலச் சிவனுடைய வறிவோடே தன்னுடையவறி
வுகூடியைக்கியமபிறந் தொன்றபட்டு நிற்கும்,—கைபதை யுல
கோர நன்றமுத்தியென நவீன்றனரே - எனறிவனனஞ்சொல்ல
ப்பட்டதை யுயராதோரா யுளனவர்கள் முததிக னெல்லாததிலும்
வைத்துக் கொண் டிதுவே நல்ல முததியென்ற சொல்லா நிற்ப
ர்கள்.

(7)

ஐக்கியவாதி சங்கற்ப முற்றிறறு,

—(1)—

ஐக்கியவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

முத்தியென்பதெவனேசுத்த
வறிவெளிதபாசஞ் செறிவாமாயை

யுருவிருவினையால் வருமிருவினையு
 மூருவாலன்றி மருவாதிவற்றின
 முந்தியதேதோ வந்தனைவதற்கோ
 ரேதுவேண்டும் தானிபலபென்னின
 வீடுற்றவரினுங்கூடகூடு
 மீங்கிவைநிற்கீங்காககருவிகள்
 கொண்டறிவறியககண்டதமன்றி
 மருவியவுருவுதுயிலபெறுங்காலேச
 சிறுபொறிதசற்கடகறையணற்சடிக்கைத
 துத்திககடுவுட்டுளையெயிறறாகக
 கொத்தயல்கிடப்பினுங்குவைதருவமணி
 யொருபாற்றதையினும் பொருகாவத்கினே
 டச்சமுமணுக்ககொச்சமையென்னே
 கருவியாவும் பிரிவுறுநிலையேற
 பொறிபுலனாகி குறைவற்றிறைந்து
 காட்சியதளிகரு மூட்சியினமுன்னாக
 கொடுத்தோராழிவிடுதவாகாடிக்க
 கொன்வேரரசுகாணு துளகிமிண்டுழித
 தந்தவாககண்டாங் கந்தமிலதனைத்
 தருகவென்னும் பெருமதிபிறங்கும
 தறிவிலாமைமென்றனையதுமலமாக
 குறிக்கொளாளாற்றருவரன்றே
 யறிவிற்கறிவுசெரியவேண்டினறே
 யுணமையிலிருமையுமொளியேமெனிலொரு
 தன்மையாகமுன்சாற்றினரிலரே
 முன்புணறுட்டுணன்றியகாலே
 யன்பமெய்துதற்கிலதுயிராதவி
 னையலைபொருதமாயாவாதி
 உயினையமையுமருணிலேகண்மதி.

இ-ள் முததியென்பதெவனோ - இதை நீ முததியென்று சொன்ன தென்னகாண. அது பின்சொல்லுகிறோம்—சுதவ றிவென்ற பாசருசெறியர் - ஆனமா வநாதியிலே சுத்தமாயஅஃ தறிவுமாயிருக்குமென்று சொல்லின நடுவே யோரவதரத்திலேசு த்தமாயிருக்கிற வானமாவைப் பாசமவநது பொருநதுகைக்குவ முக்கிலை—மாயையுருவியு வினையாலவரும் - இந்தமாயாசரீரமா னகிவனைவநது பொருநதுமிடத்திவன செயத புண்ணிய பாவங் களுக்கிடாகவநது பொருநதுவ தொழிநது தானாகவநது கூடமா ட்டாது - இருவினையு முருவாலனறி மருவாது - அநதப்புண்ணி யபாவங்க டானுண்டாமிடத் தொருமாயா சரீரமுண்டாயதிலுண் டாகிய திரிவித கரணங்களினாலே யிவனசெய்ய வுண்டாவதொ ழிந்து தானையுண்டாகா தாகையால், —இவற்றின் முததியதே தோ - இதை மாயாமலங் கனாமல மிரண்மனும் வைத்துக்கொ ண டிவனைமுநதி வநதுகூடின பாசமெதுதான், இதனறியும்— வநதனைவசுநகோ ரேதுவேணமெ - இந்தப்பாசங்கன நடுவே யோரவதரத்திலே யிவனைவநது பொருநதுமென்கிறதற் கநாதி யிலேயிவனுக்கு மலமென்ப தொன்றுண்டா யதுகாரணமாகவந் து கூடிற்றென்று சொல்லவேணமெ—தானியலபெனனின்- அ ப்படிமீலமென்ப தொன்றிலை இந்தப் பாசங்கடா னடுவேவநதி வனைப் பொருநதினது வெள்ளைப்புடவைக் கழுக்கேறினாற்போ லே யியலபாகவநது பொருநதுமென்று நீசொல்லில் வீடுற்றவ ரினுங் கூடக்கூடும் - மாயாகனமங்கணீங்கி மோகூததைப் பெ றறிருக்கிறவார்களிடத்திலு மாயாகனமங்க ளியலபாகவநதுபொ ருநதப்படுபு— ஈங்கிவைநிற - இவ்விடத்து நான் சொன்னதற் கோருத்தர முன்கருச்சொல்லப்பட்ட தில்லையாகையா லிவைநி றக—நீங்காக கருவிகள்கொண்டறிவறியக் கண்டதுமன்றி- அ நாதியிலே யுண்ணிவிட்டு நீங்காமன்றிகற் மலசம்பகத்தையிந்த மாயாகருவிகளவநது நீங்கவந்தக் கருவிகளைக்கொண் டெனனு டையவறிவு சத்தாதிவிட்டவர்களை யறிந்தவருகிறது பிரத்தியக்ஷ

மாகக்கண் டிருக்கையிலேயு மலமென்ப தொன்றில்லை யென்ற
ய இதனையும்—மருவிய வருவு துயில்பெறுங்கலை— அநாதியே
யிலுந்ரு மலமென்பதொன்றில்லை தடுவையிலபாகவரதுபொ
ருநிறமென்று நீசொன்னவிந்தவுடம்பில் நிமிரெசெய்கிறவ
தரத்தி—சிதம்பொறித்தற்குட கற்றா னறகழைத்ததுதனிக கடுவு
ட்டுளையெயிற றாகக்கொத தயலகிடப்பினும்— உடம்பிலே சி
தாயிருக்கிற பொறிதனையுமுடையதாய்த தற்கண்ணினையுமுடைய
தாய்த தலையிலே துந்தியினையு முடையதாயினே துளையாயிரு
க்கிறபலலுகளிலே நஞ்சினையுமுடையதாயிருக்கிற பாம்பினது
கூட்ட மொருபக்கத்திலேயுநது கிடந்ததாமாயினும்,— குவைத
ருவமணி யொருபாற துதையினும்— கூட்டங் கூட்டமாயிருக்கிற
நவரத்தினங்க ளொருபக்கத்திலே மிகவுங் கிடந்ததாயினும்
—பெருகாவத்தினே டச்சமுமனுக்கா கொச்சமெனனேனு
ந்த விரத்தினங்க ளிருக்கிறதைக் கண்டுமிகவம்பிரியம் வாராமலு
ம் இரதப்பாமபுகளிடத்தினைக் கண்டுமிகவு ம பயமவாராமலு
மிருந்த வறியாமையெனனதான—கருவியாகும் பிரிவுந் நிலையே
ல்— எல்லாகருவிதஞ் சீங்குறையினாலே யாவிடத்திவிருப்பெ
றுப்புக் காணப்பட்டதில்லைய லோ—பொறிபுலனுதி குறைந்த
நிறைந்துகாட்சியதளிக்கு மூட்சியின— பொரியுட்புலனு மாதியா
யுள்ள கருவிகளெல்லா மொன்றிறகுறைவற நிறைந்துநின்றிய
னுக் கறிவைக்கொடுக்க விலுண்டையறிவு சத்தாதிவிடயங்களி
லேமூண்டு ஜீவியாநிறுந் வவதரத்திலே,— முன்னாக கொடு
தோராயிவித்தவா நாடிக்கொள்ளோக காறுதன்கி மீண்டுழி
த்தந்தவாய் கண்டாங்குந்தமில்நனைத் தருகவென்னும் பெருமகி
பிறவுகும் அநாநாழிகைக்கு முன்னாக கொருத்தன கையிலே
யொருமோதிரத்தைக் கொடுத்திதமோதிரத்தை விற்றாக கொ
ண்டொருமென்ற சொல்லிப் போகவிட அந்த மோதிரத்தைக்
கொள்வோ கொருத்தரையுங் காணாமலிந்நமோதிரத்தை நாமு
டையகையிலே வைத்துக்கொண் டிருக்கக்கூடலோ மல்லவென

று விசாரித்துண்ணிடத்திலே மீண்டவனறந்த மோதிரத்தை வாய்
கிவைத்துக்கொண்டு பின்னையு மரைநாழிகைக்குள்ளே ஓர்த
மோதிரத்தைத் தந்தவகைகண்டு நானமுனையு முமுடைய
ஸ்கையிலே விறகத்தந்தவிலைமதுக்க விராணனாத் மோதிரத்தைத்
தருவீராகவென்று சொன்ன யுத்திப்பெருமை மிகவுமுண்டான
தென்னதான் (பெருமதியென்ற தாக்கேற்பச்சொல்.)—அதறிவி
லாமையென்றனை - அப்படியானுக்கு மயக்கமவந்த தறிபாமை
கொண்டென்று சொல்லில—அதுமலமாக குறிக்கொள்ள ரறை
குவரன்றே - அப்படியு நியாமையென்று நீசொன்னது தனனை
ககாணும் மலமாகக் கொண்டு திரிபதாரத்த நிண்ணயமவந்த பெ
ரியோர்கள் சொல்லுவார்கள (அன்றென்ற தாமெனக்கொள்க)
(ராதைகியவாதிபுடைய பெத்தநிலைமையை மறுத்தது) (மேல்
முதகிரியைமையை மறுக்கறா)—அறிவிற கறிவுசெறிய வேண்டி
ன்றே - ஆதமா உறிவேயா யிருக்கில வேற்றறிவோடே சென்
று கூடவேண்டுவெல்லே இதன்றியும் — உணமையி லிருமையு
மொளியேடுமெனில - முததியில நீருநீருங் கூடினாற்போலப்பதி
யுமபகவு மிரண்டுகூடிப் பிரகாசமாயிருக்குமென்று நீசொல்லி
ல — ஒருதன்மையாக முனசாற்றினிலரே - அவனசாவஞ்ஞன்
இவனகிருசிருஞன் அவன்பரீபூரணன் இவனேகதேசி அவனி
ன் மலனீ இவன்மலசகிதன் அவன்பதி இன்பபசு இப்படி யிருக்
கையாற சிவனைபுமானமா மாயைய மொருதன்மையாகக் கொ
ண்டிதற்குமுன் பொருந்ரு சொல்லுபவர்களில — முன்புநன்
றுடனென்றியகால் யின்பமெயதுதந்தில துயிராதலின் - அநா
திபிற சுத்தமாயிருக்கிற வானம் வைப்பிபபு கூடின வசுத்தங்க
ணீங்க முததியிறசிவனோடேகூடி யின்பத்தை உறுபவிகக்குமென்
றாய இத்தமாயாநன்மயங்கள் கூடுவதற்குமுன்னே யானமா சிவ
னோடேகூடி நிறகையிலே யின்பத்தையறுபவிக்கக் கண்டோமி
ல்லையே ஆகையால்,—நீ யிலைபொருத மாயாவாதியாயின யமை
யுமருணிலகேணமதி-நீயும் பிரமந்தானே குடாகாய முகாயம்

போல நிலநகதவுட னீங்கினவவதரத திரண்டுபிரமமு மொன
ரூபீரகு மெனறுனனேடேயடித்துக்கொள்ளப்பட்ட மாயாவா
திதானு விட்டாயாகையால நீசொன்னதெல்லாமமையும் மேற
நிருபருணிலைமையை நான்கொல்லுகிறேன கேட்பாயாக - மதி
வயறனசதசைச்சொல். (சு)

ஐக்கிடவாதி சங்கற்பநிராகரண-முற்றிற்று.

—(1)—

பாடாணவாதி சங்கற்பம்.

மூலமலத்தாற சாலுமாயை
கருமத்தளவிற நருமுருவிறைவன
செறிந்திருபயனு துகாரதிடுமுயாக
ளிருளுறமலத்திற பருவாற்படுதலி
னிடையிருநோகருந தடைபட்டோரிற்
றயருறமதறை செயிருறுதுனபங்
கொததைமாரத ருயத்துறுதயிலபோற
காட்சியென்னக காணுத்துயா
மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்தனரே.

இ-ள், மூலமலத்தாற சாலுமாயை - அநாதியே யுண்மாக்
களுக் காணவமலமென்பதொன்றுண்டு அந்த மலத்தைப்போக
ருவது நிமித்தமாக மாயையிவனைவந்து பொருநதுய, - கருமத்த
ளவிற நரு முரு விறைவன - ஆனமாமுன்னே செய்த கனமாக
ளுக்கிடான சரீர யகளைக் கதநாயானவன கொடுப்பது, - செறிந்
திருபயனு துகாரதிடு முயாகள் - அந்தச்சரீரங்களைப் பொருத்தி
த்தன்களுக்கண்டான புண்ணியபாவங்க ளிரண்டைப் புயாகள்
புதிதவாராநிற்கும் - இருளுறமலத்திற பருவாற்படுதலி-இ
ப்படியதபவித்து வருமிடத் தாணவமலத்தினுலே மறைப புண
னையினுலே, - இடை யிருநோகருந்தடை பட்டோரிற்றயருறு

ம் - முன்புகண்டிலந்த கண்ணிவே காசமேலிட்டதினாலே கா
ணாமலிருந்த கண்ணிையுடையவா களைப்போல வலித்தையு
ம்,—அதனாற் செய்யுறுதுன்பம் - அப்படியவததைப்பட்டு வரு
கையினாற் குற்றதையுடைத்தானிய பிறவித்துக்கம் மேனமேலே
யுண்டாகாந்ற்கும், (இதுபெத்தம்,) (மேனமுத்தி) கொததை
மாந்த நுயத்திறந் துயிலபோல - அஞ்ஞானிகளாயிருக்கிறவான
மாக்க ளெல்லாவததைகருந்ற்கி யத்தத்திலே உழுதி கிடக்கு
ந்தனமைபோல,—காட்சியென்னக்காணாத துயரமாட்சியை முத
தியெனவகுத்தனரே - அடிவட்டத்துச் சுட்டிக்காணக்கொரு
காட்சியுமிலையாய்ச் சுகதுக்கங்களினுடைய வதுபோகவகுமி
ல்லையாயிருக்கிற வவதரத்தை முத்தியென்று சொல்லாநிற்பாகன,

பாடாணவாதிசங்கதப-முற்றிறறு.

—(1)—

பாடாணவாதிசங்கதப நிராகரணம்.

—o—o—o—

வகுத்தனாபெருகத தொகுத்திமுத்தி
நன்றுனறிநு ளொன ரியமலத்தா
முளத்திறகுறுபொறி செறிபுலதுகாதல்,
விளக்கிறறிகழு மேனமையதனறே
கருவிகளகலவுழி மருவியதுயரமு
மனறெனலாகுந் துன ரியபடலத
திடைதடைபபட்ட சுடாவிழிமாந்தா
பூடலநீங்குதல் கடனாதவினே
காட்சியென்னக் காணாததுயர
மோட்சியைமுத்தி யெனவகுத்தனரைக்கிற
கரணபாவ மரணகருமற
மேய்ந்தவாமுத்தி சோந்தவரனறே
யினையத்திகோர முனைஉருமவேண்டா

தனிதருதுயர மெனுமிதுகிடமே

, பாடாணத்திற் கூடாமுத்தி

இ-ள், வகுத்தாரைபெருகத் தொகுத்திடு முத்திநன்றான்
 நிருனொன்றியமலத்தாம் - சொல்லை பலவாகக் குத்துச் சிலநிரு
 ஷ்டாந்தங்களை யுஞ் சொல்லும்ம வில யானமலத்தோடுங் கூடி நி
 ற்கிற கேவலககிடையை முத்தியென்று நீ சொன்னது நல்லது
 இப்படியொருத்தருஞ் சொலவாரிலை. (நனறென்ற தானேப
 ச்சொல்) உணத்திறகுறப்பொறி செநிபுலனுக்காதல வினகிற நிக
 மு மேனமையதனறே - சகலத்தி லானமாவுகருப் பொருத்தப
 பட்ட வித்திரியங்கள் காட்டாக வந்தவானமா செநிர்திருக்கிற சத
 தானிவிடயங்களைப் புசித்தகுகொண்டு வருகிறதகண்ணுக்கு விள
 க்கினது காட்டாகக்கண்டு வருகிற தனமைபோலுமாயை யாறச்சு
 வகுத்தறமாகச் சொன்னாய், - கருவிக்கலவுழி மருவிய துயரமு
 நனறெனலாகும் - வினகருப்போல வி னுக்குக் காட்டாநிற்கிற
 கருவிக்கணிகினவிடத் தானமலத்திலே யழுத்திக்கிடக்கிற கே
 வலமு முன்னே சொன்ன சகலம்போல நனறென்று சொல்லலா
 மாசும், அஃதெதுகொண்டென னில, - துனரியபடலத் திடை
 தடைப்பட்ட சுடாவிழிமாந்தர படலநீங்குதல கடனாத்தினே -
 மிக்கபடலத்தினுலே நடுவேகாணித் தடைப்பட்ட கண்ணினையு
 டைய வானமாகக் கருப்பின் போரத்தாதிலே யவுவது பிர
 யோகங்களினுலே யந்தக் கண்ணிற படலநீங்குகிறது முறைநா
 யாயிருக்கையிற் றெனக்கொள்க, (இது பெத்தத்ததைமறுத்தது)
 (மேனமுத்தியை மறுக்கிறா) - காட்சியெனக்கொணாத துயர
 மாட்சியை முத்தியென வகுத்தாரைக்கில - கடழிக் காணக்கக்
 கொருகாணியுமின்றிச் சுகதுக்கங்களினுடைய மதுபோகமுமின
 ரியிருக்கிற விந்தவவதாததை முத்தியென்று நீ பலவாகக் குத்துச்
 சொல்லில், - கரணுபாவ மரணை கரு மர மேயந்தவா முத்திசே
 நந்தவரன்றே - கரணங்களினுடைய பிரிவினைப்பொருத்தினவா
 ன்மாக்களில் மரணத்தைப் பொருத்தினவாகளுங் கருவைப்பொ

ருங்வினவர்களு மரவாக்கங்களைப் பொருந்தினவாகளு மிவாகள ததனைப்பேரு முத்தியைப் பொருந்தினவாக ளாகவேண்டி—
அனையகதிககோ முனைவரும்வேண்டா - அப்படிக்கொத்தமுத் தியைப் பெருக்கக்கொராசிரி-ஹம் வேண்டுவதில்லை,— தனித ருதயாமெனுமிது திடமே. - இத்தமுத்தி பெலலாகருவிகளுந் திகி யானவமலத் தோடுகூடி யொன்றமறியாமற் கிடக்கிற கே வலததுயாமென்பது தப்பாதாகையால்,—பாடாணத்திற் கூடா முத்தி - கலலுப்போலே யொன்றமறியாமற் கிடக்கிறது முத்தி யென்று சொல்லப்படாது.

பாடாணவாதிசங்கற்ப நிர்காரண-முற்றற்று.

பேதவாதிசங்கற்பம்.

—( )—

ஈசனதருளாற பாசத்தொருதி
செறிவுறுசெம்பிற கறையுறுகளிம்பு
சூளிகைதாக்க கொளிபெற்றாங்கு
நித்தசுத்த முத்தராக
வைத்தனருகிலன மறைவலலோரே

இ-ள். ஈசனதருளாய பாசத்தொருதி செறிவுறு செம்பிற்க றையுறுகளிம்பு சூளிகைதாக்க கொளிபெற்றாங்கு (அஃவயம்.) செ ிவுறுசெம்பிற கறையுறுகளிம்பு சூளிகைதாக்க கொளிபெற் றாங்கு ஈசனதருளாற பாசத்தொருதி - ஁கைகளுள்ளே செவிகது கொண்டிருக்கிற செம்பினிடத்தண்டாகிய கருமை பொருந்தியிருக்கிற காளிதமரான திகந்தகூளிகைசேர்த்து கூடினவிடத் தந்தக காளிதங்கெட்டுப் பததுமாற்றப்பொன்றான தளரம்போலப்ப கருவப்பட்ட வானமாகக்ருங்கு கத்தாவினுடைய காரணணி யத்தினுல் ஆணவமாயை காமியமென்று சொல்லப்படடு வருகிற மலங்களினது கூட்டங்கெட்டு,—நித்த சுத்த முத்தராக வைத்

தன் ருலகின் மறைவல்லோரே - அழியாததாய் நின்மலமாயிருக்
கிற முத்திபினைப்பெற்றுப் பெறுவானும் பேறுமாயிருப்பார்களே
என்று சொல்லிவைத்தன ருலகத்தின்கண்ணே வேத்ததினுண்மை
யைக் கருகப்பொருந்தின டெரியோர்கள், (௭)

பேதவாதிசங்கற்ப-முற்றிற்று.

பேதவாதிசங்கற்ப நிராகரணம்.

—(1)—

மறைகளாகமத துறைகள் மறறெனையும்
நாசமில்பதிபசு பாசமென்றரைத்த
லயாததோருளிகைச சயத்தாறமுடபிரக
காளிதநாசம் பாசத்தேயத்தல
கூடாதனையிவ ருளிகைசேருண்
நீடாதழித்த நிலைநிலையாதலிற்
பேதவாத மோதுதலபிழையே
யினனுமி னனுயி ரேமவருளிகை
தன்னிலநிலைய தருயதுதிடமே
வீடித்திறனிற கூடக்கூடா

இ-ள். மறைகளாகமத துறைகள் மறறெனையும் - நாலு
வேதங்களு மாகமங்களு மதன்னழிநூலாகிய புராணங்களு மற்று
ண்டான சாதகிரகங்களு ம, - நாசமில் பதிபசுபாச மென்றரைத்த
ல - பதிபசுபாசங்களுந் கழிவிலலையென்று சொல்லுகிறதை -
அயாத தோருளிகைச சயத்தாறமுடபிரககாளித நாசம் - மறச
திப்பொழுதோ ரிரதருளிகையின சாமாததியத்தினாலே செம்பி
லுண்டான காளிதமானது கெட்டுப்போயிற்றதை, - பாசத்தேய
த்தல் கூடாது - பாசத்திறகுநீயுவமைசொன்னது சாதகிரவிரோ
தம் - அன்றியுங் குளிகை சேருண் நீடாதழித்த நிலை நிலையாத
லில் - அதுவல்லாமலு மிரதருளிகையானது செமமை நிலை நிற்க

வொட்டாம லஸ்தையிததுப் பொன்னுககின் திருஷ்டாந்த நிலையு
னக்குத்தாஷ்டாந்த நிலையாகையால், — பேதவாத டோதுதவயி
ழையே - பசுமுதலகெடாது பெறுவானும் பேருமாயிருக்குமென்
றீ நீ முன்னேசொன்ன பேதவாழ்மும் பழுதாம், — இன்னுமின்
னுயி ரேமங் குளிகைதனனி லநநிபந்தருவது திடமே - இதுவங்
லாமல செம்பானது தன்னேசுததமாககின் குளிகையுமாகாமற்ற
ன்னுடைய தன்மையுங்கெட்டு நடுவேபொன்னான தன்மைபோ
ல இந்நவானமாவந் தன்னேசுததமாககின் சிவனுடைய சொரு
பமுமாகாமற் றன்னுடைய தன்மையுங்கெட்டு வேறொருசொரு
பமாகவேண்டுமாய்கையாற் குற்றமுண் டெனகிறது தப்பாது, —
வீழ்த்திறனிறகூடக கூடா - மோகூட செம்புமிரத குளிகையு
ம்போலு மென்று சொன்ன வகையிற் கூடுமெனகிற துண்டா
காது.

(அ)

பேதவாதி சங்கற்ப நிராகரண-முற்றிறறு

சிவசமவாதி சங்கற்பம்

பாசமுமபசுவு மீசனுமென்றிம்
மூவகையுணர்வு தானமுதன்மையவாய்ப்
பாசவைமபுலன நேசுறவுணர்த்தப்
பசுததனிஞானம் புசித்திடுமனநே
யினைபஞானம் பிரிவுறநெரியாச
செத்தமுறகுநெறி யந்தமிலுயிரு
மறிவாயொன்று மறியாதனநே
யிவாவொருமுக்கு மேனையுயிரக்கு
முன்னேனறந்து முகிரொளிஞான
மறியாப்பசுசைச சிறுபுழுக்கவாந்த
வண்டெனவுயிரைக் கொண்டிடுமயிரது

தன்னோக்கித் தானதுவாகி
 ஸ்வைகைத்தொழிலு மெய்வகையுணர்வும்
 பிரியாவாறு பெற்றத
 திரியாப்பெரியோர் திட்டிசோங்குமே

இ-ள், பாசமும் பசவு மீசனுமென்றிம் மூவகையுணர்வு தா
 ன்முதனமையவாய் - பதிபசுபாச மூன்றிற்கும்பதி ஞானமென
 றும் பசுஞானமென்றும் பாசஞானமென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஞா
 னகைகனாதியே தனித்தனியே முதனமையாயிருக்கையால்,—பா
 சவைம்புலன் நேசறவுணாதத - பாசஞானமாகிய வித்திரியங்க
 ள் விடயங்களை மயக்கமறவறிவிகக,—பசுத்தனிஞானம் புசித்திடு
 மன்றே - பசுவினதொப்பிலாத ஞானமான தந்தவிடயங்களைப்பு
 சிக்கும்,—இன்னயஞானம் பிரிவுறவெரியாச செநதழற்குநேரி இ
 ந்தவிரண்டு வகைஞானமு நீங்கினவிடத்தாக கொழுநதுவிட் டெ
 ரியாமற கிடக்கிற சிவந்ததழலையொககு மென்றசொல்லலாம்- அ
 நதமிழியிருமறிவா யொன்றமறியாதனதே- அவததையிலழி வில
 லாமலிருக்கிற வானமாவு மறிவாயிருக்கையிலே சுட்டி யறிவதற்
 குண்டாகாது,—(இதுபெத்தம்,) (மேல்முத்தி)- இவ்வா றொழு
 குமேனை யுயிரககுமேனை யுயிரககு-இப்படிநாடோறுவதே வலச
 கலப்பட்டு வருகிறவான்மாவுக்கு,—முன்னோன்றனது முதிரொ
 ளிஞானம்-மூன்று முதல்கருளுளே முத்திபதியினுடைய மிகுந்
 தவறிவாயிருக்கிற ஞானமானது,—அறியாப்பசனைச் சிறுபுழுக்க
 வாதவண்டென வுயிரைக்கொண்டிடும் - ஒன்றமறியாமற கிடக்
 கிற பச்சைநிறதையுடைய சிறியபுழுவினை வந்தெடுத்தக கொ
 ண்ட வேட்டுவாளியைப் போல வொன்றமறியாத வானமாவை
 வந்தெடுத்துக்கொள்ளா,—உயிரது தன்னோக்கித் தானது
 வாதி-புழுவான தந்தவேட்டு வாளியினை நினைகதிறுந்த வேட்டு
 வாளியினுடைய சொரூபமானற்போல வான்மாவும்ந்தச் சிவனை
 த தியானமபண்ணி யந்தச்சிவனுடைய சொரூபமாகி,—ஐவகை
 த்தொழிலு மெய்வகையுணர்வும் பிரியாவாறுபெற்று - வேட்டு

வாளியான புழுநாதவேட்டு வாளிசெய்யுந தொழிலுஞ்செய் தத
 னுடைய சொருபமுநீங்கா ததனுடைய கூட்டத்தேடுங் கூடிய
 நூத தனமைபோல விநீவானமாவுஞ் சிவனுடைய பஞ்சகிருத
 தியன்களுஞ் சாவஞ்ஞயதையுந தீண்ணைவிட்டு நீங்காத வாழ்பெ
 றறு, — திரியாப் பெரியோர் திரட்சிசோநகிடுமே - மூண்ணே யிக்
 தவறிவுந தொழிலும பெறறு நீங்காமலிருக்கிற பெரியோர்க்கு
 ட்டத்தோடுங் கூடிநிற்கும், (க)

சிவசமவாதிசங்கற்ப முற்றிறறு,

—(1)—

சிவசமவாதி சங்கற்ப நிராகாணம்

கோநதமுமமை வாயநதஞானமு
 மொருகாலன்றித தெரிவுநிற்கி
 லொண்பொருள்காணும பண்பினுகொருகாற்
 மரிதியுமகிரி மெரிதருவினகரும
 வேண்டலின்றே காண்டருகாலை
 யொன்றொன்றாக நின்றறிவுறுமெனி
 லாநியுமறியா மன்னுயிர்பொறிபுலன்
 ருளேவறியா தலைவாக்குலகினை
 யானாவறிவா லறியகேண்டின்றே
 கொழுந்தழற்குமெனி லமுநகிடுமவதையிற
 றிரியாததலைவா தெரியாததனமைவக
 தெய்தலாகா மெய்யுறுபொருட்டு
 மூன்னாக்கீடந் தன்னெனவெடுத்த
 வேட்டுவனியல்பு கூட்டல்பெருதே
 வண்டிறும்பெடாவுட் கொண்டதுதனக்கு
 மந்திரவாதக் தந்ததுயிலதே
 பெடுத்திடுமதனா லடுத்ததென்றறையிற்

கஞ்மயிரககுட்டி யிருசிறைப்பறவை
 யாயினதெடுநக தாயாசாறிலரே
 பிறவிப்பேதந் துறையிவைகிடக்க
 வேயுமிததிற னாயுங்காலை
 போகத்தருகி யாகத்தருமே
 ஞானமி - மைமென றேதுவதெவனெனி
 லுயிருமுணர்வும பயிலுதலினறி
 வேடடுவனுருவ மென்புழுவணர்வு
 கூட்டு லராலுருக கூடுதலானு
 முததியிலிறையிற பற்றுதலினறித
 தன்னுருவினைத்த பின்னதனுணர்வு
 மாறுபாது மூறுடைத்தனறே
 யீசனதிபலபரு னெயதுயிரியற்றல
 பேசுதறவறென்ப பெருமறையறைய
 னைந்தொழிலுயிருந் தந்திடறகுமோ
 யாவதெனமுனன னாவலாபெருமான
 பண்டொருமுதலை புண்டமைந்தனை
 வரவதைத்தனனென றாயபிழைப்பிலத்தாக
 தந்திடவேண்டி மெனறனரனறே
 யினனவைகிடக்க முன்னவனறன்மை
 பெயதினரெலலாச செயலுருசெயல
 ரிருமபெரியெயதித தருஞ்செயற்கெனிற
 பொருணிலகிடக்க கொருகிட்டாரதப
 பேறேயாயிற் சீராககதுவிய
 புனலொருபுடைசோ கனறருமாயினும
 வேறொருபொருளை நீராககிலதே
 நெருப்பெனுமிதனி னுருந்தனிகாட்டுக
 வங்கிபுமொன்றிற நங்கிநின்றலது
 தனொழுமினடத்தா தென்றறியினிசீ

யிருபனற்செய்தி தருமபரிசுளதோ
 யதுவெனோரலகை பொதிதருவகாலே
 யதனசெயலனைதது மிவனசெயலாமா
 லவனிவனாகி லிவனவனசெய்திக
 கென்னவைபென்னிற பின்னுறுசெயலு
 மதனசெயலன்றி யிவனசெயலாகி
 லிவனசெயலபேயின றனசெயலாகி
 யிருந்தவாவெனத தெரிந்திடவேண்டி
 தெரியாதாங்கு புரியிறகடுங்கன
 வெரிந்ததென்னு மிதுதருமன்றியு
 மவனிவனாகி லிவனவனசெய்தி
 பென்றுசெயவா னென்றியமத்ததா
 பெலலாமறிதல செலலாதுயிரகள
 சிறற்றிவெனு ரிச சொற்றவறாரு
 மென்பதெனலகை தனபதமடைந்தோ
 கொண்டவாறு கண்டனமென்னி ன
 மூவகையந்தருற னோங்கியருளவருறி
 செயவதெனினனும பெளவமுற்றமுத்தினு
 காழிகொள்ளா தாழியினலைபுன
 லத்தொறகருதது முதலுளதாக
 வேணமென்றே யீண்டினியமைபு
 மெலலாமினுரிச சொலலாறபடுமபொரு
 ளனைததுநதாககா தனிப்பரததுற்றதாக
 டேயவகையுணர்வு செயவதெனசெய்புக
 டுவானறினொன்ற மொன்றாதுலகி
 னின்றிப்போதுயிர நேராமன்றே
 முதகியுற்ற நற்றவரவையிடை
 சோவரென்றனை சாரதருமுத்தி
 சாலோககியமேர சாயுச்சிடமென்றி

பத்தமுற்ற, கந்தலகழித்த
உறிவினோடறிவு பிரியப்பெற்றி
வேண்டிமென்றதற் கீண்டிவரிவ்வா
றிருப்பொருளபதற் குருதநானவேண்டு
மண்ணலதருளி னண்ணியிருப்பினுஞ்
சேவனமுததரென் றோதினரகன்று
நீங்கியுமுருவ நீங்காதாயி
னோகியமுததி யாவதென்னுரைக்க
செடியுடலனுக்காக குழில்கொடுக்குமென்
றோதினநீயே பேதாயபகட்டுர
லொளிரினைமுசசித் தளிர்ரெனுமிததகு
மிசசாரூப நசகினரெனனின
மும்மலத்தேது மினமையதனறே

'யிதவனாமுததிப் பதமெனவியமபுவா. (ஈங்கிவைநிறக)

இ-ள்: சோகத மும்மை வாய்கதஞானமு மொரு கால்னறி
த் தெரிவுநிறிகில் - இவ்வனங்கூடிவருகிற பதிபசுபா மூன்றி
னுக்கும் பொருந்தப்பட்ட மூவகைஞானமு மொககக் கூடிகின்
றேயொருமுதலக னறியப்பட வேண்டியாயின, - ஒன்பொருள்
காணுமபண்பிலுக் கொருகால் - கண்ணுன தழுவியபதார்த்தங்க
ளிலே யொன்றைககாணவேண்டின வொழுங்கினுக்கு வசாரித
துப்பாருகுமிடதது - பருகியுமகியு மொரிதருவினகுகும - ஆகித
தனகுதல் சக்திரனகுதல் விரிகிறவினககாருதல, - வேண்டலின
றே காண்டருகாலை - ஒன்றுகாட்டக காணுமதொழிக் திவைமூ
னறவகூடி நின்றகாட்டக கண்ணெனறைக் காண்டவணமவதி
ல்லை, ஆகையால் மூன்றுஞானமுகூடி யறியுமென்ற தததமன
று. - ஒன்றொன்றாக நின்றறிவுறுமெனில் - அப்படியன்று காணு
ம ஒவ்வொன்றாகத் தனித்தனியே நின்றொவ்வொரு விடயங்களை
யறியுமென்ற கீ-சொல்லில், - அந்நிய மறியா மன்னுயிர் - நிலை
பெற்றவான்மாவுக்குவிடயங்கன்வெறியிருகையினுலேபசஞான

ந்தானாக வொருவிடயங்களை மறியமாட்டாது.— பொறிபுலன்றானே வறியா - பாசஞானம் ஐடமாகையினால் யொரு விடயங்களை யுமறியாது,— தலைவாதருவகினை யானாவறிவா ஸ்றியவேண்டுகிறே - பதிஞான மநாதியே மோறிவாயிருக்கையினாலே விடயங்களைப் புதிதாகச் சுட்டறியவேண்டுவ தில்லை,— கொழுந்தழறகுமெனி லமுருகிடுமவததையில் - கருவிகண்கி யானவ மலத்தினாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற வவததையி லானமாவெறியாமறகிடக்கிற கொழுவியதழில் யொத்கிருக்குமாயில,— தீரியாத தலைவா தெரியாததன்மைவந தெயதலாகா - ஒருகாலத்திலு மிவனைவிட்டு நீங்காதததானவை யிவனறியாமலிருக்கிற முறைமை பொருந்தாத லிலனாக குண்டாகாது. (இது பெத்தததைமறுத்தது,) (மேலானமா பஞ்சகிருத்தியஞ செய்யுமெனபதை மறுக்கிறா) — மெய்யுறுபொருட்டு முணனாககிடந தனனெனவெடுத்த - சிவனோடொன்று படமிருக்கிற முதத்திததனைமக்கு முன்னே யொன்று மறியாமறகிடநத பச்சைப்பழுவைத தன்னுடைய சொரூபமாக வேண்டிமெனறெடுத்த, - வேட்டுவனியலபு கூட்டலபெருதே - வேட்டுவாளியி னதியலபுவமையாகக் கூட்டிச்சொல்லுகிறதொபீரூது,— உண்டிறுமபெடா வுட்கொண்டதுதனக்கு மகதிரவாதந தந்ததுமில்லதே - இவனிரத வானமாககளுக்கு மநதிரவுபதேகைகளைச்செய்து தற்சொரூப மாககினாற்போல வேட்டு வா ளியானது புழுவையெடுத்ததற்கு மநதிரவுபதேசங்களைச்சொல்லித் தற்சொரூபமாககின தாகச சொல்லப்படாதாகையால நீவேட்டுவாளியையும் புழுவையு முதத்திகருவமைசொன்ன தத்தமாகாது,— எடுத்தகிடுமதன லடுத்ததென்றறையில் - அப்படியன்று காணும் அந்தவேட்டுவாளி செனறெடுத்ததுதானே யுபதேசமாகவநதப்பழுதற் சொரூபமானதென்று நீ-சொல்லில,— கருமயிர்க்குட்டி யிருசிறைப்பறைவை யாயினது - கருமைபொருத்திய மயிரககுட்டிப்புழுவானது பெரியசிறகினை யுடைய வண்டுப்பறையையய்ப்போனது,— எடுத்த தாயாசாற்றிலரே - அதற்கொருதாயாவ

கதெதெத்தபதேசமாயப பறவையாயபபோன தென்றொரு வரு
 குசொல்லுவாரிலலை - பிறவிபபேதத துறையினையிடக்க - ஆகை
 யாலபசசைபபுழுவ மயி கருட்டியுங் கணமததுக்கிடாக வசசமா,
 நினது முதகிகருமை சொல்லப்படாது இவைகிடக்கடடுமஇதி
 னாயும், - ஏயுமிததிற னாயுங்கலை யோகததசுத்தியாகத தகுமே
 - புழுவேடெவாளியானறபால வானமாவுரு சிவசொருபமான
 தை விசாரிகருமிடதது யோகததிறகுச சொல்லலா மொழிந்த
 ஞானத்திற்காகாது, - ஞானமினமையென ரோதுவதெவனெனி
 ல் - இது ஞானமாகக்கமாகாதெனற தெதினாலேயெனனில, - உ
 யிருமுனாவும் பயிலுதலினி - ஆனமாவுரு சிவனுக்கடியொன
 றுபட்டிருக்கிறதே முததியென றிருக்கையிலே வேறுபட்டிருக்கு
 மென்று நீசொன்னதன்றியும், - கேட்டுவனுருவ மென்புழு வுண்
 டிவு கூட்டுதலா லுருக்கூட்டுதலானும் - வேட்டுவாளியி னுடைய
 சொருபத்தை மெல்லியபுழுவின்னுடைய நினைவானது கூட்டுதலா
 லே யுனக்குமுத்தியிலொரு சரிவகூடுகையாலும், - முதகியிலி
 றையிறபறறுதலினி - மோகத்திற கததாவினிடத்தது கடியி
 ருத்தலன்றி வேறாயிருக்கமென்ற சொன்னதோஷ மன்றியும் -
 தன்னுருவனைத்த வினன, னுணர்வு மாறுதல னும் - புழுவான
 து வேட்டுவாளியின்னுடைய சொருபத்தைப் பெற்றபின்பு முன
 னுணர்வானறிவதற கிலலாதபடியினாலும், - ஊறுடைத தனநே
 இத்தை ஞானத்தினாலுண்டாகிய முததியெனறு சொல்லுகிறது
 குற்றமுடைத்தாய், - ஈசனதியிலபரு னெயதுயிரியறறல் கததாவு
 கருண்டாகிய பஞ்சகிருத்தியங்களைத் திருநுனைப்பெற்றவானமா
 க்கள செய்யுமென்று, - பேசுதறவறெனப் பெருமறையறைய -
 சொல்லுகிறது குற்றமெனறபெரியவேதமானது சொல்லுமிட
 தது, - ஐயதொழி லுயிருத்தகிடறகுமோ - கததாவினாலேசெய்கி
 ற பஞ்சகிருத்தியங்களை யானமாவினாலே செய்யப்படுமென்றதத
 காத - ஆவதென முன்ன னாவலாபெருமான பண்டொருமுத
 லையுண்டமைநனை வரவழைத்தனவொருய் - அப்படிச்சொல்லு

கிறதென்னதான் முற்காலத்திலே நமபியாளுரார் முன்னேயொரு
முதலை விழுங்கின பிள்ளையை வரதக்கதழுவதைத் தாரிலலை
போவென்று சொன்னாய், — பிழைப்பிலதது நீ தாதிடவேண்டுமெ
ன்றனானறே - அப்படிச் சொன்னது குற்றமில்லை அந்த முதலை
வாயிலேநின்று பிள்ளைமீளவரவீழைத்ததும் (கிருப்பாடம்) “உ
ரைப்பாருளாயுந் துளகவல்லாராதங்களுச்சியா, யரைக்காடரவா
வாதியுமந்தமுமாயினாய், புரைக்காடுசோலைப் புகுகொளியூரவினா
சியே, கரைக்கானமுதலையெப் பிள்ளைதாரச்சொல்லுகாலனையே.
இப்படி கதேவரீ ரந்தப்பிள்ளையைத்தந் திடவேண்டுமென்றுசொ
ன்னதொழிந்த தாமாகவரவழைத்த திலையாதலாற றிருவருளை
பெற்றவான்மா பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்று நீசொன்னத
ததமன்று, — இன்னவைகிடக்க முன்னவன்றனமெய்தினா -
இதுவெல்லா நீசொன்னது கிடக்கடமும் கததாலுண்டைநிருவ
ருளைப்பெற்றவாகளே, — எல்லாச் செய்தியுஞ்செய்வா - கதகாசெ
யகிற சிருஷ்டிமுதலான கிருத்தியங்களுெல்லாஞ்செய்யுமென்று அ
தென்போலவென்னில, — இரும்பெரியெய்தித் தரு செயற்கவெ
னில - இரும்பான தக்கிளையப்பொருந் தியதனுடைய சொருபத்
தையுழ் பெற்றதனுடைய தொழிலையுஞ்செய்தாறபோல வென்று
நீகொல்லில, பொருணிலைகிடக்க கொருகிட்டாந்தப் பேறேயாயி
ன - கிருவருளைப்பெற்ற நமபியாளுராராலே பஞ்சகிருத்தியங்களை
செய்யப்பட்டதிலையென்று பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கை
யிலே யதைப்போட்டிருமா? மக்கிரியும்போலேயென்று கிருஷ்
டாந்தத்தினாலே யுனக்குச் சாதிக்கலாமாநில, — சீராகத்தவியுண்
லொருபுடைசோக னற்குமாயினும் - ஆரவாரித்துச் சொல்லுகிற
தண்ணீரின் தக்கினியைப்பொருநகி யைக்கியமாயிருந்ததாயினு
ம, — ஷேருருபொருளை நீரூக்கிலதே - அக்கினியைச்சோந்த வி
ரும்புபோல விந்தவெந்நீர் வைக்கோல் முதலானவற்றைச் சுட்டு
ப்பொடியாகக் மாட்டாது, அதுதண்ணீரோடே நிறையாறகட்
டதில்லையெனும் தனித்துநின்றதும் கடுமென்று நீசொல்லில், —

நெருப்பெனுமிதனி னுருததனிகாட்டுக - நெருப்பென்று சொல்
 லுகிற விரதப்பூசுருபநதனிததுரின்று தன்னுடையதொழிலைசெ
 ய்யமாட்டாது, என்கையானுந் தனிததுக்காரியப்பட்ட துண்டா
 காட்டுவாயாக, — அககியு மொன்றிறந்நகி நின்றவலது தன்னொ
 ழுண்டீததாதென நறியினிதீ - அககியுமொன்றைசசாரதது நின்
 றவலது தன்னுடையதொழிலை செய்யமாட்டாதென நறியாயா
 க, ஆகையால் — இரும்பனற்செய்தி தரும்பரிசுளதோ - அககி
 யிருமபசசாரததுரின்று தன்னுடைய தொழிலை செய்ததொழிந
 து இருபககியுடைய தொழிலை செய்ததுண்டோ? ஆகையா
 நறிருவருளைப்பெற்ற ஞானமாகள பஞ்சகிருததியஞ் செய்வாராக
 னென்று நீசொன்னத்ததமன்று, — அதுவென்றாலகை பொதித
 ருக்காலே - ஒருவனையொரு பசாபிடித்தவிடத்தது, — அதனசெய
 லனைதது மிவனசெயலாமால் - அநதப்பசாபினுடைய செயலெ
 ல்லா மிவனுடையசெயலாக காணப்பட்டதோ விலையோ? ஆ
 கையால் அருளைப்பெற்றவாகள பஞ்சகிருததியஞ் செய்வாராகள
 னறு நீசொல்லில், — அவனிவானகி விவனவனசெய்திககென - அந்
 தச்சிவனிகத வானமாவாயிருநது தன்னுடையதொழில்களைசெ
 ய்தாளுமாகில இருதவானமா உநதச்சிவனுடைய தொழிலைசெய்
 வதெதனாலே செய்யும், — அவையென்னில் - அநதத் தொழிலக
 னைச்செய்தற் கிதவானமாவுரித்தென்று நீசொல்லில், — பிழ்நு
 றசெயலு மதனசெயலனறி யிவனசெயலாகில - ஒருநனைப்பேயயி
 டித்ததுவிட்டு நீககின்போ திவனசெய்த செயலகளெல்லா மிவனு
 டையசெயலாமோ அநதப்பேயினுடைய செயலாமோ அதெல்
 லாம பேயசசெயலாகாதிவனுடைய செயலாமாகில, — இவன்செ
 யலபேயினறனசெயலாகியிருநத வாவெனத்தெரிநதிடீவனமும்
 அப்படியிலனுக்குப் பேயபிடித்ததபோது செய்த தொழில்களையும்
 றியவேண்டும் அறிடப்பட்டாதென்னென்று நீ, சொல்லில் தெரி
 யாதாகில - அப்படியிலனுக்குப் பேயபிடித்ததபோது செய்ததொழி
 ல்களை யறியப்பட்டாதாகில, — புரியற்கெங்கன லெரிநத்தென்னுமி

தத்கும்-புரியிலிடத்தாக கடிதாயுள்ள வகிநிசுடிநின்ற தன்னு
டையதொழிலைச் செயதாறபோலச் சிவனுமானமாவிலிடத்திலே
நின்றதன்னுடைய தொழிலைச்செய்த தொழில்தானமாவிலுடைய
தொழிலைச் செயயமாட்டாது, அன்றியும்வனிவனாகி லீவனவ
னசெய்தி-இதனறியுமந்தச் சிவனெருகாலத்திலும் ஜந மரணமி
ல்லாதவன இந்தவாணமா வொருகணப்பொழுதிலே ஜநமரண
ப்படுகிறவன இப்படிக்கொத்தவாணமா வப்படிக்கொத்த சிவனு
டையதொழிலைச் செயதாறாமாயினும், எனதுசெய்வானென்றி
யமத்ததாய-எந்தக்காலத்திலேசெய்து நிறைவேற்றவான உனம
த்ததொடே கூடியிருக்கிறவனே இதற்குத்தர முண்டாகிறதொல்
(இஃதானமாயொருசிறுத்தியஞ் செய்யுமென்பதைமறுத்தது,)(மே
லானமாவிற்கு சாவஞ்ஞததுவ முண்டென்பதை மறுக்கிறார்,)-
எல்லாமறிதல் செல்லாதுயாகன இதுவன்றியும் சாவஞ்ஞததுவமா
னமாவுக்குண்டென்ற சொனனய எல்லாததையும்றியும்பகுதியா
ன்மாக்களுக குண்டாகாது எல்லாததையும்றிந்நிருக்கிற திருவரு
ளினிடத்திலே பதிகையினுலே யிஃனுமெல்லாததையமறிவனெ
ன்ற நீசொல்லில, சிறற்றிவெனுமிச சொற்றவராகும்- இந்தவா
ணமர் கிஞ்சிஞ்ஞனென்று சொல்லுகிறதொற பழுதம், எனப
தெனலகை தன்பதமடைந்தோ கொண்டவாறு கண்டனமென்
னிலீ-என்றநீ சொல்லுகிறதெனன பேயினுடைய பதவியைப்
பெற்றவாக ளாதப்பேயக்குண்டாகிய வருகாலத்தி னிகழ்ச்சிகளை
யெல்லாஞ்சொன்னது கண்டோமேயென்னில, மூங்கை யந்த
ருற்றோங்கிய குணங் குறி செய்வதென-ஊமையுமாய்க் குருடனு
மாயிருக்கிறவ னெருவனை யிவையெல்லாங் குறைவற நிருக்கிற
பேப்பிழித்தவிடத் தவனாவமுங்கிச சொன்னதுமில்லை கண்டெ
ரிதொனறைக்கண்டதுமில்லை, ஆகையால் பேயினறனமைமெ
ல்லாம பிடியுண்டவனுக் குண்டாகாது இன்னும் பெனவமுற்றமு
கதினுநாழி கொள்ளாதாழியினலைபுனல் - இதன்றியு நாழியானது
சமுத்திரத்திலே பொருநதியமிழ்த்தினுலு மிலையுடையவந்தச்

சமுத்திரநீரையெல்லாங் கொள்ளமாட்டாது, . அதனாற் கருத்த முத்துள்ளதாகவேண்டும் - அப்படியிருக்கையினாலே பொறியோடு கூடியிருந்தாலு மாணமாவுக்குள்ள வறிவுண்டாமொழிந்து கத் தாவுக்குள்ள வுநிவெல்லாமுண்டாதாக வேண்டும், அன்றைய ணடினியமையும் அநாதியிலே யிப்படியிருக்கையினாலே நீ யிவ விடத்தருளோடுகூடின வானமா வெல்லாததையும்றியு மென்ற சொல்லையினிவ்வொயாக அதேனென்னில, . எல்லாமெனுமிச சொல்லாற்படும பொருளைத்தூந் தாக்கா தனிப்பரத்திறவாக் கொவகையுணர்வு செய்வதெனசெபு - சாடமுமென்றசொல் லப்பட்ட சொல்லி னுலுண்டாகிய பொருளைத்திவ் தோயவற நிறகிற வொப்பறறசிவனிடத்திலே பொருந் தினைவாக் கெந்தமு றைமை சாருஞ் சியமுண்டான தவிடத்தூசெய்யப் போகிற தொழிலேதுசொல்லுக, ஆகையால் சிவனைப்பெற்றவாகருக்குச் சாருஞ் சியத்தவ மென்பதுகூடாது (புத்தாணமாவுக்குச் சாரு ஞ் சியத்தவ முண்டென்றகை மறுத்தது) (மேன முததியைம றுககிறா) இதன்படியும் ஒன்றென்ற மொன்றதுவினின றபோதுயி நேராமன்றே - முததியிலாணமாவுச் சிவ முமொன றுமென்னிலொரு முதலிலையாம அப்படிப்பரமுத்தியடையாம றசிரந்தகைப்பெற்று லீவனமுத்தன யிருக்குமென்னில அப்படி யிருந்தவானமா சிவனுக்குச்சமமாகாதே, ஆகையால்தகமன்று இதன்படியும், முததியுற்ற நற்றவரையிடே சோடரென்றனை - முன்னே திருவருளைப்பெற்றவாகள முததியைப்பெற்றிருக்கிற நல்லதவத்தினையுடைய பெரியோருடைய கூட்டத்தினடுவே சென்றிருப்பார்களென்று சொன்னாய், சாத்தரு முதநி சாலோக கியமோ - இப்படிப்பொருந் தினாகளென்று நீ சொன்னமுத்தி சாலோககிய முததியைச்சொன்னாயோ, . சாயுச்சியமென்னில அ ப்படியனறுகாணும் நான்சாயுச்சியமுத்தியைச் சொன்னே நென் னில, பந்தமுற்றகந்தலகழிந்தவறிவினோடறிவு - ஆனமாககளை ப்பொருந் தின மலங்களைப்போக்கின சுததாவினுடனே யானமா

கூடினவிடத்து, பிரியப்பெற்றிவேண்டு மென்றதந்த - பிரியா
மலொன்று படமிருக்கவேண்டுமென்ற வியலபினுகூ, அண்டிவ
நிவ்வாரிருப்ப ரென்பதற் குருத்தானவேண்டும - இவ்விடத்தநத
ப் பரமுத்ததியைப்பெற்றவாகள முன்னேமுத்தியைப்பெற்றிருக்க
கிற பெரியோர்களோடு கூடியிருப்பார்களென்றீர்சொல்லுகை
யா விவாகளுக்கு மொருசரீர முண்டாகவேண்டும, இதனறியும்,
. . அண்ணலதருளி னண்ணியிருப்பினுஞ் சிவனமுத்த ரென்றோ
தினா-கததாவினுடையதிருவருளைப்பெற்றப பரமுத்ததியையடை
யாமலிதச்சரீரத்தோடேயிருந்தார்களாயினு மவர்களைச்சிவனமு
த்தரென்று நல்லோர்கள் சொன்னார்கள், அப்படி நல்லோர்கள்
சொல்லப்படமிருக்கையிலே, அகன்றீங்கியு முருவ நீங்காதா
யின - இத்தச்சரீரத்தொருநனை விட்டுப்போயப்பரமுத்ததியைப்பெ
ற்றவிடத்துஞ் சரீரத்தொருநனை நீங்காமலிருக்குமாயின, — ஒங்கி
யமுத்தியாவ தென்னுரைக்க - அதுமேலானபரமுத்தியாக தெ
ப்படித்தானசொல்லுக, அப்படியன்றுகாணும், — செடியுடலணு
காக குழில்கொடுக்குமென ரோதினீயே - அந்தமுத்தியிந்தவ
சுத்தமாயிர தேகப்பொருத்தாது சத்தமாயா தேகத்தைக் கொடுக்க
வந்தச சரீரத்தோடு கூடியிருப்பார்களென்று நீ சொன்னமு
றைமை, — பேதாய பகட்டுர லொளிரிசின முசசித்தளிரொனுமி
துதரும்-வேம்பினதழுகடடைக்கைக்குமென்றிறநது விட்டுவி
ளங்கூறினற்கொம்பினுணியிறறளிரைக்கசையாதென்கொண்டத
ற்கொக்கும், இதனறியும், — இச்சாரூப நச்சினரென்னில - சுவே
சசையினுலேயெடுக்கிற சரீரத்தோடுகூடிப் பிரியப் பட்டிருந்
தார்களென்று நீசொல்லின, — முமமலத்தேது மினமையதன்றே
- ஆகையாலேமுத்தியின் மலமாயாகனமககளி லொருமலமான
லுநீங்கினகிலையரம், — இதுகூடமுதகிப் பதமென விடம்புடர்
— இப்படிச் சரீரத்தோடுகூடியிருக்கிற முத்தியைச் சாலோகா
தியாகிய புத்தமுத்தியென்று நல்லோர்கள் சொல்லுவார்கள், — ஈங்
கிடைந்தக - இவ்விடத்து நீபமுதாகச்சொல்லவந்த பெத்த முத்
திகளைவிட்டு நானசொல்லுகிறதைக் கேட்பாயாக, (ய)

சிவசமவாதிசங்கற்ப நிராகரண-முற்றிறறு.

சங்கிராந்தவாதிசங்கற்பம்

—()—

(நீங்காதொளிருயிர்) ‘

வினககெனநிற்கு மளப்புறமறிவின
 நிறைவாக்கேது மறியவேண்டினறே
 மனனுமானம் சநநியளவிற
 காரதபசாசத தேயபபவாயநத
 வுயிருடலியககுளு செயலுறபூட்டைப்
 பலவகையுறுபபு மிலகியதொழிலபோ
 லைமபொறிபுலனக ளின்புறமனறே
 யினையவாயதலி னிகழதருபயனைவ
 வகதக்கரண முநதியுணர்நதிடு
 மினையகலவுழீஇயைம பொறிபுலனிகழா
 வுயிரீங்கிடி லுடல செயலிலதனறே
 பிவ்வகைவினையின செவவிநிடததும்
 பழமலநீங்க நிகழுநகாலை
 யேற்றோமுகவொளி தோற்றுகலனெனத
 தலைவனதருளுயிர் நிலவிடுநிலவக
 காட்டததவகி மாட்டததவகிய
 தனமையும்ளததுப புலவையினீப்பும்
 போனததுவாகித தோனறிமெதகுற
 பசுகரணவகனசிலகரணவக ளாகமாரியறிவு
 மேகமாமுயி ரியானெனதினறே,

இ-ள. நீங்காதொளிருயிர் வினககெனநிற்கு மளப்புறமறி
 வின்ற - ஆன்மாவானது நீங்காத பிரகாசத்தை யுடையவினககை
 பபோலே சுட்டறநிற்கும். அதுவிதவெனது சுட்டியநிற்கவறிவி
 தற்கில்லை, —இறைவற்கேது மறியவேண்டி ன்றே - கத்தாவிகார
 மில்லாதவ ராணையாலே யுவருக்கொன்றையு மறியவேண்டுவதி

ல்லு, —மன்னுமானம் சநிதிடனவிற காரதப்சாசததேப்ப்வாய்
 நதவுயிருடலியககும் - காரதமானது விகாரமற்றிற் வ்தனசுகி
 தியிலே யிருமபுகாரிப படிமாறுபோல நிலைபெற்ற வானமாவ
 காரமற்றிற் வதனசுகிதியிலே பொருநதபபட்ட பிராண வாயு
 வான துடலைககாரியப்படுத்தும், —செயலுற் பூட்டைப் பலவகை
 யுறபபு மிலகியதொழிலபோல-சமைக்கப்பட்ட நீரிறைக்கிறபூட்
 டையினது பலவகையாகிய வவைவயவககளும் விளக்கப் பட்ட
 தொழிலகளைச் செயதாற்போல, —ஐயப்பொறிபுலனாக எரிபுறம
 னறே - பஞ்சேந்திரியங்களுஞ் சததாதிவிடயங்களை மதுபவியாநி
 றகும், —இணையவாயதலி னிகழ்தருபயனவை யந்தக்கரணமுநதி
 யுணர்நததும் - இதவிறதிரியங்களை பொருநதபபட்ட விடயங்க
 ளையறிவதற்குமுன்னே யந்தக்கரணங்க ளறியாநிற்கும், — இவை
 யகலவழிஇ யையப்பொறிபுலனிகழா - இநதவந்தக்கரணங்க ணீங்
 கினவிடததுப் பஞ்சேந்திரியங்க ளோடு சததாதி விடயங்கள்
 பொருநதாது, (இதுசகலம்), —உயிரீங்கிடி ஓடல்செயல்வதன்
 றே - பிராணவாயு நீங்கினனிடததுடல சேடடையின்றி சிடக்கு
 ம, (இதுகேவலம்), —இவவகைவினையின் செவவிநிடததும் -
 இப்படியினமாவின் சநிதிமாததிரததிலே பிராணவாயு வான
 து பிராரததுவதைப் புசிப்பிததுக்கொண்டு நிற்கும், (இஃதவ
 னபெததம்) (மேனமுததி) —பழமலநீங்கி நிகழுங்கலை - இப்
 படிப்பிராரததுவ மதுபவிததுவருமிடத திவனுக்ககாதியாகியவா
 ணவமலநீங்க விருவினையொப்புஞ் சத்திநிபாதமுமவந்தவிடதது,
 —ஏறறோமுகவொளி தோற்றுவகலனென - எதெதுப்பாரததுவ
 ாகன முகத்தினது பிரதிபிம்பம் தோனறுகிறகண்ணுடையைப்போ
 ல, —தலைவனதருளியா நிலவிடும் - கததாவினுடைய திருவருளா
 னமாவிடததிலேபொருநதும் —நிலவக காட்டததங்கி மாட்டதத
 வகியதன்மையும் - இப்படித்திருவருளபொருநதவே விறகினிட
 த்துருபபைக கொளுந்தகின்போ தந்தவிறகுக்கெட்டகநியான
 துபோலவும், — அளததுப் புலவையினீப்பும போனறது வாதித்

தோன்றிமீ - உப்பனததிற்போட்ட புல்லுமவைக்கோலுங் கெ
ட்டுப்பேர்னதனமைபோலவு மிந்தவானமாவந் தன்னுணமைகெ
ட்டுப்போன தளமைபோலவு மிந்தவானமாவந் தன்னுணமை
கெட்டு அருட்சொருபமாயத் தோன்றுகிறதும் அதனை பக
ரணங்கன சிவகரணங்களாகமாறி யறிவுமேகமா முயிரியானே
னதினேற - அறிவிரண்டாய நிலலாமல்லுளோடுங் கூடியொன
றும் பிணையிந்தவானமா விற்கியானென தென்கிறதிலலை.

சங்கிராதவாதிசங்கற்ப-முற்றிற்று.

சங்கிராத்வாதிசங்கற்ப நிராகரணம்.

—(0)—

இன்னுனதுறையி னன்றியுயிரோளிர்
தீபம்போலத் தாபநதிரினிருள
செறியுனதனமையெ னறிவிலதாகி
லொளியெனவுரைத்த தெளிந்தற்கேதாரு
சுந்திதடவில மன்னுஞ்செயலுடல
காதம்போல வாயநத்தெனற
தனமையுமுணராப புனமையதனேற
யுயிருடலியக்கிற றுயிலபெறுங்காலேச
செய்ததெனமனாதி செயதுயிர்பொறிபுல
னடத்தவாவியுஞ் சடத்தனவாயிற
பூட்டையிறபூணி கூட்டலபெருதே
புலனைம்பொறியி னிலவிடுமெனறனை
யஞ்சுமொருகாற றுஞ்சாதரிதற
கழிவெனறருசு செழுமலரிலைபலங்
கனிதருவதுபோ ல்ணையவைமேது
மொனொனருக நின்றறிவுறமெனி
லொன்றினபயனனி யொன்றறியாதா

விதுவேயல்லது கதுமென்விருசெவி
 யிருகூற்றொருகாற் றெரிடாததன்மைவந்
 தெயதுமனாகியு டுமையுயிராசெயலுந
 தனக்கிலதொருவாக கெனததெளிகிலையே
 நோக்குமுகவொளி நீக்காதானெனக
 கவருநதன்மை முகுரம்போல
 கொடுத்ததுகோடற கடுத்ததுண்டனறே
 காட்டத்தங்கி கூட்டக்கூடு
 மிந்தனத்தியறகை வெந்தழ்நாறகா
 வுபடனத்தடுத்த புறபலாலனக
 சடத்தவேனுங் கொடுத்ததுகொள்ளுந
 தன்மையாயுண்டுனக இன்மையதனறே
 யவமுறுகருவி சிவமடமாமெனக
 கூறினயாகம வேறுருக்கவரா
 தென்பதெனவைமுற றுன்பநதுடைக்குந
 திருவருணமருவ வுரியனவெனனி
 லருளுறமாயா விருளிந்தாங்கொல
 சத்தப்பரிச ளுபரசநறை
 யெத்திறத்தினதரு ளியமபுகவன்றியு
 நிறைந்துநீயாய் நின்றினையேனு
 மறைந்தைமபுலனாய் வாராயென றுந
 கரணமெல்லாங் கடந்தனையென்று
 மரணமெயைநகி னப்பிறத்தென்று
 முன்னருட்டலைவா பன்னினரெனவு
 மினியவை யொழிய வறிசுவதெவவா
 நெனநநிறகலிக கொன்றியவினபங்
 கூறத்தருமருட் பேறினையனறே
 யெகமுயிரறி வாகமொழிந்தனை
 யிருபொருளொருமை மருவியதிலதே
 யிவவகைகிடக்க மெய்வகைகேணமதி.

இ-ள், இன்றுனதுநாய் நனறி - இப்பொழுது நீபலவாகச் சொல்லியதெனப் பெத்தமுதநினமையை விசாரிக்கு மிடதது,— உயிரொளிநீபமபோலத தாபந்தரின - ஆனமா பிரகாசத்தை யுடைய வினகைபோலத தாவுதலைச்செய்யுமாயின, இருளசெநியுநதனமைமென - அஞ்ஞானமாகிய விருளபொருநதினதனமையெனனேதான,— அறிவிலதாகில - அறிவிலலாமைமாயில,— ஒளியெனவுரைத்ததெளி வதற்கேதாம் - பிரகாசத்தைப் போல வென்றுசொன்னதிடப்பாடு அதெப்படியாகும் விசாரித்துப்பாரா,— சங்கிதிளவில மனனுஞ்செயலுடல - ஆனமாவின்னுடைய சங்கிதியிலே பொருநதப்பட்ட பிராணவாயுவானது காரியப்படுத்தவுடலகாரியப்பட்டுவரும், அதென்போல வென்னில,— காந்தம போலவாயநததெனற தனமையுமுணராப புனமையதனதே-காந்தத்தினசங்கிதியிலே யிருப்புகாரியப்பட்டாற போலவென்று நீ முன்னேசொன்ன தனமையினையு மிப்போது விசாரியாத சிறுமையினையுமுடையது. அதனறியும் — உயிருடலியக்கிற றயில பெறுங்காலேசெய்வதென - பிராணவாயுவான துடலைக்காரியப்படுத்தாமாயின நித்திரைசெய்கிற வவதரத்துப் பிராணவாயுவொழுக்க நிறகுமிடத்துடல காரியப்படக்கண்டோ மிலலையே ஆகையாலானமாவுடலை காரியப்படுத்துமதொழிந்து பிராணவாயுகாரியப்படுத்தமாட்டாது. ஆனமாவவிகாரியா யிருப்பதொழிந் திவை யிறறைக் காரியப்படுத்தமாட்டாதென்று நீசொல்லின்,— மனனியெயதுயிர பொறிபுலனடத்த வாவியுஞ் சடத்தனவாயின - மனமுதலாகிய வந்தக்காரணங்களை பொருநதப்பட்ட பிராணவாயுவின திரியங்களை விடயங்களிவையெல்லாததையுங்காரியப்படுத்துதற் கானமாவும் ஜடமாயிருக்காமாயின,— பூட்டையிற்பூணி கூட்டல்பெருதே-நீரிறைக்கிறபூட்டைபோலெனில பூணியாகியபெருகு னாலே பூட்டையினிடத்துண்டாகிய வையையங்கள், காரியப்பட்டுவருகையால் நீசெயற்படுத்துகிறபூணியை யானமாவிற்குவமை சொன்னது திருவ்டாரத்தவிரோதம், ஆகையால் வீத்ததமனறு இ

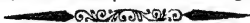
தன்றியும், புலனைமபொறியி னிலவிடுமென்றனை - சத்தாதிவி
டயங்களைப் பஞ்சேந்திரியங்களானது பொருந்தியதுபுவிக்கு மெ
ன்றுசொன்னாய், - அஞ்சுமொருகாற்றஞ் சாதறிதற்கழிவென - ச
த்தாதிவிடயங்களைப் பஞ்சேந்திரியங்க ளதுபவிக்குமாயின் பஞ
சேந்திரியங்களு மெக்காலத்திலேயறியாம லொன்றறிந்தது மற்
றாலு மறியாவிருப்பதற்குக் குறைவென, தருசசெழுமல ரிலே
பலவ கனிதருவதுபோல - நலலமரமான தொருகாலத்திலேயிலே
யையு மொருகாலத்திலே பூவையு மொரு காலத்திலே காயையு
மொருகாலத்திலே பழததையுந்தோற்றவித்தது நின்றதன்மைபோ
ல, - இன்னயவ்வையநது மொன்றொன்றாக நின்றறிவுறுமெனில் -
இந்தவிந்திரியங்களை யு மொவ்வொருவிடயங்களாக வறியுமென்று
சொல்லின் ஒன்றின்பய னனியொன்றறியாதா லிதுவே யல்ல
து - ஒரிந்திரியத்தின விடயத்தை மிகவுமோரிந்திரிய மறியாது. இ
தலலாமலும், - கதுமெனவிருசெயி யிருக்கறொருகாற் றெரியா
ததன்மைவந்தெய்தம் - ஒரிந்திரியமாயிருக்கற் விரண்டி செவியி
லுஞ்சடக்கென விரண்டிபோசத்த மொருகாலத்திலே சொல்ல
வொருவன சொன்னதையறிநது மொருவன்சொன்னதையறியா
மலு மிருந்ததன்மைவந்து பொருந்தாகையினலே யந்த விரந்திரிய
த்தினொழிபுக ளதற்கினறி யானமாவிறகாற்றைபோல, - மன
தியுமெய்யுயிாசசெயலுந தகைகில தொருவாககெனத் தெளிகிலே
யே - அந்தக்கரணங்களுக்குஞ் சரீரத்திற்கும பிராணவாயுவுக்குமு
ண்டானதொழில்களு மவையிறறுக்கிலலே யானமாவிறகே யென்
ற்றிவாயாக. எனவே யானமாவிகாரியுலல விகாரியென்பதற்கு
தது (இஃதவன பெத்தததைமறுத்தது) (மேனமுத்தியை மறு
க்கிரா) இத்தனறியு நீமுத்தித்தன்மை சொல்லுகிறவிடத்திலே க
ண்ணடியிலே பாதத்தவாகளுடைய முகத்தினொளி யந்தக கண்
ணடியிலே தோன்றிறைபோலக் கத்தாவினுடைய கிருவருளமி
ந்தவான்மாவிலே பிரகாசிகருமென்று சொன்னாய், - கோக்குமுக
வொளிரீக்கா தானெனக்கவருந தன்மைமுதிரம்போல் - கண்ணு

டியானது பார்த்தவர்களுடைய முகத்திலுண்டாகிய வொளியை ததன்ளிவிடாமற றுனையெனைத தககதாகத தனனிததிலேக வளீகரிததுக்கொண்டு நின்றாபோல,—கொடுத்ததுகோடறகடி த்துசூடனறே - கொடுத்தது கொள்ளுநதனைமை யுனககடுகருட் தொனனற. இதனறியும்,—காட்டததவகி கூட்டககடுமிநதன தகியற்கை வெவதழ்முறகா - விறகினிடததுண்டாகியநெருப்பை யானமாவிலேநெ வகடிநிறகிறவருளிற குவமையாகசு¹சொலலப் பிவது நெருப்புவிற்றைச சுட்டுப்போடாமறகொண்டிருநதாலா ம, அன,ரி நெருப்புவிற்றைச சுட்டுப்போட்ட விகையினை லததத மனற. இதனறியும், உப்பளததடுத்த புறபலாலவசள சடதத்வே னும - அளதகிலேகூடின புலலுமவைககோலும ஜடமா யிருந்த தாயினும்,—கொடுத்தது கொள்ளுநதனைமையுண்டு னககினையை தனறே - அதுதறசொருபத்தைக கொடுத்ததனுடைய சொருப் ப்தை முன்னுருப்போலப பெருகதனைமையதற்குண்டு உனககத னுடைய முறைமைதானுமில்லை. இதனறியும்,— அவமுறகருவி சிவமயமாமெனககூறியே - அருளு²னவசருந கேதுவர யிருக்கி ரகருவிகளைச சிவருபமெனறன மதததிலேசொனனும், , யாகம வேறுருககவராத - அதினதச சரீரத்தோடுண்டாகிய வாகை நீ சொன்னதொழிந கிரதசசிவசொருபங் சததநினமலமாயுமிநதமா யாசொருப மசுததமலமாயுமிருககையா லீதுவதுவாகாது,—என பதெனவை முறறுபபததைகருந திருவருணமரு வுரியனவெ னனில- எனறகீசொன்னதெனன அநதமாயாகருவிகடொன்று தொட்டுவருகிற பிறவிததுபததைநீக்கித் திருவருகோப பொருந தியதனுடைய சொருபமாகைக ஸ்ரியதெனற நீசொல்லில, ..அ ருளுரு மாயாவிருளினதாவகொல - அப்பொழுதுதிருவருளு மா யையாகிய வஞ்ஞானமாகவேணடும், (கொலஅசை) சத்தப்பரிசரு பரச நறையெததிற தினதருளியமபுக சததப்பரிசருப ரகரசகந தகனோடுவகூடி யறிததுவருகிற மாயாகருவிகளுக்கத் திருவரு னெதநனைதூரம் இதற்குத்தரமுண்டாகிற் சொல்வாயாக³...அன

நியுநிதைத்து நீயாய்நின்றனையேனு மறைந்தைம்புனையு வாரா
யெனறுங் கரணமெல்லாங் கடந்தனையெனறு மரணமையெழ்தி
னப்புறத்தென்று முன்னுட்டிலவா பன்னினரெனவு மினைய
வைவொழிய வறிஞவெதவவாரெனறு நிறகலிகொன்றியவின்ப
ங்கூறுதற்கும் - இதனறியும் காளத்தியநதாதி, 'நிறைந்தெங்கு
நீயேயாய் நின்றாலுமெனறு, மறைந்தைம்புனகாண வாராய்,—
சிறந்த, கணியாருத்தனசோலைக் காளத்தியாளாய், பணிபாளே
லென்னுண்பரிசு, என்றும், திருவாசகம் 'கரணங்களைல்லாங்
கடந்து நின்றகடாமிடறன, சரணங்களைசென்று சாரதலுமே
தானெனக்கு மரணம்பிறப்பென நினையிரணமுன் மயக்கறுத்த
கருணைக்கடலுக்கே சென்றுநாய்கோததுமபி, என்றும தேவா
ரத்திருப்பாட்டு, 'பையஞ்சுடரவிநாகப் பள்ளிகொளவா னுன
ததானுங், கையஞ்சுநானுடையானைக் காலவிரலா லடாததானு
ங், பொய்யஞ்சிவாடமைகனபேசிப் புகழ்புரிந்தாககருள செய்யு
மையஞ்சின்புறத்தானு மாளுநமாதவமமானே,, என்றும முற
காலத்திலே திருவருளைப்பெற்ற பெரியோர்களுளிச செய்தாக
ளென்று நானசொல்லவு மிகுகிரியங்களைவிட்டா விவனுடைய வறி
வு ஜீவியீதானகையாலிந்த விருதிரியங்களைவித திருவரு ளாழியும்
புகுதி யெப்படியெனறுகேட்கிற வுணக்குச்சொல்லுகிறது ஒருவ
னுமொருத்தியுங் கூடியதுபவித்த வின்பத்தைத் தானதுபவியாத
வலியாயுள்ளவனுக்குச் சொல்லுகிறதையொரும,— அருட்பேரி
னையுணறே-மாயைக்குள்ளே மயக்கப்பட்டுவருகிற பொருள்களை
யறிகிறதுதானே பெருக்ககொண்டா யாகையாலிது வுத்தமன்று
இஃதன்றியும்,—ஏகமுயிரிவாக மொழிந்தனை - அருளு மான்
மாவுங் கூடினவிடத் திரண்டுமொன்றாய விடுமெனறுசொன்னாய்
—இருபொரு ளொருமை மருவியதிலதே - இரண்டுமுதல கூடி
யொருமுதலாய் நிரகுமென்பதுண்டாகாது இவ்வகைகிடக்கமெ
ய்வகைகேணமகி-இவ்வகை பலவாகச்சொனை வத்தகளைப்
போட்டு நாமசொல்லப்போகிற சத்தியத்தைப் புத்திபண்ணிககே
ட்பாயாக (மதி-அசை) (கஉ)

சங்கிரகத்தவாகி சங்கற்ப நிராகரண-முற்றிற்று.

ஈஸ்வரவவிகாரவாதிசங்கற்பம்

பஃமனைக்குடத்தி ணுள்விககேயப்ப
வறிவுளதாரு முருவுருமுயிர்கள
கண்ணலோசையுங் கந்தமுங்கருத
வொண்ணதென்னு முணாவுடைமையின
லவப்பபுலனகட கவவப்பொறிகள்
செவவிதினிறுவிச சோதவைறுகரு
மூலமலத்தின் பாகமவநதுதவுழ்இ
யிருடருயிறபுக கொருபொருளகவரத
தீபமவேண்டு மானவாபோல
மோகமாமலக போகஞான
விளக்கரனருளாற றுளக்கரப்பொருநதி
நீர்நிழலினைய சீர்பெறுகடவுளைச
சலமிலஞ்சிச சாராதவாககென்று
மலபிகநலரு நாதினையணைந்து
பூழிவெமமை பொருநதாதுயாநத
நீழலவாழு நினைவினாபோலத
திருவடிநீழல சோதது
கருவுறுதுயரங் களைநதிருந்திடுமே,

இ ள். பஃமனைக் குடத்திலுள்ள விளக்கேயப்ப வறிவுளதா
ருமுருவுருமுயிர்கள் - பலததுவாரங்களை யுடைய குடத்தகருளளி
ருக்கிற விளக்கைப்போன்ற நவததுவாரங்களை யுடைய சரீரத்தி
லே நிற்கிறவானமாக்களு மறிவாயிருக்கும்,—கண்ண லோசையு
ங் கந்தமுங் கருதவொண்ண தென்னுமுணாவுடைமையினல்-கண்
னைக்கொண்டு ரூபத்தையறிவதொழிந்தது சத்தப்பரி சகாதங்களை
யறிவொண்ண தென்கிறவறி வீந்தவானமாக்களுகருளளதா யிரு

கையில்,—அவ்வப்பலனகட் கவவப்பொருள் - இந்தவானமா
தனக்குக்கொள்ளவேண்டின விடயங்களுக்குற்ற வந்தவிந்திரிய
றுகளை,—செவவிதினிறுவுச் சோந்தவைதனமும் மாற்றபாடற் நிரு
ந்தியவையிறிலே பொருந்தப்படவருகிற விடயங்களைப் புசி
யாநிறுமும், (இதுபெத்தம்) (மேனமுத்தி.) மூலமலீதகினை பாகம்
வந்ததவுழி - இப்படிக்கனம், மூலப் புசித்துவருமிடத்துவாண்
வமலநீங்கிப் பாகமவந்தவிடத்து,—இருடருபிற்புக கொரு பொ
ளகவர—இருடருவீட்டிலே விளககைமுன்னிடிக கொண்டொ
ருபதாரத்ததை யெடுக்கவேண்டினவிடத்து,—திபமவேண்டுமா
னவர்போல - ஒருவிளககை முன்னிடிககொண்டு சென்றதப்
பதாரத்ததை யெடுத்ததனைமபோல மோகமாமலமபோக - அ
ருஞானவிருள்கிய வானவமலநீங்க - ஞானவிளக கரனருளாற
றுளக்கறப்பொருநதி-ஞானமாகியதிபத்தைச் சிவனுடைய உறுதி
ரகத்தாலே யசைவறப்பெற்று,—நீர் நிழலனைய சோபெறுகடவுளை
- தண்ணீரைப்போலவு நிழலைப்போலவு மொருவாளவிலும் ப
கூப்பிரகூபகூ மினறியிருக்கிற சிறப்பினையுடைய கத்தானை,—
சலமிலனாகிச் சாரந்தவாக்கென்றும் - அப்படிப்பகூ மிலலாதவ
னையிருக்கையிலேயுந் தன்னையடைந்தவர்களுக்கெப்பொழுதும்
—நலமிக நலகு நாதனையணைந்து - நனமைப்பகுதிகளை மிகவுங்
கொண்டு சுவாமியைக்கூடி,—பூழிவெமமை பொருந்தா துயா
நதநீழல வாழுநினைவினாபோல - மத்தியாந்ததிலே வழிநடந்த
வர்களுக்கந்தவழியிலேயுண்டாகிய பொடிசுக்கு நீங்கத்தக்கதா
கவுயார்த மரத்தினிழலிலேவந்து பிரியப்பட்டிருக்கிற நினைவை
யுடையவர்களைப்போல,—திருவடிநீழலசோந்து கருவுறுதுயராக
ளைநின்றுதிடுமே-இந்தவானமாவன கத்தாலினுடைய திருவடிநி
ழலைப்பொருக்கித் தனக்குண்டாகிய ஜநநதுக்கங்களை மெல்லநீங்க
கிக கொண்டிருக்கு மென்றறிவாயாக, (கங)

ஈஸ்வரவலிகாரவாதி சங்கற்ப முற்றற்று,

ஈஸ்வர வவிகாரவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்

இருதன் கேள்வி திருநதிமுயிரக
 னறிவெனிலவாயிற பொறிபுலனெனனை
 மற்றவைபற்றி யுற்றறிநதிதவி
 னறிவெனவழங்கு முயிரெனவுரைததல்
 காணுங்கணணினை கைகொடுத்தவிப
 பூணுபொருளின் பெயாபலபுகற
 லெனனுஞ்சினைவி தனனொடுத்தே
 யாவபுலனாகத் கவகப்பொறிகளைச்
 செவவிதனிறாவி னறிவினைச்செயலினை
 றறிவிலாமைகண்டனமனைபுலற்குப
 பொறிகளேவாவி னறிவொடுபொருநதில
 கண்டதோபொறியாற கொணடிடவேண்டு
 முதலியதொன்றா கதுமெனவியற்றின
 ருண்டோவெனன்றி கண்டனமேனாட்
 கடவுளிகடிமலா முக்கியமதன
 னவகமநங்கு தங்கிடக்கிடந்தது
 னையினறாளிற செயயசிறுபொறி
 மாட்டிமூட்டின தனறேமீட்டுந
 தேனமாதவிசி னுனமுக்கணுச்சி
 றதததுங்கருவி பொறுத்தோவனறே
 யிசனதியலபு பேசுதறவிக
 காழிமாநகாக் கவுணியாகடவுண்
 னானமாகிய நற்பதிகங்க
 னெழுதுறமனபாத மின்புறமொழியாற
 களிமெனவணந்த கன்மனப்புத்தன்
 முருட்டுச்சிரமொன் றுருட்டினரன்றி

வாய்ந்தவான்றோன நேந்தினரிலரே
 பென்றதுமீவாள் கொன்றதென்பதுபோற்
 தனித்துணையருநாற றுணித்தனரென்ப
 வாதலினவாய் லளவினிசீறிதலி
 லேதமிழியியாக கெய்துதலிலதே
 யிருட்குவினககொன நேந்தினாபோல
 மருட்குஞான மன்னுதலுளதே
 பென்றனைகருவிக ளிபாவுமசேதனந
 துன்றியவுயிருந துரியததனமைய
 னைதலினநத ரனைவருங்கூழ்த
 தேறவருநெறி தெரியுமென்றறதே
 நீரிழலினப சிபெறுகடவுளைச
 சோந்தவாகுகின்பப வாயநகிடுமென்றனை
 பாதவமென்றுஞ் சேதனமினமைய
 லினததோவமமி னென்பதுபுதுன்பம
 ளினததே தமமில் னெறுபுமொன்றிலதே
 பெரிததிகொப்புள வெழ துதிபொதம
 மையபூழியி னுள்ளுறவழுகி
 யாற்றதலினரி யாறிடங்கி
 றேறநிடுமென்ற சொல்ல பில்லதா
 லிவகைகட வுட னியுடபுதறவதே
 பாசஞானப பழிவழியொழிக
 வீசுதருளபழியியம பவனபேணமதி,

இங், இருதனகேள்வி - இப்படியிருந்தது நீக்கட்டகே
 ளவி நான் சொன்னதற்குக் குற்றமென்ன, - திருத்திடுமுயிாக ளறி
 வெனில், வாயிற்பொற்புலனெனனை - திருத்தமுண்டாகிய வர
 னமாககா அறிவேடுங்கூழி யிருந்ததாமாயிற சத்தாதி விடயங்
 களை யறிதற்கெடுரிடங்கா ணெடுவதில்லை இந்த விகிரியங்க
 ளைக் கொண்டுகையினுலே யானமாவுக கறிவிலையென்ப தவ

னகருதது, அமற்றவைபற்றி யுற்றறிததிதவின் - அந்வித்திரிய
 னகளை பான்மாபொருத்தி யொருவிடயங்களை யுற்றறிததுவருகை
 யினிலே, - அறிவெனவழங்கு முயிரொன்றுரைத்தல - ஆனமாவை
 யறிவென்று சொல்லப்படுமெனது நீசொல்லுகிறது, - கணுங்களை
 னினன கைக்கொடுத்தவிப்பூணும பொருளினபெயர் பல புகழ்
 லென்னுங் கிளவிதனமொத்தகுமே - கண்ணிரண்டு தெழுகிறவ
 னகண்ணைக்கொண்டு பதார்த்தங்களைக்கண்டு சொல்லாபற்ற கை
 களைக்கொண்டுதவி கைகளினிலே தட்டினைபண்டங்களுடைய
 பலபெயர்களைச் சொன்னுனெனவிற சொல்லோடொரும ஆன
 மாவறிவாயிருக்கையிலே தானாயறிபாம விரதிரியங்களைக் கொ
 ண்டறித்தென்று சொல்லுகிறது இதனறியும் - அவைப்பலுள
 கட கவரப்பொறிகளைச் செவவிதினிறவலி னறிவெனச் செப்பி
 னே - ஆனமாவிறகறிய வேண்டினத விடயங்களுக்கேற்ற வகை
 வித்திரியங்களைச் செபடையிலே மாறுபாடற்ற நிறத்திக்கொண்ட
 றிகையினிலே யானமாவை யறிவென்று நீசொன்னாய, - அறிவி
 லாமைகண்டனம் - இதுகொண்டே யாளமாவுக் கறிவிடில வெ
 னகிறதுகண்டோம் - அனைப்புறகுப் பொறிகளேவலி னறிவொ
 டுபொருத்தில - தனதொடுபொருத்த வேண்டின விடயங்களுக்
 கேற்ற விரதிரியங்களுையேவிக கொள்ளுகையினிலே யானமாவறி
 வோடுக கூடியிருக்குமென்று நீசொல்லில, - கண்டதோடுபொ
 றியாற கொண்டிடவேண்டும் - ஆனமாவறிவேயாகி விரதவகை
 சத்திற்குக் கிட்டினதோ விரதிரியத்தைக்கொண்டுதனக்குவேண்ட
 டினவிடயத்தைப் புகைக்கவேண்டும், அனில்லாதபடியாலே யான
 மாவறிவனது, பின்னும், - உதவியதொன்றற்ற துதமென வியற்
 றிய ருண்டோவென்னில - சேரத்திரத்தைக் கொண்டு சத்தத்
 தையறிவதொழுகது யாதொன்றுகிட்டின விரதிரியங்களைக் கொ
 ண்டி சடக்கெனவோர் தொழிலைச்செய்தவர்களு மிரத பூமிக்குள
 னே யுண்டோவென்னில், கண்டனம் - அப்படிக்காணப்பட்டது
 னும், அஃதெவனையென்னில், - மேனாட்கடவுளிற் கடிமலா

முடியிய மதனன் - முற்காலத்திலே கத்தாவினுடைய யோகத்
தைத் தவிராகவேண்டி. ம்னமதன மணமபொருந்தின புத்தியபா
ணத்தைக்கொண்டு கிடையுனபோது,—அங்கமநங்கந தங்கிடக்கி
டமதது - அவனுடைய சரீரமானது அசரீரமாகிப் பொருந்தத்
தக்கதாகச் சாமபராயிபாயவிட்டது,—வையினறிளிற செயய
கிறபொறிமாட்டி மூட்டினதன்றே - கண்கொண்டுபாதத் தொ
ழிந்தவனமேலே வைக்கோற்றிரளைடைக குவித்துச்சிந்த சிறிய
நெருப்புப்பொறியைமாட்டி யுகியெரித்ததலவே,—மீட்டிம - இ
தன்றியும்,— தேனமாதவிசி னுனமுகனுசசியறுத்ததுங் கருவி
பொருத்திதாவீனறே - வண்டுங்ளபொருந்திய தாமரைத்தவிசின்
மேலேயிருக்கிற பிரமாவின்னுடைய நவீவிறழலையை கைநகங்கொ
ண்டு கிளவிப்போட்டத தொழிந்து ஒருவாட கொண்டறுத்துப்
போட்டதிலே,—பசுனதியலபு பேசுதறவிராக - நானுனமாவுக்குச்
சொல்ல நீ கத்தாவைக்கொண்டுவந்து சொல்லுவானேன அதை
விட்டானமாககளிலே யுண்டாகிறசொல காழிமாநகாக கவுனி
யாகடவுளி - சோகாழியாகியபெரிய நகரிடத்துண்டாகிய கவுனிய
கோத்திரத்திற்கெல்லாந் தலைவராகியசமபநதராலே,— ஞானமா
கிய நூபதிகங்க னெழுதுறமனபாத மின்புறுமொழியால - அரு
ளிச்செய்யப்பட்ட ஞானமாகிய நல்லதிருப்பதிகங்களை யெழுதப்
பட்டவண்ணமையுடைய சமபநத் சரணுவருடைய வினிய வாக்கி
ணை,—களிறெனவீணாத கணமனப்புத்தன முருட்சி சிரமொ
னறுருட்டினரணி - மததயானையைப்போ லெதிராநதுவந்த புத்த
னுடைய மொட்டந்தலையை யுருண்டுவிழுத்தக்கதாகச் சொத்தல்
லது,—வாய்ந்தகானொன்றேநகினரிலரே - கூடமைபொருந்திய
வானை யெடுத்ததுகொண்டலலவே, ஆகையாலே யானமாகங்க
ண்டதோர்பொறியா கொண்டிட வல்லார்களுன்று சொன்ன
து,—எனறது மீர்வாங்கொன்றதென்பதுபோற் றனித்தனை ரு
ளாற் றுணித்தரென்ப-நாவாங்கொன்றதெனனால் அவவாங்கொ
னறதாகாம லந்தவாளைக்கொண விடருத்தன் கொணராபேல

வொப்பில்லாத கததாவீனுடைய வதுக்கிரகத்தினாலே புத்தனு
 டைய தீலையைத்தின்னடிததுப போட்டாகனென்று பெரியோராக
 னசொல்லுயராகள - ஆதலின் வாயிலுள்ளினில,விதவி லேதமிழறி
 வுயிரகெயதுதலிலதே - ஆகையாலித விரதிரியங்களுடையபெ
 ல்லையிலே நின்றுநிறுத்துருகையினாலே குற்றமற்றிருக்கிறவறிவா
 னமாவிற்குண்டாகாது, திருவருளறிவிகக வேண்டும், (இது
 பெத்தததைமறுத்தது) (மேனரத்தியை மறுக்கிறா) - இருட்
 கு விளக்கொன்றேநகினாபோல - இருளினிடத்திலே யொருப
 ணடத்தை யெடுக்கவேண்டினவாகள கையிலே விளக்கைப்பிடி
 த்துக்கொண்டநதப் பண்டத்தை யெடுத்தாறபோல, - மருடகு
 ஞானமன்னுதலுளதே யென்றனை - இவனுடைய வஞ்ஞானமா
 கிய விருணீங்குக்கைக்கு ஞானவிளக்கிலுபெற்று நிற்கத்தக்கநா
 க' கததாவதுக்கிரகஞ் செய்யுமென்றுநீசொன்னாய், - கருவிக
 ளியாவு மசேதனான நியவியுரு நுரியத்தனமையான - சததுவ
 ங்களமுப்பத்தாறம் ஐடம் ஆணவமலத்திலே செரியப்பட்ட வா
 னமாவுந் துரியத்திலே நிற்பானெருத்தன, - சூத வி னுத்தானைவ
 ருங்குடித தீதறவருநெறி தெரியுமன்றறே - ஸகையால இதுத
 ன்னிற்சூழிக திருவருளைப்பெற்றது தமக்குக்காட்டாகச் சிவனை
 ப்பெறுமென்றது அநேகங்குருடா தமமிற்கூழிக குற்றமற்றிருக்
 கிறதொருபெரிய வழியைக்கண்டந வழிவேபோயோ குரிலே
 சென்றாகனென்று சொல்லுகறக்கொக்கும், ஆதனறியு, - நீரி
 ழலையை சோபெறுகடவுளைச் சோதனவாக கின்பமவாயநதிடு மென
 றனை-நீரைப்போலவு நிழலைபோலவுமபகூப்பிரதிபகூயிலலா
 மவிருக்கிற சிறப்பினையுடைய கததா தன்னைவந்துகூடின பக்கு
 வான்மாககளுக்கூப் பேரினபமுண்டாக வதுக்கிரகஞ்செய்வனெ
 ன்றநீசொன்னாய்,...பாதவமென்றுஞ் சேதனமின்மையின - மர
 மானதெப்பொழுதும் அறிவில்லாமல் ஐடமாயிருக்கையினாலே,
 -இதைத்தோர் வமமினென்பதந் துன்பமவினைத்தோர் தமமில
 வெறுப்புமொன்றிலதே - வெயிலினாலே யினைததுப்போகிறவாக

னை வாருங்களுென்ற பிரியபட்டழைத்ததுந தன்னை வெட்டிட
போட்டவாகளபேரிலேய்கிதப்படுத்தவது மிலலை. இதன் ியும்
—பொழித்திடு கொப்புள வெழித்திடுபாதம் வெய்யபூமியி னுன்
னாறமுருகி யாற்றத்தலினறி - பொழியினாலே யுன்னவகோல்வே
கொப்பளவகொண்டதுடைநது சுடுகிறபுழுதிபுள்ளே பட்டமூல்
தியதனாலே யாற்றமாட்டாமல், — ஆறிப்பங்கினாமுன்றோற்றிடுமெ
ன்றசொல்ல வுமிலநால - ிழிட்டநதுவருகிறவாகள முன்னேம
மமானதுசென்றுதோன்றி யவாகள விதனததைத்தீர்த்ததெனகிற
சொல்லு மதற்கிலலாதபடிமலே, — இவகை கடவுட்கியபபுத
றவீறே - நீருநிலுமபோலுமெனகிற அவிகாரவாதங்கததாவிற
ஞ்சொன்னது மிகவுமபழுதாம் ஆகலால் — பாசஞாபப மிவ
ழியொழிக ளீசனதருளாழி யியம்புநன் கேணமதி - இனி சரீச
மபநகமுங் காமற கத்தாவையும் அவிகாரவாதஞ்சொன்ன ஞற்
றததையும் மடததாய முத்திரெறியைவிடநிக கததாவிலுடைய
திருவருளினவழி சொல்லுகிறேன் புத்திபண்ணிக கேட்பாயாக
(மதி - ௨௮சை.) (௧௨)

நாஸவரவவிசாரவாதிசங்குறபிராகரண-முற்றிறறு.

—( )—

நிமித்தகாரண பரிபூரணமவாதி சங்குறபம்.

புவனமிடாவையும் புனிதனதுருவாஞ்
சொமுருசத்தியு மெனததெனியவற்று
எசேதநமென்றொன் றறைதற்கிலதது
சேதனனுகாபொழு திரண்டமோதித்ததே
யிதவெனுக்கொணறை யதுவாயப்படுத்தப
பொதுமையினிரகும் போதமென்றநிக
பொறபணிபபேதம் புரைவழியொருவழி
நரபுரோன்றிகழுவெண் டயப்பதொன்றனஞ்

லாவதுமாகு தொழிவதுமெனுமிப
 பரவகமுண்மை பாராதோராகதே
 பாராதோரெனம பல்லுயிராகாதலி
 னாராயநதுலாககி னடைபிழவல்ல
 பலபல்பேத மிலவெனபோருமில்
 கண்ணினதொளியைக கண்ணினதெனிலது
 திண்ணியவிருளிற் செறிபொருடெரிததனு
 மினமைமினமினி யெனவிருகணமணித
 தனமைதானுந் தாவிலததறற
 கண்ணினதுருவு மதிறகதிரொளியு
 நண்ணருஞ்சுததி சததாகணடிபபே
 யுன்கேழெனத்திசை பததெனவொருவன
 பலவாயநின்ற படியிதுவென்று
 மூனாயுயிரா யுணாவாயென்று
 மாணககண்ணே மணியேயென்றந
 தாமேதானாய் செயதனரென்று
 காமேசிவமாய நண்ணிசுமென்றந
 காயாயபபழ மாயச சுவையாயதுகாவு
 மோயாதுணபோன றானேயென்று
 மறிவோனானு மறிவிப்போன
 மறிவாயநிகுன றேனுமறிவுற
 மெயப்பொருடானும வியந்திதுவெனப்படு
 மப்பொருளியாவு மவனேயென்றந
 தாயதலைப்பட்டவ கொன்றாததென்று
 மேதமததரன் கெட்டேனென்று
 மினுமின்னு மிறையோனளித்தவை
 பண்ணிலெண்ணரும் பான்மைத்தாதலிற்
 தருபொருள்கொன்பொரு டருவோன் கொள்வோ
 னெருபொருளிலவிய லுலுப்பெனவுணர்க

தூகாபொருளசத்தி தூகாவோனசத்தனென
 நிகலறுமுணாவுகந தெயதுலரிதே
 நானவனெனுமிது நவைவழிநலவழி
 தானவனுகை யிதுசாயுச்சியம்
 மிததிரனறெளிய வுயத்திடுமளவு
 மிபாநொருவகையி னீதியதாகத
 தானரிவழியே தலைநின்றெனறு
 மூனுயிரிவத்தி லெ"டுங்கிடநத்தி
 மூடுமுழுமலம் வீடுங்காலைக
 கருவினளவிற புரிசருமறிவு
 சாககிரங்கனவ நீக்கமிலசமுனை
 துரியமெனறவை பயிற்றும்றிவு
 துரிய தீதந திரியாததனமையி
 லிறையருந்தவுங் கறைபறமாயி
 ய,ரிவேயாகும் பிரியாககருவிக
 ணிரைமுதலவத்தையி லறிவிலதாகத்
 துரியாதீதந தோற்றந

*திரியாததநந் சிவகதித்திறனே.

(இ-ள) புனனியாவையும் புனிதனதருவாரு சிவமுஞ்ச
 ததியுமெனததெளி - இந்தபபிரபஞ்சமெல்லாரு சிவசொருபமா
 யிருக்கும் இதிலருவமாயிருக்கிறது சிவமு முருவமாயிருக்கிறது ச
 ததியுமென்று தெளிவாயாக, - அவற்று ள சேதநமென றொன்ற
 றைதற்கிலது - அந்தவிரண்டிவகைகருளரு மசேதமாகச சொல
 லப்பட்டொரு பொருளுமில்லை, .. அதுசேதநனாகா பொழுதிர
 ணடுமோகிறததே - அருபமாயறிவாயிருக்கிற வனதுபவிக்குமி
 டததநத வீரணடுபகுதியு மொனராயிருக்கும், இதவெனுமொ
 னறை யதுவாயப்படுத்திப் பொதுமையின்றும் போதமென்
 றறிக - இதவென்றுசுட்டப்பட்ட தொருவிடயத்தையதுபவிக்கு
 மிடத தநதவிடயந்தானேயாய அநதவறிவென்றும் விடமெனது

மிஷனடாகீமற் பொதுமையிலே நிற்குமென்றறிவாயாக இதன்
 நியதி, ..பொறப்பணிப்பேதம் புரையுழியொருவழி - பொன்னெ
 னுழியருகையிலே பொன்னுக்கும் பணிகுக்கும் பின்னஞ் சொன
 னைப்போலவறிவிக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு மொருபக்க மிப்படியுஞ்
 சொல்லலாம் —நற்பொன்றிற்குமென நயப்பதொன்றைனால-
 கல்லபொன்னினுண்டாகிய மாற்றப்பணியிடத்தவகாணகையா
 ட பொன்னு பணியுமொரு தன்மையாகவிருக்கப் பொன்னையம்
 பணியையு மறிவிக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு முவமைமாகச் சொன்ன
 தென்னதானென்று கேட்கில்,— சுவது மாகாதொழிவது வெணு
 மிப்பாவகமுணமை பாராதோராக? —இந்தவுவமையாமபகுதியி
 கதவுவமையாகப் பகுதியென்று சொல்லுகிற விநதப்பாவக மு
 ணமையைத் தரிசியாதவர்களு காயிருக்கும், உண்மைபாததவ
 ககென்றும் பாராதவர்களென்று சொன்னதுகொண்டே யறி
 விலே பின்னமுண்டெனினில — பாராதோரென்ப பலவியாபக
 தவின் - உண்மையைத் தரிசியாதவர்களென்று நான் சொன்ன
 துகொண்டே நியானமாககளைத் தனித்தனியே யொருபுக்கென
 றசொல்லில் பலவாகச் சொல்லப்படும் நுகுகிற வானம் ககள்,—
 ஆராயாதவைகளைவை பிறாலல அததன்மையை விசாரித்துச்
 சொல்லு மிடத் தத்வானமாககள் சிவனுக்கு வேறாயிருப்ப தொ
 னறன்று எல்லாஞ்சிவமுதலேயென்றறி, இதன்றி,—பலபல் பே
 த நிலவென்போருமில் - சிவமுமானமாககளும் பிரபஞ்சமுநதனி
 ததனி யொவ்வொருமுதலென்று பலபேதங்களாகச் சொல்லுவா
 ராளுமுண்டு அதுநித்தியமன்று, கண்ணெவொருமுதல் கண்டு
 வருமாபோல வான்மாவென்றொருமுதல் தனித்தனிக் குறுமிட
 தகித்தையிலலை யென்பானே என்னினில,— கண்ணிற் பெரியரி
 யைக் கண்ணித் தெனிலது-கண்ணென்றைக்கண்டு வருகிற காயி
 யாத கண்ணுக் குண்டாயினபடி க காண்கிறகண்,—திண்ணியவிரு
 விற செறிபொரு டெரிந்தவுமி னமை-செருங்கியிருக்கிறிருந்
 குணே பொருங்கியிருக்கிற பொருளினன பொருளென

தைக்காணும்பிசூதி யுண்டோவிலையோ, இதன்றிடி... மினமி
 னியென விருகணமணிதத்னமை தானுநதாவிலது -ஒருமின்மினி
 விருளை நீக்கினமரியாதிபிசூனெ கணமணியுகூடி. யிருளை நீக்கிக்
 கணடோமிலலை, . அதனாற கண்ணினதுருவு மதிறகதி ரொளி
 யு கண்ணருளு சததிகததாகணடிபபே - கண்ணுடையவடிவு மத
 னிடததாதிததப பிரகாசததாலுண்டாகிய காசுதியுமிவயெல்லா
 மனதினாலே யெடடுதற்கரிய சிவசததிகளுடைய நாடகமென்றறி
 வாயாசு, ஈதென்கே காணப்பட்டதென்னில, —உலகேழெனத்தி
 சைபததென பொருவனபலவாயினற படியிதுவென்றும் - திரு
 வாச்சுததில “நிலநீரெருபடியிா நீளவிசுமபு நிலாபபகலோன பு
 லனாயமைந ததனோடெனவகையாயப புணாரதுநினரா, னுலகே
 ழெனத்திசை தெனத்தாடுருவனுமே, பலவாகிநினற வாதோ
 ளோககமாடாமோ, என்றும். ஊனாயுயிரா யுணாவாயென்றும் -
 தேவாரத்தில “ஊனாகி யுயிராகிதனுணினற யுணாவாகிபி
 றவனைத்து நீயேந்நனாய, நானேதுமறியாமே யென னுளவநதுந
 லலனவு” தீயனவுகாட்டாநினராய, தேனருங்கொன்றையனே
 நினறியுராய திருவானைக்காவி லுழைசிவனெனான, மானும் நின
 பொற்பாதமடையப் பெற்றாலல்ல கண்டங்கொண்டடியேனெ
 னசெய்கேனே, என்றும்,—மானககண்மணியே யென்றும் திரு
 வாவர்துரை தேவாரத்தில, “திருவேயென் செலவமேதேனே
 வானோசெழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடாநநசோதிமிக்க, வருவேயெ
 னனுறவேயென னானே யுணின னுளளமே யுளளத்தினுள்ளேநின
 ற, கருவேயெனகற்பகமே கண்ணேகண்ணிற கருமணியே மணி
 மாநி பாவாயகாவா, யருவாயவலவீனை தோயடையாவண்ணமாவ
 டுகணடுறை யுறையுமமரரேறே, , என்றும், , தாமேதானாய் செ
 யதனரொன்றும் - திருக்கடைக்காப்பில, “பததிபபோ விதகிட்
 பேபாநத வைட்டிலன்கள, எனனும் திருத்தாளசசதியில், “தா
 மேதானாகசெய்யுமவன, என்றும்,—நாமேசிவமாய் கண்ணின்
 மெனறும்-திருவாசகத்தில, “அவமாய தேவரவகதியி லமுத்தா
 மே, எனகிறதிருப்பாட்டில் “நாமொழிறதுசிவமான, என்றும்,

—காயம்ப்பழமாப்ச சுவையாய தகாவுமோயாதூண் போனரா
 நேயெனறும் - தேவாரத்தில, “தீயாகிநீ ராகித் திணமையாகி,,
 திருப்பாட்டில் “காடாகிபடழமாகிப் பழத்தினின்ற விசதங்கணு
 காடானுநதானேயாகி,, என்றும்,—அறிவோனரானு மறிவிப்
 பே னு மறிவாய்ச்செரேனு மறிவுறுமெயப்பொருடானும விய
 நதிதுமெயப்படு மப்பொருளியாவு மவனேயெனறும்—அநதாதி
 யில் அமைவாகரு “அறிவானுநதானே யறிவிப்பானரானேய
 நி வாகினரான ரானே - யறிகின்ற மெயப்பொருளுநதானே விரி
 சுடாப்பாராகாயம், அப்பொருளுநதானேயவன,, என்றும்,—தா
 ம்தலைப்பட்டவ கொனராபுத்தெனறும்-திருவிசைப்பாவில், “மோ
 தலைப்பட்டகடல,, என்னும், திருப்பாட்டில், ‘தாய்தலைப் பட்ட
 கருகுகியொன்றாய,, என்றும்,—ஏதமதற்கான கெட்டேனென
 றும் - திருவாசகத்தில, “வானகெட்டமருதம்,, என்னும் திருப்
 பாட்டில், நானகெட்டேன, என்றும்,—இன்னு மின்னுமிறை
 யோனளித்தவை பன்னிலெண்ணும் பன்னமைத்து - முதலே
 சொல்லிவந்த திரு மொருளனறியினனமு மேலும் துகிரகமபெ
 ற்றதம்பிரானக ளருளிச்செய்த செயலகிச்சொல்லுமிடத்தெண்
 ணிறந்த பருகியினையுடையது,— ஆலிற் றருபொருள் கொள
 பொருட்ருவோனகொளவோ னொருபொரு ளியவிய லுப்பபெ
 னவுணாக - ஆகையாலே யொரு ானொருடனாகுக கொடுக்கிற
 பொருள தானகொளவிறபொரு னொருபொருளினைக் கொடுக்கி
 றவ னந்தப்பொருளைக் கொளகிற, னெல்லாமொருபொருளாயி
 ருக்கு மிந்தமுறைபுள்ளது கிய வத்தொன்றிநது பிரியப் படுவா
 யாக ஆகையால்,—துகாபொருள சத்தி துகாவோனசத்தனை
 நிகலறுமுணாவு வந்தெயதுத லரிதே - இதனைப்புகிக்கப்பட்டிரு
 ககிற சத்தாதிவிடயங்களு மந்தவிடயங்களைப் புகிக்கிறவிவனுஞ்ச
 த்திசிவமாகிய சைதனனியம் இவையிரண்டும் நெறவல வென்ற
 மாறபாடறவறிகிற வறிவொரு னுக் குண்டாகிறது மிகவுமரிது.
 (இதுபெத்தம்,) (மேன்முத்தி) நானவொ னுமிது நவைவழி-ஆ

ன்மாவுந்தனிபே யொருமுதல் சிவமுந்தனிபே யொருமுதலாமெ
ன்றிவனந துவிதபாட்சயாகச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு நிற்கிற
து குறந்தையுடைத்தாழிய வழியாயிருக்கும், நல்வழி தானவ
னாகையிது சாயுச்சியம் - நலவழிவானது தானொருமுதலற்ச சிவ
முதலேயாய நின்றவருகைச் சாயுச்சியமென்று சொல்லப்படும்—
இதறின நெளியவுயாதநிமளவும்-இப்படியினுக் குண்டாகத்
தக்கதாக விடன்போதஞ்செலுத்தாமளவும் — யாதொருவகையி
ன்கியதாகத் தான விழியே தலைநிறு - சஞ்சாரத்தோடுகூடி
யிருந்தவன் அவற்றைவிட்டுத் தானினறது நீதியாக விதுதமசுரு
முக்கிகுவுழியென்று தனனுடைய போதத்துக்குத் தோன்றின
வழியிலே தலைநிறு,—என்று பூனூயிர சிவத்தி லொடுகிடநட
த்தி - கனவிலநனவிலு மிரதவுடம்பையுமுயிரையுஞ் சிவத்திறகு
ள்ளே பொருந்தத்தக்கதாகச்செலுத்தி,—மூடுமுழுமலம் வீடுகா
லை-ஒன்றையுமுறிவொட்டாமற்பொருடிக் கொண்டிருக்கிறவா
ண்வமல நீங்குமவதாதது,—கருவிகளளவிற புரிசருமறிவுசாககிர
ந கனவுநீக்கமில்சமுனை துரிமென்றடைபயிற்றமுற்பு - சாக
கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழத்தி துரிமென்றொ டல்பட்ட நாலவ
தாததிலு மறிகிறவவதாம் அறிகருவிகளிரதவவததைகடோறு
மேற்றகருறைச்சலகளாக நிற்கிறதாக்கிருக்கும் ஆணையால இந்
தக்கருவிகளெல்லாவகமுனை றொன்றமுறியாமறிகிடக்கிற வவதாந
துரியாதீதம், (இதுகேடலம்)— துரியாதீதந் திரியாததனையி
லிறையருளுதவும் - இத்தத் துரியாதீதத்தை டுடென்காமனிரகி
றவவதாததிலேகததாவின்னுடைய கிருபுருள னது கருவிகளைகூட்
டியினுனுடையபெத்ததைதலைவிக்கப்பண்ணுமபொழுது,—என்ற
யற்றமீறியறிவேயாகும் ஆண்வமல நீங்குகருவிகளாடுகூடியறி
வாகிறிருநீ (இதுசகலீம்(மேற்கத்தாத்ததை),—பிரியாகருவி க
ணிறை முதலவததையில - இவனைவிட்டுநீங்காமநிற்கிற கருவி
முப்பத்தாறம் நிறைந்துநிற்கிற சாககிராவததையிலே,—அறிவி
லதாகத் துரியாதீதத்தோற்றநதுரியாததாதநசிவத்தித்திறனே-எவ

லாக்கருவிகளுங்கழனறிருக்கிற துரியாதீதநோன்றினவிடத் தங்
தவவுதர நீங்காமனிலை பெற்றுகிறகிறதே யிலனுடையசெவகதி,
எ-று (1)

கிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்ப-முற்றிறறு.

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி நிராகரணம்.

—(0)—

திறம்பெறநீயிவ கறைநதமைகருதிற
புனனியாவையும புனிதனதுருவெனின
லவனமுதற்காரண மனனாமெனனின
னிமித்தகாரண நிகழ்த்துகவெனனின
யவனேகாரண மனைததுமெனறறைநதனை
மண்டனிககுலாலன றண்டசககராதி
காரணமுனறு மோரபேரணைநத
தித்தாரணிதனிற கண்டதுசாற்றுக
வததனியற்ற மிததொழிலபிறாககோ
தனககோவீனோ வெனககீதியமபுக
வீனெனிறபித்தா மாணபறுதொழில்பொற
றனைமயமுழிவு மிலதெனவி கழுவா
தனக்கெனிலஃதுமு னிறபதொன்றன்றே
தனபோலறிஞருந தலைவருமிலரான
மினபோனிலையைய வேண்டலும்பழுதே
பிறாககெனிற்பிறரும பிறாககாமபொருளுந
பொருட்கமைகருவியு மதற்குபாநாநுரு
செய்கையுமென்றோ னைகைதநாநுரு
மாறுச்சைவா கூறாரென்ற
னிசகித்தாரந மவகித்தாரந்
மென்சுத்தாரந வசுத்தைமற்றின

திதிதிலதெனனி லசிதததென்னுலகில
 உலகாயிதனும பூதககூட்டஞ
 சலமேறகொப்புட டகுமெனசசாற்றினன்
 நீயகருமச சீனாசாவகாவிநா
 ஞேயமில்லென நிகழ்தகினரிலரே
 காண்டல்விரோத நிறபிறாகணிதகில
 நீணெனதுரைகருமற நியாகரியுடலுஞ்
 சித்தோசித்தின சோவாறசித்தெனிற
 கடபடாகியுமுடற கடசிதைவென
 தாபரவுயிறபோற மனுவொழிநகிவற்றின
 மேவியவுணாவு விரவிடுமெனனிற
 சடததுயிப்போலெனச சாற்றிணையாகவி
 னுடறகுயிரிறையை பொழிநதுண்டனறே
 தருதிட்டாநதமுந தாட்டாநகிகமு
 மொருபொருளாகி லுவமைபெறாதே
 தியானறேயாகி லுடறகிதைதாபரத்
 தொன நியநிலையில விசேடமென்னுரைக்க
 பூதசசோவைப பேதமென்றறையிற
 சோவைப்பேத மென கொடுசெபபுக
 கருமததளவில வருமெனிறபித்த
 ருரையிறநிகழு முணாவொழிநதனையே
 கருமஞ்செயயோன கடவுன்னமுடலு
 மருவிரின, நிருவினை வளராதுகரா
 கடவுளுமுடலின் கணபடறஞ்ச
 வீடாநலமுறத லிறகருதலேறத
 லெவ்வகையேனுஞ் செய்கையின ருதலும்
 பலகலையுலகி னிலவுதலானு
 மெண்ணருடபொருளு மிரவியுமொழியக்
 கண்ணெனவொன்று காண்கையினுலும்

பாடிப்புகூடிய மீசனுமொழியப
 பசவுமுண்டென நிசையவேண்டினறே
 யிதுவெனுமொன்றை யதுவாகப்படுகுதப
 பொதுமையினிற்ரு மாடையின்பொறபெனப
 பொற்பணியாவும் பொன்னுநதன்மையி
 னிட்களசகளத திருவுருநிலயு
 மீசனையெனப பேசுவானறி
 யருவுருவாகி வருமுலகெனனி
 லணததுமாயை யெனததெளிநிலயே
 யாவதுமாகா தொழிபுதுமிலதெனு
 பாவகமுலகா யிதனதுபானமை
 கடகொலைவெருளி காமங்களவுக
 ஞாபடுமிவைவிட மொழியாதாரிலா
 சோம்பாநஞ சுரூபாநங்க
 னாமெனமறைக னராசெவிப்பறைநதன
 மறையோனபுலேசசியை மருவுமென்பது
 முறையோவெனிலது புனைமொழியெனன்றி
 சாதிபேத நீதிநீதவறினு
 மேதியையேறு விழையாவிருமபுந
 கண்ணினதுருவு மதிறகதிரொளியு
 நண்ணருஞ்சதகி நாடகமெனிலதற
 கேதுவுமபயனு மோதவேண்டு
 தினமொழிவிரோதமு நீலிகியறகையு
 தனமசாதகிரமுஞ் சகலமுமெனசெயு
 முலகேழெனவினற பலவாநதன்மை
 கடமொடுசொலவ் கலசமாதிச
 னடலுறுகுயவ னாயினனெனமுற
 னுனையாகா வவைதானாகா
 னாயினனென்ப தாக்கினனெனவே

யானுபெனப தனைததுமவவகை
 தானுகாமைமயைச சாற்றிடுமெனக
 தாமேயெனும்புத்தனியேகார
 மழிந்திலரதுவே யாயத்திலரதுவிட்
 டொழிந்திலாபிரிவில ரெனும்புவையுணர்த்துந்
 காயுமபழமுஞ் சுவையுநகாவ
 தாயுமனாநு மவனமுதறென்னு
 மகிலமுத்தெளிப வறிவோனானு
 மகிலமுமறிஞரை யறிவிப்போனு
 மறிஞாககரிவா யறிகின்றோனு
 மறிவிறகறிப்பொரு ளாவோனானு
 மகிலமுமேனியானவனென்னு
 தருப்பொருளகொள்பொரு டருவோனகொள்வோ
 னெருப்பொருளாயி னுவபபுணடெனக
 நுகாவோனறனகரு நுகாப்பொருளவேண்டி
 நிகலறககிடையா திருத்தெனிரையமும
 வேண்டாராயினு மெய்யுறுவியாதிக
 ளீண்டாதொழியா திறைக்கிகையீடல
 சததியுஞ்சிவமுந் தாமேநுகருமென
 றித்திறனுணாவவந் தெய்துவதெவாககோ
 தமக்கேயெனனிற றுமுணராமையு
 மமைப்பறவுணர்தலு மவாககடைவனறே
 னானுமவனு நவையுநலனுந்
 தானவனாகையு நினசாதனத்தில்
 சகயோகத்தைச சாயுசரியமெனப்
 பீகாவதுபதிபீச பாசத்தவாககே
 யாதொருவகையென வேரகியதிறைநூல்
 சொன்னவற்றொன்றன நென்னிலவீடெளிதே
 தானறிவழியே தலைப்பொருள்பிடித்தன

மேனிகழபலமும் கீடளித்திடுமே
 நிலையாககருவியை நிலையாககருதிப்
 புலையாடுதலு முலகாயிதனபொருள
 ஞடடியமினறிநற கோலுமெழுதந
 விட்டம்தாயிற கருவியுமிடங்களுவ
 கருததுறவுரைக்கந தெரித்திடுமீத்த
 தறிவொன்றிலலோரக கிறையருளுதவுதல
 பிறிவாறிவரிடச செறியிருரிடத்தோ
 ரந்தகாகாண வந்தோமெமமை
 நீவிருவகாண வேணுமென்றவ
 கெடுத்தோதிப்பவ கொடுத்ததையொரு
 மிச்செயற்கிறைவன் கொச்சையனவிறே
 கருவிவசத்திற நெரிவற்ககாண
 வேண்டுனெரிவா லீண்டறிவிடாவுரு
 சிவமேயென்று செபயினையவமுறு
 பொறிபுலனறியா வறிவதுபிரம
 மெனஞ்ஞாகளுபோ விடாபபடலிலதே
 யேமறவகருவி யிருபதோடி.ரணம
 போற்றுமைநதவததையும் புக்கறிமிலமு
 மீசனுமுயிரும பேசினையெஃதொழிக
 தொன்றேயாகு மென்றநினைபலபு
 தாயாமனைவியா தாகியாதவவைய
 ராயவரெவரையு மோரமையிற்காணுந
 கோகழிநூததா கொடுநதொழிறகுமே
 யாகமற்றத னருணிலைதன்னிலை
 யேககாயக னுசியவிறைநிலை
 கரசமில்பாசம் வீசியவிடனில்
 யினையவையொன்று நினைவினுரினறி
 யுண்டெனுமுணர்விற கண்டதுகருதி

வீழுகசெனுமபுலனவழி யொழுககமுமதுவாக
கொண்டுபணமையி லெண்டருமடங்கு
வந்தவாசெய்த சூததையையன. நே
புனமைகனீங்க வுண்ணுகேணமதி,

(இ-ள்,) திறம்பெற நீ யிங்கறைந்தமை கருதின்-நீ நன்றாக விவவிடத்திற பெத்தமுத்திகளைச் சொன்னவையிறறை விசாரிக்கும்ளவி லெப்படியிருத்தது. இதற்குகுற்றமெனன, —புலன மியாடையும் புளிதனதுருடெனில - பிரபஞ்சமாகக் காணப்பட்டிருக்கிறதெல்லாங் கத்தாவின்னுடைய சொருபமென்று நீசொல்லி ல், —அவனமுதற்காரணம் - விசுவாதிதனுள்ள வந்தச்சிவன இந்நதபிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாக வேண்டி, — அன்றமெனனில-அவனமுதற்காரணமல்ல வென்று நீசொல்லி, — நிமித்தகாரண நிகழ்த்துகவென - அவனை நிமித்தகாரணமென்றுசொல்லென்ற நானசொல்ல, — யவனேகாரணமனைததுமென்றறைந்தனை - நீயினையு மந்தவிசுவாதிதனுள்ள சிவனானே நிமித்தகாரணமும் துணைக காரணமு முதற்காரணமு மெல்லாமென்றுசொல்லாய், மண்டனி: ருலாலன றண்டசக்கராதி காரணமு னறம் • மண்ணெழுத்தற்காரணமு பொப்பிலலாத சூயவனாகிய நிமித்தகாரணமு மவனுகருக கருவியென்றுசொல்லப்பட்டதண்டசக்கரம் தியாலிய துணை காரணமு மிவைமூன்றம் மூன்றுகாரணமாயிருப்பதொழிந்து, — ஓர்பேரணந்த தித்தாரணியதனிற கண்டது சாற்றுக்-மூன்றுமொருகாரணமாயிருக்கிற திந்தப் பூமியினிடத்தாக கண்டதுண்டாகிற சொல்லவாயாக. (நிமித்த காரணமென்றது சிவனை, துணைக காரணமென்றது சத்திகளை, முதற்காரணமென்றது விக் துமோகினிமாமெனனகிற வுபாதா நத்திரயங்களை) இதனறியும், —அததனியற்ற நித்தொழில் பிறக்கேர்தனக்கேர லீனே வெனக்கிதியடபுக - கத்தாசெய்கிறபஞ்சகிருத்தியம் பிற நிமித்தமாகச்செய்து வருகிறானே வல்லது தனனிமித்தமாகச் செயதுவருகிறானே யண்டியிரண்டுமென நிச்சுமமாபுயன

தற்காக்கெழுந்து வருகிறானே இதனையெனக்கூந் தெளியச்சொல்
வாயாச, சொல்லமாட்டாயாயின நானசொல்லலக்கேட்பாயாக—
வீணென்றி பித்தாமாண்பறந தொழிலபொற்றலைமையு மறிவுமி
வதென விசுவாச-சுமமா பயனற்றதாகச் செயதானாகிப்பித்தமா
யுள்ளவாகனசெபகிற மாசுநிமையற்ற தொழிலபோல விருகை
யாறகத்தாவிறகுச் சாயமுதன்மையுஞ் சாவஞ்ஞததும மிலலை
யென்றுசொல்லிப் பெரியோர்களிசுழுவார்கள. ஆகையால்வீண
கச்செய்தானென்று சொல்லவொண்ணாது,—தனக்கெனி லுந்து
முனிதபதொன்றன்றே தன்னிமித்தமாகச் செய்தானென்னிலது
வுமுன்னசொன்னது போலப்பொருதுவ தொன்றன்று அதேனெ
ன்னில்,—தனபோல ிருகதலைவ ருமில்லான மின்போனிலைம
யையேண்டலுமபழுதே - தன்னைப்போலச் சாலஞ் ஞ்சதும மு
ஞ் சாவமுதன்மையுட பிறரொருவருக்கு மில்லாதபடியினாலே மி
னபோலத்தோன்றி மறைத்துபோகிற பிரபஞ்ச விபரணையைத்
தனக்குவேண்டிச் செய்தானென்னுமிது மிகவுமபழுதாம் ,கை
யாற்றன்னிமித்தமாகச் செய்தானென்று சொல்லவொண்ணாது
—பிறாக்கென்ற பிறரும் பிறாக்காப் பொருளும-இத்த தொழி
ல்கத்தா பிறாநிமித்தமாகச் செய்தானென்னில் தன்னை போழிற
துபிறரொன்றொருமுதலும் அத்தப்பிறரொன்று சொல்லப்பட்டவ
ர்களுக்கு வேண்டினவிடமும் —பொருட்கமைகருவியு ம,நற்கு
பாதாநமும் - அத்தவிடயங்களைப் புசிக்கத்தக்கதாக வதற்கேத்த
கருவியு மந்தக்கருவிகடோன்று கைக்கோருபாதாநமும்,—செய
கையுமென்றோரை வகைத்தாறெடு மாஞ்சைவாக ரூா டுத்த
வுபாதாநத்தலைநின்ற பிரடஞ்சத்ததைத் தோற்றுவிக்கிற சிவனே
டுகடட விரதவைவதுவகைக்கு மாறுபாட்டாகச் சைவராயுள்ளவா
கள்சொல்லாக்கன,—என்றா னினசித்தாநத் மவசுத்தாநத்மென-
எனறிப்படியிருககையால்கொண்டிருகமறித்தாந் தவறித்தாந்
மல்லவென்று நீதானேசொல்-இதனறியும்,—சித்தானவசுத்தை
மற்றினுதித்தாயுள்ளசிவம் அசித்தாயுள்ளபிரபஞ்சத்தைத்தனி

டத்திலேநின்றத்தோற்றவியாது அசித்திலதென்னிவ்வுசித்தென
கிறவசநம்பிரபஞ்சததிறிலலை எவலாஞ்சிற்போருபமே யென்னி
ல், அசித்தென்னுலகிவ்வுத்தவலகதின கண்ணேபிரபஞ்சமஜட
மாயிருப்பதென்று சாதகிரங்கனெசால்லவானேன. இதனையும்
—உலகாயிதனும பூக்ககூட்டஞ சலமேற்கொபடிட்டஞ மெளச்
சாற்றினன-உலகாயிதனமுதலாயப் பூக்ககூட்டமாயிருக்கிற பிர
பஞ்சததை நீட்டமறகுமிழிபோலு நிலைநிறபதலவென்று சொன
னா. அப்படியிருக்கையிலே நீயிரதப்பிரபஞ்சததைச் சிறசெ
ருபமென்றுசொன்னது வுண்மையன்று (மேலவனுன்மாவிலலை
யெண்ணவுண்டெனகிருா) — தீட்சருமச சீரோ சாலகா பிறாளுய
மில்லென நிகழத்தினரிலரே-பெ-லலாத தொழிலுக கேதுவாயி
ருக்கிற புதகாகள சமணாகா மற்றுண்டான சமயிகளனைவருமிந்
தச்சரித்திலே யோரறிவுண்டென்று சொல்லுவார்கள, அதனை
யொழிந் துணைப்போல வானமாவிலலையென்று சொல்லுவா
களிலை, —காண்டலவிரோதநிற்பிறாகணித்திலா - பிரத்தியக்த
விரோதநீரோடடி னுறபோலப் புறச்சமயத்திலுள்ளவாகூந் மிப்ப
டிக்கொன்னவாகளிலலை — அனைதுனைக்கு மறறியாகரி-இவ
விடத்து நீயானமாவிலலையென்று சொல்லுகிறதற் கியாதானசா
க்தி. இன்னொருவருவரைகாட்டு இதனையும், உடலுஞ்சித்
தேத - இந்நச்சரிமு மறிவோவறியவல்லவோ, —சித்தினசோவாற்
சித்தெனில - அறிவோடுங்கூடி வாதனைப்பட்டு வருகையினுலே
யிந்தவுடலுமறிவென்று நீசொல்லில், கடபடாதிபு முடற்கடசி
தைவென-கடபடாதிக்கு மிந்தவுடலைப்போல வவையுமோட
ல்களாயிருக்கையிலே யிந்தவுடலைப்போலச சஞ்சாரமின்றிக் கிட
ப்பாடுணை. —தாபரவுயிற்போற் றனுவொழிகுவறறின மேவிய
வுணாவிரவியுமென்னில - அந்தக்கடபடாதிக்களிலே பொருத்தி
நிறகிறபேரவிவு எல்லாருபங்களினுங் கலந்து நிறகுமிடத்தையி
கூடி நிறகிறவுடமயிலே தாக்கினுறபோல மறற்கடபடாதி களி
லேதாகி நிலலாதென்று நீசொல்லில், —சடத்தையி போவெனச்

சாற்றினையாகவி னுடற்குயி ரிறையையொழிந் துண்டன்றே-உ
யிரிற்றிகற்புடம்புபோல் வுயிரிலலு த ஷுடம்புகளிலி வதப்பேரறிவு
பொருந்தாதென்று சொன்னாயாகையா லிறதவுடற்கு க ததாவை,
யொழிக் தோருயினடாகவேண்டும. நான திருஷ்டாந்தஞ் சொ
ன்னதுகொண்டே னப்படிச்சொல்லுகிறேனென்று நீசொல்லில்—
தருகிட்டாந்தமுந் தாட்டாந்திகமு மொருபொருளாகி லுமமைபெ
ருதே - ஒன்றிற்குவமையாகச் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தமு
முவமைப்பற்றிநின்ற தாஷ்டாந்திகமு மொருபொருளா யிருக்கு
மாயின் பொன்போலுங் கொன்றையெனகிற வுமமையிந்த வுல
கின்கணுண்டாகாது,—ஒன்றையாகிய லுடற்கிறை தாபரத்தொ
ன்றிய நிலையிலவிசேடமென்னுரைக்க பசுமுதலினநிப பதிமுக
லொன்றுமேயாகி விதப்பதிமுதலெககு நிறமுமிடத்துத் தாபரங்
களைப்பாக்க விதவுடலிற்கு விடேமுண்டானதெனன நீசொ
ல்லு,—பூதச்சோடைப் பேதமென்றறையில—பூசுக்கூட்டுறவினே
ற்றக்குறைச்சென்று நீசொல்லில்—சொவைப்பேதமென்கொ
டுசெப்புக - பூதங்களை கூட்டுறவிடத்திலேபேதநாநாஷந்ததேது
கொண்டென்று சொல்லுவாயாக,—சுருமதகளவில் வருமெனில் -
கனமத்துக்கீடாகப் பேதமுண்டாமென்று நீசொல்லில்,—பித்த
ருரையிறிகமு முண்டா யுழிபதனைபே - ரீகனமத்துக்கீடாகப்
ருமென்றுசொன்னது பித்த சொல்லுகிற சொல்லைப்போல, வள்ள
ங்காரின்றது நீயுறிவுகெட்டு விட்டதாயிருந்தது — சுரும, செ
யவோன கடவுளன்று - யாதொருசுருமத்தைச் செய்து வருகிறவ
னைக் கதாவென்று சொல்லப்பட்டது பூகையா லிறதக்கனமம்
செய்தது சிவமல்ல,—உடலுமருவி நின்றிருவினைவளரா துதாரஉட
லும் ஐடமாகையாலோ தோதுயினைநிக் கனமத்தை யுண்டாக்கி
க்கொள்ளவுமாட்டாது பிராரதத்கனமத்தைத் தாங்கப் புசிக்கவு
மாட்டாது, சிவனகூடநின்று புசித்தாரென்னில்,—கடவுளு முட
லின்கண்படற்குஞ்சல் - டாக்குமனத்தினாயிருக்கிற சிவன் கனமம்
துக்கீடாக யோருடலினிடத்துவந்து பொருந்ததல் பிராரததந்

தொலைந்தவாறே யந்தவுடலைவிட்டுவிடுதல்,— இடர் நலமுறுதலிற்
 ங்குத லேறுதல இரதவுடலோடுகூட்டினதீ புண்ணிய பூரவக
 னைப்புகித்துக் கொண்டுநுதல சாகிராதியை தடைகளிலே யீறங்
 கிய சீதப்பட்டுக்கிடத்தலமீண்டுணராததுமுறைமையிலேயேதிச்
 சரக்கிரத தானத்திலே வருதல — எவ்வகையேனுஞ் செய்
 லையினராதலும் - இவையெல்லா மெந்தப்பிரகாரத்தாலுங் கட
 வுஞ் கித்ததொழிலிலலாதபடியாலும் — பலகலைபுலகினிலவுதா
 லானும் - கத்தா சாவுஞ்ஞகையாலும் பாசஞ்சடமாகையாலும்
 இவையிறறைக்கற்க வேண்டுவதில்லை இரதவிரணடுவகைகருமி
 னைப்பலசாதிரிகங் கிரதப்பிரபுசத்திலேயுண்டாடவருதலினு
 லும்,—எண்ணரும்பொருளு மிரவியுமொழியக் கண்ணெனவொ
 னறு காண்கையினாலும் - எண்ணிறந்தபேதமாயிருக்கிற பிரபஞ்
 சங்களு மிவையிறறைவிளக்கஞ் செய்கின்றவாதித்தனுமின நிக்க
 ணெனவொருமுத னடுவோ நின்றகண்டு வருகையினாலும்,—பா
 சப்பகுதியு மீசனுமொழியப் பசவுமுண்டென நினைசயவேண்டின
 றே-பாசத்தினுடையவகையும் பதியினுடைய கையுமிவ் ப் பே
 சவினுடைய வகையுமுண்டெனந் பொருந்தவேண்டும் — இது
 வெனவெனறையதுவாயப்படுத்தப் பொதுமையுன்றிருமாயை
 யின்பொறபென - இதுவெனற சுட்டப்பட்டவொருவிடயத்தை
 விடயந்தானாய்ந்த வறிவானது பொதுவிலே நிறகுமென்றது மா
 யாமயக்கத்தினுடைய பெருமையென்றறிவாயாக, பொறபணி
 யாவும்பொனளுந்தனமையின, பொன்னிலேயுண்டான பணிக
 ளெல்லா மந்தப்பொனபோல விருந்ததன்மையேபோல,— நிட்கள
 சகளத்திருவுரு நிலையுமீசனையெனப் பேசுவா - நிஷ்களமாகியவ
 ருமுஞ்சீசகளமாகியவருவமு மிவையிரண்டு கத்தாவினுடைய
 செருகியாயிருக்குமென்று பெரியோர்களு சொல்லுவார்கள்,—அ
 னையிருவாயுள்ள சிவமுருவாயிருக்கிற பிரபஞ்சமா யிருக்குமெ
 னறு நீசொல்லில்,—அனைத்தமாயெனத- தெளிகிலையே-பிர
 பஞ்சமாயையாயிருக்கையா லிரதப்பிரபஞ்சத்திற் குபாதாநமாயி

ருக்குமென் றசிலமு மாயையென்று தெளிகின்றழில்லைமே. (என
வேயிரபுத்திற குபாதாநஞ்சிவமலலாயையெனபதுகருத்து)
இதனறியும், ஆவதுமாகாதொழிவது நிலதெனுமபாவகமுலகா
யிதனதீபானமை - இதாமபகுதி இதாகாப்பகுதி இவையிரண்டு
மில்லையெனகிறபாவகமுலகாயிதனுடைய பகைமாயிருக்கும். அ
ந்தமுறைமைகன ஞானவானகளுக கிலலைமென்னில, —கட்கொ
லை வெகுளி காமங் களவுக ஞடபடுமில்வவிட மொழிபாதாரிலா
-மதுபாநஞ்செய்கிறது கொன்றறிகிறத கோபிததுசசொலலு
கிறது பாதாநகமஞ்செய்கிறது பிறது கோபிததுச சொலலுகிற
து பாதாநகமஞ்செய்கிறது பிறருடையபொருளைக் களவுகொள
னுகிறது இப்படிப்பிண்ணையுரு சொலலுகிற பொலலாகுகக் ளே
ல்லாததையுமாகாது இவையிறறைவிட்டு விடுங்கோளென்றுசொ
ல்லாதிருப்பா ரொருவருமில்லை இப்படிக்கொத்தவைமெலலாஞ்
செயதாலும் ஞானவானகளுக்கத்தேவையிலை தோஷமேறாதெ
ன்று சாதிரிஞ்சொலலுமென்னில, — சோமபாநஞ் சுரூபாநக
னாமென மறைகளாசெவிப்பறைதன் - சோமபாநஞ்செய்கிற
து சுரூபாநஞ்செய்கிறது இவையிரண்டுங் கொள்ளலாமென்றொ
ருத்தருமறியாமல வேதங்கனாருடைய செவியிலே சொல்லிற்று
இதனறியும், — மறையோனபுலேசசியை மருவுமெனபது முறை
யோ - பிராமணன் பறைசசிககாசைப்பட்டவனோடே கூடுகிற
து முறைமையோ முறைமையின்மோ, —எனிலதுபுனைமொழி
யென்னில-பிராமணன் பறைசசியைப் பரிசிககலாகா தென்று
சொலலுகிறது ஒருவரம்பு கூடிச்சொன்னதொழிந்து அவளிடத்
திலேகூடினவிடத் திண்பமவிளைந்த தில்லையோவென்று நீசொல்
லில, —சாதிபெதந்தி நீதவறினுமேதையை யேறுவிழையா விரும்பு
ம்-பிராமணனென்றுஞ் சண்டாளனென்றும் வழங்குவந்தசாதித்த
ன்மைபை நீயிப்பாது தவிர்ந்துவிட்டாயினு மெருமையை விரு
ஷ்பமானதுவிருமபாது பகைவவிருமபும. ஆதலால் ஞானவான்
களுக்கெல்லாம் மென்கிறத்தமாகாது, —கண்ணினதுருவு மதி

ற்கதிரொளியு நஞ்ணருஞ்சத்தி நாடகமெனில்- கண்ணினுடைய பிரகாசமு மகிமகூடநிறகிற வாதிததனாலுண்டாகிய காசியும் பொருநதுதற்கரிய சிவசத்தியினுடைய நாடகமாயிருக்குமென்று நீசொலவில், —அதற்கேதுவும் பகிணு மோதலேனெனும்-அப்படிச் சிவனொரு வருவத்தைக்கொண்டானாகில அந்நுகிப்படி யொரு குற்றமுண்டென்று மதுக்கிக்கொள்ளுக்ககுப படிப்பு சித்தா நென்றுஞ் சொல்லவேனெனும் நின்மொழி விரோதமுநீலெகியறகையும் - விசுவாதிதனாயிருக்கிற சிவனிப்படிப் புசித்துவருவா நென்று நீசொல்லுகிறசொல விரோதமு நல்லவனின்றுன பொ ல்லாதவனின்றுனென றுலகிலுள்ளவாகளெல்லா மகநீ கரித்துக் கொண்டுவருகிற முறைமையும், —தன்மசாததிரமுஞ்சகலமும் மெனசெய்யும் - புண்ணியபாவங்களின்னதென்றும் பாவஞ்செய்தவா களை ராஜாதண்டஞ்செய்யக்கடவெனென்ற தன்ம சாததிரங்களி றசெ லலுகிற முறைமையுமிப்படிச் சொல்லப்பட்டவையெல்லா மானமாவொன்றிலையாமாயி னவையெல்லா மெனப்பிரயோஜ னத்தைச்சிவியும், இதனறியும், —உலகேழெனவிறை பல்வாநத னமை - ' உலகேழெனத்தினை பத்தெனத்தா னொருவனுமே,, என்ற திருவாசகத்தினறனமை, —கடமொடு சாரவங் கலசமாதிக ளுடிலுறு குயவனாயினென்றால் - குடங்கன சட்டிகளகலசங்க ளிலையாதியாகச் சொல்லப்பட்ட பாததிரங்கெல்லாம் வீனா விலேபொருநதிக் செய்யப்பட்ட குயவனாயினென்று சொன்னால், —தானேயாகா வவைதானாகான் - அநதக் குயவனநதப்பாததி ரங்களாகான் அநதப்பாததிரங்க ளிந்தக் குயவனாகாது, —ஆயின னென்பதாககின் னென்பதாககின் னெனவே-ஆயினென்னதா ககின்னென றிலககணங்களிற் குததிரஞ்சொல்லுகையினால் ஆ னாயெனநீதினத்தது மவ்வகைதானாகாமைமையச் சாற்றிடுமெனக் வாணுநாய்மணனானாயென்று சொல்லப்பட்டதெல்லா மநத்சிவ னநதவாறு மண்ணுமாகா னென்பதைச் சொல்லுமென்றறிக, — தாமேயெனு மித்தனியேகாரம் - தாமேதானாகச்செய்யு மெனகிற

வொப்பில்லாத வேகாரத்தோடுங் கூடியிருக்கிற, திருகாக்கு, — அமுதில் 'ரதுவேயாயத்திலா-தாங்களநிறதாராகளுமில்லை யந்தச் சிவமுதலாளு'களுமில்லை, — அதுவிட்டுடாழிந்திலா பிரிவில்லொ, னுமினவ்யுணாததும் - அந்தச்சிவமுதலையினறிக காரியப்பட்டா, ர்களுமில்லை யந்தமுதலிறகு வேறாயிருந்தாராகளு மில்லையென்றிப படியிருக்குமென்று சொல்லும், — காயும் பழமுஞ் சுவையுதுகாவ தாயவனாளு மவனமுதறநென்னும் - "காயாகிப பழமாகிப பழ்தினினை விரதவகனுகாவானுந தானேயாகி, என்றதிறுவாக று காயும் பழமுமவறமூணினை விரதமு மவையிறறைபபுசிக்கிற வனு மந்தக்கத்தாவாலே யுண்டாகையா விவையெல்லாளுசி. மு தலாகவுண்டான தெனறுசொல்லும் அகிலமுந் தெளிய வறி வோன்றானும் - பிரபஞ்சமெல்லாததையு மாகக்கற வறிகிறவனு ம், அகிலமும, திருரை யறிவிப்போனும் - அறியும்பகுதியுள்ளவ ர்களுந் கெல்லாததையு மறிவிப்போனும், — அ'ருக்கறிவாயறி கின்றோனும் - அறியும் பகுதியுள்ளவாகளுந் கவாகளுடைய வறி வாயறினறறியும் பகுதியையுடையவனும், — அறிவிறகறி பொரு னாவோன்றானும் - முததானமாகக்ளுந் கறிபொருளா யிருக்கிறவ னும் .. அகிலமுமேனியானவனென்னும் - பிரபஞ்சமெல்லாமவ னுக்குத் திருமேனியாகையா விந்தமுறைமைகளை யுடையவ்னெ னறு சொல்ல'நிறமும், — தருபொருள கொளபொரு டருளோன கொள்வோன - ஒருவன்கொடுக்கப்பட்ட பொருள்தான கொள் ளப்பட்டபொருள ஒருவனபொருளைக் கொடுக்கிறவன் அந்தப் பொருளை வாங்கப்பட்டவன் இவையெல்லாம், ஒருபொருளாயி னுவப்பண்டெனக் - ஒருபொருளாயிருக்குமாயின் மிகவும்பிரியம் வருமெனக் கூப்படியுஞ் சொல்லுவார்களோ, — துகாட்வானறன கரு துகாபொருளேணடிற்று புசிப்பாறொருவனுக் கொருபொ ருளைப் புசிக்கவேண்டினவிடத்து, .. இகலறக்கிடையா திருத்த தெனிரையமும் - அந்தப்பொரு ளிவனுக்கு மாறபாடின்றி வந் துபொருந்தாதிருப்பானேன, எல்லாமொருபொருளா யிவனினை

ததபொழுது புசிககக்கண்டோமில்லையே ஆகையா லெல்லாமொ
 னரூயிருக்குமாயின நரகமூண்டாகாது. அதேனென்னில, — ஓவ
 ண்டாராயினு மெய்யுறுவியாதிக ளீண்டாதொழியாத - குணமரு
 ல்லமுதலானவியாதிகளை யதுபவிகுவேண்டா மெனறவார்களிருந்
 தாறுஞ் சரீரத்திலேயுண்டாயிருக்கிற வியாதிக ளீவாகளை வந்து
 பொருநதி யதுபவியாமலவிடாது, ஆகையா லெல்லா மொன்றெ
 னறுசொன்ன தத்தமன்று, ஆனமாவிலலை யெவலாரு சிவமதுப
 விகுமென்றாய், — இறைகருவை யிடல - வேண்டின பொருள
 ிட்டாமலும் வேண்டாதவியாதிகள கிட்டியும் இடையிறறிவண்
 டாயெயருததமானமாவுக்கேயெல்லது சிவனுக்குண்டாகாதுதிப்ப
 டியிருக்கையிலே, சுகியுரு ரொமுந தாமேதுகருமெனறித்திற
 னுணர்வு வந்தெய்துவதெவாக்கோ ஆனமாவிலலை சத்தி சிவங்க
 ளே யெல்லாசக்ததுக்கங் கொழு மதுபவிகுமென்று சொன்னவி
 நதப்பகுதியி லுண்டாயெ ஞானமித்தப்பிரபஞ்சத்திறகுள்ளே யா
 ரக்குத்தான வந்துண்டாவது, (என்றதானேபய) — சமக்கே
 யென்னிது முமுனாரமையும் - சத்திசிவங்களுக்கேய்தவதுபோ
 கமென்னில அந்தச்சத்திசிவங்க ளித்தப்பிரபஞ்சத்தை யறிபா
 தப்படியும் — அமைப்பறவுணாதது மவர்க்கடைவனறே- அறி
 யமிடீததுசு சுட்டியறியாமற் றடையறெ லலாததையு மொக்கவ
 றிணையு லுபு ககது கவகன்"னமா விற்கொழித்துசிவசத்திகளுக்
 குண்டாவதெல்லவே, (இதுபெத்ததை மறுத்தது,) (மேன்முத்தி
 யைமறுக்கிறா) நானொருமுத லெனொருமுதலென்கிறது குற்ற
 குதையுடைய வழியென்று மி ானவ ளுலவிடுகிறது நல்லவழியாகிய
 சாயுச்சியமென்றது சொன்னாய் — நானும்புண நலையு நலனும்-
 நானென்கிறவாள்மாவும் அவனென்கிற சிவமு நனையென்கிறகு
 ற்றமு நனினென்கிறநன்மையும், — தானவனாகையு நினசாதனத்
 தில - இந்நவானமா வந்தச்சிவனாகவேண்டு மென்கையும் நீயெ
 லலாமொன்றென்கிறவ னாகையாலுன்னுடைய சாதனத்திற்குட்
 பட்டதெல்ல, இதனறியும், சகயோகத்தைச் சாயுச்சியமெனப் பக

ாவது பதிபுசபாசத்தவர்கடே - சிவனோடொன்றாய்க்கூடிப்போ
கிறதைச் சாயுசெய்மென்று சொல்லுகிறவிது திரிபதாரத்த நிண
ணயம் வந்தவர்கள் கொள்ளுப்பகுதியுமே. இதனறி, . யாதொ
ருவகையெனவோதிய திறைநல்ல சொன்னவற்றொன்றன்று -இ,
ந்தமுததிததன்மை கூடுமளவுஞ் சஞ்சாரத்தோடே கூடியிருக்கி
றவ ன்னையிறைவிட்டு நின்றதே நிலையாகக்கொண் டபசரித்து
வரக்கடவெனன்று நீசொன்னது சிவாகமம் மோக்ஷத்துக கேது
வாயுளவாகள சரிககவேணடியமுறைமை பலவழியுஞ் சொல்லு
ம அனையிறிலே யொருவழியுங் கூடப்பட்டதல்ல, என்னில்
வீடெளிதே - அபபடிச்சரிக்கிறதுதானே முததிகூதன்மென்னி
ன மோக்ஷத்தைதயரிதென்று சொல்லவேண்டுகிலலை, எல்லாக்
குமெளிதாய்ப் பெற்றுவிடலாமென்றுசொல். இதனறியும், தா
னறியுழியே தலைப்பொருள்பிடித்து - ஆசாரியா கற்பித்தவழியே
யொழுங்கிலவாராமல் தன்னுடைய போதத்திற்குத் தோன்றின
வழியே தலைபாண்டழியாகப்பிடித்து மேனிகூபலமும் வீடளி
த்திடமே - அந்தவழியே யொழுங்கிவர வதனாலுண்டாகி பலமும்
வீட்டின்பத்தைத் தருமேல் - நிலையாகருகி நிலையிலலாமைக்கு
சசாஸ்யான தேகாதிபிரபஞ்சத்தை நிலை நிற்குமென்றுருகி—
புலையாடுதலு முலகாயிதன்பொருள் - செய்யாத காரியத்தைச் செ
யதுகொண்டிருக்கிற தலகாயிதன்கொள்ளும் பொருளாடிவழிந
து சைவாகொள்ளும் பொருளல்ல, குட்டியன்மிறி நற்கோலமெ
ழுத்து விட்டமதாயில் - சுவரிலலாமற் சித்திரமெழுதுகிற தொரு
வருக்குங்கூடாத்து உனக்கி நடமா யிருக்குமாயின, — கருவியுமி
டங்களுங் கருத்திறவுரைக்க - தன்னுரை புலனபோகங்க ளான
மாவிற்கேயென்று சாத்திரஞ்சொல்லுமிடத்து, — தெரித்திடமிதீத
த்து. அதுவயம் அதீதத்துதெரித்திடம் சிவனவிசுவர் தீதனாயி
ருக்கையினுலே யவனுக்கிவை வேண்டுகுதிலலை இவையெல்லா
மானமாவிற்கு வேண்டியிருக்கையிலே யானமாவிறகிலலைஇவை
உத்தரத்தே நிற்குமென்றுன்னுடையபோத மென்றுங் கூசாமனி

னைததுச்சொல்லிடும, இதனறியும்,—அறிவொன் றில்லோககி
 றையருளுதவுதல - சரமும்,ரிவிலலாத வானமாககளுக்குகததா
 வினுடைய வருளறிவைக கொடுக்குமென்றாய அந்நனமதுசெய்
 தல -பிரிவறிவரிபச செந்நியுளிடதது - ஒருசரமு நீக்கக்காணும
 தசெந்நித விருளிடத்திலேயிருக்கிற —ஒராதகா கிரணவநதோரெ
 மமை நீவிருவகாணவே னுமென ருங்கெடுத்தோதிபங்கொடுத
 ததையொக்குப - அந்தகரைக்காணவநத வொருவாவினகைக
 ககொண்டுவநது கண்டநதவிளகையநதகாகையிலே கொடுத்தெ
 னனை நீவிருவகாணவேண்டிமென்று சொல்லவவரை யநதகாக
 ண்டாரெனகிறதற்கொக்கும் அறிவிலலாத வானமாககளுக்கக
 ததா வறிவைக்கொடுக்க வந்ததென்றும் நீசொன்னது,, இச்செய
 மகிறைவன் கொச்சயனென்றே - அறிவிலலாத வானமாவிறகுத்த
 னனுடைய வருளைக்கொண்டறிவைக்கொடுத்தா னெனகிறதுக
 ததாவு மிந்தவானமாவைப்போல வறிவிலலாதவ னாகவேண்டும்.
 இதனறியும்,—கருவியசத்தெ மெரிவுறக்காண வேண்டு - ரிலரா
 ல் - கருவியனைக்கொண்டு தேகாதிப்பிட்டுசத்ததை நன்றாககாண
 கிறகாசுநிபை சிவஞானிகளொருரு பகதையேண்டி யிருப்பாரி
 ல்லை அப்படியிருக்கையிலே - ஈண்டறிவுடாவுளு சிவமேயென்று
 செப்பின - இவ்விடததுக கருவினைக்கொண்டறியு மறிவெல்
 லாகு சிவமேயென்று நீசொன்னது,—அவமுறுபொறிபுல் னறியா
 - இத்தூரியங்கள் ஜடமாகையினாலே விட்டங்களை உறிய மாட்டா
 து ..அறிவது பிரமமென்றோக ருன்போ லிடாப்படவிலதே -
 எல்லாததையுமறிகிறது பரப்பிரமமென்றுசொன்ன மாயாவாதி
 குமுனைப்போலக குறறஞ்சொல்லத தக்கதிலை அதேனென
 னிவ அவனபிரமததையறிவென்றும் பிரபஞ்சத்தை ஜடமென்று
 ருசொன்னான் நீயெல்லாததையுஞ் சித்தெனதுசொல்லுகையினா
 லே குற்றம். இதன்றியும், ஏறநக கருவியிருபதோ டிரண்டும்-
 அந்தமாயாவாதி பதினால்கருவியு மூன்றகததையுஞ் சொன்னான்
 நீயவனிலும்பாக்க வேறிருபத்திரண்டு கருவியும்,,போற்றுக

நதவததையும் புகழிசிலமு மீசனுமுயிருப் பேசினே - சைவரு
 சரித்துக்கொண்டுவிருநெ றஞ்சுடததைய மவாகளாற்சொல்லப
 ட்ட மூன்றுமலமுங் கததாவு மானமாவும்னடெனறுசொன்னாயு
 . . அஃதொழிந் தொன்றையாகுமென்றிசுன்னியலபு - அமையிற
 றையெல்லாம ளுட்டிப்பெழுந்தெல்லா மந்தச்சிவமொன்றமேயெ
 ன்று நீசொல்லுதிறவியலபு எத்தோடொகருமென்றால், தாயாம
 னைவியா தாடியா தாயையா - தாண்டபுந் தனனுடைய பெண்சா
 னியையும் வெள்ளாட்டியையும் தமக்கையையும், ஆயந் தொரை
 யுமோமையிறகாணும் - அப்படிச்சொல்லப்பட்ட வெல்லாரை
 யும் விடப்பாராவையாயப் பாராகும், கோகழி ஞாநதா கொ
 நெதொழிறகுமே - கோவிற்றகழியுண்டு போததொழிலைக்கொ
 ண்டி அடக்களைக்கண்டு தன்னெல்லையிலே பிலலாமலப்பாற் பட
 டுக்கண்டுருகிற ஞாநதனுடைய கொடுதொழிலையொக்கும் .
 ஆக மறந்தன-சீ சொல்லிட் நத ஞாநதனைத் தன்மை இடப்படிந
 டுக்கக்கிடக்க, - அருணில்தனனிலே மேகநாயக ஞகிய விற்றநி
 லை - அருளானம் ககளை யுபகரித்த நிறகுமுறைமைமீ - மாவி
 றகுத் தனக்கெனவோர சித்ததாமிலலாமலே நிறகுமுறைமைகத
 தா சாவதகிலுநிறைந்த நிறகுமிடத் தொன்றிலுநாககறந் நிறகு
 முறைமைநில, சிவமிலபாசம் வீசிடவியலில அழிவினியிரு
 கிறபாசஞ் சாயாந்மாககோயுட பந்தித்தநிறகு முறைமை, -
 இளைமவைமொன்று நினைவினுமின்றி - இப்படிச் சொல்லப்பட்ட
 டையொன்று முன்னுடைய நினைவிலுங்கூடவிலலாமல், உ
 ண்டென்னுமுணர்விற கண்டது கருதில் - ஆனமாவிற கிலிலை
 அந்நிறது சிவனைபென்று நீ நாட்டப்பட்டவறிவிலுலே நீ யநா
 சாரமாகச்சொன்னதை விசாரிக்கில், - இழக்கெனும் புண்ணுழி
 யொழுக்கமு மதுவாயக்கொண்டு - இந்நிரியவாதனை பொலலா
 தென்றுசொல்லுமிடத் தந்தவிநிரிய வாதனையை நீயாசாரமாக
 க்கொண்டு, - பண்டையி லெண்டருமடங்கு வந்தவாசெயதத்தை
 யையுன்றே - பெத்தநினைசயிறசெய்து வந்ததநாசாரத்திலும் பார

கக முத்தத்திஷசயி லெட்டுமடங் கநாசாரஞ்செய்யுமயககத்தை
தததத வஞ்ஞானத்தை வெறுக்கிறதலலது உனைவெறுக்க வழ
ககிலலை,—புனமைக ணீங்க வுணமை கேண மதித்திப்படிக்கொ
ததவஞ்ஞான முனகரு நீங்கத்தக்கதாக நானசத்திய ஞானத்தை
சசொலலுகிறேன அதைபுத்தி பண்ணிக்கேடபரியாக, எ-ற. (ம
தி-அசை.) (கக)

நிமித்தகரணபரிணாமவாதிசங்குதற்பரிசாகாணமுற்றிறறு

சைவவாதி சங்கற்பம்,

—(0)—

அறிவாயறியு மறிவுயிரகேவலத
தருவிலணிருளொடும பிரிவிலண்ணல்
கலைமுதலாக நிலவியகருவிடங்
விளக்கெனவதவுந துளக்கறப்பொருத்தி
யிருவினைநுகாவில வருவினைசெயது
மாறிப்பிறந்து வருநெடுங்காலத
திருணமலபாகமுஞ் சத்திநிபாதமு
மருவழியருளருமன்னவனைனநது
செலகதியாயநது பலபிணிபடுத்திக
கருவியுமலமும் பிரிவுறப்பிரியா
ஞானநலகலந தானதுநேரக்கித
தனைனயுமதனையுந தனமுதற்பொருளையு
வினைவென்றியா விருவருமுயவகி
யொனருயுறுபயனுபபு
மினருயநிறகு மிதுசிவகதியே.

(இன) அறிவாயறியு மறிவுயிர - அநாதியே சகலத்திலறி
வாயறிந்து கொண்டெருகிற வறிவாயிருக்குமானமா,— கேவலத்

தறிவில் னிறுனொடும பிரிவில்ல - கேவலாவத்தையிலே யொன்
 நையுழறியான அறிவில்லாம லவவிடது தானவமலததையும் வி
 ட்டுநீங்கான, - அண்ணல கலைமுதலாக திலவிய கருவிகள் விளக,
 கெனவீதவும் - இப்படிக்கேவலப் பட்டுக்கிடக்கிறவவதரத்திலே,
 யான்மாவிற்குக்கதநாவானவா கலைமுதலான தத்துவங்களைக்க
 ண்ணுக்குக் காட்டான விளக்கினது தனமைபோலக் காட்டாக
 கட்டின, துனக்கறப்பொருள்கி யிருவினையாகவில வருவி
 னைசெயது - அந்தக்கருவிகளோடு மனசவறக்கூடிப் பிராரத்தக
 னமமான புண்ணியபாவங்களைப்படுத்தவருமிடத் தாகாமிடத்தை
 யாற்றித்தக கொள்ளும் - மாறிப்பிறந்துமரு நெடுங்காலத்து-இ
 நக்கணமத்தக்கிடாக நெடுங்காலமச்சமாரிப்பிறந்துவருமிடத்து
 ச சிவா புண்ணிய முண்டாய அதனாலே, - இருண்மலபாகமுஞ் சத
 திபாதமுமருவுழி - மலபரிபாகமுஞ் சததிரிபாதமுமபொருள்கி
 னவிடத்து, (இதுபெத்தம்) (மேனமுத்தி) - அருளுருமனைவ ன
 ணைத்து - அருளேதிருமேனியாகிய கதநாவாசாரியமுத்ததமாகவ
 ன்து, - செலக்கியாயந்து பலப்பணிபடுத்தி - இவ் வபொருத்தபபட்
 டமோக்கத்திற்கேதுவாயாராய்ந்து பலப்பணியாகியசரிதைநீரியா
 யோகவகனிலே நிறத்தி - கருவியுமலமுமபிரிவுரப் பிரியாநா
 னநல்கலும் - அந்தச சரிதைகிரியாயோகங்களை முற்றநசெய்கை
 யினாலே கேவலசகல மிரண்டையுரீக்கி யநாகியே யிவனையுட்கரி
 ததுக்கொண்டு வருகிறவுண்மை ஞானத்தைக்கொடுப்பன அப்
 படிச்செய்த மாந்திரங்கினாலே, - தானதுநோக்கித் தனனையுமத
 னை தனமுத்தரபொருளையும் - இந்தவானமா வுண்மை ஞானத்
 தைத்தெரிசித்து ஞானருவாகியதனனையும் ஞானமாகிய வுண்
 மைஞானத்தையும் மந்தஞானத்திற்கு முதலாயுள்ள ஞானத்தையு
 டிகத்தமுன்றமுதலையு, - இன்னவென்றநியா விருவருமுயகி -
 அவ்விடத்திற் கட்டியபிரியாமலிந்தவானமாவஞ் சிவமுந்தம்மிலே
 கூடி, - ஒன்றாயுறப்பல ணவப்புமின்றாய் நிறகுமிதுவெகதியே -
 இரண்டுமொருமுதலாகி யவ்விடத்தூற்ற தெருபயனும் பிரியமு

யிரண்டு மில்லையாயிருக்கிற வவநாததைச் சிவசாயுச்சிய மெனது
சொல்லப்படுவது, ஏறு. (௧௭)

சைவவாதி சங்கறப-முற்றிறறு.

—(1)—

சைவவாதி சங்கறப நிராகரணம்.

—o—o—o—

இதுகதிகாக முதலறிவுயிரேற்
பொறிபுலனீங்க வறிவுயிரனறே
யடைகாயநூறி னிடைசோசிவப்பென
விநதியததொகையின வநதந்நொனறுநின்
றினறாமெனற லனறேயெநதை
யறிவிலனதீதச செறிவிலெனறுரைதத
நினமொழிவிரோதமும பினமுனமலைவு
மனவயினிகழா மலமிருணிற்றையொளி
பிரானமரவிளக்கிற றகுமருடகலாதிச
ளீனமிலிவனிடத தெய்வாறிசைநதன
விசைநததாயினு மிசையாதாயினு
மசைநதிமுததி சாதநமவமே
சததிரிபாதமோ தருமலபாகமோ
வுததகாரண காரியமோதுக
பாகனகாரணமாகினமற்றது
காலாவதியற்காயாவதியின
மேலாமெனனும .வினையுறமவதியிற்
நியரெனவுயிரகருத தோன்றிடுமவதியி
னையமிகுயிறைவ னலகிடுமவதியி
லேதிருகட்டு மோதுகவிருவினை
யொததவெல்லையில் வைத்தனரென்னி
லருவினைதுகக வருவினைநில்லா

வெருவினைப் பிரிகா விருவினையாகா
 வெரப நுமறு செபபுகதேசிக ,
 னருளு நுவென்ற பொருளினையுயின்
 மாயாவுருவன மாயாவுருவினை
 யேயானையகதவ ரெமமனோரே
 பலபணிஞான காரணமெனினிற
 றொலபணிதொறுமபயன பெபபதனலு
 மொருபணிசெயயாச சிரபுரசசிறுவரு
 மரசராய தருணத்தலைவரு
 முதிபர சமயத்திதமுறுமரசரு
 ஞானமபெற நன்னையினலு
 மிமலபணிமருட கேதுவனதெனஞான
 னு றெபபதிக நிமித்தத்திதொழிலென
 வே றொகிறைநா வியம்பிறதெனஞான
 கருவியுமலமும பிரிவுறவருடரு
 மென்றனைகோலத தேதுமறியின
 றுன வியசகலத தருணிலேதோரு
 வெவவததைதயிலிறைபருனெ றுருபம
 செயவிய ஞான தரிசகமாஹது
 நாலவகைமாயைப பால்வருஞானம
 பண்டைஞான மிதுவறிதாரம
 கண்டஞான மிதுவககாரணி
 வீ றுஞானிக னென போயாருயின
 ஞானவேறறமை நாடலுமரிதே
 தானுஞானமுத தலைவனுமென்றனை
 யானபினிடலு மிவனதுஞானமும .
 பாசமுமபாச ஞானமுமென்றினை
 பேசுரொனஞாப் பெற்றியவாகவின
 முமமைப்பொருட்து மும்மைத்தனமை

செமமைத்தென்னிற செலவுகளெழுதுக
 விருவருங்கூடி யொருபயனுடத்தென்
 றருளிணையவடிவ ப்பேதிகணிலையே
 பதிபசுபாச முதிர்நிவுகளுட
 னொழுமுன்னாக கூரப்பினன
 றிருபொருளீத துமற றொருநாலவகையு
 மீனமிலனாதுரு ஞானஞெய்மென
 றிசையமுனரூயப பசுபதியெனறவற
 றிரண்டாயிரண்டு மொன்றிகொனராகத
 திரண்டாமபயனெனுந திருவருடெளியிற்
 சென்றுசென்றனுவாயத தேயநதுதேயந்தொனரூ
 மென்றிறையிற்றகை யியம்புதற்குமே
 யொன்றாமென்ற லன்றியுமுவபு
 மின்றாமென்ற லென்பபனியம்புக
 வென்றனைவினாவு மிபாவும்விளங்க
 வென்றென்கொள்கருத்தின விருமபினையாயி
 னதிகக்கரையானென்க கொத்திததலமாநது
 வெண்ணெயம்பதிதிகழ மெய்கண்டவனரு
 லுண்ணிலையுடையோ னொருவனுரைத்த
 தவப்பிரகாசத் தனமையிலவிரித்த
 சிவப்பிரகாசச் செழுந்தமிழ்முணமைமைய
 யருளுடனாய்ந்து கொளவத
 திருவருளவினவ்விருந்திடுமென்றே,

(இன) இதுகதிராக முதலறிவுயிரேல் - நீயிப்பொழுது
 சொல்லிமுடிந்தவிது முதுகியாகடம அதுபின்பு சொல்லுகிறோ
 ம ஆதமாவநாதியிலே யறிவாயிருக்குமாயின், பொறிபுலனீங்க
 வறிவுயிரானே - இங்கிரியங்களு மதனாலியப்பட விடயங்க
 ளு நீங்கினவிடத் தானமாவிறகறியும் பகுதியுண்டாமோ அஃவி

நீதியங்கள் கூடினபொழுதறிந்து மவைநீங்கிநெடுமு தறியா
மையுடையிருப்ப தானமாவிறகுள்ள சுபாவமென்று நீ சொல்லி
ல்,—அடை கூய தூறினிடையே சிவப்பென பாகரு வெற்றிலை,
சுண்ணாம்பு கூடிமத்தித்தவிடனிலே யவையிறறினது தன்மை,
யினநி நடுவேயொரு சிவப்பெழுந்தாறபோல,— இவ்வித சொ
கையினவந் தறிவொன்று நின் னினமுமென்ற லன்றே யெனதை—
இவ்விதங்களினுடைய கூட்டத்தினிடிலே யோரறிவுதோன்றியுட
னையழியுமென்று கண்பங்கஞ்சொல்லுகிற புத்தகாமே பப்பாநீ
ரிதன்றியா,—அறிவில னத்திசசெறிவிலெவாறுறைதத - அறிவா
யறிந்துவருகிறவானமாவிற்கு மலத்தினிலே நெருங்கியிருக்கிற வ
தித்தானத்திலுநிலிலையென்றுசொன்ன.—நீசு மொழிவினோத
முய பின்முனமலையு மனவயி ணிவழி - உரு னுடைய சொல்லி
னோதமுமொருக்காலநிலிலையென்று மொருக்காலநிலென்று நீ
முனனெடுபின்மலையசொன்ன வினவயி நிலைபெற்ற நல்லோக
ளுடைய கூட்டத்தினிடத்து சொல்லிக்கொள்ளப்படாது. இத்
தன்றியும்,— மல மிருள் - அனவமலமொருபெற்ற சத்தவீரனா
யிருப்பதொன்று இறைமொளி - கத்தாதானே வெண்ணின் ம
காபிரகாசமாயிருப்பாருருத்தன, னுனமா விளக்கிறத்குமுருட்
கலாதிகள்-ஆனமாவிற்குத்தான விளக்கைகேடலே காட்டாயுள
ள கலைமுதலானதத்துவங்களு மாயாகாரியமாயிருக்கையினுலேம
யக்கமாயிருப்பதொன்று ஆகையாலநதகருவிகள் - ஈனமிலிவனி
டத்தெவவாரிசைந்தன-இருளாயிருக்கிறகேவலத்தானத்திலேயறி
வினநியிருக்கிற வானமாவிற்கு மகாபிரகாசமாயிருக்கிற கருவிகள்
சென்றபொருத்தினைப்படிபெப்படி, இசைந்ததாயினு மிசையா
தாயினும்-அந்தகருவிகள் கூடியறிந்தாலும் அந்தகருவி ள் கூ
டாமந்தகேவலத்திலே விடநதாலுமபோகட்டும், . அசைந்திடு முத்
திசாதவமேநிலிலிறிந்தமாட்டாமல் முததிசாதஞ்சொன்னது மி
கவுன்னாயிருந்ததுகிலை. (இதபெத்ததைமறுத்தது.) (மேனமு
ததியைமறுக்கினா),... சத்திநிபாதமோ தருமலபாகமோவுத்த

காரணகாரிய மோதுக-மூலனையிருணமலபாகமுஞ் சததிநிபாத
 மூமருவழியென்றாய அநிறசததிநிபாதகாரணமாக மலபுரிபாக
 முண்டாயினதோ மலபுரிபாககாரணமாகச் சததிநிபாதமுண்டாயினதோ இவையிறிறசெலுத்தப்பட்டகாரணகாரியியாதெ
 னறுசொல்லுவாயாக. பாககாரணமாகின் - மலபாககாரணமாகச் சததிநிபாதமுண்டாயிறறெனின், மறறது காலாவ
 தியிற காலாவதியின்-அநதமலபாகமெனறுசொன்னது எண்ணி
 நந்த சரீரமெடுத்துப்போட்டு வருகிறதற்குள்ளே யின்னசரீரத்திலே
 முததியெனறிருக்குமோ உநதசரீரத்தினுடைய வெவ்வேயிலே
 யெண்ணிறந்த காலஞ்செலுக்கையிலயதிலே யின்னகாலத்திலே
 யினனுக்கு முததியெனறிருக்குமோ,மேலாமென்னும் வி
 ணையுறமத்தியில-அநதகாலத்தினெவ்வேயிலே யொன்றுக்கொன்று
 மேலாகவருகிற புண்ணியபாடங்களிரண்டுதலையொப்புநத
 வெவ்வேயிலேயோ அபொனவுயிர் எழுத்தோன்றி மலத்தியில-
 எண்ணிறந்தகாலம் பிறத்திறந்துவருகிற வானமாவிறகு ஐநகநது
 ககமென்று தோன்றின் வெவ்வேயிலேயோ, நயமிருயிறைவனல்
 கிடு மவதியிலேதிறக்கடு மோதுக-ஆனமாகளபேரிலே மிகவும்
 பிரிபத்தையுடைய சததா அவனை யின்னவதரத்திலே யிரகூறி
 ப்பன்னென்றனடே யரதவெவ்வேயோ இவையிறறு வெவ்வேயிதர
 தத்திலே கூடுமென்று சொல்லுவீராக, இருவ்வேயொத்த வெவ்
 வேயிலடைத்தன ரெனினில - புண்ணியபாவ மி னெருதலே யொ
 ததவவதரத்தில மலபாகமுண்டாமென்று ரெயோராகன சொ
 லுவாராகெனறு நீசொல்லில, .அருவ்வே தூக்க அருவ்வே நில
 லா - கனமருவாயிருக்கையினுலே புண்ணியமொரு தட்டிலும
 பாவமொரு தட்டிலுமபோட்டிரண்டுமொத்ததுதோவென்று தூ
 க்கிப்பார்க்கைக்கு உருவாகக்காணப்பட்டது, இதனறியும்,... ஒரு
 வினைபுரிகா லிருவ்வேயாகா - ஒருபுண்ணியத்தைச் செய்யுமிடத்
 துப பாவம்பாதிதாகப் பகுத்திலலாது ஒருபாவத்தைச்செய்யுமி
 டத்ததுப் புண்ணியம்பாதிதாகப் பகுத்தது நிலலாது புண்ணியம்பு

‘ண்ணியமாகவும் பாவம் பாவமாகவும்வரும்,—ஒப்புறுமாறுசெப்பு
க - புண்ணிய மபாவமிரண்டு துலைக்கொக்கிறபடி யெப்படியெ
ன்று நீசொல்லவேண்டும். இதனறியும், தேசிகனருளுருவென
றபொருளினையின்-ஆசாரியனுடைய வடிவு அருளவடிவாயிரு
ககுமென்று நீசொன்னதனுடைய வததத்தை விசாரிககுமிடத்து

மாயாவுருவன மாயாவுருவினையேயான - அழியாத திருமேனி
யினையுடைய கத்தா வழிந்துபோகிற மாயாசரீரத்தைப் பொருந
தான். அப்படியன்றுகாணும் ஆனமாககளை யிரகூழிகளைப் பொ
ருட்டாகப் பொருதுவனென்று சொல்லில் — ஏயந்தவ ரெமம
னேரே-யாதொருததா மாயாசரீரத்தைப் பொருநதின்வாக இன்
ம்மைப்போல வானமவாககத்திலே யொருததா, அதனையொ
ழிந்து வேருென்றாகச்சொல்லப்பட்டது இதனறியும்,—பலபணி
ஞானகாரணமென்னில் - பலபணியாகச்சொல்லப்பட்ட சரிதை
கிரியாயோகுககளைச் செயவதுகாரணமாக ஞானமுண்டாமென்னி
ல்,—தொலபணிதொறும் பயனொடுபபதனும் - பழையதாக
ச்சொல்லப்பட்டவருகிற சரிதைகிரியா யோகுககளைச்செய்வதுகா
ரணமாகச் சாலோகசாரீப் சார்பவகளுண்டாயுப்பலித்துப்போ
மென்பது திருவாகாச்சொல்லி யிருக்கையினும்,—ஒருபணி
செயயாச்சிராசுகிறவரும் - ஒருதொழிலுரு செயயாத சீகாழித்
தலைவராய திருஞானசம்பந்தரும்,—அரசராய தருணத்தலைவரும்
- இராஜகுமாரராகிய வாலிபத்திற்கெல்லாத தலைவராய் கந்தா
ப்பெருமானாபநாடும்,—முநிரபரசமயத் திதமுறமராரும் - மி
கவமனசமயத்திலேகின் றவையிறறைச சமயமல்லவென்றைசா
சயமேசயமென்றறிதி யிட்டுவந்த திருநாவுக்கரையரும்,— ஞான
மபெற்ற நனமையினுலு மினமில்பணியருட்கேதுவன்று & குற்ற
மற்றிருக்கிற சரிதை கிரியாயோகங்களைன்னுத்தொழிலகளைச்செ
யயாமல ஞானத்திற்குக்காரணம் படுமேயல்ல தவை காரணமெ
ன்றுசொல்லப்பட்டது,—என்றால் - அல்லமென்று சொல்லி யிருக்
கையிலே நீவுள்ளதென்று சொல்வதென் ஞானேற்பாதி நிமித்த

மித்தோலென; ஞானவற்பத்தி நிமித்தமித தொழிலென்று, — உணோகுகிற தூலியம்பிறறெனனும் - உன்னையொழிந் துள்ளோ ரெல்லாகருவகத்தா தூலகளிலே யருளிச்சொது வைத்திருக்க ஞானத்தைப்பெறுதற்கு நிமித்தமன்றி ஞானங் கொடுப்பதற்குச் சரிதைமுதலாகியது நீகாரணமென்ற தென்னாயமுடியும். (எனனவே ஞானமென்று நிமித்தத் தவமாமென்பது கருத்து) இதனறியும், கருவியுமலமும் பிரிவுற வருடருமென்றனை - ஸ்வாகிடகருவியு மரியாமையாகிய மலமூர்வகத்தக்கதாக வருட பிரகாசமுண்டாமென்று நீசொன்னாய, கேவலத்தேதுமறி யிலன-கேவலத்தையிலே யானமாவொன்று மறியாமறிகடகையினு லவாவிடத்தருட பிரகாசமுண்டாகாது, — துன்றியசகலத் தருணிலேதோன்றா - கருவிகணெருங்கியிருக்கிற சகலாவதையிலு மருடபிரகாசமுண்டாகாது, — எவ்வதையையிலிறையருளபெறுகுவம் - முன் சொன்னவிரண்டவ தரத்திலுமருடபிரகாச முண்டாக தென்றா துப்பினனெத வாதரத்திலேதான் கதகாலிலுடைய திருவருளாப் பெறுவேமாம், — செவ்விய ஞானதரிசநமாவது - மயக்கமற நீதரிசித்த ஞானமாவது, — நாலவகைமாயைப்பரவ வருஞானம் - தனுக்ரண்புண போகமென்கிற நால்வகையோடுங் கூடியிருக்கிறமாயையிப்படுத்தியிலே நின்றநிறதுவருகிற ஞானமெப்பொழுது முள்ள ஞானமாகவேண்டும், — பண்டைஞான மிதுவறிதவரசகண்டஞான மிதுவரசகாணில - இவதமாயையிலேய நிறதுவருகிறஞான மெப்பொழுதுமுள்ளஞானம் இதுநீவகத்தக்க தாகவே வருகிறஞானம் இவத்ததனுக்ரண்புண டோகவசனாககாணப்படின, ஈனுஞானிக னென்போர யாருமில் - ஆளுஞானிகளென்று சொல்லத்தக்கதாக வொருந்தருமிலலை நீசொன்னவசந்ததினலே யெல்லாரு ஞானவான்களாகவேண்டி, ஞானவேற்றுமை நாடலுமரிதே - ஞானத்தினுடைய வேறுபாடறியும் பொழுதரிதாயிருக்கும். இதனறியும், — தானுஞானமும் தலைவனுமென்றனை - ஞானமாவது சிவஞானமுது சிவமுமென்று மூன்று கச்சொன்னாட — ஆ

‘கிபினிவனு சிவனதுஞானமும் - சிவனுஞ் சிவனுடையஞானமும்
 மென்னகயினுலே ஆனமாவு மானமாவின்னுடைய ஞானமும் —
 பாசமும் பாசஞானமும்மென நிவைபேசுலா - பாசமும் பாசத்தி
 னுடைய ஞானமும்மென நிதமூன்று முதலிறகு மூன்றஞானமு
 னென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் — ஒன்றாபபெறிய
 வாகவின் - இதுஒன்றாகாத முறைமையினுலே, - மும்மைபொ
 ருட்டுமும்மைத்தனமை செம்மைத்தென்னிற செலவுகளெழுதுக
 இந்தமூன்றமுதலிறகு மூன்றஞானமுள்ள தென்கையா லான
 மாவொன்றாமிடத் தாதுபபசுஞானமும் பாசஞானமும்போனபடி
 யெப்படியென்று சொல்லவேண்டும், இதனையும், ௦ இருவருங்
 கூடி யொருபயனாய்த தென்றருளினை - ஆனமாவுஞ் சிவனுங்கூடி
 யொருமுதலாயிற் றென்றுசொன்னாய், — இவ்வாறே பேசுகணிலை
 யே - இப்படிப்பெத்தத்தி விரண்டாய் முத்தியின்றொன்றாயிருக்கு
 மென்றசொல்லுகிறது மாயாவாதிபுடைய மதமாயிருக்கும், பதி
 பசுபாச முகாறிவுகளுடனாறு முந்நாக்கூறு - பதிபசு பாசங்க
 ளுமவையிற்றினுடைய ஞானங்களு மாகையாக முன் சொல்
 வி, — பின்னிருபொருளீத்து மறொருநாலவகையும - அந்தவா
 றினும் பாசமும் பாசஞானமென்ற விரண்டையுவிட்டுப் பின்பு
 காலாகதி உத்தராவகையும, — ஈனமில் னாதாறு ஞானஞேயமென
 றிசையுமன்றாய் - இதிலேபசுஞானமொன்றைய விட்டுக் குாற
 மில்லாத ஞாதுருஞானஞேயமென்று பொருட்கப்பட்டமூன்றாய்
 — பசுபதியென்ற உற்றிரண்டாய் - அதிலே ஜீவஞானத்தை நீக்
 கியானமாவென்றுஞ் சிவமென்று மிரண்டாய் இரண்டுபொன்
 றினொன்றாகத் திரண்டாய்பயனென்னுந் திருவருடெளியில் - இந்த
 வீசண்டிலே யானமாவானத்தச் சிவனிடத்திலேகூடி யிரண்டு
 மொருபயனாய் சிற்சுமென்று நீசொல்லும் அமலசாக்கிராதித்திரு
 வருட்பகுதியைச் சொல்லுமிடத்து, — சென்று சென்றனுவாய்த்
 தேய்த்து தேய்த்தொன்றாமென் றிறையியற்கையியம்புத நகும - தி
 ருவாகத்திற் ‘இனதெனக்கருளி, என்றதிருவிருத்தத்தில் திரு

வாத்தூர்நாயனார் பேரினபமவேணடி க் கததாவினுடையதன்னை
யையருளிச்செய்தது நீசொன்னவததத்திற்குத் தஞ்ம் (என்றது
எனைததகாதென்பதுகருதது) (ஒன்றுமல்லவீர்ண்டுமல்லவொ
ன்றுமிரண்டு மினுமல்ல வென்பதுணமை,) இதனறியும், ஒன
ருமெனறலனநீயு முவப்பமினருமெனரு வென்பபன - பதியு
மபகவுமொனருமெனறு சொன்னதனறியு மிவவிடததோரினப
முமதன லுண்டாகிய பிரியமுமினருதவின லுனகருப பிரயோச
னமெனன (என்னவே பெறுவானிலையென்பது கருதது)—இ
யம்புக - நான்சொன்னததை உலலவென்று சொன்னீரேபின
னையிந்தச சித்தநாதவதத மிப்படியிருப்பதென்று நீசொல்லுவீ
ராக,—என்றனை வினாவுமியாவும்விளங்க வென்றிகொள கருத்தி
னவிருமபினையின - பின்னையெப்படி யிருப்பதெனறெனனை
நீகேழுகிறதாக வுன்னுடைய திடமுறுகருத்திலே விருப்பமுண
டாயினீ—நதிக்கரையானெனக கொதித்தலமாநது - ஆற்றங்க
ரைப்பசப்போல் அங்காமோ விங்காமோவென்று நீபதறிக்கொ
ண்டுதிரிகிறதெல்லாந தெரியததககதைவிட்டு வெண்ணெயமபதி
திக்கமுமெய கண்டவனரு ஞ்ணணிலையுடையோ னெருவனுரைத்
த - திருவெண்ணெய நல்லுரிலேவிளங்கப்பட்ட மெய்கண்டதே
வனுடைய வதுககிரகத்தி லுணமையைப் பெற்றமறைஞானசம்
பநதநாயனா எனகருளிச்செய்த வத்ததைக்கொண்டு,—தவப்
பிரகாசத்தனமையில விரித்த சிப்பிரகாசச செழுந்தமிழுண்
மையை - முனஜநத்திலே செய்ததவங்களினது மிகுகிகொண்
டுநானசெய்யப்பட்ட சிவப்பிரகாசமாகிய செழுவியதமிழினுடை
யவதததை,—அருளுடனாய்ந்து கொள்ள - ஆசாரியருடனே
டியாராயநதுகொள்ளவே,—திருவள்ளுவின்வ நிருநதிமெனதே-

கஉஅ

சங்கற்பநிராகரண

மூலமும்-உரையும்.

பிண்பிந்ததது திருவருளினபகுதி யெப்படியிருப்பதெனறுக கே
ட்ட சந்தேகங்களைல்லா நன்றாய்வுககு விளங்காநிறதும் ஏறு,

சைவவாதி சங்கற்பநிராகரண-முறவிறறு

சங்கற்பநிராகரணமூலமும் - உரையும் - முறவிறறு,

பாயிரமுடாட அகவல - உ

திருச்சிறமபலம்,

—()—

த னி ய ன்;

கற்ற - ன்கருணைகடாக கலந்தயிசிவமாய்வாழப்

பற்றவனபரமேயாகப பரிவினாசிவபிரகாசஞ்

சொற்றவனபொருடகபாபந துலகியதுயோனொல்லோன்

கொற்றவன்கடியானந்தந குடிமுழுதாண்டகோவே.

இந்நூலுரையசிரியா பெயா பிரதிகளிற்

காணப்படவில்லை,

உ
சிவமயம்.
திருச்சிறைமபலம்.
கொற்றவன்துடி
உமாபதிசிவாசாரியருளிய்
நெஞ்சுவிதி தூதுமூலம்.

அஷ்டாவதானம்
புவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்
இபற்றிய பதவுரையும்,
இஃது,
காஞ்சிபுரம்
மகாவிதவான
சுந்தராமமுதலியார்
மாணக்கர்
கா சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்
அவர்கள் பாவையிட்டு,
கன்னிகைப்போ

முருகேச முதலியாரால்

. செனனை
ஜீவகாநுணயவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898ஆம்

உ

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

—()—

வெண்பா,

நெஞ்சுவிடு துதினுக்கு நேரா முரையொன்று
விஞ்சையுறக காட்டி விளக்கினுன — கஞ்சனிகு,
ரட்டாவு தானகவி யாணசுந்த ரககவிஞ
னெட்டாமெய்ஞ ஞானத்தை யேயநது.

உ

சிவயம

திருச்சிற்றம்பலம்,

நெஞ்சுவிடுதூது.

மூலமுமுலாயும்.

—( )—

* காப்பு.

வேதாந்தஞ்சொற்ற வியனுருவமுன்றினையுரு
சாதாகியமைத்திற் சான்றாகு-மேதாவா
மஞ்சமுகத்தானருந் மாணைமுகத்தானருள
னெஞ்சுவிடு தூதுகினை.

(இதன்பொருள்) வேதாந்தம் - உபநிடதங்கள், சொற்ற
- செல்லிய, வியன் - பெருமைபொருந்திய, உருவமுன்றினையு
ம² (அருவமுருவமருவுருவமென்னு) மூன்றருவங்களையும், சா
தாத்கியமைத்திவ- (சிவசாதாகியமஅழாத்சிவசாதாகியமமூர்த்தி
சாதாகியம காத்திருசாதாகியம கனமசாதாகியமமென்னும)
ஐந்துசாதாகியவகளுள், சான்றாகும-(அருவமனைது சிவசாதா
கியம அழாத்சிவசாதாகியவகளிலும், உரு மாணைகனமசாதா
கியம காத்திருசாதாகியவகளிலும், அருவுருவமானது மூர்த்திசா
தாகியமத்திலும்) நிலைபெறக்காட்டும மேதாவாம்- பேரறிஞனும்
அஞ்சுமுகத்தான்-(நகூனம் தற்புருடம் அகோரமவாமதேவம் ச
த்தியோசாதமென்னும) ஐந்துதிருமுகங்களையுடைய சதாசிவநாய

* இக்காப்புவெண்பா கொற்றவன்குடி முதலியாரா கூறியத
ன்று இந்நூலுணராயாசிரியா பரிஷத்சொற்றது,

நா, அருளு¹ - தந்தருளிய, ஆனைமுகத்தான் - லேழ்முகக்கடவுளது,
அருள்² - திருவருளாலே, நெஞ்சுவிடுதூது - (கொற்றவனகுடி உ
மாபதிசிவம் திருவாய்மலர்ந்தருளிய) நெஞ்சுவிடுதூது எனனும்,
நான்சாத்திரத்தினைநினை - மனமேதியானமபண்ணுவாயாக, ஏ - று³

தூல்.

கலிவெண்பா.

பூமேவு முகதிப புயலவண்ணன் பொறபமைநத
நாமேவு மாதபுணா நானமுகத்தோன - றுமேவிப
பன்றியு மன்னமுமாப பாரிடநதும் வானபறநது
மென்றுமறியா வியலபிஞன் -

(இ - ள்.) பூமேவுமுகதி - தாமரைப்பூவ்வினையொத்த கொப்
பூழினைவாயந்த, புயலவண்ணன் - மேகநிறத்தினையுடைய நாரா
வணமுாததியும், பொறபமைநத - அழகுபொருந்திய, நாமேவும
நாவ்வினிடத்தமரும், மாத - சரஸ்வதி, புணா - சேரும், நானமுகத்
தோன் - நான்குமுகங்களைவாயந்த பிரமாவும், பன்றியுமன்னமு
மாக - முறையே பன்றியாகியும் அன்னமாகியும், நாமேவி - நா
வகன்வடிவெடுத்த, பாரிடநதும் - பூமிடைக்கேண்டி, வானப
றநதும் - ஆகாயத்திற்பறநதும், எனறும் - கைகாலத்தினும்,
அறியா - அறியவொணாத, இயல்பிஞன் - தன்மையினையுடை
யவன்,

அன்றியு

மித்திரனும் வானோரு மேனோரு மெப்புவியு
நததர வெற்பு மறிகட்டி - மந்திரமும்
வேதமும் வேத முடிவுமவினை விக்ந்துவுட
னதமுங் காணா நலத்தினுன் -

(இ - ள்.) அன்றியும் - அல்லாமலும், இத்திரனும் - தேவேந்தி
ரனும், வானோரும் - தேவர்களும், ஏனோரும் - மற்றையரும்,

எப்புவியும் - ஓநதவுலகததவரும், மந்தாவெற்பும் - மந்தாமலைவர்
சிகளும், மறி - அலைமட்டங்கும், கடலும் - சமுத்திரவாசிகளும், ம
நதிரமும் - சப்தகோழிமகாமநதிராகளும், வேதமும் - நான்கு
வேதங்களும், வேதமுடிவும் - முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்களும்
விளைவிநதுவுடன் - சுததமாயையிலுண்டாகிய விநதுவுடன், நாத
மும் - அமமாயையின் காரியமாகிய நாதமும், காணு - இவை
களால் காணப்படாத, நலத்தினுண் - நனைமையுடையவன்,

ஓத

வரியா நெளியா னளவிறதது நின்ற
பெரியான சிறியான பெண்பாகன்—

(இ-ள,) ஓத - எடுத்ததுசசொல்ல, அரியான் - (உழுவலன்
பின்றலைப்படாத அயனமுதலியதேவாகட்டு,) அருமையானவன்
எளியான - (அன்பினறலைப்பட அடியருக்கு) எளிமையான
வன், அளவிறதது - (வைகரியாகி நால்விதவாகுகின் பகுதியவா
கிய வேதமுதல் நாதமீருனவைகளுக்கு அதீதமாய்ச் சுட்டுணாவ
கடுகட்டாது யாங்கனும் பிரிவின்றி சமவேதமாய நின்ற) வியா
பதமாய, நின்ற - எழுந்தருளிய, பெரியான் - (அளவின்றிப்பா
நத அண்டங்களயாவும் தன்னுளவியாப்பியமாகத் தானவியாபக
மாயெங்குநிறைந்துநின்ற) பெரியவன், சிறியான் - (மலபாகம்வ
ருவித்தருளுதற்பொருட்டு அணுகுகளாகிய உயிரகட குளனிருகது
அதிருக்கும் ஐந்தொழிவநடத்தும்) சிறியவன், பெண்பாகன் -
(நிஷ்கண்சிவம் ஆனமாகுகளின் பேரந்தகாரமாகிய ஆணவத்தை
கீசுருப்பொருட்டும் ஆகடங்களைக் குருந்தானததில் வைக்கும்
பொருட்டும் அறுவகைச்சமவதத வரும்வரவா தியானவண்ணம்
அருளுதற்பொருட்டும் அருள்வடிவாகிய சத்தியின்வழியேசங்கந்
பித்தநிச்சு) அமமையாரை வாமபாசத்திலுடையவன்,

தெரியா

வருவா, னுருவா னருவுருவு மீலலான
மரியான மரிப்பாரா மனத்தான—

(இ-ள) தெரியா - ஒருவராலுமறியப்படாத, அருவான் - (சிவம் சதஜி நாதம் வீரது என) அருவமானவன், உருவான் - (மகேசுவரன் உருந்திரன் திருமாலாயுள் என) உருவமானவன், அருவுருவம் - (சதாசிவமென்னும்) அருவுருவமாகி, இலலான - (நவந்தருபேதமுநாடக மாததிரையானடிக்கும்) இவையாவுமில்லாதவன், மரியான - இறவாதவன், மரிப்பாரா - இறக்கும்பிரம விஷ்ணுக்களுடைய மனத்தான - மனத்திலிருப்பவன்,

பரிவான

மெய்யாககு மெய்யன் வினைக்குவினை யாயினுன
பொய்யாக்குப பொய்யாய் பொய்யாயினுன—

(இ-ள்) பரிவான - பகடுவப்பட்ட, மெய்யாக்கு - உண்மை யடியாககு, மெய்யன் - உண்மையாய் விளங்குபவன், வினைக்கு - பிரபஞ்சகாரிடங்கடகு வினையாயினுன - நிமித்தகாரணனாயினுன, பொய்யாககு - உண்மையிலலாககு, பொய்யாய - இன்னமையாய், பொய்யாயினுன - தோன்றாதவனாவான்.

ஐயன

படநாகம் பூண்ட பரமன் பசுவி
இடமாய் நிறைந்த விற்றவன்—

(இ-ள்) ஐயன - சர்வானமாகளுக்கு ம்பிதாவானவன், படநாகம் (தாருகாவனத்தா விசாரவோமத்தனடாடகியேயிய) படநாகனோடுங்குடியபாம்புகளை பூண்ட - ஆபரணங்களைக் கத்தரித்த, பரமன் மேலானவன், பசுவின் - வண்ணிறத்தான மகோடிகளின், இடமாய் - இடமாகி, நிறைந்த - பூரணனாய்த்தங்கிய, இறைவன் - கடவுள்,

சுடரொளிபா

னென்றுமுள னன்றளவு மியானு முளனாகி

நின்றநிலை யிறநீரித்து நிலலாமற—

(இ ள்) சுடரொளிபா - சோமசூரியாககினி சொரூபமாயு
ள்ளவன, என்றமுளன் - இத்தகையமுதலவன எககாலத்துள்ளா
னோ, அன்றளவும் - அககாலமுதல, டானும் பசவாகி டானும்,
உள்ளாகி, இருப்பவனாகி, நின்றநிலையில் - ஆனமாவின் துணைமை
ச்சொரூபமாயுள்ள தன்மையில், தரித்து-நிலைபெற்று, நிலலாமல-
வாழாமல,

சென்றுசென்று

தோற்றியிடுமணடஞ்சுவேதசங்கணமண்ணினமேற

சாற்றுமுற பீசஞ் சராயுசங்கட-கேற்றபிரப

பெலலாம பிறத்து மிறத்து மிருவினையின

பொலலாகு துயக்கும பொறியிலியேன—

(இ-க்) சென்றுசென்று - படைபபுகடோறும் போய்ப்போய்,
தோற்றியிடும-முதலவனான டாககப்பட்டு, மண்ணினமேல் -
பூமியினமீது, சாற்றும் - சொல்லும்-அண்டம் - முட்டையிறனோ
ன்றவன், சுவேதசங்கு - வியாஸையிறனோன்றவன், உற்பீசம்-
விஷதயிறனோன்றவன், சராயசங்கு-கருவிறனோன்றவனாகி
யவிலைகடகு ஏற்ற-சம்பந்தமாகிய, பிறப்பெலலாம் - எழுவகை
ப்பட்ட எண்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனிகடோறும், பிறத்தம்
சனித்தம், இறத்தம் மறுபடிமரித்தம், இருவினையின-அந்தந்தச்
சென்மங்கடோறும் உண்டான புண்ணியபாவங்களின் பொலலா
ககு : தீமையை, துயக்கு-அனுபவிக்கும், பொறியிலியேன - அ
றிவிலியேன.

சல்லா

வுணர்வின் மிசையோ டெகாயிதனைப்

புணாவதொரு புலலறிவு பூண்டு—

(இ-ன்,) சல்லா-புகி நூல்களைக்கல்லாது உணர்வின், பாசவன் வினால், மிசையோடு - மிசுநததிகரிதத, உலகாயிதனை-சாருவாகனை, புணாவதோரு - கலந்ததோரு, புலவறிவு-சிறந்தறிவு, பூண்டு கொண்டு.

கணையிற

கொழிகெனவே சென்று குடிபழுதே செய்து
கடிய கொலைகளவு காமம்-படியினமிசை
தேடி யுழன்று தெரிவைத் தெரிபாமல
வாடி யிடைபு மனந்தனக்கு—

(இ-ள.) கணையின்-அம்பினைக்காட்டிலும், கொழிகெனவே-கொடுமையாகவே, சென்று-வேகமாகப்போய், குடிபழுதேசெய்து - பிறனில்விழைந்து, கடிய - அச்சமான கொலை பிறவுயிரைக்கொல்லல், களவு-திருடல், காமம்- அன்னியமாதா மேலிசை முதலியன, படியினமிசை - இவவுலகில், தேடியுழன்று - முயன்று திரிந்து தெரிவை-முதலவன்றிருவருளை, தெரிபாமல் - நாடாமல், வாடி-சோம்பி, இடையும் - சோதலைவடையும், மனந்தனக்கு (கருவிகளிறறலைமையாய்) மனத்துக்கு.

காடியது

போன வழியோடும் புத்திக்கும புத்தியுட

னை திறலா ரகத்தைக்கும்—

(இ-ன்) நாடி - மனமானது விடயங்களைப்பற்றி, அது-அம்மனம், போனவழியோடும் - சென்றவிதத்திலே செல்லும், புத்திக்கும-ஒன்றை நிச்சயம்பண்ணும் புத்திக்கும், புத்தியுடன்-அப்புத்தியுடன், ஆன - பொருளிய, திறலா, வல்லமை பொருந்திய, அகத்தைக்கும் - சித்தத்திற்கும்,

மேனி

வயர வயர வழிய வழிய

முயிரின துயர முணையேன்

(இ-ள்) மேனி-தேகமானது, அயர அயர - நன்கு நான் தளரதளர, அழிய அழியும் - அககருவிக்குடன அமமேனிமழியு மபோது. உயிரின - ஐனமாவின் தயரம் - அகதூலத்தண்ட டாகுந் துன்பத்தினை, உரைபேன - இவவளவெனக கூறேன.

வயிரமே

கொண்டதொருகாமனுக்குங் கோபனுக்கு மாகனுக்கு மணி மதமாச சரியனுக்கு -

(இ-ள்) வயிரமே வீரோதமே, கொண்டதொரு, பெற்ற தொரு, காமனுக்கும் ஸ்சையென்பவனுக்கும், கோபனுக்கும் - சிறிதுஞ்சாரதயிலலாத் கோபமென்பவனுக்கும், மோகனுக்கும் நனமைதீமை பகுத்தறியாது மயக்கமுடைய மோகனைபவ னுக்கும், மணி - மிருத்த, மதம் - செருக்கினையுடைய, மாசசரி யனுக்கும் - பொறுமைபனுக்கும்,

தினாழறலசே

நீந்திரியம் பததுக்கு மீரைது மாத்திரைக்கு
மூதமிலாப் பூதவக னேரதினுக்கும் -

(இ-ள்) தினாழறலசேர். வல்லமையே வெறியாக வுடைய, இந்நிரியம் பததுக்கும் மெய வாய கண மூக்கு செவியாகிய ஞா னேந்திரியமைந்து வரக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபததமாகியக னமேந்திரியமைந்து ஆக பததுக்கும், ஈரைது மாத்திரைக்கும் சததம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் வசனம் கமனம் தானம் விசாக் கம் ஆனந்தமாகிய பததுக்கும், அநதமிலா - முடிவிலலாத பூதவ களைத்தினைக்கும் பிரிதிவு அபய தேயு வாயு ஆகியமாகியவைநது க்கும்,

சிறதைகவர்,

மூன்றுகுற்ற மூன்றுகுண மூன்றுமல மூன்றுவத்தை யேனதுவினது செய்யு மிருவினைக்கும் -

அ

நெஞ்சுவிடுதூது

(இ-ள்,) சிந்தைக்கவா மனத்தைக்கொடுக்கின்ற, மூன்றுருற்றம் காமம் வெகுளி மயக்கமெனும் மூன்றுருறைகள், மூன்று குணம் சாததுவிதம் இராசதம தாமதம் ஆகியமூன்றுகுணங்கள், மூன்று மலம் ஜீணவம் கனமம் மாரை யென்று முமமஸங்கள், மூன்று த்தை கேவலம் சகலம் மதகிபமெனும் மூன்றுவததைகள், என்று நின்று பொருதி முறை பிறழாது புசிப்பிக்ககின்ற, இருவினைகளும் புண்ணிய பாவயிரணடினுகடும்,

தோன்றாத

வாயுவொரு பததுக்கு மாறாத வலவின்னையே

பாங்குகளைக்கு மருந்திடுகடும்—

(இ-ள்,) தோன்றாத பிரகதியடசமிலலாத, வாயுவொரு பததுக்கு பிராணன அபாணன உதாணன வியாணன சமானன நாகன் கூடமன கிரிகரன தேவதத்தன தன டுசயன ஆக பததுவாயுக்களுக்கும், மாறாத விடாத வலவின்னையேயாய் வலிமைபொருந்திய வினைகளையாகிய, கிளைக்கும் உறவினுக்கும், அருந்திக்குடய் கவும் வருகதிததேடிய செலவததுக்கும்,

நேயமா

மிச்சை கிரியை யிவைவதரித்திக் கெண்ணிலா

வச்சங் கொடுமை யவைவபூண்டு—

(இ-ள்,) நேயமாம் இவைகளின் வசமாம், இச்சை கிரியை யிவைவதரித்து இச்சா ஞானகிரியா ரூபனும், இங்கு இப்புலியில எண்ணிலா அளவில்லாத, அச்சம் பயம், கொடுமை தீமை, அவைவபூண்டு அமைபெற்று.

சச்சரவன்

சிரினிலை நில்லாமற் திண்டாடுப பலகருவி

வாரி யகப்பட்டு மயங்கினேன்—

(இ-ள்,) சச்சரவன் அரையில் பாம்பினைக்கச்சையாகக்கொண்டமுதல்வன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய, சிரினிலை சிறப்புப்பொ

ருந்நிய ஆகமவுழியில், நிலலாமல் நடவாது, திண்டாடும் அலகக்
ழியும், கருவிவாரி தத்துவங்களாகிய சமுத்திரத்தில் அகப்பட்டு
முழுகி மயங்கினேன கழைதெரியாது அலைநேன,

தேருங்கா 4

உனனை யொழிய வுறவில்லை யென் னுமது

தனனை யறிவைத் தனியறிவை—

(இ ள்) தேருங்கால் ஆராயுங்கால், உனனை முதல்வனாகிய
தேவரீரை, ஒழிய அல்லாது உறவில்லை வேறுதனையிலலை என
னுமதுதனனை என்று சொல்லப்பட்டு முண்மையினை, அறிவை
செவ்வறிவை, தனியறிவை சிவவறிவை,

முன்னம

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார மயங்கி

வலைப்பட்டார முறறையவ ரெனது—

(இ ன்) முன்னம பூவத்கில, தீரத் துறந்தார விசாரித்துமு
முதல்துறந்தவா, தலைப்பட்டார முததியையடைந்தவராவா, மற்
றையவா அப்படித் துறந்தவா, மயங்கி மருண்டு, வலைப்பட்டா
ர பிறப்பாகிய வலையில் அகப்பட்டவராவா என்று என்று,

நிலைத்தமிழின

தெய்வப் புலமைத்திருவள் ஞானருரைத்த

மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாமல்—

(இ ன்.) நிலைத்தமிழின் உலகத்கில நிலைபெற்ற தமிழினுள்
தெய்வப்புலமை, தெய்வத்தன்மைபொருந்திய புலமைவாய்ந்த,
திருவள்ளவர். திருவள்ளவதேவநாயனா, மெய்வைத்தசொல்லை,
உண்மையாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்குறளினே, விரும்
பாமல், அன்புடனாடாமல்,

ஜீவர்த்ரு

மாவீதுவே செய்தங் கவாவழியைத் தப்பாமற்
பாவமெனும் பெளவப பரபடமுதி

(இ ள்) ஐராகரும, பாவசேஷியங்கட்கும் ஆவதுவே, ஆனகா
நியங்களுக்கே, செயது முடிதது, அங்கவாவழியைத் தப்பாமல்
அவைகளின் வசமடவாமல், பாவமெனும் நாகமெனனும்
பெளவபரபடி பிறப்பாகிய சாகாததில் அமுதி முழுதி,

பூவையாதங்

கண்டலையிற் பட்டுக் கலவிகழை பயின்றங்
குணமை யறி புணாசசி பொராமல்-

(இ ள்) பூவையாத மாதாகரின், கண்டலையில் கண்களா
கிய கலவிகளில், பட்டு கித்தி கலவிகழை மதனதூல முதலியவற்ற
ள், பயின்ற தோதது, அவரு அலவிதது, உணமை மெயமை
யாவிய அறிவு அறிவினைவ்வைக்கும் உணாசசி கலவியை ஓராம
ல் ஆராயாமல்,

திண்மையினு

னூதிற் கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறுஞ்
சாவிற பிறபிதற் றலைபபட்டிகரு

(இ ள்) திண்மையினு வலிமையினுல நாவில நாவிலைக்கோ
ண்டு, கொடுமைபல அனேகமான தீவருகளை பிதற்றி விடாத
பேசி நாடோறும் எத்கினமும் சாவில இறப்பிலும், பிறப்பில
னிப்பிலும், தலைப்பட்டு எதிராத இவரு தீபபுவியில்,

ஆவிநிலை

நிற்கும் வகைபாராய் நிலையான நெஞ்சமே
பொதபிணுடன் யானே புகலககேள்—

(இ ள்) நிலையான என்னுடன் ஏப்போதும் நிலையாயுள்ள, நொ
ஞ்சமே மனமே ஆவி ஆன்மாவானது நிலைநிற்கும் எந்தாருமே

ஈபடித்தாயிருக்கும், வகைபாராய் விததையாலோசிக்கக்கடவது
ய், பொறியினுடன அதுகுடன, யானே நானே, புல்க்கேன் அந்
தவிததை உணகருசு சொல்லுவேன கேட்பாயாகு.

வெறபின்மிசை

வந்திருக்க வல்லான் மதியாதா வல்லரணம்

செந்தழவின மூழ்கசு சிரித்திரான—

(இ ள்) வெறபின்மிசை-வெள்ளியங்கிரியினமீது, வந்திருக்
க வருத்தருளியிருக்க, வல்லான வல்லவன், மதியாதா ஒருவரை
யுந் வணங்கித் தவாகனாகிய வசுரர்களின், வல்லரணம் வலிமை
பொருந்திய வெள்ளி பொன் இருமபு முதலியவற்றா லாகிய மதி
லாற சூழப்பட்ட கோட்டைகளை, செந்தழவி ன் அக்கினியில் மூ
ழக அழிந்துபோய்மபடி, சிரித்த புனைகைசெய்த, பிரான கே
வுள்

அந்தமிலா

வேத முடிவில் விளைவில் விளைவிலொளி

யாதி யமல னிமலனருள—

(இ ள்) அந்தமிலா முடிவிலாதனேகமான, வேதம் வேதங்
களின், முடிவில் அந்ததில், விளைவில் சததததின், விளைவில்
பொருளாயிருக்கின்ற, ஒளி சோதியுள், ஆதி சகலத்திற்குத் தலை
மையான, அமலன் அனாதியே மனமில்லாதவன், நிமலன் நின்ம
லன், அருள அருள்மயமாகிய,

போத

வறிவி லறிவை யறியு மவர்கள்

குறியுள புகுதுங் குணவன்—

(இ ள்) போதவறிவில் ஞானமயமான வறிவின் கண்ணே,
அறிவை சிவத்தை, அறியுமதரிசிக்கும், அவர்கள் சிவமுத்தர்

கள், குறியுள் இதயதகில், புருதும எழுந்தருளும், குணவன் இயல்புடைமவன.

நெறிகொள்

வெளியில் வெளியில் வெளியன வெளியி

லொளியி லொளியி லொளியன—

(இ ள்) நெறிகொள அடைவான வெளியில் ஆகாமதகினைது வெளியில் அதற்குககாரண மான பிரகிருதியில், வெளியன அதற்காதாரமான கலா ரூபமாயுள்ளான, வெளியில் அககலையின் ஒளியில் அககலைக்குமேலாகிய அசுத்தமாதையில் ஒளியில் அதற்கப்பாற்பட்ட சுத்தவிததையில், ஒளியன அதைக்கடந்த விரதுவிவிரூபவன.

ஒளியி

லளியி லளியி லளிய னளியி

லளவி லளவி லளவன—

(இ ள்) ஒளியில் அவவிததுவில், ஒளியில் அவ்வித்தவைக் கடந்த சதாசிவததில் ஒளியில் அசுத்தாசிவத்தின் மேலானபராசுத்தியில், அளியன அப்பராசுத்திக காதாரமான பரசிவன், அளியின் அத்தகைய பரசிவனாயினும், அளவில் எண்ணல் எதெதல் நீட்டல் குறுக்கல் என்பனவற்றிற்குந், அளவில் அபற்றினுக்கு மேற்பட்ட காட்சி கருதலுரைமுதலிய வற்றினுக்கும, அளவன அதனினுமிக்க முதனடு வீறினமையான தனியனவினன,

அளவிறந்து

கின்ற னனைத்து நிறைந்தா னினைப்பவாயாந்,

சென்றான நெறியத் தெரியாதகன்—

(இ ள்.) அளவிறந்து இவ்வளவென எல்லப்படுத்தற் கரியனாய், கின்றான் உன்னவன். அனைத்து பிரபஞ்சமுமுதும், நிறைந்தான் வியாபகமானவன், நினைப்பவர்பால் தியானிப்பவரிடத்து

சென்றான் எழுந்தருளுபவன், தெரிய ஆனமபோத்தாலறிய
தெரியாதான் அறியப்படாதவன்.

குறறு

விளக்காய நிறைந்த விரிசுடரான் விண்மேற்

துளக்காம னின்ற பெருஞ்சோதி—

(இ ன்.) குறறு குறைபடாத, விளக்காய தீபமாய, நிறைந்
த எவகும் வியாபியான, விரிசுடரான பரவிய சோதியான, வி
ண்மேல ஆகாயத்தில, துளக்காமல தானே பிரகாசியாது, நின
றசோம சூரியாகுகினியாய நின்ற, பெருஞ்சோதி பெரிய வெ
ளிப்பமாயுள்ளவன்,

உளக்கண்ணுக்

கலலாது தோன்ற வமல னகிலமெலா

நிலலாம் னின்ற நிலையினுன.

(இ ன்.) உளக்கண்ணுக்கு அறிவினுக்கு, அல்லாது அல்லாம
ல், தோன்ற புறக்கண்களுக்குக் காணாத, அமலன பரிசுத்தமா
னவன அகிலமெலாம் சித்பிரபஞ்சமெல்லாம், நிலலாமல வேரு
யிராமல, நின்ற (கண்ணொளியானம போதமபோல உடனாய
நின்ற நிலையினுன பூரணனாயநிற்பவன்,

சொல்லாரு

யீசன் பெருமை யிருவினை யேன்றனக்குப்

பேசுந் தகைமையெலாம் பேணிககேள்—

(இ ன்.) சொல்லாரும் வேதாகமங்களில் பொருந்திய, ரீசன்
முதலானது, பெருமை மகிமைகளை, இருவினையேன புண்ணிய
பாவங்களிற் கட்டுப்பட்ட பெத்தனாகிய நான், உன்றனக்கு மன
மாகிய வுனக்கு, பேசும எடுத்ததுசொல்லும் தகைமை மெலாம்
பெருமையெல்லாம், பேணிககேள் விரும்பிககேட்பாயாக,

பாசம்

வலதுவ கடந்து பரிதநுளசேர் பன்பாற்

குலவி விளங்குவ குணதருன்றோன—

(இன்) பாசம்பலவும் ஆனம கனமமாயாகிய மலங்க
வின காரியகாரணங்களை, கடந்து அறியின்றோயாது அப்பாற
சென்ற, பரிதா விரும்பி, அருள கிருபையினை, சோ பொருத்தி
ய பண்பால குணத்தினால், சூவி பாராட்டிவிளங்கும் அடியா
ரிதயநதேறும் பிரகாசிக்கும், குணக குன்றோன, நற்குணமே
சொருபமாகிய மலையானவன்,

இலகவே

செய்ய தருமச் செழுங்கிரியின் மீதிழிந்து

வைபவம் பரவமகிழ்செய்து தவகு—

(இன்) இலகவே ஒளியிடவே, செய்ய செய்விய, தருமாப
திபுண்ணிடமான' செழுங்கிரியின்மீது' அழகியமலையி ஈடுமல இ
ழிந்து இறங்கி, உயம உலகம் பரவ வணங்க, மகிழ்ந்துசக்
தொழிதது, எழுந்து எழுந்தருளி, அவரு அவிடத்து,

ஐயம்

களவுபயங் காமம் கொலைகோபங் காதி

உளவிலவின் மெல்லா மழிந்திடுகு—

(இன்) ஐயம் சந்தேகம், களவு திருட்டு, பயம் அச்சம், காம
ம் ஆசை, கொலை கொல்லல், கோபம் சினம், காதி இவைகளைக்
கெடுத்தது, அளவில் எண்ணிறாத, வினையெல்லாம் துன்பங்களை
மெல்லாம், அழித்து ஒழித்து, இவரு இடவிடத்தில,

உளபகிழ்த்

தோம்மெனவே மெய்து முழங்கிச் சுருதியாயி

செய்கைதரு மாதமங்கள் சேர்ந்தோடி—

(இ-ள்) உளமகிழ் மனம்பூரிகக, தொழ்மெனவே தொம்மே
னு மகாவாகிய வொலியோடு, எவரும் எவவிடத்தும், முழுவகி
ஆரவாரித்த நிற்கும், சீருகி நான்கு வேதங்களிடத்தும், பயிலத்
தரிய செம்மைதரும் உண்மையான ஞானத்தைக் கொடுக்கின்ற
ஆசுவகளை இருபத்தெட்டாக மங்களில சோந்தோடி தங்கவியா
பித்த.

மும்மலத்தின்

காட்டங்க வோபறிததுக் கல்விக் கரைகடந்தன

கோடுபல பூதத் துணாவழித்தது—

(இ-ள்) மும்மலத்தின் மூன்றுமலங்களின, காகோடானது
அடங்க ஓங்காதுகுன்றிவிட, வோபறிதது அடியோடலைத்து, க
லவி அபரஞானமாகிய சமுத்திரத்தின, கரை கரையின் கடந்
து தாண்டி, அங்கு அவ்வெவிடங்கட்கு, ஒடு தாவிச்செல்லுகின்
ற பலபூதத்து பிருகிவி அபபு தேயு வாயு ஆகாயமென்னுமைம்
பூதங்களுடைய ஐந்தினான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்று ஆகியஅவ
ற்றினி குணங்களின, உணாவு தெளிவை, அழித்தது போக்கி.

நீடுபுகழ்

மெய்வாய்க்கண மூக்குச் செவியென்னப் பேர்பெற்ற
வைவாய வேடகை யவாவழித்தது—

(இ-ள்) நீடுபுகழ் அதிகப்புகழினை வாய்ந்த, மெய் வாய்க்கண்
மூக்குச் செவி யென்னப் பேர்பெற்ற, மெய் வாய் கண மூக்கு
செவி யென்னும் பெயர்களை வாய்ந்த ஞானேந்திரியங்களாகிய-ஐ
வாய ஓரது வாயில்களினாலாய, வேடகை கிரகிக்கும் சத்தபரி
ச ரூப ரசகந்தமென்றாய, அவா ஆசைகளை, அழித்தது போக்கி

ககா

நெஞ்சவிஞ்ஞா து

நைடிமியல்

வாக்குப்பா தம்பாணி பாயுருபத் தம்பலவு
நீக்கிச் செறிநது நிறைந்தோடி —

(இ-ள) நைடிமீ பபடுததும், லியல தன்மையினையாந
த, வாகு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம்பலவு வாகு பாதம்
பாணிபாயுரு உபத்தமெனப்படும கனமேந்தியுங்கனிந நீக்கி
அவற்றின் செயலாகிய வசனம் கமனம் தானம் விசாககம் ஞான
த மெனப்பவரறை ஒழித்து, செறிநது நெருங்கி நிறைந்தோடி
நிரம்பிச்செனறு.

போகசரிய

பந்தமெனுஞ் சோலை பறித்துப் பந்தலைக்கு
மந்தமனம் புத்தியுட னாகாரஞ்சிந்தைவீழ

(இ-ள.) போகசரிய நீஞ்ஞாதற்கரிமையாகிய பந்தமெனும்
சந்தர்ப்பவிகற்பங்களாகிய கடடெனும் சோலை செறிவினை பறி
த்து-களைநது, பந்தம் குழித்து அலைக்கு வந்ததும் அந்த, தேச
த்தினிடத்துள்ள மனம் புத்தியுடனாகாரஞ்சிந்தை அந்தக்கடாண்
ங்களாகிய மனம்புத்தி சிந்தமகங்காரங்கள் வீழ ஒழிய.

மோதி யலைக்கு மருணீமை முக்குணமுங்
காதி யுரோமமெலாக கைகலந்து—

(இ-ள.) மோதி தாமதி அலைக்கும் உருத்தா மருணீமைம
யக்கவொப்பவாயந்த முக்குணமும் சாந்தவித டிராசத் தாமத
மாகிய முக்குணங்களையும், காதி அழித்து உரோமமெலாம் உட
ல்முழுதும் கைகலந்துகிரப்பி.

சீதப்

புளக மரும்பிப் புலன்மயக்கம் போககி
விளைவில புலனமுட்ட மேவி—

(இ-ள்.) சீதம் சூனிராசசிபொருநகிய புனகம் முயிராசசிவிபடி,
அருமபி உண்டாகி புலன புட்புலன்களாலுண்டாகும், மயக்கம
ருளினை போகடி செந்தது வினைவில் அசசம்பகிப்பில், புலன அ
றிவானது முட்ட கிட்ட, மேலி பொருநகி.

களபதன

மாதர் மயக்க மழிததுவளா மண்டலத்தின

சோதியொரு மூன்றினையுஞ் சோதிதது—

(இ-ள்.) களபம் கலவைசுந்தனத்தாற் பொலிந்த, தனம்
கொடைக்கொடியுடைய, மாதா ஸதிரீகளாலுண்டாகும், மயக்கம்,
அறிபாழையை அழித்தது நீக்கி வளா ஓங்கிய மண்டலத்தின அக்
கினிமண்டலம் ஆனத்தமண்டலம் சோமமண்டலங்களிலுள்ள
சோதி பிரகாசங்களாகிய ஒருமூன்றினையும் சோமசூரியர்களினி
மூன்றினையும், சோதிதது ஆராய்ந்து,

நீதியினு

லாதார மாறினுஞ்சென றுறியடல் வாயுக்கண

மீதான பததுமிகப்பரந்து—

(இ-ள்.) நீதியினுல கிரமத்தால, ஆதாரமாறினும் மூலாதார
ம சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அருகத்தம் வித்ததி ஆளுசையெ
ன்னும் ஆறு ஆதாரங்களிலும் சென்று டோய ஆறிரிறைந்து அ
டல வலலமைபொருநகிய மீதான மேலான வாயுக்கள பிராண
ன அபாணன உதானன வியானன சமானன நாகன கூடாமனகிரு
கரன தேவத்ததன தனஞ்சயனென்னும், உத்தமம் தசவாயுக்களும்
மிகப்பரந்து மேற்கொண்டோடி,

காதிப்

பிருதிவியப்புகதேயு வாயுவா காய

முறுதிநில மைத்து மோடி—

கது

நெஞ்சுவிடுதூது

(இ-ள்.) காதி கோபிதது, பிருதிவி யபபுக் தேயுவாயுவாகா
யம் மண புன்ல தீ காழறு வெளியெனனும் உறுதி நிலைபெற்ற நி
லமைநது ஐரதுநிலைகளிலும், ஒடி தாவி.

மறுவிலா

நான்முகன்மா லீசன் மகேச னலஞ்சிறந்த
தானமுக மைந்தானு சதாசிவமும்—

(இ-ள்.) மறுவிலா குற்றமில்லாத நானமுகன் நிவாதகிலை
ககதிபரான பிரமாவும மால பிரததிட்டா கலைக்கதிபரான நாரா
யனனும், நசன விததியாகலைக்கதிபரான ருத்திரனும் மகேசன்
சாந்திகலைக்கதிபரான மகேசனும் நலம் நன்மை சிறந்தசிறப்புப்
பெற்ற முகமைந்தாம ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமமசத்
தியோசாதமெனனும் ஐரது திருமுகங்கையுடைய சதாசிவமும்
- சாந்தியாதீதகலைக்கதிபரான சதாசிவமும்,

ஆனதொரு

விந்துநா தங்கடநது சுதக வெறுவெளியி
லந்தமிலாப பாழடங்கத தேக்கியபின—

(இ - ள்.) ஆனதொரு - இவ்வகையாகிய கலைகட்டும முாத தி
கட்டுமகாரணமானவொரு, விந்து - சுததமாயையினதா முக
மான பராசத்தியையும், நாதம் - சுததமாயையின் ஊர்த்துமுக
மான ஓசைவடிவாகியபரநாததையும், கடநது - மேற்செல்லு,
சுதத-நின்மலமான. வெறுவெளியில் - பெட்டவெளியில். அந்த
மிலா - முடிவிலலாத. பாழடங்க-சுததகுணியமுழுதும், தேக்கிய
பின - நிறைந்தபின,

முந்திவரு

மவ்வறிவுக கப்பாறுஞ்சென்ற கண்டமுள்ளுகிச்
செவ்வறிவே யாதித திகைப்பொழிந்தவரு—

(இ-ள) முத்தியுரு-ஞானபாதங்களினை முதறபேசப்பட்ட, அவற்றிவர்க்கு-அப்பராசத்திவடிவனுக்கு, அப்பாலும்-அப்பாலும், செனறகண்டம்-போயவியாரிதத பரநாதத்தை, உளளாகி உளளடக்கி செவவறிவேயாகி ஒரேநீர்மையான சுத்தவறிவாகி தினைக பபொழிந்து சந்தேகமில்லாது தீர்த்து அந்ரு அவ்விடத்து.

எவவறிவு

தானுய வீட்டுளித தன்னிற பிரிவிலலா

ஆனாகி மெவவுயிரக்கு முடபுகுத்து—

(இ-ள) எவவறிவும பாதாளசத்திதுடங்கிப் பரநாதவியாபக ம வரையிலுள்ள சத்துக்களின் ஞானங்களும், தானுய தானே வாகி வீட்டுளி முததியுங்கொடுத்து தன்னில தன்னிடத்து, பிரிவிலலா அபின்னமானவைகட்கு, ஊனாகி திருமேனியாகி, எவவுயிரக்கும மூலகைப்பட்ட விபுஞானுகலா பிரளயாகலா சகலராகிய உயிரகட்கு உளபுகுத்து உயிருக்கு உயிராய்கிறந்து.

மேனியிலா

ரஞ்சுவதத்தை யுங்கடக தாயபெரும பேரொளிககே

நஞ்சமெனச சென்று தலைப்பெய்தி—

(இ-ள) மேனியிலா தத்துவங்களாலாய தேகத்திலபொருக்கிய அஞ்சுவததையும் சாகவிரம சொப்பனம் சுழுத்தி துரியமது ரியாதீதம் ஆகிய பஞ்சாவததைகளையும் கடந்து கடந்து, ஆய பொருதிய, பெரும பெரிய பேரொளிககே சோதிசொருபத்தி னுக்கே, தஞ்சமென அடைக்கலமென சென்று அடைந்து தலைப்படடி உபாயந்தேடி.

வஞ்சமறத

தானாத மில்லாத தண்ணியை லோங்கிவரு

மாணாத மெனபதேர ராறுடையான—

(இ-ள்) தான் உஞ்சமற வினையால வேறுபாடுசெய்வ தல்ல து தானயிதொருபக்கல சாரதவின்றி அநதமில்லாத முடிவுடைய பொருபொருளாயிராது தண்ணளியூல காருண்ணியத்தினால் ஒங்கி மேலுமேலும் வளாகது டுரும் வருகின்ற ஆனந்த மென்ப தோ நித்தியானந்த சுகமென்பதொன்றான ஆறுடையான ஆற றிணையுடையவன்,

ஆனந்தம்

பண்ணும் பயன்சுருதி யாகமங்கள் பாரததுணாகது
நண்ண வரியதொரு நாடுடையான—

(இ-ள்.) ஆனந்தம் சுகரூபத்தினையே பண்ணும் செய்வதற்கு பயன் பிரயோசனமாயுள்ள சுருதி இருக்கு யகாசாமம் அதாவண் ம் என்னும் பொதுவான நான்குவேதங்களையும் ஆகமங்கள் அவேதங்களின் பாஷ்யமாக விளங்கும் சிறப்பான ஆகமங்களை யும் பாரதது விசாரித்து உணர்து உண்மையறிந்து நண்ண டைதற்கு அரியது அருமையானதாம், ஒரு ஒப்பற்ற நாடுடையான நா—டிணையுடையவன்,

எண்ணென்

கலையா லுணர்ந்து கருத்தழிந்து காம
நிலையா தெலலாமுன் னீத்திவகு—

(இ-ள்.) எண்ணென்கலையால் அறபததுநான்குவகைப் பட்ட அபரஞ்ஞகங்களால், உணர்தது அறிந்து கருத்தழிந்து உண்மையினையறியாமல் நொந்து காமநிலையா தெலலாப ஆசைக கேதுவான கீழுற்ற போகதநான்குள்ளலா வறறையாம் முன் னீத்த முன்பு நீக்கி இவகு இயவிட்டதது.

அலவறவே

தேட்டற்ற சித்தை சிவஞான மோனத்தா
லோட்டற்று வீற்றிருக்கு மூருடையான்

(இ-ள்) அலைவற்றவே சலிப்பற்றவே தேட்டற்ற தேந்தவின
றி ஒடுங்கிப் சிந்தை மன ஆனமாக்களித்ததுதித்த சிவஞானம்
சிவஞானமாகிய மோனத்தால் மவுனநிலையில ஒட்டற்று போக்கு
வரவற்று, வீற்றிருக்கும் அனுபூகியமாய்ப பூரணம் பெற்றிரு
க்கும் ஊருடையான ஊரினையுடையவன,

நாட்டத்தால்

தெண்ணீரருவிவிழ்ச் சிந்தை மயக கந்தெளிக

துண்ணீரமை யெய்தியுரோம் மெலாம்—

(இ-ள்) நாட்டத்தால் கண்களினின்றும் தெண்ணீர்விழ்ச்
னநதநீசோர, சிந்தைமயக்கம் மனமயக்கம் தெளிந்து தெளிய
பபெற்று உண்ணீரமை மனக்களிப்பு எய்தி பெற்று உரோமமெ
லாம் மயிககாலகடோறும்,

நண்ணும

புளகம் புனைமெய்யர் பொய்யிறகூடாம்

புளகமபங் கொண்டுள னுருகி—

(இ-ள்.) நண்ணும பொருந்தும் புளகம் சிலிப்பு, புனை கெ
ண்ட மெய்யா அடியராகள பொய்யிற கூடாமல பிரபஞ்சத்திற்
சாராமல உளகமபங்கொண்டு மனநடுக்கம்பெற்று உளளுருகி
செய்யுருகி.

அளவிலா

மூலா யிருக்கு ம்வாமனத்தை வாங்கவருண்

மேலாய விளங்குலகுகள மெய்யினுள்—

(இ-ள்.) அளவிலா எல்லையிலாத மாலாயிருக்கும் வாஞ்சை
யுடன வீற்றிருக்கும் அவா லீவமுத்தாக்களின் மனத்தை இருதய
த்தை வாங்க தனவயப்படுத்த, அருள அருண்மயமான மேலாய்

வினங்கு எப்பொருட்கும் மேற்பட்டு விளங்கும் அலங்கல் மெய்
யினுன திருமேனியில மாலையாகவுடைமுவன,

தோலாத

வ்'னம புவன மலைகட்லேழ பாதாள
முனைத்து பூசத் துரிருணாசசி—

(இ ன) தோலாத பொருளாயக்காணப்படாத வானம் ஆகர்
யமும புவனம் இருநூற்றிறபத்து நான்கு புவனங்களும் மலை அ
ட்டருவ பாவதங்களும் கடல ஏழுசமுதிரங்களும் பாதாளமசத
தா'பா'வங்களும் ஊன உடம்புண்டாவதற்குக் காணமாகிய ஐ
ந்திபூசுதது பஞ்சபூசுதங்களும் உயி' எண்ணிறந்த ஜனமகோழிக
பரிடத்தம் உணாசசி அவைய பதாராததங்களின அறிவுக்குத்த
க்க,

ஞானமா

யெல்லாமா யல்லவா யெண்ணுவா ரெண்ணாதது
னிலலாம னிறநீள வ'சிபான—

(இ ன) ஞானமாய் ஞானமாகி எல்லாமாய் கலப்பினுடலு
யி'பேல அ'வுயி'களேயாய அல்லவாய் பொருட் டனமையா
வ் கண்ணருக்கள'பேல அவற்றினவேற மாய் எண்ணததுள்'ன
தில் கிலலாமல பேதமாயிராமல சிறகு அ'பேதமாயக்கலத்தரி
ற்கும், நீளவாசியான வேதமாயச்செல்லுவ குதிரையினையுடை
வவன,

சொல்லாரும்

பாதாள முடுருவிப் பாரேழும் விண்ணேழு,
மாதார ம'பெகண்ட நிறைதது—

(இ ன்) சொல்லாரும் நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட பாதாள
முடுருவி அதோமுக வுலகங்களெவ்ருசென்று, பாரேழும் மத்தி

யகத்மாந்நமுலகங்கீஞ்சகருமவிண்ணேழுமஊர்த்துவமுச்சமானமே
ஸேமுலகங்கங்கும, ஆகாரமாகி நிலையாகநிமபதற்குதாரமாகி
அகண்டநிறைந்து-சுததழாயாலோகமெங்கணுநிரமயி,

ஒத

வரிதா யெளிதா யருமறையா நககதீ

துருவா யுயிரா யுணாவாய—

(இ-ள) ஒத-சுட்டிச்சொல்லுதற்கு, அறிதாய் காட்சியிற்ப்பட,
மல், எளிதாய-ஞானவானகளுளால் நிறகெளிதாய், அருமறை-
அருமையானவேதங்களும, ஆறங்கத்துசிடடைகற்பமவியாகரண
மநிருததம சோதிடம சததமென்னும் ஆறங்கங்களின, உருவா
ய் ரூபமாய, உயிராய கலப்பினால் ஆனமகோடிகளாய, உணாவா
ய அவையுகளில் விளங்கும் அறிவுமாததிரையாய,

பெரிதாய

வெயயதுயாப பசசமற வீசியே வெமபிறவித

துயய கடலைத் துகளெழுப்பி—

(இ-ள) பெரிதாய சாவவியாபியாகிய, வெயய கொடுமையானா
தூய துன்பினைச்செய்யும், பசசம கடடை, அறவீசியே முற்றமெ
றித்த வெமபிரவி கொடியபிரப்பென்னும் துயய நீராறசுததமா
கிய கடலை புறவிககடலை துகளெழுப்பி நீாவறித்தானெழுமபும
படிச்செய்து,

ஐயமுறுங்

கூாமக குரோதமதமாச்சரியங் காய்ததடாததுச்

சாமத தொழிலின றலைமிதிதது—

(இ-ள) ஐயமுறும் கிலேசத்திலேச்செப்புகின்ற, காமமவிருப்பம்,
குரோதம் சினம் மதம் செருக்கும் மாச்சரியம் பொருமையாகிய

வற்றை,காய்ந்து கோபித்து, அடர்ந்து எதிர்த்து சாமத்தொழிலின் பிரபலிநுகுக்கு ஊரணமான புவனத்தொழில், மிதித்து நசுக்கி,

நாமத்தாற

கத்துஞ்சுமையக் கண்களின்விறற் கட்டழித்தது
தத்தம் பயங்கொலைக ளாகுகழித்தே—

(இ-ள்.) நாமத்தால பலபெயர்களால், கத்தும்பிதற்றும்சமையகண்களின் அகப்புறச்சமயம் புறச்சமயம் புறப்புறச்சமயம் ஒகிய முக்கூற்றச்சமயங்களின், விறல் உலியவாதத்தின் கட்டழித்து பொய்க்கட்டுப்பாட்டை யொழித்து, தத்தம் தங்கள் தங்கள் பயம் அச்சம் கொலைகளாம் கோறலாஜியும், கழித்தே நீக்கியே

தத்திவரும்

பாசக் குழாததைப படவடித்துப பாவையாத
மரசைக் கருததை யறவிசி—

(இ-ள்) தத்திவரும் ஆனமாகளினமீது குழும், பாசக்குழாததை பிரபஞ்சவாசனைகளை படவடித்து தலைபெடா தொதுக்கி பாவையாதம் மாதார்களின் ஆசைக்கருததை அவாவாகியவெண்ணததை அறவிசி முற்றநீக்கி,

நேசத்தா

லானவே கங்கொண் டருண்மும் மதத்தினு
வானையா தத்துவங்க ளுள்புகுதே—

(இ-ள்.) நேசத்தாலான அனபாலாகிய வேகங்கொண்டு விரைவினவாய்கது அருன இருபைபாம் மும்மதத்தினுல ஞானிசுகரி, ரோதயித்திரிஎன்னு முன்னுசத்திகளாலய மதங்களால னனையார் உடலைக்கலாத தத்துவங்களுள் தத்துவக் கூட்டங்களுள் புகுந்து பிரவேசித்து

தேனைப்

பருகிக் களித்துயர்ந்த பனமறைநாற் கோட்டான்
மருவித திகழஞான வாணையான்—

(இ ள்) தேனை ஆனந்ததேனை பருகி குடித்து களித்ததால்
லாபமடைந்து உயர்ந்த வீறிட்ட பனமறை நாற்கோட்டாலபல
வேதங்களை நான்குகொம்புகளாக மருவி பொருகி திகழ பிர
காசிககிசை, ஞானவாணையான் பரஞான வாணியினை யுடைய
வன.

இருமுகச்

சுமைபங் கடந்து தனக்கொப்பிலாத
சுமைதுன்ப நீக்குந் துவசன—

(இ-ள்) இருமுகச்சமையம் அகச்சமையங்க ளாறினுக்கும் கட
ந்து அப்பாற்பட்ட தனக்கொப்பிலாத சமதியாகப் பொருகத்து
விலலாத் சுமை பிரபஞ்சமாரமாகிய துன்பம் துயரை நீக்கும்ஒ
ழிக்கும், துவசன கொடியினையுடையவன

கமையொன்றித்

தன்மை மறந்து தழலொளியுள் ளேயிருத்தி
யிமமை மறுமை யிரண்டகற்றி—

(இ ள்.) கமையொன்றி பொருமைவாய்ந்து தம்மைமறந்து ஆ
னமாவிற்கு கன்னிப்பமானவற்றை மறந்து தழலொளி அககுனி
யை உள்ளேயிருத்தி மூலாதாத்திலெழுப்பி இமமை மறுமைஇ
கபரங்குறின இரண்டகற்றி இருவகைப்பட்ட வாசனைகளை அக
ற்றி நீக்கு,

செம்மையே

வாயுவை யோடா வகைகிறுத்தி வானத்து
வாயுவையை மாங்கே யுறவமைத்து—

(இ-ள்.) செம்மையே கிரமமாகவே வாயுஷம் இடைபிங்கலக் கீழ் ஒடாவனக் வெளியில செல்லாதவிதம் நிறுத்தித் தம்பிக்கச்செய்து வானத்து இவ்வாயுளுக்குக் காரணமாய் ஆகாயத்துல்லவமவாயுவையும் சூதவாயுவினையும், ஆங்கே உள்ளே வாங்காதபடி உற பொருந்த, அமைத்து நிறுத்தி,

தேயுவா

லென்று மொருதகைமை யாயிருக்கு மினபருளே
நின்று முழங்கு நெடுமுரசோன—

(இ-ள்.) தேயுவால் சுழுமுனை நாடியினுண்டாய் வாயுவினால் எனறும் - (மூலாதாரத்திற் சொல்கின்ற அகநீனியை யெழுப்பிலலாடதானத்துள்ள சுகிரமண்டலத்தூதாக்கி யதின்னின்று சொட்டிமயிதத்தை யுண்டு) ஏககாலத்தம் ஒருதகைமையாய்க ளாதிரை மூப்பு மரணமுதலியவின்றி வசகிரகாயமான) ஒரே தன்மையாகவினங்கி, இருகரும் எழுந்தருளியிருக்கும் இனபருளே அனபான கிருவருளினையே நின்று நீயெப்பெற்று முழங்கும் சபதிகும் நெடுமுரசோன பேரொளியான வாதியமாக வுடை யவன,

அனறியு

மாலு மயனம் வகுத்தறிதத வையமெலாஞ்
சாலுமிதற கப்பாலு மெப்பாலு—

(இ-ள்.) அனறியும் அல்லாமலும் அடனும் பிரமாவுமாலும் விண்டிலும், வகுத்தறிதத முறையே சிருட்டித்தம் காத்துழவரு ளின்ற வையமெலாம் பிரகிருதிகுக் கீழ்ப்பட்ட உலகயெலலாம் சாலு மிகுத்து, இதற்கப்பாலும். இப்பிரதிருதிகு அப்பாரப பட்ட அசுத்தமாயா புவனங்ளும் எப்பாலும் மேலமுண்டாய வு ளுங்ளும்,

மேலை

யுலகு மூலகா ஹுணரவொணனூ ஆரு
மிலகி நடக்குமொழி லாணையான—

(இ-ள) மேலையுலகும் சுதீதமாயா புலனங்களும உலகாலஇ
ததகைய உலகங்களிலுள்ள எவ்வகைப்பட்டவாததுமாகக் களாலு
ஹுணர அறிதற்கு ஒண்ணு எட்டாத, ஹுரும் ஒ ஹுரினையும்
இலகி இவ்வுலகமெல்லா வற்றினும் விளங்கி நடக்கும் தன்னருள்
கடக்கப்பெற்ற ஏழில் அழகுபொருந்திய ஆணையான செங்கோ
லுடையவன.

அலகிறந்த

காட்சியான் காட்சிக்குங் காணாக கலைஞான
வாட்சியா னாட்சிக்கு மாயினுன—

(இ-ள,) அலகிறந்த ணைணிறந்த வானமகோடிகடகு காட்
சியான அவரவாகளகொண்ட கோட்பாட்டிற்குத் தக்கபடி அரு
ள்புரியும் பலதன்மைகளை யுடையவன காட்சிக்கும் தற்போதமு
னைவிட்டறியுங் காட்சியினுக்கும் காணான அறியப்படாதவன க
லைஞானம் வேதாகமமுதலிய அபரஞானங்களால் நிச்சயிக்கப்பட
ட்ட ஆட்சியான உரிமையினையுடையவன ஆட்சிக்கும் அடவே
தீராமங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்ட வரிமையினுக்கும் ஆயினுன நு
ணமையானவன.

சூட்சியான

பாருந திசையும் படரொளியா லேகிறைந்தான
மாருந தலையுமிலாத தோனறலான—

(இ-ள) சூட்சியான நுண்ணியன பாரும பூரியும் திசையும்
எட்டுததிக்குளும் படா சஞ்சரிககின்ற ஒளியிலே சேமஞரியா
ககணிகளாலே நிறைந்தான அவற்றினுக்குப் பிரகாசித்தினைக

கொடுத்த நிறைவினையுறமுன, தூரும் ஆகியும் தலையும் அந்தமு
ம் இலா இல்லாத தேனெறலான அநாதி நித்தியஞ்னவன்,

வேராகி

வித்தாகி வித்தின் முனையாகி மேவுதனுசு

சுதந்தி பூதங்க டாளுகி—

(இ-ள்.) வித்தாகி - (தாவரங்கட்குப் பொருந்த முயர்கட்கு
முதற்காரணமான) விதையாகி' வேராகி - (அவவிதைக்கு நிலை
யாய்) மூலமாகி, அவவித்தின் - அவவிதையின், முனையாகி - (சி
னையடை தளிர முதலியனவாய்க் காரியப்படுவதற்கு) அங்குரமாய்,
மேவும் - சங்கமங்களாய்ப் பொருங்கிய வுயிரகட்கு, தனுசு
த்தாதி தேசமுதலிய வாதாவாகி, பூதங்கடாளுகி- (அத்தனாக
ளுக்கும் காரணமான) பிருகிவியாதி பூதங்களாகி.

சுத்த

வெறுவெளியாய்ப் பாழாய் வெறும்பாழாகுதப்பா
றுபொருளாய் நின்ற வெருவன்—

(இ-ள்.) சுத்த - (இததகையபிரகிருதிகளை யதிட்டித்தது கார
ியங்களை யாகுகின்றன) அபரவித்தவாய், வெறுவெளியாய்
அபராதமாய் பாழாய் பரவித்தவாய், வெறும்பாழாகு - பா
தத்தினுக்கு அப்பால் - மேறப்பட்டு உறு - பொருத்திய, பொ
ருளாய் - திரிபுடியற்ற முதலவனாய் நின்ற - தானேதானாய் நின்
ற, ஒருவன் - ஒப்பற்றவன்,

பொறியிலியென்

வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த

சமபத்த மாமுனியென் றம்பிரான்—

(இ-ள்.) பொறியிலியென் - (மெய்யாதிபொறிகள் உடைத்
தானவனாய் அபற்றைத் திருவருண் மூட்சே செலுத்தாமை

மூலமும்-உரையும்

உக

யால் அப்பொறிகள் இனமையனைப்போன்ற வெனது, வெம்பும் துயரவழலினால்வாட்டுடி, பிறவியலை - பிறவிகடலில், வீழாமல்- அழுதாமல் வீடளித்தது - மோட்சததையருளிய, சம்பநதமாமுனி சம்பநதமாமுனியென ஸ்ருஷைத்திரு நாமத்தைப்பினைந்தனைதம்பிரான் - எனசுவாமி'

அமபுவியார்

போற்றுந்திருவடியென புனறலைமீதேபொறித்தோ
னேற்றின புறத்தமைந்த வெங்கோமான—

(இ-ள்), அமபுவியோர் இடவுலகிலவாறும் பேரியோர்கள் போற்றும் - ஏததும், திரு - அழகிய, அடி, பாதத்தை, என - எளியேனது, புன - அருபமாகிய, தலைமீதே - சிரசினமீகில பொறித்தோன - விளங்கத்தீட்சித்தவன், ஏற்றின - (புண்ணியரூபமாகிய) நந்தியம்பெருமானது, புறத்து - முதுகினமீது, அமைந்த - எழுந்தருளிய, எமகோமான - நமகடவுள்,

சாற்றுவார்

சாற்றும்பொருளான தனிமுதலவன் றுனலலான்
வேற்றினப மிலலா விளங்கொளியான—

(இ-ள்), சாற்றுவார் - பலசமயத்தவர்கள், சாற்றும் - எடுத்துச் சொல்லும், பொருளான - (அவரவர்கொண்ட கருத்துக கிளைந்த பொருளாயிருப்பவன், தனிமுதல்வன் - சாமனரகிதனாயிருப்பவன், தானலலான் - சுட்டிறந்தவனாயுள்ளவன், வேற்றினப - ம - பிளவுபட்டசுகதகினை, இலலா - வாய்க்கப்பெறாது, விளங்கு - பிசுக்காகின்ற, ஒளியான - சுக சொரூபமாயப் பிரகாசிக்கப்பட்டவன்

போற்றுங்

குருவேட மாகிக் குணங்குறியொன் றிலலாப
பெருவேட மாயநிறைந்த பெமமான்

(இ-ள்.) போற்றும் எல்லாராலேயும் தோததரிக்கப்பட்ட குரு வேடமாகி (இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் சத்திநிபாதமு மமைந்த சகலானமாககணையிரட்சிக்கும் பொருட்டு) ஓசாரியகோ லம்புனைந்து குணம் (அததகைய திருமேனிகொண்டானாயினும்) தனக்கெனவொருகுணமும் குறி தனக்கெனவொரு அடையாள மும ஒன்றிலலா ஏதேனும்பலாத பெருவேடமாய் பெரியகோல் மாய நிறைந்த வியாபகமான பெயமான கட்டின,

கருவேடங்

கட்டுமுருக கட்டறுததான கற்றவாவாழ திலலையா
னெட்டுமவாக கெட்டா வியலபினுன

(இ-ள்.) கருவேடம் (நாலாகைத்தோற்றத்து மூவகைப்பி றப்பினுக காதாரமான) பிறவிககோலத்திற கேதுவாய், கட்டு கணமமுதலிய வற்றினையும், உருக்கட்டு-அறமூல வினோந்த தனு வாதிகளையும், அறுததான - நீகினவன், கற்றா - வேடாகமங் களிற நோக்கதவாகள், வாழ - தங்கப்பெற்ற, திலலையான - சித்த ம பரத்தெழுந்தருளி யிருப்பவன், எட்டுமவாக - தற்போத்ததா லுணைகொண்டு விசாரிப்பவாகரு, எட்டா - அவரறிமாதகாணு த, இயலபினுன தனமையினன்,

மட்டவிழதார

வானேன பவனி வரக்கண்டு வலவினையே

னேனோரு மேந்ததலகண் டேகுதினேன்—

(இ-ள்.) மட்டு - தேனாது, அவிழ - சித்தப்பெற்ற, தார் கொன்றைமாலையினையுடைய, வானேன - (பெண்ணை-கததை த் திருப்படை வீடாகக்கொண்ட மறைஞானசம்பந்த முனியாகி ய) தேவன், பவனிவார்க்கண்டு - உலாபோதலைத் தரிசித்து, எ னோரும் - அனேகமான வுண்மைபடியார்களும், ஏததுதல்கண்

டு - தோத்தரிதூதலைப்பார்த்து, வலவினையேன் - வலியமலசகித
னாகிய நானும், ஏததினேன் - தொழுதேன்,

தரினென்னைப்

பாரத்தான பழையவினைப்பஞ்சமலக் கெடுத்தையெல்லா
நீததா நினைவுவே ருக்கினுள் -

(இ-ள்) தான் - அப்பெருமான, எனனை - ஏழையை, பார்
ததான் - கிருநோக்கால தீட்சித்தான், பழைய - அநாதிசம்பந்த
மான, வினை - வினையாகிய, பஞ்சமலம் - ஆணவம் கணம் நி
தோதாமை மாயை மாயேயம் ஆகிய ஐந்தமலங்களின், கொத்
தை - கூட்டத்தினை எல்லாம் - யாவற்றினையும், நீததான் - சுட்
டெரித்தான் நினைவு - 'என்றுடைய சீவவறிவை, வேறுக்கினு
ள்' - சிவவறிவற்ற சோத்திட்டான்,

ஏததரிய

தொண்ணூற்றறுவாபயிரெக்கிறறுவககறுத்தான்,
கண்ணூறு தேனமிதந காட்டினுள் -

(இ-ள்) ஏததரிய மதித்தாககரிய, தொண்ணூற்றறுவாபயிர்
தொண்ணூற்றறு தத்துவங்களாலாய், தொக்கின் - உடவின து
வகீடு - துன்பமனைத்தும், அறுத்தான் - ஒழித்தான், கண்ணூறு
தமகிருநேத்திரங்களிற றதம்பிய, தேனமிதம் - தேனினையும்
அமுதத்தினையு மொத்த திருவருளினே, காட்டினுள் - தரிசிப்பி
த்தான்,

வெண்ணீறும்

வேடமுமபூசையுமேமெயென்றன்பொயென்றன்
மாட்டையும் வாழ்க்கை மனையுமே -

(இ-ள்.) வெண்ணீரம் - விழுகியும், வேடமும் - உருத்திரா
ககமணி கல்லாடை முதலாயவேடமும் பூசையுமே கிவழையு
மே மெய்யென்றான மோட்சவேதுவின்கருக காரணமாகப் சத
திப்பதா தீதங்களைன்றான மாண்பும செலவடும் வாழ்க்கையு
ம் பிரபஞ்சவாழ்வும மனையுமே, பெண்ணுமுதலியவுமே பொய்யெ
ன்றான நிலையிலாத அசத்திய பதாரதங்களைன்றான,

நாடரிய

வஞ்செழுத்தி னுள்ளீடறிவித்தநா னஞ்செழுத்தை

னெஞ்சழுத்தி நேய மயலாகுகி—

(இ-ள்.) நாடரிய - அரிதற்கரிய, அஞ்செழுத்தின் பஞ்சா
க்கரத்தின், உள்ளீடு - (பதிபசுபாசமமைந்திருக்கும்) உளரக
சியத்தை, அறிவித்தான - தெரிவித்தான, அஞ்செழுத்தை பஞ
சாககரத்தை, நெஞ்சழுத்தி - மனமிருத்தி, நேயமயலாகுகி - அ
னபாலாசைப்பெருக்கி,

அஞ்செழுத்தை

யுச்சரிக்குங் கேண்மை யுணர்த்தியதி லுச்சரிப்பு,

வைச்சிருக்கு மந்த வழிகாட்டி

(இ-ள்) அஞ்செழுத்தை - பஞ்சாககரத்தை, உச்சரிக்கும் -
(தீட்சிதா சிகாரமுதலாகவும் அபிட்சதா நகாரமுதலாகவும்) செ
பிக்கும், கேண்மை - ச. பந்ததநீன, உணர்த்தி - அறிவித்து அ
தில - அந்தமகாமந்திரத்தில, உச்சரிப்பு - (நகாரத்தில தீழோத
சத்தியும், மகாரத்திலமலமும், சிகாரத்தில சிவமும், உகாரத்தி
ல்அருளும், யகாரத்தில் ஜன்மாவாகுகின்ற) உச்சரிப்பினை, வை
ச்சிருக்கும் - நிலைப்பித்திருக்கும், மந்தவழி - அந்தச் சோபான
மாககத்தை, காட்டி - வெளிப்படுத்தி,

மூலமும் உரையும்.

௩௩

அச்சமறச்

சென்று விளக்கையெழுத னுண்டிச செழுஞ்சுடரி

ஞெனறி யெருவிளங்கி னுள்ளொளியாய்—

(இள) அச்சமற - மனச்சாஞ்சலநீங்க, சென்று - அதோமு
கூடக் கோக்கி, விளக்கை - அவ்விடத்து அவ்வமையத் துண்டா
னப்பதை, எழுதஞ்ஞென - சிகரவடசரத்தைக்கொண்டு சொ
லிப்பித்து, செழுஞ்சுடரின - மாட்சிமைதங்கிய சோதிருபமாகி
ய அச்சிகரத்தை, ஓனறி - தாதான மியமாகப் பொருத்தி, ஒரு
விளக்கின - 'ஒப்பற்ற கீழம்போன்ற வகாரமாகிய சத்தியினால்,
னொளியாய - உள்ளே பிரகாசிப்பதாய்,

கின்ற

பெருவிளக்கின பேரொளியி னுள்ளே பிரச

முருவு மலர்போன மதித்தங்கு—

(இள) பெருவிளக்கின - யகாரமான வானமதித்ததினபே
ரொளியின - பெரியசோதியின, உள்ளே - மத்தியிலே, பிரசம்-
ஆனந்தகதேன, முருவும் - பொருத்தும், மலர்போல் - தாமரை
மலர்போல, மதித்து - ஒன்றைப்பாவித்து, அங்கு - அந்தக்கம
லத்தில.

உருவினுருக்

கொள்ளாவருளேக் கொளுத்திக் குணங்குமியொன்

நிலலா விடத்தே யிளைப்பாறறி—

(இள) உருவில - மாயையில, உருக்கொள்ளா - தோயாத
'அருளை - திருவருளின, கொளுத்தி - அததாமரையிற் பிரவே
சிப்பித்து, குணம் - பண்பும், குறி - அடையாளமும், ஒன்றிலே

லா - ஒன்றில்லாத, இடத்தே - தானத்திலே, இளைப்பாற்றி
(சென்னமர்ந்தாபம்கிய,) சோபததைக்கி,

விளளாத

வுள்ள முதலாக வுற்றத்தெல்லாம வாகவருள

வெள்ள மயலளித்து மேவினாள்—

(இ-ள்.) விளளாத இனிவாய்திறந்து பேசவழக்கில்லாத, உ
ள்ளம் உயிரமுதலாக, உறந்தெல்லாம - பொருந்திய உடல பொ
ருள யாவினையும், வாகவ தனதாகக்கொண்டு கொள்ளமயல (அத
ற்குப்பதிலாக) கருணைப்பிறவாகத்திற நினைக்கும் களிப்பினை அ
ளித்து தலைமணியிடேகூது மேவினாள் எனனோ டிராண்டறக்க
லந்தனை.

கள்ள

மறப்பித்தான மெய்ஞ்ஞான மாககி மனமெல்லா

மிறப்பித்தா நெனபிறவி யீரத்தான.

(இ-ள்.) கள்ளய என்கருணடாய , ஞானமாகியினை, மறப்பித்
தான தலைமெடாதபடி செயதான மெய்ஞ்ஞானம் பேரறிவின
ஆககி என்கருணடாககி மனமெல்லாம மனமாகிகளாவகள யா
வும் இறப்பித்தான கெடுத்தானென்பிறவி (தோன்றியதும் தோ
ன்றவதுமான.) எனது சன்மங்களை ஈரத்தான (அவற்றிறற்குக்கா
ரணமாயிருந்த சஞ்சிதவித்தினை,) பிளந்திடடான,

வீற்றசொல்லுக

கெட்டானை யார்க்கு மெழுதா வியற்குணக்க

கெட்டானை யாற்ற வெழுதறினாள்—

(இ-ள்.) வீறம் பெருமைபொருந்திய, சொல்லுக்கு வையகரி
பாதிவாக்கு விசற்புதுண் பற்றிநிசுழும் வேதாதிசுக்கு எட்டா

னை எட்டாதவனும் யாக்கும் எத்தகையினாகட்கும் எழுதாஇன
னதன்மை நென்றெழுதவொணுமல இயல் சுபாவநீண்ட குணங்
கள் குணங்கள் எட்டாந் (முடிவிலாற்றல தன்வழத்தினதல இ
யறகையுணவு முற்றமுணாதல பேரருளுடைமை வரம்பிலின்ப
ம தூயவுடம்பு பாசங்கவரினீக்கமஎன) எட்டுநீண்டவனும் ஆற்றா
(அபரஞான முழுவதினையும்) செய்யும் எழுத்தினுன் பிரணவ
சொருபியானவன்,

மட்டாரும்

பாடலா ராடலார் பண்பலார நண்பலா

ராடலா ராட லகணபதியாம்—

(இ-ள்) மாட்டாரும் (பரதநூலின்) அளவுபொருந்திய பா
டலா இசைப்பாவினுக்குத் தக்கபடி ஆடலா தாண்டித் ததை
செய்யபவா பண்பலா (இத்தகைய ராயினும்) தனக்கெனவே
ரியலபிலலாதவா நண்பலாதனக் கெனவொர் விருப்பமில்லாத
வா ஆடலா அவியா ஆடல நடனம் அகணபதியாம் என்கும்பா
விமலிசாலமான நகரமுகும்,

கூடலார்

காணக கிடையாதான் காணபாக்குககாட்சியான்

பாணாக கிலகு பலகையிட்டான்—

(இ-ள்) கூடலா - (துவாத சாரதததலமாகிப்) திருவாலா
வாயுடையா காண ஊன்றெதிரத்தாற் பாகக் கிடையாதவன்
கிட்டாதவன் காணபாக்கு அறிவால் விரிப்பாக்கு காட்சி
யான புலப்படுபவன் பாணாகு (மேற்சொன்ன திருவாலவா
யென்னுமபதியில்) பாணபதிராகு, இலகு பிரகாசிக்கின்ற ட
லகையிட்டான் பலகையொன்று கொடுத்தனுப்பினான்,

சேனிற

சிறத்த வுருவான் திருமாலுத கொட்டா

னிறைகத திருவுருவாய் நிற்போன்—

(இ-ள்.) சேனில ஆகாயதகில மாலககாலத்திற் றோன்றும் செவ்வானத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த மிக்க நிறத்தினைவாய்கத உருவான திருமேனியையுடையவன் திருமாலுக்கு (உலக முழுவதையும்ளந்த காராயணனுக்கும்) எட்டான கணிககக் கூடாதவன நிறைந்த சாவ வண்டுகளிலும் வ்யாபகமான திருவுருவாய் அழகிய சொரூபமாய் நிற்போன் எழுந்தருளி யிருப்பவன்

கறங்குடனே

சூறை சுழற் வண்டு சுழல்கொள்ளி வட்டமெனு

மாமில கருணையினுன மாறறினுன்—

(இ-ள்.) கறங்குடனே (எழுவகைப்பட்ட எண்பததூதான குறையிர பேதமான யோனிவகைகளிலும்) காற்றாடியுடன சூறை சுழற்காற்ற சுழலவண்டு வட்டமிட்டுழலும்வண்டு சுழல்கொள்ளி காதத்திற் பிடித்ததுசாற்றும் கொள்ளிக்கட்டை யாதியவட்டி மெனும் வகைபோல மாறிமா ிப் பிறக்கும் டேகச்சுற்றினைமாறி ல் உதொரு கைம்மாறிலலாமலே கருணையினுல தனக்கு இயற் கையாயுள்ள கிருபையினுல மாறறினுன நீக்கிச் சலிப்பற நிறத்தினுன்,

நீறணிந்த

மெய்ய னாமல னிமலனருள் விடளிகரு

மைவ னறியுக்கறி வாயினுன்—

(இ-ள்.) நீறணிந்த விபூசிபூத்த மெய்யான் திருமேனிவாய்க் தவன் அமலன் பரிசுத்தமானவன் நிமலன் அனுகூலியே மனமில்லா

நவன் அருள் அருண்மயமாகிய சுத்தாத்துவித வீடு சிவசாயுச்சிய
முத்தியினை அளிக்கும் பாலிக்கும் ஐயன முனனேனை அறிவுசேரு
ஆனமகோடிகளின் சிற்றறிவினுக்கு அறிவால் அவறறைப்பிரே
ரோபிக்கும் பேரறிவுடையவனு ஆயினான் விளங்கினான்.

பொய்யறபாற்

பொய்மையாய நின்றான புரிந்தவாத நெஞ்சத்துண்
மெய்மையாய் நின்று விளங்கினான்—

(இ-ள்.) பொய்யாபால் அஞ்ஞானிகளிடத்தது பொய்மையா
ய் சூனியமாய நின்றான் மறைநகிருப்பவன், புரிந்தவாதம் வழி
பட்டாரகனது, நெஞ்சத்துள் மனதின்கண்ணே மெய்மையாய்சத்
தியமாய நின்ற எழுந்தருளி விளங்கினான் தோன்றினான்,

கைமழுவா,

னத்தன்பா நீசென் றடையுமிடத் தையொலஞ்
சித்தஞ்சோ நெஞ்சமே செப்பககேள்—

(இ-ள்.) கைமழுவான (அததகையனாயினும்) திருக்காத்தி
ல் மீழ்வாயுத்ததையுடையவன், அததன்பால் (இததகைய) சுவா
மியினிடத்து நீசென்று நீபோய அடையும் சேரும்போது இடத்
தையெல்லாம் (வழியில் பல்விடைபூறுகளை விளைவிக்கும்) இடங்
கையெல்லாம் சித்தஞ்சோ அததகரணங்களின் பாற்பட்டநெ
ஞ்சமே மனதே செப்பககேள் நான் சொல்லுவதைக் கேட்பா
யாக,

சித்தலுமே

பூசிமுடித் துண்டுமித்தப் பூங்குழலார்தகைவலி
யாசைதனீற படடினப வராகலிகு—

(இ-ள்.) சித்தலுமே நாடோறும் பூசி சந்தனைகஸ்தூரிகளபம்
ணிகத முடித்து பரிமாப புட்பங்களைசெடி உடுத்த பட்டு பீதாதி

பரமதரிசு உண்டு அறுவகை சுவையுடனக்டிய நால்வகைப்
புசிபயினைப் புசித்த பூவகுழலாராதம-மலராணிகத கூநதலையுடை
யமாதானது கலவி புணாசசியாகிய ஆசைதள்ளி மோகதகில்
பட்டு கட்டுப்பட்டு இனபவாகலிகு இனபசமுததிரத்தில

நேசமுற

நின்று தினைகரு மிதுமுத்தி யலலதுவே

நென்று தினைகரு மதுமுத்தி யனறென்று

(இ-ள்) நேசமுற ஆசைபொருந்த நின்று நிலையாக விருந்த
தினைகரும (பிரத்தியட்சமாக) அனுபவிக்கும், இதுமுத்தி, இது
வே உண்மையான மோட்சமாம் அலலது இதுவலலாமல்வேறொ
ன்ற (ஆன்மா பரமானமா வுண்டென்றும் நரகமோட்ச முண
டென்றும் அனுமானவாகம உர்திகளாறபேசும்) வேறுவிதமாக
வொன்றுகூறி தினைகரும அனுபவிக்கும் அதுமுத்தி அது உண்
மையான மோட்சம் அன்று அலலவாம் என்று இவவிதமாகக்
கூறி,

இலகா விருளலகை போலிகலே பேசு

மூலகா யுதனபா ஹுதே—

(இ-ள்) இலகா வாழ்ந்த இருள் அஞ்ஞானத்தை வாழ்ந்த அ
லகைபோல பேயைப்போல இகலே குற்றமே பேசும் பிதற்றுகி
ன்ற உலகாயுதன் சாருவாகனிடத்தில உறுதே அவன வலையிற்
பட்டாதே,

பலகா ஹர்

தாமபிரமம் கண்டவர்போற் றம்மைக்கண்டாங்கததுவே
கானபிரம மெனபவாபா னண்ணுதே—

(இ.ள.) புலகாலும் எதவேனையும் தாம் ஆன்மாவாகியதன்னை யும் பிரமம் பரமான்மாவாகிய பரத்தினையும், கண்டவாபொல் விசாரித திரண்டற வனுபவிக்கும் சேவன முததாகைப்போல், த மமைக்கண்டு - கருவினை நீக்கத்துஆன்மாவாகிய தன்னைத்தரிசி த்து, ஆவகதுவே, அவநனம் தரிசித்தநிலையிலேயே திருத்தியடை ந்து, நான் பிரமம் - அகப்பிரமம், எனவாபொல்-என்றுசாதிகரு யா வாகியாகளித்ததில, நண்ணுதே-அவாமயக்கிலமயங்காதே

கொன்றிடுவதெல்லாங் கொலையல்லவென்று குறித் தென்றுமற சிமதெயவ மெனறென்று - வெனறி

(இ.ள.) ஊனறனக்கு - தேகத்தினை வளாகும் பொருட்டாக கொன்றிடுவ தெல்லாம் மிருகாதிக்கைக்கொலை, செயதுண்ணுவ தெல்லாம் கொலை யல்லவென்று பாவமாகாதென குறித்துதோமா னித்து என்றும் எககாலத்தும் அறமே புண்ணியமேதெய்வமென் னு கடவுளெனக்கூறி என்றும் வெனறி இததகையபுண்ணியத்தி னில செயமடைந்து,

பொறையேயெனும்புத்தனபொல்லாத புன்சொல் மிறையே விருமபி விழாதே—

(இ.ள்.) பொறையே (நட்புபகையிரண்டிலும் விருப்புவெ துப்பினை) பொறுமையாகவிருத்தலே எனும் முததியெனச் சா திக்குற, புத்தன பெளததமத்தினனது, பொல்லாத நிமையாகி ய புன்சொல் அறபசுசொல்லாம் மிறையே குறுத்தினையே விரு மபி நாடி விழாதே அத்தமொற்றத்தி னுழையாதே,

நிறைமேவி

வாழ்பவாப்போல்மன்னுடலின்மன்னுமுரோமம்பறித்துத்
தாழ்வுநீனை யாதுதுகி றுனகறி—

(இ ள்.) நிறைமேவி (ஒருயிக்குந் தன்பததைச்செய்யப்படா
தெனும்) மாட்சிமையினையடைநது, வாழ்பவாப்போல் வாழுந்
ன்றவர்களைப்போ னடித்து மன்னுடலில் தனக்குநிலையான தேக
த்தில் மன்னும் தன்கும உரோமம் உரோமங்களை பறித்து பிடுக
கி தாழ்வுநினையாது உயிரகையிமசியாது துகிலதானகற்றிஆடை
யணிவாது (மரவுரிதாவகி)

ஆழவிக்கு

மஞ்ச மகற்று மதுமுததி யென னுரைசகும்

வஞ்சமணன பாழி மதியாதே—

(இ ள்.) ஆழவிக்கும் பிறப்பினிலழுததம் அஞ்சு, (உருவம்
வேதனை குறிப்புபாவனை விஞ்ஞானமென்னும்) பஞ்சகந்தங்களை
அகற்றம் நீக்குவதே அதமுத்தி அதமோட்சமாகும் என்றரை
க்கும் என்றகூறம் வஞ்சமணன வஞ்சத்தினவாயநத சமணன்
து பாழி அவாகோயிலை மதியாதே நினையாதே,

செஞ்சொல்புனை

யாதிமறை யோதி யதனபயனென் னுமமறியா

வேதியர்சொல் மெய்யென்று மேலாதே—

(இ-ள்) செஞ்சொல்புனை மன்களகரமான பதங்களை நிறை
யப்பெற்ற ஆதிமறை பழையவேதங்களை ஒதி நனரூபாராயந்து
அதன்பயன் அவ்வேதங்களின் உண்மையினில் ஒன்றம் சிறிதே
னும் அறியா கிச்சியாத வேதியர் பாஞ்சராத்திராதிவர் சொல் அவ

ர்கூறும் நூல்களை மெய்யென்று சததியமென்று மேலாதே அவற்
றை வாசிக்கச்சாராதே.

ஆகியினமே

உற்ற திருநீறுஞ் சிவாலயமு முள்ளத்துச்

செற்ற புலையாபாற செலலாதே—

(இ ள்.) ஆகியினமேல் பரமேஸ்வரன திருமேனியின்மீது
உற்ற பொருநகிய திருநீறும விபூதியினையும் சிவாலயமும்சிவபெ
ருமானெழுந்தருளியிருக்கு மாலயத்தினையும் உன்னதது மனதின்
சீண்ணே செற்ற தியானியாதவிட்டபுலையாபாலபஞ்சமாகளிடத்
தில் செலலாதே சேராதே,

நற்றவஞ்சேர்

வேடமுடன பூசையருண் மெயஞ்ஞான மிலலாத

மூடருடன கூடி முயங்காதே—

(இ-ள) நற்றவஞ்சேர் அரியதவத்தோடுகூடிய வேடமுட
ன விபூதிருத்திராட்ச காஷாயமபூண்ட கோலத்ததுடன் பூசை சி
வபூசையும் அருள் திருவருளைப்பொழிகின்ற மெயஞ்ஞானம் சிவ
ஞானமும் இலலாத வாய்க்கப்பெறாத மூடருடன மடையாகரு
டனகூடி சுகதிதது முயங்காதே தழுவாதே

வழித்துப் பிறப்பு தறியா தானைப்

பீழித்துத் திரிபவரைப் பாராதே—

(இ ள்.) கீட எககாலததம் அழித்து பிரமமூதல் பிபீலிகை
பரியந்தமுன்ன ஜனமகோடிகளைச் சாவசங்காரகாலத்தில் ஒழித்
து பிறப்பது மறுபடியும் அச்சங்கார காரணஞலேயே உதிப்பு

தும் அறியாது இவவுண்மையினை யறிந்துகொள்ளாது அரணை முதலவனை பழித்தது நீக்கித்தது திரிபவரை அஞ்சுககின்ற பாவிகளை பாராதே முகாலோபனம பண்ணாதே,

விழித்தருளைத்

தத்தெம்மை யாண்டருளுஞ் சம்பந்த மாமுனிவ

னந்தங் கடந்தபபா லாயநினறேன—

(இ ள்.) விழித்தது கருணணியமான தேத்திரங்களைத் திறந்து நீட்சித்து அருளை தனது அருட்சத்தியை தருது எனபால் பதியவைத்து எமமை அடியேமை ஆண்டருளும் திருவடியினதே இறண்டறக கலக்கசெய்யும் சம்பந்தமாமுனிவன முனீர்திரராய்வினவரும் மறைஞான சம்பந்தமாததி அந்தம வேதாதிக்களின் முடிவினில கடந்த அடங்காது அப்பாலாய் வேராய் நினறான எழுந்தருளுபவன,

எகதைபிரான்

வீற்றிருக்கு மோலக்க மெய்தியடி வீழ்த்திறைஞ்சிப்

போற்றி சயசய போற்றியென—

(இ ள்.) எகதை, எமது பரம பிதாவாகிய பிரான் தலைவன் வீற்றிருக்கும் எழுந்தருளியிருக்கும் ஒலக்கம் திருவோலக்கத்தினைத்தரிசித்தது எய்தி (டைப்பைப்ப) சென்ற அடி அவரது திருவடியில வீழ்ந்து (சாஷ்டாங்க அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்க எகாங்கமாக) வணங்கி இறைஞ்சி தோத்தரித்த போற்றியசயய போற்றியென போற்றிபோற்றி சயசய போற்றியெனவழித்தி

ஆர்த்தகரி

யஸ்துரித்தாய் நின்பவனிபாதரித்தாலெல்லோரும்

வென்மத னம்புபட விழ்வரோ—

(இன்.) ஆராத (தாருகாவனததா அபிசார வேள்வியினிற்
றும்வந்து) கூச்சலிட்டீகரி யானையை அன்று (கனகானாலேடரு
கொண்ட) அக்காலத்தில் உரித்தாய அதனதோலவாகுப்போ
ராவையாகக் கொண்டாய் நினதேவரீரது பவனி (இரண்டாயிர
ந்தந்தங்களையுடைய யானையினமீதுவரும்) திருவுலாவினை ஆதரி
த்தாரா ஆஸையுடன தரிசித்தவாகள எல்லோரும் சிவனடியாராகள
யாவரும் வென்றி (ஆனமாகக் கைமயகருவதில செயத்கினை வாய
ந்த மதன மன்மதனது அமபு (புட்பகனாலாய்) பஞ்சபாணங்
கள் பட தங்கன்மீதுபட வீழ்வரோ அமமனமதன் மாயகையில
புப்படுவரோ

நின்றிடத்து

நில்லாது செல்வ நிலையென் றுனைநீங்கிப்

பொல்லா நரகம் புருவரோ—

(இ-ள்) நின்றிடத்து ஓரேதானத்தில் நில்லாது என்றும் நிலை
பெற்றிராத செல்வம் பிரபஞ்சவாழ்வினை நிலையென்று சத்திய
மெனவெண்ணி உனை தேவரீரை நீங்கி (திருவருட்கனனியமாக)
பிரிந்து பொல்லா தீமையாகிய நரகம் நரகத்தினில் புருவரோ
முழுகுவரோ

பல்லாருங்

கத்துஞ் சமையக கணக்கிற படுவரோ

சித்தம் பலகாற றிகைப்பரோ—

(இ-ள்) பல்லாரும் முக்கூற்றுப் புறச்சமயத்தவர்கள் யாவரு
ம் கத்தும் பிதற்றும் சமையக்கணக்கில சமயக்கூட்டத்தன் படுவ
ரோ அகப்படுவரோ சித்தம் மனதில் பலகால் பலதடவைநினை
ப்பரோ சந்தேகிப்பரோ.

முத்தம்

பொருத நகைமடவார் புன்கல்வி ினபம்
மருவி மயங்கி வருவரோ—

(இன்.) முத்தம் முதல்களை, பொருத ஓதத், நகை பற்களையு
டைய மடவார மாதானது புன அற்பமாகிய கலவியினபம் சை
யோக வினபததினை, மருவி பொருததி மயங்கி மோகததிலமுழு
தி வருவரோ வாழ்கதுவருவரோ,

இருபொழுது

காளிருபத் தேழு நவக்கிரக முமனியுசு
கோளினுவென் றெண்ணிக் குறிப்பரோ—

(இன்.) இருபொழுதும் இரவுப்பகலும், காளிருபத்தேழும்
இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் நவக்கிரகமும் நவக்கிரகநகளு
ம கலியும் இடையூரினைச் செய்யும் கோளினுவென் றெண்ணிக்
கோளினுவென் றெண்ணிக் குறிப்பரோ மாதில் மதிப்பரோ

வேளை

பெரித்கவிழி யாய்சின் னின்பக் கடற்கே
தரித்து மதிமறந்த தையல—

(இன்.) வேளை மண்டினை எரித்த சாமபராகிய விழியாய்தி
ருதேதிரத்தையுடையவனே நின் தேவரீரது இன்பக்கடற்கே
சிவானந்தக் கடவினிடத்திலேயே தரித்து நங்கி மதி அறிவான
து மறந்த திருவருளிலினைத்த தையல நாயகியின்,

வருத்தமெலர்

திர பென்னவுரைத்துச் செங்கமலப் பூத்திருந்தா
டாரா பெண்ப்பலகாற் றும்க்கிறைஞ்சி—

(இ ள்,) வருத்தமெலாம் கோகமனைத்தும் தீராய் தீர்த்தருள வாய் எனவுரைத்து எனைத்திருச்செவியிலோதி செங்கமலம் சிவந் ததாமரை யினையொத்த பூந்திருத்தாள அழகிய திருவழிகளை தா ராயென தந்தருளுவாயென பகிகால் அடிக்கடி தாழ்ந்துவணங் கி இறைஞ்சி தோத்தரித்து (திருவுளமிசையாரேலு),

ஏராரும்

பூங்கொன்றை வாங்கிப் புகழ்ந்துபுரி நெஞ்சமே
யீங்கொன்றை வாராயினி—

(இ ள்,) ஏராரும் அழகு பொருந்திய பூங்கொன்றை (சிவம ணங்கமமும் பிரணவாகாரமான கொன்றைப் பூமாலையினை வந் துப் பெற்றுக்கொள்ள புகழ்ந்துபுரி வாழ்த்துதலைச்செய்து நெஞ்ச மே மனமோ னாகு இவ்விடத்து ஒன்ற என்னிடத்துப் பொருந் தினி இனிமேலு, வாராய் வரக்கடவாய்

வேண்பா,

வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த
சம்பந்த மாமுனிவன ஞானவாங்கி—யமபுத்தம்
வஞ்சமே வுமவிழியா வல்வினையெல் லாமகல்
நெஞ்சமே வாராயினினை.

நெஞ்சு விடு து

மூலமும்-உரையும்

முதற்பெற்றது

—(1)—

